هندي-سنڌي لغت

محمد پناھ ڦرڙو

سنڌي لئنگويج اٿارٽي، حيدرآباد

هندي - سنڌي لغت

محمد پناهه ٿرڙو

سنڌي لئنگويج اٿارٽي

حيدرآباد، سنڌ

2007ع

سنڌي لئنگويج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر (108)

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

هندي – سنڌي لغت

محمد پناهه ڦرڙو

چاپو : پهريون، 2007ع

تعداد : 1000

قيمت : 300/= روپيا

Catalogue Reference
Phariro, Mohammad Panah
Hindi- Sindhi Dictionary
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN 978-969-9098-05-5

Hindi-Sindhi Dictionary

By:	Mohammad Panah Phariro
Edition:	First 2007
Quantity:	1000
Price:	400/=, $ 15, £ 8
Published by:	Sindhi Language Authority National Highway, Hyderabad Sindh 71000, Pakistan.
Tel:	022-9240050-53
Fax:	022-9240051.
Email:	sindhila@yahoo.com,sindhila1@hotmail.com
Website:	www.sindhila.com.pk
Composed by:	Hussain Ahmed Memon
Printer:	Nasira Advertisers, Hyderabad, Sindh.

Digitized by M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

پاران ايم ايچ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

هيءُ ڪتاب اداري جي چيئرمئن عبدالقادر جوڻيجي، ميسرس ناصره ايڊورٽائيزرس، حيدرآباد مان ڇپرائي،

سنڌي لئنگويج اٿارٽيءَ جي آفيس، نئشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

ناشر نوٽ:

سنڌي ٻوليءَ ۾ مختلف لغتن جي تياري، اداري جي بنيادي ۽ اهم مقصدن مان هڪ آهي، اهو ئي سبب آهي جو هن کان پهرين به اداري طرفان اهڙين لغتن جو چڱو موچارو تعداد ڇپجي منظر عام تي اچي پذيرائي حاصل ڪري چڪو آهي. هندي- سنڌي لغت جي اشاعت کي به اداري طرفان ان سلسلي جي ڪڙي ۾ خوش آئند اضافو تصور ڪري سگهجي ٿو.

هن لغت جي تياري جي سلسلي ۾ مانواري استاد سائين محمد پناهه ڦرڙي کي گذارش ڪئي وئي هئي، جنهن قليل وقت ۾ ضعيف عمريءَ جي باوجود جنهن برق رفتاريءَ سان هن لغت واري ڪم کي مڪمل ڪري ان جو مسودو اداري جي حوالي ڪيو، تنهن کي ساراهڻ کان سواءِ رهي نٿو سگهجي، جنهن لاءِ اسين سندن ٿورائتا آهيون.

هندي – سنڌي لغت جو هيءَ بنيادي نمونو آهي. جيڪو مقتدره قومي زبان، اسلام آباد پاران ڇپيل هندي- اردو لغت کي آڌر رکي تيار ڪيو ويو آهي. جيتوڻيڪ هن لغت ۾ اچا به واڌارن ۽ سڌارن جو ڇڻو امڪان آهي، تنهن هوندي به اسان سمجهون ٿا ته هيءَ لغت، موضوع سان لاڳاپيل ماڻهن لاءِ ضرور ڪارائتي ثابت ٿيندي. هن لغت جي ترتيب ۾ رسم الخط عربي سنڌيءَ وارا ساڳيا رکيا ويا آهن، جڏهن ته هندي لفظن ۽ اصطلاحن تي وڏيءَ محنت سان اعرابن جو استعمال ڪيو ويو آهي ته جيئن لفظن ۽ اصطلاحن جي صحت ۽ هجائي ترتيب کي برقرار رکي سگهجي ۽ پڙهندڙن کي به آساني ٿئي.

اشاعتي بيورو جا عملدار ۽ ڪارڪن هميشه جيان هن اهم مسودي جي ٺاهه جوڙ ۽ وقت سر ڇپائيءَ لاءِ ڪيرون لهڻ. اميد ته سنڌي ٻوليءَ، ادب ۽ لغت نويسيءَ سان لاڳاپيل استادن، عالمن، اديبن ۽ شاگردن وٽ اداري جي هيءَ لغت اهم جاءِ والاريندي.

28 مئي 2007ع

عبدالقادر جوڻيجو

چيئرمئن

پيش لفظ

اڪثر ڳنجو ۽ ڪچرن جو جهڳڙو علم جي شروعات ڪان وٺي لڳو پيو آهي. انهن جو فيصلو ڪوش ڪارن جي پورهئي تي ٿيندو آهي. ڇاڪاڻ ته هر علم جي شاخ جو پنهنجو رخ آهي ۽ اهو نبيرو پلوڙ ڪوش ڪارن جي سَنَد سان ٿيندو آهي ته ڪير درست آهي ۽ ڪير غلط آهي.

اسان وٽ ٻوليءَ جا ودوان آڱرين تي ڳڻڻ جيترا آهن. تن ۾ ڪي مامي جي ٻڪريءَ جيان آهن. باقي ڪي ٽورڙا حق سچ جا حامي ۽ ڪوڏيا ليکڪ آهن. انهن مان وري ڪن ڪي سرڪاري توڙي نيم سرڪاري ادارن ۾ اچڻ نٿو ڏنو وڃي. مٿن بهتان بازي ۽ الزام تراشي ڪئي ٿي وڃي. ته "اهي قدامت پسند آهن. يا جوانيءَ جي جوش ۾ ٿا لکن" وغيره وغيره.

جس لهڻي سنڌي لئنگويج اٿارٽيءَ جو ادارو ۽ ان جو سربراهه سائين عبدالقادر جوڻيجو صاحب. جنهن سچيءَ سنڌ مان "ڏوڙ ڏوڻو" ٿي محنتي ۽ جفا ڪش ماڻهو ڳولهي، انهن ڪان ڪم ورتو آهي. جيئن سنڌي ٻوليءَ جي درياهي لهجي تي هڪ پرائمري استاد الهنوار رڪٽائي ڪان ڪتاب لکرايو. پر افسوس جو ڪتاب جو ليکڪ ان ڪتاب کي ڏسي نه سگهيو. ڇاڪاڻ ته ڪتاب جي مڪمل اشاعت ڪان صرف هڪ ڏينهن اڳ پاڻ جامو مٽائي ويو.

هندي ـ سنڌي لغت جو ڪم عزت ماب جوڻيجي صاحب گهڻي جستجو ۽ ڳولها بعد منهنجي حوالي ڪيو. مون ان ۾ ڪيتري محنت ۽ جاکوڙ ڪئي آهي اهو پڙهندڙن جي اڳيان آهي. ڪم ۾ گهٽ وڌايون ضرور ٿيون آهن. مگر ڪم محبت ۽ پاٻوهه سان ڪيو ويو آهي. ڏسون ته پڙهندڙن کي هن ڪتاب مان ڪيترو لاڀ ٿو ملي. اگر پاڻڪن جو ساٿ رهيو ته پيا به اهڙا ڪتاب لکي ڇپرايا ويندا. جن ۾ صوفياڻي لغت کي اوليت آهي. لک پلايون پياري خالد آزاد وگهيي جون، جنهن اڻٿڪ محنت سان هن ڪم کي وقت اندر پورو ڪرڻ ۾ وسئون نه گهٽايو. پڻ سڄي ساٿ جا ٿورا. جن هن گورک ڌنڌي کي پايهء تڪميل تي پهچايو.

"جن ڪسيرو قيمت، سي سوداگر نه جهلي،
تني لڏا لک، جي پري کان پري ٿيا."
(خواجه محمد زمان)

ڳوٺ علي محمد ڦرڙو
تپال گهر خانواهڻ،
نوشهروفيروز ـ سنڌ.

ڪوش ڪار
محمد پناهه ڦرڙو
14-11-2007

الف

اَ= هندي ـ سنڌي جي اکرن مان پهريون اکر.
اَ= نـ.
آ= درد جي وقت دانهن.
آبڌڪ= ساليانو.
آڀا= چمڪ ـ ڀڙڪ ـ زينت ـ حسن.
آڀار= ذميواري ـ احسان.
آڀارا= ذميوار ـ احسانمند
آڀا س= عڪس ـ جهلڪ ـ پيش لفظ
آڀاس واد ويدانت جو هڪ طريقو، جيڪو دنيا ۾ برهم جو عڪس ڄاڻي ٿو.
آڀاش= گفتگو ـ ڳالهه ٻولهه ـ ديباچو.
آڀاشن= چوڻ ـ ٻڌائڻ ـ ديباچو لکڻ ـ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ.
آپ ڄاتيه= وڏي خاندان جو ماڻهو، صاحب خاندان
آڀرڻ= زيور ـ ڳهه ڳِنا ـ سينگار جو قسم. ٻارهن قسم جا زيور ـ اٺ چار.
آپ گيهه= واقف ـ آگاهه
آپَر گيهه= روبرو ـ سامهون ـ مخاطب.
آپُوشَن= زيور ـ سينگار.
آپياسڪ= عادت ڪرڻ وارو.
آڀيرَ= مال چارڻ وارو ـ اهير ـ گوالو ـ (مذڪر)
آڀيري= مال چاريندڙ عورت (مؤنث)
آپ= آب ـ پاڻي
آپ= گناهه ـ پاپي.
آپادابي= نفسانفسي ـ خودغرضي ـ صرف پنهنجو خيال.
آپاڪ= آوي ـ نهائين ـ مٽي جي ٿانون پچائڻ جي جاءِ.
آپان= گٽو ـ شراب جو دوڪان ـ ميخانو.
آپت= آفت ـ مصيبت ـ تڪليف.
آپتڪال= آفت جو وقت ـ تڪليف جو زمانو

آپت گراهي= خودغرض ـ بخيل ـ ڪنجوس.
آپت وَرگ = عزيز ـ واسطيدار ـ لواحقين.
آپتي= آفت ـ بلا ـ تڪليف ـ رنج ـ ڏکيو ڏينهن.
آپَدَ= آفت ـ تڪليف ـ ڏک ـ ظلم.
آپدجَنڪ= تڪليف ڏيڻ وارو ـ ظالم.
آپد گرمتِ= مصيبت زده ـ مظلوم.
آپَرڇا= سوال ـ حقيقت معلوم ڪرڻ جي خواهش.
آپ رُوپ= نور الاهي ـ خداوند تعالي.
آپڪوهَ= اڌ ٻڪل.
آپڪا= ندي ـ درياهه.
آپلَو= پاڻي ۾ داخل ٿيڻ، وهنجڻ.
آپن= دوڪان ـ هٽ ـ بازار ـ دوڪانداري.
آپنڪ= دوڪاندار ـ واپاري.
آپنَ= مصيبت زده ـ بدقسمت.
آپُوربي= پورو ـ سالم ـ تمام ـ سڄو.
آڦوڪ= آفيم.
آپيڊ= تاج ـ ڪلنگي.
آپيڪشا= خواهش ـ تمنا ارادو.
آپين= سخت ـ ٿلهو ـ وڏو ـ ڳئون جا ٿڻ.
آتپ= سج جي گرمي يا روشني ـ اُس.
آتَتُ= الزام لڳائڻ ـ پڪيڙڻ.
آتتائي= وڏو گنهگار ـ خراب ڪم ڪندڙ.
آتٿير= مهمان نوازي ـ ميزباني.
آتر= پريشان ـ بي قدر ـ حيران.
آتر= وچ ۾ ـ فرق.
آترپن= اطيمنان ـ خوش ڪرڻ ـ راضي ڪرڻ.
آتَمُ= روح ـ نفس ناطقه ـ دل ـ ساهه.
آتما= روح عقلي ـ ذات ـ خدا.

آتما= جو سڀ تي محيط هجي. الله.
آتماڀمان= هٺ_ وڏائي_ غرور.
آتماڀماني= مغرور_ خودغرض.
آتمانند= روحاني سرور.
آتمتا=ويجهڙائي_ روح واري.
آتمج= اولاد_ نسل_ پٽ_ عقل
آتمجا= ڌيءُ_ نياڻي جو اولاد.
آتمڄ= اولاد_ ڏوهٽا.
آتمڪ= ذاتي. نفسي_ روحاني.
آتَ مودڀوا= ڌي_ نياڻي.
آتمَ= پنهنجو_ روح_ جان.
آتمَ ٻوڌ= علم ذات_ خودشناسي_ روحاني علم.
آتمَ ٻڌَ= مٽ مائٽ_ رشتيدار.
آتم ٻڌي= خودشناسي_ نفس ناطق جو علم.
آتم بندهو= ويجها عزيز يا رشتيدار.
آتم ڀو= واجب الوجود_ الله تعاليٰ.
آتم ٻالڪَ= مطلب جو يار_ غودغرض.
آتم پدَ= روحاني مقام يا منزل_ خدارسي.
آتم تتوَ= خدا کي ڄاڻڻ. خدائي مورفت
آتم ڄن= اهو جو پنهنجي نفس کي سڃاڻي.
آتم ڄاڻي= فيلسوف_ روحاني علم ڄاڻندڙ.
آتمَ چدر= نفس کي ماريندڙ_ درويش.
آتمَ درشي= خدا کي ڏسندڙ_ واصل بالله
آتمَ رکشا= پنهنجي حفاظت ڪندڙ_ پرهيزگار.
آتمَ سَکَ= نفس پرست_ نفس جو مريد.
آتمَ سمڀو= پٽ — اولاد.
آتم سنيم= ضبط نفس_ نفس تي قابض ٿيڻ.
آتم شڌي= دل جي صفائي_ روح جي صفائي.
آتمَ شڪتي= روحاني طاقت_ اخلاقي قوت.
آتمَ شلاگا= پنهنجي تعريف ڪرڻ. خودثنائي.

آتمَ ڪارج= ذاتي ڪم.
آتم گرما= غرور_ وڏائي_ پاڻ کي پلو ڄاڻڻ.
آتمَ گراهي= خودغرض. لالچي.
آتمَ گيان= تصوف جو علم_ روحاني علم.
آتمَ ٻوڌن= پاڻ کي واصل بالله بنائڻ.
آتم وادي= علم نفس جو عالم.
آتمَ وديا= (بديا) روحي علم_ علم معرفت_ علم گيان.
آتمَ وڪري= خودفروشي_ پاڻ وڃائڻ.
آتمَ گهاتَ= خودڪشي_ پاڻ کي مارڻ.
آتم هتيا= خودڪشي_ نفس کي ڪهڻ.
آتمَ گهاتڪَ= خودڪشي ڪندڙ_ نفس کي ماربندڙ.
آتمَ گهاتي= پاڻ کي پاڻ ماربندڙ_ خودڪش.
آتمَ هت= خودغرض_ مطلب جو يار.
آتمَ هَن= خودڪش.
آتمَ هَنتا= خودڪش.
آتمي= هم جنس_ دوست_ پنهنجو.
آتنڪ= تڪليف_ رنج_ خوف_ رعب_ دهل جو آواز_ بيماري_ مرتبو.
آتَر پَترَ= چٺي_ اس ڪان بچاءُ.
آتروَن= راز ڄاڻيندڙ_ غيب جون خبرون ڏيندڙ.
آتي شيند= گهڻائي_ ڪثرت.
آتي سنڪَ= هميشہ وارو_ زيادہ_ گهڻو.
آٽوپَ= گهمنڊ_ غرور_ تڪبر.
آجا= ڏاڏو_ وڏو_ جد.
آجانو= ٽڪين تائين_ ڏگهو.
آجانو باهو= جنهن جا هٿ ڏگها هجن.
آجنم= جنم_ ولادت_ پيدائش.
آجنم= جنم_ جٽڻ.
آجي= جنگ_ بغض_ لڙائي_ روڪڻ.

آجيُو= گذران جو طريقو_ رزق.
آجيُوڪا= ڌنڌو_ ڪاروبار_ روزگار.
آجيوي= زندگيءَ جو سهارو.
آجيَہ= گيھ.
آچار= ورتاءُ_ قانون_ دستور_ رواج_ رسم_ چال چلن.
آچارِجَ= ڏسو_ آچار.
آچاري= فيصلو ڪندڙ_ عابد_ مرشد_ جج_ ديني فيصلو ڏيندڙ_ مفتي_ عالم.
آچاريہ= روحاني مرشد_ ڪنهن طريقي جو باني_ پير_ استاد.
آچرتُ= مڃيل_ مقبول_ بزرگ.
آچَرَنُ= زندگي گذارڻ جو طريقو يا دستور، رواج.
آچَرتيہ= استعمال ۾ اچڻ جهڙو.
آچمَنُ= منهن ڌوئڻ_ گرڙي ڪرڻ_ ڪاڌي کائڻ لاءِ هٿ ڌوئڻ.
آڇادِتُ= مخفي_ ڍڪيل_ ڳجهو.
آڇَنُ= ڍڪيل_ راز_ ڀيد.
آڇاڏڪُ= رازدار_ حال محرم_ ڍڪڻ وارو.
آڇاوَن= لباس_ چادر_ ڀاڇو_ جامو.
آڇت= مخفي_ محفوظ.
آڇنا= هٽڻ_ باقي رهڻ_ ڍڪيل.
آڇِندَ= ٽوپڻ_ ڪن يا نڪ ٽوپڻ_ سوراخ ڪيڻ.
آڇيپُ= ملامت_ الزام_ تشنج_ آڪڙجڻ.
آ= اَول_ پهريون_ اڳيون_ آغاز_ ابتدا_ اصل_ شروع_ ڪُل_ پورو_ افضل_ برتر.
آوان= وٺڻ_ پائڻ_ قبول ڪرڻ.
آوان پروان= ڏيڻ وٺڻ_ ڏيتي ليتي_ واپار.
آؤنيت= منڍ کان پڇاڙيءَ تائين_ سراپا.
آوانت= ڏسو آؤنيت.
آؤ ڀاڳ= پهريون حصو_ اڳلو حصو.
آؤ پرش= پهريون انسان_ آدم_ جد اعليٰ.

آؤتو= ترجيح_ افضل.
آدِتيہَ= سج_ ديوتا.
آدِتيہَ منڊل= نظام شمسي.
آديتہ وار= آچر جو ڏينهن.
آڏَر= عزت_ تعظيم_ احترام_ تواضع.
آڏَر ڀاؤ= استقبال ڪرڻ_ ڀلي آيا چوڻ.
آدِرت= جنهن جي عزت ڪجي.
آدَرِش= نمونو_ مثال_ آئينو.
آدرش= شرح_ نقل_ آئينو_ جنهنجي پيروي ڪجي. علامت_ نشاني_ نمائش_ دستخط.
آدرمان= عزت_ شهرت_ تعظيم.
آدرنا= عزت ڏيڻ_ تعظيم ڪرڻ.
آڏَرنيہ= محترم_ معزز_ عزت وارو_ مانوارو.
آڏَرونتُ= ديندار_ عزت وارو_ پرهيزگار.
آڏَر بُوگيہَ= (جوڳيہ) بزرگ_ جوڳي فقير.
آدُ سکشا= (سکيا) ابتدائي تعليم.
آدِشتُ= محڪوم، جنهن تي حڪم هلي سگهي.
آدِڪ= (آدک) منڍ کان تعلق رکندڙ_ پهريون_ ابتدائي_ اولين.
آدُڪارَنُ= اصلي سبب_ بنيادي ماخذ.
آدِمُ= پهريون_ اصلي_ بنيادي.
آدِمَ= جيڪا چيز پهريائين پيدا ٿي.
آدَو= منڍ ۾_ ابتدا ۾.
آڏ= (آڌ) فڪر_ معاملو_ مقام.
آڌار= سهارو_ وسيلو_ آسرو_ مدد.
آڌاري= زندگي گذارڻ وارو_ کائڻ وارو.
آڌان= پيٽ_ حمل_ امانت_ ضمانت.
آڌِ پتُ= مالڪ_ آقا_ خداوند_ حاڪم.
آڌ پَتيَہ= اختيار_ مالڪيت_ حڪومت_ خداوندي_ قوت_ سلطنت.

آڏيڪ= ڪثرت_ زيادتي_ گهڻائي.
آڏيڪرتا= ڏسو اڏيڪ.
آڏوت= پريشان_ فقير جو حال_ هلندڙ.
آڏورن= هاٿي هڪليندڙ_ فيلبان.
آڏويڦن= رستي هلندڙ_ رستي جو خرچ.
آڏي= دل جي پريشاني_ فڪر_ اڌ.
آڏياپڪ= استاد_ معلم.
آڏياتڪ= روحاني راز ڄاڻندڙ_ ڳجهه ڄاڻندڙ.
آڏيانُ= غلط خيال.
آڏي ڀُوتُ= مادي وارو_ جنهن ۾ روح نہ هجي.
آڏي ڀُوتڪ= گندو جسم_ ناچاڪ_ ڊوني.
آڏي پتيہ= حڪومت_ مالڪيت.
آڏيتا= واپاري_ دلال_ ڪميشن ايجنٽ.
آڏي دَيوڪ= متعلق_ واسطي_ بابت.
آڏين= پاڏين تابعدار_ عاجز_ محتاج (ڪراڏينن جي مدد ۽ دست ياري الغياث) (غلام حسين دايو)
آڏينتا= انڪساري_ عاجزي_ بي اختيار.
آڏين تائي= عاجزي_ مسڪيني.
آدي= پهريون_ ابتدائي_ ازلي.
آدي ڀوت= ناسوت_ فقيريءَ ۾ مقام.
آدي ديو= ملڪوت.
آدي ديوڪ= ديوتائن جون ڳالهيون.
آدي سرشٽي= پهرين پيدائش.
آديش= حڪم_ ارشاد_ اجازت_ پيغام.
آديشي= حاڪم.
آدي ڪارن= اصلي ڪارڻ_ بنيادي سبب.
آدني ناٿ= مالڪ_ ازلي_ خداوند.
آديوپانت= منڍ کان پڇاڙيءَ تائين.
آدي= اڳيون_ پهريون.
آڊمبر= وڏائي_ غرور_ ظاهري ڏيک ويک.

آڙيہ= پريل.
آرَ= لوهار_ ٺامو_ طريقو.
آراتَ= ويجهو_ اورين پر_ پار جو ضد.
آرتت= جنهن جي پوڄا ڪجي.
آرڌڪ= پوڄاري، عبادت ڪندڙ.
آراڌن= پوڄا_ عبادت_ بندگي.
آراڌنا= عبادت_ دعا گهرڻ.
آراڌيہ= برهمڻ جو هڪ فرقو_ مرشد.
آرامُ= خوشيءَ جي جاءِ_ باغ_ جشن جي جاءِ.
آرامُ وَنُ= (بن) شهر جي اندر باغ.
آرامُ باغ_ آرام جي جاءِ.
آرنڀ= شروع ڪيل.
آرت= ڏک درد_ ارمان_ بيماري.
آراتي= دشمن.
آراڌڪ= پوڄاري_ عابد_ زاهد.
آراڌَنُ= پوڄا_ عبادت_ بندگي.
آرتا= اها روشني جيڪا ديوتائن لاءِ ڪئي وڃي.
آرتي= اهو پچن يا گيت جو شاديءَ وقت ديوتائن جي راضپي لاءِ ڳايو وڃي. طريقو_ پورو.
آرت وائي= آه زاري.
آرت وچن= آواز جيڪو درد وقت نڪري.
آرت ناڎ= ڏسو آرت وچن.
آرت سور= ڏسو آرت وچن.
آرتِتہ= آفت وارو_ مصيبت جو ماريل.
آردڪ= عالم_
آرٿي= عرض گذار.
آرت= ڏک_ سور_ درد.
آرَج= شريف خاندان_ معزز.
آرجار= اچ وڃ_ آمد رفت.
آرَجَبُ= صفائي_ ايمانداري_ خلوص.

آرجن= ڪمائي.
آرجو= سٺن اخلاقن وارو.
آرچا= پوڄا.
آرچا= پوڄا.
آروڏ= چڙهيل — سوار.
آرڏر= پسيل.
آرورا= چند جي ڇهين تاريخ.
آدروڪ= ادرڪ ـ سنڌ.
آرس= سستي ـ ڪاهلي ـ ڪمزوري.
آرسي= سست ـ ڪاهل ـ ڪمزور.
آرسي= درسني ـ آئينو ـ ٽڪ.
آرسيہ= نامردي ـ ڪاهلي.
آرش= شاديءَ جي هڪ رسم ـ (شيءِ جو نالو)
آرنڀ= افتتاح ـ شروعات ـ ابتدا.
آرمڀ= ارادو ڪرڻ ـ ڪوشش ڪرڻ ـ محنت.
آرنيہ= جهنگلي ـ صحرائي.
ارنيہ= بياباني.
آرو= آواز
آروپ= ڪنهن جي حوالي ڪرڻ. انتساب ڪرڻ ـ نالي ڪرڻ.
آروپنا= وڻ لڳائڻ.
آروپت= امانت ۾ رکيل ـ پوکيل وڻ.
آروپن= چڙهائڻ ـ قائم ڪرڻ.
آروڙ= سوار ـ چڙهيل.
آروگ= جيڪو بيمار نہ ٿئي. تندرست.
آروگيہ= صحت — آرام.
آروگيہ ڪاري= شفا ڏيندڙ ـ صحت وارو.
آروگيہ دان= صحت بخش.
آروگيتا= صحت.
آروللن= روڄڻ ـ ٻهارڻ.
آروهن= اٿڻ ـ چڙهڻ.

آروهي= سوار ـ
آري= سهيلي ـ سنگنياڻي ـ سرتي.
آريا= آريہ نسل.
آريا سماج= ويدن جي تعليم جا موحد هن جو باني سوامي ديانند جي هو. هن جو انتقال 1888ع ۾ ٿيو.
آريا ورت= آرين جو ديس.
آريہ پتر= مرشد جو اولاد ـ شوهر.
آساوڻ= سنو ـ سنواريل.
آساونت= اميدوار ـ آسائتو. منتظر
آسيد= آمدني ـ پيدائش جو ذريعو
آسڦوتن= روشن ٿيڻ.
آسٽ= اتحاد ـ ميل.
آسترن= جانور جي جهل ـ سنو فرش ـ پلنگ.
آستڪ= خداپرست ـ ديندار ـ متقي.
آسٿا= دوستي ـ ذريعو.
آسٿان= (آستان) مقام ـ آشرم
آسُر= حق مهر.
آسَر= حق مهر.
آسرت= ٻني جي آسري تي رهندڙ.
آسريت= پناهہ گير.
آسرم= (آشرم) قيام گاهہ. امن واري رهائش جي جاءِ.
آسرڻ= ويچارو ـ ڏکويل.
آسرنا= پناهہ وٺڻ.
آسريُت= معتقد ـ آسرو رکندڙ.
آستريم= آسرو ـ پناهہ جي جاءِ.
آسش= دعا ڪندڙ ـ نصيحت ڪندڙ.
آسڪت= ڪاهلي.
آسڪت= آروزمند ـ لڳايل.
آسڪت= ڏسو (اسڪت).
آسڪتي= سست ـ ڪاهل.

آسمتاتُ= چئني طرفن ڏي_ اردگرد.
آسڻ= ويهڻ جي جاءِ_ ڪرسي_ آسڻ_ مسند_ فقيرن جي مرشد جي ويهڻ جي جاءِ_ تخت.
آسن پاٿي= ويهڻ جو ڪپڙو_ گلم_ غاليچو.
آسَنگ= ذريعو_ لياقت_ صحبت.
آسَنَّ= ويجهو.
آسني= مصلو_ جاءِ نماز. اهو ڪپڙو جنهن تي ويهي يا بيهي عبادت ڪجي.
آسُواُ= مزو_ ذائقو
آسوادن= مزو.
آسُوادڪ= مزو وٺڻ وارو.
آسواس= آرام_ دلاسو.
آسُوُجَ= هندي سال جو هڪ مهينو اسو
آسوڄ= ڏسو اسوج.
آسُوس= ڏسو اسوج.
آسَرَ= آرامگاهه_ مقصد_ گهر.
آسيرواد (باد)= پلائيءَ جي دعا ڪرڻ.
آسيروچن (بچن)= ڏسو آسيرواد.
آسِيش= دعا سلام وڏن کان.
آسش= ويڻل
آسُتر= منهن_ چهرو.
آنتس= اميد_ اعتبار_ ڀچاءُ.
آشا= خواهش آرزو.
آشاڀنگ= مايوس_ نااميد.
آشاپراپت= ڪامياب_ مقصد حاصل ڪندڙ.
آشائيت= اميد کان وڌيڪ.
آشاڍ= هندي سال جو هڪ مهينو_ آکاڙ.
آساڙ= آکاڙ.
آشارهت= نااميد.
آشاوان= اميد وار_ متوقع.
آشاونت= آسرو رکندڙ.
آشاهين= نااميد_ مايوس.
آسُ تُوشُ= سولائيءَ سان مڃيندڙ.
آشچريہ= (آشجرج) حيرت_ اچرج.
آشرا= عذر_ فريب_ دغا.
آشرمُ= فقيرن جي رهڻ جي جاءِ_ مٺ.
آشرئي= آسرو_ پروسو_ گهر_ حامي
آشڪَ= جلد هلڻ وارو.
آشيش= نهڻ_ ملڻ_ جڙڻ.
آشمسا= التجا_ خواهش_ گمان.
آشن= (ڏسو آسڻ)
آشنڪا= خوف_ ڊڄ_ شڪ.
آشو= جلد_ جهٽ پٽ.
آشواسُ= اميد_ پروسو.
آشوج= هندي مهيني جو نالو اسو.
آشون= ساوڻ.
آشئي= آشا_ مطلب.
آشيَہ= منشا.
آڪار= صورت_ شڪل_ بت_ تصوير (آ_ حرف)
آڪارانُتُ= جنهن جي آخر ۾ آ جو آواز اچي.
آڪاسُ= آسمان. ايٿر_ خلا_ فضا.
آڪاش= گنگولا_ شهاب ثاقب.
آڪاش واني= _وائي) غيبي آواز_ الهام. القاءِ_ مڪاشفو.
آڪاش بيل= هڪ وڪر جو نالو_ دوا جو قسم.
آڪاش لي= ڏسو آڪاش بيل.
آڪاش ڌري= نظام شمسيءَ جو محور
آڪاش ديا= آسماني ڏيو.
آڪاش ديپ= سج.
آڪاش گاهي= آسمان ۾ هلڻ وارو.

آڪاش گنگا= ڪهڪشان.

آڪاش گولا= آسماني گولو.

آڪاش مکي= شيومت جو پوڄاري، جيڪو سج ڏي منهن ڪري بيهي.

آڪاش منڊل= آسماني گهيرو_ ڪره ارض.

آڪاش والي= آسماني ٻاڻي_ الهام.

آڪاش ورت= (برت) توڪل واري زندگي.

آڪاش واتي= گذران لاءِ ڪوشش نہ ڪندڙ.

آڪاش وسنت= (بسنت) فلڪي جسم. جهرڪ_ سج_ چنڊ ۽ ستارا.

آڪاشي= آسماني_ هوائي

آڪال= ڏڪار_ قحط.

آڪالڪ= بي وقتو_ بي موسمو.

آڪانڪشا= خواهش_ آرزو_ اميد

آڪانڪشت= گهرڻ وارو_ عاشق_ خواهشمند.

آڪانڪشي= خواهشمند سائل.

آڪر= اجتماع_ ذخيرو_ قديم رهاڪو.

آڪرانت= ٿڪ_ حملو ڪيل.

آڪرت= شڪل_ صورت_ جنس.

آڪروتي= (ڏسو اڪرت).

آڪرش= ڇڪڻ.

آڪرشيت= ڇڪيو ويو.

آڪرشڪ= ڇڪڻ وارو_ مقناطيس.

آڪرشن= ڇڪ_ ڪشش.

آڪرشو شڪتي= ڇڪيندڙ قوت.

آڪرم= آغاز_ عروج فضيلت_ برتري.

آڪرمن= حملو_ محاصرو_ قبضو_

آڪرنت= ٻڌو ويو.

آڪرند= روئڻ_ دانهون ڪرڻ.

آڪرندن= ڏسو اڪرند.

آڪروش= عضو_ بددعا_ روئڻ.

آڪوريڊ= گهر جي نزديڪ باغ_ باغيچو.

آڪريڊن= شڪار.

آڪسمات= جلد_ فوراً، اچانڪ.

آڪسمڪ= بغير سبب_ بنان وجهه جي.

آڪشينپ= اچلڻ_ ملامت ڪرڻ_ الزام.

آڪل= حيران_ متفڪر_ وياڪل_ بيقرار.

آڪلانت= ٿڪل_ مجبور_ شرمندو.

آڪلت= رنجيدو_ بي چين_ حيران.

آڪلتا= پريشان_ بيقرار.

آڪمپت= ڏڪندڙ_ ڊڄندڙ.

آڪمپن= ڊڄڻ.

آڪن= گاهه پنو_ ڪن ڪچرو.

آڪنچن= مختصر ڪرڻ_ سوڙهو ڪرڻ.

آڪنچن= مفلسي_ مسڪيني.

آڪوت= ارادو_ خواهش_ مقصد.

آڪ= ڪئو_ چور.

آڪر= جنگلي جانورن جي ڏر يا غار.

اڪر= حرف_ ٻاونجاهه نشانين وارا هر هڪ.

آڪل= گستاخ_ شوخ.

آڪو= ڪئو.

آڪنبر= گروهه_ جماعت_ سالم_ پورو.

آڪوٽ= اخروٽ هڪ قسم جو ميوو.

آکيا= نالو_ اسم_ علامت_ لقب_ شهرت.

آکئيہ= (ڏسو اکيا).

آکيات= ڳڻيل_ ذڪر ڪيل_ مشهور.

آکيان= ڳالهه_ نالو_ اسم_ فسانو.

آکيانڪ= ناول_ ڪهاڻي_ ليڪچر.

آکيايڪا= ڪهاڻي_ قصو_ روايت.

آکيت= شڪار_ خوف_ ڊڄ.

آڪِرَنُ= پريل_ ڪشادو_ پورو.
آگاوه = اٿاهه_ تمام اونهون_ عميق.
آگارُ= گهر_ سڪن_ حجرو.
آگاهي= اچڻ وارو_ ايندڙ_ مستقبل.
آگَتُ= آيل_ پهتل.
آگتو= تعلق_ واسطو_ ضرورت.
آگَرُ= کاڻ_ لوڻ جي کاڻ.
آگره= پڪڙڻ_ ضد ڪرڻ.
آگَسُتُ= هڪ مهيني جو نالو. عيسوي سال ۾ آگسٽ هڪ ستاري جو نالو_ هڪ ديوتا جو نالو.
آگَمُ= اچڻ وارو_ عقبيٰ_ استقبال_ آخرت_ پاڪ ڪتاب_ هڪ شاستر، جنهن ۾ منتر لکيل آهن. تنتو شاستر، مشرق_ برسات جي موسم_ جهڙالو.
آگَمُ گيانِي= فال وجهندڙ اڳڪٿي ڪندڙ.
آگَمَنُ= اچڻ پهچڻ_ جماع ڪرڻ.
آگمنا= دلاور_ جانباز.
آگَمُ وديا= (بديا) پيشنگوئي جي سکيا_ رمالي.
آگَمُ دَڪتا= پيشن گو_ فال وجهندڙ جوتشي.
آگمي= مستقبل بابت.
آگَنتا= اچڻ وارو_ مهمان_ مسافر.
آگنتڪ= (ڏسو آگنتا)
آگنيہَ= باهه متعلق_ ڏکڻ ۽ اوڀر جو وچ.
آگهات= قتل ڪرڻ_ ماري وجهڻ.
آگهاتَتُ= ماريل_ ڏڪيل+ ڏکي.
آگهارُ= گيهه.
آگهرات= سنگهيل.
آگهريہ= سنگهڻ جي قابل.
آگهران= سنگهڻ_ بوء سڃاڻڻ.
آگهورڻُ= گهورڻ_ ڏسڻ_ نهارڻ.
آگهورِتُ= ڏٺل_ گهوريل.

آگهوشن= مشهور ڪرڻ_ خوار ڪرڻ.
آگيا= اجازت_ موڪل_ فرمان_ ارشاد.
آگيا پالن= حڪم مڃڻ_ فرمانبرداري ڪرڻ.
آگيا پَترُ= پروانو_ آرڊر_ حڪم نامون.
آگيا پرني گهات= حڪم نہ مڃڻ وارو.
آگيايڪُ= حڪم ڪرڻ وارو_ مجاز آفيسر.
آگياپَنُ= حڪم ڏيڻ.
آگيا دادڪ= حڪم تعميل ڪرڻ وارو.
آگياڪار= حڪم مڃڻ وارو_ محڪوم.
آگياڪاري= (ڏسو آگياڪار)
آگيا نووِرتي= فرمانبردار.
آگيانوورتن= حڪم موجب هلڻ.
آگيانوسار= حسب الحڪم_ حڪم موجب.
آگياوِرتي= حڪم جي تعميل ڪرڻ وارو.
آگيسپَتُ= حڪم مليل_ محڪوم.
آگيپتي= حڪم_ فرمان.
آلُ= زال جي ساهيڙي_ نازنين_ بصر جو پردو.
آلا= طاق_ پسيل.
آلا بالا= حيلو وسيلو_ چال چلگت.
آلاپُ= راڳ جي صدا_ بول_ ڳائڻ جي شروعات ڪرڻ.
آلاپالا= وڻ جا پن.
آلاپن= سر لڳائڻ_ ڳائڻ.
آلاپيا= چوڻ جي لائق.
آلابي= واقف_ دوست — همنوا.
آلان= هاٿيءَ کي ٻڌڻ وارو زنجير.
آلاجنجال= ديجاربندڙ شڪل.
آلِسُ= سستي_ ڍيل.
آلِسي= سست_ ڪاهل.
آلسهر= غفلت_ ڍيل.
آلس= آرس.

آلکَر= سست.
آلکي= سستي_ ڪاهلي.
الکسيا= سست_ ڪاهل.
آلِکَتَ= تصوير.
آلَمب= وسيلو_ مدد_ سهارو.
آلمين= (ڏسو المب)
آلنگ= شهوت.
آلنگن= لڳي ملڻ. زال مڙس جو هم آغوش ٿيڻ.
الوال= (البال) پاڻيءَ جو چلهو وڻ لاءِ.
آلوچَتَ= غور ڪيل_ جانچيل.
آلوچَن= غور -- جانچ.
آلوچنا= ويچار ڪرڻ. نظرثاني ڪرڻ.
آلوچيہ= ويچار ڪرڻ.
آلوڪ= ڏسڻ_ چمڪ_ دري_ روشن دان.
آلوڪن= ڏسڻ.
آلول= حرڪت.
آلهاي= معشوق_ ڪنواري.
آلِي= وڇون_ سلسلہ ڪاهي ڪڇي.
آلئيپُ= ليپ_ مرهم_ ملم_ پلستر.
آلِدر= ڏائڻو_ چارو
آليکيہ= لکيل تصوير.
آليہ= گهر_ مقام_ مڪان.
آلَها= هڪ هندو شاعر.
آم= بدهاضمو_ هڪ بيماريءَ جو قسم.
آماتيہ= وزير
آماشيہ= اوجهري_ معدو.
آنَبَ= انب_ هڪ ميوي ۽ وڻ جو نالو.
آمرس= انب جي رس.
آمَرشُ= ڪاوڙ_ حسد_ بغض.
آمَرہ= انب

آمَشُ= سٽ_ سڳو.
آمِشُ= گوشت رشوت_ لالچ.
آمَشاسيَ= گوشت کائيندڙ_ رشوتي.
آمَشڪُ= پائيوار.
آملا= آملا_ هڪ قسم جي چيز کائڻ جي.
آوَلا= آوارا_ دوا جو قسم.
آمَلَ= کٽو.
آمنائي= ويد_ شاستر_ تلقين_ آبا اجداد.
آمنترت= طلب ڪيل_ گهرايل.
آمنترڻ= دعوت_ گهرائڻ.
آمود= خوشبود_ دل بهلائڻ_ خوش.
آمُودت= خوش_ خوشبودار.
آمُودي= خوش ٿيڻ وارو.
آمُول= منڍ کان_ پهرياٿين_ ابتدا کان.
آمئي= بيماري_ مرض.
آمَيہ= (ڏسو آمئي)
آن= جدا_ اقرار_ عهد
آنُب= انب جو وڻ_ انب جو ميوو.
آنپُوره= مسلسل_ لاڳيتو.
آنپوروي= طريقو_ رواج
آنتَرڪُ= اندروني_ محب_ دلي.
آنترڪشُ= آسمان.
آنتريڪش= خلائي فضائي_ آسماني.
آنتُ= دشمني.
آنجلا= چڪو_ ٽورڙو.
آنجن= انجڻ_ مشين.
آنجنيہ= هنومان جو پيو نالو.
آنچِي= ڪنارو_ پاسو ڪرڻ.
آنخيرَ= ڪور_ دامن_ ڪنارو.
آنچَل= دامن_ پردو.

آتروُل= پينگهه_ پينگهو_ جهولڻو.

آندولن= هلڻ چلڻ_ لڏڻ.

آنڌرا= هڪ صوبو هندستان جو_ تلنگانه.

آنڊ= خصيو_ آنڊوڙو_ هڪ عضوو.

آنرتت= نچڻ وارو.

آنگ= نغارو_ وڄڻ وارو.

آنڪ= علامت_ نشاني_ نشان.

آنڪوليه= مدد.

آنگن= اڱڻ_ صحن.

آنگيرس= هڪ ستاري جو نالو.

آنمانڪ= قياسي_ شيهه وارو_ شڪي.

آنن= منهن_ چهرو_ جسم.

آننترير= مستقبل قريب ۾ ٿيڻ وارو.

آننتيه= بي شمار، جنهن جوانت نه هجي.

آنند= خوشي — آرام_ سک.

آنند آشرو= خوشيءَ جا ڳوڙها.

آننديڪ= سرور ۽ سرمدي حاصل ڪرڻ وارو.

آنند پورن= خوشيءَ جي حد گهٽي خوشي.

آنند پورڪ= خوشيءَ سان گڏ.

آنندت= خوش_ آرام.

آنندوالي= خوشي ڏيڻ وارو.

آنندسڪ= سرور_ سرمدي.

آنندڪڙ= آمر ڏيڻ وارو.

آنندي ڪوش= خواب — خوشي ڏيڻ وارو.

آنندي= خوشيءَ سان گڏ.

آنهڪ= روزانو ڪم ڪرڻ وارو_ روزمره جو مزور.

آنيٺ= ڪٽي آيل.

آنيتا= آڻڻ وارو.

آنين= وٺي اچڻ وارو.

آواس= گهر_ خانو_ مڪان.

آواگون= تناسخ جو عقيدو_ مري وري اچڻ.

آواگن= اچڻ وڃڻ_ مرڻ کان پوءِ دنيا ۾ اچڻ.

آواهن= دعوت ڏيڻ_ عزت سان ملڻ.

آوُپاءُ= خوش آمديد_ آدرياءُ ڪرڻ.

آوُپڳت= پليڪار چوڻ_ پلي آيا چوڻ.

آوُپڳتي= (ڏسو آوُپڳت)

آوَرڀاوَ= شهرت_ روشن_ پيدائش.

آوَرڀوت= (ڏسو آورڀاوَ)

آوَرت= ڪُن_ چڪر_ ڦيرائڻ.

آورت= لڪل_ طريقو_ ارادو.

آورتي= هرهر چوڻ.

آوَرڻ= روڪڻ_ اچلڻ.

آوَرڻ= پردو_ ڍڪڻ_ ڍال_ قلف.

آوسٿ= گهر.

آوشت= جن ورتل ماڻهو_ جوش ۾ آيل.

آوشڪار= ايجاد ڪرڻ_ ظاهر ڪرڻ.

آوشڪرت= (ڏسو آوشڪار).

آوشيگ= ڪرڻ جهڙو_ ضروري.

آوشيه= (ڏسو اوشيگ).

آوشيڪتا= درڪار_ ضرورت.

آوَشيه= لازمي_ ضروري.

آوڪ= ويمو_ پاليسي_ انشورنس.

آولي= سلسلو_ قطار_ سٽ.

آوَڻُ= اچڻ

آويتن= اطلاع ڏيڻ.

آوشيش= داخل ٿيڻ. غصو.

آويشن= داخل_ ڪارخانو.

آهار= غذا_ کاڌو_ طعام.

آهاريه= کائڻ جي لائق.

آهاؤ= حوض_ تلاءُ.

آهتَ= رکيل_ ڏنل_ دفن ڪيل.
آهَت= گيهه مکي باهه ۾ وجهڻ. ديوتائن کي راضي ڪرڻ لاءِ رسم.
آهَر= ننڊو تلاءُ.
آهَرتا= آٿڻ وارو.
آهرجاهَر= اڄ وڃ.
آهَرڻُ= ڪسڻ.
آهلا= سامونڊي طوفان.
آهلاڌ= شادماني_ خوشي.
آهلادت= خوش.
آهلاجُنگ= خوشي ڏيڻ وارو.
آهلادڪ= (ڏسو اهلاجنگ).
آهنڪ= روزانو مزوري تي ڪم ڪندڙ.
آهَوَ= خودي_ خرد جي تعريف.
آهَو= لڙائي_ جنگ.
آهوَانُ= دعوت_ سڏ.
آهوت= سڏ ڪيل_ دعوت ڏنل.
آهوتي= مذهبي رسم.
آهِي تُندڪ= نانگ پڪڙڻ وارو_ جوڳي.
آياتُ= آيل.
آياسُ= تڪليف_ مصيبت.
آيام= ڏکهو_ ڪشادو_ موڪرو.
آيَتُ= (ڏسو ايام)
آيتن= جوڳ ڪمائڻ جي جاءِ.
آيتيُ= ايندڙ زمانو.
آيڌُ= هٿيار_ جنگي سامان_ شاستر.
آيڌاڪارُ= هٿيار رکڻ جي جاءِ_ اصلح خانو.
آيڌڪُ= هٿياربند_ مصلح.
آيڌيهُ= (ڏسو ايدڪ).
آيربل= عمر_ زندگي_ حياتي.
آپروائي= (ڏسو آيربل).
آيرويدُ= بيد، علم طب.
آيسُ= حڪم _ فرمان.
آيَسُو= حڪم _ اجازت.
آيشس= حياتيءَ جو زمانو يا وقت.
آيُشيُ= ڏسو آيش.
آيشڪارُ= عمر وڌائڻ وارو.
آيَشمَانُ= وڏي عمر وارو مرد.
آيشُمَتِيُ= وڏي عمر واري عورت.
آيُوَ= عمر_ مدت_ زندگي.
آيوَجَنُ= تياري_ ڪوشش.
آيَوڌَنُ= لڙائي_ جنگ.
آيوه= عمر_ زندگي.
آيه= آمدني_ نفع.
اَ= پيءُ مرشد_ مالڪ. خدا_ وشنو برهما_ شِوَ_ قدرت.
اَ اوت= جنهن کي اولاد نه هجي.
اَباڌا= بغير قيد_ بي روڪ.
اَباڌيَه= تعليم.
اَبارُ= آزدي_ چوتڪارو.
اَبارنا= آزاد ڪرڻ.
اَباڪ= (اواڪ) گونگو_ بي زبان.
اَبَاڪُ= هيٺ_ هيٺان_ زير.
اَبَانَا= ڪوڙڻ_ پوڪڻ.
اَبَج= چنڊ_ ڪنول_ ناقوس.
اَبنجا= ڪنول_ نيلوفر_ چنڊ_ ماه.
اَبجارُ= بي فڪري_ بي انصافي_ بي مروتي_ بي لحاظي.
اَبجَارن= بي انصاف_ مرد خواه عورت.
اَبجَاري= بي توجهه_ انصاف نه ڪندڙ.
اَبجَلُ= بي حس_ مٺل.

اَبَتَ= ڪڪر۔ بادل.

اَبَدَ= بي سمجھ۔ احمق.

اَبُدَ= بيوقوف۔ چِٽ.

اَبَدَيَہ= مقدس۔ جنھن کي فنا نہ اچي.

اَبَدمانُ= بي عقل۔ بيوقوف۔ جاهل.

اَبَڌُوتَ= هڪ قسم جو درويش.

اَبِديا۔ اوديا= بي علمي۔ جهالت۔ ناشناس.

اَبَڌِيُ= ناداني۔ بي سمجهي.

اَبَڌيُ= بي زوال۔ جنھن تي موت نہ اچي.

آبڌيُ= سمنڊ۔ دريا۔ بحر.

اَبَرَ= هاٿي۔ يڪدم.

ابراڳ= ضد ويراڳ۔ شهوتي.

آبروڌ= اطمينان۔ امن.

آبروڌي= خاموش۔ مطمئن.

اَبيشڪ= منتر پڙهي پاڪ ڪرڻ وارو.

اَبَلَ= ڪمزور۔ ناتوان.

اَبَلاَ= عورت.

اَبَلَتا= ڪمزوري.

اَبَلَبُ= بي رنگ.

اَبَليُ= ڪمزور.

اَبُندوُ= بي نشان۔ بغير ٽڪي جي.

اَبندت= خودمختيار.

ابوجھ= ناسمجھ۔ نادان.

ابوجھا= سمجھ کان ٻاهر۔ ناقابل فهم.

اَبوڌ= بي عقل۔ احمق.

اَبوڌِڳيہ= قوت ادراڪ کان ٻاهر.

اِبَ= هاٿي.

اُپ= مٿي.

اُپاڄَن= ناقابل.

اَپارُ= هلڪو۔ بي وزن.

اپاڳيا= بدقسمت۔ نڀاڳو.

اَپاڳِيہ= (ڏسو اپاڳيا)

اَپاڳِي= (ڏسو اپاڳيا)

اَپالُ= ڪڪر۔ جهڙ.

اُپانَا= ڍيچارڻ.

اَپائو= عدم۔ نفي۔ نيستي۔ فنا.

اَپاوَنيہ= غور جي قابل نہ هئڻ.

اَپياوَڪ= نگهبان۔ مدد ڪرڻ وارو.

اَپهود= هارائڻ.

اَپيوتَ= مغلوب ڪرڻ۔ هار کائڻ.

اپيرائي= دل جي ڳالهہ۔ ارادو.

اَپيشرُ= اقرارنامو.

اَپيريت= خواهش۔ مراد.

اَپَتَ= في فائدو.

اَپجاتَ= طبعي۔ عالم۔ عاقل.

اَپبت= بهادر۔ فاتح۔ هڪ پهر.

اَپڌا= نالو۔ علامت۔ لغت فرهنگ.

اَپڌانُ= نالو۔ اسم۔ لغت۔ فهرست.

اَپَرَ= ڪڪر۔ بادل۔ آسمان.

اَپرَاَمرُ= سهڻو۔ پيارو.

اَپرڪ= ابرق۔ هڪ ڌاتو.

اَپَرمُ= جهڙ۔ ڪڪر۔ بادل.

اَپَرمَ= بي عزت۔ بي قدر.

اَپرَہ= ڪڪر۔ جهڙ۔ بادل.

اَپريَ= هڪ خوشبوءِ دار شيءِ.

اَپسارُ= مقابلو۔ طاقت۔ حملو۔ خراب مرد.

اَپسارڪا= فاحش عورت.

اَپساريُ= چوري ڇپي عشق ڪندڙ.

اَپسَرَ= بددعا۔ پٽ پاراتو.

اَپنڍيُ= خوب۔ ميل۔ دوکو.

اَپنڊاڻُ= ميلاپ_ ڪپٽ.
اَپشڪٽُ= غسل ڪيل_ گاڏيءَ تي ويٺل.
اَپشنگ= مخالفت_ بي عزتي.
اَپشيڪُ= مسند نشيني_ پاڪ پاڻيءَ سان وهنجارڻ يا وضوءَ ڪرائڻ، خاص بنائڻ.
اَپڪُ= خواهش ڪندڙ_ عياش.
اَپڪٽُ= بي ايمان_ بد عقيدي وارو.
اَپڪتمانُ= بي دين_ خراب_ غير.
اَپڪتيُ= بي ديني_ بي ايماني_ ڪفر.
اَپڪشيہ= حرام _ نہ کائڻ جهڙو.
اَپکيا= زينت_ شهرت_ نالو.
اَپڪمڻ= ويجهو اچڻ.
اَپگيانُ= ڪنهن جي ڏسڻ سان هيو ياد اچڻ.
اَپگيہ= واقفڪار_ عالم_ ڄاڻڻ وارو.
اَپگيہ تا= علم_ عقل.
اَپلاشِ= خواهش_ تمنا_ خواهشمند.
اَپلاشا= ڏسو اپلاش.
اَپلاشُڪ= ڏسو اپلاش.
اَپمانُ= غرور_ هٺ_ وڏائي_ عُجبُ.
اَپمانتہ= ڏسوا پمان.
اپماني= سرڪش_ مغرور.
اَپمتُ= پسند ڪيل_ انتخاب ڪيل.
اَپمتا= تمنا _ منظوري.
اَپمرشڻ= صحبت_ جماع ڪرڻ.
اَپمُکُ= سامهون_ حاضر_ اڳيان.
اَپمڪتا= حضوري_ درباري_ نزديڪي.
اَپن= نہ وراهجڻ وارو.
اَپنگر= جيڪو پچي نہ سگهي_ غيرفاني.
اَپنندنُ= عزت ڪرڻ_ تعريف ڪرڻ.
اَپنندنُ پترُ= پتو_ ائڊريس.

اَپنوہ= تازو_ نئون.
اَپنوَيسُ= ڌنڌو_ ڪاروبار.
اَپنہ= جيڪو جدا نہ ٿئي، مليل.
اَپنيہ= نقل ڪرڻ_ ناٽڪ_ ڊراما.
اَپنا= (ڏسو اپنيہ)
اَپواءِ= گار_ گهٽ وڌ ڳالهائڻ.
اَپوادُ= تعريف ڪرڻ_ سلام ڪرڻ.
اَپوتُ= فرضي شيءِ_ اهڙي شيءِ جنهن جو وجود هجي ئي ڪونہ.
اَپوتُ پورُو= جيڪو پيدا ٿي ڪونہ ٿيو آهي.
اَپوجُ= کائڻ جي لائق نہ هجڻ.
اَپوجڻ= پرهيزگار.
اَپوجيُ= روزيدار_ فاقہ ڪش.
اَپوجيہ= حرام _ منع ڪيل کاڌو.
اَپوشڻ= زيور_ ڳهہ_ سينگار.
اَپوگيہ= جو استعمال جي لائق نہ هجي.
اَپوگيُ= مزو نہ وٺڻ وارو.
اَپمتُ= شهرت وارو.
اَپيُ= سامهون_ نزديڪ.
اَپئيُ= بي خوف_ بي باڪ.
اَپئي= ٻنهي طرفن کان_ آسن پاسن کان.
اَپو= ڏسو اَپئي.
اَپياسُ= مهارت_ وري وري پڙهڻ.
اَپياسُڪ= مشق ڪرڻ وارو_ مهارت حاصل ڪيل.
اَپياسي= ڏسو اپياسڪ.
اَپياگتُ= نئون مهمان_ مسافر_ فقير.
اَپيتُ= بي خوف_ بهادر_ سورهيہ.
اَپيترهُ= ٻنهي طرفان کان.
اَپيتا= ٻنهي صورتن ۾.
اَپيتمانُ= استقبال ڪرڻ.

اَپيتر= ٻنهي پاسن کان.

اَپيَہ= (ڏسو اپيتر).

اَپي ڄاتَ= وڏي عزت واري خاندان ۾ پيدا ٿيل.

اَپي جِتَ= هڪ ستاري جو نالو.

اَپي جَنَ= پاليندڙ ـ پرورش ڪندڙ.

اَپي چار= ماري وجهڻ واري رت.

اَپي چَارِيَ= ماري وجهڻ وارو ـ خراب ڪم ڪندڙ.

اَپيدَ= ظاهر ـ عام.

اَپي دَانَ= ويمو پاليسي ـ معاف ڪرڻ.

اَپيدِي= ترقي.

اَپيدِيہ= جو داخل ٿي نہ سگهي.

اَپيرٿنا= عزت ـ درخواست ـ گفتگو.

اَپي رَجيُ= خوشي ـ ڀلائي.

اَپيرُو= بي قصور ـ بي خوف ـ مهاديو جي جو لقب پيرو.

اَپي رُوپُ= لائق ـ عالم ـ ڪم جهڙو.

اَپيسَتُ= عادي.

اَپي شاپُ= پٽ پاراتو ڪرڻ ـ خراب ڳالهائڻ.

اَپيشَتُ= خواهش ـ تمنا ـ آرزو.

اَپيَڪتَ= جنهن تي دعويٰ ڪجي ـ مدعي عليہ.

اَپيوگيہ= (ڏسو اپيڪت).

اَپي ڪَرمُ= ڪوشش ـ سمعيو.

اَپيڪشَنَ= هرهر ـ گهڙي گهڙي.

اَپيَ ڪَمَنَ= ويجهو اچڻ ياد اچڻ.

اَپيَ گهاتَ= مارڻ ـ چڪ هٽي مارڻ.

اَپي مَانُ= غرور ـ سستي ـ شيخي.

اَپي مَانِي= مغرور ـ سرڪش ـ هنيلو.

اَپي مَرشن= ٻئي جي زال سان محبت ڪرڻ.

اَپينترُ= اندريون ـ وچون.

اَپينَگ= جسم تي تيل مالش ڪرڻ يا اٽو هڻڻ.

اَپي نَندَنُ= سرٽيفڪيٽ ـ سَنَدَ.

اَپي نَندَنُ پَترَ= سرنامون ـ پتو.

اَپي نَو= نئون ـ تازو.

اَپي نوشَتَ= گهڻو ڌيان ڏيڻ.

اَپي نويشُ= داخل.

اَپي نئِي= ناچ ـ رقص.

اَپيوڪت= تڪرار ڪرڻ وارو ـ موڪي.

اَپيوگُ= ڪيس ـ مقدمو.

اَپيوگي= مدعي.

اَپيوَڪ= (ڏسو اپيوگي)

اَپيَہ= دولت وارو ـ ملڪيت وارو.

اَبيَج= خراب ٻج ـ اهو ٻج جو ڦٽڻ جي لائق نہ آهي.

اَپيرُ= بي موسمو ـ موسم کان سواءِ.

اَبيڪَتُ= بي شڪل.

اَپَ= آب ـ پاڻي.

اَپَ= بدشڪل ـ جدا ـ نقصان.

اَپَ= ويجهو ـ گڏ ـ برباد.

اَپاپُ= بي عيب ـ بي ڏوهي.

اَپاتَرُ= خراب ـ نالائق.

اَپارانَا= ڪنهن ڪم تان دل ڪڇي وڃڻ.

اَپاوِنَ= گرفتاري ـ ڪسي وٺڻ.

اَپاوانُ ڪَارَنُ= بنيادي عادت ـ خانداني عادت ـ ذاتي عادت.

اَپاڏ= ظلم ـ شرارت ـ ضرر ـ تخلص.

اَپاڏان= وهاٺو.

اَپاتڪ= ظالم.

اَپاڙِي= علت ـ عادت.

اَپاڙِياِئِي= استاد ـ مرشد ـ پير.

اَپاڌيا= ماسترياڻي ـ استاد يا مرشد جي زال.

اَپاڌياني= (ڏسو اپاڌيا)

اَپاڙِي ڪَارِڪُ= جهيڙاڪار ـ فسادي.

اَپارُ= بي حد ـ جنهن جي حد نہ هجي ـ لامحدود ـ بي شمار.
اَپارَڪُ= بيڪار ـ اجايو.
اَپارجتُ= ڪمائي ـ ڪمايل.
اَپارجَنُ= نفعو ـ فائدو.
اَپارنا= اڪيڙڻ ـ پاڙ کان پٽڻ.
اُپاسُ= روزو رکڻ ـ فاقو ڪرڻ.
اُپاسڪُ= روزو رکڻ وارو ـ روزيدار ـ عابد ـ زاهد ـ معتقد ـ سالڪ ـ فقير.
اُپاسَنُ= عبادت گذاري ـ پوڄاپاٺ ڪرڻ.
اُپاسنا= پوڄڻ ـ عبادت ڪرڻ ـ مراقبو. خدا پرستي ـ عشق حقيقيءَ ۾ مشغول.
اُپاسيُ= خدمت ڪندڙ ـ عبادت ڪندڙ.
اُپاسيہ= لائق خدمت ـ عزت جي لائق.
اَپاشريہُ= بي وس ـ محتاج ـ عاجز.
اَپاڪُ= ناپاڪ ـ بدهضمي ـ پليت.
اَپاڪَرمُ= پچڻ ـ چٽڻ.
اُپاڪيَنا= پراڻو قصو يا ڪهاڻي ـ داستان ـ افسانو.
اُپالمڀُ= دير ڪندڙ ـ گاريون ڏيڻ ـ شڪايت.
اُپالَمڀُ= لعنت ـ ملامت.
اَپام نڌي= درياهہ ـ سمنڊ ـ بحر.
اَپانُ= ننڍ ـ ڦوس ـ خراب هوا جو نڪرڻ.
اُپانا= سوچڻ ـ ايجاد ڪرڻ ـ تدبير ڪرڻ.
اُپانگ= اڪ جي اٽي.
اُپانگ= جسم جو ننڍو حصو ـ پچ.
اُپانگ دَرشَنُ= چوري چپي نهارڻ.
اُپانهہُ= جتي ـ پيرن ۾ پائڻ وارو بوٽ.
اُپاءُ= اپاءُ ـ طريقو ـ ويچار.
اَپاوَنُ= گندو ـ ناپاڪ.
اُپاهتُ= ننل ـ پڳل.
اَپاهَجُ= لولو لنگڙو ـ معذور.

اُپائي= تحقيق ڪندڙ ـ ڪمائڻ وارو.
اُپائي= تدبير ـ ترڪيب ـ حيلو.
اَپائي= خطرو ـ حادثو ـ موت.
اُپاين= نذر ڏيڻ.
اَپبسُ= خودمختيار ـ آزاد.
اَپڀرمسُ= بازاري زبان يا ٻولي.
اُپپادَنُ= ڏنڊو ـ ذريعو.
اُپتنيُ= بغير نڪاح جي عورت رهائيندڙ.
اُپ پُرانُ= پراڻن جي شرح ـ جيڪي 18 آهن.
اَپتُ= گنهگار ـ بدنام ـ بي عزت.
اُپتاپُ= رنج ـ درد ـ بيماري ـ گرمي.
اَپتَرُ= بي اولاد ـ نپٽو.
اَپتَرڪ= بغير اولاد ـ لاوارث.
اَپتَو= بلڪ.
اَپَٿُ= بي راهہ ـ گمراهہ ـ غلط.
اَپٿيہ= بيماريءَ کي وڌائيندڙ کاڌو.
اَپتي= بي عزتي.
اَپتيا= بي ايمان ـ مڪار ـ دغاباز.
اَپتيہ= پٽ ـ اولاد ـ نسل.
اُپتيہ ڪا= ترائي ـ هيٺاهين واري زمين.
اَپٽُ= بدنما ـ اناڙي ـ بيمار.
اَپنگ= اپاهج ـ مفلوج.
اَپٺو= احمق ـ مريض.
اَپڙُ= جاهل ـ بي علم ـ چٽ.
اَپڙيلُ= اڻ پڙهيل ـ چٽ ـ جاهل.
اَپٽيُ= تنبوءَ جي قنات.
اَپچ= خيال ـ بغير سوچ ڳالهہ ڪرڻ ـ نئين ڳالهہ ـ نئون تانُ راڳ ۾ هڻڻ.
اُپجاءُ= سرسبز ـ زرخيز ـ آباديءَ لائق.
اُپجايڪُ= پيدا ڪرڻ وارو.

آپجتُ= پيدا ڪيل.
اُپچارُ= بدلو۔ حڪمت۔ رشوت۔ حڪمت۔ طبابت۔ علاج.
اَپُچ= پچ کان سواءِ۔ لنبو.
اَپَدُ= نانگ۔ پيرن کان سواءِ.
اُپدا= رشوت۔ نذر۔ ملاقات.
آپَدرتُ= بيڪار چيز.
اَپَدَرُ= حادثو۔ مصيبت۔ زيادتي.
اُپدرو= ظلم۔ بغاوت۔ بي انصافي.
اُپتمَش= شرابي.
اُپَدِيپُ= پيٽ.
اُپڏانُ= وهاٽو.
اَپ ڌَرمُ= غيرمذهب۔ گهنگار۔ پاپي.
اَپَڌِي= مڪر۔ فريب.
اُپ دِيشُ= تعليم۔ سکيا۔ هدايت.
اُپَ دِيشَا= استاد۔ مرشد۔ پڙهائڻ وارو.
اُپَ دِيشڪ= (ڏسو اپ دشيا).
اُپَ دِيشِي= (ڏسو اپ ديشا).
اَپَرَ= مٿي۔ بيو۔ ٿاني.
اَپَرا= (ڏسو اَپَر).
اَپَر اَپتُ= مقصد کان سواءِ.
اَپَراتُ= پرپل۔ پُرٿيل.
اَپَرُ اَجتُ= جيڪو غلطي نہ ڪري. وشنو ڀڳوان جو لقب۔ جنهن کي ڪوبہ مات نہ ڏئي.
اَپَراجِئِيُ= فتح۔ ڪاميابي.
اَپَراچين= نئون جديد۔ پراچين جو ضد.
اَپَراڌري= جهڳڙالو.
اَپَراڌ= قصور۔ گناهہ۔ الزام.
اَپَراڌِيُ= گناهگار۔ مجرم۔ ڏوهي.
اَپَراڌِين= خودمختيار.

اُپَراڳُ= رنج۔ گرهڻ.
اُپَرآمُ= ترڪ دنيا۔ آرام.
اَپرانتُ= پوءِ۔ آخر.
اَپَرانهُ= ٽيون پهر۔ ڏينهن جو.
اَپَرپا= تاريڪي۔ اوندهہ.
اَپَربائِيُ= بي قاعده۔ خلاف رسم رواج.
اَپَر پَڪُوهہ= ڪچو۔ جيڪو پڪل نہ هجي.
اَپَرتاپ= پي مزي۔ بدقسمتي.
اَپَرتاپُ= بدقسمت۔ سست۔ ڪميڻو.
اَپَرتشِمتُ= گمنام۔ جيڪو مشهور نہ هجي.
اَپَرتشهَا= بي عزتي۔ بي ادبي.
اَپَرتمُ= لاثاني۔ آسمان.
اَپَرتَا= لڪل۔ راز۔ غير آئيني.
اَپرتيتُ= بي قدر۔ بي اعتماد.
اَپَر پَتِي= جنهن تي ڀروسو نہ ٿئي.
اَپَر تيڪَش= مخفي۔ جيڪو نظر نہ اچي.
اَپَر تِيهُ= شڪ۔ گمان.
اَپَرچارتُ= رواج کان ٻاهر.
اَپَرجتُ= ناواقف.
اَپَرچَت= غيرمروج.
اَپَرچَندُ= بي وقار۔ ناتوان.
اَپَرچِي= نامعلوم۔ نئون.
اَپَروهہ= قيدي.
اَپَراڌان= ڪميڻو۔ ننڍو.
اَپَرسَن= پاڪائي حاصل ڪرڻ.
اَپَرسادُ= ناخوشي۔ نہ وڻندڙ.
اَپرسادي= جيڪا ڳالهہ يا چيز مالڪ حقيقيءَ کي نہ وڻي۔ جيڪا شيءِ ديوتائن کي نہ ڏئي سگهجي۔ ناپاڪ شيءِ.
اَپَرسدُ= گمنام۔ عيرمشهور۔ نامعلوم.

اَپَرِسَنُ= ناپاڪ ـ ناپسند ـ ناراض.
اَپَرِسَنتَا= ناراضي ـ بي اطميناني.
اَپَرِشُ= ڪدڙو ـ هيجڙو ـ نامرد.
اَپَرِتڪارُ= ميرو ـ گندو ـ ناپاڪ.
اَپَرَڪاشُ= لڪل ـ مخفي.
اَپَرَڪاشِتُ= اونداهو.
اَپَرَڪَٽُ= لڪل ـ ڏسڻ ۾ نه ايندڙ.
اَپَرَڪَشا= بي آزمودو.
اَپَرِگُ= عياش ـ هڏ حرام.
اَپَرِلا= سطحي ـ ظاهر.
اَپَرِمَا= اهو عالم جو تحقيق نه ڪري سگهي.
اَپَرَمَانُ= دليل کان سواءِ" ڪتاب جي خلاف.
اَپَرَمانِڪُ= جنهن تي اعتبار نٿو ڪري سگهجي. سند کان سواءِ ـ غيرمحقق.
اَپَرمانيه= بغير ثبوت جي.
اَپَرَمَ پَارُ= بي حد ـ غيرمحدود.
اَپَرِمَتُ= بي انداز ـ بي شمار.
اَپَرِميهُ= تمام گهڻو.
اَپَرَجَه= ان کان سواءِ.
اَپَرِنَا= پوتي ـ رئو ـ چادر.
اَپَرُوپُ= بدشڪل ـ ڪوجهو.
اَپَرُوڌُ= مدد ـ سهارو ـ رضامندي.
اَپَرُوهتُ= خانداني مرشد ـ پشت به پشت مرشد.
اَپَروڪَتُ= مٿي چيل ـ ذڪر ڪيل.
اَپَروڪَتا= مذڪوره.
اَپَروڪَشُ= روبرو سامهون.
اَپَروڪَشُ گيانُ= اندروني اکين سان پاڻ ڏسڻ.
اَپَرُونڇا= رومال ـ ٽوال ـ صافي.
اَپَربينُ= بي هنر ـ اڻ ڄاڻ ـ جاهل.
اَپَرِ ديتا= بي هنري ـ بي وقوفي.

اَپرِيُ= مٽيون.
اَپَرِيُ= جيڪو پسند نه اچي.
اَپَرِيَاپتُ= ٿورڙو.
اَپرِيُ اَپرِيُ= هرهر ـ لاڳيتو.
اَپَرِيتُ= نفرت ـ ناپسندي.
اَپَرِيتِيُ= دشمني ـ بي مزي.
اَپَرِيَچِتُ= اڻ ڄاڻ ـ ڌاريو ـ اجنبي.
اَپَرِيَم= مخالفت ـ محبت جي قابل نه.
اَپريَميهُرُ= مادي کان سواءِ.
اَپَرِيُهُ= دشمن ـ غير.
اَپرِيهُ وَچَنُ= بدڪلامي.
اَپَسُ= بدبوءِ ـ هَپَسُ.
اَپسَتُ= چتڙ ـ بدن جو حصو.
اَپستانُ= تعريف ـ سامهون بيهڻ.
اَپستِتُ= موجود ـ تڪيل ـ آيل.
اَپَستِتِي= حاضري.
اَپسَرا= حور ـ بهشت جي عورت (واحد) جمع **اپسرائون**= حوررون.
اَپسَرا سُور= حورن جو گيت ـ بهشتي گيت.
اَپَسرگُ= حرف جر جو لفظ. بدشگون.
اَپسمَار= مرگهيءَ جي بيماري ـ بيهوشي.
اِپسُو= بخيل.
اَپشائي= ننڊ پيل ـ گمراهه.
اَپشبُ= گل کان سواءِ وڻ يا پوٽو.
اَپشتُ= مخفي ـ ڳجهو.
اَپشڳُنُ= خراب سوڻ يا وسوسو.
اَپشَمُ= برابري ـ تسلي.
اَپَڪُ= ڪچو ـ ناقص ـ اڌ پورو.
اَپلستُ= سنگ مرمر.
اَپَلَوُ= وهنجڻ ـ غسل ڪرڻ.

اُپَما= قياس ڪرڻ- مشابهت.
اُپَنانُ= برابري- جواب- شعر جو قسم.
اُپَ ماتا= ماءُ کان سواءِ ٻي ڪير پيار ڀندڙ عورت.
اُپمان= بي عزتي- بي قدري.
اُومان= ذليل- ذلت- توهين.
اَپَمِرا= بي حد- بي انتها- لاحد.
اُپَمتَ= مشابهت- تصوير- قياس.
اُپ نام= تخلص- لقب- عرف- ننڍو نالو- خانداني نالو.
اُپناتِ= رشتيداري- مٽي مائٽي.
اَپنُو= پنهنجو- ذاتي.
اَپَنتُ= گمراهي- ڪفر- بدعت.
اَپَنتي= گمراهه- بي دين- بي مرشد.
اُپنڌي= پوريل خزانو.
اُپنشد= ويد جو آخرين ڀاڱو- علم معرفت جو بيان- دليلي حصو- تصوف- ڪلام رباني.
آپَنگ= هڪ قسم جو ساز وڄائڻ وارو.
اُپنيهي= جڻيو پائڻ جي رسم (هندن ۾ آهي).
اُپنيَن= ڏسو اپنيهي.
اُپنياس= نصيحت- ذڪر- ليڪچر.
اُپنيت= هٿايل- پري ڪيل.
اُپنيتر= عينڪ- چشمو.
اَپنيُ= بي فيض- بخيل- شرير.
اَپواد= بدنامي- برائي.
اَپوادي= بدنام ڪرڻ وارو- مدعي- فريادي.
اُپواس= روزو- فاقو.
اُپباس= (ڏسو اپواس).
اُپواهَن= هجرت ڪرڻ.
اُپوتَ= جڻيو- زنار.
اُپبت= ڏسو اپوت.
اَپوت= جنهن کي اولاد نه هجي، نپٽو آوٽو.
اَپوتر= ناپاڪ- غليظ- گندو.
اَپوترتا= غلاظت- گندگي.
اَپوتُ= پاڪ- خالص- صاف.
اَپوج= جيڪو عبادت جي لائق نه هجي.
اَپوجڪ= بي ديني- لامذهبي.
آپو دگهات= آغاز- ديباچو- انجام.
اَپورش= نامرد- بزدل- بي همت.
اَپورگ= نجات- ڇوٽڪارو.
اَپورن= ناقص- اڌورو.
اَپورن پوت ڪال= جنهن کي پچاڙي آهي ئي ڪانه.
اَپوروه= لاثاني- غيرمعمولي- جيڪو اڳ هٿل نه آهي- عجيب غريب.
اُپوست= تخت تي ويٺل.
اُپون= گهر ۾ باغ.
اُپويت= جڻيو- زنار.
اُپ ويد= چئن ويدن کان سواءِ ٻيا ويد. آير ويد- ڌنر ويد- گانڌر ويد- ستاپتر ويد.
اَپ= ابتو- خلاف.
اَپ= ويجهو- ننڍو.
اُپها= قاتل- ڏوهي.
اَپهتا= (ڏسو اپها).
اُپ هار= نذر- سوکڙي.
اُپ هاري= زور سان وٺڻ وارو.
اُپ هاس= کِلڻ- ٺهڪ.
اُپ هاسيُ= کلڻ جي لائق.
اُپ هان= جهڳ- ڦيڻ- گَجَ.
اُپ ڀاشا- بگڙيل ٻولي.
اُپ پرس= بگڙيل لفظ.
اُپ پڪت= تجربو ڪيل.
اُپ ڀوگ= لذت وٺڻ.

اَپَ پيءَ= بي خوف.
اَپَ پَاوَنُ= حڪمت سان.
اَپَ پَتِيُ= حڪمت_ لياقت.
اَپَهت= نقصان_ بگڙيل.
اَپَ جيوَڪَار= ذريعہ معاش.
اَپَ جيُونُ= روزي_ ڌنڌو.
اَپَہ جِيوِي= ٻين جي آسري تي رهڻ وارو.
اَپَہ چَارِي= بيماريءَ ۾ ورتل.
اَپَہ چار= بدهضمي.
اَپَہ درشَن= شرح_ تفسير.
اَپَہ دِستا= ڪنڊ_ گوشو.
اَپَہ دِشتُ= جنهن کي پڙهايو ويو هجي.
اَپہ ڌات= هڪ قسم جو هلڪو ڌاتو.
اَپہ ڌانُ= مذهبي فرض_ مسند.
اَپَہ ديِشُ= هدايت_ پيغام_ خطبو_ نصيحت_ تعليم_ وعظ_ صلاح.
اَپَہ ديُشَڪُ= مرشد_ رهبر_ استاد.
اَپَ ديشي= (ڏسو اپ ديشڪ).
اَپَ هَرتُ= کسيل چيز_ چوري ڪيل.
اَپَ هَرتَا= ڌاڙيل_ چور_ رهزن.
اَپ هَرَنُ= ڦرڻ_ کسڻ_ چورائڻ.
اَپَ هَرتا= چور_ ڦورو_ لٽيرو.
اَپَ سَرَن= هليو وڃڻ، روانگي.
آپَ سَوِرِ= جسم جو ساڄو پاسو.
اَپَ شانتَ= ٻاهريون سڪون.
اَپَ شبدُ= خراب لفظ_ گار_ بي معنيٰ لفظ.
اَپَہ شَڪُن= خراب فال_ برو خيال.
اَپَہ ڪَار= برائي_ بدي_ خرابي.
اَپَہ ڪَارَ= احسان_ مدد_ نيڪي.
اَپَہ ڪَارِيُ= نقصان ڪرڻ وارو.
اَپَہ ڪرانَتَ= شروع ڪيو ويو.
اَپَہ ڪُرتُ= جنهن تي احسان ڪيو وڃي.
اَپہ ڪرشن= ڇڪڻ.
اَپَہ ڪَرَمَ= برو ڪم_ خراب ڪم.
اَپَہ ڪَرَنُ= تدبير_ علامت.
اَپہ ڪُروشُ= نڪتہ چيني ڪرڻ_ تنقيد ڪرڻ.
اَپَہ ڪلَنڪَ= دائمي ذلت.
اَپَہ ڪِيرَتُ= رسوائي_ ذلت.
اَپہ ڪيرتيُ= بدنمائي_ عيب_ برائي.
اَپَہ گتِيَ= بري هلت_ بربادي.
اَپَہ گهاتُ= قتل ڪرڻ_ ماري وجهڻ.
اَڦَل= بي فائدو_ اجايو.
اَڦُلا_ مڪڙي_ اداس.
اَپَ بنڌُ= مجرب.
اَپَ لبڌي= تجربو_ امتحان.
اَپَ لِيتُ= پلستر ڪيل_ گارو هنيل.
اَڦلتُ= بي نتيجي_ جهنهن مان فائدو نہ ملدي.
اَپَ لَج= بي شرم_ بي لڄو_ گستاخ.
اَپَ لُجا= بي شرمي_ بي حيائي.
اَپَ لَڪشَنُ= برو وسوسو_ بدفال.
اَپَہ لِڪَشُ= منشا_ ارادو.
اَپَہ لڪشيہ= (ڏسو اپ لڪش).
اَپَہ لوڪَ= بدنامي.
اَپَ ليپ= گارو هڻڻ_ پلستر ڪرڻ.
اَپہ مانُ= بي عزتي.
اَپَہ مرتيُو= بي وقتو موت_ خودڪشي_ اوچتو موت_ حادثاتي موت.
اَپَہ نندا= گاريون_ ملامت.
اَپَہ نوَشُ= ڪالوني_ آبادي.
اَپَہ نيشَرُ= عينڪ_ چشمو.

اَپَ وَاهَن= خراب سواري.
اَپ وديا= (بديا) دنيا جو علم ـ ظاهري علم.
اَپ وَرَگ= آزادي ـ نجات.
اَپ وَرنَن= مفصل بيان ـ تفصيل.
اَپ برنن= (ڏسو (اپ ورنن)
آپ وَسُ= قبضي ۾ اچڻ.
اَپَ وَنُ = (بن) باغيچو.
اَپ يوگُ= استعمال.
اَپ يُوگِي= نيڪ ـ استعمال ۾ آڻڻ جهڙو.
اَپ هَارَڪ= چور ـ ڦورو.
اَپ هَرنُ= چوري ڪرڻ.
اَپ هَن= ماري وجهڻ.
اَپ يَشُ= بي عزتي ـ خواري.
اَپ يُڪتُ= لائق ـ مناسب.
اَپِيَ= هاٿي.
اَپِيَا= پيئڻ جي لائق ناهي ـ منع ڪيل.
اَپِيتُ= شامل ـ مليل.
اَپِي چَا= پيو ـ پڻ.
آپِيشُ= (آپيک) غائب ـ لڪل ـ ڳجهو.
اَپِيڪشا= اميد ـ لحاظ ـ نسبت.
اَپيڪشَا= بي عزتي ـ ڍيل ـ ڏوڪو.
اَپيڪشتُ= ترڪ ڪيل ـ ڇڏيل.
اَپيل= نہ چرندڙ.
اَپيمَ= شادي ـ وهانوَ.
اَپِتِن= هلڪو.
اَپِيندَرُ= همزاد.
اَپيوگ= فائدي وارو ـ ڪم جهڙو.
اَت= نهايت ـ گهڻو ـ ڪثرت.
اِت= ايترو.
اِٿ= هتي.

اَٿ= متي.
اَتَا= ماءُ ـ وڏي ڀيڻ ـ سَسُ.
اَتِي ڪا= ڏسو (اَتَا).
اَتَاپُ= گرمي ـ حرارت.
اَتَاپَن= ڏسو (اُتَاپُ).
اَتَالُ= زمين جي ستن طبقن مان هڪ.
اَتَالُ= وڏو ـ ڳورو ـ خوفناڪ.
اَتَانُ= مغرور ـ تڪبر وارو ـ اونڌو ڀيل.
اَتَانُ پاتر= دانگي ـ ماني پچائڻ جو ٿانوَ.
اَتاون ماتر= ايترو ـ اِهوئي.
اَتَپُ= اس ـ سج جي گرمي.
اَتِپاتُ= ظلم ـ نقصان ـ ڳڙٻڙ.
اَتِپاتڪ= وڏو گناهه.
اَتِپائي= بدي ـ انڌير.
اَتِپائِڻ= پاڙ ڪان پٽڻ.
اَتِپادڪ= خالق ـ پيدا ڪرڻ وارو منڍ.
اَتِپادن= پيدائش ـ ڄڻڻ.
اَتِپتُ= تولد ـ پيدائش ـ ولادت.
اَتِپتِي= منڍ ـ اصل ـ ابتدا.
اَتَ پٿُ= خراب رستو.
اَتِ پرِيڪشا= مثل ـ گمان ـ شعر جي هڪ صفت.
اَتِپل= ڪنول ـ نيلوفر.
اَتِپلتُ= هيٺ مٿي ـ اٿل پٿل.
اُتپَن= وجود ۾ اچڻ.
اُت پنُ= پيدا ٿيل.
اَتِقلَ= ڪليل گل.
اُتِيندَنُ= ڏک ـ رنج.
اَتِپتُ= ڪچو ـ پڪل ـ ٿڌو.
اَتِٿُ= مهمان ـ جوڳي ـ سنياسي.
اَتِٿِيَ= ڏسو (اتث).

اَتِٿ ستڪارُ= ڀلي ڪري آيا چوڻ_ مهمان نوازي.

اَتِٿ سيوَا= ڏسو (اتٿ سنڪار)

اَتِٿ شالاَ= مهمان خانو_ اوطاق_ مسافرخانو.

اَتَيُه= ڪوڙ ڳالهائڻ.

اَتَٽ= جبل تان پاڻي ڪرڻ جي جاءِ.

اَتَر= هتي_ هتان_ هن جاءِ تان.

اُتَر= جواب_ ڪاٻو طرف_ شمال.

اِتَر= ٻيو_ خلاف_ گهٽ.

اُترا= اترطرف کان_ شمال کان.

اُتَراڦلڳُي= هڪ ستاري جو نالو.

اُتر اَڌڪارُ= وارث_ جاءِ نشين_ گاديسر.

اُتر اَڌڪاري= وارث_ گاديءَ تي ويهڻ وارو.

اُتر رَڌ= جسم جو پويو اڌ حصو.

اُتر اَشاڍ= چنڊ جي ايڪهين تاريخ يا منزل.

اُترايَن= ماگهه کان آکاڙ تائين سال جو اڌ.

اَتر ڀوَانُ= اعليٰ — وڏو.

اُتر ڀادرپَدُ= چنڊ جي ائاوهين تاريخ يا منزل.

اُتَر پٽُ= ناراض_ ٻڪارو.

اُترپتي= ناراضپو_ ناخوشي.

اُتَر پَرنتَر= بحث مباحثو.

اُتر پَڪشُ= فيصلو.

اُتر ڦلڳي= چنڊ جي ٻارهين تاريخ يا منزل.

اُترسٽ= هتان جو رهندڙ.

اُتُرشن= نااميد.

اُترڪاري= جواب ڏيڻ وارو.

اُترڪالُ= ايندڙ وقت.

اِترڪٽ= اچانڪ_ اوچتو.

اُتر ڪِرِيَا= هڪ مذهبي رسم_ جواب ڏيڻ.

اُتر ڪيُه= نہ چوڻ جهڙو.

اِترلُوڪ= ٻي دنيا جو ماڻهو_ ٻيو جڳ.

اُتر ميمانشا= ضميمو ڪتاب يا ويد جو.

اُتروتر= اڳيان اڳيان.

اُتروگ= تپ دق يا سلهه_ ٽيوبر ڪلاس.

اَتر ڀوانُ= معزز_ عزت جي لائق.

اُتر هرني= اترجي هير.

اُترِيُ= مذهبي نالو_ برهما جو پٽ.

اِتَريتَر= الڳ الڳ_ جدا جدا.

اُتَريه= اتر وارن ملڪن جو رهاڪو_ پوتي.

اُتساوَنُ= هيڏي هوڏي ڪرڻ_ پڇائڻ.

اُتسار= پيچش يا دستن جي بيماري.

اُتساهُ= جشن_ خوشي.

اُتساهتُ= حوصلي وارو_ همت وارو.

اُتساهِيُ= باهمت_ خوش.

اُتَ سَرگ= دنيا کي ترڪ ڪرڻ_ خيرات ڪرڻ.

اُتسُڪ= گهڻگهرو_ خواهشمند.

اُتسَنگ= دامن جبل_ ران_ چت.

اُتسو= عيد_ ڏهاڙو_ جلسو.

اُتسوجَنڪ= خوشي ڏيڻ وارو.

اَتَسِيُ= السي جو ٻوٽو.

اِتڪ= ايترو.

اِتَڪ ڦِتَڪ= هيڏي هوڏي_ اِتَڪ ڦِتَڪ جو ڪري پيس جائي سو (ڪبير)

اُتَمتِيُ= ناراض_ ناخوش.

اِتڪا= تمام گهڻو.

اَتڪا= وڏي پيڻ.

اَتڪائي= تمام ڊگهي قد وارو.

اُتڪَٽ= تيز_ سخت_ مغرور.

اُتڪرش= اعليٰ_ عمدو.

اُتڪرشٽ= ناياب_ تمام ڀلو.

اَتڪَنا= وڏي خواهش ڪندڙ_ لالچي.

اُتڪَنَتُ= حريص.

اُتڪيرَنُ= ڪوتيل.

اَتَلُ= پاتالن مان ستون پاتال.

اَتُلُ= جو تور ڪري نہ سگهجي.

اَتُليہ= بي نظير- جنهن جو مثال نہ هجي.

اَتِلتُ= بي انداز- اڻ توريل.

اَتُلہ نيہ= ڏسو (اَتُلتُ)

اُتَمُ= وڏو- افضل- پلو- شريف.

اُتَمَا= سٺي عورت- پاڪباز عورت.

اُتَمانگ= بدن جو مٿيون حصو يعني سِرُ.

اُتَم پَدَ= اعليٰ درجو- وڏو مرتبو.

اَتمتُ= گهڻو- زياده.

اُتمَتَا= فضيلت- وڏائي.

اُتوتَمُ= وڏي کان وڏو- سٺي کان سٺو.

اَتَنُ= جسم کانس واءِ- هڪ رشي جو نالو يا لقب- ڪامديو جو بيو نالو.

اَتَنُرُ= لاغر- ضيعف.

اَتَندُرتُ= چست- چالاڪ.

اُتُنگَ= بلند- اعليٰ- وڏو.

اَتَنُو= ڪامديو جو قلب- بي جسم.

اِتُو= ايترو.

اِتوارُ= آچر (سنڌي)

اَتوارُ= هرهر.

اَتواسَ= سخت روزو.

آتوشَ= ترياق- زهر کي ختم ڪندڙ.

اُتوُلَنَ= تورڻ.

اَتوِيُ= اجايو خرچ ڪندڙ.

اَتهہ= هتان- هن رستي سان.

اَتَ= هن وقت.

اُٿاپَنُ= ڪٿڻ.

اِتهَاسَ= تاريخ- ڪهاڻي- قصو- داستان.

اُٿانُ= ننڊ مان سجاڳ ٿيڻ- اٿڻ.

اَٿانا= ٻڌڻ.

اَٿاهُ= جنهن کي حد نہ هجي. عميق.

اَگاڌُ= ڏسو (اَٿاهہ)

اَٿايَنَ= تفريح جي جاءِ.

اَٿائِي= مجلس- ڪچهري.

اَتہ پَرُ= هتان کان اڳتي.

اَٿتُ= جنهن کي پائداري نہ هجي.

اَٿج= بيو.

اِتَرُ= هڪ هنڌ نہ ويهڻ وارو.

اَٿَرو= چوٿون ويد- اٿرويد.

اَٿرون ويد= شو جو لقب.

اَتہ نو= ان لاءِ- ان سبب کان.

اَتَلُ= ناپائدار- بيقرار.

اَٿَلُ= جنهن کي گهرائي گهٽ هجي- سطحي.

اَٿل پٿل= هيٺ مٿي.

اِتهَمُ= اهڙو.

اَتہ مانگ= جسم جو مٿيون پاڱو. سِرُ.

اَتہ مَرن= قرض ڏين وارو.

اَٿمُتا= سچ لهڻ جي مهل.

اَتوا= يا - ءِ

اَتِي= گهڻو- نهايت.

اِتي= ايتريقدر.

اَتيا جيہ= نہ ڇڏڻ جهڙو.

اَتيا چارُ= مذهب جي خلاف ڪم. بدچالي- گناهہ.

اَتياچاري= بي دين- مذهب جي خلاف.

اِتياوڪ= ان کان سواءِ- وغيره.

اِتيادڪ= بيٺ جهڙو.

اِتباريُ= هن کان وٺي.

اِتياوَشيڪ= تمام ضروري.

اِتيا هَارِيُ= گهڻو ڪاٺڻ وارو.

اَتيپُ= موت_ فنا.

اَتي پاتُ= گڙٻڙ_ رڪاوٽ.

اَتي پاتڪُ= وڏو گناهه.

اَتي پرسنگ= ظاهر ظهور چوڻ.

اَتيُ پَٿُ= وڏو رستو_ شاهي دڳ.

اَتيتُ= مسافر_ سياح_ فقير.

"سي اَتيت جڻجن جن سرب اَتيت سهي ڪيو (سامي)

اَتيتَ ڪَال= ماضي_ گذريل وقت.

اَتي ٿِي= مسافر_ ساڌو_ جوڳي_ سنياسي.

اَتي ٿِي پُوڄا= مهمان نوازي.

اِتي ٿِي شالاَ= مسافرخانو_ دائرو.

اَتيُ تِيڪشَنُ= تيز_ سخت_ ڪاوڙ وارو.

اَتي تَيُورُ= تمام تيز_ سخت.

اَتيجا= ڪاهل_ سست.

اَتيجَتُ= پٽيل_ بددعا ڏنل.

آتي جَڪُ= ڏيجاڻ وارو.

اَتي جَن= تيار ڪرڻ.

اَتي جَو= غصي وارو.

اَتي جيرَنُ= تمام پوڙهو_ وڏيءَ عمر جو.

اَتياچَارُ= مذهب جي تعليم جي خلاف.

اَتيتَمُ= تمام سنو.

اَتيُ واهه= تمام سخت گرمي_ سخت اُڃ.

اَتي وَشڪَرُ= مشڪل کان مشڪل.

اَتي دِين= محتاج_ پريشان حال.

اَتيرُتُ= بيحد_ زياده_ گهڻو.

اَتي رَٿُ= جنگ جو جاٺو.

اُتي رَٿِي= رٿ تي چڙهي اڪيلو جنگ لڙڻ.

اَتي رَڪت= سواءِ_ علاوه.

اُتيرَنُ= ڪامياب ٿيڻ_ نجات پائڻ.

اَتي رِيڪُ= زيادتي_ گهڻائي.

اَتي ساڙ= پيچش جو مرض.

اَتي سٿُولُ= تمام ٿلهو.

اَتي سَنچيہ= انبار_ وڏو ڍير.

اَتي سُنندُ= تمام سهڻو.

اَتي سَنڌانُ= دوست تي دشمن ٿيڻ.

اَتيُ سَڪتُ= وڏي طاقت وارو.

اَتيُ شُوبَن= تمام حسين_ سهڻو.

اَتي شيہ= بيحد.

اَتي شي= ويڪرو_ ڪشادو.

اَتيُ شيَن= عادت.

اَتيُ شيوڪَتي= تمام وڏائڻ.

اِتيَڪُ= ايتريقدر_ اهڙيءَ طرح.

اَتيُ ڪال= گذريل وقت_ برو حال.

اَتي ڪَائي= رواڻ جي هڪ پٽ جو نالو. جنهن کي لڇمڻ ماريو هو. گهڻو طاقتور.

اَتيُڪت= جيڪو ڳالهه وڌائي پيش ڪري.

اُتيَڪَت= گهڻو ڳالهائيندڙ_ ڳالهير.

اَتيُ ڪرانتُ= حد کان وڌيل.

اَتي ڪَرَمُ= حد کان ٻاهر.

اَتيڪشَن= موڳو_ ننر.

اَتيُ گَتُ= تمام وڏو.

اَتيُ گَتيُ= پڇاڙي سٺي وارو.

اَتيگَر= سخت دل.

اَتيُ ماتر= تمام _ گهڻو.

اَتيُ مانُس= انسان کان مٿانهون.

اَتي مَت= بي حساب_ بي مثال.

اَتي موَتر= گهڻو ڪائيندڙ_ وڏو پيٽو.

اَتيندَرِيہ= جيڪو ڏسڻ ۾ نہ اچي.

اَتِينْتُ= بيحد ـ زيادھ.

اَتِسو= ڏسو (اَتِينتُ)

اَتِي وَادہ= سچي ڳالھ ڪندڙ ـ کرو ماڻھو.

اَتِي وَارُ= اڪثر ـ هر هر.

آتيوَحتُ= پڙڪايل ـ تيار ڪيل.

آتِي وَرتُ= قصو ـ ڪھاڻي ـ تواريخ ـ حڪايت.

اَتِي وَرشِيُ= گھڻي برسات ـ وڏو مينهن.

اَتِي دُڪتا= گھڻ ڳالھائو.

اَتِي وڪُتَرِوُ= ڏسو (اِتِي دُڪتَا).

اَتِي وِڪَٽُ= خوفناڪ.

اَتِي حيلَ= تمام دير ڪندڙ.

اَتِي ويلا= ڏسو (اتي حيل).

اِتِي هَاس= حالات گذريل ـ تواريخ ـ داستان ـ افسانو ـ ڪھاڻي ـ روايت.

اَتِيُ هاس= وڏا ٺهڪ ڏيندڙ.

اَتيِهُ= لاثاني ـ بي مثال.

اَتِيُ يُڪتي= ڪوڙي ساراھ ڪرڻ ـ مبالغو.

اَتِي يوَگُ= وڏو لائق ـ گھڻو لائق.

اَتيِيَہ= ختم ـ فنا ـ قصور ـ گناھ.

اَٽَ= وڻ جو ٻن.

اَٽَ= اناڙي ـ ڄٽ.

اَٽَا= ڍير ـ ڍڳ.

اَٽَار= مٿيون طبقو.

اٽاري= ڏسو "اَٽَارُ"

اَٽَالُ= ڍير ـ ڍڳ ـ گاھ وغيره جو.

اَٽَالا= سامان ـ گھرو ٿپڙ.

اَٽَالِڪا= ڪوٺو ـ مٿيون طبقو.

اَٽَانا= حاصل ڪرڻ.

اَٽُ پَٽُ= جاهل ـ اونڌو سڌون.

اَٽُ پَٽيُ= تيزي ـ ورو ڪُڙ.

آٽج= فقيرن جي رهڻ لاءِ جاءِ ـ ڪکن جي جهوپڙي.

اَٽُ سَٽُ= جوڙ توڙ ـ ڏيڻ وٺڻ.

اَٽَڪُ= روڪ ـ اڙ ـ رڪاوٽ.

اَٽِڪيل= رانديگر.

اَٽَل= فاتح ـ بيٺل ـ مضبوط.

اَٽِل= مضبوط ـ قائم ـ پائدار.

اَٽَمُ= ڍير ـ انبار ـ ڍڳ.

اَٽَمبَرُ= ماڻهن جو مجمع.

اَٽَن= گھمڻ ـ آواره گھمڻ.

اَٽَنا= سمائڻ ـ پرڻ.

اَٽَنڪَ= روڪ.

اَٽَني= اڪ جي اٽي.

اَٽُول= اناڙي ـ نٺون.

اَٽوي= جهنگ.

اَٽاسَ= زور سان لڪڻ.

اَٽَ واڙو= هفتو ـ ست ڏينهن.

اِٽواس= اٽ ڪندو ـ اٿوٽو.

اَٽوتري= تسبيح جنهن ۾ هڪ سو اٺ داڻا هجن.

اَٽوٽُ= ٽاٽ ـ وڏائي.

آٽجل= طاقت وارو ـ مضبوط.

اَٽِرنُ= چرخي.

اَجَ= هڪ ستارو ـ برهما ۽ وشنو جا روح ـ راجا يدشٽر جي پيءُ جو نالو.

اَجا= جيڪو پيدا نہ ٿيل آهي ـ درگاديوي‌ءَ جو نالو.

اَجَاتُ= لامذهب ـ قوم مان نڪتل.

اَجَات شَترُو= جنهن جو ڪوبہ دشمن نہ هجي ـ راجا ۾ شٽر جو لقب.

اَجَائي= جنهن مذهب تبديل ڪيو هجي.

اجاجي= جيرو.

اجاچڪ= نہ گھرڻ وارو.

اَجاگر= روشن_ صاحب قدرت.
اَجاهل= نہ ڄاڻندڙ_ رياءَ واري عبادت ڪندڙ.
اَجان= اڻ ڄاڻ_ بي خبر_ جاهل_ احمق_ گمراهہ.
اَجانيَ= جهالت_ بي خبري.
اَجپا= جيڪو ڄپي نہ سگهجي.
اَجتُ= سيني کي فتح ڪندڙ_ ڏٺي.
اَجَرَ= جيڪا هميشہ هڪ جهڙو هجي_ سدائين جوان_ غيرفاني_ ڏٺي.
اَجِرَ= اڱڻ_ صحن_ هوا_ ڏيڏر.
اَجَسَ= ناڪام_ بدنام.
اَجَسَرَ= هميشہ_ روزانو.
اَجَئي= بچڙو_ ناڪامياب.
اَجَڪا= ناچڻي_ رقاصہ
اَجَڪَتَ= نرالو_ عجيب.
اَجَگَرَ= وڏي بلا.
اَجَگَرَ= ڪمان_ الله جي سينگ.
اَجَل= سفيد_ اڇو_ صاف خالص.
اَجلِتَ= نج_ صاف_ روشن.
اَجوڏا= ڄاڻ.
اَجَنَ= جانور جي رڳيل کل_ مصلو.
اَجَنَمَ= نہ ڄاول.
اَجِنمَا= جنهن پيدائش جو وقت مقرر ناهي_ جنهن جي منڍ جي خبر نہ هجي_ دائم_ لافاني.
اَجوت= اونداهو_ بي نور.
اُجوتَ= روشني_ نور.
اديوت= ڏسو (اُجوتَ)
اَجوَگَ= ناموزون_ بي جوڙ.
اُجوَلَ= سفيد_ پاڪ_روشن.
اُجولتَ= ڏسو (اُجوَل)
اُجولَتا= صفائي_ چمڪ_ روشني.
اَجَہ= ازلي_ ابدي_ راجا دسرت جو پيءُ.
اَجَيَہ= ناڪاياب_ هار کائيندڙ.
اَجَئيُ= ڏسو (اَجَيہ)
اِجَيَا= خيرات_ عبادت_ جوڳ.
اَجيتُ= فتح نہ ڪندڙ_ هارايل.
اَجيرَنُ= هضم نہ ٿيڻ_ بدهاشمو.
اَجيوَ= مردو_ مئل_ لاش.
اَجيوڪا= روزگار جو طريقو_ ڪاڏو.
اَڄ= آواز_ لهجو_ ڪنهن ڪم کي ڳجهو رکڻ.
اَڄ= بلند_ اعليٰ افضل_ عزت وارو_ اوچو_ هڪ شهر پنجاب صوبي ۾.
اُچاپَتَ= برداشت_ اوڌر_ رکت.
اَچا ترِيَہ= سستي_ جهالت_ ڪاهلي.
اُچاٽَ= حملو_ ڪاهہ_ بيزار ڪرڻ.
اُچاٽَن= ڌڪارو ڪرڻ_ تڪليف ڏيڻ.
اُچار= تلفظ_ لهجو_ ساراهہ.
اَچارَ= چال چلت_ طريقو_ ويچار_ فيصلو.
اُچارَنُ= اوچارڻ_ هجي ڪرڻ_ لهجو_ تلفظ_ ڳالهہ ڪرڻ_ ڳالهائڻ.
اُچانُ= مٿانهون_ بلند.
اُچانڪَ= قسمت سان_ اوچتو.
اَچان چڪَ= قدرتي_ بيوس.
اَچپَل= چالاڪ_ تيز_ بي قرار.
اَچپلاهَٽُ= شوخي_ بيقراري_ سختي.
اَچپَلتا= ڏسو (اَچپلاهَٽُ)
اُچتَ= مناسب_ لائق_ موزون.
اُچَتا= مٿي_ بلند_ اوچائيءَ وارو.
اُچاتانا= افسوس ڪرڻ_ پڇتائڻ.
اَچتَرُ= سست_ ڪاهل_ بيوقوف.
اَڄَرُ= جيڪو هلي نہ سگهي_ غيرمتحرڪ.

اَچِل= هڪ هنڌ بينل_ سنسڪرت بولي.

اَچُرَ= جلد_ تيز_ جهٽ پٽ.

اَچَرَج= حيرت -- عجب.

آشرج= ڏسو (اَچرَج)

اُچرِنُ= پتنگ_ پروانو.

اَچڪُ= اوچتو_ بي وقتو.

اِچڪُ= عاشق_ آرزومند_ مشتاق.

اَچڪَشُ= انڌو_ نہ ڏسندڙ.

اَچڪِنُ - هيٺ مٿي_ اصلي صورت ۾.

اَچگري= نامناسب ڪم_ ظلم.

اَچَلَ= اٽل_ نہ هلي سگهندڙ_ ساڪن.

اَچَلاَ= غيرمتحرڪ_ مجازي طرح زمين.

اَچُمبَا= حيرت ۾ وجهندڙ_ تعجب.

آشچرج= ڏسو (اَچُمبَا)

اَچُرَجَ= ڏسو (اَچمبَا)

اَچِنَ= بي نشان_ تميز نہ ڪرڻ.

اَچِنيا= عجب ۾ وجهندڙ.

اَچِنُتُ= بي فڪر_ بي پرواهہ.

اَچِنتُيہ= قياس ۾ نہ ايندڙ.

اَچِنُچَل- غيرمتحرڪ_ پائدار_ محڪم.

اَچِنُڊَ= صابر_ حليم_ پلو ماٺهو.

اَچ نِيچ= وڏو ننڍو_ پلو ۽ برو.

اَچودڪ= درست_ ٺيڪ.

آچ= مٿان ٽپڪا_ ٽپو_ ميھر.

اِچ= ڳنون_ ڪانومنو_ ڳني جي رس_ ڪمند جي جڙي.

اَچَ - اڇو_ صاف_ پاڪ.

اِچا= خواهش_ تمنا_ منشا.

اِچا چاري= خودمختيار_ مرضيءَ جو مالڪ.

اَچَانسُ= زمين جي گولي جي دائري جو هڪ درجو_ 360 درجن مان هڪ درجو يا حصو.

اِچَانو سَارُ= دل کي وڻندڙ.

اُچاؤ= جشن_ خوشيءَ جو موقعو.

اُچو= ڏسو (اُچاؤ)

اُچاوَنُي - فاحش عورت.

اُچاهَ= (انسانڙ) خوشي_ فرحت.

اَچُتَ= بي خطا_ بي قصور.

اِچُتَ= مطلوب_ گهربل.

اَچُرُ= آخر_ لافاني.

اَڪُشَرُ= اکر_ الف ب جي 52 اکرن مان هڪ اکر.

اَچَرَسُ= ڳني جي رس_ ڪمند جي رس.

اَچدَمَ= سڌوسادو.

اَچَزنگ= تهمت_ الزام.

اَچَرُوَتِي= رسم الخط_ إملا_ ستار جو فن.

اَچشَٽُ= اوبر_ بچايل کاڌو.

اِچڪُ= عاشق_ چاهيندڙ.

اَچَنُ= اڪٽيل_ پٽيل_ برباد.

اُچَنُ= ڏسن.

اُچُو= ڳنون_ ڪمند.

اَچواسَ= ساهہ_ اميد_ ڪتاب جو هڪ حصو.

اَچوتَ= ناپاڪ_ پليت.

اَچُوتا= ديوتا جي خوراڪ_ پاڪ کاڌو_ جنهن کي ڪنهن هٿ نہ لاتو هجي.

اَچُوتِي= ڪنواري عورت_ جنهن عورت کي ڪنهن مرد هٿ نہ لايو هجي.

اَچودن= شڪارگاهہ_ شڪار ڪرڻ.

اِچُوسار= ڳڙ_ کنڊ_ مناڻ.

اَچوهِني= گهڻو لشڪر_ وڏو لشڪر.

اَچوهني= جنهن لشڪر ۾ 10935 پيادا_ 65610 سوار_ 21270 رٿ_ 21670 هاٿي هجن.

اُچہ= اوچو_ ڊگهو_ مٿانهون.

اَڇي= غيرفاني_ نہ ختم ٿيندڙ.

اَڇيِتَا= ڏسو (اَڇي)

اُڇيدُ= تباهي_ خرابي_ فنا.

اَڇيِتَ= جو ڪڏهن فنا نہ ٿئي_ ابدي.

اَچيت= بي خبر_ بي جان.

اَچيت= بي هوش_ غافل.

اَچيتا= بي خيال_ سادو.

اَچيِتنيہَ= بي جان_ احمقي.

اَچيِنُ= پريشان_ بي آرام.

اُوُ= مٽي.

اُت= ترقي.

اُو= اڌ.

اڌ= (ڏسو اُو)

اُدات= وڏو_ پيارو.

اُدات= ويدن جو هڪ خاص لفظ جنهن کي زور ڏئي پڙهيو وڃي.

اُداتَا= بخيل_ نہ ڏيڻ وارو.

اُداتَا= سخي_ ڏيڻ وارو.

اَوَارُ= رنڊ_ جنهن جي زال مري وئي هجي.

اُوَارُ= سخي_ سڌو_ خيرات ڪندڙ.

اُوَارتَا= سخاوت_ ڪشاده دلي.

اُوَارتوهَ= (ڏسو اُوارتَا)

اُوَاسُ= ڏکويل_ اداس_ غمگين.

اُواسي= غمگيني_ ويراڳي_ فقيرن جو هڪ گروهہ جو گرونانڪ جو پوئلڳ آهي.

اُواسِيُن= ڏک سک ۾ هڪجهڙو_ بي پرواهہ سنياسي_ گوشہ نشين_ بنواسي_ فقير.

اُوَاسِينَتَا= بي تعلقي_ لاڳاپو نہ رکندڙ.

اُوَلَ= هڪ رشي جو نالو_ جيڪو ڇهن مهينن بعد هڪ پيرو کاڌو کائيندو هو.

اُوَانِيُ= بخيل_ ڪنجوس_ موذي.

اِوَانِيَمَ= هاڻي_ هن وقت.

اُوَاهَرَنُ= تمثيل_ تشبيهہ_ دليل ڏيڻ.

اُبوڌَ= حافظ_ سڃاڻپ وارو.

اُوِيتَ= عجيب_ لاثاني_ نادر.

اُوِيتَاليہ= عجائب گهر_ ميوزم.

اُوِيَجِ= نباتات.

اُوِيدُ= نباتات_ وڻ ٽڻ_ ٻوٽا.

اُوِيدوديَا= علم نباتات_ وڻن ٻوٽن جو علم.

اُوِيَرَ= گهڻو_ زياده.

اُوِيوُ= پيدائش_ پيداوار.

اُوَت= ديوتائن جي مائن جا نالا.

اُوتَ= چيل_ پڌرو_ روشن_ بلند.

اُوَتَ= عطا_ بخشش_ هڪ قسم جو ساز.

اُوَتَا= ناجائز_ اڻ پورو.

اُوتيُ= نامور_ سچ_ ديوتائن جي ماءُ_ جيڪا دڪش جي ڌيءَ ۽ ڪشيپ جي زال هئي.

اُوتيُ نَندَنُ= ديوتا_ اوتي جو اولاد_ سج.

اُوشِيہَ ڪا= جبل جو مٿيون سڌو پاڱو.

اُوشِيہَ مَندَلُ= نظام شمسي_ سج جو گهيرو.

اُوَڌِيُ= درياهہ_ سمنڊ_ بحر.

اُوَرَ= ٽڪري_ جبل_ پٿرن جو ڍڳ.

اُوَرَ اَگنِيُ= هاضمي جي قوت.

اُوَرَ اُورَتَ= دن_ پيٽ.

اُورَجَ= جابلو نباتات_ سلاجيت.

اُوَرجي= باهہ_ چڻگ.

اُوَرَدَ= متحرڪ_ چرپر ڪندڙ.

اُوَرشُ= نہ ڏسندڙ_ انڌو_ غائب.

اُدَرش= تقدير_ ڳجهو.

اِدَرش= اهڙو_ اهڙيءَ طرح.

اِدَرڪَشَ= ڏسو (اِدرش)
اَدَرشَٽَ= لڪل۔ باھ۔ گھٽو مينهن۔ مصيبت۔ بلا.
اَدَرشَڪَ= آئينو۔ آرسي۔ درسني.
اَدَرشَنَ= ڏيکيل۔ جو ڏسڻ ۾ نہ اچي.
اَدَرشنيَہ= برو۔ ڏسڻ جهڙو نہ.
اَدَرشيَہ= مخفي۔ غائب.
اَدَرشُٽَ= ڏسو (اَدَرشيَہ)
اَدَرڪَ= ايندڙ زمانو۔ مستقبل.
اَدَرلِ= وڏپيٽو۔ ٿلهو.
اَدَرنُ= ڏسو (اَدَرلِ)
اَدَر بَهَري= پيٽوڙي۔ پيٽ جو بوچاري.
اَدَرنِيَ= پيٽ ۾ پار واري عورت.
اَدَر وَرِدَ= آلي جي بيماري۔ جلندر.
اَوَرُوَھَ= حليم طبع۔ نرم دلي.
اَوَروهيَ= بي ڏوهي۔ بي قصور.
اَوري= جبل۔ هڪ ماپو۔ ستن جو انگ.
اَوريَجَا= گنگا جو بيو نالو۔ پاربتي۔ ٽڪري.
اَوري چِد= بجلي۔ برق.
اَوري سَار= ڌاتو۔ سلاجيت۔ لوھ.
اَوري ڪِيلا= زمين۔ ڌرتي.
اَوشَٽُ= ڏيکاريل۔ ارادو ڪيل.
اَوَشتُ= بي گناھ۔ پاڪ.
اَوشَنَانُ= محل۔ عمارت.
اَوِدَڪَ= پاڻي۔ پاڻي ڏيڻ۔ اتر طرف ڏانهن.
اَوڪشَ= ڪاهل۔ نادان۔ سست.
اَوگاتا= قاري۔ صحيح پڙهڻ وارو.
اَوگَارُ= قي ڪرڻ۔ ٽڪ اڇلائڻ۔ اوگرائي ڏيڻ.
اَوگَتُ= ترقي ڪيل۔ واڌاري وارو.
اَوگَدُ= ڪچو۔ اڌورو.
اَوگَر= مٺانهون.

اَوگَهَات= شروعات۔ ابتدا۔ منڍ.
اَوگَهَاٽَنَ= کولڻ۔ ظاهر ڪرڻ۔ ڪنجي۔ ڪرھ جي بالٽي ۽ رسي يا واڊ.
اِدَمَ= هي۔ هن جاءِ تي۔ روبرو.
اَدَمَ= ڪوشش۔ محنت.
اَدمَارُ= شهوت پرست۔ زاني۔ چربو.
اَدمبَرَ= وڻ جو قسم.
اَدمَرَ= بخيل۔ حريص۔ پيٽوڙي.
اَدميَري= ڏسو (اَدمَرَ)
اَدميَہ= طاقت وارو۔ ڪاوڙيل.
اَدنُ= کاڌو۔ غذا۔ طعام.
اَدنُ= ڏکيو ڏينهن۔ مصيبت جو وقت.
اَوَنتُ= خبر۔ ڪيفيت.
اَوَنڊ= باغي۔ سرڪش.
اَوَنڊيَہ= صاف۔ بي گناھ۔ بي ڏوهي.
اَدَنڊنيَہ= ڏسو (اَونڊيَہ)
اَدَنوَانُ= سمنڊ۔ دريا۔ بحر.
اَدَنيَہ= کائڻ جي لائق.
اَدَوَاھَ= وهانءُ۔ شادي.
اَدوتيَ= اڪيلو۔ لاثاني۔ عمدو.
اَدوَتيَہ= ڏسو (اَدَوتي)
اَدُورَ= ويجهو۔ قريب.
اَدُوَروَرشيَ= گهٽ نظر۔ ٿورو ڏسندڙ.
اَدوش= بيگناھ۔ بي عيب۔ بي قصور۔ معصوم۔ پاڪ۔ خالص۔ بي ضرر.
اَدوشتَ= ڏسو (اَدوش)
اَدَوشَنَ= ڏسو (اَدوش)
اَد وگَنَ= اداس۔ حيران.
اَدَ وَندوھ= آزاد۔ بيائيءَ کان پاڪ.
اَدوَيتُ= لاثاني۔ لاجواب.

اَدويتَ= وحدانيت_ شڪنر آچاريہ جو مذهب. جنهن موجب جيوَ ۽ ايشور کي هڪ ڪري مڃڻ_ ڪثرت جو انڪار ڪرڻ.
اَدويتَ وَادَ= وحدت الوجود.
اَدويَتَ وَادِيَ= وحدت الوجود کي مڃڻ وارو.
اَدويَہ وادِيَ= موحد_ هيڪڙائي حق جو پوئلڳ.
اَدوَتش= صاف_ پاڪ.
اَدوَيشِي= ڏسو (اَدوَتش)
اُد ويگ= پريشاني_ فڪر_ گهبراهٽ_ سوچ_ تڪليف_ ڪوشش.
اُد ويگِيَ= حيران_ بي قرار.
آد وِيہ= معمولي.
اَڌَ= هيٺ_ گهٽ_ پيرن ۾.
اَڌهَ= ڏسو (اَڌ)
اَڍِ= مٿي_ بلند.
اَڌا= روبرو_ سامهون.
اَڌار= ڪريل کي اٿارڻ_ سهارو ڏيڻ.
اَڌرت= بچاءُ_ پرورش_ سنڀال.
اَڌارمڪ= ظالم_ بي انصاف_ بدڪار.
اَڌَرماتما= گنهگار_ شرير.
اَڌارن= پيدا_ قائم.
اَڌارنا= آزاد ڪرڻ_ چارج چڙائڻ_ هٽائڻ_ سسپيند ڪرڻ.
اَڌارِيَ= جنهن جي زندگي صرف ڪيرتي هجي.
اَڌِپ= مالڪ_ حاڪم_ راجا_ بادشاهہ.
اَڌِپ پَتيَ= ڏسو (اَڌِپ)
اَڌُ پو= ڏسو (اَڌِپ)
اَڌپاتَ= دوزخ ۾_ برباد_ هيٺ ڪرڻ.
اَڌِ پانڪ= وڏو استاد_ هيڊماستر.
اَڌِپتَ= مالڪ_ حاڪم_ آفيسر.
اَڌَپتَن= بدقسمتي_ بربادي.
اَڌتيہ ڪا= ترائي_ وادي.

اَڌِاَج= مهاراجا_ وڏو حاڪم_ شهنشاهہ.
اَڌَر= فرق_ دنيا ۽ بهشت جي وچ ۾_ قبر عورت جو مخصوص عضوو.
اَڌر اَمرتَ= وات جي پاڻيٺ_ لب_ چپن جو پاڻي يا آبحيات.
اَڌ مڌو= ڏسو (اَڌر اَمرتَ)
اَڌَر بڌي= دنياپرست_ گهٽ عقل.
اَڌهَ پمبَ= ڳاڙها چپ.
اَڌهَ پانُ= چپ چوسڻ.
اَڌهرتَ= مٿي کيو ويو_ نقل ڪيل.
اَد هَرتَ= رٽ هڪليندڙ.
اَدَ هرلي= خوف_ ڊپ_ بي همتي.
اَڌَرمَ= ناانصافي_ بيديني.
اَڌهَ ماتَ= پاپي_ گنهگار_ ظالم.
اَڌهر متا= بدڪاري_ پاپ.
اَڌَرمَ چَاري= بي دين_ لامذهب_ بي انصاف.
اَڌهرن= نقل ڪرڻ.
اَڌهرمشٺ= بي دين_ بدڪار_ لامذهب.
اَڌهرمي= پاپي_ گنهگار.
اَڌهروَ= هيٺ مٿي_ متحرڪ.
آڌهرود= سوار.
اَڌَس= تري ۾_ هيٺانهون.
اَڌَ سڪَل= تهہ خانو_ زمين ۾ جاءِ.
اِڌ سُناتا= حاڪم_ مالڪ_ آفيسر_ خدا تعاليٰ_ محافظ_ مختار.
اَڌَ شال= تهہ خانو_ هيٺيون ڪمرو.
اَڌِشٺان= رهڻ جي جاءِ_ گهر_ آبادي_ شهر_ پاڙو_ ڪالوني_ بستي.
اَڌِهشان= ڀروسو_ اعتماد_ يقين.
اِدهشِنتَ= بيهاريل_ قائم ڪيل.

اِڏِڪَ= حصو۔ ڀاڱو۔ جزو.

اَڏِڪَ= وڏايل۔ گهڻو.

اَڏڪَارُ= حڪومت۔ حق۔ مالڪيت۔ ميراث۔ بادشاهت.

اَڏِڪَاي= ناظم۔ وارث۔ حقدار مالڪ.

اَڏِڪَائي= زيادتي۔ گهڻائي۔ برتري۔ وڏائي.

اَڏڪَپَالِي= مرض شقيقه۔ اڌ مٿي جو سور.

اڌ **سِيَسي**= ڏسو (اَڏڪَپَالِي)

اَڏِڪَتَا= گهڻائي۔ وڏايل.

اَڏڪَرُتَ= صاحب اختيار۔ مالڪ بڻايل.

اَڏِ ڪِرتَ= آمدني روانگي داخل ڪندڙ.

اَڏِڪَرمُ= نگراني۔ حڪومت.

اَڏُ ڪَرُ بزرگي۔ وڏائي۔ حڪومت.

اَتِڪَ مَاسُ= اهو مهينو جو ٽن سالن کان پوءِ اچي۔ اڌڪ۔ لندو.

اَڏِگَتَ= حاصل ڪيل۔ پڙهيل۔ جنتي.

اَڌَمُ= ڪميڻو۔ بدبخت۔ عياش.

اَڏَمُ= گوڙ۔ شور۔ هنگامو.

اَڌَمَاڌَمُ= گهٽ کان گهٽ۔ وڏو ڪميڻو.

اَڌِمَاسُ= وڌايل۔ مهينو۔ جو ٽن سالن بعد سال ۾ ڳڻيو وڃي.

اَڌمانُ= پيٽ جو وڌڻ.

اَڌمانگ= جسم جو هيٺيون حصو۔ پير.

اَڌَمتا= ڪميڻائي۔ بي اعتباري.

اَڌَمَرُڻُ= اڌ مئو۔ قرضي.

اَڌَمَڪ= اونڌو۔ اُبتو.

اَڌن= سڃو۔ ڪنگال۔ مفلس۔ پينگيو۔ جنهن کي ڪجهه به نه هجي.

اَڌِهَنَ= کليل پاڻي۔ اُباريل پاڻي.

اَڌُنا= اڄ ڪلهه۔ هاڻي.

اَڌِنَاٿَ= مختار ڪل۔ بادشاهه۔ سڀني کان وڏو.

اَڌوءِ= رستو۔ ذريعو.

اَڌَوَا= رن زال۔ جنهن جو مڙس مري وڃي.

اَڌوپَوَنُ= پاتال۔ تحت ثرا۔ هيٺاسون طبقو.

اَرِڻُ= قرض کان ڇٽل۔ جنهن تي قرض نه هجي.

اَرَنَا= جهنگلي سانُ.

اَرَنَائِي= فجر۔ شفق۔ سرخي.

اَرَن چوڊ= ڪڪڙ.

اَرَن سڪا= ڪڪڙ.

اِرَنَدَمُ= فاتح۔ دشمن کي مارڻ وارو.

اَرَنڊ= هيرڻ جو وڻ۔ هيرڻ جو ٻج.

اِيَرنڊ= ڏسو (اَرَنڊ)

اَرونِ لوچن= ڳاڙهين اکين وارو۔ ڪبوتر.

اَرَنَو= سمنڊ۔ درياهه۔ ندي.

اَروتَو پَلُ= لعل قيمتي پٿر آهي.

اَروتودِئي= صبح صادق۔ اللفجر.

اَرَتويَانُ= بيڙيءَ ۾ سفر.

اَرَنِي= جهنگلي مينهن۔ هڪ خاص قسم جي ڪاٺي. جنهن کي گهي باهه ڪڍجي.

اَرَنيَہ= جهنگ۔ صحرا.

اَرَنيَہ داسِيُ= جهنگلي۔ سڃ ۾ رهندڙ.

اَرُوَ= وِڪرو۔ وڏو۔ موڪرو.

اَرو= پوءِ۔ وري.

اَرَوَاچِينُ= نئون۔ جديد.

اَرُوپ= جنهن کي شڪل صورت نه هجي.

اَرُجَ= ٽٽ۔ عورت جا ٻُپا.

اَرُوجا= سيتا جو لقب.

اَرُوَرَا= سرسبز زمين.

اَرُوَسِيُ= هڪ رقاصه جو نالو۔ هڪ زيور جو قسم.

اَروگُ= چڱو ڀلو۔ تندرست۔ چاق.

اَرَوَنُ= ترڪي۔ نذرانو۔ پيرن لاءِ ڀيٽا۔ ٿانوَ.

شادي ءِ مان ان جو ڏيڻ.
اَروندَ= ڪنول_ نيلوفر.
اَرونڌتي= وشسٽ سني جي زال_ دڪش جي نياڻي_ هڪ تمام ننڍو ستارو.
اَروندَ= حيض وارو وقت_ عورت کي رت ايندڙ ڏينهن.
اَروئي= ادپڙا ٿيڻ_ عورت حامله کي حمل جي ڪري پريشاني.
اَروِيُ= زمين_ دنيا.
اَروي ڌَر= جبل.
اَرهَٽ= پاڻي مٿي چاڙهڻ جي مشين.
اَرهه= لائق_ قابل_ عمدو.
اَرهَرُ= اَهُرُ_ هڪ قسم جو تيلي ٻج.
اَرهڻا= طعنو ڏيڻ.
اَرهنَتُ= ٻڌ مذهب جي هڪ مني جو نالو.
اَري= دشمن.
اَريٽُ= بدچلن_ بداخلاقي_ بي ادبي.
اَريمَا= سچ.
اَري ننڊلُ= دشمن جو ملڪ_ دشمن.
اَڙارَ= جماعت_ ٽولو_ انبار.
اَڙاڙَ= ڪاٺين جي اڙ مال کي ڏيڻ.
اَڙانُ= رکڻ جي جاءِ.
اَڙانَا= ڦاسائڻ_ لڳائڻ.
اَڙبڌنگ= چرپائپ_ بي عقلي.
اَڙتڙ= هيٺ مٿي.
اَڙبندُ= لانگوٽو.
اُڙَپ= بيڙي_ چنبو.
اَڙيايل= طاقت وارو_ زور وارو.
اَڙ تل= اوٽ_ بلڪل_ اوجهل.
اَڙتلاَ= اڙ_ پناهه_ ڍڪ.
اَڙڳَ= غيرمتحرڪ_ نہ چرندڙ.
اَڙگن= ستارن جو مجموعو.
اَڙگوڙا= جانورن جي ڳچيءَ ۾ ڪاٺ جو ڏنڊو وجهڻ جيئن هيڏي هوڏي ڀڄي نہ وڃن.
اَڙمَ= ڍڳ_ ڍير.
اَڙناگن= اڏامڻ وارو نانگ.
اَرنيا= ڪم ڪرڻ وارو غيبي مددگار_ موڪل.
اَرج= قيمت_ احترام_ عزت.
اَرجٽُ= ڪمايل.
اَرجَن= راجا پانڊو جو ٽيون پٽ_ رام جو ساٿي ۽ شاگرد_ پدشتر جو ڀاءُ_ سفيد رنگ وارو_ هڪ وڻ جو نالو.
اَرجَن= فائدو_ نفعو.
اَرجنا= حاصل ڪرڻ_ فائدو وٺڻ.
اَرجهنا= ڦاسڻ_ الجهڻ.
اَرَج= قي_ الٽي_ نفرت.
اَرَج= چمڪ_ روشني.
اَرچا= پوڄا_ عبادت_ بزرگي.
اَرچَٽ= پوڄا ڪيل_ عزت ڏنل.
اَرچڪ= پوڄڻ وارو_ عابد.
اَرچَن= پوڄا_ عداوت_ بندگي.
اَرچنا= پوڄا_ ادب سان پيش اچڻ.
اَروچي= بي مزي_ بي ذائقہ.
اَرچِي= باهه جو شعلو.
اَرڌات= هيٺ — زير.
اَرداس= التجا_ عرض_ نذر نياز.
اَردادا= تلهو اٽو_ ياٽ_ ڏارو.
اَردٽ= تڪليف پهتل_ مصيبت ماريل.
اَردَل= مخالفن جو گروهه_ دشمن جي فوج.
اَرڌ= اڌ_ وچون_ درميانو.
اَروهه= اڙد دال جو قسم.

اَرڌانشُ= اڌ حصو.

اَر ڌانگ= اڌ جسم_ مجازاً زال_ هڪ بيماريءَ جو قسم (اڌ رنگو).

اَرڌنگ= (مٿين معنيٰ ڏسو).

اَرڌنگي= جوءِ.

اَرڌ وَنيہ= اڌ جريو_ اڌ وحشي.

اُرَسُ= ارهہ_ ڇاتي_ سينو.

اَرَسُ= زخم_ سنڌن جو سور.

اُرسَجَ= عورت جي ڇاتي_ عورت جا ٻُبا.

اَرسڪ= احمق_ نادان.

اَرَشُ= بواسير جي بيماري_ تڪليف.

اَرشا= ڪينو_ بغض.

اَرَش پَرَشَ= پاڻي ڇڻڪڻ.

اَرشٽُ= بد_ ناپاڪ_ آفت.

اَرڪ= سج_ اڪ_ بلور.

اَرڪا= روشن_ چالاڪ_ نادر.

اَرڪاشُ= سج جي گهيري جو ٻارهون حصو هڪ مهينو سال جو.

اَرڪينُ= سج جو ڏينهن.

اَرڪَشٽُ= بي وسيلو_ بي سهارو.

اَرڪوَپل= لعل_ قيمتي پٿر.

اَرڪ منڊل= سج جو گهيرو.

اَرڪ وَرشُ= شمسي سال.

اَرڪ= سج_ باهہ جو وڻ.

اُرگ= نانگ.

اَرگا= جدا_ نئون.

اُرگاد= نانگ کائڻ وارو پکي.

اَرگاري= شيوَ جي سواري.

اَرگانا= جدا ڪرڻ.

اَرگائي= خاموشي.

اَرگجا= گلدستو.

اُرگ سٿانُ= نانگن جي رهڻ جي جاءِ.

اَرگل= ڏنڊو_ لٺ.

اَرگهہ= مذهبي رسم_ هندو مذهب موجب.

اَرگها= ڏسو (اَرگهہ)

اَرگهيہ= خاص نذرانو يا قرباني.

اَرمردَنُ= دشمن تي غالب.

اَرونُ= سج_ شفق_ سندر_ لال.

اِديشُ= مالڪ_ راجا_ بادشاهہ.

اُديشيہ= جيڪا چيز اڳيان هجي.

اُدئي ڪال= صبح جو وقت_ سج اڀرڻ.

اُديڪَٽُ= ڪوشش ڪندڙ_ محنتي.

اُدين= بي خوف_ بهادر_ سورهيہ.

اُديمي= ڪاريگر_ ڪم وارو_ واپاري.

اُديوپانتُ= سجو_ منڍ کان پڇاڙيءَ تائين.

اُديوت= چمڪ_ روشني.

اُديوگ= محنت_ ڪاروبار_ ڌنڌو.

اُديوگي= محنتي_ ڪاسبي.

اَديہ= اڄ_ هن وقت.

اَديہ= جو ڏيڻ جهڙو نہ هجي.

اَدّ= جهيڙو_ ضد.

اِدا= سرسوتي ديوي_ ڳئون جو آواز.

اَڏِپ= چنڊ_ ٻيڙي هلائڻ جو ونجهہ.

اَڏو= هڪ تاري جو نالو.

اَڏوگڻ= تارن جو مجموعو.

اَڏول= جيڪو هلي نہ سگهي.

اَڏڪ= ڏڪو_ ٽاپو.

اَڏُ= ڌاڪ_ عزت_ نالو.

اَڍِيٺ= مخفي_ جيڪو نظر نہ اچي.

اَڍِيمَانُ= پکي_ اڏندڙ.

اَر= وڏو۔ اعليٰ.

اَر= ارھ۔ ڇاتي.

اَر= وري۔ ب.

اِراَ= واقف۔ سنگتي۔ پاٽي، سرسوتي ديويءِ جو لقب.

اَراتي= دشمن۔ مخالف.

اَراجَڪ= اهو ملڪ جنهن جو ڪو حاڪم نہ هجي.

آراڌنا= پوڄا۔ عبادت۔ بندگي.

اَرَار= شڪار لاءِ ناھيل ڪکن جي جاءِ.

اِرا وَانُ= سمنڊ۔ درياھ۔ ڪڪر.

اِراَوَان= ارجن جي پٽ جو نالو.

اَربُ= سئو ڪروڙ (100 ڪروڙ) ڏهہ ملين عددن ۾ نائون
درجو۔ ايڪا۔ ڏهاڪا۔ سئو۔ هزار۔ ڏهہ هزار۔ لک۔ ڏهہ
لک۔ ڪروڙ۔ ڏهہ ڪروڙ۔ ارب (1000000000)

اَربُدَ= ارب.

اَربَاڪَ= ڪميڻو۔ ذليل۔ ٻڄڙو.

اُترا= سرسبز زمين۔ زرخيز زمين.

اَرشيُ= هڪ زيور.

اُربَندُ= ڪنول۔ نيلوفر.

اَربُ= چوڪرو۔ ٻچو۔ مريد.

اَربَڪ= ڏسو (اَربُ)

اَربَتُ= عطا ڪيل۔ پيش ڪيل.

اُربتُ= وڏو رستو۔ شاهي دڳ.

اَربَنُ= حوالي ڪرڻ۔ نذر ڏيڻ۔ خيرات۔ قرباني.

اَرتُو= حسد۔ دشمني.

اَرٿُ= مطلب۔ مقصد۔ مفهوم۔ شرح۔ ترجمو۔ تفسير.

اَرٿاتُ= درحقيقت۔ اختصار.

اَرٿارٿي= دنيا جو طالب.

اَرٿانتَرُ= ٻيو مطلب۔ ٻي معنيٰ.

اَرٿُ سڌي= ڪاميابي.

اَرٿُ شَاسترُ= دنيا ڪمائڻ جو علم۔ حڪمت عملي.

اَرٿُ ڪَارڪ= مترجم۔ مطلب بيان ڪرڻ وارو.

اَرٿُ ڪَاريُ= مطلب وارو.

اَرٿُ لَاڀُ= دنيا جو ملڻ۔ دولت ملڻ.

اَرٿَنَا= مڱڻ۔ گهرڻ۔ پڇڻ.

اَرٿِيُ= لاش کڻڻ واري ڏولي۔ مطلبي.

اَڌوتُ= بي خوف۔ نہ ڊڄڻ وارو.

اَڌوَرُ= پاتو۔ حصو.

اَڌوريُو= يجرويد ڄاڻڻ وارو عالم.

اڌوڪشَنُج= جوڳي۔ گيان وارو۔ سري ڪرشن جو لقب.

اَيوگُ= مسافر۔ سياح۔ رستي هلندڙ.

اَڌوگامي= ڏسو (اَيوگُ)

اَڌوگامي= هيٺ وينڌڙ۔ گهٽ درجي ڏي وڃڻ وارو.

اَڌوگَتُ= ڪرڻ۔ دوزخ ۾ وڃڻ۔ گهٽ ٿيڻ.

اَڌوگتي= لهڻ۔ بدحال ٿيڻ۔ بحالي.

اڌوگن= ڏسو (اَڌوگتي)

اَڌوگنتا= ڪٺو۔ نادان۔ بيوقوف.

اَڌومُک= اونڌو۔ ابتو۔ نااميد.

اَڌوَنُ= پورواڙ.

اَڌوَنُ= رستو.

اِڌوناتُن= موجوده دور جو۔ هاڻوڪو.

اڌيُنڪ= ڏسو (اِڌوناتَن)

اَڌوَرَايُو= گرز.

اَڌوواھ= سڙڪ۔ راھ۔ رستو.

اَڌوشَن= اجلاس۔ ڪونائڻ۔ دربار لڳائڻ.

اَڌهَ= هيٺ.

اَڌِي= مٿي۔ مٿانهون۔ خدا پاڪ.

اَڌي= اڌ.

اَڌيَاپڪ= استاد۔ مرشد.

اَڌيَاپڪا= ماستريائي۔ پڙهائيندڙ.

اَڌيَاپَن= پڙهائڻ۔ سيکارڻ.

آڌِياتُر - روحاني ـ جبروت ـ خداتعاليٰ.
آڌِياتما - روح ـ خدا جو خيال رکڻ ـ تصوف.
آڌياتڪ - بدن جو ڪوبہ حصو.
آڌِياتِ يڪ دُک = مرض ڏيندڙ درد.
آڌِ ياتمڪ يوگ = روحاني وصال ـ جوڳ.
آتَ ياتم وديا - علم تصوف ـ ويدانت ـ علم حقاني (بديا)
آڌياتمَ = روح متعلق.
آڌيا رُوپ = ڪنهن تي غلط الزام هڻڻ ـ بهتان بازي ـ عيب لڳائڻ.
آڌِيارُوهَڻ = مٿي وڃڻ ـ چڙهڻ.
آڌِياسَ = وهم ـ ڀل ـ غلطي.
آڌِياسَنَ = ويهڻ ـ عبادت ڪرڻ.
آڌِياسينَ - ويٺل.
آڌِيانَا = اڌو اڌ ڪرڻ ـ برابر حصا ڪرڻ.
آڌِياهَارُ = خيال ـ غور ـ بحث.
آڌيا هَرَڻُ = غلط ڪم ڪرڻ ـ غلط خيال ڪرڻ.
آڌِسيائِيُ = باب ـ فعل ـ ڪتاب جو حصو ـ مضمون ـ سبق.
آڌِي پَتِيُ = مالڪ ـ آفيسر.
آڌِيتَ = پڙهيل ـ جاڻندڙ.
آڌِتتا = پڙهڻ وارو ـ شاگرد ـ مريد.
آڌِيتِيُ پڙهڻ ـ سکڻ.
آڌِيَچ = مالڪ ـ حاڪم ـ صاحب ـ نگران ـ منتظم ـ آفيسر.
آڌِيُويشَنُ = خيرات پنڻ.
آڌِي دِيوَ = خانداني مرشد يا ديوتا.
آڌِيُ ديوتا = ڏسو (آڌي ديو)
آڌِيُ دَيُو = خدا جي طرفان ٿيڻ واري قضا ـ اتفاق.
آڌِي رَاڄ = مها راجا ـ وڏو راجا ـ شهنشاهه.
آڌِيَرَ = بي همت ـ سست ـ جاهل.
آڌِيَرَتَا = بي همتي ـ سستي ـ جهالت.
آڌِي رَٿُ = گاڏي هلائيندڙ ـ ڊرائيور.

آڌِ يَرِيہ = (آڌيرج) بي همت.
آڌِي شُلت = رعيت ـ راڄ.
آڌِيشُ = مالڪ ـ سردار ـ آقا خداوند.
آڌِيشَوَرُ = ڏسو (آڌِيشُ)
آڌِيشَرِيڻِيُ = ڏاڪڻ ـ سڙهه.
آڌِيشَنُ = گهٽو ڪاٽڻ.
آڌِيشورُ = حاڪم ـ بادشاهه ـ خداتعاليٰ.
آڌِي ڪَاڙِڪُ = گهٽي ڪان گهٽو.
آڌِي ڪَارُ - حڪومت ـ قدرت.
آڌِي ڪَارِيُ = حاڪم ـ مالڪ ـ عالم.
آڌِي ڪَائِيُ = زيادتي ـ گهٽائي.
آڌِي ڪُرُتَ = ڄاڄ ڪرڻ وارو ـ حاڪم.
آڌِي ڪَرَمُ = ڪاهہ ـ حملو.
آڌِي ڪَرَڻُ = آڌار ـ سهارو ـ ديباچو ـ عنوان ـ مٿاڳ ـ سرو.
آڌِيڪَشُ = حاڪم ـ سنڀال ڪرڻ وارو ـ منتظم ـ مختار ـ ناظر.
آڌِيڪَشا = ڪم ـ فعل.
آڌِيڪَشرُ = ڪلمي بابت ـ الله بابت.
آڌِي ڪَنتُو = پيو ـ ديگر.
آڌِي گَتُ = پهتل ـ ڄاتل.
آڌِي گَمُ = ڄاڻ ـ ڏاهپ.
آڌِي گِيَاتا = سنڀال ڪندڙ ـ محافظ.
آڌِي لُوڪُ = هي دنيا ـ هيءَ جهان.
آڌِي مَاسَ - اڌ مهينو ـ وڌايل مهينو ـ لنڊڪو مهينو.
آڌِيِنَ = اميد اور ـ احسانمند ـ پروسي تي رهڻ وارو.
آڌِي نَاٿُ = سيني جو سردار ـ مالڪ.
آڌِي نايڪُ - ڏسو (آڌي ناٿ)
آڌِيِنتَا = خدمت ڪرڻ ـ غلامي.
آڌِينتائِي = ڏسو (آڌِينتَا)

آڏيني= نيازمندي ـ چاپلوسي.

آڏي ڀاس= ٻين وٽ رهڻ ـ هڪ رسم.

آڏيواسُ= شادي، جي هڪ رسم ـ عورت کي اٿو ملڻ (ابتن)

آڏيوڏا= پهرين زال ـ وڏي زال.

آڏيوسائي= لڳاتار ـ مسلسل.

اڏيوسائِي= لاڳيتو ڪم ڪندڙ.

آڏيوتيتُ= آباد ڪيل ـ ويهاريل.

آڏي نيڻُ= هڪ زال هجي ۽ ٻي شادي ڪرڻ.

آڏي ديشَنَ= جلسو ـ ويهڻ ـ بيٺڪ.

آڏي يگ= لاهوت ـ فقيرن جو مڪان.

آڏيئڻ= پڙهڻ ـ مطالعه ڪرڻ.

آڏيئه= پڙهڻ جي لائق ـ پڙهڻ.

آڏئي= چڙهڻ ـ سج نڪرڻ ـ صبح.

آڏئِي= ڪاميابي.

آڏئي= بي رحم ـ ظالم.

آڏيا= سنگدل ـ بي رحم.

آڏياپُ= اڄ تائين.

آڏياپَن= رسم ـ مذهبي رسم.

آڏياپِي= اڄ تائين.

آڏيا چَل= جتان سج جو اڀرڻ ٿئي ٿو.

آڏياسُتُ= سجو ڏينهن.

آڏيانُ= مذهبي رسمون.

آڏيانُ= کوه ـ ڊنڊ ـ تلاءُ.

آڏيا وَڏِي= هاڻي تائين.

آڏيئن= شهوت کي اٿارڻ ـ ترغيب ڏيڻ ـ ڪاوڙ ڪرائڻ.

آڏيتُ= چالاڪ ـ تيار ـ محنتي.

آڏيتي نَندَنُ= ديوتا ـ پوڄا لائق.

آڏيچِي= اتر طرف.

آڏيرتُ= چيل.

آڏيرَنُ= چوڻ ـ ڳالهائڻ.

آڏيسُ= پرديس ـ خبر.

آڏيشُ= چاهه ـ قصد ـ منشا.

آڙنگ= ڍير ـ ڍڳ ـ گودام ـ منڊي.

آڙنگا= هڪ قسم جي ٻيڙي ـ رڪاوٽ.

آڙوا= سرڪش ـ باغي.

آڙوڙ= ڪوڙ ـ شور.

آڙهنگن= هينان رکيل شيءِ.

آڙيا= بيراڳڻ ـ جنهن تي فقير ٽيڪ ڏين.

آڙيهه= غائب ـ نظر نه ايندڙ.

آڙيرا= سرنايو ـ بچت رقم ـ سوڙي، پونجي ـ پاڇي ـ بقايا.

آسَ= ساهه ـ دم ـ زندگي ـ حياتي.

آساٿُ= بدصحبت ۾ رهندڙ.

آسائيُ= ذاريو ـ خراب.

آساڌرشيهُ=

آساڌُ= اهو مرض جنهن جو علاج نه آهي.

آساڌارڻُ= غيرمعمولي.

آساڌتا= بداخلاقي ـ شرارت.

آسا ڌتو= (ڏسو (آساڌتا)

آساڌو= پاپي ـ گنهگار.

آساڌي= ڪمزور ـ سخت بيمار.

آساڌيه= مشڪل ـ ناممڪن ـ لادوا.

آسارُ= احمق ـ بي مغز ـ نادان.

آسارا= چپر ـ ڏيوڍي ـ ورانڊو.

آسارتُ= ننڍو ـ نيچ ـ ادنيٰ — غريب.

آسارتا= بيقدري ـ مسڪيني.

آسارَنا= ڪٽڻ ـ هڪ جاءِ تان ٻيءِ جاءِ تي رکڻ.

آساڙهه= (آساڙه) هندي سال جو مهينو آکاڙ.

آساڙهي ـ آکاڙ مهيني جو جشن.

آساسُ= ساهه ـ نفس ـ دم ـ اميد.

أَساڪشَاتَ= مخفي_ نظر نہ ايندڙ.
أَساڪشِي= ڪوڙي شاهدي.
أَسَاڪِشِيہ= بي اعتبار.
أَسَامَانِيہ= غيرمعمولي.
أَسامَرُٿَ= بي طاقت_ نِستو_ ناتوان_ نالائق_ ڪمزور.
اُسانَا= جوش ڏيڻ.
أَسادَتَانُ= بي فڪر_ غافل.
أَسادَ دَاَتَا= بي فڪري_ غفلت.
اَسادَ دَانِي= ڏسو (اَسادَ دَانَتَا)
أَسادَرِي= هڪ راڳڻيءَ جو نالو_ آسا. هڪ قسم جو ڪبوتر_ هڪ قسم جو ريشمي ڪپڙو.
أَساوَنتَ= هراسان_ بزدل_ قابل رحم.
أَساهَسُ= خوف_ ڊپ.
أَساهَسِي= بزدل_ گيدي_ ڊڄڻو.
أَسِڀيہَ= غيرمذهب. وحشي_ ڪميڻو.
أَسِڀيہَ تَا= گستاخي_ بدتميزي.
إِسِپَرش= ناپاڪي.
أَسِپَرُ شنيہَ= ناپاڪ.
أَسِپَرُشِي= ڇهڻ جي ناقابل.
إِسِپَرها= اراده_ تمنا_ آرزو.
إِسِيشٽ= جيڪو سمجهہ ۾ نہ اچي.
أَسَڦَلَ= ڦل نہ ڏيڻ وارو_ بي مقصد ميوو نہ ڏيڻ وارو.
إِسڦنج= اسپنج.
إِسڦُوٽ= ظاهر_ واضح.
أَسَتَ= سج لهڻ جو وقت_ مغرب.
أَسَتَ= برو_ خراب.
أَستَ= راجا پرن جو پٽ_ ڪارو_ تيڏو_ ڪارو_ زحل_ هڪ رشيءَ جو نالو.
أَستَاچَلَ= هڪ جبل_ جاتي سج لهڻ جو مجيو ويو آهي.
إِستُٿَ= تعريف_ حمد_ ثنا_ مدح_ منقبت_ پجن_ پاڪ گيت.
إِسُتُتِيَ= ڏسو (إِسنت)
أَسُڦَتَ= بدي_ برائي_ چغلي.
أَسُتَرَ= جيڪو پري کان هٿيار هلائجي.
إِسُتَرچڪَ تِسُڪَ= جراح_ سرجن.
إِسُتَرُ دَارِي= هٿيارٻند_ مصلح.
أَستَرُ شُستَرَ= هٿيار_ اوزار.
أَسُتَرُوديا= جنگي هنر.
أَستَرُويد= ڏسو اَسُتَرُودَيا
إِستري= عورت_ زال.
إِستري پُوگ= جماع ڪرڻ.
إِسُتريَ دَنُ= ڏاج.
إِسُتري سَڪُشا= عورتن جي تعليم.
إِسُتري گَامِيُ= زاني_ زنا ڪندڙ.
استري گَمُنُ= جماع_ مباشرت.
إِستري تِنگ= مونث_ عورتاڻو عضوو.
إِسُتري جَاتَ= عورت ذات_ زاعفان.
إِسُتري ورگ= ڏسو إِسُتريُ جَاتَ
إِستري هَيتيَا= زال مارڻ.
أَستَتُ گَتُ= غائب ٿيل.
إِسَنمبُ= ٿنڀ_ عمود_ سٿو
أَسُتَ مَئي= سج لهڻ جو وقت.
أَستُو= آمين_ ائين ٿئي.
إِستُوتَرُ= اسماء الحسنيٰ_ الله پاڪ جا نالا_ ذاتي ۽ صفاتي_ جنهن جي پڙهڻ سان عبادت ۽ مدح آهي.
أَستَ دِسُيَتَ= ميل جول_ هيٺ مٿي.
أَسُتَ= هڏو_ هڏي.
إِسَتاپَتَ= قائم ڪرڻ.
أَسُتَانُ= جاءِ_ مقام_ گهر_ مندر_ فقيرن جي رهڻ جي جاءِ.

اَسٿاوَر= متحرڪ_ چرندڙ.

اِسٿائي= غيرمتحرڪ_ نہ هلندڙ.

اَسٿِ بَنڌَن= هڏين جوڙ_ پنا.

اَسٿ پَنجَر= هڏائون پڃرو.

اَسٿتُ= جيڪو قائم نہ آهي.

اِسٿِتِي= حالت_ طريقو.

اَسٿَر= بيقرار_ متحرڪ_ پارو_ هڪ هنڌ نہ بيهندڙ سيماب.

اِسٿَرتا= پريشاني_ بيقراري.

اِسٿِرتا= سڪون_ آرام.

اِسٿَل= جاءِ_ مڪان_ گهر_ وطن_ فقيرن جي رهڻ جي جاءِ.

اَستَن= ٿڻ_ ٻبا_ ڇاتي.

اِسٿُول= شرير_ گندو.

اِسٿِي= هڏي_ هڏو.

اِسٿِيَرتَہ= بيقراري_ بي همتي.

اَستِي= هستي_ وجود.

اَستِي= فاحش عورت.

اَستَيہ= ڪوڙ_ ظلم.

اَستَيہ وَاي= ڪوڙو.

اَسَجَن= خراب ماڻهو_ دشمن.

اَسَج= ناپاڪ_ پليت_ نجس.

اَسُچِي= غلاظت_ ناپاڪ.

اَسدُ= غيرموجود_ ڪچو.

اَسُڌُ= غلط_ پليت.

اَسدتا= ناڪاميابي.

اَسُر= جن_ ڀوت_ شيطان.

اَسَر= ڪنڊ_ گوشو_ نوڪ.

اَسَرڌا= نفرت_ بي اعتمادي.

اَسَرڪ= رت_ خون.

اَسَرن= بي سهارو_ بي پناهہ.

اَسُرو= اکين جا ڳوڙها.

اَسري= سفلي_ اجائي_ بي سري.

اَسَشَٽُ= غيرتعليم يافتہ_ بي ادب.

اَسَڪَت= ڪمزور_ ڏٻرو_ بيمار.

اَسَڪَرُتُ= هرهر— وري وري.

اَسَڪشتَ= اڻ پڙهيل_ جاهل.

اِسڪَنڌ= ڪتاب جو حصو_ فصل_ باب.

اَسُڪ= پريشاني_ بغير سُک جي.

اَسگن= بدسوڻ_ خراب ڳالهہ.

اَسَمَ= گهٽ وڌ.

اَسماپُتُ= ناقص_ اڌورو.

اَسَهانُ= جو برابر نہ هجي_ مختلف.

اَسَمَ بَڌَ= بي معنيٰ_ مقصد کان سواءِ.

اَسَمَپُ ڪَرَ= ٿنڀ_ ڏکهو وڻ.

اَسَمَ پُو= نہ ٿيڻ وارو_ بيهودو.

اَسَمپُورَن= نامڪمل_ ناقص.

اَسَمُتُ= نامنظور.

اَسَمَتي= ناموافق جهڳڙو.

اَسمرت= پل_ وسارڻ.

اَسَمَرٿ= بي طاقت_ ڪمزور.

اَسَمرٿتا= لاچاري_ بي طاقتي.

اِسمَرتي= سمرتيون_ ويدن جي شرح.

اَسَمَرڻ= پل_ چوڪ.

اِسَرڻ= ياد ڪرڻ_ حفظ_ ورد.

اَسمَرِيُ= جيڪو ڏسڻ ۾ نہ اچي.

اَسَمَگرُ= اڌورو_ اڻ پورو.

اَسمَنجَسُ= شڪ شبهہ_ ناموزون.

اَسَمَئي= بي وقت_ قحط.

اَسَن= خوراڪ_ کاڌو.

اِسنانُ= وهنجڻ_ غسل ڪرڻ.

اَسُنَتُشَٽُ= ناخوش_ ناراض.

اَسنتوشُ= لالچ_ حرص.

اَسنشئي= بيشڪ_ بي شبهه.

اِسنجوگ= ڏسو اسنيوگ.

اَشنڪ= بي خوف_ جلد باز.

اَسنکياتَ= بي حساب_ تعداد کان ٻاهر.

اَسنکِم= بيشمار_ ڳڻڻ کان گھڻو.

اَسنگ= لاڳاپو نہ رکندڙ_ اڪيلو.

اَسنگتُ= برو_ سنگت جي لائق نہ_ خراب_ بيهودو_ ناواجب_ بيڪار.

اَسنگرهَ= ناقص_ ڪمبخو.

اَسنمانُ= بي ادب_ بدنامي_ بي آبروئي.

اَسنيڪت= الڳ_ جدا.

اَسنيوگ= (اَسنجوگ) بي مطلب_ اتفاقي.

اَسنيهُ= دشمن_ نامهربان.

اَسو= (اَشو) گھوڙو.

اَسُو= ساهہ_ روح_ حيات_ جان_ هندي سال جو هڪ مهينو_ ستون مهينو.

اَسوارُ= سوار_ گھوڙي يا اٺ تي چڙهيل.

اَسويا= بدصورت_ ڪوجهو.

اَسوَٿ= پپر جو وڻ.

اَسوج= ڪنوار_ هندي سال جو ستون مهينو.

اَسوجهُ= لڪل_ ڳجهو.

اَسُوجَ= سمجهہ کان ٻاهر_ بي تميز.

اَسُوچَ= گندگي_ ناپاڪائي.

اَسوچَن= بيخبري_ اطمينان_ سڪون.

اَسُوکُ= آرام_ سک_ هڪ وڻ جو نالو.

اَسوکِي= بي فڪر_ آسودو_ خوش.

اَسوئي= هڪ ستاري جو نالو.

اَسودمَ نگيہ= (جڳيہ) گھوڙو قربان ڪرڻ.

اَسُريا= حسد_ دشمني_ بدنامي_ تهمت_ عيب جوئي_ بغض_ ڪاوڙ_ سڙڻ.

اَسويڪ= چغل خور_ غلطيون ظاهر ڪرڻ وارو.

اَسويڪارُ= انڪار_ نامنظور_ غيرمقبول.

اَسويڪرتُ= منظور نہ ڪيل_ نہ مڃيل.

اَسهَجَ= ڏسو (اَسويڪرتُ)

اَسهَنُ= بي صبر_ نہ سهڻ وارو.

اَسهَيہ= سهڻ جي لائق ناهي_ سخت.

اِسي= ترار_ تلوار.

اَسيچا= غيرآباد_ پنجر زمين.

اَسيحنا= جوش ڏيڻ_ اوڀارڻ_ سيکڻ.

اَسيرواد= خير جي دعا_ سلام جو جواب_ جيڪو وڏن کان ملي.

آسيسَ= دعا خير برڪت جي_ نيڪي جي دعا.

اَسيس= ڏسو (آسيسَ)

اَسيتا= مسند_ تڪيو_ وهاڻو.

اَسپشُ= جملي_ پورو_ سڀ.

اَسيما= بي حد_ بي ڪناري_ لامحدود.

اَسيوا= نافرماني_ چوڻ نہ ڪرڻ.

اَسيون= ڏسو (اَسيوا)

اُشا= ترڪو_ اسُ_ صبح.

اِشاڍ= هندي سال جو مهينو آکاڙ.

اَشاستُ= ان ترپيل_ ناتجربيڪار.

اَشاستر= شاستر جي تعليم جي خلاف_ وڏن جي حڪم کي نہ مڃيندڙ.

اَشاستريہ= ويدن جي تعليم جي خلاف.

اَشاشوتُ= ناپئدار_ جنهن کي جناءُ نہ هجي_ فاني_ ختم ٿيڻ وارو.

اَشانتُ= بيقرار_ ناخوش_ بي همت.

اِشانُ ڪونُ= اتر اوڀر جي ڪند.

اَشاڍلِي= هڪ راڳڻيءَ جو نالو.

اَشَادَنَتَ= خوفناڪ_ دردمند.
اَشَيَ- منحوس_ نڀاڳو_ برو.
اَشَيَ چِنْتَا= دشمني_ بدخواهي.
اَشَيَ چِنْتَنَ= ڏسو (اَشَيَ چِنتا)
اَشَيَ دَرشَن= خراب نشاني_ بدنمائي.
اَپشتُ- ڪاڌل_ ڪاٽي ڇڏڻ.
اِتسَتُ= خواهش_ تمنا_ پوچيل_ مقبول_ محبوب_ منظور.
اَشَتُ= اٺ (8)
اِشٽَ پُوارَتَ= ڀلائيءَ جا ڪم.
اَشَتَادَسَ= ارڙهن (18).
اَشَتَادَسَ پوراڻَ= ارڙهن پراڻ. برهمو_ پدما_ وشنو_ شيوُ_ ڀاڳو_ نارو_ مارڪنديه_ باهه ڀوشيت_ برهمو_ ديورٿ_ لنگ دراهه_ اسڪند_ دامن_ متيه_ گرڊ_ برهماند.
اَشَتانگ پُرنَامَ= (انشٽانگ) اهڙي عبادت ڪرڻ جو_ سڀ عضوا زمين تي لڳي وڃن.
اِشَتَتَا= ادب_ تعظيم_ پسند.
اَشَتُ ڌاتو= اٺ ڌاتو_ سون_ چاندي_ ٽامو_ پتل_ رانگا_ ڪانسي_ سيهو_ لوهه.
اِشَتُ دِيو= خانداني مرشد يا ديوتا.
اِسَتُ ديويا= ڏسو (اِشَتُ دِيُو)
اَشتَرَ= اٺَ_ جانور جو قسم.
اَشتَ سِڌِي= انوٽي طاقت_ گهٽي طاقت_ وڏي قدرت_ ڪلي قوت.
اِشَتَڪَا= سَرَ_ جمع سرون.
اَشَتَمَ= اٺون.
اَشَتَمِيَ= هر مهيني جي اٺين تاريخ_ خاص ڏهاڙو.
اَشَتَ= اٺ (8).
اِشِي= عبادت_ رسم_ چوڏهين جي رات جي عبادت_ ٺورڙي عبادت.

اَشَيَ= ٻج_ تخم.
اَشَج= ناپاڪ.
اَشَڙ= ناپاڪ.
اَشُدَيَ= غلط_ خراب_ گندو.
اَشُدَتَا= ڀل_ غلطي_ ناپاڪي.
اِشُڌي= ٽٽي_ ٽيرن رکڻ واري جاءِ.
اَشُرَ= اکين مان وهندڙ لڙڪ_ اشڪ.
اَشُرَ= هيرو_ ٻاهه_ سچ.
اَشُرَاوِيَ= جيڪو ٻڌڻ جهڙو ناهي.
اشرانُتَ= بي آرام.
اَشَرانتي= بي آرام_ سدائين.
اِشُرَت= جيڪو ٻڌو نه ويو آهي_ اڻڄ.
اَشَرَدا= بي فڪر_ بي محبت_ بي اعتقاد.
اَشَرَنُ= بي سهارا_ بي يارو_ بي پناهه.
اَشَرُو= اکين جا لڙڪ_ آنسو_ ڳوڙها ڳڙيل.
اَشَرِيرِي= روحاني_ مادي ڪان سواءِ_ جسم ڪانس واءِ.
اِشَرِيسَ= ڪميٺو_ بچڙو.
اَشريشتُ= برو_ بد_ خراب.
اَشِشتُ= اڻ ڄاڻ_ اڻ سکيل_ جاهل_ بد.
اِشِشَرَ= گرم_ موسم گرميءَ واري.
اَشِشُوڪَا= بي اولاد عورت.
اَشَڪَتُ= بي طاقت_ نامرد لاچار.
اَشَڪَتَتَا= بي طاقتي_ ڪمزوري.
اِشَڪَتِي= ڏسو (اِشڪَتَتَا)
اَشَڪَنُ= خراب سوڻ_ بدشگون.
اَشَڪُونِيَ= خراب فال.
اَشَڪِيَ= بي طاقت_ ناممڪن.
اِشَڪيَتَا= ڏسو (اَشَڪِيَ)
اَشلُوڪَ= (شلوڪ) بيت.
اَشلِيڪَا= چند جي نائين تاريخ يا منزل.

اَشتُر = بخيل_ ڪنجوس.

اِشمَ = پٿر_ پاهڻ.

اَشمَن = پٿر.

اُشمَا = تپ_ گرمي_ ڪاوڙ.

اَشمَبَل = بي زور_ جنهن کي ڪجهه به نه سجهي.

اُشمتَا = بخار_ تپ_ گرمي_ غصو.

اُشمَج = گرميءَ ۾ پيدا ٿيندڙ_ مڇر.

اَشمَج = معدنيات_ کاڻين مان نڪتل ڌاتو.

اَشمَرِيَ = مثاني ۾ پٿري جي بيماري.

اَشمَ = پٿر_ پاهڻ_ ڪڪر.

اَشَن = خوراڪ_ کاڌو_ غذا.

اُشَن = گرم_ گرمي_ اُس وارو.

اَشنانُ = (اَسنانُ) وهنجڻ_ غسل ڪرڻ (شان_ سنان)

اَشنَڪ = بي خوف_ بي ڊپو.

اُشنَ = گرم.

اُشنَ تَا = گرمي.

اَشنِي = بجلي_ ڪنوڻ_ اندر ديوتا جي ترار_ پالٽ.

اُشنِيش = پڳ_ پٽڪو_ تاج.

اَشنِيَ = محبت.

اَشُو = برو_ خراب_ منحوس.

اَشُو = اکين مان وهندڙ ڳوڙها يا پاڻي.

اِشُو = تير_ باڻ.

اَشوارُوڊَ = گهوڙي سوار.

اِشواسَ = ڪمان_ ڌنڪ.

اَشويا = بدشڪل.

اَشوِيَن = خراب_ بڇڙو.

اَشوِيَتَ = گهوڙي سوار_ عزت وارو فوج جو آفيسر.

اَشوَتَ = پپر جو وڻ_ پاڪ وڻ طوبيٰ.

اَشوَچ = ناپاڪي_ پليتي.

اَشرِجيُ = بي خبري.

اَشوَچِيَ = نالائق_ ردي.

اِشوڙِي = تير هلائيندڙ_ تير هڻندڙ.

اَشوَرِيَ = ڊڄڻو_ گيدي.

اَشوَڪ = بي فڪر_ هڪ وڻ جو نالو.

اَشوَنِيَ = هڪ ستاري جو نالو.

اَشوَنِي ڪمَارَ = ديوتائن جو طبيب_ مرشد جو حڪيم يا ڊاڪٽر.

اَشوَهَ = گهوڙو_ شطرنج راند وارو گهوڙو.

اَشوَهَ پَتِي = گهوڙي جو مالڪ يا سوار.

اَشوَه تَرو = خچر.

اَشوَهَ دَارُ = سوار.

اَشوَهَ سڪَشَڪَ = گهوڙي کي ڪاهيندڙ_ سوار.

اَشوَهَ شِيَوڪَ = گهوڙن جي سنڀال ڪندڙ.

اَشوَهَ شالاَ = گهوڙن جي رهائش جي جاءِ_ طنبيلو_ جمع اصطبل.

اَشوَهَ ميڌَيڪتَ = (جڳيہ) گهوڙي جي قرباني.

اُشِيرُ = خوشبوءِ دار گاهه.

اَنِيشُ = سالم_ پورو.

اَڪَ = پاپ_ گناهه.

اَڪَ = هڪ (1)

اَڪَا = پاڙ_ پاڙل.

اَڪَاجَ = بيڪار_ نڪمو_ نالائق.

اَڪَادَشِي = ڏسو ايڪادشي.

اَڪَارُ = الف_ مفتوح حرف.

اَڪَارَتُ = بيڪار_ برباد.

اَڪَارِٿ = بيڪار.

اَڪَارَٿ = بي بنياد.

اَڪَاش = آسمان_ خلا_ خالي.

اَڪَال = بي وقتو_ بي موسمو.

اَڪَال پورش = خدا تعاليٰ.

اَڪَال جَلَدَ= بغير برسات جي ڪڪر بي موسمي برسات.
اَڪَال مَراتيو= بي وقتو موت.
اَڪَالَنَا= پاڻي ٺهڪائڻ.
اَڪَال دَرشتِيُ= بي موسمي برسات.
اَڪَالِي= سڪن جو هڪ فرقو.
اَڪَامُ= بروڪ ڪم_ بي مطلب ڪم_ اجايو ڪم.
اَڪَامِيُ= لاطمع_ بي غرض.
اَڪَانَڊُ= اوچتو_ اتفاقي_ بي وقتو.
اَڪَائِي= جنهن جو ڪو وجود نہ هجي.
اَڪَپِتُ= جنهن ۾ ڪاوڙ نہ هجي.
اَڪَتَ= پسيل.
اُڪَتَ= ذڪر ڪيل_ مذڪوره.
اُڪَتِ= تدبير_ ايجاد_ نئون طريقو.
اَڪَتُ ڀَئِي= بي خوف_ نہ ڊڄڻ وارو.
اُڪَتَا= خراب ڳالهہ_ خراب گفتگو.
اَڪَٿَ= نہ چوڻ جهڙي ڳالهہ.
اَڪَٿِيہَ= ڏسو (اَڪَٿَ)
اَڪَٿَنِيہَ= ڏسو (اَڪَٿَ)
اَڪَنَدَ= پنل_ آلو.
اُڪَتِيُ= ڳالهہ بولهہ_ گفتگو_ دليل_ زبان.
اَڪَٽَ= ڪامل_ پورو.
اَڪُ ٽِڪَ= ٽڪٽڪي_ نظر جمائڻ.
اِڪَٽَل= سچو پاسو_ سڌو.
اَڪَچَ= گنجو_ جنهن کي مٿي تي وار نہ هجن.
اِڪَ جِتَ= هڪ دليو_ دل سان_ متفق.
اَڪَڇَ= اگهاڙو_ عياش.
اِڪَ ڇَترَ رَاجَ= شهنشاهي.
اَڪَرَ= نہ ڪرڻ جهڙو_ بيڪار_ محصول معاف.
اَڪَرا= مهانگو_ قيمتي.
اَڪَرَالَ= سورهيہ_ خوبصورت.
اَڪَرَتَا= ڪم جو نہ ڪندڙ.
اَڪَرتِرَم= اصلي_ ڪنهن جو نہ ٺاهيل.
اَڪَرا تَگ= احسان فراموش_ ڪميڻو.
اَڪَرتگيا= ڏسو (اَڪَراتگيہ)
اَڪَرتِرم= اصلي_ حقيقي_ طبعي_ خالص.
اَڪَرتُويہَ= ناموزون ڪم.
اَڪَرڪَسَ= نرم_ ملائم.
اَڪَرم= بدڪاري_ برائي_ گناهہ.
اَڪَرما= بيڪار_ نڪمو.
اَڪَرمَڪَ= ڪنهن نہ ڪم جو.
اَڪَرمڪَ= ڪنهن نہ ڪم جو.
اَڪَرمَنِيہَ= ڪنهن نہ ڪم جو.
اَڪَرمِي= ڪنهن نہ ڪم جو.
اَڪَرَن= اجايو ڪم ڪندڙ_ نامهربان_ سخت دل_ ظالم_ بي رحم.
اَڪَرَنُ= اجايو ڪم_ بي سبب.
اَڪَرنِيہَ= بي هشيار.
اَڪَرَن= ڪنن ڪان سواءِ_ مجازاً نانگ.
اَڪَرنِيُ= ناموافق_ عيب جوئي_ چغلي.
اَڪَروٽَ= اخروٽ_ هڪ قسم جو ميوو.
اَڪَرُورَ= نرم دل.
اِڪَس= حسد_ بغض.
اَڪَسمَاتَ= اچانڪ_ قدرتي طرح.
اَڪَشَ= راوڻ جي پٽ جو نالو_ گاڏي_ ٻهہ.
اَڪَشُ= ڏسڻ_ ملاقات ڪرڻ.
اَڪَشامَشُ= ڏگهائي يا ويڪرائي ڦاٽ جو ٽي سو سٺيون حصو يا درجو.
اَڪَشَتَ= (اَڇَتُ) سچو_ سالم_ پورو.
اَڪَشُ تارا= اک جي پتلي_ اک جو تارو.
اَڪَشتُ يُونِي= ڪنواري_ مرد سان ميلاپ نہ ڪيل

عورت_ پاڪ معصوم.
اَڪُشُ دَرُشَڪُ= جج_ مُکي_ فيصلي وارو.
اَڪُشَرُ= الف ب مان ڪوبہ هڪ اکر_ بهشت_ آسمان_ برقرار_ لافاني_ وشنو_ برهما_ شو.
اَڪشَرُچنچو= ڪاتب_ لکڻ وارو_ ليکڪ.
اَڪُشَرُمَالا= سٽ_ جملو.
اَڪُشَرُ دِيَنَاسُ= لکيت_ لکڻي_ تحرير.
اَڪُشَلُ= بيماري_ بدي_ بڇڙائي.
اَڪُشَمُ = بي صبر_ بيوقوف_ ڪمزور.
اَڪُشُنَ= سڄو_ سالم.
اِڪُشُو= ڳنو_ ڪمند_ هڪ.
اِڪَ شُواڪُو= سج جو پوڄاري.
اَڪُشُواڪِسُيُ= هڪ راجا جو خاندان. سج جا پوڄاري_ ايوڌيا جو راجا.
اَڪُشُوُپُ= هاٿي جي پڏڻ جو زنجير_ همت_ بردباري.
اَڪُشُوٽ= اخروٽ_ ميوو اخروٽ جو.
اَڪُشُورسُ= ڪنڊ_ منائي.
اَڪُشُوهي= وڏو لشڪر.
اَڪُشَ= جُوا_ چوسر جو داٿو_ اَکو.
اَڪُشَ مُلا= هڪ ستاري جو نالو.
اَڪُشَ وتي= جُوا.
اَڪُشَ هُين= انڌو.
اَڪُشِي= دائم قائم.
اَڪُشِيُ= اک_ نانگ_ روح.
اَڪُشِيُپُ= منع ڪيل_ ممنوع.
اَڪُشِيُوُ= سمنڊ يا درياهہ جو لوڻ.
اَڪُشِيءِ وَٽُ= سدائين سائو وڻ.
اَڪُشِيَ= امر_ عيرفاني.
اَڪَلُ= جنهن کي جسم نہ هجي_ خدا.
اَڪُلُ= لامذهب_ گهٽ ذات.

اَڪَلُپِتُ= اصلي_ سڄو_ ملاوت کان سواءِ.
اَڪَلُپَنُ= سچ_ صحيح_ درست.
اَڪُلُمَشُ= بي عيب_ بي گناهہ.
اَڪَلَنَڪُ= بي عيب.
اَڪُلِني= ڪميڻو_ بد بنياد عورت.
اَڪَلِيانُ= ناپاڪا_ پليت_ بد.
اَڪَلِيَنُ= خراب خاندان وارو_ بد ذات.
اَڪَمُپُ= مضبوط_ سخت.
اَڪَمُپَنُ= نہ ڏڄندڙ_ مضبوط_ سخت.
اَڪَنَنگ= بي خطر_ جنهن جو دشمن نہ هجي.
اَڪُنَٽَ= لافاني_ تيز.
اَڪُنٿُ= تيز.
اَڪَنچَنُ= مفلس_ مسڪين_ سڄو.
اَڪَنچنَتَا= مفلسي_ مسڪيني.
اِڪوارَ= بغل_ جهولي_ گود.
اَنُڪ وَارُ= ڏسو (اِڪَوانُ)
اَڪُوپَارُ= سمنڊ_ درياهہ_ ڇپ پٿر جي.
اَڪُورُ= رشوت.
اَڪُورِيُ= رشوتي.
اَڪاٽُ= اک_ چشمو.
اَڪَادُيَ= ڪاٽڻ لائق.
اَڪَتَنَا= ٿاٻڙجڻ_ ڪري پوڻ.
اَڪَٻُ= جهنگلي_ جٽ_ احمق_ ڳنوار.
اَڪَرُبُ= اوچو_ ڊگهو_ وڏو.
اَڪَرُٽا=نامناسب.
اَڪِلُ= ڪل_ پورو_ سڄو_ سڀ.
اَڪَلُ= اڪيلڻ.
اَڪَنُّ= ڪامل_ سالم_ خدا تعاليٰ.
اَڪَنُبتَ= سڄو_ وراهجي نہ سگهندڙ.
اِڪِٽُ= خوش_ غم کان سواءِ.

اَکِيُ= باقي_ اَبدي_ دائمي.

اَکِيَاتُ= نامعلوم _ غيرمشهور.

اَکِيَرتِيَ= بدنامي_ ذلت.

اَگَ= نہ هلڻ وارو_ سج_ نانگ.

اَگاتُرَ= جسم کان سواءِ.

اَگاڌَ= اٿاهہ_ عميق_ گهڻو.

اَگارُ= گهر_ خانو_ محل_ ڍگ_ ڍير.

اَگاسيُ= پڳ_ پٽڪو_ پڳڙي_ جانشين.

اَگاؤَ= اڳياڙي_ اڳي_ اڳ.

اُگاهنا= گڏ ڪرڻ.

اُگاهي= اهو قرض جو قسطن ۾ موٽائي.

اَکِپَتُ= ظاهر_ چٽو.

اَگِپَ= بي شرم _ بي لڄو.

اَگَتُ= موجود _ حال.

اَگَتِ= جنهن جي مرڻ کان پوءِ اُن جي نالي ڪاڄ خيرات يا قرباني نہ ڪئي وڃي.

اَگَتَ= پڌرائي_ واڌارو.

اَگَتِڪَ= مجبوريءَ کان قبول ڪرڻ.

اَگِتِيَ= بدقسمتي_ ذليل_ خوار_ اهو شخص جنهن جي مرڻ کان پوءِ ڪفن وغيره جي رسم ادا نہ ڪئي وڃي.

اَگَتِيَا= مجبوري حالت_ لاچاري.

اَگَدَ= دوا_ صحت_ آرام _ گونگو.

اَگونَڪارُ= حڪيم _ طبيب_ ڊاڪٽر.

اِگَرَ= اڳيون_ پهريون_ نوڪ_ سرو_ پيشوا_ وڻ جي چوٽي.

اَگَرَ= خوشبوءِ واري ڪاٺي.

اُگَرَ= غصو_ مهاديو جو لقب_ سخت.

اَگَراشَنَ= پهريون گرهہ کائڻ وارو.

اَگَراهيَہ= بيڪار_ اوبر.

اَگَرڀاگَ= وڏو ڀاڱو_ سنو حصو.

اَگَريشَاتُ= اڳياڙي پڇاڙي_ اڳيون پويون.

اَگَرتَا= سختي_ تيزي.

اَگَرتَسَرُ= اڳيان هلڻ وارو_ اڳواڻ.

اَگَرتَهَ= اڳيان_ سامهون.

اَگَرجَ= وڏو ڀاءُ_ مجازي معنيٰ برهمڻ_ پير_ اعليٰ وڏو.

اَگَرجَا= وڏي ڀيڻ.

اَگَرجنمُ= برهمڻ_ مرشد.

اَگَرجَنمَا= برهمڻ_ وڏو ماڻهو_ وڏو ڀاءُ.

اَگَرجَنمَنَ= برهمڻ_ مرشد زادو.

اَگَردوتَ= نقيب_ ٻڌائيندڙ.

اَگَرسَارُ= سردار_ پهريون_ رهنما.

اَگَرسَارُ= شروعات ڪرڻ وارو_ اڳواڻ.

اَگَريسَرُ= سردار_ مالڪ.

اَگَرسَوچَ= عاقبت انديش_ دورانديش.

اَگَرگامي= آگو_ سردار_ اڳواڻ_ رهبر.

اَگَرگراسَ= پهريون گرهہ کائڻ وارو.

اَگَرگَنيَہ= بزرگ_ وڏو_ مالڪ.

اَگَرمُ= گناهہ_ بد_ ڪم_ برو ڪم.

اَگَرمَيَ= گنهگار_ شرير.

اَگَرنِيَ= سنيال ڪرڻ وارو_ سماج سڌار.

اَگَروَالُ= هڪ قوم.

اَگَرهہ= سج جو گرهڻ کان آزاد ٿيڻ.

اَگَرهَا= برهمڻن جهڙو.

اَگَرهَنَ= چنڊ وارو.

اَگَريَہ= وڏو ڀاءُ.

اَگَستُ= هڪ مهيني جو نالو_ آگسٽ_ هڪ وڻ جو نالو_ هڪ ملائڪ جو نالو_ هڪ ستاري جو نالو.

اَگَستِيَہ= ڏسو (آگستُ)

اَگَلَ= اڳيان_ سامهون_ روبرو.

اَگَمَ= سمجهہ کان سواءِ_ بيحد_ جبل.

اَگميہ= ڏسو (اَگَمَ)

اَگَمَ بَاتُ= اڳڪٿي. پيشنگوئي.

اَگَمَ بِدِيا= ڏسو (اَگَمَ بَاتُ)

اَگَمَ ڏِکتا= پيشنگوئي ڪندڙ. فال وجهندڙ.

اَگَمَ شاسُتَرُ= علم غيب يا علم باطني وارو ڪتاب.

اَگَمِيَا= اها عورت جيڪا جماع جي لائق نہ هجي.

اَگَمِيَہ= ڏکيو رستو. نہ ٽپڻ جهڙو.

اَگَنُ= ساڌو يا فقيرن جو ٽولو.

اَگَنتُ= اڻ ڳڻيو. بي شمار. بي حساب.

اَگِنِڪُ= هڪ جيت جو قسم. ڏينيو. پونر. ڏونگهري.

اَگنِي= باهہ. ڏڪڻ اوڀر جي ڪنڊ. باهہ جو ديوتا. ٻڪ.

اَگنِي اُتپَاتُ= باهہ لڳائڻ. آسمان مان باهہ وسڻ.

اَگنِياسَتُرُ= توپ. بندوق.

اَگنِي بَانُ= باهہ وارو تير.

اَگنِي باؤ= آتشڪ جي بيماري.

اَگنِي پاتُرُ= باهہ رکڻ جو ٿانءُ. سگري.

اَگنِي پران= ارڙهن پراڻن مان هڪ پراڻ.

اَگنِي پَرسُتَرُ= چقمق جو پٿر.

اَگنِي پُوجَڪُ= باهہ جو پوڄاري. مجوسي گبر.

اَگنِي جَوالا= باهہ جو شعلو.

اَگنِي جِيوَتِي= روشني. جلال.

اَگنِي چُورَتُ= بارود.

اگنِي دِيپَڪُ= هاضمي وڌائڻ جي دوا.

اگنِي سَمسڪَارُ= لاش کي ساڙڻ جي رسم.

اَگنِي ڪَرمَ= ڏسو (اَگنِي سَمسڪَارُ)

اَگنِي ڪِرِيا= ڏسو (اَگنِي سَمسڪَارُ)

اَگنِي شالاَ= جنهن گهر ۾ باهہ هجي.

اَگنِي ڪِرِيا= مردو ساڙڻ جي رسم.

اَگنِي ڪرِيدا= آتشبازي. باهہ جي راند.

اَگنِي ڪَڻُ= باهہ جي چڻنگ.

اَگنِي ڪُنڊ= باهہ پوڄڻ واري جاءِ.

اَگنِي ڪُونَ= ڏکڻ اوڀر جي ڪنڊ.

اُگنِي مانڊِيہ= بدهاضمو.

اَگنِي مَکِي= سهڻي. ٻلي. سهڻو.

اَگنِي هُوتُرُ= باهہ کي قائم رکڻ واري شيءِ.

اَگنِي هُوترِي= باهہ جاري رکڻ.

اَگنِي هُومُ= باهہ جي قرباني.

اَگنِي مَنتَرُ= بندوق. توپ.

اَگنِي يَاسَتَرُ= باهہ وارو تير.

اُگنِيہ= بيڪار. بي شمار.

اَگنِيگِري= برندڙ جبل. آتش فشان. جوالا مکي.

اَگوَا= رستو ٻڌائڻ وارو. اڳواڻ. رهنما. رهبر. پيشوا.

اَگوَاڙَا= اڳيون حصو. ڏالان. ورانڊو. صحن. ڪتاب جو مقدمو.

اَگوَاڙِي= اڳياڙي. اڳيون حصو.

اَگوانِي= رهبر. پيشوا. استقبال.

اَگوائِي= رهبري. اڳواڻي.

اَگوتُرُ= ٻئي گهراڻي جو. ٻئي مذهب جو.

اَگوترِي= ڌاريو.

اَگوچَرُ= مخفي. غائب. سمجهہ کان ٻاهر.

اَگورَا= نظرداري ڪندڙ. چوڪسي ڪندڙ.

اَگورَنا= نظرداري ڪرڻ.

اَگوڙهہ= ظاهر. صاف. چِٽو.

اَگوانِي= استقبال ڪرڻ. اڳواڻي.

اَگهہ= گناهہ. چوڪ. آفت.

اَگهات= مار. ڌڪ. چوٽ.

اَگهَاتُ= زمين جو قسم يا طريقو.

اَگهَاڙنَا= کولڻ. اکيڙڻ.

اَگهاسُرُ= هڪ ويڙهاڪ جو نالو.

اَگهَانَا= پيٽ ڀري کائڻ.

اَگهائِي= پيٽ جو ڀرجڻ.

اَگهَسَتَ= نہ ٿيڻ جهڙو_ ناممڪن.

اُگهَرَنَا= ويڪرو ٿيڻ.

اَگهہ مَرشَنَ= گناهن مٽائڻ وارو.

اَگهميَ= گنهگار_ پاپي.

اگرهاَيَن= ڏسو (اگهمي)

اَگهہ ناشَ= گناهہ ناس ڪندڙ_ گناهہ معاف ڪندڙ.

اَگهنيَ= خريف جي پوک.

اَگهنيَا= ڳتُون.

اَگهوَانَ= گنهگار_ پاپي_ ظالم.

اَگهوَرَ= خوفناڪ_ شِوَ جو پوڄاري_ هڪ فرقو_ جيڪو انسان جو گوشت ۽ پائخانو وغيره کائي وڃي. گندو_ بڇڙو_ خراب.

اَگهوَرَنپَتُ= اهو فرقو جيڪو هرشيءِ کائي.

اَگهوَرَپنتِي= هرشيءِ کائيندڙ.

اگهوري= هر شيءِ کائيندڙ.

اگهوشَ= بغير آواز_ ٿوري آواز وارو.

اَگيان= اڻ ڄاڻ_ جاهل_ بي سمجھ.

اَگيا بيتَالُ= پوت_ رستي منجهائڻ وارو.

اَگيَاتُ= اڻ ڄاڻ_ مورک_ نادان.

اَگيَاتُ دَاسُ= لڪي رهندڙ.

اِگيَاريُ= جنهن ۾ ڌوپ ٻارجي. بخور_ ڌوپدان.

اَگيَانُ= اڻ ڄاڻ_ جاهل.

اگيانَا= ٿانوَن کي باهہ تي پاڪ ڪرڻ.

اَگيانُ پَنُ= بيوقوفي_ ناداني.

اَگيانتَا= احمقائي.

اَگيانيَ= احمقائي.

اَگيندَرَ= هماليہ جبل.

اَگيہ= بيوقوف_ ناسمجهہ.

اَگيہ تَا= ناداني_ احمقي.

اَگييہ= جو سمجهہ ۾ نہ اچي.

اَلَ= بيڪار.

اَلِ= ڪاري مک_ ڪارو وڇون_ ڪوئل پکي_ دڪان_ شراب.

اَلاَپَ= ڳائڻ_ آواز.

اَلاَپنَا= راڳن جو ملائي آواز ڪرڻ.

اَلاَسَ= خوشي_ باب_ فصل.

اَلاَنَا= اونڌو ڪرڻ_ اٿلائڻ.

اَل بَلَ= وڏي قوت_ گهمنڊ غرور.

اَلبيہ= ناياب_ جيڪو ملي نہ سگهي.

البيلاَ= بانڪو_ بي پرواهہ_ مست.

البيليُ= بي ديي عورت_ مست عورت.

اَلپَ= ٿورو_ ننڍو_ ذرو.

اَلپَ آهَارُ= ڪري_ پرهيز.

اَلپ هارُ= پرهيز.

اَلپَ آهَاري= ٿورو کائيندڙ_ پرهيزگار.

اَلپَ آيو= ٿوري عمر وارو.

اَلپَ بدي= گهٽ عقل_ بيوقوف.

اَلپَ بَلَ= ڪمزور_ بي طاقت.

اَلپَ پرپاؤ= ڪم ظرف_ بيقدر_ ڪميڻو.

اَلپ پرمَانُ= گهٽ وزن_ اعتبار جهڙو نہ.

اَلپَتَا= ڪمي_ گهٽتائي.

اَلپَ شَڪتي= بي طاقتي_ ڪمزوري.

اَلپَ گيتَا= ٿوري علم وارو.

اَلپگيہ= ٿوري ڄاڻ وارو_ جاهل.

اَلپَ سَاتُر= ٿورو ذرو_ بلڪل ٿورڙو.

اَلپَ موليہ= گهٽ قيمت_ ٿورو ملهہ.

اَلتَ= ترجمو.

اَلجنَا= ڪنهن چيز مان پاٽيءَ جو ڪرڻ.

اَلجهن= برو اخلاق_ خراب نشاني.

اَلَر= بي آزمودو_ اڻ آزمودگار.

آلَسُ= سستي ـ ڪاهلي ـ ننڊ.
آلَسُ= سستي.
آلَسانا= سستي ٿيڻ ـ ٽڪجڻ.
آلَستيَ= سستي ـ ڪاهلي.
آلسُتَ= ڪاهلي.
آلسَتَ= ڪاهلي.
آلَستِيَ= سستي.
آلَڪَ= زلف ـ وار ـ ڪاڪل.
آلَڪَا= شهاب ثاقب ـ ڪرندڙ تارو.
آلَڪَا= ڌهن سالن واري ڇوڪري ـ ڪبير پڪڙ جو شهر.
آلَڪَاپَاتَ= بجليءَ جو ڪرڻ ـ ڪنوڻ جو ڪرڻ.
آلَڪَاوَلِ= گهاٽا ۽ وڏا وار.
آلَڪَاوَلِيَ= گهاٽا وار.
آلَڪشُ= غائب ـ فقيرن جو سلام.
آلَڪشَنَ= خراب نشاني ـ اوگڻ.
آلَڪشنِيَ= بدبخت ـ بدنصيب.
آلَڪشيہ= جو ڏسڻ ۾ نہ اچي.
آلَکَ= بي نشان ـ جنهن جي حقيقت سمجهہ ۾ نہ اچي. خداوند تعاليٰ.
"تالي الک جي بيڙو تار منهنجو" (نظرعلي فقير)
آلَکَ پُرشُ= اڻ ڏٺل خدا.
آلَکَ دَارِي= موحد ـ خدا کان سواءِ ٻئي کي نہ مڃيندڙ ـ وهابي.
آلَکَ نَامِي= شومت جو فقير ـ الله وارو فقير.
آلَگا= جدا ـ غيرمفيد ـ آزاد ـ جُتي.
آلَگَائِي= الڳ.
اَرگَائِي= جدا
آلَگَتَ= لڀڻ ـ لڀي پوڻ.
آلَگنَا= جدا ٿيڻ ـ ڌار ھجڻ.
آلَلَنَا= اونڌو هئڻ.

آلَمُ= برابر ـ فقط ـ پس ـ ڪافي.
آلَمَکَ= ہربل ڪاٺي ـ ڪوئلو ـ آگر.
آلَنڪَارُ= سينگار ڪرڻ ـ زيور ۽ لباس پائڻ.
آلنڪرتُ= سينگار.
آلَنَگَ= اگهاڙو ـ ناڱو.
آلَنَکَ= طرف ـ پار ـ پاسو.
آلنگَنَ= ڦندو.
آلَنگهَکَ= حد کان ٻاهر ـ قصوروار.
اَمَتَ= لامذهب ـ بي دين.
اَمَتسَرَ= جيڪو ڪنهن جو بہ دشمن ناهي.
اَمتورَ= دشمن.
اَمتَرَ= بي دنيا ـ عقبيٰ.
اَمتَ= جيڪو مري نہ سگهي ـ جٿادار ـ قائم.
اَمَرَ= هميشہ جيئرو ـ ابدي ـ سنسڪرت لغت جو ليکڪ.
اَمَراوَتِي= بهشت.
اَمَرتَدُ= سدائين حيات دائمي حياتي.
اَمَرَپَتِيَ= راجا اندر ـ ديوتائن جو راجا.
اَمَرپُرَ= بهشت ـ ديوتائن جو شهر.
اَمَرتُ= آب حيات زندگيءَ جو پاڻي ـ ترياق.
اَمَرتُ بَانِيَ= خوش ڪلامي ـ سنو ڳالهائڻ.
اَمَرت رَسا= انگور.
اَمَرتُ ڪَرُ= چنڊ ـ ماهہ.
اَمَرَجَلِ= آب حيات.
اَمَرسُ= انب جي رس.
اَمَرشُ= ڪاوڙ ـ غصو ـ غضب.
اَمَرشَنُ= غضبناڪ.
اَمَرشيہ= ناقابل معافي.
اَترُ لوکَ= عالم بقا ـ بهشت ـ ديوتائن جي رهڻ جي جاءِ.

اَمَرَيادَ= بي ادبي- بي عزتي.

اَمَرَيادا= ذلت- بي مروتي- بي عزتي.

اَمَرِيَشُ= ديوتائن جو راجا.

اَمَس= اها گرمي جنهن ۾ هوا نہ هجي- اُپَس.

اَمسَلِ= طاقتور.

اَمَشَ= ڀاڱو- حصو.

اَمَشامشُ= حصيداري- ڀاڱي جو ڀاڱو.

اَمَشتُ= حصا ڀتيون ڪيل- وراهيل.

اَمَشجَالُ= ڪرڻن جو مجموعو.

اَمَشُدَرَ= سج- باهہ- چنڊ- ڏيو- ديوتا- برهم- صاحب قدرت.

اَمَشَڪَ= حصو- ڀاڱو- ورهائڻ وارو.

اَمَشُڪَ= ريشمي ڪپڙو- ريشم- ڪِرِٽا.

اَمَشُومَالِنَ= سج- چنڊ- باهہ- ڏيو.

اَمَشُومَالِي= هڪ راجا جو نالو.

اَمَشُمانُ= سج- چنڊ- ديوتا.

اَمَشُو= ڪرڻو- شعاع- روشني- رونق- چمڪ- سج.

اَمَشُوجالُ= ڪرڻن جو مجموعو.

اَمَشُودَرَ= سج- چنڊ- ڏيو- ديوتا.

اَمَشِي= حصيدار- ڀائيوار.

اَمَڪَ= اهو- هي- فلاڻو- ڪو بہ شخص.

اَمَڪيہ= ادنيٰ- گهٽ درجي وارو- گهٽ.

اَمَلَ= خالص- صاف- روشن- پاڪ.

اَمَلُ= ڪنو.

اَمَلانُ= جيڪو مرجهائجي نہ سگهي.

اَمَلِنَ= صاف- پاڪ- نج.

اَمَلُ= ڪنو- ڪني.

اَمَمَتَا= بي غرضي.

اَمَنيشتَا= بي مروتي- بدخلقي.

اَمَنَشُيَہ= بداخلاق- نامرد- بزدل.

اَمَنگلُ= برو- نجس- منحوس- بدفال.

اَمَنوجَ= بدشڪل- بڇڙو.

اَمَنونيتُ= غيرمنظور- ناپسند.

اَمَنوهَرُ= نہ وڻندڙ.

اَمَنويوگُ= توجهہ نہ ڏيڻ- غفلت ڪرڻ.

اَمورَتُ= بي جسم- بي صورت.

اَمورَتِي= شڪل کان سواءِ.

اَموگهُ= جو بيڪار نہ هجي. بي خطا.

اَمولُ= بي بها.

اَمولڪُ= بي بنياد- پاڙ کان سواءِ.

اَمولِيَہ= بي بها- وڏي ملهہ وارو- لاثاني.

اَمهَتِي= خيرات- آفت.

اَمهَسُ= پاپ- گناهہ- مذهب ڇڏڻ.

اِمِي= آب حيات.

اَمِيہ= آب حيات.

اَميڌِيہ= ناپاڪ- گونهن.

اَميڌا= نادان- موڳو.

اُميشُ= مهاديو جو لقب.

اَنُ= خوراڪ- ڪاڌو- اناج.

اَنُ= نہ — ڪونہ.

اَنُ ديکا= نہ ڏٺل.

اَنُ= پوءِ- بعد.

اَنِ= اوزار جي ڌار يا چوٽي.

اِنُ= سج- طاقتور- راجا- مالڪ.

اَنُ اَپجَنُ= اڻ جاڻ- موافق.

اَنُ اَپجهنتَا= بيوقوفي- چريائي.

اَنُ اَپگيہ= اڻ جاڻ- احمق- مورک.

اَنُ اَپلاشُ= خواهش کان سواءِ- بي غرضي.

اَنُ اَپلاشِي= خواهش نہ رکندڙ- بي پرواهہ.

اَنُ اَپِي گمَنُ= خوف واري جاءِ تي وڃڻ.

اَنَ اَبي مَتَ= مذهب جي خلاف.

اَنَ اَبائِي= جيڪو سدائين هجي.

اَنائِت= غير_ بي يارو مددگار.

اَنَ اَپَتيَہ= بي اولاد_ جنهن کي اولاد نہ هجي.

اَنا پَدَ= جنهن تي ڪابہ مصيبت نہ اچي.

اَنَ اَپَرادُ= بي قصور_ بي گناه.

اَنَ اَپَرادي= بي گناه.

اَنَ اَپسَتِتُ= غيرحاضر_ غيرموجود.

اَنَ اَپڪاري= بي فيض_ نڪمو.

اَنَ اَپيڪ= بي پرواه.

اَنَ اَپيڪشَ= بي طمع_ خواهش نہ رکندڙ.

اَنَ اَپيڪشا= بي خواهش_ بي طمع.

اَنَ اَپيوگ= بيڪار_ ڪم ۾ نہ اچڻ جهڙو.

اَنائِپُ= پاڇو_ ٿڌو.

اَناٿ پَتَرَ= بي سهارو.

اَنَ آترا= تندرست_ چڱو ڀلو.

اَنَ اُتَرُ= لاجواب.

اَناتَمَ= جو روح کان جدا هجي.

اَناتما= جو روحاني نہ آهي، مادو.

اَناتميہ= غير_ ڌاريو.

اَناٿَ= بي سهارو_ مڙس کان سواءِ_ پيءُ کان سواءِ يتيم.

اَناٿا= رن زال.

اَناٿا شَرمَ= يتيم خانو_ محتاج خانو.

اَناٿاليہ= محتاج گهر.

اَنا چارَ= بي ديني_ بري عادت.

اَناچاري= خراب هلت چلت وارو.

اَنَ اُچتَ= نامناسب_ ناموزون.

اَنَ اَچتَ= اڻ ڄاڻائيءَ ۾.

اَنَ آچَرَنُ= بي دين_ برو_ بدعتو.

اَنَ اِچا= نفرت.

اَنَ اِڇتَ= ارادي کان سواءِ.

اِناو= قديم_ پراڻو.

اِنَ آوتَرَ= ازل_ ابد.

اَنا دَرَ= بي عزتي_ هلڪڙائي.

اَنا دَرَنُ= بي عزتي_ هلڪڙائي.

اَنا دَرَنُ= بي توجهي_ بي ڌياني.

اَنادِشٽَ= بغير موڪل_ اجازت سواءِ.

اَنادار= سهاري کان سواءِ.

اَنَ اڌيائي= نہ پڙهڻ_ موڪل جو ڏينهن.

اَنَ آڌڪاري= بي اختيار_ غيرمقتدر.

اَنَ آڌِينَ= خودمختيار_ آزاد.

اَنادَ= جنهن جي ابتدا نہ هجي، قديمي.

اَنادي= جنهن جي شروعات جي خبر نہ آهي_ خدا تعاليٰ_ روح_ فطرت.

اَنادينَتَ= جنهن جي منڍ ۽ پڇاڙيءَ جي خبر نہ آهي، خدا تعاليٰ.

اَنادييہ= وٺڻ جي قابل نہ آهي.

انادِيہ= مفلسي_ غريبي.

اَنارِيَنَ= ناداني_ اڻ ڄاڻائي_ بي عقلي.

اَنارَتَ= لاڳيتو_ مسلسل_ دائم.

اَنارتو= بي موسمو.

اَنارَتُ= خطا_ قصور_ ظلم.

اَنَ اَرٿَ= بي معنيٰ_ بي مقصد.

اَنارَنڀُ= شروعات نہ ڪيل.

اَناروگيہ= بيمار_ مريض.

اَناريہ= گهٽ ذات_ اڻ آريہ.

اَناڙ= ڏکي تحقيق ۾_ مخفي.

اَنَ اَسويہ= بغض نہ رکندڙ.

اِنَ اِشٽُ= خواهش نہ رکندڙ تارڪ دنيا.

اَنَ اَشَ= بکيو_ روزيدار.

اَناشرئي= بي سهارو_ عاجز.
اَناشُرتَ= سهاري کان سواءِ.
اَناشِيَ= فنا نہ ٿيڻ وارو_ دائمي.
اَناڪَارُ= بي جسم.
اَناڪارَنُ= بغير سبب_ ضرورت کان سواءِ_ بيڪار خواه مخواه.
اَناڪَرانتَا= جنهن تي حملو نہ ڪيو وڃي.
اَنُ اَڪشَرُ= اڻ پڙهيل_ چٽ_ جاهل.
اَناگتُ= نامعلوم.
اَنُ اَگَلُ= آزاد_ اوباش_ ضدي.
اَن آگَمُ= نہ اچڻ.
اَنا گَميَ= جنهن تائين پهچي نہ سگهجي.
اَناگهاتَ= جو زخمي نہ هجي.
اَناگهراتَ= ڪورو_ تازو_ نئون.
اَنُ اَلَسُ= دير نہ ڪرڻ وارو.
اَنالَمبُ= بي سهارو_ بي وسيلي.
اَنامُ= بغير نالي_ گمنام.
اَناما= ننڍي آڱر.
اَنامڪا= ڏسو (اناما)
اَنامَا= سواءِ نالي_ غيرمشهور.
اَنامشُ= گوشت کان سواءِ_ بي فائدي.
اَنامَئي= صحتمند_ چڱو ڀلو.
اَنُ اَنتَا= ازل_ بي انتهائي.
اَنُ اَنتَرُ= جلدي_ فوراً.
اَنُ اَنتيَ= بيحد_ بي حساب.
اَنُ اَنيَ= هڪ_ اڪيلو.
اَن اوڌَ= بي حد.
اَنڌادڌَ= اڻ تورييل.
اَنَ اوڏانُ= پريشان.
اَنُ آدَريَ= محترم_ عزت وارو.
اَنُ ادڍي= ڪناري کان سواءِ.
اَنُ اَوَرتُ= برابر_ لڳاتار_ مسلسل.
اَناڌرتِيَ= آخري نجات.
اَنا وَرشيَ= مينهن جو نہ پوڻ. ڏڪار.
اَنا اَدمتا= بدقسمتي_ بدحالي.
اَنا اَدسڦانُ= هوا_ پريشان.
اَنُ اَوَسَرُ= مصروف_ مشغول.
اَناوَشڪُ= بيڪار_ بي ضرورت.
اَنُ لوڪَاش= واندڪائي نہ ٿيڻ.
اَناوِلِ= پاڪ_ صاف.
اَناهَارُ= بکيو رهڻ_ پرهيزگاري.
اَنُ هتُ= بدڪار_ بڇڙو.
اَناهَدُبَاني= الهامي آواز_ آڪاش وائي.
اَناهُوتُ= بي دعوتي_ جنهن کي گهرايو نہ وڃي.
اَناياسُ= سولو_ سهنجو.
اَنايَتُ= بد_ برو_ سڃو.
اَنايَڪُ= بي سهارو.
اَنايَن= اڪيلائي_ برقرار.
اَنبُ= (اَمبُ) پاڻي.
اَنبَا= (اَمبَا) انب.
اَنُ بيڌَا= سوراخ نہ ڪيل.
اَنُ بنڌا= بغير سوراخ.
اَنبڪَا= ملاح_ ٻيڙي هلائيندڙ.
اَنپُ= لاثاني. جنهن جو مٽ نہ هجي.
اَنِپُ= فوج جو آفيسر.
اَنُ پانِيَ= ڪاٺ پيٺ.
اَنُ پاوَنَا= ناياب_ اڻ لڀ.
اَنپائِنُ= فنا نہ ٿيندڙ_ لافاني.
اَنُ پَترپُ= بي حيا_ بي شرم.
اَنِپَشيَ= جنهن کي اولاد نہ هجي_ بي اولاد.

اَپَنَج= بدهاضمو.

اَن پَرَاَشَن= نئين چاول بار کي پهرين خوراڪ ڇهن مهينن کان پوءِ کارائڻ.

اَنُ پَرتِيتي= بي وفائي_ بي ايماني.

اَنُ پَرَچئي= ناواقفيت.

اَنُ پَسٿِتي= غيرحاضري.

اَپَڪَارُ= برائي_ نقصان.

اَپَڪَاري= برائي ڪرڻ وارو.

اَنَپَل= (پَل) سيڪنڊ. اڍائي_ اڍائي سيڪنڊ.

اَنِپُن= سست_ جاهل.

اَنُ پُورنا= ڪاڏو ڏؤ تي ڏيڻ.

اَنُپيڪُٽ= جو ڪم جهڙو ناهي.

اَنپيڪُش= غافل_ بي پرواهه.

اَنَپيڪَشا= غفلت_ بي پرواهي.

اَنَت= انجام_ آخر.

اَنتيہ= علم اليقين.

اَنتَ= بلند_ وڏي درجي کي پهتل.

اَنَتُ= فنا ٿيندڙ_ ناپائدار.

اَنَتُ= سڏو_ ٻي جاءِ تي_ نہ جهڪيل.

اَنَت ڀاگ= آخري ڀاڱو_ خاتمو.

اَنُتج= شڪاري_ ڇهڙو_ شودر.

اَنتَر= اندر_ وچ ۾_ ڀيد_ راز.

اَنتَر= آندو.

اَنتَر= لاجواب_ جواب جي قابل نہ.

اَنتَرا= وچ جو_ مرڪزي_ ڪلا_ گيت جو ٻيو مصرعو_ يا فقرو.

اَنتَرَ اَپتُ= ڏکي عورت_ پيٽ ۾ ٻار.

اَنترَاپَتيہ=حمل واري عورت.

اَنترا تَپُ= واري جو تپ يا بخار.

اَنتَرَ آتما= باطني روح_ لطف.

اَنترال= مرڪزي_ وچين_ وچولي هوا.

اَنترَاندريُ= باطني حواس.

اَنتَرايُ= تڪليف_ رنڊڪ.

اَنتَر ڀاوُ= ذاتي_ فطري_ جبلي_ منشا_ اندروني فطرت_ طبعي.

اَنتَرپوت= جيڪو وچ ۾ هجي_ وچ وارو.

اَنتَر بيدُ= وادي_ دوآبو_ ٻيٽ.

اَنتَرپٽُ= اوٽ_ اڙ_ پردو.

اَنتَرپريمُ = دلي محبت_ دلي مزو.

اَنتَرتُ= اندروني_ درمياني.

اَنتَرجيوتي= روشن ضميري.

اَنتَرداهُ= سيني جي سوزش_ اندروني گرمي يا حرارت.

اَنتَردُوارُ= چور دروازو_ ڳجهو دروازو.

اَنتَردويپُ= ملڪ جو هڪ حصو_ صوبو.

اَنتَر دَسا= ستارن جي چال.

اَنتَردشا= ٻن طرفن جو وچ يا ڪنڊ.

اَنتَردَانُ= فنا في الله مقام_ لڪل_ مخفي_ نظر کان غائب.

اَنتَردِيانُ= دل ئي دل ۾ سوچڻ.

اَنتَرڪ= اندروني_ روحاني.

اَنتَرڪٿا= ڳالهه ۾ ڳالهه.

اَنتَرڪشُ= آسمان_ بهشت_ اها فضا جا زمين ۽ آسمان جي وچ ۾ آهي.

اَنتَرگتُ= سمايل_ لڪل_ اندر آيل_ دل جي ڳالهه_ دلي خيال.

اَنتَرگياني= سڀ ڄاڻندڙ_ وڏو عالم.

اَنتَرمکُ= گهونگهٽ_ پردو_ حجاب.

اَنتَرمنتَر= جادو_ مسخري.

اَنتَرَنگ= خلوت_ خانگي_ اندر_ دل وارو_ پنهنجو دوست.

تَرُوَتِني= ڏکي مائي_ جنھن عورت کي پيٽ ۾ ٻار ھجي.
تَرُوَرتيِ= دل جي حالت_ دل ارادو.
تَرُوينُ= گنگا ۽ جمنا جو وچ وارو ملڪ.
تَرَھَ= آنڊو_ آنڊا.
تَرَھتُ= سڃو ڏکيل_ مخفي.
تَريِ= آنڊو_ آنڊا.
تَريَا= واري جو تپ.
تَريامِيُ= (جامي) غيب جو علم ڄاڻيندڙ_ عالم الغيب_ عالم القلب_ محيط ڪل_ سري ڪرشن جو لقب_ خداوند عاليٰ.
تَرِيپَ= پيٽ_ ٻاٽيءَ ۾ سوڙهي زمين.
تَريڪَشُ= آسمان_ بهشت_ عرش_ لڪل.
تَرِيَ= ڪپڙو_ ٽڪرو_
تَرِيَ= داخلي_ اندروني.
تَرِيتَا= واپار.
تَسَ= دل_ قلب_ اندروني.
تَساهُ= ڏکويل_ مغموم.
تَسُتَ= اندر جو_ وچ جو_ ٻج جو.
تَ سَمُئي= آخرين وقت_ موت.
تَسَ شَريرُ= ضمير_ روح.
تَشَ ڪَرَنُ= دلي خيال.
تَ شيَا= مساڻ، جتي لاش ساڙيا وڃن.
تڪَ= ملڪ الموت_ عزرائيل.
تڪَ= وڏي ڀيڻ_ قريب_ دوست.
تَڪَارِيُ= آخري_ پڇاڙي_ قطعي.
تَ ڪَالَ= آخرين وقت_ مرڻ وارو وقت.
تَڪَرَنُ= سمجهه_ فهم_ دل.
تَ ڪِريَا= مرڻ کان پوءِ واريون رسمون.
تَ ڪَعَا= تمنا کان سواءِ_ نااميد.
تمَ= پويون آخري_ بقايا.

اَنتَيَهَ= باقي.
اَنتَرَ پَٽَ= پردو_ اوٽ_ روڪ_ اڙ.
اَنتَ پُرَ= عورتن جي رهڻ جي جاءِ_ حرم سراءِ.
اَنتَهَ سَتواَ= ڏکي زائفان_ حامله.
اَنتَهَ سُکَ= باطني آرام يا سرور.
اَنتَهَ شَيَا= زمين تي ليٽيل.
اَنتَهَ ڪَرَنُ= ضمير_ دل_ من_ فهم.
اَنتَسَ ڪَرَنُ= قلب.
اَنتَهِ ڪَوَنُ= اندرين ڪنڊ.
اَنتَيَ= ڪثرت_ گهٽائي_ اقبال.
اَنتَيِ= هيٺاهين نه ڪندڙ مغرور.
اَنتَيَ تَا= عارضي_ ناپائيدار_ فاني.
اَنتَيجَ= شودر_ گهٽ ذات.
اَنتَشتِيَ= مردي کي ساڙڻ کان پوءِ جي رسم.
اَنتَيَمُ= آخر_ آخرين_ تمت_ سڀ کان پويون.
اَنتَيَهَ= بي بقا_ فاني.
اَنتَيِهَ= بچيل_ شودر_ گهٽ ذات.
اَنتَيَ تَا= فاني.
اَنتَيَ جَنمَا= شودر_ گهٽ ذات.
اَنتَيَ ڪَالَ= آخرين وقت_ نزع جو وقت.
اَنتَيَ ڪَرَمَ = مئل جون رسمون.
اَنتَيَ وَرَنُ= شودر_ گهٽ ذات وارو.
اَنُجَ= ننڍو ڀاءُ.
اَنُجَا= ننڍي ڀيڻ.
اَنُ جائي= دوغلو_ ٻن قسمن مان نهيل_ جهڙو_ خچر يا هستر.
اَنُجَاوَرَ= سيني کان ننڍو ڀاءُ.
اَنُجَسَ= بي غيرتي_ بدنمائي_ رسوائي.
اَنجَلَ= ٻڪ.
اَنجَلاَ= ٻڪ.

اَن جَل= ڪاٺڻ پيٺڻ- داتو پاٺي.

اَنجَلِيَ= لپ- بڪ.

اَنجَلِي بَڌُ= هٿ ٻڌي عرض ڪرڻ- ٻانهون ٻڌن.

اَنجَن= ڪجل- سرمو.

اَنجَن= رات- ڪاران- ڪرڙي.

اَنجَنَا= ٻن رنگن جي مڇي. هنومان جي ماءُ- دنيا جي زينت- هڪ ان جو قسم.

اَنجَنَا نَندَنُ= هنومان جو لقب.

اَنجَن سارُ= ڪجل- سرمون.

اَنجَن سَلاڪَا= سرمي پائڻ واري سرائي.

اَنجَن ڪيسُ= سرمي داڻي- ڏئي رکڻ جي جاءِ يا ٿانوَ.

اَنجَن هَارِيَ= اکين جي پلڪن ۾ ٿيندڙ آبلو.

اَنجَنِيَ= اکين ۾ سرمون لڳايل عورت- هنومان جي ماءُ- ڪرڙي (هڪ جيو)

اَنجَوَ= اکين جا لڙڪ.

اَنچِتُ= جنهن جي پوڄا ڪجي- پوڄيل.

اَنچَل= دامن- پردو.

اُونَج= داڻو- اناج.

اَنچَتَا= ڪابہ خواهش نہ رکندڙ- نفرت.

اَنَدَ= خوشي.

اَنَ دَاتَا= ڏيڻ وارو- پالڻ وارو- رزاق- آقا- مالڪ- خدا تعاليٰ.

اَندارُ= ڪنجوس- موذي.

اِندَارا= کوهہ.

اَن دَانُ= خيرات.

اَيدَرُ= جاڳندڙ- بيدار.

اِندَرَ= ڪوئو.

اِندَرَ= بجلي- گجڻ وارو- برسات جو ديوتا- اوڀر طرف- ڪنوڻ- برق.

اِندِرا= لڇمي- دولت جي ديوي.

اِندِرا= پورب- اوڀر.

اِندارا= وڏو ۽ پٿرن سان ٻڌل کوهہ- پڪو کوهہ.

اِندِر آسَن= راجا اندر جو تخت- راجا اندر جي مسند.

اِندَرَانِي= راجا اندر جي زال هڪ قسم جي دوا.

اِندَر پَتُ= پانڊون جو ٻڌايل شهر دهلي.

اِندَر پَرسَٺُ= راجا اندر جو پوٺلڳ.

اِندَرَ يَدِي= راجا اندر جو شهر.

اِندَرَجَال= جادوءَ جو علم- بازيگري- ڏوڪو- ٺڳي- مڪاري.

اِندَرَجَالِڪَ= بازيگر- جادوگر- مداري.

اِندَرجِتُ= راوڻ جو پٽ ميگهناد جو نالو.

اِندَرَ دَنَشُ= اندلٺ- آسماني ڪمان.

اِندَرَ ڪَرُ= لونگ هڪ قسم جو مصالحو- عرق ڪيڻ جو اوزار- قونئل.

اِندَرلَوڪَ= بهشت- راجا اندر جي رهڻ وارو ملڪ.

اِندَرَ نيل= نيلم پٿر.

اِندَرِي= حواس- پنج حواس ظاهري- پنج حواس باطني.

اِندِريہ= ڏهہ حواس.

اِنديَارَٿُ= محسوسات.

اِندَريهَ اگوچَرُ= حواسن جو امتياز ڪرڻ.

اِندريہ گَراهيہ= حواسن سان معلوم ڪندڙ.

اِندَريہ گوچَرُ= حواسن سان معلوم ڪرڻ.

اِندَريہ گيانُ= احساس جي قوت وجدان.

اِندَريہ يگرهَ= حواسن کي اختيار ۾ رکڻ.

اَندَوَ= پيرن جو زيور- پازيب.

اِندُوَ= چنڊ- ڪافور هڪ دوا جو نالو.

اِندَوَرَ= ڪئو.

اِندُ ڪَلاَ= چنڊ جي روشني- چانڊوڪي.

اَندَولَنَا= پينگهہ تي لڏڻ- جهوٽا کائڻ.

اِندوَوارُ= سومر جو ڏينهن.

اَندوَواهُ= ڪنوارپ.

اَنڌُ= انڌو_ چهرو پڪي_ انڌيرو.

اَنڌتا= انڌائي_ نه ڏسڻ_ نابينائي.

اَنڌ مسُ= دوزخ جو هڪ طبقو_ گهٽو انڌيرو. جتي ڪا به شيءِ ڏسڻ ۾ نه اچي.

اَنڌرهُ= پليل_ انڌڙو_ تلنگا جو هڪ پارت جو صوبو آهي.

اَنڌسُ= غذا_ ڪاڌو_ خوراڪ.

اَنڌڪ= انڌو_ انڌاري_ قبر.

اَنڌڪا= جوا_ رات_ هڪ بيماري اکين جي جو رات جو نه ڏسي شب ڪوري.

اَنڌڪارُ= انڌاري_ ڪاري واچ_ انڌيرو.

اَنڌاڪارُ= ڪاراڻ.

اَنڌ ڪوپُ= ڪارو کوهه_ جنهن کوهه ۾ ڪجهه به نظر نه اچي_ اونداهو کوهه.

اَنڌلا= انڌو_ ڪور_ نه ڏسندڙ.

اَن ڌَنُ= اناج ۽ پئسا_ زرعي پيدائش.

اَنڌو= کوهه.

اَنڌيارا= انڌيرو_ اونداهو.

اَنڌيِنُ= خودمختيار.

اَنڊئي= صبح_ سوجهرو.

اِنديوَرُ= نيري رنگ جو ڪنول گل_ نيلوفر.

اَنڌيوگيُ= ڪم نه ڪندڙ_ سست.

اَنڊُ= بيضو_ آنو_ آنڊوڙو_ بج.

اَنڊا= انڊور_ گولي پارن جي راند جي_ گولو_ دنيا جو نقشو يا ماڊل.

اَنڊاڪارُ= آني جي شڪل جهڙو_ بيضوي.

اَنڊاڪرتيُ= بيضي وانگر.

اَنڊج= جيڪو آني مان ڦٽي نڪري_ آني مان جاول_ پکي_ مڇي وغيره.

اَنڊجا= هرڻ جو دن جنهن مان مشڪ ملندو آهي.

اَنڊڪوشُ= مشڪ وارو دن هرڻ جو_ زمين جو گهيرو_ آنو_ بيضو_ بج.

اَنڊواهُ= ساڻ_ ڍڳو_ سج.

اَنڊوروهيُ= فتنو_ فسق_ خرابيءَ وارو.

اَنڙاڳا= چنڊ جي سترهين تاريخ_ منزل.

اَنرواَها= ڏسو (اَنرواها)

اَنُروهُ= جو جهلي نه سگهجي_ جو روڪي نه سگهجي_ سري ڪرشن جي پوٽي جو نالو_ طاقتور.

اَنَ رُتُ= بي موسمو_ بي وقتو_ قانون جي خلاف_ بناسبب.

اَنُرتُ= بي معنيٰ_ اجايو_ ڪوڙ_ برعڪس_ روڪيل.

اَنَرٿُ= بي مطلب_ معنيٰ کان سواءِ_ فضول_ بيڪار_ نقصان.

اَنرٿڪ= بيڪار_ بغير سبب.

اَنرٿ ڪاري= نقصان ڏيندڙ.

اَنرٿي= بدڪار_ گنهگار_ ظالم_ فسادي.

اَنروشٽ= جو بڌايو نه ويو آهي_ جو چوڻ جي لائق نه آهي_ پيچيدو.

اَنروٽُ= جو جهليو نه وڃي. اوشا جو مڙس_ سري ڪرشن جو پوٽو.

اَنرسُ= مزي کان سواءِ_ بي لذت_ بگاڙو_ غم_ ڪراهت_ رنجش.

اَن رَسُ= اَنُ_ غذا.

اَنرگل= آزاد_ بي قيد.

اَنرگهه= بي بها_ تمام وڏو.

اَنرمل= ناپاڪ_ گندو_ ميرو.

اَنرنتُ= جيڪو مقرر نه ڪيو ويو آهي.

اَنُ رِنيُ= جنهن تي قرض نه هجي.

اَنرنئي= گمان_ شڪ.

اپنَروآچِيہَ= ڳالهائڻ جي لائق نہ هجي.

اَنرُوپُ= مثل_ موافق_ جهڙو هڪجهڙو_ ڪافي.

اَنِروَچَنِيہَ= جو چوڻ جي لائق ناهي.

اَنِرواچيہَ= نہ چوڻ جهڙو.

اَنِرووڙُ= بي قيد_ آزاد_ بي ضبط.

اَنرِيَتُ= بي اصولي_ طريقي کان سواءِ_ بداخلاقي_ بدڪاري.

اَنُ رِيتِيَ= بڇڙو ڪم _ اڻنگو_ نامناسب.

اَنَسَ= اهو حصو جو ڳڻجڻ ۾ نہ اچي_ ٽي سو سٺ ڀاڱن مان هڪ ڀاڱو.

اَنِسَانسُ= حصي مان حصو_ ٻي ورهاست.

اَمُسَامُسُ= ڏسو (انسانس)

اَنُسَتُ= نہ_ ڪونہ_ اصل ناهي.

اَنُس ڏَارِيَ= ڪامياب_ فائدي وارو_ خدا تعاليٰ جل شانہ_ اوتار_ هڪ فرقو حلوليہ. جنهن جو عقيدو آهي تہ خدا پاڻ انسان جو پوش ڍڪي هن سنسار ۾ ايندو آهي.

اَنُسڪُ= ساٿي_ ڀائيوار_ مالڪ.

اَنَسَڪَا= بي علم _ جاهل_ جَٽ.

اَنُ سُوئِيَا= صابر عورت.

اَنسيَ= (اَسُرِي) ساٿي_ شريڪ.

اَنُشُ= (اَمُشُ) گهيري جو هڪ حصو_ درجو_ ٽڪرو.

اَنُشُ= جان_ قوت_ توانائي.

اَنَشُ= هميشہ_ ڏينهن_ مسلسل.

اَنُشَانُسُ= (اَمُشَامُسُ) حصي جو حصو.

اَنُشَٽُ= بدي_ نجس_ بدخواهي_ خراب سوڻ_ پليت.

اَشُنَانُ= لڳاتار عبادت ڪرڻ.

اَمُشِٽُ پَاڀُ= خراب ڪم _ جهڙوڪ شهوت_ فساد_ لالچ.

اَمُشِنَا= بي قراري_ فنائيت.

اَمُشِنَانُ= مذهبي ڪتابن مطابق عمل ڪرڻ_ خاص اميد حاصل ڪرڻ لاءِ عبادت ڪرڻ.

اَنَشِچِتُ= جيڪو مقرر نہ ڪيو ويو آهي.

اَنَشَچِتُي= جنهن تي ڀروسو نہ ڪجي.

اَنَشِڌُ= جائز_ غيرممنوع.

اَنُشِڪُ= حصيدار_ ڀائيوار.

اَنَشَنُ= روزيدار.

اَنَشُورَ= قديم _ غيرفاني.

اَنُشِيَ= وارث_ حصيدار_ شريڪ.

اَنُڪُ= انگ_ نمبر_ ڳڻپ_ ڏهن 9 جو ڪوڙو_ هَنج_ مرتبو_ ڀاڱ_ ڊراما جو هڪ حصو_ نظر بد کان ٻارن جي نرڙ تي ڪارو ٽڪو.

اَنگ= لالچي_ حاسد.

اَنُڪَانَا= جانچڻ_ پرکڻ_ ملهہ ڪٿڻ.

اَنُڪَاؤُ= پرک_ ملهہ_ قيمت.

اَنِڪُتُ= ڳڻيل_ نشان ڪيل_ ملهہ ڪٿيل_ مهر لڳل_ ٽيو لڳل_ داغ ڏنل.

اَنُڪُتُ= استعارو_ ڪنايو_ مثال.

اَنُڪ دَارَنُ= داغ لڳائڻ_ ٽيو لڳائڻ.

اَنُڪُرُ= انگورجڻ_ گونچ نڪرڻ.

اَنُڪُرا= مکڙي_ ڳپ_ ڦٽون.

اَنُڪُرتُ= انگوريل_ ڦُٽل.

اِنُڪُرڪُ= آکيرو_ آشيانو.

اَنُڪَشُ= هاٿي.

اَنُڪَشُ دَارِيُ= پيلبان_ فيابان.

اَنُڪَشُ گرہَ= هاٿي ڪاهيندڙ.

اَنُڪَشُ= هردم_ هميشہ_ دائمي.

اَنُڪَڪُ= ڳڻڻ وارو_ حسابن جو ماهر_ انگن جو ڄاڻو. محتسب.

اَنِڪِڪَا= ڳڻڻ واري عورت_ جيڪا عورت حساب ڪري سگهي.

اَنُڪ ڪَارُ= جاچڻ وارو_ اندازو ڪرڻ وارو ڪٿڻ هارڻ جو

اَندازو ڪرڻ وارو.
اَنڪَ گَڻِتَ= حسابن جو علم- انگن جو علم.
اَنڪَ مالِڪا= نندو هارَ.
اَنڪَڻُ= نشان ڪرڻ- لکڻ- ڇاپڻ- لکرائڻ- گرم شيءِ ساڻ لکڻ.
اَنڪَنا= نشانيون ڪرڻ- ڇاپڻ- قيمت ڪٿڻ- لکڻ.
اَنڪَنِيہ= نشان ڪرڻ جهڙو- ڇپائڻ جي قابل يا لائق.
اَنڪَارُ= بغل- گود- رشوت- نذر.
اَنَ ڪوٽَ= ڏياري جي ٻئي ڏينهن جنهن ۾ تيار ڪاڌو ديوتائن جو نذر ڪيو ويندو آهي- هندن جو ڏهاڙو- خوشيءَ جو موقعو.
اَنڪوٽَ= اخروٽ.
اَنڪَ وِدِيا= (بِديَا) حسابن جو علم.
اَنڪورَ= رشوت- خرچي.
انڪورُ= گونچ ڪڍڻ- انگورجڻ.
اَنڪورَنا= خبر لهڻ- معلوم ڪرڻ.
اَنڪَ= غصو- غضب- حسد.
اَنڪَانا= غصو ٿيڻ- خفا ٿيڻ.
اَنڪَڙِيُ= اڪڙي- اڪ جو اسم تصغير.
اَنڪِيَا= اڪ.
اَنڪوَا= ٻج مان ڦهرڻ شيءِ نڪرڻ.
اَنگَ= جسم- بدن- عضوا.
اَنگَ= پيروڪار- پويان هلندڙ.
اَنگَا= جامو- انگوڇو- چادر.
اَنگَارُ= ٻرندڙ ڪوئلو- باھ.
اَنگَارا= ڪوئلو.
اَنگَارُ ڌانڪا= سگري- آتشدان.
اَنگَارَڪَ= باھ جو ٻرندڙ ٽڪرو- مريخ ستارو.
اَنگَارڪُ= سگري- آتش دان.
اَنگَارُ مَنِي= مرجان- هڪ ڌاتو.

اَنگَانگِي چاؤ= گڏيل مدد.
اَنگَ بَلَ= جسماني طاقت- ٻانهن جي طاقت يا ٻَل.
اَنگَ پَالِڪَا= دائي.
اَنگَ پَڪشَ= مددگار.
اَنگِتَ= اشارو- راءِ- تحقيق.
اَنگَ تَرَانُ= انگوڇو- جسم جو ڍڪيندڙ.
اَنگَج= جيڪو جسم مان پيدا ٿئي- پٽ.
اَنگَجَا= ڌيءُ- نياڻي.
اَنگَجائِيُ= ڌيءُ.
اَنگَدُ= تعويذ- لڇمڻ جو پٽ.
اَنگَ دَوَارُ= جسم ۾ سوراخ- ڏھ سوراخ- نڪ ۾- اک ۾- ڪن ۾- وات- دن- پيشاب جي جاءِ- ٽوري جي جاءِ.
اَنگَ ڏيشَ= هڪ ملڪ جو نالو.
اَنگرا= تارو- ستارو.
اَنگَ رَاگُ= غسل ڪان پوءِ خوشبودار شيءِ لڳائڻ.
اَنگَ رَڪَا= هڪ قسم جي چادر يا پوتي.
اَنگِرهَ= مهرباني- سهارو- مدد.
اَنگِره پاترُ= مهربان- مددگار.
اَنگِر هيتُ= مقبول- مشڪور.
اَنگَرِيَ= لباس- جامو- زره.
اَنگُرِي= آگر- چيچ.
اَنگَرِيڪا= انگوڇو- انگ ڍڪڻ وارو.
اَنگَ سَمسڪارُ= جسم کي ڌوئڻ.
اَنگُشتُ= آگوٺو.
اَنگَ گرهَ= وڏائي- آڪڙ.
اَنگڪَا= انگي- سينہ بند.
اَنگُل= آگر- چيچ.
اَنگُلِيُ= هٿ يا پير جي آگر يا چيچ.
اَنگِليٽ= جٺو- بناوت.

أنگليٰ تراڻ= هٿن جا جوراب.

أنگليڪ منڊي.

أنگليٰ مُدرا= مهر واري منڊي.

أنگڻ= (انگن) صحن_ اڱڻ.

أنگنا= سهڻي عورت.

أنگنائي= اڱڻ_ صحن.

أنْ گِنتَ= اڻ ڳڻيو_ بي شمار.

أنْ گنتيُ= بي حساب_ بيحد.

أنگنياس= شاستر جي حڪمن موجب منتر پڙهي هٿن تي شوڪارڻ ۽ اهي منهن تي ملڻ.

أنگوُ= ميوو.

أنگوٺ= ڏول_ پالتي.

أنگوچا= ٽوال_ بت اگهڻ جو ڪپڙو.

أنگ وديا= (بديا) علم بدن.

أنگارشڪٽي= سگري.

أنگارو ڌانڪا= سگري.

أنگورنا= گرم ڪرڻ_ خبر وٺڻ.

أنگورَ= مچر.

أنگهُ= بي گناهه_ بي قصور.

أنگهرپ= وڻ_ درخت.

أنگهريُ= پير_ پاڙ_ جڙ.

أنگيُ= جسم وارو_ بزرگ_ آفيسر.

أنگيا= سينه بند_ چاتي بند.

آنگيا= حڪم_ اجازت_ فرمان.

أنگياپڪ= حاڪم_ اجازت ڏيندڙ.

أنگيٺ= ڏول.

أنگيٺا= سگري_ باهه پارڻ وارو ٿانءُ.

أنگيرا= هڪ ستارو_ هڪ تاري جو نالو_ برهما ۽ برهسپتي جو بيءُ.

أنگيرتَ= قبو ڪيل_ منظور ڪيل.

أنْ گيرَسْ= هڪ سال جو نالو_ هڪ رشي جو نالو_ برهسپتيءَ جو نالو.

أنگيڪار= قبول_ منظور.

أنْ گيڪرتَ= قبول ڪيل_ منظور ڪيل.

أگَل= باهه_ شعلو.

أنِل= هوا_ ساهه_ 49 جو انگ.

انِلاپ= هرهر چوڻ.

أنِلاشي= هوا کائڻ بيٺڻ وارو_ نانگ.

أنِلپ= تمام گهٽو_ ڪشادو.

أنِل چورڻ= بارود_ ڌماڪي وارو مادو.

أنِلس= بي رنگ.

أنِل سڪ= باهه.

أنِل ڪمار= هوا جو پٽ_ هنومان جو لقب.

أنِما= روحاني قوت.

أڪماد= چرياتپ_ فضول خرچي.

أنمادا= چريو_ مجنون.

أنمانُ= ماپڻ_ تورڻ.

أنمتَ= مست_ پاڳال_ ديوانو.

أنمدُ= ڪانئر.

أنمر= خودمختيار_ آزاد.

أنمش= ديوتا_ مڇي.

أنْ مُڪ= سامهون_ برابر.

أنمل= بي جوڙ_ غيرمناسب_ ناموزن.

أنْ ملا= جو ڪنهن سان نه ٺهي يا جڙي.

أنمن= ڪڪر_ جهڙ_ بادل.

أنمن= بيمار_ ناراض_ غمگين.

أنمنا= گهبرايل_ پريشان_ بيمار.

أنمناهٽ= بي چيني_ گهبراهٽ.

أنمترت= بي سڏيو_ ريءَ دعوت_ اڻ ڪوٺيو.

أنموچن= ترڪ ڪرڻ_ ڇڏي ڏيڻ.

اَنمولُ= بي بها۔ وڏي ملهه وارو.

اَنمولَن= ختم ڪرڻ۔ مٽي ڪٽي وڃڻ.

اَنمَش= احساس۔ خبر۔ وسوسو.

اَنُ مئي ڪوشُ= جسم ظاهري.

اَنُ ميلَن= اک کولڻ۔ بيدار ٿيڻ.

اَن ميمي= قياسي۔ اندازو ڪرڻ وارو.

اَنَنُتُ= بيحد۔ بي انتها۔ ازلي۔ آسمان۔ روح۔ ستارو۔ هڪ نانگ جو قسم۔ شيش نانگ۔ دنيا۔ وشنو۔ برهما.

اَننتَر= ان کان پوءِ۔ نزديڪ۔ فوراً.

اَنَنتتا= انديت۔ غيرمحدود.

اَنَنتُ چَودسَ= (چتردس) هندي سال جو هڪ مهينو۔ بدو۔ جي چوڏهين تاريخ۔ هندن جو خاص ڏڻ.

اَنَنتُ سُکَ= بيحد خوشي۔ گهڻي خوشي.

اَنَنتُ گِيانُ= ڪل عقل۔ علم تحليل.

اَنَنتيَ= غيرمحدود۔ جنهن جي حد نہ آهي.

اَنندتَ= بي گناهہ۔ بي قصور.

اَننَگَ= غيرجسماني۔ نفساني خواهش۔ شهوتي۔ ڪام ديو جو لقب.

اَنُ نِيائي= بي عدل۔ ظالم۔ انصاف نہ ڪندڙ.

اَننيَ= لاثاني۔ لاشريڪ۔ وشنو۔ خداوند تعاليٰ.

اَنوَ= ننڍي ۾ ننڍو۔ اڻو۔ ٿورو.

اَنواُتڪُنَڪَ= بيڪار۔ ڪاهل.

اَنوواَدَ= جواب۔ ترجمو۔ تڪرار.

اَنوَاَدانُ= بي پرواهہ۔ منوالو.

اَنوَرتُ= بغير روڪ ٽوڪ جي۔ بي ضابط.

اَنّاَريَ= اٽل۔ سخت۔ لازمي۔ ضروري.

اَنواسيُ= ڪم آندل۔ استعمال ۾ آيل.

اَنوَاَڪَ= ڪتاب جو ڀاڱو۔ ڪلام جو حصو.

اَنوَبنڌُ= ٻڌڻ۔ ملائڻ۔ عزيز۔ اڳ پوءِ۔ رشتيداري۔ آغاز.

اَنوَبنڌِيَ= متعلق۔ بابت۔ ڳنڍيل.

اَنوڀاؤ= عقل۔ سمجهہ۔ ڪرامت.

اَنوڀَوَ= تجربو۔ امتحان۔ سوچڻ۔ ويچار۔ غور۔ احساس.

اَنوَڀوتُ= تجربو ڪيل۔ محسوس ڪيل۔ امتحان ورتل۔ آزمودو۔ تجربو.

اَنوَ ڀوِيُ= تجربيڪار۔ آزمودگار.

اَنوُ ڀوُتِيَ= تجربو۔ امتحان۔ پرک.

اَنوپُ= جتي پاڻي گڏ ٿئي۔ ڪڏ۔ ڪڏو۔ ڍورو۔ ڍنڍ۔ هيٺاهين.

اَنپُ= آلي زمين۔ اعليٰ۔ نادر۔ بي مثل۔ بي نظير۔ جديد.

اَنوپاتُ= هڪجهڙو حصيدار۔ هڪجهڙو رشتيدار.

اَنوپاتَڪَ= قتل کان گهٽ ڏوهہ.

اَنوپانُ= ذريعو۔ ڪري يا پرهيز واري چيز ڪائڻ واري.

اَنوپَج= ادرڪ۔ آلي سنڌ.

اَنوپَسٿتُ= غيرحاضر.

اَنوپَسٿِتيُ= غيرحاضري.

اَنوپڪاريُ= بي فيض۔ جيڪو فائدو نہ ڏئي.

اَنوپَل= لحظو۔ ٿوري گهڙي۔ پل.

اَنوپَمُ= انوکو۔ لاثاني۔ الله تعاليٰ.

اَنوَپيُڪتُ= نامناسب۔ ناموزون.

اَنوَپيُڪتُ= ناقابل۔ بي ڏول.

اَنوَپيوگَ= ڪم نہ اچڻ جهڙو.

اَنووَپيو گِيتَا= بيڪار۔ نڪمو۔ فضول.

اَنوَپيوگِيُ=

اَنوتُ= شامل۔ پورو۔ مليل.

اَنوَتاپُ= تپڻ۔ سڙڻ۔ افسوس۔ رنج۔ پڇتاءُ۔ حسرت.

اَنوَتاپتُ= غمگين۔ ڏکارو۔ پريشان.

اَنوَتپتُ= تپيل۔ رنجور۔ ڏکويل.

اَنوتِڙ= ٻاڙو۔ مسواڙ۔ عيوضو.

اَنوتَتَرُ= لاجواب_ ڪميٽو_ زبردست.

اَنوَٽُ= هڪ زيور جو قسم_ اهو ڳهه يا زيور جو عورتون پيرن ۾ پائينديون آهن. ان ۾ ڇير پيل هوندي آهي. جنهن مان ڇڻ ڇڻ جو آواز نڪرندو آهي. ڇير ڇمڪائڻ وارو ڳهه.

اَنوَٽُ= نمونو_ انداز.

اَنوَنَا= عجيب _ خوبصورت_ سنو_ نادر_ بي نظير.

اَنوَبَيُ= واسطيدار_ رشتيدار.

اَنوَجيوِيُ= نوڪر_ حڪم هيٺ_ وابسته.

اَنوَجتُ= ناموزون_ ناجائز_ برو.

اَنوَچَرُ= ساٿي_ همراه_ خادم_ غلام_ نوڪر_ مريد_ شاگرد.

اَنوَچَراَ= عورت نوڪرياڻي_ ٻانهي.

اَنوَچَرِيُ= مريدياڻي_ ٻانهي.

اَنوَچَنُ= هميشه_ دائم_ مسلسل.

اَنودَارُ= ڪنجوس_ موذي.

اَنورتُ= ڇيل_ ڳالهايل.

اَنودِنُ= هرهڪ ڏينهن_ روزانو.

اَنودِنَمُ= هميشه_ روز به روز_ ڏهاڙي.

اَنودَواهَ= ٻاراڻو_ ننڍا ڇوڪرا يا ڇوڪريون.

اَنودِيگَن= بي خوف_ سورهيه_ بهادر.

اَنود دنگ= بهادر.

اَنودِيُ= بيحد_ غيرمحدود.

اَنوڌان= بي پرواهي.

اَنوڌانِتَا= خيال نه ڪرڻ_ ڌيان نه ڏيڻ.

اَنودِتي= جو اڀريو نه آهي.

اَنودَيَ= سهڻو_ پاڪ.

اَنوَڏُ= ڪنوارو_ اڻ پرڻيل.

اَنوَڏَا= نئون_ اها عورت جنهن جي شادي نه ٿي آهي_ ڪنواري.

اَنوَراڌَا= چنڊ جي ستاويهين منزل يا تاريخ.

اَنوَراگُ= پيار_ عشق_ دوستي_ آرزو_ عشق حقيقي_ شهوت جو جذبو.

اَنوَراگِيُ= محبتي_ پريمي_ عاشق.

اَنوَرَتُ= مدامي_ هميشه_ مسلسل.

اَنورتُ= وقت سر_ گذارو.

اَنورَتَن= حڪم مڃڻ_ سمن يا وارنٽ_ تعميل ڪرڻ_ نوٽيس ڏيڻ.

اَنورَڌُ= قيد ڪيل_ روڪيل.

انوروڌت= قيدي.

اَنوَرَڪتُ= عنايت ڪرڻ وارو_ محب_ شائق_ مشتاق_ شيدا.

اَنوَروپُ= مطابق_ برابر_ موافق.

اَنوَروڌُ= رڪاوٽ_ تڪليف_ ارادو_ خواهش_ پاسو ڪڻڻ.

اَنوروڌَنُ= فرمانبرداري_ لحاظ_ شڪريو_ احسانمندي_ مهرباني.

اَنوروڌَڪ= فرمانبردار.

اَنوروڌِي= چيو مڃڻ.

اَنوسلوُ= پيروي ڪرڻ_ رسم ۽ رواج موجب هلڻ.

اَنوَسَتُ= جو هڪ هنڌ ويهڻ وارو ناهي.

اَنوَسَڪِتُ= ڏسو اَنوسَتُ.

اَنوسُتنا= بيقراري_ شڪ.

اَنوسَڪَانُ= نفس جو پوڄاري_ بد پرهيز.

اَنوسَرُ= پويان هلڻ_ عاجزي ڪرڻ_ بي موقعي_ بيوقت_ اوچتو.

اَنوسَرنُ= نقل ڪرڻ_ پويان هلڻ_ اتباع_ تحقيق_ تلاش.

اَنوسَرنَا= پيروي ڪرڻ.

اَنوهَرنَا= پوئلڳ.

اَنوسنڌان= خيال_ سوچ_ تحقيق_ جاچ_ ڳولڻ_ ارادو.

اَنُوسَوارَ= نون غنو_ مٺو آواز.

اَنُوسُوچَنُ= ويچار_ غور_ سوچ.

اَنُوسُورَهَ= غنو آواز.

اَنُوِئي= خراب حالت_ بري طرح.

اَنُوسيلَن= هرهرجي عادت.

اَنُوَشَاسَڪَ= حاڪم.

اَنُوَشَاسَنُ= حڪم_ هدايت_ شرح_ مهاڀارت جو هڪ حصو.

اَنُوشَنَڪَ= عنايت_ تعلق_ محبت.

اَنُوشوڪَ= همدردي_ فڪر_ افسوس.

اَنُوشوچَنُ= همدردي.

اَنُوشَئي= همدردي.

اَنُوَشِسُ= مشق_ عادت_ علت.

اَنُوڪَاشُ= موقعي کان سواءِ.

اَنُوڪَاريَ= پيروي ڪندڙ_ تابع.

اَنُوڪَاڪَشَا= اميد_ خواهش_ تمنا.

اَنُوڪَٿَنَ= هر هر چوڻ_ تائيد ڪرڻ.

اَنُوڪَرشَنُ= ڪشش_ ڇڪ_ جذب.

اَنُوڪَرمُ= طريقي موجب_ فهرست_ ترتيب_ وچور.

اَنُوڪَرمِڪَا= فهرست_ ديباچو.

اَنُوڪَرنَ= لائق_ موافق_ نقل.

اَنُوڪَرائُ= اتارڻ_ نقل ڪرڻ_ ڪاپي ڪرڻ.

اَنُوڪَرندَنَ= هڪ کي رئندو ڏسي_ پيو به روئي ڏئي.

اَنُوڪُروشُ= مهرباني_ دوستي.

اَنُوڪَمپَا= مهرباني_ نرمي_ رحم_ نرم دلي_ ترس_ مروت.

اَنُوڪَمپُتُ= محبت جي لائق_ پيار وارو.

اَنُوڪَمپيه= پيارو.

اَنُوڪُولَ= مدد ڏيڻ وارو_ حامي_ مهربان_ موافق.

اَنُوڪُولَتَا= امداد_ آرام_ لحاظ.

اَنُوڪوليَ= مدد_ سرپرستي.

اَنُوڪَا= عجيب.

اَنُوڪَال= ڪڏ_ ڪاهي.

اَنُوگَامي= ساٿي_ گڏ هلڻ وارو_ خادم_ جاءِ نشين_ گاديسر.

اَنُوگَتَ= پيروي ڪندڙ_ فرمانبردار.

اَنُوگَتِيَ= پٺيان هلڻ_ عاجزي ڪرڻ_ موت_ منشا_ حڪم.

اَنُوگَراهَڪَ= مهربان_ مددگار_ مربي.

اَنُوگراهيَ=

اَنُوگرهُ= عنايت_ ڏک ٽارڻ جي ڪوشش.

اَنُوگرهيتُ= محسن_ احسان ڪيل.

اَنُوگمَنُ= پيروي ڪرڻ_ ستي ٿيڻ_ عورت جو مئل مڙس سان گڏ سڙڻ.

اَنُوگيا= حڪم_ اجازت_ پروانو.

اَنُگيا= حڪم_ اجازت_ موڪل.

اَنُوگيات= رعيت_ محڪوم.

اَنُولاَپ= دهرائڻ_ ورد ڪرڻ_ وري چوڻ.

اَنُولوم= مٿي کان هيٺ اچڻ_ زوال_ نزول.

اَنُولومَج= گهٽ ذات واري عورت مان پيدا ٿيل اولاد.

اَنُولومُ پَرنَيام= عادت کان مجبور.

اَنُوليپُ= ملڻ_ خوشبوءِ لڳائڻ_ مهٽڻ.

اَنُوليپَنُ= (انوليپ)

اَنُومَا= بجلي_ برق.

اَنُوماتر= ذرو_ قليل_ تمام ٿورو.

اَنُومَانُ= شڪ_ شبهه_ گمان_ اندازو_ تخمينو_ خيال_ قياس_ دليل.

اَنُومَانڪَ= گماني_ قياسي_ شڪي.

اَنُومَانِيَ= ويچار ڪرڻ وارو.

اَنُومَتُ= قياس ڪيل_ اندازو لڳايل.

اَنُومَتِيَ= صلاح_ حڪم_ منشا.

اَنُومَرَنُ= عورت جو مئل مڙس سان گڏ سڙڻ. ستي ٿيڻ.

اَنُومودَتَ= منظور ڪيل.

اَنُمودَنُ= مدد ڏيڻ. منظور ڪرڻ.

اَنُومييَ= شڪي. شڪ جهڙو.

اَنَوَنُ= جنهن ۾ لوڻ نه هجي.

اَنَونا= لوڻ کان سواءِ.

اَنُوناد= آواز. وڏو آواز. آواز جي گونج.

اَنُوناسڪُ= مٺو. نڪ مان آواز ڪيندڙ.

اَنُونِيِّ= تعليم. نصيحت. تاديب.

اَنُوواِدَ= ٻيهر چوڻ. ترجمو ڪرڻ.

اَنُوواِدڪُ= ترجمو ڪندڙ. مترجم.

اَنُوواِدِي= ذميوار. مخالف. مدعي عليه.

اَنُوورَتَنُ= پيروي ڪرڻ وارو.

اَنُوورَجَنُ= پوئلڳ.

اَنُو وُرتِيِ= زندگي گذارڻ جو طريقو.

اَنُووِيدَنُ= همدردي. امداد.

اَنُوڦِيڪَشَنُ= پري ڏسڻ وارو اوزار. دوربين. ميڪر اسڪوپ.

اَنُواهَارِڪِ= هر مهيني سنو ڪم ڪندڙ. هر مهيني خيرات ڪندڙ.

اَنُوهَمَ= روز بروز. هر ڏينهن.

اَنُوهُ= هميشه. روزانو.

اَنُونَئِي= عاجز. نوڪر. غلام. مطيع.

اَنُوئِي= خاندان. قديم. نحوي ترڪيب. مطلب. مفهوم. نتيجو.

اَنُويَائِيِ= همراهه. نوڪر. پيروي ڪندڙ.

اَنُوئيشَنُ= دريافت ڪرڻ وارو. تحقيق ڪندڙ. محقق. ريسرچ ڪرڻ وارو.

اَنُويشي= تحقيق ڪرڻ وارو. محقق.

اَنُويوجَڪُ= سنڀال ڪندڙ. تعليم ڏيڻ وارو. اپيل داخل ڪرڻ وارو.

اَنُيو ڪتا= پرورش ڪرڻ وارو.

اَنُويوجَنُ= سوال. اپيل. درخواست.

اَنُويوجِيَ= نفرت جي لائق. اهو جنهن تي اپيل ڪئي وڃي.

اَنُويوگُ= سوال ڪرڻ. احوال معلوم ڪرڻ.

اَنَ= اناج. ان. سچ.

اَنَهَارَ= تقليد. اتباع. پيروي.

اَنهَارَ= صورت. شڪل.

اَنَ ٻَڳِيَ= اڻ ڄاڻ. جاهل. ناواقف. نادان.

اَنَ ڀمتَ= خراب. ناپسند. بد.

اَنَ ڀَياسَ= مهارت نه رکڻ. عادت نه هئڻ.

اَنَ پَتِيَ= بي اولاد.

اَنَ پَراشَنُ= ڪير پهريون ڀيرو ٻار کي ڀهرئين خوراڪ ڏيڻ.

اَنَ هستَ= نامهربان. دشمن.

اَنَ دَاتَا= پرورش ڪرڻ وارو. مالڪ.

اَنَ دَانُ= غريبن کي کاڌو کارائڻ.

اَنَ ڪُوٽَ= ڏياري جو ٻيو ڏينهن يا ڏڻ.

اَنَ مَئي ڪوشَ= مادي وارو پردو.

اَنُهَنڪَارُ= غريبي. مسڪيني. انڪساري.

اَنُهَنُڪَارِي= مسڪين. غريب.

اَنُ وَدِيَہ= بي گناهه. بي خطا.

اَنُ وَدَانُ= بي توجهه. خواهش کان خالي.

اَنُ وَسِتِيَ= غافل. بي خبر.

اَنُئِي= تڪليف. مصيبت. گناهه.

اَنَيَا= ٻيو. غير. بي واسطو.

اَنيَہ= ٻيو. ڌاريو.

اَنوَيَانِيَہ= نموني سان. طرح طرح.

اَنَياؤ= غلطي. ناانصافي. ظلم.

اَنَيائِي= ظالم. انصاف نه ڪرڻ وارو.

اَنيائي= بي انصافي_ بدڪاري_ ظلم.

اَنيَايَا= ظلم _ ناانصافي.

اَنيائِي= ملازم _ پنيان هلندڙ.

اَني پُرتَ= ظاهر_ جيڪو لڪل نہ هجي.

اَنيپُ= لشڪر جو اڳواڻ_ فوج جو آفيسر.

اَنيتَ= بدعت_ زيادتي_ بي انصافي.

اَنيتَ= اتفاقي_ جيڪو مقرر ڪيل نہ هجي.

اَنيتَرَ= بي جاءِ_ سوا_ خلاف.

اَنيتَرهُ= برخلاف.

اَنيتهُ= بي جاءِ.

اَنيٿَا= ورنہ_ برخلاف_ برعڪس.

اَنيتِي= بدنيتي_ گستاخي_ بدعت_ گناهه.

اَيندَرجالڪُ= بازيگر.

اَني دُرشُ= بي جوڙ_ جنهن جهڙو نہ هجي.

اَنُ يَسُ= بي عزتي_ بي آبروئي.

اَنيشُ= بي مالڪ_ مالڪ کان سواءِ_ غيرمقتدر_ روح_ مايا_ وشنو.

اَنيشَمُ= هرروز_ روزمره.

اَنيشوَرَ= خدا کي نہ مڃڻ وارو_ ناستڪ.

اَنيشوَرَوادَ= لامذهب_ جو خدا کي نہ مڃي.

اَنيشوَر وادِي= بي دين.

اَنيڪَ= فوج_ ڇانوڻي_ لشڪر_ گروهه.

اَنيڪُ= هڪ کان وڌيڪ_ گهڻا_ انبار_ ڍير_ ڍڳ_ گوناگون.

اَنيڪنِي= فوج_ لشڪر.

اَنيڪ وڌ= مختلف_ نموني جو.

اَني ڪيتا= بي گهر_ لاتعلق_ فقير.

اَني ڪيتَن= سنياسي_ درويش.

اَنيڪيہَ= ڦوٽ_ مخالفت.

اَنيلاَ= نادان_ ٻالو ٻولو_ ناتجربيڪار.

اَني لاشِيُ= تپسيا ڪندڙ_ نانگ.

اَنيَمُ= مقرر نہ ٿيل_ بي تعين.

اَنَ نيتَرتُ= خودمختيار.

اَنَ يوگُ= بي عزتي_ ملامت.

اَنُ يونيہ باهمي.

اَنُ يونيہ ڀاوُ= ٻين شين جو فرق.

اَنيہ= غافل_ مجهول.

اَنيہ= ٻيو_ غير.

اَنيہ= نامبارڪ_ بدڪار.

اَنيہ اَنيہ= جدا جدا_ هڪ هڪ_ الڳ الڳ.

اَنيانيہ= ڌار ڌار.

اَنيہ ڀاشا= ڌاري زبان_ ٻاهرين ٻولي.

اَنيہ پُرشُ= ڌاريو ماڻهو_ غائب.

اَنيہ پُشٽ= ٻين جي پرورش ڪيل_ ڪوئل جو ٻچو.

اَنيہ ڀرتَ= ڏسو (اَنيہ پُشٽ).

اَنيہ پوردا= ٻيهر پرڻيل عورت.

اَنيہ تُرَ= ڪو به هڪ.

اَنيہ ٿا= خلاف_ ڪوڙ_ برعڪس.

اَنيہ جاتيہ= ٻي ذات وارو_ ڌاريو.

اَنيہ جَنمُ= ٻي زندگي_ ٻي حياتي.

اَنيہ چالِي= گمراهه ٿيڻ_ خراب هلت وارو.

اَنيہ ديشِيُ= ڌاريو_ غيرملڪي_ پرديسي.

اَنيہ ڪيائِيُ= بدنامي_ خرابي.

اَنيہ گامِيُ= فاحش عورت_ رنڊي_ ڪڃري.

اَنيہ گوتُرُ= ٻئي خاندان جو_ ٻي ذات جو_ ڌاريو.

اَنيهُ= ڍلو_ سست_ ڪاهل.

اَوَ= نہ_ ڪونہ_ ڪميڻو_ بي عزت_ خراب_ بد.

اِوَ= اهڙيءَ طرح_ جيئن_ مثل.

اَواچِي= ڏکڻ طرف.

اَواچيہَ= خاموش_ گونگو_ نہ ڳالهائڻ وارو.

اَواڊِيَ= مزاحمت کان سواءِ- بي روڪ ٽوڪ.

اَوَاڏَيہَ= غور جي قابل نہ- زير ويچار نہ.

اَوَارَ= دير- اوير.

اَوَاڪَ= گونگو- نہ ڳالهائيندڙ- خاموش.

اَواٿِيَ= اچڻ جي خبر- اچڻ.

اَوَلَ= احاطو- گهيرو.

اَوِبَٽَ= ڏکيو رستو- نہ لنگهڻ جهڙو.

اَوَبَٽَ= خراب رستو.

اَوَباڄيہَ= نہ ورهائڻ جوڳو- تفسير نہ ٿيندڙ.

[illegible]سَ= دنيا- روشن.

اَوَڀاڳَ= بدقسمت- نڀاڳ.

اَوَڀَرٿَ= ڪرياڪرم کان پوءِ وارو غسل.

اَوڀَڪتَ= جدارو نہ ٿيندڙ.

اَوڀَرلا= ٿاچرو- سطحي.

اَوڀَريَ= بي[illegible]- ڏاري- باهرين.

اَوڀَل= پٽر- پ[illegible]

اوتَ= اٽيل- بافتو- ڪپڙو.

اَوَتارَ= حلول ڪرڻ- لهڻ- جمڻ.

اَوَتارَ= جلوگر ٿيڻ- خدا جو امر- هندن جي عقيدي ۾ اوتار ڏهہ آهن. (دس اوتار) (اَوَ= مٿان+ تَرِيَ= لهڻ)
1- مڇ 2- ڪڇ 3- باراهہ 4- نرسنگهہ 5- بامن 6- پرسُرام 7- رامچندر 8- ڪرشن 9- بڌ 10- ڪلنکي.

اَوَتارڪ= ديباچو.

اَوَترَنا= ترجمو- هڪ عقيدي موجب الله پاڪ جو نزول ڪرڻ.

اَوَترَنِڪا= ديباچو.

اَوتَسُڪَ= فڪر- پريشاني.

اَوتَسُڪيہَ= آرزو- حيراني.

اُوتَ ڪَرشَنَ= فضيلت- ترجيح.

اُتڪَرشَنَ= ڏسو (اُوتَ ڪَرشَنَ)

اَوتَسَنَ= تاج- ڪن جي والي- جهمڪا- ڪرنوگل- ڪلنگي.

اِوتَو= ٻلي.

اوَتيرَنُ= پيدا ٿيل- آيل.

اوٽَ= اڙ- پناهہ- اوٽ- پردو.

اوٺ= چَپُ- لَبُ.

اَوجَ= طاقت- قوت- رونق- اوج.

اوَجَرا= سهڻو ڪرڻ+ ڏوڻ.

اَوَجَسَ= روشني- تجلي- نور- جهلڪ- سون جو ڏاتو- ظهور.

اوجَسوِيَ= قدرت وارو- طاقت وارو- روشن- تيز طبع- طاقتور.

اَوجارَ= بي انصافي- ناانصافي- ظلم.

اَوَجارَتَ= فيصلي نہ ڪيل- بحث هيٺ.

اَوَجارِيَ= بي انصاف- مرڳو- فيصلو غلط ڪندڙ.

اَوجارني= ڏسو (اَوچاري)

اَوَجالِتَ= چرپر نہ ڪندڙ- بي حس.

اَوجنيہَ= سٺائي- بهتري- درستي قابليت.

اَوجَلَ= اٽل- بيٺل- مضبوط- قائم.

اوجا= هلڪڙو ماڻهو- بوڙائو.

اوجَنُ= مسلسل- ڳنڍيل.

اوڌا= پٺل- آلو- نميءَ وارو.

اَوداتَ= اڇو- صاف- سفيد.

اَودارِيہَ= سخاوت- فياضي.

اَوداسِيَ= دنيا کي ترڪ ڪندڙ- تياڳي- فقير.

اَوداسِيَ= ڪنهن سان بہ دشمني نہ ڪرڻ.

اَوداسِيہَ= اندروني خرابي- قلبي ناپاڪائي.

اَوَدانُ= ترڪ ڪرڻ- قتل ڪرڻ- نفس مارڻ.

اودانُ= اَٽلَ- ڪسر- ڪميشن- سوڪڙي- ڪنهن سودي تي مٿان ڪجهہ ڏيڻ- اُتر- واڌي- واڌ.

اَوِدِتَ= جيڪو معلوم نہ ٿئي.

اَوڏَرڪ= پيٽرڙي_ پيٽ جو پوڄاري.
اَوڏَسَا= ڏک_ تڪليف_ مصيبت.
اَوڏمُبَرُ= نامي جي ننڍيل شيءِ.
اوڏنُ= اپاريل جانور_ ٻڪَ_ ڪاڏو.
اَوڏنِڪَا= ٻورچي.
اَوڏ وَاهڪ= (ڏسو استري ڏن).
اَوڙَ= طرف_ ايوڌيا شهر_ نہ مارڻ جهڙو.
اَوڙِ= سرحد_ مهلت_ حالت.
اَوڙ= سمنڊ_ درياهہ_ بحر_ ندي.
اَوڙ= آئين جي خلاف_ قانون جي خلاف.
اَوڙَارُنُ= اقرار_ سچ_ تاڪيد_ حد.
اَوڏَارِيُ= سوچيل_ مقرر ڪيل.
اَوڏَانُ= خبردار_ هوشيار_ توجهہ_ مهرباني_ عنايت_ احتياط.
اَوڏَتِيَہ= بربادي_ اجاڙيل.
اَوڏَمَ= شور_ هنگامو_ فساد_ جهڳڙو.
اِهَاسَتُرَ= ٻنهي جهانن ۾_ دنيا ۽ عقبيٰ ۾.
اَهِيَاتَ= شادي_ سهاڳ.
اَهَتَ= دشمن_ بي فيض.
اَهَتَ مَنا= نفرت ڪندڙ.
اَهَرَ= ڏينهن_ روز.
اَهَرَشِتَ= ناراض_ غمگين.
اَهَرَمُکَ= سويرو_ صبح.
اَهَرَنِشُ= رات ڏينهن_ اٺ پهر.
اَهَرَنِشِيَ= رات ڏينهن.
اَهَرهہ= آبادي، لاءِ پاڻي گڏ ڪرڻ وارو حوض.
اَهہ وَهہ= هرروز_ ڏهاڙي.
اَهَلاَ= خوشي_ مزو.
اَهَلاَدَتَ= خوش.
اِهہ لوڪ= هي دنيا، جنهن ۾ اسين رهون ٿا.

اَهَلِيَا= گوتم بڌ جي زال جو نالو_ جيڪا برهما جي ڌيءُ هئي.
اَهَمَ= مان_ خودي_ خودبيني.
اَهَمُ بَرَهْمہ= اناالحق_ مان خالق آهيان.
اَهَمتِيَ= غرور_ متڪبر_ خودبين.
اَهَمسَا= ظلم نہ ڪرڻ_ لطف ڪرڻ.
اَهَمسَڪَ= ظلم نہ ڪرڻ وارو_ عادل.
اَهَمَ مَتِيَ= خودپسندي_ غرور_ وڏائي.
اَهَنَ= ڏينهن_ روز.
اِهَنَ= هيءُ.
اَهَنتَا= وڏائي پيدا ٿيڻ، هٺ وڏائي ڪرڻ.
اِهَنڪَارَ= غرور_ تڪبر.
اَهَنڪَارِيَ= مغرور_ متڪبر.
اَهَنڪِرَتَ= گهمنڊ وارو_ وڏائي ڪندڙ.
اَهِنيَ= نانگڻ_ مادي نانگ.
اَهُوَ= حيرت ۾ وجهندڙ.
اَهوڀاڳَ= قسمت_ نصيبہ.
اِهوڀاڳيہ= بدقسمت_ بدنصيبہ.
اَهوَ راتَرَ= ڏينهن ۽ رات — هميشہ.
اَهوراترِيَ= ڏينهن رات.
اَههَ= ڏينهن_ روز.
اَهِيَ= نانگ_ بلا.
اِهِيَ= هتي_ هن طرح.
اهيمَيَ ڀَوَنُ= نانگ جو ڏرڙ.
اَهِيَ ڦين= نانگ جو زهر يا ڦڻ.
اَهي ڇلَرَ= نانگ جو زهر.
اَهي راَجَ= نانگن جو بادشاهہ_ شيش نانگ.
اَهيشَ= شيش نانگ.
اَهي سيَجَ= وشنو ڀڳوان جو بسترو جيڪو نانگن جو ٺهيل هو.

اَهيتَڪ= بي سبب_ سواءِ مقصد.
اَهيرَ= شڪاري_ مال چاريندڙ.
اَهيرَ= گولي_ ڳئون چاريندڙ_ کير ڏهندڙ.
اَهيرَنُ= ڳنواري عورت.
اَهيريُ= ڏسو (اَهيرَنُ)
اَهيريُ= شڪاري_ آهيڙي.
اَهيرَيا= هڪ ذات.
اَهيَشُ= نانگن جو راجا_ شيش نانگ.
اَهيَنُ= شيش نانگ.
اَهي ڳتيَ= نانگ وانگر هلڻ. تيزو هلڻ.
اَهيُ لَوَ= نانگ جو ٻچو.
اَهيوَاتُ= سهاڳ_ مڙس جيئري هئڻ جي نشاني_ نٿ پائڻ.
اَهيواتيِ= سهاڳي_ خوشي قسمت.
اَيَا چِتُ= پڇڻ ڪان سواءِ مليل.
اَيَاچڪ= جيڪو پنڻ جو ڌنڌو نہ ڪري.
اَيَانَا= اياڻو_ نادان_ جاهل.
اِيپسَا= ارادو_ چاهہ_ خواهش.
اِيپستُ= مطلوب_ مقصود_ گهربل.
اَيتَ= خالص_ ظلم_ ڏهہ هزار.
اِيتَ= ذڪر_ مينهن جو نہ وسڻ.
اَيتَا دَرُشُ= اهڙو_ هن طرح.
اَيتَا دَرَڪ= اهڙي نموني.
اَيتَالُ= هاڻي_ هن وقت.
اَيتَادَتُ= ايترو_ ايتري_ اهڙو.
اَيتَادَانُ= ايتروئي_ ايتري تائين.
اَيتَادَتُ= اوتروئي.
اَيتَادَتَا= اهڙيءَ طرح_ ان لاءِ.
اَيتَا دَتَا= ان سبب ڪان.
اَيتَا دَنُمَاتَرَ= ايتري قدر_ صرف ايترو.
اَيمَتُ= سامهون_ روبرو.

اَيتَدَرُٿ= ان لاءِ_ ان سبب ڪان.
اَيتَدَرُٿُ= ان لاءِ_ ان سبب ڪان.
اَيتَدَڪَال= هاڻي_ هن وقت_ موجود وقت.
اِيتَديَشيَہ= هن ديس _ هن ملڪ جو.
اَيتَريِہ= رگ ويد جو هڪ ڀاڱو_ هڪ رشي جو نالو_ هڪ اپنشد جو نالو.
اِيتَڪ= ايترو.
اِيتَوَارُ= آچر جو ڏينهن.
اِتوارُ= آچر جو ڏينهن.
اِيتَارُتُ= ڪوڙو_ غلط.
اَدَ ذُرُٿ= ان جي لاءِ.
اِيتِيُ= آنو_ بيضو_ پرديس ۾ رهڻ.
اِيٽَ= عزت ڪيل_ گهربل.
اِيٽي= ڀالو_ برڇي_ وڙهڻ جو اوزار.
اِيڇَنَ= اک_ چشم_ ڏسڻ.
اِيدَرَڪ= هيءَ_ ان جي مثل_ اهڙو.
اِيدَرَشُ= هيءَ.
اِيدا= تعريف ڪرڻ_ ساراهہ ڪرڻ.
اِيدتُ= ساراهيل.
اَيرَاوَتُ= اندر جو هاٿي_ اندر جي سينگ.
ايراوَتي= هڪ نديءَ جو نالو_ راوي ندي.
اَيرَاوَنُ= اندر جو هاٿي_ راوڻ جي پٽ جو نالو.
اِيرشِي= دشمن_ بدخواهہ_ حاسد.
اِيرِشِيَا= دشمني_ بدخواهي_ حسد.
اِيرَشَا= ڏسو (اِيرشيَا)
اِيرشيادَنُ= حاسد_ رقيب.
اِيرشيَالُو= دشمن.
ايرَنڊ= هيرڻ جو وڻ يا ٻج.
اَيَسُ= لوهہ.
اِيسَ= مالڪ_ خداوند تعاليٰ_ بادشاهہ.

اِيشُ= شِوَ جو لقب.

اَيسَانُ ڪونُ= اوڀر ۽ اُولهه جو وچون ملڪ.

ايشان ڪُونُ= اوڀرا تر جي ڪند.

اِيسَتَا= سرداري ـ بادشاهي ـ برتري.

اِيسَاڪَانتُ= چقمق پٿر ـ مقناطيس پٿر.

اِيشُ= مالڪ ـ راجا ـ بادشاهه ـ خدا.

اَيَشُ= برائي ـ بدنامي ـ عيب.

اِيشَا= ايس ـ هرجي هرنهن ـ گاڏيءَ جو ڏنڊو.

اِيشَانُ= روشني ـ تجلي ـ مهاديو جو لقب ـ اوڀر ۽ اتر جي ڪنڊ.

اِيشَٽَ= ٿورو ـ ٿورڙو ـ گهٽ ـ ڪجهه.

اِيشتَا= وڏائي ـ بزرگي ـ حڪومت.

اِيشتُوهه= رياضت جو هڪ قسم ـ خداوند جي هڪ صفت.

اِيشتُو= فضيلت ـ سرداري.

اِيشنَا= لالچ ـ خواهش.

اِيشَوَرُ= حاڪم ـ مالڪ ـ مڙس ـ الله ـ آقا ـ قادر مطلق خدا تعاليٰ جي عبادت ـ خدا تعاليٰ متعلق فڪر.

اِيشَوَرُ آرادَنُ= خداپاڪ جي عبادت.

اِيشوَرُ آدِيَنُ= راضي خدا پاڪ جي رضا تي. فنا في الله.

اِيشَوَرَانَسُ= خدا پاڪ جي نورجي جهلڪ.

اِيشوَرُ اَمسي= خدا جو فضل.

اَيشوَرُ ڀَاوُ= قدرت خدا پاڪ جي ـ فطرت الله پاڪ جي.

اِيشوَرُ ڀَڪتُ= خدا پرست ـ عابد.

اِيشوَرُتا= حڪومت ـ بزرگي ـ خدائي ـ الوهيت ـ مالڪي.

اِيشوَرُتائي= حڪومت ـ مالڪي.

اِيشوَرُجَ= رعب تاب ـ ڳجهي طاقت.

اِيشَوَرُ سَمَرَنُ= الله جو ذڪر ـ خدا جي ياد.

اِيشوَرُ ڪُرتُ= الله پاڪ جي ڪاريگري.

اِيشَوَرُ وَادِي= خدا پاڪ کي مڃڻ وارو.

اِيشَوَرُ وَانِي= (باني) خدا پاڪ جو آواز ـ وحي ـ الهام.

اِيشَوَرِوِي= راڻي ـ ديوي ـ پاربتي جو لقب.

اَيشَوَرِيَہ= حڪومت ـ قوت ـ دٻدٻو ـ وڏائي ـ عظمت ـ شان شوڪت ـ تونگري ـ خدائي ـ مطلق قدرت.

اِيشَوَرِيَہ دَانُ= تونگر ـ شاهوڪار.

اِيشَوَرِيَہ شالِي= آسودو ـ خوشحال.

اَيَشي= بدنام ـ بڇڙو.

اَيڪَ= هڪ (1) ڦهريون انگ ـ لاثاني.

اَيڪَا= اتحاد ـ ٻڌي ـ ايڪو.

اَيڪَايڪِي= اوچتو ـ هڪ دم.

اَيڪَادَشُ= يارنهن (11) (ايڪا= هڪ ـ درش ۽ ڏهه)

ايڪَادَشي= هندي مهيني پوهه جو يارهون ڏينهن. جنهن ڏينهن هندو روزو رکندا آهن.

ايڪَادڪَرمُ= سلسلہ بہ سلسلہ ـ لاڳيتو.

ايڪَادِپَتُ= مطلق العنان ـ بادشاهه.

ايڪَادِيِ پَتِي= مختار ڪل ـ شهنشاهه.

ايڪَارِٿُ= هم معنيٰ ـ ساڳي معنيٰ.

ايڪَاشرتُ= هڪ جهڙو ـ برابر.

ايڪَاڪَشُ= ڪاڻو ـ هڪ اک وارو.

ايڪَاڪُنُ= اڪيلو ـ ڇڙو ـ مجرد.

اَيڪَاڪي= اڪيلائي.

اَيڪَاگرُ= دل جي مضبوطي ـ اطمينان.

اُيڪَاگره= سڪون.

ايڪَاگرتَا= ڌيان ـ مستقل مزاجي.

اَيڪَا گرچتُ= ڌيان.

اَيڪَاگرُوِرتِي= هڪ ئي خيال وارو.

ايڪَانتُ= تنهائي ـ گوشہ نشيني ـ اڪيلائي ـ خلوت ـ الڳ.

ايڪَانتَرُ= هر ٻيو ـ هڪ ڪان پوءِ ٻيو.

اڪَانتَرُڪونُ= متبادل ڪند. سامهون واري ڪند.

ايڪَانتَ شيُونُ= خانقاهه ۾ ويهڻ وارو.

ايڪانت واسي= گوشہ نشين_ اڪيلو رهندڙ.

ايڪاهڪ= هڪ ڏينهن جو.

ايڪائي= تنهائي_ خلوت_ ايڪا، هڪ کان نو (1_ 9) تائين انگ.

أيَڪا يَڪِي= اوچتو_ يڪايڪ.

ايَڪپَڪَشَ= دوست_ ساٿي_ راز محرم.

ايُڪَٽَ= ناموزون_ ظلم_ نازيبا.

ايڪتَا= هڪجهڙائي_ برابري_ اتحادي.

ايڪتَال= هڪ آواز_ هڪ سُر. هڪ سير وڏيڪ.

ايڪتَانُ= قائم مزاج_ راڳ جو هڪ سُر.

ايڪتَر= گڏ_ هڪ جاءِ تي.

ايڪترا= هڪ ئي جاءِ تي. گڏيل.

ايڪترتُ= گڏيل.

ايڪتو= وحدت.

ايڪٽا= گڏيل_ ننڍي ٻيڙي جيڪا هڪ ونجهہ سان هلندي آهي.

ايڪنا= (ڏسو ايڪٽا).

ايڪ ٽَڪَ= جاچ_ ٽڪ ٽڪي_ نظر ڄمائڻ.

ايڪ چِتُ= هڪ دليو_ متوجهہ.

ايڪ ڇَترُ= شهنشاهہ.

ايڪدا= ڪنهن زماني ۾_ ڪنهن وقت ۾.

ايڪدَرش= ڪاڻو_ هڪ اک وارو.

ايڪڌا= هڪڙي ئي طرح_ هڪ ئي قسم.

ايڪ ديشي= هڪ ملڪ جي رهڻ وارو_ ساڳئي ملڪ جو رهواسي.

ايڪرُوپُ= هم شڪل_ مطابق_ مثل.

ايڪسارُ= هڪ رس_ هڪ دل.

ايڪشٽ= نظر_ ڏٺل.

اِيڪشَڻ= نظر_ اک_ ڏسڻ_ نگراني.

اِيڪشِڪ= فال وجهڻ وارو_ فال ڪڍڻ وارو.

ايڪڪ= اڪيلو_ هڪڙو.

ايڪ گرامين= هڪڙي ئي ڳوٺ جو.

ايڪل= تنها_ اڪيلو.

ايڪڙ= هڪ_ اڪائي_ پهرين تاريخ.

ايڪمتو= هڪجهڙائي. اتحاد.

ايڪنترا= هڪ ڏينهن وارو.

ايڪوتر= هڪ سؤ هڪ (101).

ايڪ وَرَڻ= (بَرَڻ) هڪ مذهب وارو_ هڪ فرقي وارو_ هڪ رنگ وارو.

اِيُڪ= ڪمند_ ڳنو_ منو ڪانو.

ايڪرا= اڪيلو_ واحد.

ايڪئي= هڪڙو.

أيڪيتا= ميل_ اتفاق راءِ_ يڪراءِ.

ايڪيڪ= هرهڪ_ جدا جدا_ الڳ الڳ.

ايڪي ڪرڻ= هڪ ڪرڻ_ ملائڻ.

ايڪ يوني= هڪ ڪرڻ_ ملائڻ.

ايڪ يوني= هڪ ماءُ جي ڄائي_ ڀيڻ.

اِيڪيہ= يڪتائي_ وحدت.

أيڪ متيہ= هيڪڙائي.

ايگن= چربائي_ بيوقوفي.

ايلا= ننڍا ڦوٽا_ الائچي.

ايمَن= هڪ راڳڻيءَ جو نالو.

أيَن= گهر_ خانو_ مڪان_ سال جو اڌ_ سج جي رفتار.

اين= هرڻ_ آهو.

اِيندَر= ڪئو.

اِيندرجالڪ= جادوگر.

اِينڌَنُ= بارود.

اين مَدُ= شڪ.

اميڻي= هرڻي.

ايو= اتر ۽ اولهہ جي ڪنڊ.

أيو= ٻ_ صرف.

أيوڏيا= (اجوڌيا) اتوڌ جو شهر_ علائقو.

ايَگ= جدائي_ مخالفت.

أيوگيَ= ناقابل_ ناموزون_ خراب.

ايومُ= اهڙو_ اهڙيءَ طرح_ سچ_ قبول.

ايومَ أستُو= جيئن تنهنجي مرضي_ ائين ٿيندو.

ايونَج= جيڪو عورت جي مخصوص عضوي مان پيدا نہ ٿيو آهي_ مجازاً خدا تعاليٰ.

أيوني= (ڏسو (ايونَجُ).

اِيهَ= هتي_ هن جاءِ تي.

اِيُهَا= ڪوشش_ تدبير_ تجويز.

أيَهڪُ= هتان جو. هن جاءِ تان_ دنياوي_ زميني_ هنءَ ي.

اِيهَ ڪَالِ= هن وقت_ هن زندگيءَ ۾.

اِيهَ لوڪَ= (ضد پرلوڪ) هي دنيا.

اِيهَ لوڪِڪَ= هن دنيا جو_ دنياوي.

اِيَيڊ= مقدار_ عدد_ قيمت_ قدر.

ب

ب= سنڌي هندي_ اردو_ پارسي ۽ عربي الفابيٽ جو ٻيو نمبر اکر.

ب= خدا_ پاڻي_ دلو_ درياهه.

بَابَا= پيءُ_ اولاد.

بَابَاجِي= درويش_ مست_ فقير.

بَابُلَ= شهر جو نالو_ ڪتيءَ جو مهينو.

بَابُو= صاحب_ وڏو ماڻهو_ عزت وارو.

بَابِي= (بابِي) وڏو تلاءُ.

بَاتُ= (واتُ) هوا_ ريح_ سنڌن جو سور.

بَاتَ= وات_ راهه_ رستو_ تور جا وٽ.

بَاتِڪَا= (واتِڪَا) باغ_ باغيچو_ تفريح گاهه.

بَاتِي= (وَاتِي) اها جاءِ جا باغ ۾ هجي.

بَاجَ= وڄڻ جو آواز.

بَاجَن= باجو_ موسيقيءَ جو ساز_ واڄو.

بَاجنتري= باجي وارا_ واڄي وارا_ ڳائڻا.

بَاجِيَ= وڏي پيش_ گهوڙو.

بَاچَا= (واچا) ڪلام_ ڳالهه_ ٻولي_ زبان.

بَاچَڪَ= (وَاچَڪَ) چوڻ وارو_ گفتگو ڪرڻ وارو_ اهو حرف جو تفسير ۽ بيان جي لاءِ اچي.

بَاچَڪَ گِيَانِي= (واچَڪَ گيانِي) عالم بي عمل.

بَاچَا= هر جانور جو ٻچو.

بَاچَنَا= چونڊڻ_ انتخاب ڪرڻ.

بَاچِيَہ= (وَاچِيہَ) چوڻ جهڙو_ نحوي جملو_ فقرو.

بَادَ= (وَادَ) بحث_ تڪرار_ قانوني جاچ.

بَادانُو بَادُ= (وادانو واد) بحث مباحثو.

بَادُر= چمڙو.

بادَر= بادل_ ابر_ وونڊڻ جو هوڻو.

بَاڌ= (واڌ) روڪ_ رسي_ ڏوري_ مزاحمت_ منع_ ناس_ برباد.

بَاڌَا= تڪليف_ ڏک_ خلل_ رڪاوٽ.

بَاڌَا ڪَارَڪَ= جهلڻ وارو_ تڪليف ڏيندڙ.

بَاڌِتَ= روڪيل_ تڪليف ڏيڻ وارو.

بَاڌِيَہ= رنج پهچائڻ وارو.

بَاڌَڪَ= جهلڻ وارو_ تڪليف ڏيڻ وارو.

بَاڌَنُ= درد_ تڪليف_ مزاحمت.

بَاڌِيَہ= روڪڻ جي لائق.

بَادِي= (وادِي) چوڻ وارو_ مخالف_ دشمن_ مدعي.

بَادُو= دوزخ جي باهه_ عورتن جا ڪن_ گهوڙن جو ڏڻ_ برهمڻ.

بَارُ= (وارُ) ڏينهن_ سورنهن سالن جي ڇوڪري_ دروازو_ واري_ ڏيءُ_ ٻار_ ٻچو.

بَارَا= (بالا) ڇوڪرو.

بَارَاهُ= (وَارَاهُ) سوئر_ خنزير_ ٽيون اوتار_ ٻارهون پراڻ.

بَرَاهُ= ڳوٺ جي ويجهو زمين.

بَارُ بَارُ= (وارُوارُ) لاڳيتو_ مسلسل.

بَارَتَا= (وَارتا) ڳالهه ٻولهه_ خبر_ ڪيفيت.

بَارِجُ= (ڏارِج) ڪنول_ نيلوفر_ لوڻ.

بَارَدَ= بادل_ ڪڪر_ جهڙ.

بَارَمُ بَارُ= (وَارَا وَارُ) بار بار_ هر هر_ وري.

بَارَنُ= (وَارَنُ) رڪاوٽ_ مزاحمت_ هٽاءِ_ منع_ رڪاوٽ.

بَارَنَا= (وَارنا) ڇڏڻ_ جدا ڪرڻ.

بَارَنَارِي= (ڏَارُناري) رنڊي_ ڪڃري_ طوائف_ فاحش.

بَارُنِي= (وَارُني) سنگتياڻي_ سينڌي_ شراب.

بَارِي= (وَارِي) باغ_ باغيچو_ ڪنواري_ عورت_

احاطو۔ باغ ۾ جاءِ.

بَاڙا= عورت۔ صدقو۔ خيرات.

بَاڙهَ= ٻوڏ۔ ترقي۔ ڪثرت.

بَاڙهي= وياج۔ واڌي۔ نفعو.

باڙي= باغ ۔ باغيچو۔ باغ ۾ گهر.

بَاسَ= (وَاسَ) رهڻ۔ مقام۔ گهر۔ خانو۔ ديرو۔ بانس۔ بوءِ۔ مهڪ.

بَاسَا= (وَاسا) مهمان خانو۔ مسافرخانو.

بَاسَتُو= (وَاستُو) سچ۔ اصل.

بَاسُتُوَ= (واستُو) بنياد گهرجو۔ پيڙهه گهرجي.

بَاسديُو= (واسديو) سري ڪرشن واسو ديو جو پٽ.

بَاسَرُ= (وَاسر) ڏينهن.

بَاسُري= (بَانُسري) مرلي۔ وات سان وڄائڻ جو ساز.

بَاسُڪُ= (واسُڪُ) نانگن جو بادشاهه.

بَاسُڪِي= (داسُڪِي)، ڏسو (باسُڪُ)

بَاسَنُ= باسڻ۔ برتن۔ ظرف.

باسَنَا= (واسنا) بوءِ۔ مهڪ۔ تمنا۔ ارادو۔ جوش۔ رغبت.

بَاسي= واسي۔ خوشبوءِ دار۔ عطر وارو.

بَاشَپُ= اکين جا لڙڪ۔ اشڪ۔ لوهه.

بَاڪَ= (وَاڪَ) زبان۔ ٻولي۔ ڳالهائڻ جي قوت۔ ڪلمون۔ جملو.

بَاڪَيَ= (واڪيَ) ڳالهه۔ زبان۔ سخن۔ ٻولي۔ جملو۔ لفظ.

بَاگهُ= (واگهه) شينهن جو خطرناڪ قسم.

بَاگهَا= ڏسو (بَاگهُ)

باگهَنبرُ= شينهن جي سڪل کل.

بَاگَمبرُ= ڏسو (بَاگهَنبَرُ)

بَاگيَسري= هڪ راڳڻيءَ جو نالو.

بَالَ= ڇوڪرو۔ ٻچو۔ ٻارُ جيڪو پنجن سالن کان گهٽ عمر جو هجي.

بَالاَ= سورنهن سالن کان گهٽ عمر واري ڇوڪري۔ والو۔ ڪنن ۾ پائڻ جو زيور.

بَالُ اَوَسَٿَا= ٻاراڻو وقت۔ ڇوڪراڻو وقت.

بَالُ بڌُ= ٻاراڻو عقل۔ گهٽ عقل.

بَالُ بڌُوَا= ننڍي عمر واري رن زال.

بال تواهُ= (بال وواهه) ننڍيءَ عمر واري شادي.

بَالُپَنَ= ٻاراڻو۔ ڇوڪراڻو.

بَالُ چَرُتَرُ= ننڍڙائي جي ڳالهه۔ ٻاراڻي راند.

بَالُ رانڊَ= اها رن زال جنهن جو مڙس ننڍڙائيءَ ۾ مري ويو هجي.

بَالِشُ= ناسمجهي۔ ناداني.

بَالَڪَ= ٻارڙو۔ ڪير پياڪ ٻار۔ ابهم.

بَالُڪَا= نوجوان شاگرد۔ فقيرن جو مريد۔ ٻالڪو.

بَالِڪَا= ننڍڙي ڇوڪري۔ ٻچڙي.

بالُڪَا= (وَالُڪَا) واري۔ ڪنڪريون.

بَالَڪُ پَنَ= ٻاراڻو.

بال گرهُ= ٻارن کي تڪليف ڏيڻ وارو تولو.

بَالُ گوپَالُ= ٻار ٻچا.

بال لِيلاَ= ٻاراڻي راند.

بَالَمُ= پيارو۔ عاشق۔ معشوق۔ محبوب۔ محبوبہ۔ زال.

بَالَنُ= ٻارڻ واري شيءِ۔ اينڌڻ.

بَالُو= (والُو) واري۔ سفوف۔ پائونڊر۔ ٻچو۔ ڇوڪرو.

بَالُ هَتيا= ٻار مارڻ۔ ٻار ڪيرائڻ۔ ٻار روڪڻ.

بَالُ هَٺُ= ٻاراڻو ضد.

بَالِي= ننڍڙي ڇوڪري۔ ڪن ۾ پائڻ جو ڳهه.

بَالِي= (والي) راجا اندر جو پٽ۔ جنهن کي سري رامچندر ماريو هو.

بَاليَہ= ٻاراڻو۔ ڇوڪراڻو.

بَاليہ اوسٿَا= ٻاراڻي عمر۔ ڇوڪراڻي عمر.

بَامُ= (دَامُ) دشمن۔ عورت.

بَامَا= عورت۔ زال.

بَامُ اَنگ = (دام انگ) کابو پاسو جسم جو۔ مجازي طور۔ زال.

بَامُ مَارگ= (دام مارگ) ابتو رستو۔ بدراهه۔ گمراهه.

بَامَنُ = (دامَن) ننڍي قد۔ نائون پراڻ۔ وشنو جي هڪ اوتار جو نالو.

بَانُ= تير۔ باڻ۔ مزاج۔ پنجن جو عدد۔ مڃ جي رسي يا نوڙي۔ چال چلت.

بَانُ پَرَسٿ= (وَانُ پَرسٿ) ٽيون آشرم جنهن ۾ گهر ڇڏي جهنگ ۾ رهڻ.

بَانِجيَہ= واپار۔ (وَانِجيہ) وڻج واپار۔ سوداگري۔ ڏيڻ وٺڻ.

بَانڇا= (دَانڇا) آرزو۔ خواهش۔ شوق.

بَانڇتُ= (وَانڇتُ) مرغوب۔ مطلوب۔ مقصود.

بَانڌو= پائي بند۔ رشتيدار۔ دوست.

بَانرُ= (وانَر) باندر۔ پواڙو. (با=جهڙو+ نَر=انسان) انسان جهڙو.

بَانسري= نڙ۔ مرلي۔ الغوزو۔ وات وارو ساز.

بانسلِي= ڏسو (بانسري)

بانُسري= ڏسو (بانسري)

بَان سُرُوَرُ= (وان سرورو) ديوتائن جو تلاءُ.

بَانهہُ= هٿ۔ ٻانهن۔ حامي۔ پاءُ زور.

بَانهيَانُ= سرپرست۔ مربي۔ دستگير۔ رفيق.

بَانِي= (واني) ٻولي۔ زبان۔ ڪلام۔ نفعو۔ صدا۔ سرسوتي نديءَ جو نالو.

بَاوُ= هوا۔ واءُ.

باءُ بتَاسُ= آفت۔ جن ۽ پري جو اثر.

باوَري= بيوقوف عورت.

باوُ گولا= قولنج هڪ مرض يا بيماري.

بَادَنُ= بندرو۔ جامڙو۔ وشنو جو پنجون اوتار۔

بَادَنا= (ڏسو بادَنُ)

بَاهُ= ٻانهن۔ هٿ۔ سهارو.

بَاهُو= هٿ۔ ٻانهن۔ امداد۔ طرفداري.

بَاهرو= سڄو پاسو۔ ساڄو طرف.

بَاهَڪُ= (واهَڪُ) ڍوئڻ وارو۔ بار کڻڻ وارو۔ حمال۔ مزدور.

بَاهَڪُ= ملازم۔ خادم۔ ٻاندر.

بَاهَلِيَہ= زيادتي۔ گهڻائي۔ ڪثرت.

بَاهَليَہ تَا= ڏسو (بَاهليَہ)

بَاهمَنُ= برهمڻ۔ ٻانڀڻ.

بَاهَنُ= (وَاهَن) سواري۔ گهوڙو۔ گاڏي.

بَاهُو= ٻانهن۔ هٿ۔ ڪلهو.

باهُوبَل= ٻانهن جي طاقت.

بَاهُوجُڌُ= (باهويُڌ) سامهون لڙائي۔ ويڙهه۔ ڪشتي راند۔ سلهه.

باهُولِيَہ= زياده۔ نهايت۔ ڪثرت.

بَاهُومُولُ= بغل۔ ڪڇ.

بَاهيَہ۔ ٻاهرين۔ اجنبي۔ پرديسي.

بَاهينڌري= ظاهري حواس خمسه 1۔ باصره 2۔ سامعه 3۔ لامسه 4۔ شامه 5۔ ذائقه.

بَائبُ= (وَايو) اولهه ۽ اترجي ڪنڊ.

بايڪا= (وَايڪا) زال۔ گهر ڌياڻي.

باينُ= (واين) (وَائينا) مٺائي جيڪا ٻاس طور مقصد پوري ٿيڻ تي ورهائي وڃي. هديو۔ تحفو۔ سوکڙي.

بَائِي = (وائي) بادي۔ ريح۔ سنڌن جو سور.

بَايُو= (وايُو) هوا۔ واءُ۔ اٺون پراڻ.

بَايُولوڪُ= (وايو لولوڪ) هوا جو گهيرو.

ببَاهُ= (ودِاَد) جهيڙو۔ جهڳڙو۔ فساد۔ تڪرار۔ عدالتي ويڙهه.

ببَادِي= (وِدَادِي) جهيڙيڪار۔ فسادي۔ دشمن۔ مدعي.

بباهُ= (وواهُ) شادي_ وهانو.

بَبڌُ پَرڪَارُ= (ووڌپرڪَارُ) طرح طرح.

ببُر= ڪوٽ_ قلعو.

ببَرنُ= (بورَن) بي رنگ_ بدرنگ.

ببَرنُ= (وِدَرَن) تفصيل_ تشريح_ تاويل_ توضيح.

بپَاگُ = (وِياگُ) ورهائڻ_ بخرو_ حصو_ تقسيم.

بپَرُ= چال_ طريقو_ هلڻ وارو.

بَپَرڪُ= پالڻ وارو_ حفاظت وارو.

بَپَرؤ= وڏو_ بزرگ_ پورو_ گنجو_ هڪ قسم جو نوريٽڙو.

بَڪَتِي= (وِڪَتِي) ڦيرو يا گردان_ اسم جي وصف گرامر موجب.

بِپَڪشِتُ= بکيو_ بڪارو.

بپو= (وِپو) جائداد_ دولت_ قوت_ عظمت_ وڏائي_ شان شوڪت_ خوشحالي_ چيز_ روحاني قوت.

بپُوتُ= (وِپُوت) رک_ خاڪ_ ڌوڙ.

بپُوتِي= (وِپوتِي) قدرت_ قدرت.

بپُوکَن= (وِپُوشَن) زيور_ گهه_ ڳهڻا.

بپي چَارُ = (وِپي چَاري) زناڪاري_ عياشي.

بپي چارني= (وِپي چَارني) چڪلو_ شراب خانو.

ببيڪُ= (وِويڪُ) عقل_ ضمير_ سمجهه.

ببيڪي= (وِويڪِي) دانا_ عاقل_ هوشيار_ سمجهه وارو.

بپَاڪُ= (وپَاڪُ) عمل جو ثواب_ عمل جو عيوض.

بپَتُ= (وِپَتُ) آفت_ ڏک_ بلا_ صدمو_ اوچتو صدمو.

بپَتَا= (وپَتَا) درد_ ڏک_ بلا.

بيدُ= (وِجَد) مصيبت_ آفت.

بپرُ= (وِپرُ) برهمڻ_ ٻانڀڻ.

بپَريتُ = (وِپَريتُ) برخلاف_ ضد_ بربادي_ مخالف.

بپَلُ= هڪ سيڪنڊ جو سٺيون حصو_ لمحو_ پل.

بپَنسُ= ميراث_ وارث.

بپَولِي= ابي ڏاڏي واري ملڪيت_ اباڻو ورثو.

بڦِي= خميس جو ڏينهن.

بتُ= (وتُ) ڌن_ دولت_ جائداد.

بتَاسُ= هوا_ واءُ.

بتَانُ= (وتَانُ) چاندوڪي_ شاميانو.

بتَرنَا= گفتگو ڪرڻ_ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ.

بتَرَنُ = (وتَرَنُ) ترڪ ڪرڻ_ ورجائڻ_ ڏيڻ_ عطيو_ خيرات.

تبرنَا= (وتَرنا) بخشڻ_ ڏئي ڇڏڻ.

بتَسَلُ= (وَتسَلُ) پيار ڪرڻ وارو مهربان.

بتَلُ= (وَتَلُ) پنجون جهان يا عالم.

بتَمُ بتَمُ= (وتَمُ وتَمُ) ٿورو ٿورو_ رفته رفته_ بتدريج.

بتَنَا= (وتَنَا) گذرڻ_ ٿي وڃڻ.

بتَا= وتَا) ڏکڙو_ ڏک_ ارڏ_ تڪليف.

بتِي= (وتي) ڳالهه_ سخن_ ڪلام_ ٻولي_ لفظ.

بتِي= پليتو_ چمني_ بتي.

بتيَانَا= ڳالهه ڪرڻ.

بتيتُ= (وَتيتُ) ماضي_ گذريل.

بتُ = (وَتُ) نوڪر_ ملازم_ ڪوڙي_ درجن.

بَاٽُ= واٽ_ رستو_ سڙڪ.

بٽَپُ= (وٽَپُ) وڻ جي ٽاري.

بٽڪُ= برهمچاري_ تياڳي.

بٽوي= (وَٽوهِي) سالڪ_ رستي جو هلندڙ_ مسافر_ راهه رو.

بعُ= بجلي_ برق_ ڪنوڻ.

بَجَالا= تخمي_ ٻج جنهن ۾ ڦٽڻ جي صلاحيت هجي.

بَجرُ= (وَجَر) هيرو_ الماس_ برق_ بجلي_ مضبوط_ سخت.

بَجراَ= هڪ قسم جي ٻيڙي.

بجرنگُ= (وَجرَنگ) مضبوط جسم وارو.

بَجَرَنگُ= ر= مجازاً هنومان.

بَجرَنگِي= (وَجرَنگِي) هڪ قسم جو ٿيو- جيڪو هنومان جا پوڄاري هٺائيندا آهن.

بجُري= بجلي.

بَجُنَا= (وجُنَا) وڄڻو- پکو- هوا ڏيڻ وارو.

بَجَنتَر= واڄي وڄائڻ وارو- نڙ وڄائيندڙ.

بَجَنتَري= ڏسو (بَجَنتَر)

بجوڪ= هڪ خوفناڪ جانور- قبر کوٽيندڙ (ڳوريٽ= گوريٽ).

بَجوگ= (ويوگ) جدائي- بخت- نحس.

بَجوگِي= (وَيوگي) جيڪو پنهنجي محبوب کان جدا ٿيو هجي. نڀاڳو- بي نصيب.

بَجَئِي= (وَجَئِي) فاتح- ناصر- سوڀ وارو.

بَجَئہ= (وَجَئہ) فتح مندي- سوڀ.

بَجَئہ دَسمي= (وَجَئہ سَمي) فتح جو ڏينهن. سري رامچندر جي فتح- جيڪا راوڻ تي حاصل ڪيائين. اهو يادگار ڏينهن ملهائن.

بَچارُ= (وِچارُ) ويچار- سوچ- غور.

بَچارَتُ= (وچارَت) ويچار ڪيل.

بچَارَڪُ (وِچَارَڪ) ويچار ڪندڙ.

بچارڪ= تحقيق ڪندڙ- محقق- جج- حاڪم.

بَچارُنا= (وَچارُنا) سوچڻ- ويچارڻ.

بَچاري= (وَچاري) سوچڻ وارو- ويچار ڪرڻ وارو.

بچارِيہَ= (وَچَارِيہ) غور جي قابل- زير ويچار.

بچترُ= (وچترُ) عجيب- نادر- دلچسپ.

بچترتَا= (وچترتَا) ڏسو (بَچتر)

بَچلِتَ= (وَچلِتَ) پريشان- موڳو.

بَچلنَا= (وَچلنَا) جهڪڻ- ٽوڙڻ- واپس ٿيڻ- وعدو ڀڄڻ.

بَچَنَ= (وَچَنَ) ڳالهہ- ڪلام- سخن- قول- عهد- واعدو- اقرار- شرط.

بَچَن پَالَ= (وَچَن پَال) واعدو پاڙيندڙ- ڳالهہ پوري ڪندڙ- ڳالهہ جو ڌڻي.

بَچَن پَتَرُ= (وَچَن پَتَر) عهدنامو- اقرار نامو.

بَچُڙنَا= وڇڙڻ- جدا ٿيڻ.

بَچوهُ= جدائي- وڇوڙو.

بَچوهُ= ڏسو (بچوهہ)

بَدَ= مهيني جون پويون ٽي تاريخون- خراب سوڻ واريون تاريخون.

بدَا= (ودَا) الوداع- جدائي- رخصت.

بدَائِي= موڪل- رواني- اجازت.

بَدَا= نوجوان- جوان- هوشيار.

بدَارَنُ= (ودَارَنُ) جدا ڪرڻ- پري ڪرڻ.

بَدَ بُدَ= پاڻيءَ جو بلبلو يا ڦوٽو- حباب.

بِبتُ= (ودِتُ) مشهور- معروف.

بَدَرَ= ٻير جو وڻ يا ميوو يا ڦل.

بَدَري= ڏسو (بَدَرُ)

بَدَرا= بادل- ڪڪر- جهڙ.

بَدَرڪَا= گنگانديءَ جي پرتي ڪندڙ نالو.

بَدري ڪَاشَرمُ= هڪ زيارت گاهہ- بدري ناٿ جي درگاهہ يا مڪان.

بدُرَمُ= (ودُرَمُ) مرجان- هڪ قسم جي دوا.

بَدَري= ٻير جو ميوو- صوف.

بَدَنُ= (وَدَنُ) منهن- روءِ- چهرو- صورت- شڪل- بدن.

بدوَانُ= (ودوَانُ) عالم- پنڊت.

بَدٗ= (وَدٗ) قتل- قتل ڪرڻ.

بَدٗ= بدٗل- روڪيل.

بدٗ= (ودٗ) طريقو- رواج- دستور- قانون- برهما جو نالو- وضح.

بدٗوَ= (ودٗو) چنڊ- ماهہ- ڪافور- وشنو.

بُدٗ= ڏاهو- عاقل- عطارد تارو- اربعا هڪ راجا.

بڏ= سجاتل_ ڏٺل_ جاڳيل_ مشهور وشنو جو نائون اوتار_ بڌ مذهب جو باني_ بڌ_ گوتم بڌ.

بڌ= عقل_ سمجهه_ ڏاهپ_ تميز.

بڌا= (وڌا) قتل_ خون_ فساد.

بڌاتا= (وڌاتا) خالق حقيقي_ الله تعاليٰ.

بڌان= (وڌان) دستور_ طريقو_ رواج.

بڌاڻ= گرو_ مرشد_ پنڊت_ استاد_ عالم_ عارف.

بڌاوا= خوشي_ مبارڪباد.

بڌائي= خوشي_ مبارڪ بادي_ خوشيءَ جو واجو.

بڌبار= (بڌوان) اربعا جو ڏينهن.

بڌت= جاتل_ محسوس ڪيل.

بڌجن= عالم_ علماءُ.

بڌر= گونگو_ ٻوڙو_ جو ٻڌي نه سگهي. جو ڳالهائي نه سگهي.

بڌستان= (وڌستان) ڦاسي گهاٽ_ ڪهڻ جي جاءِ_ مذبح خانو.

بڌڪ= قيدي_ ٻڌل_ قاتل_ اسير.

بڌڪ= (وڌڪ) جلاد_ مارڻ وارو_ قاتل_ شڪاري_ ڪاسائي.

بڌي= ڏسو (بڌڪ)

بڌلوڪ= فضائي دنيا_ اعراف_ هڪ جاءِ يا جهان_ جيڪو آسمان ۽ زمين جي وچ ۾ آهي.

بڌمت= عقل جو صاحب_ بڌ جو متو_ عقل وارو رستو_ صاف سڌو.

بڌمتي= بڌ جي مذهب واري عورت_ سمجهه واري عورت_ عقل واري.

بڌن= (وڌن) قتل_ شهادت_ خون.

بڌنا= (وڌنا) قتل ڪرڻ_ ماري وجهڻ.

بڌنا= (وڌنا) برهما جو لقب.

بڌو= (وڌو) ڪنوار_ ننهن_ زال_ (ڪل وڌو= وڏي خاندان جي عورت)

بڌوار= اربعا جو ڏينهن.

بڌوان= (بڌمان) ڏاهو_ عقلمند.

بڌوت= (وڌوت) رواج مطابق_ طريقي سان.

بڌوتي= (وڌتي) جوان عورت.

بڌونس= (وڌونس) تباهه_ برباد.

بڌي= (وڌي) طريقو_ طور_ فرض_ مقدر.

بڌي= عقل_ تيز_ سمجهه_ سوجهه_ ويچار.

بڌي اندري= پنج باطني حواس.

بڌي بل= مدرڪ طاقت.

بڌي ڀرشٽ= بي عقل_ چريو_ ناسمجهه.

بڌي مان= (بڌي وان) سمجهه وارو_ دانا_ عاقل.

بڌي= ٻڌي_ عقل.

بڌينڊري= چرير ڪنڌڙ_ جهڙوڪ دل_ زبان ڪن_ نڪ_ کل.

بڌيه= (وڌيه) واجب القتل_ مارڻ لائق.

بڌيه ستان= ڦاسي ڏيڻ واري جاءِ_ ڦاسي گهاٽ_ ڪهڻ جي جاءِ_ مقتل.

بڌي هين= بي عقل_ ناسمجهه_ احمق_ مورک_ نادان.

بدي= (ضد سُدي) بدر کان هلال تائين. مهيني جو پويون اڌ_ انڌيرو پاسو.

بديا= (وديا) علم_ عقل_ هنر.

بديا ڌر= (ودياڌر) علم ۽ هنر جو ماهر_ رضوان_ جنت جو داروغو.

بديارٿي= (وديارٿي) شاگرد_ طالب علم.

بدياليه= (وديالَيه) اسڪول_ مدرسو_ ڪاليج.

بديادان= (وديادان) عالم_ پنڊت_ استاد.

بديش= (وديش) پرديس_ ڌاريو ملڪ.

بديشي= (وديشي) پرديسي_ مسافر_ غيرملڪي_

ذاريو

بَديهہ= وديهہ= پاڻ وسارڻ۔ تارڪ جسم.

بَديهہ مُڪَت= (وَديهہ مُڪت) نجات۔ جسم کان آزادي.

بَديهہ موڪش= ڏسو (بَديهہ مُڪَت)

بدَال= (ودَال) بلي.

بَر= (وَرَ) چڱي دعا۔ برڪت۔ نيڪي۔ بخشش۔ گهوٽ۔ مڙس۔ وَرَ۔ مالڪ.

بَراٽ= (وَراٽ) دنيا۔ عالم۔ شان ۽ شوڪت.

بَراٽ رُوپ= (وراٽ رُوپ) جملي ڪائناتون. ڪُل جهان۔ جملي جهان.

براَج= (وَراَج) خوبصورتي۔ عزت ۽ شانُ مانُ.

براجمانُ= (وَراجمانُ) مجلس جو مور۔ صدر مجلس.

براجنا= (وَراجنا) آرام سان رهڻ۔ رونق افروز.

بَراڳ= (وَراڳ) نفرت۔ بددلي.

بَراڳي= (وَراڳي) ويراڳي۔ راهب۔ تارڪ۔ اهو شخص جنهن جي ڪا خواهش نہ هجي۔ جيئري مرڻ.

بَرامُ = (وَرامُ) آخر۔ انجام۔ علامت۔ بي چين۔ پريشان.

بَرانا= ذاريو۔ پرائو۔ بين جو.

بَراهُ= (وَراهُ) سوئر۔ خنزير۔ وشنو جو ٽيون اوتار.

بَراهمَڻ= (ڏسو برهمڻ)

بَرِيَس= طاقت۔ وَس۔ دليري۔ قوت.

بُرت= قابليت۔ مهارت۔ طاقت.

بَرت= (وَرت) روزو۔ وظيفو۔ عادت۔ اهو ڪم جنهن جي ڪرڻ بعد ثواب ملي.

بِرت= (وِرت) ذريعہ معاش۔ آمدني۔ اها ملڪيت جا مذهبي رسمن جي ادائگيءَ لاءِ ڪم اچي۔ وقف املاڪ يا جائداد.

بَرتانت= (وَرتانت) ڪيفيت۔ حال۔ واقعو۔ تاريخ۔ روايت.

بَرتمانُ= (وَرتمانُ) زمان حال۔ موجود وقت۔ هلندڙ زمانو۔ حاضر.

بِرٿ = (وِرٿ۔ وِرٿا) بيڪار۔ بي فائدو.

بَرٿا= فضول۔ اجايو.

بَرتي= (وَرتي) روزيدار۔ روزائت۔ پرهيزگار.

بِرتي= (وِرتي) خاصيت۔ طبيعت۔ دلي توجهہ۔ روزگار جو رستو۔ جائداد.

بَرَج= (وَرَج) گوسالو۔ جت ڳئون پالجن.

بَرَج باسي= (وورَج واسي) گوسالا ۾ رهڻ وارو.

بَرَج بالا= گوپي۔ ٻانهي۔ نوڪرياڻي.

بَرَج بَنِتا= (وَنِتا) برج ديس جي عورت۔ برج مٿرا جو علائقو يا شهر جتي۔ ڪرشن ٻاراڻي عمر گذاري۔ راند روند ۾.

بَرَج ڀاشا= (ورَج ڀاشا) برج جي ٻولي يا زبان.

بَرَج ڀاکا= مٿرا ۽ بندرا بن جي ٻولي.

بَرَج چَندَر= سري ڪرشن چندر.

بَرَج راج= برج جو مالڪ.

بَرَج ڪِشوري= (وَرَج ڪِشوري) راڌا جو لقب.

بَرَج ڪشور= (وَرَج ڪِشور) سري ڪرشن چندر.

بَرَج مَندَل= برج ضلعو۔ برج علائقو.

بَرجَڻ= (وَرجَڻ) روڪ۔ ترڪ۔ منع.

بورَج نار= برج ديس جي عورت.

بَرَج ناگر= (وَرَج ناگر) شري ڪرشن.

بَرجوري= زبردستي.

بَرَچ= (وَرڪش) وڻ.

بَرِڇڪ= (وَرڇڪ) وڇون۔ هڪ برج جو نالو۔ عقرب.

بَرد۔ ناموري۔ ناموسي۔ شهرت۔ لباس۔ هٿيار.

بَردانُ= (وَردانُ) دعا قبول ٿيڻ۔ ڪنوار جي منهن ڏسڻ واري سوکڙي ڏيڻ.

بَرداولي= خاندان جي ساراهہ۔ منقبت.

بُردائي= (وَردائي) بخشيش ڏيڻ وارو.

بُردائڪ= (وَردائڪ) برڪت ڏيڻ وارو۔ دعا ڪرڻ وارو.

بَرُو= ڍڳو۔ ڏاند۔ سانُ.

برڏُ= (وِرُڌ) مخالف_ دشمن.

برڌ= (وِرڌ، (وِرڌتي) زيادتي.

برڌي= ڪثرت_ گهڻائي.

برّڌ= (وِرت) پوڙهو_ ڪراڙو_ پراڻو.

بروڌتا= مخالفت_ حسد_ دشمني.

برَسَ= (وِرَس) خلاف_ بي لطف.

برَسَن هارُ= وسڻ وارو.

برَشُ= (وَرش) ورهيه_ سال _ سن.

برشُ= (وِرش) ڏڳي_ ڳئون_ هڪ برج جو نالو برج ثور.

بَرشا= (وَرشا) برسات_ بارش_ مينهن.

بَرشارُتُ= (وَرشارُتُ) برسات جي موسم. 15 آکاڙا کان 15 بڊو تائين. هندي سال موجب ٻ مهينا.

برڪارُتُ= (ڏسو بَرشارُتُ)

بَرشاسَن= (وَرشاسَن) ساليانو_ سال جو.

بَرشاڪال= (وَرشاڪال) برسات جي مند.

برشڪال= ڏسو (بَرشاڪال)

برشَپ= ڳئون_ ڏڳي_ برج ثور.

برَکپ= ڏسو (بَرشپ)

برشَٽ= (وَرشٽ) برسات_ بارش.

برکُ= باران_ مينهن.

برشڇڪ= (وَرشڇڪ) وڇون_ برج عقرب.

برکٽ= (وَرکٽ) تارک دنيا.

برکش= (وَرکش) وڻ.

برکا= (وَرشا) برسات_ مينهن_ باران.

برکُ= هڪ برج جو نالو_ برج ثور.

برگُ= (وَرگُ) قسم_ ٻن_ ذات_ ذرو_ ڪتاب جو حصو.

برل= (وِرل) لکيل_ نازڪ_ جدا_ ٿورو.

برلا= (وِرلا) ڪوڪو_ انوکو_ خال خال_ عجيب_ لاثاني_ نادر_ ناياب_ دهليءَ ۾ هڪ مندر برلامندر.

برما= (وَرما) زره_ بچاءُ وارو هٿيار يا پوش_ لوهي پوشاڪ_ کتري قوم جو لقب.

برُنُ= (وَرُن) رنگ_ ذات_ مذهب_ ملت_ فرقو_ قبيلو_ جنس_ لباس_ صورت_ چاروڻ_ برهمڻ_ کتري_ ويش_ شودر.

برُنا= (وَرُنا) شادي ڪرڻ_ ڀانؤ ڪرڻ.

برُنُ آشرمُ= (ڏسو ورن آشرم)

برُنالئہ= (وَرنالئہ) سمنڊ_ درياهه.

برُنڊُ= (وَرنڊ) ڍير_ ڍڳ_ گروهه.

برُنڊا= (وَرنڊا) تلسي جو ٻوٽو.

برنساٻن= برج صوبي جو هڪ شهر.

برُنُ ڌرمُ= (وَرنُ ڌرمُ) اهو فرض جو هرهڪ فرقي يا مذهب تي جدا جدا عائد ڪيو ويو آهي.

برُنُ شنڪرُ= (وَرنُ شنڪرُ) اهو اولاد جيڪو غير قوم سان شادي ڪجي ۽ ان زال مان ڄاول هجي_ نڪاح کان سواءِ ڄايل حرامي.

برُنُ مالا= (وَرنُ مالا) حروف تهجي_ الف ب جي پٽي يا ڦرهي 52 اکري.

برنَن= (وَرنَن) تعريف_ ثنا_ مدح_ حمد.

برنَنا= (وَرنَنا) تعريف ڪرڻ_ حمد و ثنا ڪرڻ.

برُن هين= (وَرنُ هين) ذات کان ٻاهر_ برادريءَ مان نڪتل.

برني= (وَرني) پنبٽي_ اک جا وار.

برڏا= وڻ.

برُوپُ= (وِروپ) بدصورت_ خراب شڪل.

برُوڌُ= (وِروڌ) خلاف_ فرق_ ضد.

برُوڌِي= (وِروڌي) مخالف_ دشمن.

بروگُ= (وِروگ) جدائي_ غيرحاضري.

بروگن= (وِروگن) اها عورت جيڪا جدائيءَ جي ڪري غمگين هجي_ وڇوڙيل.

بروگي= (وِروگي) وڇڙيل عاشق.

برهَ= (وَرَه) جدائي ـ اهو ڪلام يا راڳ ـ جنهن ۾ وڇوڙي جو بيان هجي.

بَرُهُ= مورجا کنڀ ـ پن.

بِرُها= وڇوڙي جو گيت يا ڪلام.

بَرُهَسِپَتُ= هڪ ستارو مشتري ـ ديوتائن جو گرو يا مرشد.

بَرُهَسِپَتُ وَارُ= خميس جو ڏينهن.

بَرُهَسِپَتِي= علم جو ديوتا ـ ديوتائن جو ديوتا ـ ڪاملن جو گرو يا مرشد.

بَرُهُمُ= واجب الوجود ـ روح اعظم ـ بزرگ هستي ـ ستون پراڻ.

بَرُهَمَا= برهمڻ ـ ٻانيڻ ـ قادرمطلق ـ اوتار ـ الله پاڪ.

بَرُهَمَا ڪُشَرُ= اوم ـ ٽنهي ديوتائن جو ذڪر.

بَرُهَمَانَڊُ= عالم ڪبير ـ اڳيون جهان.

بَرُهَمَ بَادِي= (وَادِي) هر اوست جو متو رکندڙ ويندانتي ـ صوفي.

بَرُهَمُ بِدِيَا= (وِديا) باطني علم ـ تصوف ـ ويدانت.

بَرُهَمُ پُوتُ= فنا في الله.

بَرُهَمَ پُوَڄُ= پيرن جو ڪاڏو ـ مرشدن جي غذا.

بَرُهَمَ پُوڄَنُ=

بَرُهَمُپُتَرُ= هڪ درياهه جو نالو ـ جيڪو هماليه جبل مان تبت ملڪ مان نڪري اوپر طرف بنگال جي اپسمنڊ چوڙ ڪري ٿو. درياهه سرسوتي.

بَرُهَمُ تَتُو= الاهي علم ـ خدا شناسيء جو علم.

بَرُهَمُ تَوَهُ= الوهيت ـ وحدانيت.

بَرُهَمُ چَارِي= طالب علم ـ شاگرد ـ زاهد ـ مجاهد.

بَرُهَمُ چَرِيَهَ= (چَرِڄ) طالب علمي وارو وقت.

بَرُهَم وَنڊُ= شاگرد جو ڏنڊو ـ بددعا ـ لعنت ـ نفرت.

بَرُهَمُ رَاتِري= برهما جي رات ـ ڇهن مهينن جي رات ـ ڇهن مهينن جو روزو.

بَرُهَم رَاڪُشَسُ= هڪ قسم جو ڀوت ـ بدروح ـ جن ـ ديو.

بَرُهَمَ رِشِي= اهو فقير جنهن جو هڪ دم به رب جي ذڪر کان خالي نه هجي.

بَرُهَمُ رَنڌَرَ= تارو ـ کير پياڪ ٻار جي مٿي ۾ هيٺ مٿي ٿيندڙ تارو.

بَرُهَمُ پِسَرُشُ= قرب رب پاڪ.

بَرُهَمُ سُوتُرُ= جڻيو ـ زنار ـ شاسترن جو مجموعو.

بَرُهَمُ گهَاتُ= برهمڻ مارڻ.

بَرُهَمُ گِيَانُ= حق جو علم ـ علم خداشناسي.

بَرُهَم گِيَانِي= عارف ـ الاهي علم جو ڄاڻو.

بَرُهَم لوڪُ= روح جي رهڻ جي جاءِ ـ عالم علوي.

بَرُهَمُ وِتُ= ڪل علم ـ سڀ ڪجهه ڄاڻندڙ.

بَرُهَمُ هَتِيَهَ= برهمڻن کي مارڻ.

بَرُهَمُ هُوتَرُ= اها جاگير جيڪا عبادتن ۽ خاص رسومات لاءِ خرچ واسطي ڏنل هجي.

بَرُهِمَا= خالق حقيقي ـ الله پاڪ.

بَرُهِمَاشِرَ= هٿيار جو قسم جو منتر پڙهي هلايو وڃي.

بَرُهِمَاسَنَ= مراقبي جي خاص ويهڪ.

بَرُهِمانڊُ= زمين جو گولو.

بُرهمانند = دائمي خوشي.

بَرُهَما وَرتَ= اهو ملڪي خطو جيڪو دهلي جي اتر اولهه ۾ واقع آهي.

بَرُهَمُ گيَہ= خدا کي سڃاڻڻ وارو درويش فقير.

بَرُهَمَنُ= اهو شخص جو خالق ڪائنات ۽ ان جي موڪليل پيغام کي سڃاڻي ـ هندن جي چئن ذاتين مان هڪ ذات.

برهمڻ= ٻانيڻ ـ وڏگهراڻي وارو.

بَرُهَنيَہ= برهمڻ جو ـ ٻانيڻ جو ـ وشنو.

بَرُهَمُ وديَا= (وديا) علم تصوف ـ ويدانت.

بَرُهَمُ رِشِي= فقيرن جو هڪ مقام يا درجو.

بَرُهَمُ سَرُدَرَ= ويدانت ـ جڻيو ـ زنار.

بَرهَمَ وَادِي= ويدانتي ـ برهم ڄاڻندڙ ـ صوفي درويش ـ فقير لوڪ.

بَرهَمَ نِردَانُ= فنا في الله ـ الله جي حڪمن جي وري پوري تابعداري ڪندڙ ـ الله وارا ڪم ڪرڻ ـ هڪ عربي مقولو ـ موجب ـ تخلقو باخلاق الله.

بَرهَمَ يوڳُ= خداتعاليٰ جي عبادت ڪرڻ.

برهَنَ= اها عورت جا فراق دوست ۾ غمگين ۽ رنجور هجي ـ جيئن سسئي ـ مومل وغيره.

برَهَنَلَ= ڪدڙو ـ نامرد ـ هيجڙو.

برُهَنَلاَ= نامرد ـ بيڪار ـ جنهن کي مرداني طاقت نه هجي.

برِهَني= (ورِهَني) اِها عورت جا پنهنجي مڙس يا عاشق کان جدائيءَ ۾ هجي.

برُهَا= موريڪي جا ڪنپ ـ مال چارڻ جي جوءِ.

برُهي= موريڪي.

برِهي= (ورِهي) عاشق صادق.

برَهيَا= (ورَهيا) عاشق مهجور.

برِيَا= موقعو ـ وقت.

برِيائِي= خوشي.

برِسَ= (وَرِسَ) سال ـ ورهيه ـ سن.

برَيَاڳِي= نياڳي ـ بدنصيب.

برِوَاڳني= دوزخ جي جاءِ.

برِوَائِل= ڏسو (بڙواڳني)

برُهَيا= قيمتي ـ وڏي قيمت واري ـ مهانگي.

بَسُ= (وَشُ) وس ۾ ـ قابو.

بسُ= (وشُ) زهر.

بَسارُنَا= وسارڻ ـ پلائي ڇڏڻ.

بَساهَنَا= خريد ڪرڻ ـ ملهه تي وٺڻ.

بَستُ= (وَستُ ـ وَستو) سامان ـ اسباب ـ شيءِ.

بَستُو= ملڪيت ـ جائداد ـ اثاثو.

بِستَارُ= (وَستَارُ) وستار ـ تشريح ـ تفصيل ـ وڌائڻ ـ ڦهلائڻ.

بِستَارُ پُورِبَڪُ= تفصيل سان ـ شرح سان.

بِستَارُنَا= (وستارُنا) ويڪرو ڪرڻ ـ وڌائڻ ـ ڪشادو ڪرڻ.

بِستَالَتَا= (وِستَالتا) وڏنڻ ـ وڌائڻ.

بَستَرَ= (دَستَرَ) بسترو ـ هند ـ ڪپڙو ـ پوشاڪ ـ لباس.

بستَرتُ= (وِستَرتَ) ڦهلاءُ ـ منفصل.

بِشَدَ= (وِشَدَ) سفيد ـ شفاف ـ اڇو.

بَسُدَا= (وَسُدا) جهان سنسارا ـ زمين.

بَسُديُو= (وَسوديُو) سري ڪرشن جي پيءُ جو نالو ۽ شورسين جي پٽ جو نالو.

بِسَوَ= (وِسَوَ) بغير ـ کان سواءِ.

بِسَرَا= وسارڻ وارو ـ پلجي ويل ـ غافل.

بِسرامُ= (وِسرامُ) آرام ـ راحت ـ سڪون.

بِسرَانتُ= (وِسرانتُ) آرام ڪندڙ.

بِسَرجَل= (وِسرجَل) ڪيڻ ـ اٿارڻ.

بِسرجَنَ= (وِسرجَنَ) ڪنهن مذهبي رسم جو خاتمو.

بِسَرڳُ= (وِسَرڳُ) ترڪ ڪرڻ ـ موقوف ڪرڻ.

بِسرُنَا= وسارڻ ـ پلجي وڃڻ.

بِسشَٽاوديتَ= ڪثرم ۾ وحدت.

بِسمَرُنُ= ڀل ـ چوڪ ـ وسار.

بِسمَيَه= عجب ـ حيرت ـ شڪ شبهه.

بَسَنُ= (وَسَنُ) ويس ـ پوشاڪ ـ لباس.

بَسَنتُ= (وَسَنتُ) بهار جي مند ـ هندي سال ۾ چيٽ کان ويساک تائين.

بَسَنتُ پَنچمِيُ= هندن جو هڪ ڏڻ.

بَسَنت رِتُو= بهار جي موسم جو.

بَسَنتِي= ڦڪو رنگ ـ پيلو رنگ (وَسنتي) مذهبي رنگ.

بَسَندَرُ= (وَسَندَرُ) باهه کي پوڄيندڙ.

بِسَنِي= (وِسَنِي) بشني ـ لوفر ـ عياش ـ زناڪار.

بسوَ= (وسو) دنيا_ زمين جو حصو.

بسَوَا= (وَسوا) زمين جي ماپ ۾ هڪ ويسو جنهن ۾ 1089 فوٽ اچن. ان جو 20/1 حصو جنهن کي وسواس چئبو آهي.

بَسُ وَاري= بانس جي پوک يا جهنگ.

بسُواسُ = (وسُواسُ) اعتقاد_ ڀروسو.

بَسُواسُ گهاتَ= دوست کان دغا ملڻ_ محسن کي مارڻ.

بسُواسي= (وسواسي) اعتبار ڪندڙ_ دوستي رکندڙ_ يقين ڪندڙ.

بسوَڪَرمَا= ديوتائن ناهڻ وارو.

بَسيَا= بانسري_ بين_ نڙ_ ساز جو قسم.

بَسيٺ= ايلچي_ سفير_ قاصد_ ڪماشتو.

بَسيٺ= دلال.

بَسيرَا= آکيرو_ اڏو_ رهڻ جي جاءِ.

بسيتَا= ڪثر_ واڌارو_ گهٽائي.

بَسيدڪ= خاص_ مخصوص.

بسيلاَ= زهر وارو_ زهريلو.

بَشُ= زهر.

بشاڪا= (وسَاکَا) چنڊ جي سورهين تاريخ.

بشَال= (وشَال) ڪشادو_ بزرگ_ بلند_ عظيم_ وسيع.

بشَٽَا= چيٽو_ پاڻ_ ڪندگي_ ٿورو.

بَشِ دَرَ= زهر وارو_ نانگ.

بشَرَامَ= آرام_ سڪون.

بشرامُ دَامُ= آرامگاهه_ سمهڻ جو ڪمرو.

بشَمَ= بد_ برو_ زهر_ تڪليف وارو.

بشَمُ جُورُ= زهريلو بخار.

بشَنَ= عالم جو پاليندڙ_ پروردگار.

بشَنُو= وشنو جو ڏهرن اوتار.

بَشِ پَدُ= حمد_ منقبت_ شاعريءَ جو قسم.

بشَنَوِي= وشنو ديوتا جو پوڄاري.

بشَواَ= دنيا_ جهان_ سنسار.

بشَواسُ= اعتبار_ يقين_ اعتماد.

بشَوَيَاپَڪُ= محيط ڪُل_ الله پاڪ.

بشُوچڪَا= مرض_ بيماري_ هيضو.

بَشوَرُوپُ= خداوند پاڪ.

بشَونڀرُ= پرورش ڪندڙ جهان جي_ الله پاڪ.

بشويشُورَ= (وشنويشور) مالڪ_ الله پاڪ.

بشَدِ= پنج حواس: 1_ باصره = ڏسڻ 2_ سامعه= ٻڌڻ_ شامه_ سنگهڻ. 4_ ذائقه= چکڻ 5_ لامعه= شهوت.

بشيُ= نفس جو پوڄاري_ عياش.

بشَئِ ڀوگ= نفساني خواهشون.

بَشيش= گهڻو_ زياده_ فضيلت.

بَششَا= ڏسو بَشيُش.

بَشيڪ= (ڏسو وشيش)

بَڪَ= بَڪهه_ اجايو گفتگو.

بَڪَا= تمام ٿورڙا.

بڪارُ= بگڙجڻ_ خلل پوڻ_ خراب ٿيڻ.

بڪَاستَ= ڪليل_ تازو ڦٽل.

بڪَاسَرَ= هڪ راڪاس جو نالو.

بڪَاشُ= چمڪ_ تيزي_ خوش.

بڪَال= منجهد جو وقت_ ٻن پهرن کان پوءِ.

بَڪُٽا= بَڪڻ يا ڳالهائڻ وارو_ ڳالهير_ ليڪچرار.

بڪَٽُ= مشڪل_ ڏکيو_ خراب_ سخت.

بڪَرالُ= ڊيڄارڻ وارو_ خوفناڪ_ بدشڪل.

بَڪرالُ= ڏسو بڪرال.

بڪَرُتَ= تبديل_ مٽڻ_ ڦيرائڻ.

وڪَرمُ= قوت_ طاقت_ بهادري_ دليري.

بڪَرَ= وڪرو ڪرڻ_ فروخت ڪرڻ.

بڪَستَ= ڪليل_ ڪشادو.

بڪَسنَا= ڪلڻ_ مشڪڻ.

بڪَل= بيتاب_ بيقرار.

بَکُلَـ هڪ وڻ جو قسم.

بَکُل= کَل ـ ڇلڪو ـ ڇڪ ـ ڇوش.

بَکَلَپُ= خراب خيال ـ وهم گمان.

بَکوادِي= اجائي گفتگو ڪندڙ ـ بڪواس ڪندڙ.

بَکَ= ٻگهه.

بکَ= زهر.

بَشُ= ڏسو بڪ

بَکَاتُ= مشهور مصروف.

بَکَاءِ= ڏک – سور ـ رنج.

بَکَانُ= ظاهر ـ مشهور ـ تشريح ـ تفصيل.

بَکُدَّرُ= زهروارو ـ نانگ.

بَکَرُ = زهر ـ ڏکيو ـ مشڪل.

بَکَشِ= (ڏسو وشِ)

بَکَيَاتَ= تعريف ـ تفسير ـ بيان.

بَکَشِ يُوتُ= نفساني خواهشون.

بَگَ= ٻگهه پکي.

بگَتَ= برائي ـ خرابي ـ بدي ـ زبوني.

بَگُرهُ= جسم ـ تصوير ـ بگيڙ ـ جهيڙو ـ لڙائي ـ دشمني.

بَگُنڌُ= بدبوءِ.

بگهَنَ= بگاڙ ـ خلل ـ رڪ ٽوڪ.

بَگهُنَ= منع ـ مخالفت.

بَگيانُ= عقل ـ دانش ـ علم.

بَگيانُ مَئي ڪوشُ= آتما جو چوٿون پردو جيڪو عقل وارو آهي.

بگيَانُ وَادُ= آئيڊل ازم ـ اهو فلسفو مذهبي، جنهن ۾ ڪائنات جي هر شيءِ ٻاهرين نه. بلڪ اندروني محيو وجي ٿو.

بگيَانِي= عقل وارو ـ داناءُ ـ ڏاهو.

بَلَ= ٻَل ـ زور ـ طاقت ـ فوج ـ ٻج ـ وارو.

بَلِ= نذر ـ قرباني.

بِلَ= نانگ جو ڏرڙ ـ هر ڏرڙ يا سوراخ.

بلاَپُ= ماتم ـ ڏک ـ روئڻ ـ سوڳ.

بَلاَپنَا= ماتم ڪرڻ ـ ڏک ڪرڻ ـ سوڳ ۾ رهڻ.

بلَپنَا= ماتم ڪرڻ ـ ڏک ڪرڻ.

بَلاَتَ= زور سان ـ جبر سان.

بَلاتُڪَارُ= زوري ـ زبردستي ـ جبري.

بَلَتُڪَارُ= ڏسو ()بلاتُڪار)

بِلاَرَ= ٻلي.

بلاءِ= ڏسو (بَلاءُ)

بَلاَسُ= خوشي ـ شادماني ـ تفريح.

بَلاَسي= عياش ـ شهوتي ـ زاني.

بُلاَڪَ= ٻولو ـ نڪ ۾ پائڻ جو گهه يا زيور.

بَلاڪَا= ٻگهه پکي.

بَلاَنُج= سري ڪرشن جو لقب.

بَلاَنڊَ= (ڏسو وَلانڊُ)

بَلاَنُوتُ= زورآور ـ طاقتور ـ مضبوط.

بَلاهَڪُ= بادل ـ ڪڪر ـ راڪاس.

بلائِي= ڪاٺي جنهن سان سوراخ بند ڪجي.

بَيلَبُ= هڪ وڻ جو قسم ـ ٻڙ ـ جنهن جون ٽاريون هيٺ لهي اچن.

بلَبُ= پيارو ـ عزيز ـ دوست ـ مالڪ (وَلَبُ) نگراني ڪندڙ.

بَبُدَرُ= وڏو پاءُ ـ طاقتور ـ زورآور ـ سري ڪرشن جو لقب.

بَل پُوگُ= زبردستيءَ سان استحصال ڪرڻ.

بَلبيرُ= زوروارو ـ قوي ـ دلير ـ سري ڪرشن جو لقب.

بَلتڪَارُ= زبردستي ـ جبر ـ زيادتي.

بَلَدَارِي= زورآور ـ ٻل وارو.

بَلَديوُ= واچوڙو ـ سخت هوا ـ وڏو پاءُ ـ بلرام ـ سري ڪرشن جو لقب.

بَلرامُ= بلديو ـ شيش جو اوتار ـ سري ڪرشن جو وڏو پاءُ.

بَلَرانَد= اها عورت جنهن جو مڙس ننڍڙائيءَ ۾ مري ويو هجي.
بلستا= خوش ٿيڻ. سک حاصل ٿيڻ.
بَلشالي= قوت وارو_ طاقتور_ پهلوان.
بَلشٺ= وڏو زور رکندڙ_ شهزور.
بَلَڪَل= وڻ جي کل يا چوٽا ءِ کل.
بفلڪنا= ڏسڻ_ سجاڻڻ.
بَلگ= الڳ_ جدا.
بَلگاؤ= جدائي_ عليحدگي.
بَلَمَ= عاشق_ مڙس_ پريتم_ محب.
بَلَمَا= ڏسو (بلَم)
بلَمَ= سوراخ_ گرهه_ تنگ.
بلَمب= دير_ تاخير_ سستي.
بلَمبُ= ڏسو (بلمب)
بلَمبنا= دير ڪرڻ_ تاخير ڪرڻ.
بلَن= وڪوڙيل سٺوڙيل_ سميٽيل_ ويڙهيل_ بيهاريل.
بلَن= وڏي طاقت وارو.
بَل نَدِي= ڏسو (بَلَن)
بلنگهن= چڙهڻ.
بَلوا= واريءَ جو.
بَلوان= پلوان_ طاقتور پهلوان.
بَلوَتُ= جوان_ قوي.
بَلوَتا= طاقت_ قوت_ بَل.
بَلوَتي= طاقتور عورت.
بلوڇن= ڏسڻ_ ديدار ڪرڻ.
بَل وَرَدَن= طاقت وڌائڻ وارو_ مقوي.
بلوڪن= نمائش_ سڌار_ نظر.
بلوڪنا= مطالعو ڪرڻ.
بَلوَلا= بلبلا_ پاڻي ڦوٽا_ حباب.
بَلوَنتُ= بل وارو_ طاقت وارو_ پهلوان.
بلوَه= ٻير جو وڻ.

بَلهار= صدقو_ قرباني.
بَلهاري= قربان ٿيڻ.
بَل هِين= ڪمزو_ هيڻو_ ناتوان.
بَل هينتا= بيوقوفي_ هيڻائي_ ڪمزوري.
بَلِي= بَلِي_ قوت وارو_ زورآور_ قربانيءَ جو ديوتا_ هڪ راڪاس جو نالو. جنهن کي وشنو پيرن پاتال ۾ اماڻي ڇڏيو.
بَلِي دان= نذر_ قرباني.
بَلِي مُک= باندر.
بلي ڀاري= حصو وٺڻ وارو_ ڀاگيياڻيوار.
بَلِيَ= طاقتور.
بَلوَان= ڏسو (بَليَ)
بَمَ= شور_ گوڙ.
بمب= تصوير_ عڪس.
بمبا= ڏسو (بمب)
بَمري= ڪاري قسم جو هڪ جيت.
بمک= مخالف_ ابتو_ محروم_ گنهگار.
بمَل= پاڪ_ صاف_ بي داغ.
بمَن= ڦي_ ڪيَ_ التي.
بَن= جهنگ_ ٻيلو_ صحرا_ رڃ.
بنَا= بغير_ سوا.
بناش= بربادي_ زوال_ تباهي_ فنا_ ناس ٿيڻ_ موت.
بنَاڪارن= ڪارڻ کان سواءِ_ بنا سبب.
بنَايڪ= درڪ اوتار گنيش جو لقب.
بنباس= جلاوطن_ جهنگ ۾ رهڻ.
بَنَباسي= بيراڳي_ صحرانشين جهنگلي.
بنبڪ= ڳاڙهو رنگ_ باهه وارو رنگ.
بَن بلاؤ= جهنگ ٻلو.
بَن بهار= جهنگ ۾ سير ڪرڻ وارو.
بنتا= عورت_ زال_ جوءِ.

بنتي= عرض_ التجا_ خوشامد_ درخواست.

بنج= واپار_ وڻج_ سوداگري.

بنج= ڏسو (بنج)

بنجارَ= اناج ڍوئڻ وارو_ ٻاڙو وڻندڙ.

بنجر= اها زمين جنهن ۾ آبادي نہ ٿي سگهي_ پنجر.

بنجن= (وينجن) حرف صحيح.

بنجن= (ونجن) پڪوڙا_ ڪاڏو.

بنجر= (ونجر) جهنگلي_ وحشي.

بند= (وند) بوند_ قطرَ_ ڏبو_ نشان_ نقطو_ ٻڙي_ نابود.

بندي= (وندي)ڏسو (بند)

بندا= (وندا) ڏسو (بند)

بندا= ٽڪو_ نرڙ تي لڳايل نشان.

بندن= (وندن) تعظيم ڪرڻ.

هٿ ٻڌي بيهي سر جهڪائڻ.

بندنا= ڏسو (بندن)

بندنوار= شاديءَ ۾ عيد جي ڏينهن دروازن تي ٻڌل هار.

بندن هار= ڏسو (بندنوار)

بندو= بوند_ قطرو_ ڦڙو_ نقطو.

بند= ٻڌڻ_ بند_ بندش_ حد_ قيد_ پڙي_ مجبوري.

بندان= روزي_ وظيفو_ پينشن.

بندت= ٻڌل_ مقيد.

بندرا= ڪاسبي_ ڪسبي_ ڪجري.

بندڪ= ضمانت_ گروي_ قيد.

بندڪ= گروي رکڻ_ گهہ رکڻ.

بندڪ داري= گروي رکندڙ_ وياجي.

بندن= (ڏسو بندَ)

بندنالي= جيل_ قيد_ بنديخانو.

بندن پتر= گروي نامون_ اهو دستاويز يا ڪاغذ جنهن تي گرويءَ جو بيان لکجي.

بندو= ياءُ_ ناتي وارو_ رشتيدار.

بندوجن= ڏسو (بندو)

بندي= ڪنجر_ جڪلي هلائڻ وارو.

بنديا= سنبي_ اها عورت يا ڳئون.

بندي= يا ٻڪري يا مينهن، جنهن کي ڪوبہ حمل نہ ٿئي.

بندياچل= هڪ جبل جو نالو.

بفنديج= مضبوطي_ ڪنجوسي_ بخيل_ ڏينهن جي مزوري_ مقرر پگهار_ وظيفو.

بندي= ٽڪو_ نقطو_ ٻڙي_ ٽبڪو_ نرڙ تي پائڻ جو گهہ يا زيور.

بندي= تعريف ڪندڙ_ قيدي_ ڀٽ_ هڪ قسم جو زيور_ باندي.

بنديجن= ڀٽ= دهل ۽ دف وڄائي خيرات يا بخشش وٺڻ وارو.

بندي گرده= قيدخانو_ جيل_ بنديخانو.

بندي وان= قيدي_ باندي.

بنس= بانسري_ نڙ_ بين.

بسنپت= نباتات_ زمين مان پيدا ٿيل.

بنسپتي= ڏسو (بسنپت)

بنسري= بينسري_ وات جو ساز.

بنس لوچن= تباشير هڪ دوا جو نالو.

بنس واڙي= بانس جي پوک.

بنسي= (ڏسو بنسري)

بنسي ڌر= بينسري وڄائڻ وارو_ سري ڪرشن جو لقب.

بنش= خاندان_ بنياد_ نسب_ اولاد_ گهراڻو_ نسل.

بنشاولي= نسب نامو_ خانداني شجرو_

بنڪ= (ونڪ) وڻجارو_ سوداگر.

بفنگ= (ونگ) سيهو_ هڪ ڌاتو.

بنتال= جهنگ جي گلن جو هار.

بنجال= پيرن تائين پيل هار.

بَنهَالي= هار پائڻ وارو_ ڪرشن جو لقب.

بَنمانسُ- (بَنِ مَانَس) باندر_ جهنگلي ماڻهو.

بَنوارَي= سري ڪرشن جو لقب.

بَنواسُ= جهنگ ۾ رهندڙ_ صحرانشين.

بنواسي= ڏسو بنواس.

بنودَ= خوشي_ ترڪ_ برطرف.

بَنوتا- پوجا ڪرڻ_ عبادت ڪرڻ.

بَنَدُ= عاجزي خوش اخلاقي.

بَني= ننڍو ٻيلو.

بنبيتُ= تعليم يافته_ علم وارو.

بَنيلا= جهنگلي_ بياباني_ صحرائي.

بُوا= ٻڦي_ پيءُ جي ڀيڻ.

بوَاهُ= وهانوُ_ شادي.

بَنَاهُ= ڏسو (بوَاهُ)

بُوتا- ٻل_ طاقت_ زور_ وس.

بُوجهُ= سمجهه_ عقل_ فهم_ بوجهه.

بُومهَن هارُ= عقل وارو_ هوشيار.

بُودَ- ٻڌ_ عقل وارو.

بوڌَن= ڏسو (بُوڌ)

بُودَ= ٻڌ مذهب جو پوئلڳ.

بودَا= عقلمند_ هوشيار.

بُودَاوَتَار= مهاتما گوتم ٻڌ.

بوڌتَ= تعليم يافته_ سمجهدار.

بُوڌَڪ= سمجهائڻ وارو_ سکيا ڏيڻ وارو_ استاد_ نصيحت ڪرڻ وارو.

بوڌمتَ= گوتم جو مذهب.

بوڌَن= تعليم ڏيڻ_ نصيحت ڪرڻ.

بُورَ= ٻهَ_ ڇلڪو.

بُوڪ= ٻوڪ_ ٻڪر_ ڇيلو وڏو.

بُوڪرَا= ڏسو (بوڪ)

بُوڪري= ٻڪري.

بُولُ= ڳالهه_ گيت جا لفظ_ ٻول.

بُونَا= وشنو جو پنجون اوتار.

بُوهتَ= ٻيڙي_ جهاز.

بوهني= بوهني_ ٻهڻي_ پهرئين گراهڪ کان مليل رقم.

بوبڪ= (وويڪ) ضمير_ اندر جو آواز.

بَهَ- گهڻو_ ڪثرت_ زياده.

بَهروپ= مختلف شڪلين وارو.

بَهروپا= سانڊو.

بَهروپيا= دغاباز_ مڪار.

بَهَريا= ننهن_ پٽ جي زال.

بَهو= ڏسو (بَهَ)

بَهوبيَج= وڏي ٻج وارو_ سيتا ڦل.

بَهوبوتي- ناٽڪ. دراسا.

بَهوجائي= ڀاءُ جي زال_ ڀاڄائي_ ڀابي.

بَهوجي= ڏسو بَهوجائي.

بَهودرشي= وڏو تجربيڪار.

بَهوديه= توهان جو. تنهنجو

بَهو رنگي= رنگارنگي.

بَهوڙا= ڪيترن طريقن سان_ هر هر ڀيرا_ اڪثر_ بار بار.

بَهومَان= وڏي مان وارو_ وڏي عزت وارو.

بَهو وادي- بڪواس ڪندڙ_ گهڻو ڳالهائيندڙ.

بَهويا= نچن وارو_ قصا ٻڌائڻ وارو.

بيَابَ= پڪڙجڻ.

بيَاپَارُ= واپار_ تجارت_ سوداگري.

بيَاپَاري= تاجر_ واپاري.

بيَاپتي= ڏسو (وياپتي).

بيَاپَڪ= جنهن جي ابتدا ۽ انتها جي خبر نه هجي_ هر جاءِ تي حاضر_ خداتعاليٰ.

بيَاپنَا= اچڻ_ داخل ٿيڻ.

بيَابي= ويکرو.
بيَاڌ= شڪاري ـ پکي مارينڌڙ.
بيَاڌا= ڏسو (بيَاڌ)
بيَاڌتُ= بيمارُ ـ عليل.
بيَاڌِي= بيماري ـ درد ـ ڏک.
بيَارُ= هوا ـ واءُ.
بيَاسُ= ڪشادو ـ هڪ نديءَ جو نالو.
بيَاڪَرَن= وياڪرڻ ـ علم صرف نحو ـ گرامر.
بيَاڪُل= (وياڪُل) پريشان.
بيَاڪُلتَا= پريشاني ـ گهبراهٽ.
بيَاڪِيانُ= بيا ـ تشريح ـ ليڪچر ـ تفسير.
بيَالُ= بد ـ برو ـ زبون ـ نانگ ـ چيتو ـ هاٿي.
بيَانُ= (ديهُانُ) جنم ـ ولادت ـ ڄڻڻ.
بيَاهُ= شادي ـ نڪاح.
بياهُ= ڏسو (بيَاهُ)
بياهُا= پرڻيل مرد.
بياهِي= پرڻيل عورت.
بيَاهنا= شادي ڪرڻ.
بيَا يامُ= محنت ـ ڪوشش.
بيَتُ= گذري وڃڻ.
بيَتَالُ= شيطاني اثر ـ ڀوت.
بيترا= سنڌ ـ هڪ وکر.
بيترِني= دوزخ جو درياهه.
بيتنَا= ٿي وڃڻ ـ گذرڻ ـ گذارڻ.
بيتِي= مصيبت ـ ماجرا.
بيج= ٻج ـ تخم ـ مَني.
بيجَرُ= ڏسو (بيج)
بيَجنا= وڃڻو ـ پکو.
بيَجنتِي مال= قيمتي هار ـ جنهن هار ۾ نيلم ـ موتي ـ پکراج ماڻڪ ۽ هيرا پوتل هجن. خوشبوءِ دار گلن جو هار ـ وسنو ڀڳوان کي پيل هار.
بيدُ= (ويدُ) هندو مذهب وارن جا چار ڪتاب رُگ ويد ـ يجرويد ـ شام ويد ـ اٿرويد.
بيَدُ= (وَيدِيَا) حڪيم ـ طبيب ـ علاج ڪندڙ.
بيَدانتَ. بيَدانت شاسترُ= ويدانت ـ اهو شاستر، جنهن ۾ توحيد يعني وحدانيت جو بيان آهي. علم معرفت جو بيان ـ فلسفه وحدت الوجود ـ علم حق اليقين.
بيدَانتِي= فيلسوف ـ علم ويدانت جو ماهر.
بيدانگ= ويدن جون شرحون.
بيدَانگ= ڇهه شرحون ويدن جون ـ شڪشا ـ ڪلپ ـ بياڪرن ـ ڇندر ـ نرڪت ـ جيوتش.
بيَدائِي= حڪمت ـ طبابت ـ ڊاڪٽري.
بيدُ پَاٺِي= ويد پڙهڻ وارو.
بيَدَڪُ= علم حڪمت علم طب ـ طبابت ـ ڊاڪٽري.
بيَدَڪ بدِيَا= (وديَا) علم حڪمت ـ علم ڊاڪٽري علم طب
بيدڪَا= قرباني ڪرڻ جي جاءِ.
بيدُ مَارُگ= ويدن جي حڪم موجب.
بيدَنُ= درد ـ رنج ـ بيماري.
بيدَنا= ڏسو (بيَدن)
بيدوَانِي= ڪلام الاهي.
بيڌُ= سوراخ ـ تنگ ـ ڏرڙ.
بيَڌَنُ= سوراخ ڪرڻ ـ ڪن ٽوبڻ.
بيڌِي= سوراخ ڪرڻ وارو.
بيرُ= (وِيَر) بهادر ـ پاءُ ـ دلير.
بيُرُ= دشمني ـ وير.
بيرا= ڀاءُ.
بيُرآسَن= پهلوانن جي بيٺڪ ـ آکاڙو.
بيَراگ= انساني لذتن جو ترڪ ڪرڻ ـ رياضت ـ زهد.
بيَراگڻ= جوڳياڻي ـ زاهد عورت ـ عابد عورت.
بيَراگڻي= ڏسو (بيراگڻ)

بَيراڳي= اهو جوڳي جنهن ترڪ دنيا ڪئي هجي.

بيرتا= (ويرتا) بهادري- پهلواني.

بيرتائي= ڏسو (بيرتا)

بيرٿ= بيڪار- اجايو- فضول.

بيرج= ويرج (ويريا) ٻج- تخم.

بَيرڻ= دشمن عورت.

بَيورو= (ويرو) منافق- ويري- دشمن.

بيرور= (ويرور) پهلوان- بهادر.

بيربَل= (بَيربل) = ڏاهو- اڪبر بادشاه جو وزير.

بيري= (ويري) دشمن — مخالف.

بَيَس= (وَيشيه) ٽيون ورڻ يا جنم- هندن جي هڪ ذات ويش.

بيس= (وَيس) ڄمار- عمر- زندگي.

بيساک= (ويساک) هندن جو ٻيو مهينو ويساک.

بيساکي= ويساک جو فصل يا ڦل- ڏڻ.

بيسر= هڪ ڳهه جو نڪ ۾ پائبو آهي- بينسر- نٿڙي نٿ.

بيسن= دنياوي خواهشون- جيڪي ڏهه ڄڻيون وڃن ٿيون. زال- شراب- شڪار- قصار- رقص- سرود- سير- هوا- چغلي- نند.

بيسوا= ويسوا= رنڊي- ڪڃري- طوائف.

بَيش= هندن جي هڪ ذات- ويش- جنهن جو ڪم آهي واپار ۽ زراعت.

بيش= لباس- پوشاڪ- شمار.

بيک= ڏسو (بيش)

بَيشنو= وشنو مت- وشنو ڀڳوان بابت.

بَيشنوي= وشنو جو پيروڪار.

بيشيا= (وشيا) ڪسبياڻي- ڪڃري- رنڊي.

بَيڪنٺ= بهشت- جنت.

بيڪنٺ باشي= بهشتي- جنتي- مرحوم.

بيگ- (ويگ) جلدي- ٽڪڙو. گوبر- گونهن- ڏورو- فضلو.

بيگها= زمين جو ننڍو حصو- وسواس- (1089) فوٽ چورس- جو ويهون حصو.

بيلا= عرصو- ويلو- وقت- زمانو- موسم.

بيمات= (ويمات) پيءُ جي ٻي زال- ماءُ جي سهيلي.

بيماتريه= (ويماتر) ڪوڙو ڀاءُ- پيءُ جي ٻي زال مان ڄڻيل

بين= (وين) (وينا) طنبور- تنبور.

بينا= هڪ ساز جو قسم- تارن وارو ساز.

بينا= پڪو- وڃڻو.

بينا= بين باجو- مرلي- بانسري- وات سان وڄائڻ وارو ساز.

بين جن= ترڪاري- ڀاڄي.

بيندا= ٽڪو- ٽيڪو- تلڪ.

بينڌهه= سوراخ- ٽُنگ.

بَينڌنا= سوراخ ڪيڻ.

بَيندي= ٽڪڙي- هڪ زيور جيڪو عورتون نرڙ تي لڳائن ٿيون.

بَينڪ= (وَينگ) طعنو- گلا.

بَينو (وينو) بينسري- مرلي- بين.

بيني= چوٽي- ڀاڻيءَ جو وهڪرو.

بَيواهڪ (وَيواهڪ) وهانءَ جو.

بورُوا= ڪيفيت- نشان.

بيوستا (وَوستا) لکيل شاستر يا قانون مطابق فيصلو.

بيوگ= فراق جدائي.

بجوگ= ڏسو (بيوگ)

بيوگي= (ويوگي) عاشق- غمگين.

بيوهارڪ= واپاري- ڏنڌي وارو.

بيوهرا= قرض ڏيڻ وارو.

بيوهريا= ڏسو بيوهرا)

بيهه= سوراخ- ٽنگ- ڏرڙ- ٻر.

بيه= (ويه) خرچ- صرفو- اسراف.

بيئي= (ويي) خرچ ڪرڻ وارو.

ڀ

ڀاءُ= چمڪ _ روشني _ سج.

ڀابي= ڀاءَ جي زال.

ڀاٽ= اٻاريل چانور _ خشڪ ڀٽ _ تڙڪو _ فجر _ روشن.

ڀاٽُ= هڪ قوم جيڪا تاريخ جا ڪم ياد رکندي آهي ۽ ماڻهن کي ٻڌائيندي آهي _ شاعر _ دهل دف وڄائيندڙ.

ڀاٽا= سمنڊ جي چڙهندڙ وير.

ڀاڙڪ= ڀاڙو _ اجورو _ ڀاڙو ڏيڻ وارو.

ڀاڄڪ= ورهائڻ وارو.

ڀاڄن= ڀانڊو _ برتن _ رکڻ جي جاءِ.

ڀاڄيهَ= ورهائڻ لائق _ حصو _ ٻخرو

ڀاوارٿ= مضمون جو خلاصو _ مفهوم.

ڀادونُ= هندي مهيني جو نالو _ ٻڊو.

ڀهارُ= (وهار) سير تفريح _ راند _ تماشو _ عيش عشرت.

ڀارُ= بار _ وزن _ ذميواري.

ڀارا= ڏسو (ڀارُ)

ڀارتُ= راجا ڀرت جو خاندان _ هڪ ملڪ هندستان يا انڊيا.

ڀارتَ باشي= (واشي) ڀارت جو شهري.

ڀارتَ کنڊُ= هندستان.

ڀارتَ ورشُ= ڏسو ڀارت کنڊ.

ڀارتَ ورشيهَ= ڀارتي _ ڀارت جو رهاڪو.

ڀارتيهَ= ڏسو ڀارت ورشيهَ.

ڀارتي= ٻولي _ ڪلام _ سرسوتيءَ جو لقب.

ڀارجا= (ڀارسيا) زال _ جوءِ.

ڀارڪ= بار کڻندڙ _ حمالي.

ڀارَ گردسُت= بار کڻڻ وارو _ بار رکيل.

ڀهارني= ڀهاري _ قريو.

ڀهاري= ڏسو (ڀهارني)

ڀهارنا= ڀهاري ڏيڻ _ قريو هڻڻ.

ڀارواهُ= حمالي _ بار کڻڻ وارو.

ڀارواهڪ= ڏسو (ڀارواهه)

ڀهاري= شائق _ تماشاهي _ بازيگر _ رانديگر _ ڪرشن جو لقب.

ڀاريا= (ڀارجا) پرڻيل عورت _ زال _ جوءِ.

ڀاسُر= چمڪندڙ _ شاندار _ دلير _ مڙس جو وڏو ڀاءُ، بلور جو پٿر.

ڀاسڪارُ= رونق _ زينت _ دولت _ سج جي روشني _ ڪڪڙ.

ڀاسڪرُ= سج _ سون _ باهه _ منور.

ڀاسنا= ظاهر ٿيڻ _ معلوم ٿيڻ.

ڀاسو= سج.

ڀاسورُ= سج _ چمڪندڙ _ ڏينهن.

ڀاسوانُ= سج

ڀاشَ= ٻولي _ ڀاشا _ زبان.

ڀاشا نترڪ= ترجمو _ ٻي زبان.

ڀاشٽُ= چيل _ چيو ويو.

ڀاشڻ= ٻولي _ زبان _ ڪلام _ قول.

ڀاشنيهَ= چوڻ جي لائق.

ڀاشي= چوڻ وارو.

ڀاشيهَ= شرح _ تفسير _ قول.

ڀاشيهَ ڪارُ= شارح _ شرح لکڻ وارو _ مفسر.

ڀاڪسي= ڀٺي _ تنور _ چلهه.

ڀاکا (ڀاشا) ٻولي _ زبان _ برج جي زبان. اها هندي ٻولي جيڪا سنسڪرت مان نڪتل آهي.

ڀاڳ= حصو _ ڀاڳو _ باب _ فصل _ جز.

ڀاڳ ڌئيهَ= قسمت _ ڀل _ محصول.

ڀاڳمانُ= ڀاڳوان _ ڀاڳ وارو _ ڀڳوان _ صاحب _ خوش

نصيب.

ڀاڳماڻي= خوش قسمتي ـ ڀاڳ.

ڀاڳمتي= ڀاڳ واري عورت.

ڀاڳني= اها عورت جا جائداد ۾ ڀائيوار هجي.

ڀاڳينيَ= ڀيڻ جو پٽ ـ ڀاڻيجو ـ ڀاڻج.

ڀاڳوتُ= جيڪو خدا سان تعلق جوڙي ـ خداپرست ـ چوڏهون پراڻ ـ ويدوياس جو مصنف ـ جنهن ۾ ارڙهن هزار سلوڪ با بيت آهن.

ڀاڳ هارُ= وراهڻ وارو ـ حصا ڪرڻ وارو.

ڀاڳي= حصيدار ـ حقدار ـ نيڪ بخت.

ڀاڳيرتُ= هڪ خدا رسيده شخص، جنهن جي دعا سان گنگاندي بهشت مان نڪري هن دنيا ۾ آئي.

ڀاڳيرٿي= گنگانديءَ جو نالو (ڏسو ڀاڳيرٿ)

ڀاڳيہَ= قسمت ـ نصيب ـ تقدير.

ڀاڳيہَ شالي= قسمت وارو.

ڀاڳيہَ وانُ= ڏسو ڀاڳيہ شالي.

ڀاڳيہَ وَنتُ= ڏسو ڀاڳيہ شالي.

ڀاڳيہَ هينُ= بدبخت ـ نڀاڳو.

ڀالُ= مٿو ـ نرڙ ـ پيشاني.

ڀالُ= رڇ ـ هڪ جانور.

ڀالڪ= رڇ.

ڀالو= رڇ جانور.

ڀامُ= روشني ـ چوڪ ـ سج ـ غصو ـ ڀيڻ جو مڙس ـ ڀيڻيوي.

ڀامَا= زال ـ عورت ـ ڪاوڙيل عورت.

ڀامي= ڪاوڙ وارو مرد.

ڀامني= ڪاوڙ واري عورت يا زال.

ڀانُ= سج ـ نور ـ صبح ـ ترڪو.

ڀانتُ= طرح ـ نوع ـ قسم.

ڀانتي= ڏسو (ڀانت).

ڀانتُ ڀانتُ= ڏسو (ڀانت)

ڀانڊُ= مسخرو ـ نقل ڪندڙ.

ڀانڊَا= گدام ـ ڪوٺي ـ اناج رکڻ جي جاءِ.

ڀانڊَارُ= ڏسو ڀانڊا.

ڀانڊَاري= مودي ـ گدام جو سنڀاليندڙ ـ ڀانڊي جو مالڪ ـ ڏيڻ وارو.

ڀانُ متي= بازيگرياڻي ـ جادوگرياڻي.

ڀانو= سج ـ نوراني جسم ـ آقا ـ بادشاه ـ خدا پاڪ جل شانہ.

ڀانورَارُ= آچر جو ڏينهن.

ڀانوَرُ= چڪر ـ ڦيرو ـ طواف ـ ڪُنَ ڀائيءَ جو.

ڀانوري= هندو مذهب وارن جي هڪ شاديءَ جي رسم ـ جنهن موجب گهوٽ ۽ ڪنوار باهہ جي چوڌاري ست ڦيرا ڏيندا آهن، جنهن سان شاديءَ جو رشتو مڪمل ۽ پڪو ٿيندو آهي.

ڀانومتي= سهڻي عورت ـ خوبصورت.

ڀاوُ= حالت ـ نيت ـ نتيجو ـ طريقو ـ خيال ـ وهم ـ وسوسو ـ طور ـ ويچار ـ خصلت ـ ڪيفيت.

ڀاوَاڀاوُ= ٿيڻ نہ ٿيڻ ـ عدم وجود.

ڀاوتُ= ويچاريل ـ غور ڪيل ـ سوچيل.

ڀاوَتَا= پيارو ـ محبوب.

ڀاوڪُ= چالاڪ ـ جوهري ـ پرکڻ وارو.

ڀاوَڪُ= ٿورڙو ـ ڏرڙو ـ عاشق ـ عابد.

ڀاوَگيہَ= دل جا راز ڄاڻندڙ ـ الله پاڪ.

ڀاوَنُ= (ڏسو ڀاوَنَا)

ڀاوَنا= خيال ـ ڌيان ـ تجربو ـ سوچ ـ گذريل حالات کي ياد ڪرڻ.

ڀاوني= خوبصورت عورت ـ شريف عورت ـ معشوق ـ محبوب.

ڀاوي= اچڻ وارو ـ ٿيڻ وارو ـ تقدير.

ڀاوي ڪال= زمان مستقبل_ ايندر وقت.

ڀاوِ= ڏسو (ڀائي).

ڀمبوٽ= ڏسو (ڀڀوت).

ڀمبل= گهبرايل_ منجهيل_ پريشان.

ڀموت= چيڻن جي رک_ ڀسم جيڪا سنياسي فقير جسم کي مليندا آهن. خاڪ_ مٽي.

ڀموتي= (ڏسو ڀڀوت).

ڀمير= خوف_ ڊڄ_ فڪر.

ڀٽ= ڀاڱو_ ٽڪرو_ اڌ.

ڀمتات= زيادتي_ گهڻائي_ ڪثرت.

ڀهتار= (ڀرتا) مڙس_ مالڪ_ ڀتار.

ڀتنا= ننڍو ڀوت يا بدروح.

ڀهتني= ڀوت جي زال_ ڏائڻ_ ڀانپ.

ڀهتوهه= گهڻو_ ڪثرت.

ڀتي= ڀت_ پگهار_ تنخواهه.

ڀَٽ= دلير_ بهادر_ فوج.

ڀٽ= عالم_ فاضل_ هڪ لقب.

ڀٽاچارج= شمس العلماء_ وڏو عالم_ افضل العلماء — هڪ لقب.

ڀٽار= ڀتارو_ سچ_ عزت جي لائق.

ڀٽترو= پڪل گوشت_ ڪباب.

ڀٽ ناڳر= هڪ قوم.

ڀٽو= راز ڄاڻڻ وارو_ برهمڻن جو هڪ فرقو.

ڀٽ= عالم_ فاضل_ ڀٽ_ هڪ لقب.

ڀڄ= ڪلهو_ ٻانهن_ هٿ.

ڀڄا= ڏسو (ڀڄ)

ڀڄ بل= طاقتور_ ٻانهن جي زور تي.

ڀڄ بند= باز و بند_ هڪ زيور ٻانهن ۾ پائڻ وارو.

ڀڄٽ= خدمت ڪرڻ_ شهوت جو مزو وٺڻ.

ڀڄشيا= ٻاندي_ ٻانهي_ نوڪرياڻي.

ڀڄشيه= نوڪر_ ملازم_ غلام.

ڀڄڪر= نانگ جو قسم.

ڀڄن= خدا جي حمد وارو گيت_ عبادت_ ڀڄن_ خدا پاڪ جا اسم ياد ڪرڻ.

ڀڄنا= پوڄا ڪرڻ_ جپڻ_ ورد ڪرڻ_ تسبيح تي پڙهڻ_ حمد ڪرڻ.

ڀڄنگ= تمام ڪارو_ نانگ جو قسم.

ڀڄنگر= ڏسو (ڀڄنگ)

ڀڄنگا= هڪ پکي ڪاري رنگ جو ڪٽڇي_ ڪوئل_ ڪانگ.

ڀڄنيڪ= ڳائڻ وارو_ پوڄاري_ عابد.

ڀڄي= باهه_ آگ.

ڀڇ= (ڀڪش) کائڻ جي لائق_ غذا.

ڀڇ= خيرات_ ڀيک.

ڀڇا= خيرات_ گدائي.

ڀڇاپاتر= (ڀڪشاپاتر) خيرات وٺڻ جو ٿانو_ ڪشتو_ ڪشڪول.

ڀڇاٽن= گداگري ڪرڻ_ سير صفائي ڪرڻ_ پنڻ لاءِ وڃڻ.

ڀڇا جيوي= بکاري_ پنڻ وارو فقير.

ڀڇٽ= بکاري_ پنڻ وارو.

ڀڇڪ= پيٽوڙي_ گهڻو کائڻ وارو.

ڀڇڻ= غذا_ کاڌو_ طعام_ کاڌو کائڻ_ کاڌو کارائڻ.

ڀڇنا= کاڌو کائڻ.

ڀڇو= (ڀڪشو) بکاري_ ڀيک وٺندڙ_ پنندڙ_ فقير_ سنياسي.

ڀڇي= کائڻ وارو.

ڀڇيه= (ڀڪشيه) کائڻ لائق_ کائڻ جي شيءِ.

ڀڇمنيه= (ڀڪشنيه) = ڏسو ڀڇيه.

ڀڏر= خوشي_ نيڪ_ مبارڪ_ دوست_ هڪ خوشبوءِ

وارو گاهه.

پَدَرَا= خراب_ بدساعت_ چنڊ جي ٻي_ ستين ۽ ٻارهين تاريخ_ انهن تاريخن کي منحوس چوندا آهن. ڪرشن جي هڪ زال جو نالو_ هڪ نديءَ جو نالو.

پَدَراسَن= مراقبي جي هڪ صورت_ تخت.

پَدَراڪَرَتُ= صاف ڪرڻ_ مڇون ڏاڙهي_ پرون ۽ مٿي جا وار ڪرڙائڻ.

پَدَراَڪَشُ= هڪ ٻوٽيءَ جو ٻج، جنهن مان تسبيح جا مڻيان ٺاهيا وڃن ٿا_ عقيق.

پَدَرَڪُ= حسن_ مزاج_ عقل_ خوشي.

پَدَرَڪَالي= ڪالي ديوي_ ڪاري ديوي_ درگاهه ديوي.

پَدَرَه= مبارڪ_ سڳورو_ ڀلو_ اعليٰ نيڪ_ قسمت جو صاحب.

پَدَري= نجومي_ فال وجهندڙ_ غيب جون ڳالهيون ٻڌائيندڙ.

پَدَڪَ= فتنو پيدا ڪندڙ_ جهيڙو ڪرائيندڙ_ ڀيڄ ڀاهه ڪرائيندڙ.

پَرَ= پريل_ پورو_ سالم_ سڄو.

پَرَاتَا= ڀاءُ_ ادو.

پَرَاتَرَ= ڏسو (پَرَاتَا)

پَرَاتَرَڪُ= برادرانه_ ڀاءُ جو_ ڀائپي.

پَرَاتَرِيه= براديءَ جو_ ڀائراڻو_ ڀائپيءَ جو.

پَرَامَرَ= چڪر_ ماڪي_ صرع جي بيماري_ مرگهي_ بيهوشي.

پَرَامَدِي= مرگهيءَ جي بيماريءَ وارو مريض.

پَرَامَڪَ= دغاباز_ گهمائڻ وارو_ سورج مکيءَ جو گل.

پَرَاَميَه مَانُ= گهمڻ وارو.

پَرَاَنَت= گهمايل_ ڀليل.

پَرَاَنَتَا= جيڪو گمراهه ٿي ويو هجي.

پَرَاَنَتِي= ڀل چوڪ_ غلطفهمي_ جهالت_ فراموشي_ شڪ.

پَرَبُوَنُ= ٽب ٽار_ پريل_ ڪنن ڪر.

پَرَتُ= سري رامچندر جو وڏو ڀاءُ، جنهن جي نالي پٺيان ملڪ ڀارت ورش سڏجي ٿو.

پَرَتُ= ڀاليل_ پريل.

پَرت= نوڪر_ مزور_ ڪولهي.

پَرَتَا= سنڀال ڪندڙ_ ڀاليندڙ_ مالڪ_ مڙس_ الله پاڪ.

پَرَتَارُ= پوتار_ مالڪ_ مڙس_ خداوند.

پَرَتَاگَرَجُ= سري رامچندر جو لقب.

پَرَترِهَري= وڪرماجيت جو وڏو ڀاءُ.

پَرَتَ کَنڊُ= هندستان_ ڀارت.

پَرَتَ وَنشُ= ڀرت جو اولاد.

پَرتِي= پگهار_ اجرت_ مزوري.

پَرتِيَه= ملازم_ نوڪر_ مريد_ خدمتگار.

پَرَجَنُ= ڀڄڻ_ ترڻ_ پچائڻ.

پَرَدوَاَجُ= چنڊول پکي_ ڪانءُ پکي.

پَرَدوَارُ= ٻاهريون دروازو.

بهَرَديشُ= پرديس_ غيرملڪ.

پَرَشَٽُ= بد_ برو_ گنهگار_ ڪميڻو_ ظالم_ نحس_ بي دين.

پَرشَٽُ= ٽريل_ ڀڳل.

پَرَڪُٽِي= ڀرون_ ابرو.

پَرَگُ= جبل جي سڌي چوٽي.

بهَرَگَتُ= جيڪو ٻاهر ويل آهي.

پَرَگو= هڪ رشي جو نالو.

پَرَگوارُ= جمع جو ڏينهن.

پَرَمُ= شڪ_ گمان_ انديشو_ چوڪ_ غلطي.

بهَرَمُ= فراموش_ خوف_ وهم_ خطا_ انحراف_ حيراني_ مطالعو.

پَرَمَرَ= ڀونر= ماکيءَ جي مک.

پَرَمَرَه= ڏسو (پَرَمَرَ)

پَرمُشَ= تباهه_ برباد.

بهَرمُڪَ= تارڪ_ ڇڏڻ وارو.

پَرسَنَ= گهمڻ_ چڪر لڳائڻ_ طواف.

پَرسي= دوراَنديش_ وهمي.

پَرميَلا= گول.

پَرنَ= سهارو_ پڳهار.

پَرنا= سير ڪرڻ_ گهمڻ_ عيش عشرت.

پَرنَسَ= ڪرڻ_ زوال.

پَرنگَ= پوَنَرَ_ ڏينهو.

پَرنيهُ= سنڀال ڪرڻ.

پَروَ= پرون_ ابرو.

پَرونُ= پيٽ جي اندر ٻار.

پوروُنُ هَتيَا= ٻار ڪيرائڻ_ اسقاط حمل.

پَسَ= رک_ خاڪ_ ڪوئلو.

پَسرَد= لوهر جي ڌوڪٽي يا ڌَوَڻ.

پَسمُ= رک_ خاڪ_ بسمي.

پَسمَ= رک_ خاڪ_ ڪشتو.

بهَسنا= مشڪڻ_ کلڻ.

پَسَندَ= تمام ٿلهو ماڻهو.

پبشٽَا= غلاظت_ ڇيڻو_ ٽورو.

پَشَج= ويد_ حڪيم_ طبيب.

پَشِڪَ= ڏسو (پشُج)

پَشَڪَ= ڏسو (پشَج)

پَشَنبي= بندوق_ توپ.

پَشي= ڪتو.

پڪَتُ= الله جو عاشق يا طالب_ ڀڳت_ زاهد.

پَڪَتُ= استعمال ڪيل_ کاڌل.

پَڪتَائي= ڀڳتي ڪندڙ_ عقيدي وارو_ پوڄا ڪندڙ_ عبادت ڪندڙ.

پَڪَتُ پَاوَنُ= درويشن کي آرام ڏيڻ وارو_ ڀڳتن جو ديوتا_ خدا تعاليٰ.

پَڪَتُ ڪَارُ= ٻورچي.

پَڪَتُ وَتسَلَ= ڀڳتن تي يا فقيرن تي عنايت ڪندڙ_ خدا تعاليٰ.

پُڪتَ= کاڌل.

پَڪتي= عبادت_ عقيدو_ اعتقاد_ زاهد_ پوڄا_ خداپرستي_ عشق الاهي_ الله جي محبت.

پُڪتِي= ڀاڄي_ کاڌو.

پَڪتِي سَانُ= عابد_ ديندار_ پرهيزگار.

پَڪتِي وَنتُ= پارسن_ متقي_ معتقد.

پَڪشَ= کاڌو_ غذا_ کائڻ جهڙو.

پَڪشَڪَ= ڀنڻ وارو_ بکاري_ سنياسي.

پَڪشَا= ڀنڻ_ خيرات وٺڻ.

پَڪشَتَ= کاڌل.

پَڪشَڪَ= ڀنٽو_ بکاري_ سنياسي.

پَڪشَڪَ= کائٽو_ پيٽوڙي_ وڏپيٽو.

پَڪشَنَ= ڀاڄي_ کاڌو_ غذا.

پَڪشنِيَ= کائڻ جي لائق.

پکشوَ= بکاري_ فقير_ درويش.

پَڪشَائِنَ= ڀنڻ لاءِ گهمندڙ.

پَگَ= تصوف_ ناموس_ ڌرم_ آخر جي نجات_ ڪوشش.

پَگَتَ= سٺو عقيدو رکڻ وارو_ زاهد_ متقي_ ڳائڻ وارو_ نچڻ وارو.

پَگتائِي= پارسائي_ پاڪائي.

پُگَتَنَا= ڀوڳڻ_ سهڻ_ ڀلائي توڙي برائيءَ جو نتيجو_ ڀوڳڻ.

پَگ وَتُ= هڪ راجا، جنهن جو بيان مهاڀارت ۾ آيل آهي.

پَگَن= پريشان_ ٽيڙو_ مڪار.

ڀَڳَنُ= قاتل_ تتل_ هارايل.

ڀَڳَنَا= پاءُ.

ڀَڳَنِي= پيڻ_

ڀَڳنَ= نااميد_ برباد_ فتح ڪيل.

ڀَڳَوَتُ= عزت لائق_ پوڄا لائق.

ڀَڳوانُ= ڀاڳ وارو_ ڀڳوان.

ڀَڳوَنُتَ= ڏسو (ڀڳوانُ)

ڀَڳوَتُ ڀَڳَتُ= خدا جو عاشق يا طالب.

ڀَڳوتُ گيتا= هندن جو پاڪ ڪتاب.

ڀَڳوَتِي= دولت واري عورت_ آسودي درگاديويءَ جو نالو_ گنگا_ سرسوتي_ مجازاً توپ.

ڀَڳوَنُتُ= خدا تعاليٰ.

ڀَمُلُ= زيادھ_ گھڻو_ ڪارو رنگ_ ظاهر_ مشهور_ آسمان.

ڀَلُ= ڀلو_ سٺو_ عمدو_ نيڪ.

ڀَلُ= رڇ هڪ قسم جو جانور.

ڀَلُڪُ= ڏسو (ڀَلُ)

ڀَلُوڪُ= رڇ.

ڀَهُمَانُ= وڏي مان وارو_ احترام لائق.

ڀَهُ مَولُ= وڏي مله وارو_ قيمتي.

ڀَهُمُولُيَ= بي بها.

ڀُميَانُ= زميندار.

ڀِنُ= ڀڳل_ ڀڳت_ جدا_ ٽڪرو.

ڀِنُ ڀِنُ= الڳ الڳ_ جدا جدا.

ڀَنَتَ= چيل.

ڀِنَتَا= جدائي_ فرق_ تفاوت.

ڀَنِيَتِي= ڪهاڻيءَ چوڻي_ ٻول_ قول.

ڀَنجَتُ- ڀڃڻ_ برباد ڪرڻ.

ڀَنجَڪُ- ڀڃڻ وارو_ برباد ڪرڻ وارو.

ڀَنجَنُ= ڀڃڻ_ ڀاڙو.

ڀَنجَنا= وڏو سڪو مٽائي ننڍو سڪو وٺڻ_ نوٽ ڀڃائڻ.

ڀَنڊَارُ= ڪوٺو_ گدام_ گنج_ ذخيرو.

ڀَنڊارا= فقيرن ۽ درويشن جي دعوت.

ڀَنڊارِي= ٻورچي_ ڪارائڻ وارو_ خزانچي.

ڀَنڊُسَارُ= ان جو گدام_ مودي خانو.

ڀَنڊُسَالُ= ان جو گدام

ڀَنگُ= شڪ_ شبھ_ خطا_ سوراخ_ لهر_ موج_ خوف_ ڀنگ جو ٻج ۽ ٻن_ نشي واري شيءِ.

ڀَنگُرُ= تيز_ تيڏو.

ڀَنگيرَا= گيھڻي ڀنگ پيئندڙ_ ڀنگي.

ڀَنودَرُ= سوٽ.

ڀَنوَرُ= ڪُن_ پاڻيءَ جو گهرو چڪر_ شاديءَ جي ڀڃاڻيءَ جي هڪ رسم.

ڀَنوَرُجَالُ= دنياداريءَ ۾ غداري.

ڀِنهُ= الڳ_ جدا_ ٻنهُ.

ڀنهُ گوتُرُ= ٻئي خاندان يا ذات جو.

ڀَوَ= دنيا_ وجود_ هستي_ مهاديو جو لقب.

ڀَوَ= زندگي_ سنار_ جهانُ_ وقت.

ڀُوَ= زمين_ دنيا_ جاءِ.

ڀُوَ= آسمان_ هوا جو گهيرو_ جنت.

ڀَهَوا درشُ= ڀاڻ جهڙو_ پنهنجي نموني.

ڀُوپُرُتُ= جبل_ راجا_ شيش نانگ.

ڀُوپُ= زمين جو محافظ_ مالڪ_ راجا.

ڀُوپَالُ= مالڪ زمين جو

ڀُوپَالِي= هڪ راڳڻيءَ جو نالو.

ڀُوپَتُ= هڪ راڳ

ڀُوپَتِي= زمين جو مالڪ_ زميندار_ راجا.

ڀُوتُ= زمان ماضي_ آسمان_ بدروح_ شيطان_ حيران_ دنيا.

ڀوتَا= زمان مستقبل_ قسمت_ تقدير.

ڀُوتَاتمَا= جسم_ حيواني روح_ برهما_ پشو_ وشنو.

پُوتَاري= هڳ ـ هڪ چيز جيڪا ڪني ڌپ واري آهي ـ پسار جي شيءِ.

پُوت آڪَاشُ= خلا ـ زمين ۽ آسمان جي وچ ۾ خال ۾.

پُوتَ پَرِيتُ= بدروح.

پُوتَ سَنْچَارُ= شيطان جو سفر ـ شيطان جو قبضو.

پُوتَ گرَامُ= ڪائنات.

پُوتَ گردسَتُ= جن وارو ـ جن ورتل.

پُوتگهَنَ= ٿوم ـ هڱ ـ اٿ.

پُوتَلُ= سرزمين ـ زمين جو مٿاڇرو.

پُوتِني= ڏائڻ ـ ديو جي زال.

پُوتَوُيَتَا= زمان مستقبل ـ ايندڙ وقت.

پُوتَوُيَرَ= تقدير جو ليکو.

پُوتِي= بسم ـ خاڪ ـ رک.

پُوتِشُ= مهاديو جو لقب.

پُوجُ= ڪاڌو ـ طعام ـ غذا ـ پيچ هڪ ملڪ جو نالو ـ اجير جي هڪ راجا جو نالو.

پُوج پَتُرُ= هڪ ٻوٽو جنهن جي ڪاٺيءَ مان حقي جو نڙ ٺاهيو آهي.

پُوچَالُ= زلزلو ـ زمين جو ڌڏڻ.

پُوچَرُ= زمين تي چرندڙ جانور.

پُوچَڪُ= عجب وارو.

پُوچَڪرُ= زمين جو گهيرو يا چڪر.

پُودَارُ= سوئر ـ خنزير.

پُودَانُ= زمين جو نذرانو يا بخشيش.

پُودَرُ= زمين جو ڪير ـ جبل.

پُوديوُ= برهمڻ ـ پانيڻ ـ هندو عالم.

پُودِولُ= زلزلو ـ جهٽڪو ـ لوڏو.

پُوَرُ= آسمان ـ هي دنيا ـ جنت.

پُورُ= ٽاڪو ـ صبح صادق.

پُورُ= خيرات ـ بخشيش ـ دان.

پُورَسي= ڏسو (پُورُ)

پُورمشهـ= ڪثرت ـ گهڻائي.

پُورَرُلوڪُ= عالم ناسوت.

پُورُهَ= وڻ.

پُوري= ڪثرت ـ ڍير ـ زيادهه.

پُوَشاڱُرُ= دنيا ـ عالم ـ ڪائنات ـ بحرعالم.

پُوَسَبُدَرُ= ڏسو (پوشاڱر)

پُوسُرُ= برهمڻ جو لقب.

پُوَسوامي= زمين جو مالڪ ـ راجا ـ خداتعالىٰ.

پُوشِتُ= سنواريل ـ سينگاريل.

پُوشَڪُ= سنواريندڙ.

پُوشَنُ= سينگار ـ زيور پائڻ.

پُوشيَتُ= زمان مستقبل ـ ايندڙ وقت.

پوشيتَ وَڪتَا= پيشنگوئي ڪندڙ ـ اڳڪٿي ڪندڙ.

پُوشُيَ= مستقبل قريب.

پوڪُتَا= فائدي وٺڻ وارو.

پُوَڪَسپُ= زلزلو ـ لوڏو ـ جهٽڪو.

پُومُ ڪمُپُ= ڏسو (پُوڪَسپُ)

پوڱَنُ= ڏسو (پوشن).

پوڱُ= سسني يا خراب ڪمن جو نتيجو پوڳڻ ـ ديوتائن لاءِ ڪاڌو خيرات ڪرڻ ـ پرشاد.

پوڱُ بلاَسُ= عيش عشرت.

پوڱتَا= پوڳڻ وارو ـ ڪائڻ وارو.

پوڱتَوُيَ= ڪائڻ جي لائق ـ حلال ڪاڌو.

پوڱتَا= پوڳڻ ـ لذت وٺڻ.

پوڱولُ= زمين جو گولو ـ دنيا جو نقشو.

پوڱولُ وِدِيَا= (بديا) جاگرافيءَ جو علم.

پوڱي= عياش ـ زاني ـ نانگ.

پوڱيهَ= اها چيز جنهن مان لذت وٺجي.

پولاَتَاٿُ= مهاديو جو لقب.

پُولَتَ= زمين۔ ڌرتي.

پُولُوڪَ= فاني جهان۔ دنيا.

ڀَومُ= مريخ ستارو.

ڀُومُ= زمين۔ سٽي۔ دنيا.

ڀُومَا= ڪرامت ڀريل۔ الله وارو.

ڀُومڪَ= زمين جو ڌڻي۔ مالڪ راجا۔ خدا.

ڀُومَڪَا= تمهيد۔ ديباچو۔ عنوان۔ منڍ۔ ڪتاب جو مقدمو.

ڀُو مَنڊَلَ= زمين جو گهيرو۔ دنيا.

ڀُومُ وَارُ= اڱارو۔ منگل.

ڀُومُ وَاتُرَ= ڏسو (ڀوم وار)

ڀُوسي= زمين۔ ڌرتي۔ جوءِ۔ گهر.

ڀُوسَيَا= ڀيڙهي بہ ڀيڙهي هڪ جاءِ تي رهندڙ ڌرتي ڌڻي۔ سارو۔ مالڪ۔ ڳوٺ جو چڱو مڙس يا ديوتا.

ڀُوسي ڀَالَ= مالڪ۔ راجا۔ خدا.

ڀُومي ڊول= زلزلو۔ لوڏو۔ ڌوڏو۔ جهٽڪو.

ڀُوَنُ= دنيا۔ زمين۔ آدمي۔ روح واري.

ڀَوَنُ= گهر۔ مندر۔ ديول۔ محل.

ڀُوَنِيِ= عبادت جي لائق۔ خداتعاليٰ.

ڀَوَنچَالَ= زلزلو.

ڀُوَنگَ= نانگ.

ڀُوءِ ديا= زمين جو علم.

ڀُوهُ= نفس۔ ساهہ.

ڀُوِيَ= سچ۔ لائق۔ تربيت يافتہ۔ ڦل۔ ثمر۔ ميوو۔ خداتعاليٰ.

ڀي۔ ڊَڄ۔ خوف۔ انديشو.

ڀَئُہِ= ڏسو ڀي.

ڀيتي= ڏسو ڀي.

ڀَيا= ڀاءُ.

ڀَيَابَهُ= ڊپ کان آزاد ڪندڙ.

ڀَيَاتُرُ= خوف ۾ ورتل.

ڀَيَانَڪُ= خوفناڪ۔ ڊيڄارڻ وارو.

ڀَياوَنُ= ڏسو (ڀيانڪ)

ڀَياوَنِي= خوفناڪ۔ ڊپ ڏيارڻ وارو.

ڀَياوَهُ= ڏسو (ڀياوني)

ڀَئُہ ڀَنجَنُ= خوف کي ٽارڻ وارو.

ڀيتُ= ڀت۔ ديوار.

ڀيتَرُ= اندر۔ ۾۔ وچ.

ڀيتي= خوف۔ ڊڄ۔ هراس.

ڀيٽَ= روبرو سامهون۔ ملاقات.

ڀيچَڪُ= خوف ۾ ورتل۔ ڊڄ ۾ ورتل.

ڀيدُ= جدائي۔ الڳ۔ راز۔ فرق۔ تفاوت۔ اختلاف۔ سازش.

ڀينتُ= جدا ڪيل۔ چيريل۔ ڦاڙيل.

ڀيدَڪُ= ڀڃڻ وارو۔ ورهائيندڙ.

ڀيدَگيا= رازدان۔ جاسوس.

ڀيدَنُ= ٽوڙڻ۔ ڀڃڻ.

ڀيد وَادِي= وحدت وجود کي نہ مڃڻ وارو فرق ڀڌائڻ وارو.

ڀيدُو= راز ڄاڻڻ وارو۔ ڀيدي.

ڀيدِيَا= ڏسو (ڀيدو)

ڀيدِي= ڏسو (ڀيدو)

ڀيڙ= وڏو نعارو.

ڀيرُوَ= هڪ راڳ۔ شِوَ جو هڪ فوجي آفيسر.

ڀيرُوُ= ڊڄڻ وارو۔ ڊربموڪ۔ گدڙ۔ جانور.

ڀيرُونُ= شِوَ جو هڪ اوتار.

ڀيروي= هڪ راڳڻيءَ جو نالو.

ڀيروِنُ= هڪ راڳڻي جو نالو.

ڀيشُ= وس۔ پوشاڪ۔ لباس.

ڀيشَا= ڊَڄ۔ خوف۔ هراس.

ڀيشَجُ= دوا دارون۔ علاج.

ڀيشَنُ= خوف ـ هيبت ـ شِوَ جو لقب ـ پاندون جي ڏاڏي جو نَالو ـ ڀيم.

ڀيُشهَمُ= خوفناڪ.

ڀيُشَنَ= شِوَ جو لقب ـ هڪ پکي بازجي قسم جو.

ڀيڪُ= ڏيڏر ـ ڏيڏري پاڻيءَ جا جانور ـ ڪڪر ـ جهڙ ـ بادل.

ڀَئہ ڪَارَڪُ= خوفناڪ ـ ڊيڄارڻ وارو.

ڀيکَ= نمونو ـ لباس ـ روپ.

ڀيلُ= هڪ قوم ـ شودر قوم جو فرد.

ڀيمُ= خوفناڪ ـ راجا يدشٽر جو ننڍو ڀاءُ.

ڀيمَا= درگا جو لقب.

ڀَئہ مَانُ= خوفناڪ.

ڀيمُ سينُ= ڏسو (ڀيم).

ڀينٽَ= ملاقات ـ نذر ـ سوغات.

ڀينڪَرُ= خوفناڪ.

ڀَئہ دڦانُ= ڊيڄاريل ـ گهبرايل.

ڀَئہ هَارِي= خوف دور ڪرڻ وارو.

ت

ت= سنڌي- هندي- اردو- سنسڪرت جي الف ب مان 52 اکرن مان هڪ اکر.
ٽَ = چور – ڏاندن کي هر ۾ هڪلڻ
تا = وڏيڪ.
تَاپُ = تپ – گرمي – بخار.
تاپتُ = تپ وارو – تپيل
تَاپَسُ = (تپسي) عبادت ڪرڻ وارو
تَاپَنُ = گرم ڪرڻ – ساڙڻ – سج.
تَاپُ هَارِي = تپ چڙهائڻ وارو.
تَاپِي = تپ ڏيڻ وارو.
تَاتَ = پيءُ – پيارو – وڏو ڀاءُ. استاد – بزرگ.
تَاتَا = تپيل – گرم – معزز.
تَاتَ پَرِج = مطلب – مدعا – اختصار – تفسير.
تَاتْ ڪَالَتْ = ان وقت جو.
تَاتَل = گرم
تَاتِي = گرم
تَاتوِڪُ = اصلي – صحيح – سچو.
تَاتَڪُ = ڪرن ڦل – عرق ڪڍڻ جو اوزار.
تَاتَنڪُ = ڏسو (تَاتَڪُ)
تَادَنڪَ = ڏسو (تَاتَڪُ)
تَادَرش = اهڙو – ان جهڙو.
تَادِتَ = سزا يافته
تَاڙَڪُ = مارڻ وارو. سزا ڏيڻ وارو.
تَاڙَن = سزا – مار – ڌمڪي. جهڙوڪ – ڇينڀ.
تَاڙِني = چهبڪ – ڪوڙو.
تَاڙنيه = مارڻ جي لائق
تَارَا = ستارا – اک جون پتليون.
تَارَاپَتَ = ستارن جو رستو.
تَارَاپَتِي = چنڊ.
تَارَاگَنُ = ستارن جو مجموعو
تَارَامَنڊلُ = تاراگن
تَارتَمِيَه = تميز – تفاوت – فرق.
تَارَڪُ = نجات ڏيڻ وارو – اک جي پتلي.
تَارِڪُ = ڪرايو – پارو – اجورو. درياهه اڪارڻ جو عيوضو.
تَارڪِڪُ = علم منطق جو ڄاڻو. منطقي – فيلسوف.
تَارِني = پاراڪارڻ واري عورت. ٻيڙي هلائيندڙ عورت.
تَارُنيه = جواني
تَارِي = ڪنجي – تاڙي وڄائڻ. عبادت ۾ محو ٿيڻ.
تَاڙِتَ = ماريل – سزا ڏنل.
تَاڙَڪُ = سزا ڏيڻ وارو. الزام هڻڻ وارو.
تاڙي = تاڙي.
تَاڪُ = نظر – تاڙ – نشانو
تَاگُ = ڌاڳو – ڏورو.
تَالُ = تلاءُ – موسيقي جو هڪ ساز – تاري جو وڻ – ڪجي جو وڻ.
تَالاَ = ڪلف – قفل.
تَالاَنڪُ = نچڻ وارو.
تَالِڪَا = ڪنجي.
تَالَ وَرِنتْ = ڪجيءَ جي پنن مان ٺهيل وڃڻو.
تَامبُولُ = پان.
تَامبُولَڪُ = پان وڪڻڻوارو.
تمولي = ڏسو (تَامبُولَڪُ)
تَامبُولِي = ڏسو (تَامبُولَڪُ)
تَانبُولَ ڪُرَنڊُ = پان رکڻ جو ٿانو.
تَامبُولَ وَلِي = پان جو ٻوٽو يا ول

ٽامَرُ = پاڻي.
ٽامرُ = ٽامون — هڪ ڌاتو.
ٽامَرُچوڏُ = ڪڪڙ.
ٽامَرُشِکي = ڪڪڙ
ٽامَرَسُ = ڪنول — ٽامو — سونُ.
ٽامرُ رڪُ + ٽامي جا ٽانوَ ٽاهيندڙ.
ٽامَرُڪَرَپُ = ڦڪو طوطو.
ٽامَسُ = غصو — رنج ڪاوڙ — شهوت.
ٽامَسِي = ڪاوڙ واري عورت — تکي طبيعت واري عورت. ڏنگي عورت.
ٽانُ = ڳائڻ جو آلاپ.
ٽانَتِي = اٺڻ وارو — ڪوري — مقطار.
ٽانُبوي = ڳائڻ جي تالن مان هڪ تالُ
ٽانُ سِينُ = اڪبر بادشاهه جي دربار جو هڪ ڳائڻو. جيڪو وزير بہ هو.
ٽاوُ = پيءُ جو وڏو ڀاءُ — چاچو.
ٽاوَتُ = تيستائين. ايترو.
ٽاوَلُ = جلدي — تيزي — تيز.
ٽائِي = پيءُ جي وڏي ڀاءُ جي زال.
ٽايتُ = ٽائتُ — تعويذ.
تَپُ = گرمي — حرارت. عبادت. گرم موسم.
تَپَا = عبادت يا پوجا ڪرڻ وارو.
تپسَا = عبادت — پوجا.
تَپَسُوني = عبادت ڪرڻ واري عورت.
تپَسوي = جو عبادت ڪري ٿو.
تپَسِي = عبادت ڪرڻ وارو
تَپَسيَہ = عبادت — رياضت.
تپشيا = عبادت.
تَپَشَچَرُنُ = عبادت ڪرن.
تَپَڪُ = بندوق — تفنگ.

تَپلوڪُ = آسمان جو ڇهون طبق.
تَپَنُ = حرارت — تپڻ — سج — موسم گرم. هڪ رِخ جو طبقو.
تَپوبَلِ = طاقت — قوت — رياضت
تَپوڌَنُ = اهي فقيرجن جي دولت بہ عبادت ۾ شامل آهي.
تَپوونَتُ = اهو جو عبادت ڪري.
تپہَ = سچو عشق.
تَتُ = برهم. خداوند تعالىٰ جو هڪ نالو. هوا — اهو.
تتُ = هن طرف.
تَتَا = گرم — گرمي.
تفتُ پَدُ = وڏو مقام — نجات عقبىٰ.
تَتپَرَ = مشغول — متوجهه — محنتي.
تَترُ ڀوانُ = پاڻ — آن جناب — عزت وارو.
تَترُ ڀوتِي = عزت واري عورت.
تَتسَمُ = ان جي برابر.
تَتڪالُ = هن وقت ۾. جلد ۾. هن عالم يا جهانَ ۾.
تيتڪشُ = صابر — راضي رهندڙ
تَتوَ = حقيقت — سچائي — ذات — دِل — سمجهہ — فهم — محسوسات.
تَتوَگيَانُ = الهامي — عرفان الاهي.
تَتوَگيہ = جيڪو خدا پاڪ کي ڄاڻي سچائي.
تَتوَہ = هن عالم يا ڪائنات جي پيدائش جو ڪارڻ سچائڻ.
تَتوَه دَرشي = روح ۽ خدا پاڪ جي اصليت کي ڄاڻندڙ.
فتوَه گيَان = عالم ناسوت کي ڄاڻڻ جو علم — عقل مندي — خدا شناسي.
تَتوَگيانِي = اصل حقيقت ڄاڻڻ وارو. خدا شناسي.
تَتوَه وادِي = پرکڻ وارو — سچ ڳالهائيندڙ
تَتوَه يَتُ = خدا شناس.

تَتُ = سچو — ڪامل — حق — نيڪ
تَتَہ = هوا — ڪشادو — پي — پٽ
تَتَا = اهڙي طرح — اهڙوئي.
تِتِي = چنڊ جي پهرين تاريخ.
تَتِيَہ = سچ پچ — واقعي.
تَتِيَہ وَادِي = سچي ڳالهہ چوڻ وارو.
تَتِي = گروهہ. سلسلو — جماعت — قطار.
تَٽ = نديءَ جو ڪنارو — درياهہ جو ڪپر — آبادي — پوک.
تَٽَاڪَ = تلاءُ.
تَٽِنِي = ندي — درياهہ — ڍنڍ — نر.
تَٽِي = ڪناري تي رهڻ وارو.
تَمنَا = خواهش.
تُڇُ = تڇ — حقير — ناڪارو — نيچ.
تَڇَڪَ = نانگن جو بادشاهہ
تَدُ يُو = بگڙيل لفظ.
تَدَنُو = ان کان پوءِ.
تَدَاَنَ = سَب — اُن وقت.
تَدِتَ = ٻئي جي پلاڻي.
تَدَّ نَ = لالچ کان — ڪنجوسي کان.
تَديہَ = ان جو.
تَدِتَ = بجلي — چمڪ
تَدِتَ سَمَاچَارُ = برقي تار — بجلي رستي خبر ملڻ.
تَرُ = ترو — هيٺان.
تِر = ٽري — ٽي — هڪ انگ 3 جو عدد.
تراستا = هراسان — ڊيڄارڻ.
تَرَاسَڪَ = ڊيڄارڻ وارو.
تَرَاَنَ = حفاظت — بچاءُ — زرهہ
تَرَانِي = نجات ڏيارينڌڙ — شفيع
تَرَاَهَ = الغياث — مهرباني ڪيو، امداد ڪيو.
پَرَاَهَ تَرَاَهَ = حفاظت ڪر — حفاظت ڪر.

تَرَاهَڪَارُ = رحم جي لاءِ پوڪارڻ.
تَرَائِي = هيٺاهين زمين — چراگاهہ.
تَرَائِي = سيج — بسترو.
تَرِيُجُ = ٽڪندو.
تَرَپَ = شرم — حيا — لڄ — شهرت.
ترِپانِي = ٽن ويدن جو عالم — پنڊت
تَرِيَتُ = جنهن جي خواهش پوري ٿيل هجي.
تَرِيَتُ = شرمايل.
تِرِيَدُ = ٽهائي — ٽن پاون وارو.
تِرِيَدِي = ول جو قسم.
تِرِيُرشُ = ٽي پيڙهيون — پيءُ — ڏاڏو، پڙ ڏاڏو.
تِرُ يَهَڪُ = خوشي ڏيڻ وارو.
تَرِپَنُ = آرام ڏيڻ.
تِرُ يَنَٽُ = ٽواٽو — جتي ٽي رستا ملن.
تِرِپنڊُ = اها خيرات جيڪا ٽن پيڙهين يا ٽن نسلن لاءِ
ڪجي — جيئن پيءُ — ڏاڏو ءِ پڙ ڏاڏو.
تِرُ ڦَلا = ٽن شين جو مرڪب. هليلا — بهيڙا ءِ آملہ مان
ٺهيل سفوف. اطريفل.
تُرِتُ = جهٽ پٽ — هن وقت.
تُرِتِيَا = چنڊ جي ٽين تاريخ
تُرِتِي = گهٽ — شڪ.
تُرَجُ = خوف. ڊپ.
تَرجَنُ = ڌمڪي — غصو.
تُرجَنِي = آڱوٺي جي پرواري آڱر. ڏسٽي.
تِرِدَشُ = ديوتا — ديو.
تِرِوَنڊُ = فقيرن جي لٺ — بيراڳڻ.
تِرُ وَنڊِي = سنياسي.
ترِدَارا = ٽن درياهن جو پاڻي — گنگا.
تَرَسُ = قوت — رحم.
تَرُستَ = ڊرپوڪ — ڊڄڻو — گيدي.

تِرسُڪَارُ = بي عزتي — بي قدري.

تِرسُڪَـرُ = ڊڪڻ وارو.

تِرسُ ڪُرتُ = جنهن جي بي عزتي ڪئي ويئي هجي.

تِرسُڪُرِي = اهو علم جنهن سان انسان گم ٿي وڃي. پراو — اڙ.

تِرسُڪـُريا = بي عزت.

تَـرُسَنُا = رحم ڪرڻ — مشتاق ٿيڻ.

تَـرُشُ = خواهش — تمنا. پياس.

تَـرُشَا = اڃ — آرزو — آس — اميد.

تَـرُشَالُو = اڃارو — خواهش مند.

تَـرُشُچِينُ = ٽيڊو.

تُـرُشَڪُ = ترڪستان جو رهاڪو.

تِرسُوفَلُ = ٽن ڇرين وارو اوزار.

تَرُڪُ = شينهن — شڪ — گدڙ"

تِرڪَالُ = ٽي زمان — حال — ماضي ۽ مستقبل.

تَـرڪُ شَاسُتـرُ = علم منطق — لاجڪ

تَـرڪِنُ = بحث مباحثي ڪرڻ وارو.

تَـرڪُ وِدَيَا = علم منطق.

تِـرڪُ وِتِرڪُ = سوچ ويچار — دليل

تِرڪُونُ = ٽن ڪنڊن وارو — عورت جو مخصوص — عورتاڻو عضوو.

تُـرَگُ = گهوڙو — خيال

تُرِي = گهوڙي.

تَـرگَـرُتَا = فاحش عورت — رنڊي.

تَرگِي = گهوڙي.

تَرلُ = خيالي — عياش — زناڪار

تِـڻوڪَنَاٿُ = ٽن لوڪن جو مالڪ — خدا تعاليٰ — رب العالمين.

تِرمَارگِي = ٽواٽو — ٽن رستن وارو گهٽ.

تِـرَنُ = ترڻ — ندي يا نهر کي پار ڪرڻ.

تَـرَنُ = جوان — بالغ.

تَرنَا پَنُ = جواني.

تُـرَنُتُ = سنهون مينهن — سمنڊ. درياهه

تَـرَنُتِي = ٻيڙي.

تَـرَنگُ = لهر — موج — خيال — تصور.

تُـرَنگُ = گهوڙو — خيال.

تُـرَنگُ شَالا = گهوڙن جي ٻيهڻ جي جاءِ.

تُـرَنگِنِي = ندي — دريا — نئن.

تَرنِي + ٻيڙي — جهاز — سج.

تَـرُنِي = جوان عورت.

تَرو = وڻ.

تَـرُوَارُ = تلوار — ترار.

تُـرُوِتِي = پکيءَ جي ڇهنب.

تَرُوَرِيَا = تلوار رکڻ وارو.

تَـرُوَرُ = وڏو وڻ — تناور

تَـرُوَرُ = گهاٽو وڻ.

تَرُوهتُ = ڇپيل — مخفي — لڪل

تُرهِي = شرناءِ ـ نفيل — ناد — ڪرنائي

تُرِي = تُرهِي.

تَرِي = ٻيڙي — جهاز

تِرِءِ = ٽي — هڪ انگ 3.

تِرِيَا = عورت — زال

تُـرِيَا = چوٿون. چئن جو انگ 4.

تِـرِيَا ٻِيدُ = عورتن بابت علم.

تِـرِيَاچَـرِتُـرُ = عورتن جي مڪرن بابت

تِـرِيَا شَـرمُ = چوٿون آشرم.

تِـرِوَيَامَا = رات.

تِـرِيَاهَتُ = عورتن جو ضد.

تِـرِيُدَسُ = تيرهن — 13ـ تيرهون.

تَرُونڪُ = ترڪو — سال

تڙيڪ يُوني = پکي ۽ حيوان

تَـرِيوَدَسُ = تيرهن — 13 جو انگ.

تَـرِيوَسي = چنڊ جي تيرهين تاريخ

تُـرِيڊُ = چوڏون.

تَـڙِتُ = بجلي — کنوڻ.

تِسُ = ان کان پوءِ.

تُشُ = ٻهُ — ڇلڪو.

تِشُ = اڃ — خواهش.

تُشَارُ = ڪُهر، برف، ڪوهيڙو — پارو — ماڪ — ٿڌ.

تُشَاگِرِني = هماليه جبل

تُشٽُ = راضي — خوش

تَڪُ = تعلق — واسطو.

تِڪٽُ = ڪوڙي — تلخ.

تِڪٽڪُ = چرائتو — تمام ڪوڙو گاهه.

تَڪَ شَڪُ = ڪائير — ڊڪڻ.

تَڪـرِي — تارازي — ساهمي.

تِگمُ = تيز — ڇهنب وارو — نوڪ وارو

تِگَنُ = ٽيڙو — ٽِڪو، موسيقي جو هڪ آواز.

تِلُ = تر — هڪ ٻج جنهن مان تيل نڪرندو آهي.

تُلُ = برابر — مثل — موافق.

تُلا = برابر — تور — پيمانو — تارازي — هڪ ستارو ميزان.

تَلاَتَلُ = هيٺيون طبقو — تحت الثريٰ

تُلاَ دَانُ = سون ۽ چاندي سان جسم کي تورڻ ۽ اهو خيرات ڪرڻ.

تُلادار = هٽ هلائڻ وارو — دوڪاندار

تِلانَجلُ = تِسُ ۽ پاڻي.

تِلانجَلِي = خيرات ڪرڻ، قطع تعلقات ڪرڻ — تياڳ ڪرڻ.

تُلاَ يَنتَرُ = تارازي — ساهمي.

تَلِپُ = پلنگ — بسترو — هنڌ سيج — عورت.

تَلِتُ = توريل — وزن ڪيل

تُلِتَا = برابري.

تُلسي = هڪ درويش شاعر جو نالو. هڪ خوشبوءِ وارو بوٽو، ريحان گل — ڪرشن جي محبوبا

تِلڪُ = داغ — نشان — شرح — بزرگ. رسم تاج پوشي — خوشيءَ جو نشان.

تِلڪَ دَارَنُ = رسم مسند نشيني — گاديسري.

تُلِڪَا = ڪنجي — تاڙي.

تِلِڪَ ڌاري = مشرڪ

تلڪ تني کي لاءِ ـ سچا جي شرڪ سين (لطيف رحہ)

تُلَنگُ = هڪ راڳڻي جو نالو.

تَلوَرِي = عورت — زال — زائفان.

تِلوَدَنُ = ڪچٽي.

تَلوَرَيَا = سپاهي — تلوار ڪٽندڙ — يا هڻندڙ (شمشيرزن)

تَلِي = ڪنهن بہ شي جو هيٺيون طبقو

تَلِيَا = حوض

تُلِيَتَا = برابري

تُلِيہ = برابر — مشابهت — موافق

تَمُ = انڌيرو — تاريڪي — جهالت — بي عقلي — دوزخ — عشق

تَمَاري = سج.

تَمَالُ = پان — تماڪ

تُمبَا = سڪل ڪدوءَ جو ٻج ڪڍي خالي ڪري ان ۾ فقير خيرات وٺندا آهن.

تُمبُرُ = تنبورو — موسيقي جو ساز

تُمبُرِي = بين — وڄائڻ جو ساز

تَمبُولُ = پان.

تُمبي = ڊگهو ڪدو.

تِمرُ = انڌيرو — اکين جي بيماري

تِمِرَهَرُ = سج — انڌيرو دور ڪرڻ وارو.

تَمَسُ = انڌيرو — خشم — هڪ دوزخ جو نالو.

تمسُر = انڌيرو -- غصو

تمسرا = انڌيري رات.

تمسوني = رات.

تمش = هنداڻو. چانهين.

تمڪ = غرور — تڪبر.

تموگني = بڇڙو — بدخصلت.

تموگرهن = سج — چنڊ — ڏيو. مرشد — عاقل — دانا.

تمومئ = احمق — جاهل

تمه = انڌيرو — گناهه

تمي = رات — هيڊ — ڦڪي ڪاٺي.

تمي = وڏي مڇي.

تمي چر = راڪاس — ڀوت.

تن = بدن — جسم.

تنبا = ڏيءُ

تنبو = ديرو — خيمو — شاميانو — رانوٽي — پال.

تنبول = پان.

تنبولن = پان وڪرو ڪندڙ عورت.

تنبولي = پان وڪرو ڪندڙ مرد

تنوت = تند — ڏور — ڌاڳو — اولاد — نسل — تار.

تنتر = جادو. منتر — ٽوٽا ٽيڻا.

تنتر سمستا = حڪومت — گورنمينٽ

تنتر شاستر = جادوئي علم جو ڪتاب.

تنترني = گدامڙي.

تنتري = تاروارو باجو يا واڄو — اهو جو تار وارو واڄو وڄائي — گويو.

تنت وادڪ = گويو — وڏو ڳائڻو.

تنت ڪيٽ = ڪوريئڙو — ريشم جو ڪيڙو.

تنتو = ڌاڳو — سٽ — ڪوريئڙي جو ڄار — عنڪبوت جي تار.

تنت واء = ڪوري. ڪوريئڙو.

تنتي = اٽڻ وارو — ڪوري.

تنج = پٽ.

تنجا = ڌيءُ.

تند = پيٽ.

تند = ٿڪ — ڪاهلي — اونگهه.

تندل = وڏي پيٽ وارو.

تندي = ڏن.

تنڌ = وات — ڇهنب

تنڌي = ڏسو (تنڌ)

تنڌڪوپيءَ = ڏن

تنڌل = جانور.

تنڪ = خوف — ڊپ.

تنڪ = ذرو — ننڍو — تنڪو.

تنگ = بلند — جبل — ناريل.

تن ماتر = صرف ايترو — آواز

تن من = جسم ۽ جان — قالب ۽ روح.

تن ميا سڪتي = خدا جي عبادت ۾ پاڻ کي وساري ۽ پاڻ کي خدا پاڪ سمجهڻ. فنا في الله

تنو = ٿورو — گهٽ — نازڪ — تن — بدن.

تنوڀو = پٽ

تنوج = پٽ

تنوجا = ڌيءُ

تنوجاتا = ڌي

تورو = وار

تنومي = ٿلهي عورت

تني = ڌيءُ

تننيا = عورت ذات.

تنيه = پٽ — اولاد.

توش = خوشي.

توشا = رونق — روشني.

تُوشِن = چپ — خاموش

تـوَڪُ = ڪل — چلڪو — چمڙو.

تولُ = وزن.

تولُ = ڪپهه — ڦٽي.

تولا = ڏسو (تولُ)

تولڪا = برش — قلم.

تـوَمُ = اوهان — توهان.

تومرُ = پالو — ٻڙڇي.

تونَس = اڃ جي شدت

توهِنُ = برف

توي = پاڻي.

تويا = پاڻي

تويمُ = پاڻي

تويدُ = بادل — جهڙ — ڪڪر.

تويڌي = سمنڊ. درياهه.

تونِڌي = ڏسو تويڌي

تَيلُ = تيل — روغن — عرق

تيا = عورت — زال

تيا = عورت — زال.

تياڃتُ = تياڳ — ترڪ ڪرڻ.

تياڳُ = ترڪ — قطع تعلقات — خيرات — قرباني.

تياڳُ پتُرُ = استعيفا.

تياڳُ شيلُ = خيرات ڪرڻ وارو.

تياڳنا = ڇڏڻ — ترڪ ڪرڻ.

تياڳي = جنهن دنيا جا لڳ لاڳاپا ڇڏيا. تارڪ دنيا — فقيرن جو قسم.

تيبرُ = (تيوَرُ) جلد — تيز — زيادهه — تمام گرم.

تيبرُ تا = تيموَرُتا) جلدي — تيزي.

تيبرُ ويدنا = تمام وڏي مصيبت.

تيتُ = ڪڙو — ڪوڙو — ترش — تلخ.

تِيٿ = چنڊ واري مهيني جي ٽيُن تاريخ.

تيجَسُ = روشني — نور جلوو.

تيجَسُ يڌي = تيز عقل وارو.

تيجَنُ پتَرَ = ڏاٽا — هڪ جنس.

تيجَنُ پشپا = لونگ — قرنفل

تيجَنُ ڪنڌُ = بصر

تيجَنُ گنڌا — رائي — سرنهن

تيرُ = درياهه جو ڪنارو — ساحل

تيرٿُ = زيارت گاهه — پاڪ جاءِ.

تيرٿُ ياترا = (ياترا) پاڪ جاين جي زيارت

تيرٿُ راڄُ = پاڪ ملڪ — مقدس وطن.

تيرٿيِهُ = هڪ استاد جا شاگرد.

تيرَسُ = تيرهين تاريخ — چنڊ جي 13 تاريخ.

تيرشتُ = مرڻ جي ويجهو ٿيڻ.

تيرنُ = پار ٿيڻ يا وڃڻ.

تيرَوَر = پاڙي وارو — ڪناري تي رهندڙ

تيڪتُ = ڇڏيل — ترڪ ڪيل.

تيڪشَنُ = تکو — ڪوڙو — گرم — تند چالاڪ — نوڪردار

تيکا = گرم — ڪوڙو — غصي وارو.

تيمر نگلُ = پاڻيءَ ۾ رهندڙ وڏو جانور — جيڪو وڏي ڪان وڏي مڇي ڳهي وڃي.

تيورُ = تيز — تمام ڪوڙو.

تيونُ = باغ — جشن جي جاءِ. جلسي جي جاءِ — جلسه گاهه

تيوهارُ = خوشيءَ جو ڏينهن — عيد جو ڏينهن.

تيهَ = عورت — زال.

تيهَ = زائفان.

تهانُ = ان جاءِ تي.

تهانتُ = مکي — وڏيرو — ٽيون ماڻهو. چڱو مڙس.

تودِ = تنهنجو — توهان جو.

ٿ

ٿ= سنڌيءَ جي الفابيٽ ۾ 52 اکرن مان هڪ اکر.
ٿاپا = جانورن جي پيرن جا نشان.
ٿالُ = وڏي ٿالهي.
ٿامُ = ماٺ – چپ.
ٿانُ = جاءِ – گهر – ديرو.
ٿاهُ = گهڻو.
ٿائي = قائم رهڻ وارو – ٿائلينڊ جو رهاڪو
ٿرُ = شينهن جو غار
ٿِرُ = مضبوط – قائم
ٿِرتا = مضبوطي – آرام.
ٿڪڻُ = ٿڪل
ٿلُ = جاءِ زمين.
ٿلُ چَرُ = زمين تي چرندڙ جانور
ٿليا = ٿالهه – ٿالهي.
ٿمڀنُ = رڪاوٽ – بيهڻ.
ٿمڀنا = روڪڻ.
ٿنُ = ٿڻ.
ٿوٽُ = وات
ٿيرُ = پرامن – آسودو.
ٿيگلي = جوڙ – پيوند – ڳوپڻ – ڳنڍڻ.

ٽ

ٽ= هندي، سنڌي ۽ اردوءَ جي الفابيٽ ۾ هڪ اکر.
ٽَ = بندرو– جامڙو– آواز– ڪميڻو– عياش– زاني– بدڪار.
ٽِپڻُ = ٽيڪا–شرح– تفسير.
ٽِپڻي = ڏسو (ٽِپڻ)
ٽَڪُ = خصلت– نظر
ٽُڪُ = ٿورو– ذرو.
ٽَنڊُ = ڪٽيل جسم.
ٽَنڪُ = ترار– ڪهاڙي– بيلچو– پاھوڙو– سڪو– ٽڪو – وزن
ٽَنڪڪُ = روپيو– ٽڪو– پيسو– سڪو.
ٽَنڪارُ = نالو– ڪمان جي زھ جو آواز.
ٽَنڪورُ = ٽن ٽن جو آواز، جو ڪنهن ڌاتوءَ واري ساز مان نڪرندو آهي.
ٽَنڪُ پَتِي = نوٽن ڇاپڻ واري بئنڪ جو وڏو آفيسر– گورنر– مئنيجر.
ٽَنڪُ شالا = نوٽن ڇاپڻ واري بئنڪ.
ٽَنڪڪُ شالا = ڏسو (ٽَنڪ شالا)
ٽِڪسالُ = ڏسو (ٽَنڪ شالا)
ٽَنڪڪا = پٿر پڃڻ واري ڇيڻي.
ٽَنڪَڻُ = ٽاڪڻ– جوڙڻ.
ٽوسِي = مکڙي– غنچو.
ٽِيَپُ = شرح– ڳائڻ جو وقت، راڳ جي سرن کي هيٺ مٿي ڪرڻ.
ٽِيڪُ = ٽڪ– ڳلي جو هڪ زيور
ٽِيڪا = شرح– تفسير– حاشيو– فوٽ نوٽ.
ٽِيڪا ڪارُ = شرح لکڻ وارو– شارح.

ٺ

ٺ= سنڌي الف ب ۾ 52 اکرن مان هڪ اکر.
ٺاڪُرُ = مالڪ سردار – بزرگ – زميندار – ديوتا – الهيت – وشنوءَ جي مورتي يا تصوير.
ٺاڪربارِي = ديوتا جو مندر.
ٺاڪردوارو = عبادت جي جاءِ.
ٺَٽُ = سمنڊ يا درياهه جو ڪنارو.
ٺَڪُرُ = ڏسو ٺاڪُرُ
ٺَڪرائي = مالڪيت – سرداري. الوهيت
ٺُوڙ = ڇهنب
ٺُونِي = چال
ٺَيڻگا = لٺ – آڱوٺو.

پ

پَ= الف ب جي نشانين مان هڪ نشاني يا اکر.

پُ= دوزخ.

پَاپُ= گناهه_ برائي_ ڏوهه.

پَاپَاتِمَا= گنهگار_ مجرم_ بدڪار_ جنهن جي دل گناهه ڏانهن مائل هجي.

پَ پَ جَنَڪَ= گناهن پيدا ڪندڙ_ گنهگار_ ڏوهي.

پَاپَ دَرِش= ڪميڻو_ خراب_ بد.

پَاپَ رُوگَ= هندو ڌرم موجب اڳين گناهن جي سزا ۾ ملبل بيماريءَ جهڙوڪ ڪوڙهه.

پَاپِشَٽَ= پاپي_ گنهگار.

پَاپَ ڪَرَمَ= ڏسو (پَاپِشَٽُ)

پَاپَ ڪَرُتَا=

پَاپَ ڪنُدَنُ= گناهه لاهيندڙ يا ٽاريندڙ.

پَاپَ گرِهَ= نحس ستارا.

پَاپَ گهَنَ= گناهه پري ڪرڻ وارو.

پَاپَ مَٽُ= بدڪار_ پاپي.

پَاپَ مُڪَٽَ= گناهن کان نجات حاصل ڪيل_ ناجي_ آزاد.

پَاپَنِ= پاپڻ_ گنهگار عورت.

پَاپِي= ڏسو (پاپَنِ)

پَاپَ نَاشَنَ= گناهن کي فنا ڪندڙ_ گناهن کان توبهه ڪندڙ.

پَاپَ نَاشِي= پاڪ ڪرڻ وارو_ گناهه لاهڻ وارو.

پَاپِي= گنهگار_ ڏوهي_ ظالم.

پَاٽَ= پَنُ_ ورق.

پَاتَا= پالڻ وارو.

پَاتَال= هيٺاهون طبقو_ دوزخ_ اسفل سافلين.

پَاتَال پُشَپَ= دوائن ٺاهڻ جو ٿانءُ.

پَاتَانجَل= دم روڪڻ جي سکيا وارو.

پات ڪَرُت= ڏسو (پاتورت) پاڪائي.

پَاتَتُ= دسيل_ هيٺ ڪيرايل.

پَاتَتِيهَ= مذهب کان خارج.

پَاتَرَ= برتن_ ٿانءُ.

پَاتُرِد= ناٽڪ ڏيکارڻ وارو.

پَاتَرُ= پتلو_ نحيف_ طوائف.

پَاتَرَ= گناهن کان بچائڻ وارو.

پاتُرتا= رياضت_ قابليت.

پاتَرتَوهَ= ڏسو پاترتا.

پَاتُرمَ= برتن_ ٿانءُ_ ظرف.

پَاتَڪَ= پاپ_ گناهه_ ڪندڙ.

پاتَڪي= پاپي_ ڏوهي_

پاتَمبَرَ= ريشمي ڪپڙو.

پَاتَنَ= ڪرڻ.

پَاتُوجهَل= مجاهديءَ جو علم.

پَاتُورتُ= عصمت_ پاڪائي.

پَاتُ= پاتي_ سج_ باهه_ هوا.

پَاتَسُ= غذا_ آسمان.

پَاتَرُ= پٽر_ پهڻ.

پَاتُونَدِي= سمنڊ_ درياهه.

پَاتُودِي= ڏسو (پَاتُووندِي)

پَاتُونَ= ڪنول_ نيلوفر.

پَاتُودَ= بادل_ ڪڪر_ جهڙ.

پَاتُودَرَ= ڏسو (پاتُود)

پَاتيِيهَ= واٽ جو خرچ_ مسافري خرچ.

پَاتِي= چٺي_ خط.

پَترِي= ڏسو (پَاتِي)

پَاتِي = ماءُ پيءُ_ پيو مرشد_ مڙس_ سج_ چنڊ_ دنيا.

پَاٽُ= پَٽُ= ريشم_ تخت.

پَاتَا = تختو. ڌوٻيءَ جي ڪپڙن ڌوئڻ وارو تختو.
پَاتَامبَرُ = ريشمي ڪپڙو
پَاتڇُر = چور
پَاٽ رَاني = مهاراڻي — ملڪ — بادشاه جي زال
پَٽَ راني = مهاراڻي — ملڪ — باشاه جي زال
پَاتَلُ = گلاب جو گل — گلابي رنگ.
پَاتِڪويَلُ = لعل — گوهر — موتي
پَاتَلِي پَتَر = پاٽلي پٽ جو شهر.
پَاتَمبَرُ = ريشمي لباس — ريشمي ڪپڙا.
پَاتَوُ = چالاڪي — هوشياري — صحت.
پَاٺُ = سبق — پڙهڻ — پڙهائي.
پَاٺَالَهُ = سڪو — مدرسو.
پَاٺ پَوَنُ = ڏسو (پَاٺَالَهُ)
پَاٺِتُ = پڙهايل.
پَاٺ شَالَ = سڪول — ڪالج — مدرسو — يونيورسٽي
پَاٺ شَالا = ڏسو (پَاٺ شَالاَ)
پَاٺَڪُ = پڙهائڻ وارو — استاد — ٽيچر — شاگرد — پڙهندڙ.
پَاٺَنُ = تعليم ڏيڻ — پڙهڻ.
پَاٺَنا = ڏسو (پَاٺَن)
پَاٺِي = پڙهڻ وارو.
پَاٺِيهُ = پڙهڻ جي لائق — پڙهائڻ جي لائق.
پَاٺِي = طريقو — ٻني — ڦرهي. (جنهن تي شاگرد لکندا ۽ پڙهندا آهن. هڪ قسم جي تڏي — وارن ٻڌڻ جي پٽي)
پَاچَڪُ = بورچي — پچائڻ وارو. هاضمي جو پائوڊر يا سفوف.
پَاچِڪَا = (عورت) بورچياڻي — پچائڻ واري.
پَاچَنُ = پچائڻ جو ڪم. پچائڻ.
پَاچَنا = پچائڻ.
پَاچَنُ شَڪتِي = هاضمي جي قوت.
پَاچِيَهُ = پوئتي — پويان. پري.
پَاچِينُ = ڏسو پَاچِيَهُ.

پَادُ = پير — قدم — ٻارهن انچن جو پيمانو. هڪ فوٽ — وڻ جي پاڙ.
پَادارَدُ = اڌ. مصرع.
پَادارگِهيَه = مرشد ۽ گرو يا پير ڪي پيرن ڌوئڻ لاءِ پاڻي ڏيڻ.
پَادَارڪَ رَانتُ = پيرن سان رڳڙڻ. تباهه ڪرڻ. پامال ڪرڻ.
پَادَا وَرتُ = واد. جنهن رسي يا نوڙي سان پاڻي کوهه مان ڪڍجي.
پَادَاهَتُ = لت ماريل.
پَادَپُ = وڻ — جنهن تي چڙهي ويهجي. اسٽول.
پَادَپَا = بوٽ — جتي.
پَادپَدمُ = نرم پير — ڪنول جهڙا پير.
پَادپَرگَشَالَن = پير ڌوئڻ وارو ٿانءُ.
پَادُ پَرنَامُ = پيرين پوڻ — قدم چمڻ.
پَادُ پَرهَارُ = لت — لت مارڻ.
پَادُ پِيٺِ = پير رکڻ جو تختو — اسٽول.
پَادُ تَرُ = جتي — بوٽ — پادر.
پَادُ تَرَاَن = ڏسو (پَادتَرُ)
پَادتَلُ = هٿن جا جوراپا.
پَادَجُ = شودر — گهٽ ذات — پيرن اگهاڙو.
پَادُ چَارُ = پيادل — پنڌ — پيادو.
پَادُ چَارِي = پنڌ هلڻ وارو — پيادو سپاهي.
پَادُ چَارِني = پنڌ هلندڙ عورت.
پَادڌَارِني = گهوڙي جو رڪيب.
پَادرَڪَشُ = جتي — بوٽ.
پَادَرڪَشَڪ = ڏسو (پَادَرڪَش)
پَادَسَه وَاهَنُ = پيرن ڪي زور ڏيڻ.
پَادشَبدُ = پيرن جو ڪڙڪو يا آواز.
پَادشُرشَا = پير دٻائڻ — پيرن ڪي زور ڏيڻ.

پَادَڪ = گهٽو هلندڙ.

پَادُڪَا = بوٽ — جتي — سينڊل — چپل.

پَادُو = ڏسو (پَادُڪَا)

پَادُڪَنڊڪُ = پير ۾ پائڻ وارو ڪڙو — گهنگهرو.

پَادُ گرهَڻُ = پيرين پوڻ — پير چمڻ.

پَادُ مُولُ = ڪڙي — ٽڙ.

پَادُ نِيَاسُ = هلڻ — نچڻ — پير رکڻ

پَاڙُ وڌَڪَ = واٽ وٺندڙ — مسافر — سياح.

پَادَا = ڏسو پاڙووڪ)

پَادُيَه = پيرن ڌوئڻ وارو پاڻي.

پَارُ = درياهه جو ٻيو ڪنارو.

پَاراَ پَارُ = بالڪل — آرپار.

پَاراَ شَرِي = اهو ديني فقير جو زندگيءَ جي ڪنهن بہ تعلق سان نہ آهي. خيرات تي گذران ڪندڙ.

پَارَاوَارُ = آرپار — درياهہ جا ٻئي ڪنارا.

پَارَاوَتُ = هڪ قسم جو پکي ڪبوتر.

پَارَائَڻُ = مسلسل لاڳيتو. پڙهڻ وارو. عبادت ڪرڻ وارو.

پَارَاَيَڻَڪ = لڳاتار پڙهندڙ.

پَارُبَتِي = هڪ ديو جو نالو — هڪ ندي. سهاديو جي زال جو لقب.

پَارُبَتِيه = جابلو چوٽي — جبل جي چوٽي. ٽڪري.

پَارُ پَلُرُ = ڏاج جو سامان — جيڪو سامان نياڻيءَ کي پرڻجڻ وقت ڏنو وڃي.

پَارُ يَاتُرُ = ڏسو (پار ياتر)

پَارُ پَٽ تَڪُ = چور.

پَارِترڪُ = ٻيءَ دنيا بابت — عقبيٰ بابت.

پَارُ تَنْتَرِيَه = غير اختياري.

پَارِتُو شَڪُ = خوش ڪرڻ. انعام — رشوت. نذر — بدلو ڏين.

پَارُٿ = ڪنتي جا پٽ ينشٽر — ارجن ڀيم.

پَارُ ٿَڪيه = جدا ٿيڻ — فرق — احديت.

پَارُتُوُ = خاڪ — مٽي — واري — هراها. چيز جنهن جو تعلق زمين سان آهي. شو — سيتا — راجا — بادشاه.

پَارُٿِوِي = ڏسو (پارٿو)

پَارُجَاتُ = بهشتي وڻ — طوبيٰ.

پَارُجَايڪُ = زاني — حرام ڪار — زناڪار.

پَارَوُ = پارو — سيماب — هڪ ڌاتو. پارا ڪارڻ وارو — نجات ڏين وارو.

پَارُدَارُجَتيه = زنا جو ڪم ڪندڙ. دراو ڪاري.

پَارُدَارِڪُ = ٻئي مرد جي زال جي خواهش ڪندڙ. عياش — زاني.

پَارُدَرُ شَڪُ = ڪم پورو ڪري ڏيکاريندڙ.

پَارُ دَرُشَنُ = دور انديش. عاقل — ڏاهو.

پَارُدَرُشِي = ماهر — چاٽو.

پَارُديشڪُ = پرديسي — مسافر — غير ملڪي.

پَارَسُ = اهو پٿر جو لوهہ تي گهڻ سان لوهہ کي سون بنائي ڇڏي.

پَارَسُ نَاٿُ = جين ڌرم وارن جو مشهور بُت.

پَارشَدُ = مجلس ۾ حاضرين تماشو ڏسندڙ.

پَارشَدُ = خدا تعاليٰ جي عبادت ڪندڙ.

پَارُشِنَه = ڪڙي — ٽٽي.

پَارشٿو = اهو ٻار جو ٻانڀڻ يا برهمڻ يا مرشد جي نطفي سان گهٽ ذات واري عورت مان ڄمي. غير قوم يا گهٽ قوم مان جاول ٻار.

پَارُشُوُ = نزديڪ — قريب.

پفارُشوة = ڏسو (پَارُشُو)

پَارُشُوْ ڀَاڳُ = ٻانهن — پهلو — بغل — لشڪر جو پاڳو — ٻيڙو.

پَارُشُوڪُ = ساٿي —طرفدار.

پَارُ شُوڳَتُ = ويجهو — اوڏو.

پَارُشُوهُ = قريب — بازو — ٻانهون.

پَاروشيہ = سخت ڪلامي.

پَارَڪَ = درياھ کي ٽپڻ وارو.

پَارَڪانڪُشِي = عابد — زاهد.

پَارُڪِي = پرکڻ وارو — جوهري — اِمتحان وٺڻ وارو — مستحق.

پَارُگ = پار پهچائڻ وارو — هادي — ڪامل.

پَارُگامِي = پار پهتل — ڪامياب ٿيل.

پَارَگنتَ = مذهبي استاد — جين مذهب جو ماڻهو — پاڪ — پار پهتل.

پَارَلوَ ڪَڪَ = عقبيٰ جو — ٻئي جهان جو.

پَرِمَارَٿِڪَ = واقعي — حقيقي، حقيقي وجود. اعليٰ — لائق — قابل. ترجيح. گهڻو پسند ڪيل — ماڻهن کي فيض پهچائيندڙ — آخرت جي نجات.

پَارَمَ پَريہ = خانداني — موروثي.

پَارَنُ = بادل — ڪڪر — جهڙ.

پَارَنَا = ڏسو (پَارَنُ)

پَارَنَا = پورو ڪرڻ. ختم ڪرڻ.

پَارَنَا هيہ = رشتيداري — برادري.

پَارَناميہ = ڏاج — ڏاجو.

پَارَندَرَ = وڏي بلا — نانگ — ازدها.

پَارَنگَتَ = پارويل — پوري طرح ڄاڻندڙ.

پَارَوَارُ — آرپار — درياھ جا ٻئي پاسا.

پَارُوَتَ = جبل جو — ٽڪريءَ جو.

پَارُوَتِي = پاربتي — شيوَ جي زال ....

پَارُتوشڪَ = رشوت — عيوضو — انعام.

پَارِي = پاڻيءَ جو گاڏو.

پَارِجاتَ = ديوتائن جو وڻ.

پَارِشَدَ = مجلس ۾ رهڻ وارو.

پَارِيندَرَ = ببر شينهن — وڏو نانگ.

پَارِيَنہ = پراڻو — قديم — گذريل.

پَاڙُ = ڪڏڻو — ڦاسي ڏيڻ وارو تختو.

پَاسُ = رسو — نوڙي — ڦندو — ڪوڙڪي.

پَاسِڪَ = ڄار — ڦاندو — دام.

پَاسڪَا = ڏسو (پَاسڪَ)

پَاسِي = ڦاسي — گهوڙي جي اڳياڙي پڇاڙي.

پَاشَا = چوپڙ راند ڪيڏڻ جو نقشو.

پَاشَانُ = (پَاکانُ) پٿر — پاهڻ.

پَاشَانُ دَارَڪَ = پٿر ٽوڙڻ جي ڇيڻي. لوھ جي تکي سيخ.

پَاشُ بَنْدَ = دام ۾ ڦاٿل — ڄار ۾ ڦاٿل.

پَاشِتَ = ڦندي ۾ ڦاٿل.

پَاشَڪَ = شڪاري — جلاد — ڦاسي ڏيڻ وارو. ڦندو اڏڻ وارو.

پَاشَنْدَ = (پاکَنْدَ) پلو رستو ڇڏي، برو رستو وٺندڙ. ڪپت. سچو مذهب ڇڏي ڪوڙو مذهب اختيار ڪندڙ — بي دين.

پَاشَنْدِي = خدائي تعليم جي خلاف. مڪار — ٺڳ — ملحد.

پَاشُوپَتُ = شِوَ جو پوئلڳ.

پَاشُو پَتَا سُتَرَ = سواري جو پلو جانور. اهو منتر جيڪو ارجن کي مهاديوَ کان مليو.

پَاشِي = جلاد — شڪاري — ملڪ الموت — عزرائيل ملائڪ.

پَاڪَ = پڪل کاڌو — پکوان — بورچي — اُلو — فسوت — هضم.

پَاڪَ پُٽِي = چلهو — پٽي — بورچيخانو.

پَاڪَسْٿَانُ = بورچي خانو.

پَاڪُ شَالاَ = ڏسو (پاڪَسْٿان)

پَاڪُ گَرُہ = بورچيخانو. ڪچن.

پَاڪُشَڪَ = مدد ڏيڻ وارو.

پَاڪَڪَ = بورچي — ڪُڪَ

پَاڪُ ڪَرُجا = ڏسو (پاڪَڪَ)
پَاڪَلَ = مضبوط ٿيڻ — پڪو ٿيڻ.
پَاڪيہُ = لوڻ — شورو.
پَاگَ = پڳ — پڳڙي — دستار. پير — قدم.
پَالَ = پالڻ وارو.
پالا = سياري يا ٿڌ جي موسم ۾ آسمان سان برف جو وسڻ — ڳڙو پوڻ. پارو پوڻ.
پَالأش = سائو رنگ — هڪ قسم جو وڻ.
پَالاگَنَ = قدم بوسي — پير چمڻ ادب ڪرڻ.
پَالَتَ = پاليل.
پَالَڪَ = پاليندڙ. سر پرست. ولي. پروردگار.
پَالَڪَ بيٽا = پاليل ڇوڪرو يا ٻار.
پَالَڪَ پُتَرُ = پاليل ڇوڪرو.
پَالَنَ = پالڻ. پرورش ڪرڻ.
پَالَنَ هَارَ = پالڻ وارو — پوردگار.
پَالَنَا = پرورش — هندورو — پينگهو. جهولو — پينگهه.
پَالَنِيہُ = پالڻ جهڙو.
پَالِي = جگديس جي زبان يا ٻولي. سنسڪرت مان نڪتل زبان. ٻڌ جي مذهبي ٻولي.
پَامَا = خارش — ڏڌ — بيماري ج قسم.
پَامَارِي = خارش جي دوا — گندڪ — گندرف.
پاهَرَ = ڪميڻو — بد — برو. احمق
پامَشڪَا = حيض واري عورت — ڏوڙ — طوائف — واري — مٽي.
پَامَشُوَ = مٽي — برائي — حيض — عيب — نقص. پاڻ جو ڊير. ڪافور.
پَانَ = واپار — تجارت. هٽ. پيشو.
پَانَاڪَارُ = مئي خانو — شراب خانو — گتو.
پَانَاڪَارُ = پيئڻ ڪائڻ — ان ۽ پاڻي.

پَانَ پَاتِر = پاڻي وغيره جي پيئڻ جو ٿان ۽ — پيالو — گلاس — وٽو.
پَانَتَ = قطار — سٽ — ليڪو.
پَانْتِي = ڏسو (پانتَ)
پَنْڪِتِي = ڏسو (پانتَ)
پَانْتَ = مسافر — راهي — واٽهڙو.
پَانْتِي = قطار — برادري جا ماڻهو.
پَانْجَرُ = پاسري — پانهن.
پَانْچَالَ = هڪ قوم — پنچال.
پَانْچَالِڪَا = ڪپڙي جي ڍُهيل گڏي.
پَانْچَالِي = درو پدي ديوي جو لقب.
پانچ پُوتِڪَ = پنجن عنصرن وارو جسم — بدن.
پَانْڊَ = سفيد رنگ — اڇو رنگ. اڇي رنگ واري ڪا چيز.
پَانْڊِ تَيہ = علم وارو. عالم.
پَانْڊَرَ = ڦڪو رنگ. پيلو رنگ.
پَانْڊُو = ڏسو (پَانْڊُونْ)
پَانْڊِءِ = برهمڻ مان پوڄاري عالم. استاد.
پَانْپِسَ = پاڻ — گوبر — ڇيڻن جو ڍڳ.
پَانْشُ = ڏسو (پَانپَس)
پَاسَسُ = پاسري — پاسريون.
پَانَڪَ = ڪنهن بہ ميوي جي رس.
پَانِي = هٽ.
پَانِي گرَاَهَ = مڙس
پَانِي گرَاَهڪَ = ڏسو (پاني گراهہ)
پَانِي گرهَ = شادي جي هڪ رسم. گهوٽ. ڪنوار جو هٿ جهلڻ.
پَانِي گرهَنْ = ڏسو (پاني گرهہ)
پَانِي گردهيتِي = شادي ڪيل عورت.
پَانيہَ = پاڻي.

پاوتُ = پاڪ ڪيو ويو.

پَاوَسُ = برسات – مينهن جي مند.

پَاوَڪُ = پاڪ – پاڪ ڪرڻ وارو –باهه. دينداز – هڪ وڻ جو قسم جنهن جي ڪاٺين جو پاڻ ۾ گسڻ سان باهه جو ٻرڻ.

پَاوَنُ = پاڪ ڪرڻ وارو – صاف – پاڻي – باهه. چيٽا – گيهه – عورت – گنگا.

پَاوَنَا = پائڻ – حاصل ڪرڻ.

پَاوَنَتَا = پاڪائي – صفائي.

پَانِي = پاڪ ڪرڻ واري.

پَاوِي = ڏسو (پانِي)

پَاوِيَ = پيرن ڌوئڻ جو پاڻي.

پَاهَنُ = پاهڻ – پٿر.

پَاهَانُ = ڏسو (پاهَن)

پَاهُنَا = نياڻو – ڌي جو مڙس.

پَاهُنِي = مهمان عورت

پَاهِي = حفاظت ڪندڙ – بچاءُ

پَايَسُ = کير.

پَايڪُ = پيغمبر – پيغام پهچائيندڙ.

پَاهِڪُ = پيادو – خدمتگار – ڳوٺ جو ماڻهو. ٽپال – خط پهچائيندڙ.

پَايلُ = پازيب – هڪ گهه جيڪو پيرن ۾ ٻڌبو آهي.

پَايلُ = بانس جي ڏاڪڻ.

پَائِي = پيئڻ وارو.

پِبتُ = (پَوتَ) پاڪ – بي عيب.

پَبْتَرُ = (پَوْتَرا) هڪ مذهبي رسم. سون يا چانديءَ جي منڊي پائڻ

پَبْتَرُتَا = (پَوْتَرتا) پاڪائي – تقدس.

پَبْتَرِي = (پَوتَري) سون چاندي وغيره جي اها منڊي جا پاڪائي لاءِ پاتي وڃي.

پَپاسَا = پياسو – اڃارو.

پپاستُ = ڏسو (پپاسَا)

پَپلَڪُ = ٻٻي جي ٻند.

پَپنِي = پلڪ – پنبڻي.

پَپُو = پالڻ وارو – ماءُ – پيءُ – دائي.

پَپِهَا = پپيهو پکي. مينهن پکي. برسات جي موسم ۾ لانئيون لنوندڙ.

پَپِيْهَا = ڏسو –پَپِهَا)

پَپِي = چند – محافظ – پيئڻ وارو.

پَپِسُ = ڏسو پَپِي

پِپلِيڪُ = نندي ڳاڙهي ڪول.

پِپلِيڪَا = ڏسو پِپلِيڪ.

پَتَ = پالڻ وارو – مالڪ – آقا – پروردگار.

پَتُ = نيڪ نامي – عزت – ناموري. سٺي چال – مالڪ – مڙس – پن.

پتّ = ڪڙي رتوبت – صفرائي طبيعت.

پَتُ = دوزخ.

پتَا = پيءُ – والد.

پَتَاسُ = سَسُ – زال جي ماءُ.

پَتَاسرا = سهرو – زال جو پيءُ

پَتَاڪَ = نندي جهنڊي – بيرق.

پَتَاڪَا =ڏسو (پَتَاڪ)

پَتَاڪِنِي = جهنڊو کڻندڙ.

پَتَالُ = (پاتَال) تحت ثرا – هيٺاهون طبقو.

پتَامبَرُ = ڦڪي رنگ وارو ريشمي ڪپڙو.

پَتَامَه = وڏو پيءُ – ڏاڏو – برهي ايشو.

پتَامَهِي = پيءُ جي ماءُ – ڏاڏي.

پَتِبرَتُ = پاڪدامني – عصمت.

پَتِبرَتَا = اها عورت جنهن پنهنجي مڙس کان سواءِ ٻئي مرد سان تعلق نہ رکيو آهي. پاڪدامن عورت. وفادار زال.

پَتِيتُ = لادين — مذهب کان ٻاهر — گمراهه.

پَتِيتَ پَاوَنُ = گنهگارن کي پاڪ ڪرڻ وارو ـ الله جل شانهٗ.

پَتَڪُرُ = پکين جا کنڀ يا پر.

پَتَنڪَرَه = جنهن ۾ ٽڪ اڇلائجي — اگالدان ـ ٿوڪو.

پَتِعَودِه ـ زالائي — حالت.

پتُ جَورُ = صفراوي تپ يا بخار.

پَتُرُ = چٺي — خط — ڪاغذ — جنتري.

پُتُرُ = ٻچو — ولد.

پُتُرا = علم نجوم جو ڪتاب — جنتري — ڊائري — صفحو.

پِتُرارَپَنَ = وڏن جي نالي خيرات ڪرڻ.

پَتُرَآليه = پوسٽ آفيس — ٽپال گهر.

پَتُرَآنڪي = صفحن جو نمبر. فهرست.

پِتُرائِي = رشتيدار — ٻچي جي طرف کان مائٽ — جيڪو ٽن پيڙهين تائين هجي.

پَتُرَدَاتَا = ٽپالي — خط پهچائيندڙ — پوسٽ مين.

پَتُرڪَا = چٺي — خط — وڻ — ڪنول.

پَتُري = ڏسو (پَتُر)

پُتُرڪَا = ڌيءُ.

پُتري = ڏسو (پُترڪَا)

پُتُرڪَا پُترُ = پٽ جو پٽ — پوٽو.

پُتُرڪَامَنَا = اولاد جي خواهش.

پتُرني = اولاد واري عورت.

پِتُرَوُ = ماءُ ٻچو — والدين.

پِتُرَبَنُ = مساڻ — قبرستان.

پِتُرپِتَامهه = وڏو ٻچو — ڏاڏو — نڙ ڏاڏو.

پِتُرو پَرسُو = ٻچي جي ماءُ — ڏاڏي.

پِتُروتَا = ٻچو جو پيار والديت.

پِتُروتِلِي = ٻچي جي مرڻ جو ڏينهن.

پُتُروَتِي = اولاد واري عورت.

پِتُروڌُو = ننهن — پٽ جي زال.

پِتُرُشوسَا = پڦي — ٻچي جي ڀيڻ.

پِتُروُشرارڌ = ٻچي ڏاڏي جي خيرات.

پِتُرُو تحاريز = اهڙا خيرات جا هر سال مري ويل ٻچي ڏاڏي جي ڪٽي وڃي. عرس.

پِتُروُڪَرمُ = ڏسو پتروتحاريز

پِتُروُڪَرمَ = ڏسو پتروتحاريز

پِتُروُ غُرتيز = ڏسو پتروتحاريز

پِتُروُ ڪَانَنُ = قبرستان — مساڻ.

پِتُرُ ڪُلُ = نونهال — ٻار.

پِتُروُ گرهَ = ٻچي جو گهر. مجازاً — قبرستان.

پِتُروُگَنُ = بزرگن جو ٽولو يا جماعت.

پِتُروُ گهاتَڪَ = ماءُ ٻچي جو قاتل يا دشمن.

پِتُروُ گهاتي = ڏسو (پتروگهاتڪ)

پِتُروُلوڪ = عالم ملڪوت عالم ارواح.

پِتُروُوَنُ = مساڻ — قبرستان.

پِتُروُوِتَ = ورثي واري ملڪيت.

پِتُروُ وياني = چاچي — چاچي جي زال.

پِتُرووُيَ = چاچو — ٻچي جو ڀاءُ.

پَتُرهُ = جنتري — خط — چٺي.

پَتُري = ڏسو (پَتَرهُ)

پُترِيُ = ڌيءُ.

پَتُريَا = ڳائڻي — ناچڻي.

پَتريَا = ڏسو (پَتُريَا)

پَتُرڪَا = خط — چٺي.

پَتُ سلُ = رسو — واٽ — سڙڪ.

پَتُڪهِني = مڙس ماريندڙ عورت.

پَتَلُ = پاتال — پٽن مان نهيل ٿالهي. جنهن ۾ کاڌو کائجي.

پَتَلِڪَا = گنڏي.

پَتِمُ وفرا = پنهنجي پسند تي عورت جي شادي ڪرڻ.

پَٽڻُ = پَٽڻ – بندر – ٻيڙين تي لهڻ چڙهڻ واري جاءِ يا ڳوٺ يا شهر.

پَٽڻُ = ڪرڻ واري حالت – ڪرڻ ڪيرائڻ.

پَٽنْجَلِي = شيش ناگ – هڪ رشي جو نالو جنهن مها ڀاشيه لکيو.

پَٽنْگُ = آسمان تي اڏڻ وارو پکي. لغڙ – سج – نانگ – پارو.

پَٽنِي = پرڻيل عورت – زال – جوءِ.

پَٽوا = پن.

پَٽوارُ = ونجهه – ڪشتي (ٻيڙيءَ هلائڻ لاءِ لڪڙو)

پَٽونْتِي = جان قربان ڪندڙ زال.

پٽوَهَا = ننهن – پٽ جي زال.

پَٿُ = رستو – راهه – طريقو.

پَٿَرڪَلاَ = سٺي بندوق – قيمتي بندوق.

پَٿِڪُ = واٽهڙو – مسافر – زيارتي.

پَٿِلُ = مسافر – سياح.

پَٿِي = ڏسو (پَٿِل)

پَٿِنُ = دوزخ جو هڪ طبقو.

پَٿِيِ وَاهَڪُ = مزور – ڪولهي – حمالي.

پَٿيه = سنو – ڀلو – پرهيز وارو کاڌو.

پَٿِي = مڙس – پالڻ وارو – مالڪ.

پَٽِي = فوج جو اهو دستو جنهن ۾ هڪ هاٿي هڪ رٿ (گاڏي) ٽي گهوڙا ۽ پنج مانهو هجن. پيدل چال.

پَٽِيا = پيءُ جو ڀاءُ چاچو – چِٺي – خط.

پَٽُ = ڪپڙو – جامو – اڙ – اوٽ – پردو – دَرَ جو اڌ – ڪپڙي تي گل ۽ ول جو پرت.

پيٽُ = صندوق – پيٽي – نوڪري.

پُٽُ = ڪنول گل – گل نيلوفر.

پَٽَا = گادي – مسند.

پَٽِيٽُ = گڏ – شامل.

پَٽتَا = چالاڪي – هوشياري. سنو ڳالهائڻ.

پَٽتوده = ڏسو (پَٽتَا)

پَٽُ تَر = مشابهت – هڪ جهڙائي.

پَٽُ چَر = چور – ٺڳ – ڌاڙيل – رهزن.

پَٽُ رَانِي = وڏي زال – وڏي راڻي.

پَٽُ ڪُٽِي = شاميانو – قنات – ديرو – تنبو.

پَٽُ مَنْدَپُ = ڏسو (پَٽُ ڪُٽِي)

پَٽَڪُ = قُرڙي – قُٺ – موهيڙو ماٿا جا نشان.

پَٽَلُ = باب – فصل – ڪتاب – ڇت. پردو – ويڙڻ جو ڪپڙو – چندن جو نشان.

پَٽُ مَنْدَپُ = ڪپڙي جو گهر – تنبو – شاميانو – راوٽي.

پَٽُ وَاءِ = ڏسو (پَٽُ مَنڊپُ)

پَٽوُڪَا = پٽڪو. پڳڙي – پڳ.

پَٽَنُ = پڙهيل.

پَٽُ مَهِشِي = پٽ راڻي – وڏي راڻي.

پَٺَنُ = پڙهڻ.

پَٽَهُ = نغارو – نقارو – دف – دهل.

پيٽي = پيٽي – صندوق.

پَٽِيَڪُ = ڏسو (پيٽي)

پَٽِيڪَا = ڏسو (پيٽي)

پَٽِي = پردو – اسڪرين – صف – قطار.

پَٽِي = ڪنهن چيز جي پڙي.

پَٽِيرُ = چندن – صندل – پيٽ – اصل. پَڄَارِي = پوڄڻ وارو – عابد.

پَڄَنَا = نيڪ نام ٿيڻ.

پَڄلونَا = پنجن شين جو لوڻ.

پَڄَنُ = باهه

پَچَنْڊُ = پيٽ.

پَچَنْڊِڪَا = ٽٽي – پير جي پٺ

پَڃنْڃَلْ = وڏي پيٽ وارو.

پَڃوْ = ڪپهہ

پَڃودِنِي = اوجهري — مورو — پيٽ.

پُڃُ = پُڃُ

پِڃُ = مور جا کنڀ — وونئڻ جو ٻوٽو.

پِنْڃُ = ڏسو (پنڃ)

پَڃَــلْ = پڃ وارو جانور

پُڃي = ڏسو (پَڃَل)

پِڃِلُنَا = کسڪڻ.

پَڃَمْ = اولهہ — الهندو.

پڃَمْ = ڏسو (پَڃَم)

پَڃَوَا = اولهہ جي هوا يا واچ.

پَڃِي = پکيئڙو — مربي — سائي.

پَڃِيَتْ — گهر جو پويون حصو — پوءِ واڙو.

پَدْ = پير — قدم — جاءِ — درجو — لقب — لفظ — مصرع — گرامر جي حوالي سان اهو لفظ جيڪو اسم — فعل ۽ حرف هجي.

پَدَاتْ = پيادو — شطرنج راند جو پيادو

پَداتِڪُ = نوڪر.

پَداتِي = ڏسو (پَدَاتِڪُ)

پَدارِٿْ = سامان — چيز — ڪنهن لفظ يا جملي يا بيت جي معنيٰ. مطلب

پَدَارَٿْ = سوکڙي — هديو — نعمت

پَدَارَٿْ بِرِيا = طبعي فلسفو.

پَدَارَونْدْ = نازڪ ۽ نرم پير.

پَدَارْگهہ = ڪنهن بزرگ يا معزز مهمان جي اچڻ تي کير ۽ ماکي پيش ڪرڻ.

پَدْ آسَنْ = پيرن رکڻ جي منجي يا صندل

پَداگهَاتْ = پيرن سان مارڻ — لتاڙڻ.

پَدْ آمِيُوْمج = نرم ۽ نازڪ پير.

پَدَارْ بِنْدْ = ڏسو (پدامِيومج)

پَدَانْڪُ = پيرن جا نشان.

پَدْوِي = درجو — تخلص.

پَدْپَنْڪَجْ = ڪنول جهڙا نازڪ پير.

پَدْ پِيٺْ = چاکڙي — سينڊل — چمپل.

پَدْ ترَانْ = بوٽ — جُتي.

پَدْتَلْ = ترو.

پَدْ تِيَاگْ = استعيفا — ڇڏڻ.

پَدْجْ = پيرن جون آگريون.

پَدْ چَارِي = پيدل هلڻ وارو.

پَدْچَرْ = ڏسو (پَدْچَارِي)

پَدْ سَٿْ = حاڪم. راجا.

پَدْڪُ = گچي جو گهہ — پٽو — گل پٽو.

پَدْ ڪَرَمُ = رفتار.

پَدَڪُ = پيادو.

پَدْڳَنْ = ڏسو (پَدَڪَ)

پَدْمُ = قدم — ڪنول جو گل_ هڪ سو ڪرب جو تعداد. چوڏهون پراڻ.

پَدْمَا = دولت جي ديوي — لڪشمي. هڪ نديءَ جو نالو.

پَدْمَاسَنْ = گوڏا ٻڌي مراقبو ڪرڻ.

پَدْمَا ڪَرْ = اهو تلاءُ جنهن ۾ ڪنول گل گهڻا هجن.

پَدْمَا وَتِي = ڏسو (پدما).

پَدْمْ پَتَرْ = ڪنول گل جاپن — پن نيلوفر.

پَدْمْ رَاڳْ = ماڻڪ.

پَدْمْ لُوچَنْ = سهڻيون ۽ ويڪريون اکيون.

پَدْمْ گَرڀْ = برهما — روح.

پَدْمِنِي = پدمڻي. خوب صورت عورت. زالن جي چئن قسمن مان هڪ. پدمڻي — چترني — هستني — سنکني.

پَدْمَ = ڪنول — نيلوفر — هڪ تعداد. هڪ سو ڪرب (1000000000000)

پَدْمَ پَلاَشَ = ڏسو — پَدْمَ پَتْرَ)

پَدْمَ نيتْرُ = ڪنول گل جيان اکيون. وشنو جو لقب.

پَدْمَ يونِي = برهما جو لقب.

پَدَوِي = رستو — راهه. ذريعو. درجو — وڏائي — اختيار ۽ هد و نشان — خطاب — مرتبو.

پَدَاَرنَا = اچڻ — پهچڻ.

پَدَاَنُ = پردو — غلاف — ڍڪڻ.

پَدَاَيِڪَ = ڍڪَ

پَدَتَ = رستو — راهه — طريقو — سٽ

پَدَتِي = رواج — رسم . دستور

پَدْيَا = بيت — سلوڪ — شعر — نظم

پَدْيَهِ = شاعري

پَدَمِي = زمين.

پَرَ = بيو — ۽ — لاڳ — نادر — عجيب — پري — پرئاو — خلاف — پويون — اڳيان. برو — گهٽو — آغاز — مٿي — مگر — پَرَ — اڳي — باهر — هن ڪان پوءِ.

پَر = چئني پاسن ڪان.

پُرَ = آبادي — پور — ڳوٺ — شهر. محلو — گهر — ڪمرو — خانو.

پَرَا = ڇڏڻ — نجات — اعليٰ — عمدو — برخلاف — برائي — غرور — بي عزتي

پُرَا = پراڻو — گذريل.

پَرَابَلِيمَ = تيزي — مايڪي — قوت — زور — چستي.

پَرَا پِرُتَ = نذر — تحفو — هديو.

پَرَاَيَوَ = هار — نڪست.

پَرَاَپوتَ = هارايل — شڪست ڪاڏل.

پَرَاَپَتَ = نصيب — حاصل ڪيل. فائدو — نفعو آمدني.

پَرَاپَوتَا دَسَرَ = بروقت — موقعي تي.

پَرَاَپَتِي = پراپرٽي — ملڪيت — نفعو. آمدني — فائدو — ڦل — ترقي. رسائي — پهچ — اپڙڻ.

پَرَاَپِڪَ = پهچائڻ وارو — پيدا ڪرڻ وارو.

پَرَاَپِڪَارُ = بين ڪي فائدو ڏيندڙ.

پَرَاَپَنَ = پهچڻ — حاصل ڪرڻ.

پَرَاَت = وڏو ٿالهه. پاٽ.

پَرَاَتَ ڪَالُ = سج اپڙڻ. صبوح — ترڪو.

پَرَاَتَرَ = ڏسو (پَرَاتَ ڪَالَ)

پَرَاتَمُ = پراڻو — قديم — اڳاڻو — وڏو

پَرَاتَنُ = ڏسو (پَرَاتَمُ)

پَرَاتَمُ = صبوح — ترڪو.

پَرَاَتَهُ سَنْڌِيَا = صبح جي عبادت.

پَرَاَتَهُ ڪَرْمُ = سج اپرڻ ڪان اڳ جي عبادت.

پَرَاَتَهُ ڪِرِيَا = صبح جو ڪاروبار — ڌنڌو.

پَرَاَتَمِيَهُ = ابتدائي.

پَرَاَتِي ڪُولِيه = مخالفت — دشمني.

پَرَاَجَا پَتِيه = روح بابت — بارهن ڏينهن جو هڪ روزو. هڪ قسم جي شادي جنهن ۾ بيءُ پنهنجي ڇوڪري سندس عاشق جي حوالي ڪندو آهي.

پَرَاَجِتَ = هارايل — شڪست ڪاڏل.

پَرَاَجِئِ = هار — شڪست.

پَرَاَجِرِيَهِ = مشهور — گهٽائي.

پَرَاچِتُ = ڪفارو ادا ڪرڻ. مذهبي گناهه جو بدلو — بديءَ جو بدلو.

پَرَاَچِي = پورب يعني اوڀر طرف

پَرَاَچِرُ = چئني طرفن واري پٽ. عالم پناهه ڪوٽ.

پَرَاَچِينُ = تمام قديم — پراڻو. اوڀر جي طرف جو. پٽ — ديوار.

پَرَاَچِيِنَتَا = قدامت — قديمي.

پَرَاَدُوْ پَاؤُ = ظاهر — مشهور — جمڻ.

پَـرادڪ شَنيَ = طواف ڪرڻ - چوڌاري ڦرڻ.
پَـراڌانيَـ = برتري - فوقيت - خصوصيت.
پَرا ڌِڪَارُ = ٻئي شخص جو عهدو - قائم مقام.
پَراڌِيْنُ = بي وس - ماتحت - مجبور.
پَـراڌِيْنَتا = غلامي - نوڪري - زير دستي.
پَرَاديشُ = پرديس - ٻيو ملڪ.
پَرادِوْوَاڪ = جج. مصنف.
پَرَارَبْدُ = شروع ڪيل - قسمت - تقدير. مقدر - اتفاق - منشا.
پَـرارَٿُ = ٻين جي لاءِ
پَـرائِٿُ = گهربل - التجا ڪيل. عرضداشت.
پَرَارْٿڪ = عرضدار - التجا ڪندڙ.
پَـرارْٿَنُ = گهرڻ - سوال ڪرڻ.
پَرارْٿَنا = حمد مناجات ڪرڻ. خدا پاڪ جي دربار ۾ عرض ڪرڻ. دعا گهرڻ. عبادت ڪرڻ.
پَرارْٿِي = گهرڻوارو - عرض ڪرڻ وارو.
پَـرارْمڀُ = آغاز - شروعات - ابتدا.
پَراسُ = ڀالو - نيزو - برڇي - ڏڪو.
پَراسُ = مٿل - مردو.
پَـراسادُ = محل - گهر - ديوتا جو مندر
پَرَاسْتُ = هارايل - شڪست کاڌل.
پَرَ اَسْتا = موت - فنا - ننڊ - خوب.
پَراسَنگُ = تارازي. ساهمي.
پَرَاشْرِتُ = ماتحت - زيردست.
پَـرَاشَنُ = کائڻ - چکڻ.
پَـراڪ = اڳيون - ڀهريون - اوپر. صبح - اول.
پَـراڪَارُ = ڪوٽ - قلعو - چوڌاري پٽ. ڪوٽ - عالم پناهه.
پَراڪُتَنُ = پراڻو - قديم - اوبر طرف.
پَـراڪُرتُ = سولي - سهنجي. عام.
پُراڪـرتُ = ڀهرئين جنم ۾ ڪيل ڪم.
پُراڪـرتُ ڀَاشَا = اها عالماڻي بولي. جا سنسڪرت زبان مان بگڙي نهي آهي.
پَرَاڪُرتُ = ڪائنات ۽ فطرت کي قائم رکڻ وارو - قيوم - خدا تعاليٰ.
پَرَاڪَـرَمُ = بهادري - جرات - همت.
پَرَاڪَرَمي = دلير - بهادر.
پَـراگُ = الهه آباد جو پراڻو نالو - گلن جي اندر وارو اٽو - ڪنوار کي ملڻ يا ابٽڻ.
پَرَاڪَارُ = محل - ديوتائن يا راجائن جو گهر.
پَـراگَـرَسَـرُ = ڀهريون - اول - وڏو - اعليٰ.
پَـراگُ گَامِي = اڳتي وڃڻ - اڳواڻ.
پَـراگـيَا = علم - سمجهه - هوشيار عورت.
پَـراگِيْنوهُ = علم - دانش - عقل.
پَـراگـيَ مَانُ = ڏاهو - دانشمند
پَراگـيَ = پنڊت - عالم - داناءِ - عقل
پَرَالَبْدُ = شروع ڪيل. تقدير - قسمت - نصيب - اتفاقي عمل گذريل جنم جا ڪرتوت
پَرَالَمبُ = هار - تسبيح.
پَرَالَيَ = برف.
پَرا مَادِيْهِ = چريائپ - ديوانگي - جنون. نشو - بي خبري.
پَرَامَانِڪ = الهامي ڪتاب موجب - وعدو پورو ڪرڻ وارو - دوست.
پَرَامَانيَـ = اختيار - ثبوت - مثال. پروسي جوڳو - دوستيءَ جي لائق.
پَرامَرْشُ = سوچ - ويچار - غور - راز
پَـرَامَرشڪ = وزير - مشير - صلاحڪار.
پَراڻُ = ساهه - روح - زندگي - پراڻ - هندو مذهب موجب پراڻ. 1.پراڻ. 2.اپاڻ. 3.ڌيان. 4.وڏان. 5.سمان.

پرانَ = پراڻو -- پهريون -- پُراڻ ارڙهن آهن. برهم -- پدم -- برهمانڊ -- اگني. وشنو -- گرڊ -- برهم وي ورتو. شيوُ = لنگ -- نارو -- اسڪند. مارڪنڊيہ -- ڀوشيت -- تسيہ -- وراهہ -- ڪورم -- دامن -- سري مديا ڳوت. اپ پراڻ.

پرانَا = پراڻو -- قديم.

پرانَا ڀهَاري = نقصان ڏيندڙ.

پرانَاتمَا = روح -- ساهہ -- جان.

پرانا دَارَ = پيارو -- مالڪ -- مڙس.

پرانا دِنَاٿُ = مڙس -- وڏو -- مالڪ.

پراناگهَاتَ = ايذاءُ ڏيڻ -- ماري وجهڻ.

پرانَانتَ = موت -- مرڻ.

پرانَانتڪُ = ساهہ ڪيڻ وارو -- ماريندڙ

پرانَايامَ = ساهہ جي رياضت. دم جهلڻ جي عبادت.

پرانَ بدُيَا = علم نفس. ساهہ جو علم.

پرانَ پُرشُ = وڏي عمر وارو -- خدا پاڪ.

پرانَ پَريہ = ساهہ کان پيارو. معشوق -- محبوب.

پرانتَ = پڇاڙي -- آخر -- صوبو. حد -- چئني طرفن وارو.

پرانتَر = برباد ڪرڻ -- ڦٽائڻ.

پرانَ تياگَ = خودڪشي -- پاڻ کي مارڻ.

پرانجَلَ = ٻئي هٿ ٻڌي نرڙ تائين نيڻ. گهڻي عزت ڪرڻ. سلام ڪرڻ.

پرانجَلِي = هٿ ٻڌڻ -- هٿ جوڙ ڪرڻ. عزت ڏيڻ -- سلام پرڻ.

پرانَ ونڊُ = موت جي سزا -- قصاص خون خون جو بدلو خون.

پرانَ دَاتا = ساهہ وجهڻ وارو -- خدا تعاليٰ.

پرانَ دَارَنَ = زندگي -- حياتي.

پرانَڌِي = جاسوس. ڪجهي طرح جاچ ڪندڙ.

پرانَ سَنڪَٽُ = خطري ۾ جان وجهڻ. جان جو جوکو کڻڻ.

پرايَڪ = پراڻو. قديم احوال ڄاڻندڙ.

پرانَ ڪَرِيَا = ساهہ روڪڻ جو عمل.

پراَونگَ = اوپر طرف -- مشرق.

پراهہ گُمڪَ = باغي -- ڦري ويل. برخلاف -- بي پرواهہ -- شرمندو.

پرانگڻَ = اڱڻ -- صحن -- ايوان.

پرانَ گهَاتَ = قتل.

پرانگتِي = منزل مقصود کي پهچڻ.

پرانَ ناٿَ = جان جو مالڪ -- مڙس -- خدا تعاليٰ.

پرانَ پتِي = ڏسو (پرانَ ناٿَ)

پرانَ دٿُ = پراڻن ڄاڻڻ وارو.

پُرانُ ديتَا = پراڻن جو ماهر يا ڄاڻو

پرانَ هَاري = نقصان ڪار خطرو.

پرانُ هَرَ = ڏسو (پرانَ هَاري)

پرانُ هَنتَا = ڏسو (پرانَ هَاري)

پرانُ هَافي = ڏسو (پرانَ هَاري)

پرانهَ = ڏينهن جو پويون پهر.

پراني = ساهہ وارو -- روح وارو.

پرانَ يَاترا = زندگي -- روزي.

پرانيش = ساهہ جو مالڪ -- خدا پاڪ. مڙس -- مالڪ.

پرانيِسَا = زال -- جوءِ

پراني مَاتَا = ماءُ -- والدهہ

پراني مَاتَر = سڀ ساهوارا.

پراني هَنسَا = ڪنهن ساهواري کي مارڻ.

پراڪَرُ = ڪوٽ -- چوڌاري ڀت ڏنل -- ڍڪ

پراوَرُڻ = ڏسو (پراڪَرُ)

پراوَرُتَ = حاطو -- لوڙهو.

پراوَرُٽَ = برسات -- مينهن جي مند

پراوَرتَ = پردو -- جبو.

پراوارَش = برسات جي موسم.

پراوَرشا = ڏسو (پراوراَش)

پرداوُينوَيہ = چالاڪي -- هوشياري.

پَراَهَ = پاڳوڙو — وطن ترڪ ڪندڙ. ٻيو ڏينهن.

پَراَهَارُڪُ = چوڪيدار — پهريدار.

پَراَهَنُ = ٻن پهرن کان پوءِ — ٻپهري. ظهر نماز جو وقت.

پَراءِ = پرائو — ٻيو — ڌاريو. پرديسي.

پَراَيَا = ڏسو (پَراءِ)

پَرَايَتُ = زبردست — هٺ هيٺ.

پَرَايَشچِتُ = گناهن لاهڻ وارو ڪم ڪفارو.

پَراَيَشهَ = اڪثر — گهڻو ڪري.

پَراَيَڪُ = اڪثر ٿيڻ وارو.

پَرَايَڻُ = خواهش جي پڄاڻي — موت — ميلاپ — مشغول — پناهہ.

پَراَيوپَ ڏيشُ = ڪاڏو ڇڏڻ ۽ مرڻ لاءِ تيار ٿيڻ.

پَرَاَيَهَ = ڪڏهن ڪڏهن — بار بار — هر هر.

پَرَالِي = غير — ڌاريو — ٻيو.

پَرَبَ = باب — فصل — حصو — ڏڻ. تقريب — جشن — ڏهاڙو.

پَرَبَاسُ = (پَرَوَاسُ) ٻئي ملڪ ٿورا ڏينهن رهندڙ — سياح — مسافر.

پَرَبَاسِي = (پَرَوَاسي) پرديسي — ڌاريو.

پَرُوَاسِي = (پَرُ وَاسِي) شهري — ڳوٺائي.

پَرَبَاهَ = مرجان.

پَرَبَاهَ = ندي — نهر — پاڻي جو وهڪرو — ٻوڏ — سيلاب.

پَرَبَتَ = (پَرَوَتَ) جبل — ڪوهہ.

پَارُ بَتَ = (پَارُوَتَ) ڏسو (پَربَتَ)

پَرَبَتِي = (پَرَوَتِي) ٽڪري — پهاڙي.

پَرَبَتِيهُ = ڏسو (پَربَتِي)

پَرَبُڌَ = بيدار — عاقل. داناءِ — هوشيار.

پَرَبَرَتِي = مصروفيت — مشغولي.

پَرَبَرَتِي مَارَگُ = دنياوي ڪاروبار.

پَرَبَرَهَمَ = قادر مطلق — خداوند تعاليٰ.

پَرَمُ بَرَهَمَ = ڏسو (پَرَبَرَهَمَ)

پَرَبَسُ = (پَرَوَسُ) ٻئي جي وس ۾. تابعدار — زيردست — محڪوم.

پَرَبَلُ = برتر — اعليٰ — طاقتور.

پَرَبَلاَ = طاقتواري عورت.

پَرَبَلَتَا = قوت — قدرت — فوقيت

پَرَبَنَڌُ = ٻڌل — قيدي — هڪ قسم جو ترانو. هڪ قسم جي لکيت — اصطلاح — محاورو.

پَرَ بَنڌَڪُ = منتظم — مصنف.

پَرَٻوڌُ = بيداري — عقل — سمجهہ. قوت تميز — ثبوت — دليل.

پَرَ بوڌَتُ = تعليم يافته — بيدار.

پَرَبُوڌَڪُ = تعليم ڏيندڙ — نصيحت ڪندڙ فقير — درويش.

پَرَٻوڌَنُ = جاڳڻ — جاڳائڻ — سيکارڻ.

پَرَبُوڌَنَاڻ = ڏسو (پَرَٻوڌَنُ)

پَرَڀَا = روشني — نور — تجلي.

پَرَڀَاتُ = فجر — صبوح.

پَرَڀَاتِي = صبح جو راڳ — هڪ راڳڻي جو نالو.

پَرَڀَاس = روشني — هڪ زيارت گاهہ.

پَرَڀَاشَا = اشارو — شرح — تفسير.

پَرَڀَاڪَرُ = سج — چنڊ — باهہ سمنڊ.

پَرَڀَاڪِيٽُ = جڳنو — ڪڙڪبيتو — چمڪٽو.

پَرَڀَاڳُ = خوبي — خوش قسمت — ڀاڳي.

پَرَڀَانُ = روشني — نور.

پَرَڀَاوُ = رونق — قوت — اثر — عزت. برڪت — قدرت — ڪرامت.

پَرَڀَهَاوَ = بي عزتي — ذلت — نفرت.

پَرَڀُتَ = قابليت — حڪومت — اختيار. قدرت — فضيلت — بزرگي. اثر — برتري — بادشاهي. زور — وڏائي — حڪمراني — خداوندي.

پَرَ پِتَائِي = ڏسو (پَرِپَتَ)

پَـرِپَتُو = ڏسو (پَرِپَتَ)

پَرَ پِتَا = ڏسو (پَرِپَتَ)

پَـرِپَرُتَ = ڪانءُ — ڪوئل — ٻين جو پاليل

پَـرِپُرتِي = طرح — نموني — وغيره ۾ پيا.

پَـرِپُرَشُٽ = بي عزتو — محروم — ڪڍيل.

پَرَ پَرُمَ = لوفر پائي — اوباشي — غلطي.

پَـرِپَـرُمَنُ = گهمڻ — ڦرڻ — رلڻ.

پَـرِپَـرمَنُ = گهمڻ — ڦرڻ — رلڻ.

پَــرِڦَلُ = ڦولاريل — ڪليل — چمڪيلو.

پَـرِڦَلتَ = ڏسو (پَرِڦَلُ)

پَـرِپَنجَنُ = هوا — واءُ — چنڻ وارو

پَـرِپُوُ = وڏو — اعليٰ — حاڪم — قادر — خداوند — آقا — مالڪ — مڙس. سردار.

پَـرِپَوُ = پيدائش — والدين — ڄمڻ جي جاءِ ـ قدرت — طاقت.

پَـرِپَوُ = بي عزتي — نفرت.

پَـرِپُوُنُ = تمام گهڻو — زياده ـ ڪثرت.

پَـرِپُوتِي = پيدائش — قدرت.

پَـرِپُوگُ = قبضو — مزو — لطف.

پَـرِپُومِي = پرديس — ڌاريو ملڪ.

پَـرِپِيدُ = فرق. جدائي — قسم. ڪُنيت.

پَـرِپِينُ = (پَرَمِينُ) سمجهه وارو — ڪامل عالم. داناءُ ـ عاقل — چالاڪ.

پَـرِپِينَتَا = دانشمندي — مهارت عِلمي

پَـرِيَا = پاڻي پيارڻ جي جاءِ

پَـرِيَانُ = ڏسو (پَرِيَا)

پَـرِيَاتُ = جبلن تان پاڻيءَ جو ڪرڻ — ڍنڍ

پَـرِيَائِي = طور — طريقو — قومي رسمون.

پَـرِيَاڪُ = زمان مستقبل — ثمر — نتيجو. چالاڪي — ميوو — هضم ڪيل. پڪو ٿيل.

پَـرِيَالِتُ = پاليل — سنڀاليل.

پَـرِيَالـَنِج = پالڻ — سنڀالڻ.

پَـرِپِتَا مَهُ = ڏاڏو — ڏاڏي جو پي پڙ ڏاڏو. برهما جو لقب.

پَـرِپِتَامَهِي = ڏاڏي جي ماءُ — پڙ ڏاڏاي.

پَـرِپُتَـرُ = پٽ جو پٽ. پوٽو.

پَـرِپُتري = پٽ جي ڌيءُ — پوٽي.

پَـرِپَتِي = پاپڙ.

پَـرِپَدُ = پپ. پير جو اڳيون حصو.

پَـرِپُشٽُ = ڪوئل.

پَـرِپُشتَا = رنڊي — ڪڃري — ڪسٻياڻي — چمڪائڻ — بي پاڙي ول.

پَرِپَڪودهَ = پورو پڪل — تجربيڪار — چالاڪ — عاقل — ماهر.

پَـرِپَلاَيتُ = هار ڪاڌل — هارايل.

پَـرِپَلاَيَنُ = ڀڳل — فرار ٿيل.

پَـرِپَلاَئِي = ڀڄي ويندڙ.

پَـرِپاتُ = ٻڌل — وهنجاريل.

پَرِپَنتَڪُ = دشمن. ٺڳ — چور. گنهگار — ٻڇڙو — پليت.

پَـرِپَنجِ = دنيا جو جهنجهٽ — مڪر فريب — ڀل چوڪ — عدم.

پَـرِپَنجِي = دغاباز — فريبي — جادوگر.

پَـرِپَوتَـرُ = پوٽي جو پٽ — پڙپوٽو.

پرپَوتِري = پوٽي جي ڌيءُ — پڙ پوٽي.

پَـرِپُوجِتُ = پوڄا ڪيل. جنهن جي پوڄا ڪجي.

پَـرِپُوجَنُ = پوڄڻ — عبادت ڪرڻ. خدمت ڪرڻ.

پَـرِپُوُرُ = ڀرپور — ڀريل.

پَـرِپُورَتُ = ڏسو (پَرِپُورُ)

پَرِ پُورَنُ = ڏسو (پَرِپُورُ)

پَـرِپُورَنَ = ڏسو (پَرِپُورُ)

پَـرَقُلِتُ = ميويدار وڻ . خوش.

پرِتِ = نقل ڪاپي — ڪتاب — جلد — ابتو — ضد — لڳ پڳ — بدلو.

پرتاپُ = اقبال — مردانگي — جرات — بزرگي — روشني — نور.

پرتاپُ = فڪر — سوچ — تڪليف. دوزخ جو هڪ طبقو — ڏک.

پرتُ اُپڪارُ = ڀلائي جو بدلو ڀلائي.

پرتُ اُپڪاري = ڀلائي جي بدلي ڀلائي ڪندڙ.

پرتاپُ دانُ = طاقت وارو — اقبال وارو.

پرتاپي = ڏسو (پرتاپ دانُ)

پرتارتُ = ڌوڪو ڪاڌل — ٺڳجي ويل

پرتارڪُ = ٺڳ — دغاباز — فريبي.

پرتارَنُ = ڌوڪو — فريب — ٺڳي — مڪر.

پرتارنا = ڏسو (پرتارَنُ)

پرتِ باڌڪُ = تڪليف ڏيڻ وارو.

پرَتِ بادي = دشمن — مخالف.

پرتِ بچنُ = وچن. جواب.

پرتِ باڪيہ = (واڪيہ) جواب

پرتِ بِمبُ = عڪس — تصوير — پاڇو. رستيءَ ۾ ڏسڻ واري تصوير.

پرتِ بَنڌُ = مداخلت — روڪ — انتظام.

پرتِ بَنڌڪُ = رنڊڪ وجهڻ وارو.

پرتِ بَنڌنُ = ڏينهن جو اجورو.

پرتِ ڀا = سمجهہ — عقل — لياقت.

پرتِ ڀاسُ = ڌوڪو — ڏٺو.

پرتِ ڀٽُ = مٽ و مٽ — مقابلي جو.

پرتِ ڀنُ = جدا ڪيل.

پرتِ ڀو = يقين — ضمانت — ڪفالت.

پرتِ پادنُ = چڱي ريت سمجهائڻ. سني تعليم ڏيڻ.

پرتِ پاديہ = تعريف لائق.

پرَتِ پالُ = مدد ڪرڻ — پناهہ ڏيڻ. پالڻ — سرپرستي — سهارو.

پرتِ پالڪُ = پالڻ وارو. مربي. راجا. بادشاهہ — خدا تعاليٰ.

پرتِ پالَنُ = پالنا ڪرڻ — پالڻ.

پرتِ پالنا = ڏسو (پرتِ پالَنا)

پرتِهتُ = نالو — شهرت — تحقيق.

پرتِ پتي = گمان — عاجزي — خيرات — مڃڻ — قابل هئڻ — لائق

پرتِ پدُ = رستو — شروع سلسلو — سٽ — هر مهيني جي پهرين تاريخ.

پرتِ پدا = هر مهيني جي پهرين تاريخ

پرتِ پرشُ = هر هڪ ماڻهو.

پرتِ پڪشُ = دشمن — مدعي عليہ — ٻيو فريق.

پرتِ پڪشي = دشمن — مخالف

پرتِ پنُ = سمجهيل — ڄاتل — يقين. قائم — منظور — ثابت مليل.

پرتپنُ = تپائڻ — گرم ڪرڻ. پريشاني.

پرتِ پوجڪُ = حڪم مڃڻ وارو — تابعداري ڪرڻ وارو — عزت ڪرڻ وارو.

پرتِ پوجنُ = باهمي عزت ۽ احترام

پرتِ ڦلُ = نتيجو — بدلو — اجورو. عيوضو.

پرتِ جيوُنُ = ٻي زندگي — مرڻ کان پوءِ حياتي — ٻيو جنم.

پرتِ چنتنُ = وري وري غور ڪرڻ.

پرتِ ڇايا = عڪس — پاڇو — تصوير — مورت.

پرتِ ڇنُ = هر دفعي — هر پيري — هر لحظي.

پرتِ ڇيدُ = تڪليف — آفت.

پرَتِ دانُ = بدلي ۾ ڏيڻ — عيوضو — امانت واپس ڪرڻ.

پَرتِ دِشَا = هر طرف — چوڏاري — چوڏس — چارئي طرف.

پَرتِ دِنُ = هر هڪ ڏينهن — روز بہ روز — روزانو — هر روز. همرار.

پَرتِ ڌووني = آواز — پڙلاءُ.

پَرتِ ناڌُ = ڏسو (پَرتِ ڌووني)

پَرتِ ڏيشُ = هر هڪ ملڪ.

پَرتِ ڏيہَ = واپسي وارو — موٽائڻ لائق.

پَرتَنر = بيو جهان — مرڻ کان پوءِ واري دنيا. بي جاءِ — مخالف.

پَرتراڻُ = حفاظت ڪيل.

پَرتِ راتر = هر رات.

پَرتراتَا = بچائڻ وارو — خدا پاڪ.

پَرتِ راڻ = ڪوٽ — ديوار — عالم پناهہ.

پَرترِيتُ = وخش — آسودو.

پَرتِ رَمڀُ = سيلاب — غمو.

پَرتِ روپُ = تصوير — بُتُ — مورت.

پَرتِ رُوڌُ = مخالفت — رڪاوٽ

پَرتِ رُوڌي = چور — رهزن — لٽيرو.

پَرتِ رُوڌڪُ = ڏسو (پَرتِ رُوڌي)

پَرتسپُرڌا = ريس — حسد.

پَرتسپرڌي = سرڪش — حاسد.

پَرتسرَ = زخم پرڻ — همدردي ڪرڻ. شادي وقت ٻانهنءِ ڳانو ٻڌڻ.

پَرتِ سَرڳُ = بربادي — تباهي. قيامت — خاتمو.

پَرتِ شَبدُ = آواز — گونج.

پَرتشَٽُ = خوش — شاد.

پَرتشٽُ = مشهور.

پَرتشٺَا = قائم ڪرڻ. نيڪ نامي. سٺو ڪم ڪرڻ. عهدو — درجو.

پَرتشٽي = خوش — اطمينان

پَرتشڌُ = منع ڪيل — روڪيل.

پَرتشرُوُ = منظور — مقبول.

پَرتِ ڪارڪُ = روڪڻ وارو — ترڪ ڪندڙ

پَرتِ ڪاريہ = روڪڻ جي لائق — ترڪ ڪرڻ جهڙو.

پَرتِ ڪرمَا = بدلو — معاوضو — اجورو

پَرتِ ڪرِيا = عيوض — بدلو — علاج ڪرڻ.

پَرتکياتُ = تمام گهڻو. مشهور.

پَرتِ گرجَن = گونج — آواز.

پَرتِ گرهُ = وٺڻ — قبول ڪرڻ. جواب ڏيڻ — فوج جو پويون حصو.

پَرتِ گرهڻُ = خيرات وٺڻ.

پَرتِ گهاتُ = مار جو بدلو مار — برائي جو بدلو برائي.

پَرتِ گهاتن = ماري وجهڻ.

پَرتِ گهاتي = دشمن.

پَرتگهنڌ = جسم — بدن.

پَرتگيا = اقرار — وعدو — قسم — شرط.

پَرتگيا اپتر = اقرار نامون — عهد نامون.

پَرتگي = اقرار ڪيل — قبول ڪيل.

پَرتَلُ = پڙتال — دوزخ جو هيٺاهون طبقو — پاتال.

پَرتِ لِپي = نقل — ڪاپي.

پَرتلمڀُ = گار — ملامت — لعنت.

پَرتلوم = ڪابو — ڪميڻو — ڪبو.

پَرتلومَج = اهو اولاد جو وڏي ذات جي عورت ۽ گهٽ ذات جي مرد مان ڄاول هجي.

پَرتلومَن = ڏسو (پَرتلومَج)

پَرتِمَا = تصوير — شبيهہ پتلي — عڪس. صنم — بت جنهن جي پوڄا ڪئي وڃي.

پَرتِ ماسُ = هر مهيني.

پَرتِمَہ = برابر — مطابق — لاثاني.

پَرتَنَا = فوج جو دستو، جنهن ۾ هاٿي گاڏيون — گهوڙا ۽ پيدا هجن.

پَرتِ نَادُ = گونج — ناد وڄائڻ.

پَرتَنتَرُ = غير اختياري — زيردست.

پَرتِ نِڌُ = مشابهت — تصوير — يقين.

پَرتِ نِشُ = هر رات.

پَرتَنِي = مادي پيوت — ڏائڻ — ٻانبي.

پَرتَنِيَا = فوج — لشڪر.

پَرتِ وَاچُ = جواب.

پَرتِ وَادِي = دشمن — مدعي عليه.

پَرتِ وَاسِي = ٻاڙيسري — ٻاڙي وارو.

پَرتِ وَاڪيَہ = جواب — مفاصلو.

پَرتِ وَاہُ = خلاف — ترديد ڪيل.

پَرتِ وَچَنُ = جواب — ڪونج پکي.

پَرتودُ = چهبڪ — لڪڻ.

پَرتِ وِدَانُ = چيل ڳالهه وري چوڻ.

پَرتِ وَرشُ = هر سال — ال بہ سال.

پَرتوشُ = آرام — سڪون، رضا مندي.

پَرتوهَ = تفاوت — جدائي — دشمني، بزرگي — وڏائي.

پَرتِ دِيشُ = ٻاڙو.

پَرتِ ڪَشَادُ = منو خاندان جوددڪراجا

پَرتَا = ڪشادگي — ارجن جي ماءُ.

پَرتِتُ = شهرت — شهوري.

پَرتِ هَتُ = روڪيل — هٽايل — شڪست، نااميد — مايوس — نقصان.

پَرتِهَنُ = بربادي، تباهي.

پُرتَ ڪَرَنُ = جدا ڪرڻ.

پَرتَڪُ = نيارو — جدا — الڳ.

پَرتَمُ = پهريون — اڳيون — اوين — ابتدا — تمهيدي.

پَرتَ مَتُ = پهريائين.

پَرتِ هِمسَہ = برٿاي جو بدلو برو.

پَرٿوِي = زمين — دنيا — جهانُ.

پَرٿوِي پالُ = دنيا کي پالڻ وارو خدا تعاليٰ

پَرٿوِي پَتُ = ڏسو (پَرٿوي پال)

پَرٿوِي پَتِي = ڏسو (پَرٿوي پال)

پَرٿوِي دَرُ = زمين جو ڪلو — جبل پهاڙ.

پَرٿوِي ڪَمپُ = زلزلو — لوڏو — ڏوڏو

پَرٿوِي نَاٿُ = دنيا جو مالڪ — خدا تعاليٰ.

پُرتَهَ = اڳيان — سامهون.

پَرتَهَ = چوطرف.

پَرتِيہ = دوستي.

پَرتِيَا تمَا = خدا پاڪ، الله جل شانہُ

پَرتِيَا آديشُ = خبر — اطلاع، آگاهي.

پَرتِيامتا = ڀروسا — اميد — تمنا.

پَرتِياشِي = اميدوار — انتظار ڪندڙ.

پَرتِياڳُ = ترڪ ڪرڻ، طلاق ڏيڻ.

پَرتِي ڀو = ضامن.

پَرتِي ڀوتِي = ضمانت — ضمانتي.

پَرديپُ = فرمانبردار — هٿيار.

پَرتِيپڪارُ = احسان جي ادائگي.

پَرتِيتُ = مشهور — واقف — اعتقاد — اعتماد — يقين — اعتبار — ڀروسو، الفت — علم — سمجهه — شهرت.

پَرتِ ڀَنُ — بيهر پيدا ڪرڻ — ضرب ڪرڻ.

پَرتِ يُتَرُ = جواب جو جواب.

پَرتِ يُٿانُ = تعظيم لاءِ اٿي بيهڻ.

پَرتِيتِي = ڄاڻ — عقل — سمجهه — يقين — ظاهر — مشهور — عزت، اعتقاد — اعتماد — ڀروسو.

پَرتِيڇ = سامهون — روبرو — صاف، ظاهر — آشڪارا — عين اليقين، حواسن ذريعي علم حاصل ڪرڻ.

پَرتِيڇي = اولهه طرف — اولهه وارو.

پَرتيِرُ = درياھ جو ڪنارو — ساحل.

پَرتيِرَڻُ = واپس ڪرڻ — موٽائڻ.

پَرتيِرٿِي = مدعي عليه _ مخالف.

پَرتِي سَرُ = شادي وقت ٻڌن وارو ڳانو.

پَرتِي سيرا = پردو.

پَرتِي شِڌُ = منع ڪرڻ — منع.

پَرتِ يُدُ گَمَنُ = استقبال‌ڪرڻ.

پَرتِ يوُگُ = مقابلو

پَرتِ يوُگِي = دشمن

پَرتِيڪُ = مخالف — ضد — ابتو — علامت — وات — صورت — بُت.

پَرتِيڪُ = بعد — پوءِ _ الڳ الڳ — جدا جدا — برابر — هڪجهڙو.

پَرتِيڪَارُ = ويروڌ — عيوضو — جواب — روڪ ٽوڪ.

پَرتِيڪَارُ = عيوض — تدبير — علاج — پري ڪرڻ — ختم ڪرڻ.

پَرتِيڪُٽُ = صفا چٽيل _ صفا ترڪ ڪيل.

پَرتِيڪَشُ = جيڪو ڏسي سگهجي. اکين جي سامهون — روبرو.

پَرتِيڪشا = انتظار — خواهش

پَرتِيڪَشُ گيانَ = علم حقيقت

پَرتِيڪَشَڻُ = هر دم — هر وقت.

پَرتِ تِگَرَه = تازو — تيون.

پَرتِيمَانُ = پروسو ڪيل.

پَرتِيمَتُ = نزديڪ — ويجهو.

پَرِيَ يَقَرُ = جاءِ نشين — گاديسر. پونير — پوبان ويهندڙ.

پَرتِيِنچا = سينگ يا ڪمان جي ڏور.

پَرتِي نِڌِي = بت — قائم مقام — نائب — نمائندو.

پَرتِيوشُ = ٽڙڪو — فجر — صبح.

پَرتيوگ = مخالفت — اختلاف — اتفاق.

پَرتِيوگِي = برخلاف — برعڪس — ضد.

پَرتِي هَارُ = دروازو — دربان — بازيگر.

پَرتِي هَارِي = دربان — چوڪيدار — نيب.

پَرتِيَہ وَاءِ = پاپ — ڏوھ — گناھ.

پَرتِي وَايُو = مخالف هوا. خراب هوا.

پَرتِيھُ = هر روز — روزانو

پَرتِيڪُ = هڪ هڪ — الڳ الڳ.

پَرتِيہ = پروسو — اعتبار — عقل — ثبوت — معنوي حرف —

پَرَتُ = سوڻ.

پَرَجُ = هڪ راڳڻي جو نالو.

پَرَجَا = رعيت — عوام — مخلوق

پَرَجَاپَتُ = رعيت جو مالڪ — راجا — بادشاھ — پيءُ — ڏاڏو — سج — مردانو مخصوص عضوو — برهما جو لقب.

پَرَجَا پَتِي = راجا — بادشاھ — پيءُ

پَرَجَاتُ = بي قوم جو _ حرامي ٻار.

پَرَجَا ڏِي ڪفارِي راجيہ = جمهوري حڪومت — عوام جي چونڊيل حڪومت. عوامي حڪومت.

پَرَجَاشَاسَنُ = رعيت کي سڌارڻ — سزا ڏيڻ.

پَرَجَاگَرُ = جاڳڻ — بيداري.

پَرَجَاوَتِي = وڏي ڀاءُ جي زال.

پَرَجِتُ = فتح ڪيل.

پَرَجَتَنُ = مسافري ڪرڻ.

پَرَجَتَنُ = ڏسو (پرجتن)

پَرَجَنُ = ساٿي — همراھ — نوڪر — فرمان بردار. رعيت — مٺ مائٽ — اولاد — خاندان — نسل — نسب. گهر — گهر جا ڀاتي. شهري — ڳوٺائي.

پَرَجَنڪُ = کٽ. کٽولو — پلنگ.

پَرَجَنيَہ = ڪڪر — جهڙ — بادل — اندر جو لقب. گوڙ — موسم برسات.

پَرجوَلَتُ = روشن — چمڪندڙ. منور — نور وارو.

پَرجوَلَنُ = ٻرڻ.

پڙجَنيَنُ = گهمڻ — اجايو رلڻ.

پڙجَنيَتُ = حد — سيماد.

پَرجَوَسانُ = خاتمو — نتيجو — پڄاڻي.

پَرجيوَنُ = روزگار — گذران جو طريقو.

پَرچَا = (پَرڪِشَا) پرک — امتحان — دليل

پَرچَوُ = ڏسو (پَرچَا)

پَرچَارُ = رواج — دستور — طريقو — چار چلگت — مال چارڻ جي جاءِ.

پَرچَارِتُ = هلايل — مشهور ڪيل.

پَرچَارَڪُ = پرچار ڪرڻ وارو — ڏنڍورچي ـ اعلان ڪرڻ وارو. ڏنار.

پَرچَارَڪُ = نوڪر — غلام — ٻانهون.

پَرچَارڪَا = نوڪرياڻي — ٻانهي.

پَرچَارَبُ = ڦهلائڻ — پکيڙڻ.

پَرچَارنَا = ملاقات ڪرڻ — پرچائڻ.

پَرچَايَڪُ = ڄاڻ سڃاڻ ڪرڻ وارو.

پَرچِتَ = واقف — آشنا — آگاهه.

پَرچُرُ = زيادهه — گهڻو — ڪثرت.

پَرچَرتُ = ڪوبه ڏندو.

پَرچَرِيَا = خدمت — عبادت — ملازمت.

پَرچَلُ = زيادهه دادلو — ڪيچلو.

پَرچَلِتُ = رواج ۾ آيل - جاري — رائج.

پَرچَنَا = آزمائش — پرچائڻ.

پَرچَنڊُ = تمام تيز — نهايت گرم — حد کان وڌيڪ — خوفناڪ — ڪاوڙ وارو. پرجوش — سخت — بزردست — سخت مزاج. سج — شوجي هڪ جماعت.

پَرچُوُ = امتحان — پيپر — پرچوپَرچورتَ = هدايت ڪيل - روانو ڪيل

پَرچُونيا = ريزڪي دوڪاندار — اتودالي وڪڻڻ وارو. مودي — سيٺ.

پَرَچَا = (پرڪشا) پڇڻ — سوال ڪرڻ. امتحان وٺڻ — پرک ڪرڻ. تحقيقات — جاچ — آزمائش.

پَرچَا = ذڪر — تذڪرو — بيان.

پَرچَاوَنُ = ڍڪڻ — برقعو — پردو.

پَرچَالَنُ = ڌوئڻ — ڇنڊڻ.

پَرچَانُ = ٻاجا — پاڇو — سايو.

پَرچِتُ = آزمايل — امتحان ورتل. ارجن جي پوٽي جو نالو.

پَرچِيِتي = اولڙ يا خراب گاهه. جو پنين تي حفاظت لاءِ وڌو وڃي.

پَرچَڇَدُ = ڍڪڻ جي چيز — لباس — جهُل — بسترو — ٽيلهو — رئو — چادر.

پَرچَڇَدَپَتُ = پردو — چڪ — قنات.

پَرچِدُرُ = ٻين جي غلطي يا گناهه.

پَرچَڪُ = (پَرڪَشَڪُ) ممتحن — امتحان وٺڻ وارو — تحقيق ڪرڻ وارو. انڪواري آفيسر.

پَرچَڪُ = پڇڻ وارو — سوال ڪندڙ.

پَرچَنَ = ڍڪ وارو ـ ڍڪيل — مخفي نظر ڪانيري — لباس پاتل. ويس بدلايل — ڇانو ڪيل. دروازو — روشندان.

پَرچِنُ = محدود — دائري ۾

پَرچَنَ = پڇڻ — سوالڪرڻ.

پَرچَيدُ = حصو — حد — ڪتاب جو باب. فصل يا ٽڪرو.

پَرچِه = واقفت — دوستي.

پَرچِيَتُ = گمراهه — رولِيل

پَرِوُ = ڏيڻ وارو.

پَروارُ = ذاري عورت — پرائي زائفان.

پڙوارا = ٻئي جي زال.

پروان = خيرات -- بخشش -- ڏين.

پرو چن = طواف ڪرڻ. چوڌاري ڦرڻ.

پروچنا = ڏسو (پروچن)

پروز نمڪ = تعليم ڏيڻ وارو -- ٻڌائڻ وارو.

پروز شن = ڏسڻ -- نظر ڪرڻ

پروزشن سٿان = نمائش گاهه.

پروزشني = نمائش -- سينگار.

پروره = ٻين کي نقصان ڏيڻ. دوکو ڏيڻ -- ٺڳي ڪرڻ.

پروزديہ = ٻين جو مال -- پرائو مال -- پرائي ملڪيت -- ڌاريو ڌن.

پروڪشن = ساڄي طرف کان طواف ڪرڻ.

پروڪشنا = ڏسو (پروڪشن)

پرڏک = ٻين جو ڏک يا تڪليف.

پروار = ڳوٺ يا شهر يا دريا جو لنگهه.

پردوش = شام -- سج لهڻ. شفق -- غلطي -- خطا -- ڏوهه -- عيب.

پردوش ڪال = شام جو وقت.

پردوش = دشمن - مخالف.

پرده = دائرو -- گهيرو.

پرڌان = فطري -- اصلي حالت. مالڪ -- سردار -- وزيراعظم. مير مجلس -- وڏو -- وڏيرو.

پرڌان = بدن جي هيٺين حصي جو لباس. سلوار ڪانچ -- سوٿ.

پرتن = پرائو مال يا ملڪيت.

پرڌومش = تباهي -- فنا -- بگاڙ.

پرڌي = عقل وارو -- داناء -- وڏو منشي

پرڌڪيہ = پاڻي جهڙو ڪپڙو.

پرديپ = ڏيو -- چراغ -- سج -- روشني.

پرديپن = روشن ڪرڻ وارو.

پرديش = ملڪ جو هڪ حصو. صوبو. ضلعو -- پرڳڻو.

پرديش ڌاريو ملڪ -- پرديس

پرديشي = پرديسي _ ڌاريو -- غير. مسافر -- ٻئي ملڪ جو.

پردوتا = ڪنهن ڳوٺ يا شهر جو ديوتا. پير -- مرشد.

پرديون = روڻ -- جوا ڪيڏڻ. تعريف -- تمنا.

پرديہ = مسلم.

پرمپ = ملاقات ڪرڻ.

پررو = ترڪاري -- سائي ڀاڄي.

پرس = ڇهڻ -- لڳڻ. گسڻ.

پرس = ڪانيء جو جوڙ.

پرساد = اطمينان -- پاڪائي -- صفائي. فيض -- محبت -- برڪت. بزرگن جي طرفان مليل ڪاڌو -- "گهڙي -- آڌي گهڙي -- ان ڪايي آڌ. "تلسي" ساڌ سنگت مل جاء -- هو جاء "پرساد".

پرسائت = مهرباني ڪيل -- فيض وارو.

پرسادڪ = مهرباني ڪرڻ وارو -- فيض ڏيندڙ.

پرسادن = خوش ڪرڻ. مڃائڻ.

پرساڌڪ = ٻڌائڻ وارو. سينگاريندڙ

پرساڌڪا = سينگار ڪرائڻ وارو.

پرساڌن = پورو ڪرڻ. مقصد ڪرڻ.

پرساڌن = بنائڻ -- سينگارڻ

پرسار = ڦهلاء -- ڪشادو ڪرڻ.

پرسارن = ڏسو (پرسار)

پرسارت = ڦهلايل.

پرسپر = پاڻ ۾ _ لازم ملزوم . هڪ ٻئي کي -- ٻنهي کي -- گڏيل.

پرستاڌڪ = موقعي تي -- بروقت -- تکڙ طور -- اهو ڪيس جو واقع ٿيڻ کان اڳ ذهن ۾ اچي.

پرستاپ = ذڪر -- تذڪرو -- موقعو.

پرستات = اڳيان -- ربرو -- سامهون.

پَرِسْتَارُ = ڦهلاءُ — گاهه جي پوک. گاهه يا پنن مان ٺهيل بسترو.
پَرِسْتَاوُ = موقعو — تجويز — ڳالهه. فيصلو — ٺهراءُ — مدح.
پَرِسْتَادِتُ = تجويز ڪيل — شروع ڪيل.
پَرِسْتَا دَنَا = شروع — آغاز — ديباچو. مهمد — تعريف — تذڪرو.
پَرِسْتُتُ = ساراهيل — تعريف ڪيل — سامهون اچڻ وارو — موجود — تيار — برمحل — موقعي سان.
پَرِسْتَرُ = پٿر — جواهر — رتن — پنن جو بسترو يا هنڌ. چمڙي جو تيلهو — ڳوٺري.
پَرِسْتَرَمَڻُ = پٿرن جو ٺهيل — پڪو.
پَرِسْتَانُ = روانگي — سفر.
پَرِسْتِيتُ = ترسيل — ٽڪيل — قائم.
پَرِسْچَرُنْ = دورانديش.
پَرِسِدُّ = مشهور — نالي وارو — سنواريل.
پَرِسِدِّي = شهرت — ناموري — زيور.
پَرِسَرُ = جماعت — جنگ — محبت.
پَرِسَرُ = اڳواڻ — پيشوا.
پَرِسْرَاؤُ = پيشاب — وهڻ — واهڻ.
پَرِسْرَمُ = ٿڪجڻ — ٿڪل — محنت.
پَرِسْرَمِي = محنتي — تيز — چالاڪ
پَرِسَ سَرُوَنْ = ڦڙو ڦڙو ٿي پاڻيءَ جو ڪرڻ.
پَرِسْڪَارُ = عزت — پوڄا — مان — ميوو — ثمر — آدر ڀاءُ — انعام — عيوضو — اجرت.
پَرِسَڪَرِتَ = عزت وارو — انعام يافته.
پَرِسَمْبَنْدُ = غير سان واسطو.
پَرِسْمَرِتُ = ڀل — وسارڻ.
پَرِسْنَا = ڇهڻ — گسڻ.
پَرِسْنَاؤُ = پيشاب — مثانو.
پَرِسَنِيتَا = رضامندي — منظوري — مهرباني — آرام — خوشي — لطف.
پَرِسَنْ چِتَ = مطمئن — دلي سڪون
پَرِسَنْڪِتَا = جوڙ — جمع — ڪل — ٽوٽل
پَرِسَنگَ = ميل — جماعت — انجمن — ذڪر — ڳالهه — داخلا — همراهي — صحبت — تعلق — مضمون — حصو — ديباچو — تذڪرو — بيان — مباشرت.
پَرِسَنْگِي = گفتگو ڪرڻ وارو — واسطو رکندڙ.
پَرِسَنُّ = اطمينان — خوشي.
پَرِسَوْ = ٻار ڄڻڻ — ٻار پيدا ٿيڻ. پيدائش — جمن — جنم
پَرِسُوْ = ڄڻڻ واري — ماءُ — والده _ گهوڙي — هرڻي وغيره.
پَرِسُوتُ = پيدائش — ڄمڻ — هڪ بيماري جيڪا عورت کي ٻار ڄڻڻ واري وقت ۾ ٿيندي آهي.
پَرِسُوتَا = ٻار ڄڻڻ واري عورت.
پَرِسُوتِي = ڏسو (پَرِسُوتَا)
پَرِسُوتِڪَا = ڏسو (پَرِسُوتَا)
پَرِسُوتِي = پيدائش — اولاد — ڀيٽ — ماءُ
پَرِسُوگَرِهُ = ويم گهر.
پَرِسُونُ = گل — ميوو — ثمر.
پَرِسُوِيدُ = پگهر.
پَرِسِيمَنُ = حد.
پَرُشُ = سخت — گاريون.
پُرُشُ = ماڻهو — انسان — مڙس مرد
پُرُشَا = ڏسو (پُرُشُ)
پَرُشَاپُ = پِٽَ پاراتو — گاريون. بد دعا — خراب ڳالهائڻ.
پُرُشَادَمُ = ڪميڻو ماڻهو خرابماڻهو.
پُرُشَارُتُ = طلاقت — زور — همت.
پَرَشَانْتُ = پورو اطمينان.

پُرئش باچڪ = مذڪر.

پُرُش بَرُگ = مذڪر

پُرُشتُوَ = مردانگي — دليري.

پُرُشتُوهِينُ = نامرد — ڪدڙو.

پَرُشُٽُ = اڳيون — سردار.

پَرُشَٽُ = پيٽ — پني — ڪتاب جو پويون حصو يا صفحو — پوڇواڙو.

پَرُشَٽُ اَسَٿِي = پيٽ جو هڏو

پُرَشچَرَنُ = اعتقاد سان پڙهڻ.

پَرشَدُ = صاف — پاڪ — سٺو — مفيد.

پُرُشُ تَنُ = مڙس جي ملڪيت — خاندان جي ملڪيت.

پَرشَانتُ = ٿڪل.

پَرُشَمُ = تڪليف — رنج.

پَرشَمِي = محنتي.

پَرُشَتَسُٽُ = سٺو — نيڪ — پاڪ

پَرشَستِي = ساراهه — تعريف — وڏائي

پَرشِشٽُ = خاتمو — باقي.

پَرشَڪَارُ = روشني — جلوو — صفائي — پاڪائي.

پَرشَڪَرت = سجايل — سينگاريل

پُرَشُ گَامِي = ڇوڪرن سان جماع ڪندڙ لونڊي باز — جنس پرست.

پُرُشُ گَمَنُ = ڏسو (پرش گامي)

پَرُ شَمسُ = ساراهه — ذڪر، تعريف

پَرُ شَمُسَا = ذڪر

پَرُشَمُسَا = تعريف.

پَرُشَمُسَتُ = تعريف لائق.

پَرُشَمُسُيَ = ڏسو (پرشمست)

پَرُشَمُنُ = سڪون ڏيڻ — آرام ڪرائڻ. قتل ڪرڻ — ماري وجهڻ.

پَرُشَنُ = پڇڻ — فال وجهڻ.

پَرُشُنَا = تعريف — ساراهه، خوشامد

پَرشنُوتَرُ = سوال جواب — بحث.

پَرشَنَدَ = سوال — پڇڻ.

پَرَشو = ڦربو — ڪهاڙو — تير — نيشي.

پَرُشُوُ = ڏسو (پَرَشو)

پَرُشوَاَسُ = ڏکهو ساهه. وڏو ساهه

پُرُشوتَمُ = بهترين انسان. جنهن جو ڪو مد مقابل نه هجي. وشنو جو لقب.

پَرشُوِ = ڪهاڙي.

پَرشُوڌُ = صاف ڪرڻ. تحقيق ڪرڻ. قرض لاهڻ. غور ڪرڻ.

پَرشُوڌَنُ = قرض ادا ڪرڻ.

پَرُشُوَسُ = هڪ ڏينهن بعد سياڻي ڪان پوءِ وارو ڏينهن — پرينهن.

پَرشُوشُ = سڪڻ. خشڪ ٿيڻ.

پَرشُوَنگُ = ملاقات ڪرڻ. پاڪ ڪرائڻ.

پَرُشُوَه = پرينءَ. سياڻي ڪان پوءِ وارو ايندڙ ڏينهن.

پَرشَيشُ = باقي — پورو.

پَرُڪَاجُ = ٻئي جو ڪم

پَرڪَاجِي = ٻين جو ڪم ڪندڙ — ٻين جي خدمت ڪندڙ — فياض.

پَرُڪَارُ = ڍنگ — طريقو — قسم. موافق — مطابق — بناوت — مزاج — دولت — گهيرو — ڪوٽ — قلعو — پڪو محل.

پَرُڪَارُاَنتَرُ = ٻي طرح.

پَرُڪَاشُ = روشني — چمڪ — نور — جلوو — اس — سج جي روشني — ظاهر — مشهور — صاف — روشن — رونق — منور — چانڊوڪي — شان شوڪت.

پَرُڪَاشَاتما = سج — خدا تعاليٰ.

پَرُڪَاشَامَتَمَنُ = ڏسو (پَرڪَاشَاتما)

پرڪاشتُ = چمڪيل — روشن — منور

پَرڪاشڪُ = ظاهر ڪرڻ وارو — نوراني — سج

پَرڪاشمانُ = ڏسو (پرڪاش)

پَرڪاشوانُ = ڏسو (پَرڪاشُ)

پَرڪاشي = ڏسو (پَرڪاشُ)

پَرڪاشيَ = ڏسو (پَرڪاشُ)

پَرڪامُ = خواهش موجب.

پَرڪامُ = دل گهربو.

پَرڪانڊُ = دعا — ستو ڪلام. گهاٽي چانو ڏيندڙ وڻ.

پَرڪٽُ = بهتان رکيل. بيزار ڪيل.

پَرڪٽُ = صاف — مشهور — روشن. خلاصو — پبلڪ — پيدائش.

پَرڪٽتُ = ظاهر ڪيل — روشن — ظاهر.

پَرڪٽنُ = ظاهر ڪرڻ — شهرت ڏيڻ.

پَرڪرَ اَنتُ = آغاز ڪيل — ابتدا ڪيل.

پَرڪرتُ = شروع ڪيو ويو. ٺيڪ ٺيڪ.

پَرڪرتي = اصلي حالت — فضيلت.

پَرڪرتي = راجا — وزير — دوست. خزانو — ملڪ — قلعو — قدرت. چئن سٽن واري مصرع

پَرڪرشُ = زيادتي — ڪثرت — بزرگي.

پَرڪرشنُ = ڏسو (پَرڪرشُ)

پَرڪرشتُ = اعليٰ — وڏو — عمدو.

پَرڪرڻُ = مضمون — فقرو — باب — حصو — فصل — تمهيد — عنوان — ديباچو. دفعو — سند — بيان — ڪتاب — جملو — متعلق — نسبت — سلوڪ — بيت — ڳالهه — مطلب — ذڪر.

پَرڪريا = ڍنگ — طريقو — ڳنڍ.

پَرڪشَرا = امتحان — پرک — جاچ.

پَرڪشالَنُ = پاڪ ڪرڻ — ڌوئڻ.

پَرڪشيپتُ = اڇلايل — ڌڪيل.

پَرڪشتُ = راجا — بادشاهه.

پَرڪشڪُ = پرکڻ وارو — ممتحن.

پَرڪشوڀنُ = بي آرامي — گهبراهٽ

پَرڪلپتُ = ايجاد ڪيل — بنايل.

پَرڪلپنا = يقين ڪرڻ. مقرر ڪرڻ.

پَرڪليش = بي يقيني — پريشاني.

پَرڪمپُ = ٿڙڪڻ — ڏڪڻ — جنبش.

پَرڪوپُ = بي آرامي — جوش — غصو

پَرڪوشٺُ = گهر جو مٿيون حصو — ڪوٺو.

پُرڪا = اڳيان ماڻهو — ابا ڏاڏا. روح — آتما — مرد — انسان — والدين — خاندان جا ماڻهو.

پُرڪ = ڏسو (پُرڪا)

پُرڪا = ڏسو (پُرڪا)

پَرڪا = ڪاهي — ڳڏ.

پَرڪسُ = تمام گرم — نهايت تيز. هاٿي — گهوڙي يا اٺ جي جهل.

پَرڪيا = شهرت — برابري.

پَرڪياتُ = جنهن جو نالو مشهور هجي.

پَرڪيا = غير مرد وٽ ويندڙ عورت.

پَرڪيرتتُ = جنهن جي تعريف ڪئي وڃي.

پَرڪيرتنُ = ذڪر — تعريف — شهرت.

پَرڪيرتي = شهرت — ناموري

پَرڪيرنُ = ڪشادو.

پَرگاڙهُ = سخت — مشڪل.

پَرگٽُ = پليل — وڄايل.

پَرگٽُ = مشهور — ظاهر.

پَرگٽنا = ظاهر ٿيڻ.

پَرگراهڪُ = گراهڪ — وٺڻ وارو.

پَرگرهُ = زال — نوڪر — عزيز — قريب. بد دعا — سج گرهڻ.

پَرگره = لغام – هٿ ڪڙي – ٻيڙي. تارازي جي نوڙي. صندلي

پَرگرهڻ = وٺڻ – قابو ڪرڻ.

پَرگلڀ = دلير – بي باڪ

پَرگليا = دراما جي هيروئن. جيڪا پنهنجي قوت سان پنهنجي مڙس کي عاشق ڪري وجهي.

پَرگمڻ = ترقي – واڌارو.

پَرگڻ = اعليٰ – عمدو. سٺو.

پَرگهه = لوهه جي لٺ – بيراڳڻ.

پَرگهان = ورانڊو.

پَرگهڻي = سانجو – قارب.

پَرگهوش = گار – خراب ڳالهائڻ.

پَرگيا = دانائي – عقلمندي – لياقت.حق کان سواءِ ٻئي ڪنهن کي دل ۾ جاءِ نه ڏيندڙ.

پَر گياٽ = ڄاتل – سڃاتل.

پَرگيا چڪش = انڌو – نه ڏسندڙ.

پَرگيان = سمجهه – عقل – علم.

پَرگيه = پنڊت – عالم – دانا – عاقل.

پَرلا = ٻي طرح جو – ٻئي طرف جو

پَرلاپ = بيڪار ڳالهه – اجائي گفتگو – بڪواس – بڪوات.

پَرلاپي = گهڻ ڳالهائو – اجايو ڳالهائيندڙ.

پَرلمب = ڊگهو – ڪشادو – مورو

پَرلوڀ = لالچ – طمع – لوط

پَرلوڪ = ٻي دنيا – عالم ملڪوت – آخرت – عقبيٰ – بهشت – موت.

پَرلوڪ گمڻ = ٻي دنيا ۾ وڃڻ – مرڻ.

پَرلئه = ختم ٿيڻ – برباد ٿيڻ – فنا ٿيڻ.

پَرليپ = دوائن جو مُڪ.

پَرم = تمام سٺو – چڱو ڀلو – بزرگ

پَرما - سچو علم – سچي سمجهه.

پَرماتامهه = ماءُ جو نانو – پڙنانو.

پَرماتا مهي = ماءُ جي ناني – پڙناني.

پَرماتما = پاڪ ذات. سڀني کان وڏو – خدا پاڪ مل شاهه.

پَرم آتما = ڏسو (پرماتما)

پَرمات = زوري زنا ڪرڻ. گهڻو رنجائڻ.

پَرماد = پل چوڪ – غفلت – سهو – چريائپ – مدهوشي – مستي.

پَرمادي = چريو – چريائي. ضدي.

پَرمارٿ = حاصل مطلب – وڏي خوبي. نيڪ انجام – ثواب – ڌرم. مذهب – معرفت – حقيقت

پَرمارٿي = مذهبي – ديني – زاهد – متقي – ديندار – جوڳي.

پَرمارجت = غور ڪيل _ تحقيق ڪيل - پاڪ – صاف – سٺو.

پَرمان = سبب – شهادت – تحقيق – سند – مثال – مقدار – حد – ثبوت – شرح – قسم – عهد – سچو – صحيح – نظير

پَرمان = ڪير.

پَرمان = مقدار – انداز – وزن – تور – ماپ – قياس – ثبوت – يقين.

پَرمانڪ = مير مجلس – بزرگ.

پَرمانيڪ = (پرمانڪ)

پَرما نند = حق سان وصال وارو. نهايت – سرور – سرمدي.

پَرمانو = تمام سنهون. سڀ کان ننڍو ذرو – تمام ٿورو وقت.

پَرمايس = وڏي ڄمار – ڊگهي عمر.

پَرمايو = پوري عمر

پَرَمَ پَادَنُ = سچو پاڪ

پَرَمَ پَدُ = سڀ کان مٿيون درجو. سڀ کان سٺي جاءِ ـ جنت.

پَرَمپَرُ = ٻوٽي جو ٻٽ پڙ پوٽو.

پَرَمپَرا = مسلسل. نسل در نسل.

پَرَمُ پُرشُ = خدا پاڪ جل شانه

پَرَمَسُتُ = مست ـــ سرمست ـــ متوالو ـــ پاڳل ـــ چريو.

پَرَمَتُ = جدارو ـــ الڳ ـــ پرمتڙيو. ٻي جي صلاح تي هلندڙ.

پَرَمِتُ = ماپ ڪيل ـــ تور ڪيل.

پَرَمِتُ = ترتيب ڏنل. مرتب ڪيل

پَرَمَتُ = گهوڙو

پَرَمَتِي = سٺي سمجهه وارو.

پَرَمَ تَتُوَ = حقيقت ـــ حقيقي ذات

پَرَمَتِي = ڪفارو ـــ ڪنڌ ـــ حد

پَرَحَدُ = ديوانو ـــ شرشار ـــ مخمور ـــ خوشي

پَرَمَدُ = خوش ـــ شاد ـــ مسرور

پَرَمَدَا = جوان عورت ـــ نيڪ عورت ـــ سهڻي عورت.

پَرَمَدِتُ = خوشيءَ ۾. گهڻي خوشي سليل.

پَرَمَدَوَنُ = عورتن لاءِ تفريح جي جاءِ ـ باغ.

پَرَمَدَامُ = مثانهون مقام ـــ بهشت

پَرَنسوسامُ = ڏسو (پَرمَدَامُ)

پَرَمُ دَرَمُ = وڏو فرض.

پَرَمُ دَيَالُ = رحيم ـــ خدا پاڪ

پَرَمُ سنيهي = گهڻي محبت ڪرڻ وارو

پَرَمُ سُوَ تَنَتَرُ = صفا آزاد.

پَرَمُ يشَوَرُ = مالڪن جو مالڪ ـ الله جل شانه

پَرمِيلاَ = ٿڪاوٽ ـــ ڍڪڻ.

پَرَمُکَ = سامهون ـــ برابر ـــ اڳيان. اعليٰ ـــ اڳوان ـــ پيشوا ـــ شروع.

پَرَمُگَتِي = دائمي خوشي ـــ نجات عقبيٰ.

پَرَمُ گُرُو = مرشد جو مرشد ـــ مذهب جو باني، طريقي يا سلسلي جو باني.

پَرَمَگَنُ = مشغول ـــ پڌل.

پَرَمَلُ = خوشبوءِ ـ مهڪ ـــ معطر.

پَرَمُلانُ = ميرو ـــ داغن وارو ـــ بگاڙيل ـــ خراب ڪيل ـــ گندو ـــ ناپاڪ.

پَرمَنَدُ = سست ـــ ڪاهل ـــ جڏو.

پَرمَنڊَل = گولو ـــ حلقو ـــ گهيرو ـــ دائرو.

پَرَمُوچَنُ = آزاد ڪرڻ ـــ

پَرَمُودُ = گهڻي خوشي ـــ گهڻو آرام.

پَرَمُودِتُ = خوش ـــ مسرور.

پَرَمُودڪَ = زنده دل ماڻهو ـــ خوش طبع

پَرَموهَ = بي هوشي ـــ غشي ـــ پريشاني.

پَرَمَ مِتُر = پڪو دوست ـــ سچو دوست.

پَرَمُ هَنسُ = صوفين جو هڪ فرقو. قلندر.

پَرَمُ هَمَش = صوفي باصفا ـــ تارڪ دنيا.

پَرَمِيشَتُ = اعليٰ ـــ برتر ـــ خدا پاڪ

پَرَميشٽِي = برهما ـــ گرو ـــ مرشد

پَرَميشَوَرو = مالڪ ـ الله پاڪ جل شانه.

پَرَمِيلاَ = ڪاهل ـــ سست

پَرَميهَ = ڪنو مرض ـــ سوزاڪ ـــ جريان.

پَرَميهِ = چاڻڻ جي لائق.

پَرَنُ = پڻ ـــ گاهه

پَرَنَارُ = شورگوڙ ـــ دانهون.

پَرَنَارِي = پرائي عورت.

پَرَنَاشُ = نقصان ـــ بربادي.

پَرَنَالُ = پاڻي ڪڍڻ جي نالي ـــ موري.

پَرَنَامُ = سلام ـــ اسلام عليڪ ـــ آداب. خدا حافظ چوڻ

پَرنَامُ = ختم ـــ انجام ـــ آخري حالت

پَرنَام وَرْشِي = دور انديش — عقل وارو

پَرْ نَانَا = ناني جو پيءُ پڙنانو — پرنانئو — پرڻو.

پَرنَاهه = رشتو — تعلق.

پَرنَايِڪَ = مڙس.

پَرَنْ پوَجَنُ = جيڪو ٻن ڪاٺي گذر ڪري

پَرَنُ پَاتْ = سلام — تعظيم.

پَرَنُ پَتِي = پنن جو.

پَرَنْتُ = ليڪن — پر

پَرَنتُ = پختو — پڪل

پَرَنتَپُ = دشمن.

پَرُنتْ پَالْ = غريب نواز — لڄ پال

پَرَنتُو = پر — ليڪن.

پَرَنتِي = عاجزي — مرڻ وارو وقت سڪرات

پَرَنجَنُ = زندگي — روح

پَرَنْدَرُ = چور — ڪاٽ هڻندڙ.

پَرِنَدَانُ = مراقبو — ڌيان ڏيڻ — عبادت جو قسم.

پَرْنِدِي = جاسوس، چغل.

پُرْنَدَرِي = اها عورت جنهن جو مڙس ۽ اولاد جيئرو هجي.

پَرَنْ شَالا = گاهه ۽ ڪکن جي ٺهيل جهوپڙي

پَرَنُ ڪُتِي = ڏسو (پَرَنْ شَالاَ)

پَرَنُ ڪَارُ = ننڍو تنبو.

پَرَمَهَنُ = آداب — بندگي.

پَرْنَوُ = اوم — پاڪ نالو — برڪت وارو.

پَرْنُوَنِجُ = گاهه ۽ ڪَکن وارو گهر.

پَرْنَ = ٻن.

پُرْنَ رَهُ = بهارجي موسم يا مند.

پَرنِي = وڻ — درخت.

پَرنَيه = پرڻو — نڪاح — شادي — وهانءُ.

پَرنيِد = پيار — پريم — نجات — عقبيٰ.

پُرَنْيَا = پوڙهو — ڪراڙو — ضعيف — وڏي عمر وارو — مربي — ولي.

پَرْبِيتُ = تيار ڪيل — بنايل — سڌاريل — ناهيندڙ — صنع

پَرَهُ = ڳنڍي — ڳنڍ — باب — فصل

پَرُوَ = سنو ڪم — سنو ڏينهن — جشن — عيد — ڏڻ — وارُ — خوشي جو ڏينهن.

پَروْا = اهو ڏڻ ياوار جيڪو چيٽ مهيني جي ٻئي تاريخ جو ٿيندو آهي.

پَروَا = ڪنهن مهيني جي پهرين تاريخ

پُروا = پورب جي هوا. اوڀر جي هوا.

پَروَادْ = گار — بهتان — الزام — ملامت. تهمت — ڏوهه مڙهڻ.

پَروَادِڪُ = الزام هڻڻ وارو — بدگمان.

پَروَارُ = عزيز قريب — رشتيدار — خاندان — گهراڻو — قبيلو — نوڪر چاڪر.

پَرُوَارَنْ = اها خيرات جا ڪنهن خواهش سان ڪجي.

پَرْوَاسُ = پنهنجو ملڪ ڇڏي ٻئي ملڪ ۾ رهندڙن

پَروَاسُ = رهائش — گهر.

پَرَوَاسَنْ = جلاوطن ڪرڻ. ترڪ جسم ڪرڻ.

پَرواسي = شهري — ڳوٺائي

پَرْوَانَ = مرجان — ڳاڙهو رنگ.

پَرْوَانُ = هٿ هيٺ — زيردست.

پَرْوَاهُ = وهڻ — پاڻي جو وهڻ — سيلاب

پُرُواهَڪُ = گاڏي هلائيندڙ — ڊرائيور — پيچش جي بيماري — دست ٿيڻ.

پَرَوَاهَڪَا = دستن جو وهڻ. پيچش — پيٽ ۾ وٽ پوڻ ۽ خراب مادي جو نيڪال هر هر ٿيڻ.

پَروِيڪَتُ = ورهايل — حصا پتيون ڪيل.

پَروِيَدِيشْ = نصيحت ڪرڻ — هدايت ڪرڻ.

پَروپَڪارُ = ٻين کي فائدو ڏيندڙ. ڀلائي ڪرڻ. نيڪ ڪم ڪرڻ.

پَروپڪاري = ٻين کي مدد ڏيڻ وارو. فياض — مهربان.

پَروَتُ = جبل — پهاڙ — ڪوهه

پروتساهه = سعيو — ڪوشش — تحريڪ — جدوجهد امنگ — ترغيب.

پَروتساهَنُ = خوشي وڌائڻ وارو.

پَروَتِي = جبل تي رهندڙ — جابلو.

پَروجَنُ = مقصد — ضرورت — ارادو.

پَروَجَنُ = چوڻ

پُورجَنُ = پاڻي چٽڪڻ.

پَروڏا = خاندان جو مرشد. خانداني پوڄاري.

پَروهت = عابد.

پَروڌا = خيرات مان بچيل سامان.

پَروڍ = هوشيار — چالاڪ — جوانيءَ کي پهتل

پَروڍا = ٽيهن کان پنج ونجاهه ورهين جي عورت.

پَروڍي = طاقت — زور — سوال جواب.

پَرورُ = اولاد — نسل — اعليٰ — بزرگ.

پروراجُ = مني — سنياسي — جوڳي — فقير

پروراجڪ = ڏسو (پرَوراجُ)

پَرورآنُ = ڏسو (پرَوراجُ)

پَرورتُ = عادت — خواهش — ڪيفيت

پَرورتِتُ = ملايل — شروع ڪيو ويو.

پَرورتَڪُ = هلائڻ وارو. باني

پَرورتَنُ = اجازت — تحريڪ — تبادلو. هيرا ڦيري ڪرڻ — ادل بدل ڪرڻ.

پَرورتِي = عادت — خبر

پَرورتِي = اڳيان ٿيڻ وارو.

پَرورجَنُ = ترڪ — تياڳ.

پَرورجيا = عابدن واري زندگي.

پَروردشَنُ = هڪ جبل جو نالو.

پَروسَ = پاڙو.

پَروسا = دوست لاءِ موڪليل ڪاڌو

پَروسَنُ = پرديس ۾ رهڻ.

پَروشَ = هٽ هيٺ — زبردست

پَروشَتُ = پرديس ويل

پَروشَتُ = داخل — اندر

پَروشتُ = مشغول

پَروشتُ = ورتل — گهيريل.

پَروَڪالُ = سياڻو وقت

پَروڪتُ = چيو ويو. ليکڪا

پَروڪشُ = لڪل — غائب — اوجهل. غير موجود — باطن. عابد. زاهد — گوشہ نشين — خلوتي.

پفروڪشتُ = پگهل — آلو — پنل

پَروڪشُ گيان = معرفت جو علم — روحاني علم — باطني علم

پَروڪشَنُ = پاڻي چٽڪڻ.

پَروڪرُ = پيش رو — اڳواڻ — اعليٰ.

پَرونُ = چوواٽو — چوسول

پَرونچڪُ = مڪار — غاباز

پَرونِي = ڏڻ — وارُ — خوشي جو ڏينهن.

پَرونِي = ڏسو (پراوِني)

پَروه = ڏسو (پراوني)

پَروهِت = خانداني مرشد — ڏاڏا پير. قوم جو بزرگ. گهر جو پوڄاري. مذهبي رسمون ادا ڪرڻ وارو.

پَرومَنُ = سواري — گاڏي.

پَرويا = اوير جي هوا.

پَرونتُ = هڪ قسم جوان (جَوَ)

پَرويدَنُ = درد — سور — ڏک.

پَرويرُ = جوان — جوڌو — بهادر — دلير.

پـرۋيشُ = گهرڻ — اندر وڃڻ — داخل ٿيڻ
پـر)يشَنْ = چئني طرفن کان گهيريل. لفافو
پـرۋيشَڪُ = داخل ٿيڻ وارو.
پـرۋيڪشن = دوراندیشي.
پَروينُ = هوشيار — چالاڪ عاقل.
پـروينْتَا = هوشياري — چالاڪي.
پـرُهَ = پراڻو.
پـرُڌ = ڏسو (پرُه)
پـرْهَارُ = ترڪ ڪرڻ — ڇڏڻ.
پـرْهَاري = مارڻ وارو — برباد ڪرڻ وارو
پـرْهَاسْ = زور سان کلڻ.
پـرُهَاسُ = کلڻ. مسخري — مذاق
پـرُهَاسِنہ = کلڻ جي لائق. دل لڳائڻ جهڙو.
پـرُهِتُ = ڍڪيل — مخفي. ٻاڇو ٻيل.
پـرُهَرْ = مارڻ. پهر — ڏينهن رات جو اٺون حصو.
پـرْهَـرْشُ = نهايت خوش.
پـرُهَرُڪُ = پهرو ڏيڻ وارو. گهنڊ گهڙيال وڄائڻ وارو.
پَرهَـرَنْ = پڪڙڻ — گرفتار ڪرڻ.
پَـرهَـرُنَا = ترڪ ڪرڻ — ڀڄائڻ — ڪٽي وڃڻ.
پَرهَري = پهريدار — چوڪيدار.
پـرُهَسُتَ = ڏِگهن هٿن وارو.
پـرُهَسُنَتِي = سگري — ٻاهه ٻارڻ واري تغاري.
پـرْهَلاَدَ = نهايت خوش. هرڻ ڪشپ جو پٽ
پـرُهِيُڪَا = ڳجهارت = معمو.
پـرَي = پري — ڏور.
پُري = (پور) محلو — ڳوٺ — شهر
پـرُيا = پياري عورت — زال
پـرُيَاڪُلْ = گهڻو پريشان
پرُيَاڪُيہ = خوش خبري ڏيڻ.

پَرياگ = قرباني — ٽن ندين جو ميلاپ — تروينيي — تريينس. گنگا جمنا ۽ سرسرتي جو سنگم. الهه آباد (پارت) ۾.
پَرالُومَتَ = ويچار ڪرڻ.
پـرْيَانُ = موت — رحلت — هڪ جاءِ کان ٻي جاءِ تي وڃڻ.
پَري پَـرمُ = غلطي — ڀل.
پِرِيتْ = پيار — محبت — قرب.
پَريتا = چرخو — چرخي.
پِرِيتَارُتَ = خوشي جي لاءِ
پِريتُ پَاؤُ = جوڻ — آواگان.
پَريتُ لُوڪ = عالم ارواح.
پِريتَمْ = سڀ کان پيارو — محبوب
پِيتَمُ = معشوق
پَريتِي = محبت — پيار
پَرِيتَڪُ = مسافر — سياح.
پـرِيُڪَشُڪُ = ممتحن
پَرِيُڪَشَا = امتحان
پَريمَانُ = محب — عزيز — پيارو.
پَريمْ سَاگَـرُ = لطف ۽ ڪرم جو درياهه. هندي ٻوليءَ جو هڪ ڪتاب.
پريمْ لَتَا = هڪ ول جو نالو — ناڙو — عشق پيچ.
پريمي = محبت ڪرڻ وارو — عاشق
پَـرْينُڪُ = پلنگ — سيج
پَرِيُوَارُ = واسطي وارا.
پَرِيُواَهُ = ٻوڏ — سيلاب.
پَرِيُوَڪُ = انتظام ڪرڻ وارو. منتظم.
پَرُيُوَجَنُ = ارادو — منشا — ضرورت — سبب — غرض — تحريڪ.
پَرِيُوشَتُ = پاروٿو.
پِرَئہ = پرين — مالڪ — مڙس

پرِيہ تَمرُ = سڀ کان پيارو.
پرِيہ وادِي = مٺي گفتگو ڪرڻ وارو — شيرين زبان
پرُ ٿِوي = دنيا — عالم — جهان.
پَشتُ = ڪميڻو — نيچ
پُسْتَڪُ = ڪتاب — صحيفو — پوٿي
پُسْتَڪا گارُ = ڪتب خانو — لائبرري
پُسْتَڪاليُہ = ڪتبخانو.
پشاچُ = ڀوت — شيطان.
پَشانُ = پٿر — حجر
پُشپ = گل — پُکراج — حيض — اک جي پنلي.
پُشپَراجُ = گلاب جو گل.
پشپ رس = گل جي رس — ماکي.
پشپ لاوُ = مالهي — باغائي.
پُشپَ وَتِي = حيض واري عورت.
پِشتُ = گوشت
پِشٽاڪُ = ماني — روٽي — پوري
پشٽُ = اٽو.
پَشچات = پوئتي — پويون.
پَشچاتاپُ = افسوس — پڇتاءُ ڪرڻ
پَشچمُ = (پَچمُ) اولهہ طرف
پُشڪَرُ = پاڻي — تلاءُ — ڪنول — تلوار جي ڌار — هوا — دهل — هاٿيءَ جي سونڍ جو آخرين حصو.
پُشڪرِڻي = ننڍو تلاءُ، هاٿڻ.
پَشُ ڪَري = هاٿي.
پشُنُ = برو — بد — ڪميڻو — چغل
پَشُنُ = چغلي هڻندڙ — جاسوس — نيچ.
پَشُوُ = چئن پيرن وارو جانور، مال مويشي.
پَشُوَپالُ = ڌنار — اهير.
پَشُوتا = احمقي — ان ڄاڻائي
پَشُوُ تلُيَہ = حيوان جهڙو
پَشُوُراجُ = شينهن — حيوانن جو بادشاهہ
پُشْيَا = چنڊ جو اٺون مهينو — شهباز ڪل جڳ
پَشْيہ تُوهَرُ = سونارو — سون جو ڪم ڪندڙ — زرگر.
پِڪُ = ڪوئل پکي
پِڪا نَنْدَ = موسم بهار
پِڪَ بنڌو = ڪوئل جي پسند جو وڻ. انب جو وڻ.
پِڪَ بيني = منو ڳالهائڻ راري عورت
پڪشُ = ٻہ هفتا — 15 ڏينهن
پَڪَشُ پاتِي = هڪ طرفو — طرفدار
پڪَشُ هار = دري — روشن دان
پَڪْشُہ = پرون — پلڪون — ابرو
پَڪشا گهات = هڪ بيماري جنهن ۾ اڌ جسم سڪي ويندو اهي. اڌ رنگ — فالج.
پَڪَشُ هِينُ = مددگار کان سواءِ — بغير ٻانهن جي
پَڪشِي = پکي — تير — حمايتي
پَڪشِي راجُ = پکين جو راجا. بادشاهہ سيمرغ — گرڙ پکي
پَڪشِي شالا = آکيرو — چڙيا گهر.
پَڪوانُ = گيهہ يا تيل ۾ تريل شيون.
پَکُ = مهيني جو اڌ
پَکُ = چنڊ جي اڌين تاريخ
پَکانُ = پٿر
پَکاوَجُ = پکواز — ڍولڪ — دهلڙي. طبلو — مردنگ ساز
پُکر= زمرد پٿر.
پَکڙِي = پنکڙي — گل جي پتي
پَکُوا = هنج — گود
پَکُوارا = اڌ مهينو — 15 ڏينهن
پَگُ = پَڳُ — پير — قدم.
پَگارُ = گارو — آلي مٽي — گنب

پَل = گهڙي — ساهه — دم

پَلاَسُ = وڻ

پَلاَسِي = پوت — بدروح

پَلاَنُڊ = پياز — بصر

پَلاَوُ = پوت — جن — ديو.

پَلاَ يَڪُ = پاڳوڙو

پَلُتُ = ڏکهو يا وڏو آواز

پَلَنُ = پَل

پَلُوارُ = هڪ قسم جي ٻيڙي.

پَلِيتُ = ناپاڪ

پَلَـوِي = وڻ.

پَلِيُ = ننڍڙو ڳوٺ. جهوپڙي. ڪِرڙي هڪ قسم جو جيت.

پَلِيتَنُ = آتڻ — سڪوائتو. اهو اتو جيڪو مانيءَ گهڙڻ وقت — ويلڻ تي ۽ مانيءَ تي هٿبو آهي.

پَلُ يَنڪُ = پلنگ — کٽ — تختو

پِلِيهَا + تري — جيري وانگر هڪ اندر عضوو.

پُمَانُ = ماڻهو — مرد

پُمَسُ = ماڻهو.

پُمَسُتُوهُ = مَني — مرداني طاقت واري چيز

پُمَسُوانُ = اولاد وارو.

پُمُ تنگ = مردانو خاص عضوو. مرد جي علامت.

پَڻُ = ٻگهار — ملهه — قيمت — پاڙو.

پُنُ = پُڄَ — ثواب جو ڪم ڪرڻ.

پَنَـا = پن.

پَنَارِي = موري — نالي

پِنَاڪِي = هڪ قسم جي سارنگي.

پَنُٿُ = رستو — فرقو — مذهب

پَنٿِي = مسافر — سياح — ڪنهن پير فقير جو پوئلڳ

پِنُجُ = قتل — چنڊ

پُنُجُ = پونجي — خزانو — گنج — ڍير — ڍڳ — انبار — جٿو

پَنْجَـرُ = پنجرو

پَنْجُ = پنج — هڪ انگ 5 جو.

پَنْج اِنْدرِي = پنجر خواس — حواس خمسه

پَنْجَانَنُ = شينهن — شير

پَنْچَايتُ = ڪميٽي — فيصلو ڪندڙ

پَنْچِتا = پيشاب — مُٽ

پَنْچترهُ = موت.

پَنْچِرَسُ = 15 — هڪ انگ — پندرهن.

پَنْج دها = پنجوٿو.

پَنْچَمُ = پنجون — راڳ جي ستن سرن مان هڪ سر جو نالو.

پَنْچمِي = چنڊ جي پنجين تاريخ

پَنْج نَـدُ = جتي پنج نديون ملن ٿيون.

پَنْچِي = پکي

پَنْڊُ = ڪدڙو — مخنث

پِنْجارَا = ڏاڙيلن جو هڪ ٽولو — ڌاڙيل — ٺڳ.

پَنْڊتُ = عالم — فاضل — هادي

پَنْڊِتَائِي = استادي

پِنْڊِڪُ = ڳيري

پُنَرُ بِوَاهُ = ٻي شادي — ٻيو نڪاح.

پُنَرُ ڀَوُ = ٻيو جنم — ٻيهر اچڻ.

پُنَـرُ ڀُو = عورت جي ٻي شادي

پُنَرُجَنمُ = تناسخ — مرڻ کان پوءِ اچڻ.

پَنَسَالُ = مسافرن جي پاڻي پيئڻ جي جاءِ

پُنَسُوئِي = ننڍڙي ٻيڙي.

پُنْشَچَلِي = فاحش عورت.

پَنْڪُتُ = سٽ — قطار

پَنْڪتِي = سٽ — سلسلو. چئن سٽن جو بيت.

پَنـڪَجُ = ڪنول — نيلوفر — پرم.

پَنْڪُ نَڍِي = سمنڊ — درياهه

پَنڪَ = نانگ.
پُنگ = سوپاري — هڪ جيت جو قسم.
پُنگَلُ = سفيد رنگ جو گهوڙو.
پِنگَلُ = علم عروض — علم عروض جو مصنف — هرڻ — چمڙو — سج.
پَنگَلا = پنگلو — لولو — لنگڙو.
پَنگرُ = معذور.
پَنگهَٽُ = پاڻي پرڻ جي جاءِ.
پَتَنگُ = نانگ.
پَنوارمي = پان جي پوک
پنهاري = پاڻي هاري — پاڻي پرڻ واري عورت.
پَنهي = جتي — بوٽ
پَنيا = پاڻي
پُنياتما = سخي — فياض — ڏاتار
پُنياهُ = ڀلو ڏينهن — ڀاڳ وارو ڏينهن
پُنيائي = ثواب
پُنيتُ = وڪرو ڪيل — تعريف ڪيل
پَنيهَ مستري = بازاري عورت — رنڊي
پُنيه ڀوسي = زيارت گاهه — پاڪ جاءِ
پُنيه جَنڪ = ڀلو ماڻهو.
پُنيهَ سُٿانُ = مقدس مڪان — پاڪ جاءِ
پُنيه شالا = بازار — هَٽ — دوڪان
پُنيهَ سيل = ڀلاين جا ڪم ڪندڙ
پُنيهَ شلوڪَ = جنهن جو نالو نيڪ هجي، ڀلائي جا ڪم ڪندڙ.
پُنسيهَ شِيلُ = مذهبي — ڌرمي
پُنيه ڪُرتُ = نيڪ نيت — نيڪ خو.
پَرتُ = پاڪ — متبرڪ
پوتُ = پيمڻ
پوتُ = بار

پُوتُ = پٽ — فرزند.
پوِتُرُ = صاف — پاڪ — بيگناهه — جڻيو — زنار
پَوتُرُ = پٽ جو پٽ — پوٽو.
پَوتري = پٽ جي ڌيءُ، پوٽي
پَوتلا = پتلو — مورت.
پوٿي = صحيفو — پاڪ ڪتاب
پَينڊُ = پينڊ — پير — قدم
پَينڊا = رستو — سڙڪ — پيچرو — پنڌ
پِي = عاشق — معشوق — پيارو — پرين — محبوب — مڙس — مالڪ.
پِيا = عاشق — معشوق — پيارو — پرين — محب — مڙس — مالڪ.
پَيالُ = گاهه — ڪک ڪانا پن.
پَيانُ = لڏڻ — پلاڻڻ — روانگي.
پيتُ = پياربل — خوش ڪيل. محبت — پريت — مهرباني.
پيتا = هيڊ.
پيتامُترُ = ڦڪي رنگ جي گوڏ يا ڪپڙو.
پينتُ بَرنُ = ڦڪو رنگ.
پيتَرسُ = ننڍي ۾ ننڍو سڪو، ڪسيرو.
پيتَڪَنڊ = گجر — هڪ ڀاڄي جو قسم
پيتَلوهُ = پتل
پيتَمُ = (پريتم) تمام پيارو — عزيز. مڙس — مالڪ — ڌڻي.
پيتَ مَڻ = پکراج — هڪ قسم جو پٿر.
پَيتَنُ = زعفران — خوشبوءِ دار چيز
پيتي = پيار — محبت.
پَيتڪا = پيتي — صندوق — دٻو
پيتُ = تخت — تختو — ويهڻ جي جاءِ
پيلَڪُ = بينڪ — تختو — گادي — ويهڻ جي جاءِ

پيَنڪَا = ديباچو.
پَيَعَ = عهد — واعدو — قول.
پيَجَا = اُلو - هڪ نياڳو پکي.
پيَڊ = ڏک — درد — سور آفت
پَنڊَتَ = ڏکيو — ڏکي. دردمند.
پَيڊَڪ = تڪلف ڏيڻ وارو.
پُنڊِي سيڙهي = ٻيڙيءَ جو سڙهه — زينو
پيِرُو = سمنڊ — سچ.
پَيَسُوئي = کير ڏيڻ واري — سُوا — پکري — ڳئون. مينهن — ندي — درياهه.
پئيش = نازڪ — سهڻو — صاف — دلربا — روشن — قادر
پيشَا = آنو — بيضو
پيشَڪَا = ڏسو (پيشَا)
پيشُنُ = پيشُڻ.
پيشِني = پيهڻ واري — چڪي — جنڊ
پَيَمَ = پيار — محبت
پَيَنُ = نالي — نالو
پينگَ = پينگهه — لڏڻ واري رسي
پِيْنِي = ڪهاڙي — تبر.
پِيُو = پيارو — دوست — محبوب — عاشق — معشوق — مڙس
پَيُوڌ = ڪڪر — جهڙ — بادل
پَيُوڌرَ = ببو — بادل — ڪڪر — ناريل — ڪند — جبل — کير ڏيڻ وارو وڻ. جهڙوڪ اڪ — ٻڙ وغيره.
پَيُوڌنِڌِي = سمنڊ — درياهه — بحر.
پيُوَرَ = ٿلهو — متارو. ڳورو.
پِيُوشَ = امرت — آب حيات.
پيَهُ يُوشَ = زندگيءَ جو پاڻي.
پَيُوڌِ وَرَتَ = صرف کير تي گذران ڪندڙ.
پِيَہ = پيارو — محبوب — مڙس — مالڪ

پِي هَرَ = پيڪا — زال جا مائٽ
پِيَہ نَدِي = درياهه — سمنڊ — بحر
پَيَهَ = پاڻي — کير
پِيُوُ = پيارو — محبوب — مڙس. مالڪ
پِييَہ = پيئڻ جهڙو — پاڻي — کير — شربت
پُوِيتَيَا = وهنجڻ وقت پاتل ڪپڙو — چادر — ٽوال — انگو ڇو. جيڪو ڪپڙو پهراڙيءَ وارا پائيندا آهن. پوتي — پوتڙو — انگو ڇو.
پُوٽَ = ڳنڊ — ڳنڍڙي
پُوٽَ = پني — ڪلهو — پنو
پوج = عبادت لائق — عزت جهڙو — مان وارو — معزز
پُوَجَا = پوڄا — عبادت — دريافت
پُوْجَارِي = پوڄا ڪندڙ — عابد — عبادت ڪندڙ — زاهد.
پُوَجَن = پوڄڻ — عبادت — زهد.
پُوَجَنَا = پوڄا ڪرڻ — بندگي ڪرڻ. خدمت ڪرڻ. عبادت ڪرڻ.
پُوَڇَ = پُڇ. جانورن جو هڪ ننڍڙو عضوو
پُوَدَا = پودو — ٻوٽو.
پُودَا = طاقت وارو — بالغ — ڪامل. مضبوط — پوڙهو.
پُورَ = شهري — ڳوٺائي.
پُورَ = شاهي دروازو — وڏو در.
پُورَ = پاڻيءَ جو وهڻ. ٻيڙي تي ماڻهن جو ڪٽڻ.
پُوَراڻُ = پراڻو — قديم — جهونو.
پُوراَنڪ = مذهبي ڪتابن جو ڄاڻو.
پُوَرَبَ = اوڀر طرف — اوڀر جي هوا. مينهن واري هوا. پهريون.
پُوْرَبَ جَنَمَ = پهريون جنم — ازلي — پهريون.
پُوْرَبَ ڪُرِدَتَ = پهرئين جنم وارا ڪم.
پوربي = راڳڻي جو نالو.

پُوْرَبِيَا = اوڀر وارن ملڪن جي پاڪ مڪانن يا زيارت گاهن ڏي ويندڙ فقير يا درويش

پُوْرْ بڪُ = وڏڙا — اڳي گذر ڪري ويل ابا ڏاڏا — سلف.

پُوَرَبْ دَتَ = ازلي — منڍ وارو.

پُوْرَتْ = عام ڀلائيءَ جا ڪم ڪندڙ. جهڙوڪ — کوهه کوٽائڻ. نلڪا هڻائڻ — تلاءُ ٺهرائڻ. مسافر خانا جوڙائڻ. رستا ٺهرائڻ. موريون ۽ پليون ٻڌائڻ وغيره.

ٻاڻُش = ڦاسي — ڦاهي — ڦندو — دام — ڦاهو

ج

ج= سنڌي_ هندي ۽ اردو پارسي ۽ عربي جي الف ب جي اکرن مان هڪ اکر.

جَ = شان وارو. جل شانہ جو مخفف. جان — جسم.

جَا = ڏيرجي زال — جو — جنهن.

جَاپُ = ذکر — فکر — ورد ڪرڻ — تسبيح هلائڻ — وظيفو.

جَاپَڪُ = ذڪر ڪرڻ وارو — ذاڪر — تسبيح تي پڙهڻ وارو.

جَاپِي = ڏسو (جَاپَڪُ)

جَاتِ = ذات — قوم — مذهب. فرقو — جنس — درجو — اصل ("جتي جات نہ پاتيان" لطيف رحہ)

جفاتَا = ڇوڪري — ڌيءُ.

جَاتَانَڌُ = ڄائي ڄم کان انڌو

جَاتَاپَانٽُ = نسب نامون — شجرو" حسب نامون.

جفاتَا پانٽِي = ڏسو (جاتَاپانتُ)

جَاتَرُ = ربَاترا زيارت — هجرت _ روانگي — مسافري — گشت

جَاتَرُ = (يَاتَرُ) مسافر — زيارتي — سياح — واٽهڙو

جَاتَراَ = (يَاترا) زيارت ڪرڻ — گهمڻ.

جَاترَڪُ = (ياترڪ) زيارت ڪرڻ وارو — مسافر — سياح — زائد.

جَاتَرِي = (يَاتري) زيارتي — ڏسڻ وارو — پاڪ جايون گهمڻ وارو — زنوار — حاجي.

جَاتُ رُوَپُ = سون — چاندي

جَاتَڪُ = ٻچو — ٻٽ — پيدائش. علم نجوم جو ڪتاب.

جَاتَڪَرِيَا = ٻار جي ڄمڻ کان پوءِ جون رسومات

جَاتُ ڪَرم = ڏسو (جَاتُ ڪِرِيَا)

جاتَنَا = سخت رنج

جاتَو= ڪڏهن ڪڏهن

جَاتُ هِينُ = برادريءَ مان خارج.

جَاتِي = ذات — قوم — مذهب — ملت — فرقو — ڳوٺ — خاندان — پيدائش.

جَاتِي بَرَهَمَنُ = برهمڻ خاندان جو فرد — جنهن ويد وغيره نہ پڙهيا هجن. نام نهاد برهمڻ.

جَاتِي بَيرُ = ذاتي دشمني — خانداني دشمني

جَاتِي ڦَل = ... — هڪ قسم جي دوا.

جاتِي سَمرُ = جنهن کي اڳئين جنم جون ڳالهيون ياد هجن.

جَاتِي سَنڪَرُ = ٻن خاندانن جو ٻار مرد هڪ ذات جو ۽ زال ٻي ذات جي انهن مان جائز ٻار پيدا ٿيل.

جَاتِيہَ = ذات بابت

جَاتُ = (جَتُ) هڪ قوم يا ذات.

جَاجُوَلِيہُ = روشن — ٻرندڙ.

جاج وَنتِي = هڪ راڳڻي جو نالو.

جَاجِيہَ = نذراني طور مليل جاگير.

جَاجِتُ = جاڳ ڪندڙ — پڄا ڪندڙ.

جَاجَڪُ = (يَاجَڪُ) — جَاجَڪُ — منگتو. گهرڻ وارو — سائل — گداگر — فقير — ٻڪاري. "جاجڪ تو مٿانءُ — ملڪ مڙوئي گهوريان" لطيف رحہ.

جَاچَنَا = چاهڻ — گهرڻ. ٻنڻ

جَاوَاوِنُ = جڙوال — جارو — ٻہ گڏ ڄاول — همزاد

جَادُو = (يَادُو) يادو جي نسل جو سري ڪرشن جو لقب

جَادُوبَنسِي = (يَادُوَسِي) چندربنسي — خاندان جي هڪ شاخ يا نڪ.

جَارُ = يار — آشنا — دوست — مڙس کان سواءِ ٻئي ماڻهو سان تعلق.

جَارَجُ = مڙس کان سواءِ ٻئي مرد مان پيدا ٿيل ٻار.

جاڙجات = اهو اولاد جو مڙس کان سواءِ ٻئي مرد جي نطفي مان پيدا ٿيل هجي — ان جا ٻه قسم آهن: 1. مڙس جي زندگيءَ ۾ ٻئي مرد سان پيدا ٿيل ٻار — (ڪُنڊ). 2. مڙس جي مرڻ بعد ٻئي مرد مان پيدا ٿيل ٻار (گولڪ).

جاڙن = مڻل ٻار کان پوءِ جاول ٻار — سوخته — نه ساڳائيندڙ — ڪمزور — سست.

جاڙنا = ٻارڻ — روشن ڪرڻ.

جاڙني = فاحش عورت — ڪميڻي — رنڊي.

جاڙيه = سست — ڪاهل.

جاسپتي = نياٽو — ڌيءُ جو مڙس.

جاسو = جنهن جو، جنهن کان

جاڳ = (ياڳ) جڳ — ڪائنات

جاڳت = جاڳڻ — هوشياري، بيداري.

جاڳتي جوت = امت جو صاحب، روحاني تصرف رکندڙ.

جاڳر = (ياڳر) ٻه ڄڻ — رات جو جاڳي عبادت ڪرڻ، ميان وال فقير سرندا ساز وجائي عبادت يا الله توهار ڪندا آهن. جنهن ۾ دعا گهرندا آهن ۽ آزي ڪندا آهن. جنهن سان تڪليف لهي ويندي آهي.

جاڳرڻ = ڏسو (جاڳر)

جاڳرت = بيدار — خبردار — جاڳيل

جاڳري = جاڳرو وجهندڙ — جبروتي.

جاڳرت اوستا = بيداري جي حالت، جبروت ۾ رهندڙ — جبروتي.

جاڳروني = بيداري — هوشياري.

جاڳرڻ = ڏسو جا ڳرا

جال = ڦندو — ڦاهي — ڦاسي، ڪوڙڪي، ڄاري — ڄاريدار — دري.

جالڪ = ڏسو (جال)

جالڪا = ڏسو (جال)

جالا = ڄارو — ڪوريئڙي جو گهر، مڇي پڪڙڻ جو ڄار — اک جو پردو.

جالاڪش = سوراخ — دري.

جالڪ = دغاباز — مڪار — مڇي جو ڄار، هڪ ڪپڙي جو قسم — سلاجيت، شڪار ڪندڙ — ملاح — صياد.

جالڪي = دغاباز — مڪار — ٺڳ.

جالم = ظالم — شرير — بدڪار — فتنو پيدا ڪندڙ.

جالي = مصور جو ڪمرو — نقاش جو ڪمرو.

جام = ڏينهن رات جو اٺون حصو — هڪ پهر — جنهن ۾ ٽي ڪلاڪ آهن.

جامات = ڌيءُ جو مڙس — نياٽو.

جاماتا = نياٽو.

جام بونت = رڇن جو بادشاهه.

جام بوند = سون — پرڻيل عورت.

جاهڪ = چوڪيدار.

جامني = رات.

جامي = ڀيڻ — ڇوڪري — ننهن، پنهنجي قوم جي نياڻي.

جان = جادوگر — نجومي — جوتشي.

جانتا = ڏوڻ — پڪو — وڇڻو، رام جي زال — سيتا جو لقب.

جانگ = ڄنگهه — ران — ستر — گوڏا.

جانگر = پني — پير — ڄنگهه.

جانگهه = ڄنگهه — ٽنگ — گوڏا.

جانگهيا = ڪڇو — چڏي.

جاني = زال — عورت.

جاويتري = جعفر — جائفل — گرم مصالحو، هڪ دوا جو نالو، جافر جي وڻ جو ميوو.

جلونتري = جافر جي وڻ جي ڇوڏي، هڪ گرم مصالحو.

جاهي = جنهن ڪي.

جَايَا = پرڻيل عورت — زال
جَايَا پَتِي = زال ۽ مڙس
جَايَاجِيوُ = زال جي ڪمائي تي گذر ڪندڙ.
جَائِي = ڄائي — ڇوڪري — ڌيءُ. هڪگل جو نالو. (ڄا ءِ گل)
جُجَا = نوجوان مرد.
جُجِّي = نوجوان عورت.
جَپُ = دل ۾ خدا جو ذڪر ڪندڙ. قلبي ذڪر ڪرڻ وارو.
جَپُ تَپُ = پوڄا — عبادت
جَپُ مَالا = تسبيح.
جَپِنَا = خدا جو ذڪر ڪرڻ.
جَتُ = (يَتُ) سنياسي — فقير
جَتُ = جيترو.
جِتُ = ڪٿي — ڪاٿي.
جِتُ = کٽڻ وارو — فتح مند.
جُتُ = مليل — شامل.
جِتَتُمَا = نفس سرڪش يعني اماره. کي قابو رکڻ. ڪامل فقير.
جَتَمُرَ = هسلي وارو هڏو.
جَتُڪُ = هنگ هڪ وکر — لاڪ.
جَتَنُ = هوشياري. علاج — سوچ — ڪوشش — تجويز — احتياط
جَتَنُ وفانُ = محنتي — ثابت قدم
جَتْنِي = هوشيار
جَتُو = ڪؤنر — سلاجيت. لاک
جَتُوَرَ = فتح ڪرڻ وارو — جيت وارو
جَتَا = جٿو — ٽولو — گروھ — جماعت
جَتَا = (يَتَا) جهڙو — جنهن طرح
جَتَاجُو گَيَہ = جيئن مناسب هجي.

جَتَارَتْ = درحقيقت. سچ — دراصل. هوبهو — صحيح — درست.
جَتَا سَمُئُ = وقت تي. موقعي موجب.
جَتَا شَڪُتُ = طاقت موجب.
جَتَايُوگُ = صحيح طور — نيڪ
جَتِي = سچي زندگي شادي نہ ڪرڻ — پاڪ رهڻ. تارڪ دنيا. جوڳي — فقير — درويش. نفساني خواهشون ختم ڪندڙ.
جَتيرْنْدْرِي = حواسن کي قبضي ۾ رکندڙ — نفس کي ماريندڙ — سنياسي.
جَيتَنْدْرِيُ = رُشي — مُني — فقير.
جَٽُ = وڏاوار مٿي جا پاڻ ۾ ڳنڍيل.
جَٽَا = فقيرن جا وار مٿي جا ڳنڍيون ڳوڙها تي گڏجي ويل.
جَٽَا جُوٽُ = سر يا مٿي جا وارجن کي ڳنڍ ڏيئي مٿي تي رکجي.
جَٽَاڌَارِي = ڊگهن وارن وارو فقير. شو جو لقب.
جَٽَايُو = اهو پکي جنهن جو ذڪر رامائڻ ۾ آهي.
جَٽِيُ = جڙيل — سنواريل
جَٽَلُ = منجهڻ واري ڳالهه. گپ شپ — بڪواس
جَٽَلُ = داغ — نشان.
جُٺَانِي = مڙس جي وڏي ڀاءُ جي زال — ڀاڀي.
جيٺَانِي = ڏسو (جُٺَانِي)
جَٺَرُ = پيٽ — ضعيف — سخت
جَٺِرَا = مضبوط.
جَٺراگِنِي = کاڌي هضم ڪرڻ جي قوت — قوت هاضمہ. بک.
جَٺُرَاتَلُ = ڏسو (جٺراگني)
جَجمَانُ = متولي — مالڪ — مربي — مرشد — مڙس. مذهبي رسومات جي ادائگي لاءِ ڪو ماڻهو مقرر ڪندڙ.

جَجُ مَانِي = متولي يا مرشد جي زال

جَجُهَ هَارُ = جنگي — دلير — بهادر

جَدُ = (يَدُ) جڏهن — ڪڏهن بہ

جَدَا = (يَدَا) جڏهن بہ.

جَدَپ = اگر.

جُدَ = (يُدَ) لڙائي — جنگ

جَدَانَ = ڪنهن وقت.

جَدِي = اگر — ڪڏهن بہ

جَرُ = ڀاڙ — جڙ — تپ — بخار.

جَرَا = ڪراڙپ — پوڙهائپ.

جَرَاتُرُ = ڪمزوري — پيرسني.

جَرَتُ = پوڙهو — پراڻو.

جَرِي = ڏسو (جَرت)

جَرَٿُ = ٽلهائي — ٿولهہ. ضعيفي سبب سوڄ.

جَرَتِي = پوڙهي عورت. ضعيف ٿي

جَرَٺُ = پوڙهو — ضعيف — پراڻو. سخت — عصي وارو.

جَرجَرُ = تمام پراڻو. بيڪار.

جَرجَهرُ = تباهہ — برباد.

جَرَڻُ = ٻارڻ — پوڙهائپ — ڪمزوري.

جَرَنِي = سڙڻ. سوزش — فڪر.

جَڙُ = جڙ — ڀاڙ — مفيد — أصل. بنياد — غير متحرڪ.

جَڙَا = جاڙا — ٻتا — گڏيل.

جَڙجِيُو = ساهہ ڪان سواءِ.

جَسُ = ناموري — شهرت — خوبي — عزت — بخت — برڪت — ذاتي جوهر.

جَسُ اَپَ جَسُ = سنو خراب. نيڪي بدنامي. چڱو بڇڙو.

جَسُ ڪَامُ = بلند حوصلو — وڏي نظر

جَسڪَرُ = عزت ملڻ.

جَس ڪَرُوُ = وڏي عزت وارو.

"جڪرو جَسُ ڪَرو ٻيا مڙيئي مُلُ" (لطيف رحہ)

جَسُ لَنُ = مشهور نالي وارو

جَسِي = نامور.

جُشُٽُ = ڪوڙو

جَڪُ = اهو ماڻهو جنهن کي خزاني پورڻ وقت ماري پوربو وجي.

جُڪُٽ = حڪمت — فن — هنر — مشورو — تدبير.

جَڳُ = دنيا — جَڳ — عالم — جهان

جَڳُ = رات جو جاڳڻ.

جَاڳُ = ڏسو (جَڳ)

جُڳُ = (يُڳ) جوڙو — ٻہ — جُڳ. ڊگهو زمانو — جڳن جا ڪيترائي قسم آهن 1. ست جڳ 2. ترتيا جڳ 3. دوا پر جڳ 4. ڪل جڳ.

جَڳَاجُوتُ = روشني — نور — جهلڪ

جُڳَاپُرِي = تمام پرانو. قديم ترين.

جُڳَالَ = ٻہ — جوڙو — ٻڪو — ٻڪ

جُڳَانُتُ = دنيا جو آخرين دور.

جُڳَانُتَرِي = تمام پراڻو.

جَڳُ بَنُدُو = دنيا پرست — دنيا جو پوڄاري

جُڳُ پَتُ = گڏ. هڪ وقت ٿي.

جُڳُپَسَا = شڪايت — برائي.

جُڳُپَسَڪُ = هروڀرو ڪنهن جي برائي ڪرڻ.

جُڳُپَسُوُ = برائي ڪرڻ وارو.

جَڳَتُ = دنيا — عالم — زمانو. جهانُ — ڪوهہ جي چوڌاري. ڏنل پت يا اوٽ.

جُڳَتُ = چالاڪي — بناوٽ — حڪمت.

جَڳَتُ ڪَرتَا = برهما — خالق.

جَڳَتُ ڪَشَئِ = فنا — عالم جي بربادي.

جَڳَتُنُ گرُوءُ = مرشد — وقت جو مرشد زماني جو غوث يا پير — زماني جو رهبر — وقت جو استاد — سڀني کان عزت وارو. پير دستگير.

جَڳَتُ مُولُ = دنيا جو بنائيندڙ – خدا پاڪ جل شانهٔ.

جَڳَتِي = دنيا – ڪائنات – عالم – سنسار – زمين – انسان.

جُڳ جُڳ = هميشه _ دائم.

"مٺي جام مرشد هٿون پيوين
جڳ جڳ پيا جيوين" (سچل رحه)

جڳ اڌارُ = دنيا جو آسرو – خدا پاڪ.

جَڳَڌاري = دنيا جو محافظ – خدا پاڪ.

جَڳڌِي = کاڌو – طعام – ٻاجي.

جَڳديشُ = دنيا جو مالڪ – خدا تعاليٰ.

جُڳَلُ = ٻه – ٻئي – جوڙو.

جَڳماتا = سنسار جي ماءُ – دنيا جي امڙ.

جَڳناٿُ = مالڪ زمين ۽ آسمان جو خداوند تعاليٰ.

جَڳ نياسا = تحقيقات ڪرڻ – جاچ ڪرڻ.

جَڳنياسُو = سالڪ – طالب – ذات حق ۾

جِڳيَمَشا = بک – کائڻ جي خواهش.

جَڳهَن = چيلهه – چتڙ

جَڳيشُورُ = ٻنهي جهانن جو مالڪ – خدا پاڪ جل شانهٔ.

جَڳيو پَويتُ = جڻيو – زنار – هندو مذهب جي رسم – ٻار کي بالغ ٿيڻ کان اڳ وڌو مٽيو – سڳي ۾ پوئي چيلهه ۾ ٻڌڻ.

جَڳيہ = قرباني.

جَڳيہ پَشُو = قرباني وارو جانور

جَڳيہ سُوتَر = جڻيو – زنار

جَڳيہ شالا = قرباني ڪرڻ جي جاءِ.

جَڳيہ ڪَرمُ = رسم قربانيءَ جي.

جَلُ = پاڻي.

جَلا = تلاءُ

جَلاڌارُ = حوض – درياهه – سمنڊ.

جَلارَنُو = درياهه جو مٺو پاڻي. ٻوڏ

جَلاسَا = تلاءُ

جَلاشَيہ = ڍنڍ _ سمنڊ.

جَلاڪارُ = پاڻي جو ظاهر ٿيڻ.

جَلاڪَرُ = ولهه – واهڙ – سَٽَ

جَلاجِيڪا = ڪوهه – کوهي

جَلاَمَئہ = پاڻيءَ سان ڀريل – آلو – پسيل.

جَلانجلي = مري ويل لاءِ پاڻي پيارڻ.

جَلانچَلُ = واهه – نالو.

جَلاڌَرُتُ = پاڻيءَ جو ڪَڻ.

جَلُ بُدبُدُ = پاڻيءَ ڦوٽو.

جَلُ بَنڌَڪُ = پاڻي کي روڪڻ جو بند

جَلُ ڀُوُ = ڪڪر – بادل – جهڙ

جَلپُ = جهيڙو – تڪرار

جَلُ پانُ = پاڻي پيئڻ.

جَلُ پَرِيَ = پاڻي جي ديوي – سچي – پاڻي جو پکي.

جَلُ پَتِي = سمنڊ – درياهه.

جَلُ پَڇِي = مرغابي – پکي جو قسم.

جَلُ پَڪُ = اجايو ڳالهائيندڙ – واتوڙي – بَڪواسي.

جَلِتُو = پيڙي – ڄَتي.

جَلُ تَرَنُ = ترڻ – ٻيڙين ۽ جهازن جو علم يا هنر.

جَلُ تَرنُج = پاڻيءَ جي لهر.

جَلُ تَرنگُ = هڪ قسم جو واڄو – جيڪو پاڻيءَ سان پيالا ڀري تسلين سان وڄائڻ جو هنر آهي.

جَلُ ٿَلُ = جرٿر – پاڻيءَ سان ڀريل زميني پاڻي توڙي خشڪي.

(جرٿر تک تنوار – وڻ ٽڻ وائي هيڪڙي) لطيف رحه

جَلَجُ = پاڻيءَ جو – ڪنول – ڪمل – مڇي – چنڊ – موتي – سنک.

جَلُ جَا = درياهي – ساموندي.

جَلُ جَاتُ = ڪنول.

جَلُ جَانُ = ٻيڙي – ٻيڙو.
جَلُ جِيوُ = پاڻيءَ جا جانور پکي.
جَلُ جَنتُو = ڏسو (جَلُ جِيوَ)
جَلُ چَرُ = ڏسو (جَلُ جِيوَ)
جَلُ چاري = ڏسو (جَلُ جِيوَ)
جَلَدَ = پاڻي ڏيڻ وارو.
جَلَدِ = درياهه – سمنڊ – بحر.
جَلُ دَارا = پاڻيءَ جو وهڪرو – پاڻي جو ڪرڻ – آبشار – سيلاب – ٻوڏ.
جَلُ دَرُ = بادل – جهڙ – ندي – سمنڊ – بحر – هڪ گاهه جو قسم.
جَلَذِي = سمنڊ – درياهه.
جَلَنَذِي = ڏسو (جَلَذِيَ)
جَلُ راسي = ڏسو (جَلَذِيَ)
جَلُ رَنَّجُ = هڪ پاڻي جو پکي
جَلُ رَنڪو = پاڻيءَ جو پکي.
جَلُ رَهُ = ڪنول
جَلُ ڪَاڪُ = بدڪ
جَلُ ڪَانڪشُ = هاٿي.
جَلُ ڪَنتڪُ = گهڙيال
جَلُ مَارَگُ = پاڻيءَ جي نالي يا نَلُ
جَلُ مَانُس = درياهي ماڻهو – پاڻيءَ جو ماڻهو – مير بحر – ملاح – ٻيڙي هلائڻ وارو.
جَلُ مُڪشِڪَا = پاڻيءَ جو جيوڙو.
جَلَنُ = سڙڻ – گرمي – تپ – جوش. حرارت – سوزش – تڪليف.
جَلِيندَرُ = هڪ بيماري جنهن کي اُلي چئبو آهي "جنهن ۾ اڃ نه لهندي، توڙي ڪيترو به پاڻي پيئڻ ۾ اچي – گهڻو پاڻي.
جَلَندَرُ = هڪ شهر جو نالو. اها زمين جنهن جي هيٺان تمام گهڻو پاڻي هجي.

جَلُ نَدي = درياهه – سمنڊ.
جَلُ نِرگَمُ = نالي – نهر – واهه – موري.
جَلُ يَنتَرُ = پمپ.
جَلُهَ = تلاءُ – تفريح گاهه. اها جاءِ جتي گرميءَ ۾ وڃي رهجي.
جَلُ يَانُ = ٻيڙي – ٻيڙو.
جَمُ = (تيرُ) ڏکڻ جو ديوتا. همزاد – عزرائيل ملائڪ.
جَمبَڪُ = گدڙ – ڏڪڻو جانور
جَمبوڪُ = ڏسو (جَمبَڪُ)
جَمبُو = جمون – وڻ – ميوو.
جَمبيرُ = ليمون
جَمُ دُوتَ = موت جو نياپو پهچائيندڙ
جَمواَجُ = دوزخ جو سنڀاليندڙ
جَمُ لوڪُ = جهنم – دوزخ
جَمَنُ = هڪ ندي جو نالو – جمنا
جَنُ = آدمي – ماڻهو
جَنُ = پيدائش
جَنَا = جمڻ
جَنَاتُ = سمجهايل – معلوم ڪيل
جَنَاتِ = پيءُ – ويجها عزيز
جَنفَارُونُ = خدا تعاليٰ جل شانه.
جَنَاشَرءِ = سراءِ – آشرم – آرام جي جاءِ
جَنَانُ = علم – عقل – دانائي.
جَنا نتَڪُ = ٻن ماڻهن جي اڪيلائي ۾ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ.
جَنَ پَدُ = پيدائش جي جاءِ – ملڪ.
جَنَ پَرُدَارُ = افواهه. شهرت – بدگوئي – خراب ڳالهه.
جَنيتُ = جڪيل – چاول – پيدا ٿيل.
جَنتَا = رعيت – جماعت – پبلڪ
جَنيتَا = پيءُ ماءُ – ابو امڙ.

جَنَتَا = راڄ_ رعيت.
جَنتَر = اوزار – تعويذ – ڳنڍيو – جوتشي جو نقشو – جادوءَ جو نقشو.
جَنتَرمَنتَر = ٽوٽا ٽيٽا – جادوءَ جا ڪارناما – رنگا رنگي ڳالهيون.
جَنتَري = جادوگر – وقت جي ورهاست
جَنتَري = ماءُ.
جَنتو = جاندار – جانور – حيوان.
جَنجَال = وڏو جار – پريشان ڪندڙ – جهڳڙو جهيڙو – مشڪلات.
جَنجَالي = تڪليف ڏيڻ وارو. توپ.
جَنْ ڏيو = راجا.
جَنْرو = آواز – شور.
جَنْس = پيدائش
جَنْ شُرتِي = شهرت – افواهه
جَنڪ = پيءُ – سيتا جو پيءُ.
جَنڪ پُر = هڪ شهر جو نالو – راجا جنڪ جي گادي جو شهر.
جَنَمَ جَنَم = هميشه _ سدائين
جَنْ مَدَ = پيءُ – والد – خدا پاڪ.
جَنَمْ دَاتَا = پيءُ _ الله جل شانه
جَنَمْ دَاتِري = ماءُ
جَنَمْدِنْ = جمڻ جو ڏينهن
جَنَمْ رُوگي = جمڻ کان بيمار
جَنَمْ مَانُ = جمڻ مرڻ – تناسخ – آواگون جو نظريو.
جَنَموتسَو = جمڻ جي ڏينهن جي خوشي – سالگرهه.
جَنَنِي = جڻڻ واري – ماءُ
جَنَ شُرُاتِي = پڌل – خبر – افواهه.
جَنَ يِتَا = پيدا ڪرڻ وارو خدا پاڪ – پيءُ – والد.
جَنَ يتري = پيدا ڪرڻ واري ماءُ.
جنيتَ = ڄڃ – ڄاڃي.
جنيؤ = جڻيو – زنار
جَسه = پيدا ٿيڻ جي قابل – لڙائي – جنگ – بدگوئي. نوڪر – ملازم. دوست – وارث – پيءُ – نيڪ ذات. گهوٽ – نياڻو – پٽ – مهاديو.
جَوَ = هڪ مشهور اناج. تيز – جلد
جَوَاَر = هڪ قسم جو اَنُ – جوئر.
جَوَالامُکَ = پرندڙ جبل – آتش فشان.
جَوَالاَمُکِي = پرندڙ جبل – آتش فشان.
جَوَ نِڪَا = پردو – قنات.
جوبَنَ = نئي جواني.
جوبَنُ وَتِي = سن بلاغت کي پهتل عورت
جوتَ = نور – روشني – شعاع
جوتَسُتَا = چنڊ – چاندوڪي.
جوتِشَ = نجوم.
جوتِشِي = نجومي.
جَوتَڪُ = ڏاج – ڪنوار کي مليل چيز يا سامان – مَهَرُ.
جُوتِي = اها عورت جنهن جي عمر سورنهن ۽ ٽيهن سالن جي وچ ۾ هجي.
جُوتِي = چمڪ – روشني.
جُوتِي سَرُوپُ = نور واري شڪل يا صورت خدا تعالىٰ جي هڪ نوري وصف
جوٽَ = جوڙي – ساٿي. جماعت
جوٽا = جوڙي – ساٿي. جماعت
جوڄَنُ = چار ڪوهه – هڪ راڳڻي جو نالو.
جوڌَنُ = جواني.
جوڌَا = دلير – بهادر.
جوڌَنُ = جنگ – جنگ ڪرڻ.
جَورُ = تپ – بخار – حرارت
جُورَاَج = ولي عهد
جوشَا = عورت – زال

جوشِٽ = جوءِ ـ زائفان.

جوشڪ = ملازم

جوشَن = محبت — خدمت

جوشِي = نجومي — برهمڻن جي هڪ ذات

جوڳُ = مراقبي جي اها حالت جنهن ۾ خدا تعاليٰ جو وصال حاصل ٿئي. عبادت جو قسم. جوڳ — مرشد — گرو "ساپرسامي سڪيا، جا پر جوڳ جڳاءِ" لطيف رحه

جوگا = (يوگا) عبادت رياضت جو طريقو

جوگاسُن = ويهڻ جو طريقو — ... بيو.

جوڳ بَل = عبادت جي قوت

جوڳَڻُ = عبادت گذار عورت.

جوڳني = ڏسو (جوڳَڻ)

جَنڪ ڪُمَارِي = سيتا جو لقب

جَنڪَمُ = هلڻ چلڻ وارو فقير. بکاري — فقيرن جو هڪ قسم جيڪي مهاديو جا پجن ڳائن ٿا.

جَنڪهَا = جنگهه — ٽنگ

جَنڪهَالُ = تکو هلڻ وارو — قاصد — ٽپالي.

جَنمُ = پيدائش — پيدا — زندگي. تولد — تناسخ.

جَنمُ اَشٽمِي = بدو مهيني جي اها تاريخ جنهن جي رات ۾ ڪرشن ڄائو هو.

جَنمَا شَرُ = بيو جنم — نئون جنم — تناسخ

جَنمَا نُتَرَ = ٻئي جنم جو

جَنمَاَ نَدُّ = ماءُ پيءُ ان اندو جاول

جَنمُ ڀُومُ = پيدائش جو مقام.

جَنمُ ڀُومِي = ڏسو (جَنمُ ڀُومُ)

جَنمُ سٿَانُ = ڏسو (جَنمُ ڀُومُ)

جَنمُ پَتَرُ = جم جو نقشو — تقدير جو لکيو

جَنمُ پَتري = ڏسو (جَنمُ پَتَر)

جَنمُ پَتَرڪا = ڏسو (جَنمُ پَتَر)

جَنمُ تِٿِي = پيدائش جي تاريخ

جَوَلُ = باهه — روشني

جَوَلِتُ = روشن — چمڪ وارو.

جَوَلَنُ = سڙڻ — باهه — حرارت

جون = (يونُ) جنم — پيدائش

جَوَنِڪَا = پردو — قنات

جونِي = علامت زناني — ناٿو مخصوص عضوو

جَوَرَنُ = جراني

جوهَنَا = وات نهارڻ. انتظار ڪرڻ

جوهَارُ = سلام پرڻ — عزت ڏيڻ.

جوهِي = ڳولهڻ وارو — کوج لڳائڻ وارو — تلاش ڪندڙ.

جوي = تيزي — تکائي.

جوئِي = جوءِ ـ زال.

جهَاسَا = ترڪ ڪرڻ جي خواهش.

جهاسُو = ترڪ ڪرڻ جي خواهش رکندڙ.

جَهڪُ = ترڪ ڪرڻ وارو.

جهَوَاپُ = جيڪو جانور زبان سان پاڻي پيئسي — جهرڪ ڪتو — ٻلي

جهَواڪَرهُ = زباني — ياد

جهَوَلُ = زبان سان چٽيندڙ

جهَواَ = جڀ — زبان

جهيِرَشا = وٺڻ جي خواهش

جَئِه = جيت — فتح — مرحبا.

جي = جان — روح — ساهه — دل

جيَا = سينگ جي ڏوري — زهه

جيِڪَا = گذران جو طريقو — وظيفو

جيِبُ = جڀ — زبان

جَئِه پَتَاڪَا = فتح جو نشان

جَئه پَتَرُ = فتح نامو

جيوَتُ = فتح — سوڀ

جيتَا = سوڀ وارو — ... وارو

جَيشٽَر = فتح وارو

جيٺ = ڍير — جماعت

جيٺ = سيپٽي کان سٺو. مڙس جو وڏو ڀاءُ. هندي سال جو هڪ مهينو جيٺ.

جيٺاڻي = مڙس جي وڏي ڀاءُ جي زال

جَئه جَئه ڪَارَ = فتح — سوڀ.

جيرَنُ = هضم ڪيل — پراڻو — پوڙهائپ

جيرَخودَرَ = پراڻي — قديم — آثار قديمه

جيرَنُ لوهَارَ = ڏسو (جَيرَخودَرَ)

جَيشٽُ = وڏو — بزرگ — اعليٰ مڙس جو وڏو ڀاءُ. جيٺ جو مهينو

جيشٽَا = چنڊ جي اٺاويهين منزل وچين آگر.

جيشٽَتا = وڏائي. بزرگي — فضيلت — ڪَلا

جَئه نيتيلُ = فاتح — سوڀار.

جيڪَا = ذريعي معاش.

جَئه ڪَارُ = فتح جو آواز.

جَئه ڪَارُ = فتح جو آواز.

جَئه مَالُ = اهو هار جو فتح ڪرڻ يا ڪامياب ٿيڻ تي فاتح کي پارايو وڃي.

جَئه مَالاَ = ڪنوار جو گهوٽ کي هار پارائڻ.

جيمَنُ = کاڌو — کائڻ جي شي

جيمَنَا = کاڌو کائڻ.

جيموتُ = بادل — جهڙ — ڪڪر

جَئينُ = جين مذهب وارو.

جينُ = پوڙهو — ضعيف

جَينتي = فتح ڪرڻ واري عورت — جهنڊو — هيڊ — ڪنهن بزرگ جو سال گرهه ملهائڻ.

جيو = جيءُ — جان — ساهه — روح — دل — زندگي — حيات — روح نفساني — شاباس مرحبا.

جيوَ آتما = جان — روح

جيو آڌَارَ = زمين — ڌرتي

جيوَ انتَڪ = جهرڪين مارڻ وارو شڪاري — صياد

جيوَتُ = زندگي — حياتي — زنده.

جيوتي = ڏسو (جيوَتُ)

جيوتِروڊ = نجومي — علم نجوم جو ماهر. ستارن جو علم ڄاڻندڙ.

جيوتسنا = چنڊ جي روشني — چانڊوڪي. چانڊاڻ — چانڊوڻ.

جيوتيش = اهو علم جنهن ذريعي آسماني ستارن جي چال معلوم ڪئي وڃي. علم هيئت

جيوتيش بِديا = (وديا) علم نجوم

جيوتش شاسُتر = علم نجوم جو ڪتاب. علم هيئت جو ڪتاب.

جيوتِشي = علم نجوم جو ماهر نجومي. هيئت دان — منجم

جيوتُ ڪَالُ = زندگيءَ جو زمانو.

جيوتي = روشني — رونق — نور گيهه جو ڏيئو ٻارڻ.

جيوَجَنتُ = روح واري چيز.

جيوَدانُ = جان جي قرباني

جيوَ ڌَاري = جان وارو — ذي روح

جيوَڪُ = ملازم — غلام.

جيوڪَا = جيئڻ جي ترڪيب — روزي — رزق — روزگار.

جيوَ لوڪُ = هيءَ دنيا

جيوَنُ = جيئڻ — زندگي — پاڻي — پٽ — جسم — بدن.

جيوَنتُ = فتح وارو. سوڀارو

جيوَنوتُ = جيئرو — زنده

جيوَنُ چَرتُ = سوانح عمري — سوانح حيات

جيوَنُ چَرِتَرُ = ڏسو (جيوَنُ چَرِتُ)

جيوَنُ چَرِيَا = سوانح عمري.

جِيُوَنْ مُکتُ = دنيوي ڏنڌن کان آزادي، تياڳ حاصل ٿيڻ.

جِيُوَنْ مُوْلُ = حياتي جو منڍ – زندگيءَ جي پاڙ

جِيُوهَتْيَا = خودڪشي -- پاڻ کي پاڻ مارڻ.

جِيُوهِمْستا = جانورن کي مارڻ جو گناهه

جِيْرِي = زنده ـ جيئرو.

جِيؤ مرُ بد= علم نجوم

جِيؤ تُسَتَا = چاندوڪي -- چنڊ جو نور

جِيؤيَشُ = خدا پاڪ جل شانه

جِيؤيُشَــوَرُ = الله جل شانه

جھ

جھ = سنڌي الفابيٽ ۾ هڪ اکر جيڪو ج ۽ ھ جي ميلاپ سان ٺهيو آهي.

جهَاري = صراحي جنهن جي نالي وريل يا نوڙيل هجي.

جهَٽِپي = جلدي — فوراً

جَهرُ = پاڻي ڪرڻ جي جاءِ ـ آبشار — چشمو — تلاءُ.

جهَرُجهَرَا = نچندڙ عورت — ناچڻي

جهَرُجهَري = ڪنجري — وڄائڻ جو ساز

جهَڪَ = غصو — غضب

جهَلاَ جهَلَ = روشن — چمڪندڙ.

جهَنجَها = اها سخت هوا. جنهن سان گڏ مينهن به وسي.

جَهنْجهِري = دري — روشن دان.

جهَنْگا = ڪوٽ — مٿان پائڻ جو ڪپڙو.

جهَنوڪَارُ = نچڻ واري جي ڇير جو آواز.

جهُوڪَ = رهڻ جي جاءِ. هڪ شهر جو نالو.

ڄ

ڄ= سنڌي جي 52 اکرن جي نيشانين مان هڪ اکر جي نيشاني.

چَيَلَتَا = تيزي – چالاڪي

چَلوِيَنا = شرمائڻ.

چِتَ = دل – من – جيءُ – جان – ڌيان – عين العلم

چِتَا = اهو ڪاٺين جو ڍِڳ – جنهن تي هندو ماڻهو لاش کي ساڙيندا آهن.

چِتي = ڏسو (چتا)

چِتَا ڀُومي = مساڻ – مسڻ – هندو ماڻهن جي مردن ساڙڻ جي جاءِ.

چِتَ تَاپ = ڏکارو – رنج دل

چِتَ چُوڙ = دل چورائڻ وارو – دلربا

چَتُرْ = چالاڪ – هوشيار – هڪ عدد – 4 جو انگ

چِتُر = چِٽ – نقش نگار – صورت

چَتُرَا = چالاڪ عورت

چَتوراڪُش = مينا – هڪ مشهور پکي.

چِتَ رَانگ = چٽ ڪمرو نانگ

چَتورائي = چالاڪي – عقل مندي

چَتُرَ ڀَترَ = مور پکي.

چَتُرَمَيکلاَ = ڏسو (چَتُرڀَتَر).

چِيُرُ ڀانُو = سج – باھ

چَتُرْ ڀُجُ = چئن هٿن وارو. چئن ڪنڌن وارو – چورس

چِتَرَپَٽ = جنهن تي تصوير هجي.

چِترِتَ = رنگيل – تصوير چِڪيل.

چَتُرَتَ = چوٿون – 4 جو انگ.

چَتُرِلي = چنڊ جي چوٿين تاريخ.

چَتُرْدَس = چوڏهن.

چَتُرْدَشِي = چنڊ جي چوڏهين تاريخ

چَتُرورتِڪَا = سياڳ جون لڪيرون. ارشا جي سهيلي جو نالو.

چِتُرشَالاَ = عجائب گهر – ميوزم

چِتُرڪَارُ = نقاش – مصور

چِتُرڪَارِي = نقاشي – مصوري

چِتُرڪَلاَ = مصوري جو فن

چَتُرڪَنْٺَ = ڪبوتر پکي.

چَتُرَنگُ = چالاڪ

چَتُرَنگِي = فوج – لشڪر.

چِترِنِي = عورتن جي چئن قسمن مان هڪ قسم.

چِترِوچِترُ = عجيب غريب.

چَتُشَ پَادَ = چوپايو جانور.

چَتُشَپَٿُ = چوراهو – چوسول.

چَتُشَ پَدُ = حيوان – چوپايو جانور.

چَتُشَ پَدِي = ويد وارو گيت.

چِتَ شُڌِي = قلب جي صفائي.

چَتُشَڪُ = چئن ڪنڊن وارو. چورس

چَتُلُ = دوست – دلربا.

چَتوَارَه = چار – 4 جو انگ

چِتو وِڀُرَمُ = ڀل – غفلت

چَتُوَرُ = اڱڻ – چوسول.

چِتَ وِفراتِي = خيال

چَتُو رَنگُ = ڏسو (چترنگ)

چِتَ ڪُشيپُ = دل جي پريشاني.

چِتَوَنُ = گهورڻ – تاڙڻ جو ڍنگ – ڏسڻ – نظر – نگاھ.

چِتَ وَنِي = جتائڻ

چِتِي = جماعت —گروهه — انبوهه — ڍير — ڍڳ — انبار — ٽولو — فرقو.
چَاپُ = سينگ
چَاپَلُ = بي قياسي.
چَاتُرُ = هوشيار چَتُرُ = لائق چار — 4 جو انگ.
چَاتُرقلُڪ = ڦيٿو - چرخو — هڪ پکيءَ جو نالو — چيهو.
چَاتُرمَاسُ = چوماسو — مينهن جي مند. جيڪي چار مهينا آهن. — آکاڙ — ساوڻ — بدو — اسو.
چَتُماس = ڏسو (چاتُرمَاسُ)
چَاتُروَجيئنُ = چار ذاتيون — برهمڻ 2 ـ کتري، 3 ـ وئش 4. شودر.
چاترويديا = چار ويد پڙهيل.
چاتُري = چالاڪي — هوشياري
چاتُريَا = چالاڪي — هوشياري
چاتُريَه = چالاڪي — هوشياري
چاتَڪُ = پکي جو قسم پپيهو.
چالوُ = خوشامد — چاپلوسي.
چاٽوڪَارُ = خوشامدڙيو.
چاچا = پيءُ جو ڀاءُ — چاچو — ڪاڪو.
چارَ = جاسوس
چار واقف — چوڪيدار
چارِتَرُ = چال چلت — ڪاروبار — تاريخ — سوانح.
چارچَڪشُو = اهو جو جاسوسن جي ذريعي حالات معلوم ڪري. وزير — آفيسر — راجا — بادشاهه.
چارَڪُ = ڏنار — هلائڻ وارو.
چارَنُ = چارڻ — ڀَٽُ — ڀان — جاجڪ — راڳائي — وڏن ماڻهن جي ساراهه ڪندڙ
چارُو = سٺي شڪل وارو
چارُوَاڪُ = ماده پرست — دهريو — منڪر — ناستڪ. خدا جي هستيءَ وجود جو انڪاري
چَارُوي = عقل — سمجهه
چَاري = پيادو.
چَاسَا = هاري
چَاشُو = نيل ڪنٺ هڪ پکي
چَاڪُ = حلقو — دائرو.
چَاڪَرُ = نوڪر — غلام
چَاڪُرڪُ = هين جي ساراهه ڳائڻ وارو — ڀٽ — ڀانُ
چَالُ = رفتار — هلڻ — طريقو.
چَالاُ = حرڪت — ڪنوار جو پيءُ جي گهر کي ڇڏڻ — سفر جي سٺي مهل.
چَالَڪُ = هلائڻ وارو.
چَالَنُ = هلائڻ.
چَالَنُهَارُ = عرق.
چَامُ = چم — کل — چمڙو
چَامِي ڪَرُ = سون
چَانَدُرُ = چنڊ جو مهينو.
چَانَدُرَهُ = ڏسو (چَانَدَرُ)
چَانَدُرُ مفاسُ = ڏسو (چَانَدَرُ)
چَانَدُرَمَانُ = وقت جيڪو چنڊ جي رفتار سان مقرر ڪيل هجي.
چَانَدِري = چانڊوڪي.
چَانَدنَا = چانڊاڻ
چاؤُ = خوشي — آرام
چِبُڪُ = ڪاڏي — منهن جو هڪ حصو
چَپَڪُ = ڏنگ — ڏند.
چَپُري = جلد — فوراً
چَپَلاَ = بجلي — زبان
چَتَلُ = چالاڪ
چَتُو = خوبصورت — دلربا — پيٺ
ڇُڄي = ٽڻ — ببا

چداپاسَ = جان — روح

چِدَاتْمَا = خدا جي صفت

چِدَاَڪَاشُ = قلب — دل

چَـرُ = هلڻ وارو — غذا — جاسوس.

چِرُ = دير — ڊگهو زمانو.

چِرَاتَنُ = پراڻو.

چِرْاَيُو = وڏي عمر وارو.

چِرِتُ = حڪايت — قصو — تاريخ — رواج — سوانح عمري — سوانح حيات.

چَرْجِيَرِي = وڏيءَ چمار وارو.

چَرْچَا = گڏريل ڳالهيون — ذڪر — تعريف. خوشبوءِ لڳائڻ.

چَرْچِتُ = بيان ڪيل — صفل لڳايل

چَرْچَرِي = خوشي، وار سنوارڻ.

چَرْچَڪُ = بحث ڪرڻ وارو. تذڪرو ڪرڻ وارو.

چَـرَڪُ = هڪ ڪتاب جو نالو جيڪو طب تي آهي. هڪ طبيب جو نالو — هڪ بيماري ڪوڙهه.

چَرْڪَارِي = دير ڪرڻ وارو.

چَـرْڪَالُ = گڏريل زمانو.

چَـرْمُ = چم — کل — چمڙو — چمڙي

چَـرَمُ = پويون — آخري — اولهه — اولهه وارو

چَـرْم ڪَارُ = موچي — سوچي — چم جو ڪم ڪندڙ.

چَـرُمَرو = چمڙي جو ڪم ڪندڙ.

چَـرَنُ = پير — قدم — مصرع

چَـرَنَا بَـرَنُ = پير جو ڳهه يا زيوَر

چَـرَنَامُرِتُ = اهو پاڻي جو مرشد جي پيرن جي ڌوئارڻ لاءِ آندل هجي.

چَـرَنَا يُدَ = ڪڪڙ.

چَـرَنُ چَـرُ = پيادو سپاهي.

چَـرَنُ واسِي = جتي — بوٽ — چمپل — چاڪڙي

چرن شيوا = خدمت

چَرِي = چرڻ وارو جانور يا حيوان

چَشُ = پاڄي — ڪاڏو — مارڻ.

چَشْتِي = پاڄي ڪاڻڻ — ماري وجهڻ

چَشَڪُ = پاڻيءَ جو ٽانوَ

چَڪُ = زميني — ايراضي — آبادي

چِڪِتَسَا = علاج — حڪمت — ڊاڪٽري

چِڪِتَسَا شَاسْتُرُ = علم حڪمت — ڊاڪٽري

چِڪِ تَسَالِيهَ = دواخانو — شفاخانو — اسپتال

چِڪِتِسَڪُ = حڪيم — طبيب — ڊاڪٽر.

چَڪُـرُ = دائرو — حلقو — واچوڙو — ڦيٿو — ڪنير جو چڪ.

چِڪُرُ = متي جاوار

چُڪُـرُ = گدامڙي جو وڻ — ڪنو — سرڪو.

چَـڪُرَپَانِي = جنهن جي هٿ ۾ چڪر هجي.

چَـڪُرِتُ = حيرت وارو.

چَڪِـرِتُ = ڊڄڻو

چَڪُـرَ چَـرُ = ڪنير — گهاڻي وارو. تيلي

چَڪُـرَ جِيُـوَڪُ = چڪ هلائڻ وارو.

چَڪْـرَدَارِي = مور پکي — وشنو جو لقب.

چَڪُـرَ دَرُ = وشنو جو لقب — بازيگر گهڻن ڳوٺن يا شهرن جو مالڪ

پَـروهَتُ = فقيرن جو قسم.

چَڪَـرووَاڪُ = چڪور يا سرخاب پکي

چَڪُـرْوَرْتِي = بادشاهن جو بادشاهه — شهنشاهه — خدا تعالىٰ.

چَڪُـرُ اَنگُـتُ = ٻانهن تي چڪر چاپائڻ.

چَـرُوَا = پاندو — گدام

چَڪِتُ = دنگ — حيران.

چَڪُرِي = ڪنير — چڪور پکي

چَڪُشُ = اک — چشم

چِڪلاَ = بار

چَڪوُرُ = هڪ پکي جو قسم — چنڊ جو عاشق

چَڪُ = اک

چَشُو = اک

چَلُ = هلُ = اٿ — وڃ.

چُلُ = چلهو — چلهہ — باهہ ٻارڻ جي جاءِ

چَل بہ چَلُ = لڏڻ وارو — شڪي.

چَلِتُ = چالو — هليل.

چَلَتُ = هلڻ وارو

چَلَڪُ = ٻڪ ۾ پاڻيءَ جو ٻيهارڻ

چَلَنُ = هلڻ. رواج.

چَلَنَا = هڪ جاءِ کان ٻي جاءِ ڏانهن وڃڻ.

چُلِي = چُلهہ — چلهو.

چُمبِتُ = چمي ڏيندڙ — عاشق

چُمبَنُ = چمڻ.

چَمبو = پاڻي پيئڻ جو ٿانوُ — شاعرانہ خوبين سان نثر لکڻ.

چَمپَتُ = غائب — لڪل.

چَمَتڪارُ = تماشو — ڪرامت — ڪرتب

چَمَتڪارِي = تماشو ڏيکاريندڙ — ڪراماتي. جادوگر

چَمَسُ = چمچو

چَمو = فوج — لشڪر

چَموپَتِي = فوج جو آفيسر

چَموئَنا = چمڙي جي أها پٽي جنهن تي پاڪي تکي ڪئي وڃي.

چَموئِي = ڏسو (چَموَنَا)

چِنتُ = غور — فڪر — سوچ — چنتا

چِنتَا = فڪر.

چِنتَاپَرُ = فڪر وارو — غمگين.

چِنتَامَڻي = هڪ پٿر جو قسم — پارس — لوهہ کي سون بنائڻ وارو.

چِنتَا وُيشَنُ = ميٽنگ روم — گڏجاڻي جي جاءِ.

چِنتَا وُيشمَ = مشوري ۽ صلاح ڪرڻ جي جاءِ.

چِنتَنُ = غور — فڪر — ڌيان — سوچ.

چِنتَنا = سوچ جي قابل

چِنتَنيَہ = سوچ جي قابل

چَنچَرِيڪُ = ڀونر — ڏونگهري — ڏيڀو.

چَنچَلاَ = بجلي — ڪنوڻ — چلولي.

چَنچَلتَا = بدڪار عورت جي تعريف ڪرڻ

چَنچُو = چهنب

چَنڊُ = چنڊ

چَنڊَرُ = چنڊ — ڪافور

چَنمراَتَپُ = چنڊ جي روشنائي

چَنڊرجوتُ = چاندوڪي — چنڊجو نور

چَنڊر پَرڀَا = چنڊ جي روشني

چَنڊرشالا = گهر جو مٿيون طبقو

چَنڊرشيکرُ = مهاديو — شِوُ

چَنڊرڪَا = چانداڻ — چاندوڪي — مور جي پڇ جا گول ڪنپ

چَنڊرڪانتَ = هڪ جواهر جو نالو.

چَنڊر ڪلاَ = چنڊ جو سورهون حصو. چنڊ جي ٻي تاريخ — امرت — قوت — طاقت — خوشي — همت — محبت — جماع ڪرڻ.

چَنڊرڪي = مور پکي

چَنڊر گرهَڻُ = چنڊ گرهڻ — چنڊ جو اونداهون ٿيڻ. چنڊ جو ولجڻ.

چَنڊرلوڪ = عقبيٰ — جنهن ۾ بهشت ۽ دوزخ شامل آهن.

ڇ

سنڌي زبان جي الفابيٽ ۾ 52 اکرن مان هڪ اکر. اردوءَ ۽ هنديءَ ۾ ڇ سان ملائڻ سان "چھ" ڪري لکبو آهي.

ڇاٽ = وَڍ – زخم.

ڇاتا = ڇٽي – ماکي يا ڏينين جو مانارو جنهن ۾ بچا ٿيندا آهن.

ڇاتُر = چيلو – مريد – شاگرد.

ڇاتُرڪ = ڏسو (ڇاتر)

ڇاتُرالَيُ = شاگردن جي رهڻ جي جاءِ _ هاسٽل – بورڊنگ هائوس.

ڇاتُروُرتي = انعام – اسڪالرشپ – تعليمي وظيفو.

ڇاڄ = عرق – جوهر – سُوپ

ڇاڏمڪ = مڪار – دغاباز – ٺڳ

ڇادَنَ = ڍڪڻ – ڍڪڻ واري شيِ

ڇار = رک – ڇار – ڌوڙ – خاڪ

ڇاڳُ = ٻڪرو. ٻڪر

ڇاڪَلُ = چيلو.

ڇاڳِي = ٻڪري.

ڇاڳڪا = ٻڪري.

ڇالُ = ڇل – کل

ڇامودَري = سنهي چيله واري عورت.

ڇانَدَسَ = ويد پڙهائڻ وارو.

ڇانڊو ولَيه = هڪ اپنشد جو نالو.

ڇايا = پاڇو – ڇانوَ – نقل. وصي صورت – ڀوت – جن. شينهن.

ڇٻيلا = خوبصورت. سهڻو.

ڇُپا = رات

ڇُٽُ = بڪ

ڇَتُرَ = ڇٽي – وڏي ڇٽي بزرگن لاءِ

ڇَتُرپَتِي = راجا – حاڪم

ڇَترَڌاري = بادشاهه.

ڇَترُڌَر = حاڪم.

ڇَترَڪ = زمين جو گل.

ڇَترِي = کتري – هندن جي هڪ ذات

ڇِتِي = زمين. ڌرتي

ڇَٽا = روشني. چمڪ – جهلڪ – بجلي – زينت – زيب.

ڇَڊ = پاڇو – ڍڪ – پکين جا کنڀ

ڇِدُرَ = سوراخ – ڏرڙ – ٽنگ.

ڇُدُرَ = هلڪو – ڪميڻو – ذليل. نيچ – هيچ – ناچيز.

ڇِدراَنوِيشَنُ = نڪته چيني ڪرڻ

ڇِدراَنوِيشي = نڪته چين – نقاد

ڇَدمَ = ڇپيل – حيلو – ڌوڪو.

ڇَدمَنُ = ڪپٽ – عذر – بهانو.

ڇُڌا = بک

ڇُرُ = ڇوري – ڇرو – ڪاتي – چاقو.

ڇُرِيڪا = ڪاتي.

ڇُرُوُ = ڦي _ ڪَيَ – الٽي.

ڇَگُ = ٻڪر – گهٽو – دنبو.

ڇَگري = ٻڪري – رڍ – دنبي

ڇَلِي = دغاباز – ٺڳ – بي ايمان

ڇَلِي = ڇم – ڇمڙو – کل

ڇَما = معافي – رحم – مهرباني

ڇَماپَنُ = معافي

ڇَمَنڊُ = ڇورو ٻار – يتيم جنهن جاماءُ پيءُ مري ويا هجن.

ڇِڻُ = لحظو – پل – دم – بڪ.

ڇڻُ ڀڻُ = ٻڳل ٽنل – تتر بتر – ڇڙ وڇڙ.

چَنْدُ = علم قافيہ — سلوڪ — بيت يا نظم جو قديم قانون يا قاعدو. راڳ ڳائڻ جو هڪ انداز يا تال

چَنْدَسُ = ڏسو (چَنْدُ)

چَنْدا = رات

چَنْدُوگُ = شاعر — ويد پڙهڻ وارو — سام ويد ڳائڻ وارو.

چَنْڪُ = عارضي — ٿوري وقت لاءِ_ فنا ٿيڻ وارو.

چِنَّ = ٽڪرا ڪيل — وڍيل — ڪٽيل

چَنّ = ڍڪيل — غائب

چَوَرُ = سيرب ڪرائڻ — ڏاڙهي ڪوڙائڻ.

چُورُ = ڪنارو — پڇاڙي — پڇاڙي

چَوْنِي = زمين — ڌرتي

چوُه = پيار — محبت — دوستي.

چوِي = زينت — رونق — چمڪ

چَئه = ناس — برباد — فنا — ختم

چِي = موت — ڪمزوري — نابود

چَيَا = مصيبت ۾ ورتل — قرباني — پاڇو — ڇانوَ — ڇوڪرو.

چِيپَڪُ = ٻئي جو لکيل

ڇيتَرُ = جاءِ_ آبادي — پوک — ميدان — زمين — مقدس مقام. ميدان جنگ. زيارت گاهه

چيدُ = ڪٽڻ — ٽوڪڻ.

چِيرُ = کير — رس.

ڇئيروُگ = دق تپ — سلهه. ٽي بي

چيرِي = چيلي — ننڍڙي ٻڪري_ ٻڪريءَ جو مادي ڦر.

چيمُ = خير عافيت — چڱ ڀلائي

ڇيمَنْڊُ = لاوارث ٻار — يتيم

چِينُ = نازڪ — حقير. ڪم طاقت

چينٺا = ڏٻرو ٿيڻ — ضعيف ٿيڻ.

د

د- سنڌي، هندي، اردو، پارسي ۽ عربيءَ جي الف ب جي اکرن مان هڪ اکر.

دَ = ڏيڻ وارو.

دُ = (دو جو مخفف) ٻه

دَابُ = وڏائي — غرور

دَاتُ = ڏات — سخاوت — فياضي

دَاتَا = ڏيڻ وارو — مالڪ — سخي — ڏاتار _ الله سائين.

دَاتَارُ = ڏاتار

دَاتُرُ = ڏاتو

دَاتِرِي = سخي عورت

دَادَ = دان — خيرات

دفادَرُ = ڏيڏر — پاڻيءَ جو هڪ ننڍو جانور.

دَابَڪُ = ڏاٽ — ڏند.

دَابِمُبُ= ڏاڙهون — وڻ ۽ ميوو.

دَادِمُ = ڏاڙهون.

دَارُ = زال — جوءِ

دَارا = ڏسو (دَارُ)

دَارُوَ = پارو — شراب — دوا.

دَارُوَرُ = غريبي — مفلسي

دَاروڪُ = ڪاٺ — ڪاٺيون.

دَارَڪُ = ڇوڪرو — پٽ — ڪاٽڻ وارو — سوئر — ڦاڙڻ وارو.

دَارُڪَا = گڏي — پتلي.

دَارڪَا = ڇوڪري — ڌيءَ

دَارِڪَرُمُ = شادي — وهانءُ.

دَارِي = اها عورت جيڪا جنگ ۾ پڪڙي وئي هجي.

دَاڙِي = ڏاڙهي.

دَاسُ = غلام — نوڪر — مريد — شاگرد — ٻانهون — خليفو — چيلو.

دَاسَانُوَدَاسُ = غلامن جو غلام — ٻانهن جو ٻانهون.

دَاسَتَا = غلامي — ٻانهپ — نوڪري.

دفاسُ وَرْتِي = غلامي.

دَاسِي = ٻانهي — نوڪرياڻي — سهيلي.

دفاسِي پُتَرُ = ٻانهيءَ مان ڄاول ٻار — حرامي ٻار.

دَاشُ = ملاح — مير بحر

دَاشوهُ = داتا — فياض.

دَاڪُشائِنُ = سون.

دَاڪُشَنُ = تدبير — اختيار

دَاڪُشِيِنْيَ = مروت — ٻين کي خوش ڪرڻ.

دَاڪُشَيَا = چالاڪي

دَاڪُ = داک — سڪل انگور — ڪشمش

دَاگهه = گرمي — جلن

دَالِمُ = ڏاڙهون — (رُمَان)

دَامُ = ملهه — روپيا — پيسا — رسي — نوڙي — ڦاهي.

دَامِڪُ = مڪار — ٺگ — رياڪار.

دَامِپَتْيهُ = زال ۽ مڙس جو.

دَامِنُ = بجلي — برق — کنوڻ

دَامِنِي = بجلي.

دَامُوْدَرُ = سري ڪرشن جو لقب. هڪ وڏو شاعر هنديءَ زبان جو.

دَانُ = خيرات — بخشش — قرباني.

دَانُ بِيِرُ = خيرات ڪرڻ ۾ خوش ٿيندڙ

دَانُ پَاتُرُ = خيرات وٺڻ جي لائق

دَانْتُ = ڏند

دَانْڊُ = ظلم — جبر — ڏاڍ

دَانْڊِڪُ = جلاد — مارڻ وارو.

داني = سخي — خيرات ڪندڙ

داد = پيءُ — وڏو ڀاءُ

داو = جهنگ — صحرا.

داوا = اها ٻاھ جيڪا وڻن جي ٽارين گهسڻ سان ٻري پوي.

داواڳڻ = (ڏسو داوا)

داھ = سوزش — گرمي حرارت

داھ سمسڪار = مردي کي ساڙڻ جي رسم.

داياد = وارث — پٽ

دايادا = ڌيءُ — ڇوڪري

داءِ ڀاڳي = ورثي جو حقدار — وارث

دايتوھ = ذميواري

دايجا = ڏاج — ڌيءُ کي پرڻي وقت ڏنل سامان

دبا = ڏينهن

دبا ڪر = سج. آفتاب

دبڌا = گمان — شبهه

دبڪ = ڏڪر — قحط

دبيہ = نوراني — خدائي — ناياب

دبيہ درشي = (گياني) عرفان وارو.

دبيہ گيان = خدائي ڏات مليل. گهرائيءَ تائين ڏسندڙ.

دتُ = ڏنل — بخشيل

دت = بخشش — عطا

دتُ = چمڪ — روشني — نور.

دتا = شادي ڪري ڏنل ڇوڪري

دتساھ = خيرات ڏيڻ جي خواهش

دتڪ = گود ورتل — ڌين جو پٽ.

دجا = ٻيو — ديگر

دچتائي = بيقراري — پريشاني

دچ = چالاڪ — تيز — قابل

دچڻ = ڏکڻ. مرجان.

دچنا = نذرانو — هديو — سوکڙي.

دچي = لائق — قابل

ددڻ = تياڳ ڪرڻ

ددرو = ڏڍ جي هڪ بيماري

دڌ = قتل ڪير — ڏونرو — ڏهي

دڌي سار = مکڻ

دڌي شو = رن زال جو ٻيو مڙس

در = ڊپ — خوف.

دُر = بد — بڇڙو.

دراتما = بي دين — گنهگار

دراچار = بدڪاري — بي ديني.

دراچا = انگور.

دراشا = خراب اميد — نه پوري ٿيڻ واري خواهش.

دراگرهي = ضدي. هٺيلو.

دراگهڻ = محنت — تڪليف.

دراوت = ڳاريل — پگهرايل.

دراوسٿا = جيڪو سٺي حالت ۾ نه هجي.

دراوي = تيزاب

درب = ڌن — دولت.

دربانچہ = گار

درباد = بدنام.

دربادي = بدنامي

دربچن = بدڪلامي. گاريون.

دربتي = احمق — نادان. بي عقل.

دربل = بي طاقت — ناتوان.

درڀ = ڊڀ — هڪ قسم جو گاهه.

درڀاڳ = بدبخت — بدنصيب.

درڀاڳا = اها عورت جنهن کي مرد نٿو گهري

درڀاڳي = بدقسمت — ڪم بخت.

درڀاو = بدخيالي — دشمن

درڀڄ = خشڪ سالي — ڏڪر — قحط

درڀر = جنهن کي ڪٺي نه سگهجي.

دَرِيڪَشُ = بي مندو — بي موسمو
دَرِيڪَشَ = تنگر — ڏڪار — قحط
دَرِيَهُ = دولت — سامان.
دَرَپُ = غرورو — هٺ
دَرَپَتَ = مغروري — هٺ
دَرَپَنُ = درسني — آرسي — آئينو
دَرتَ = گناه — ڏوهه — پاپ
دُرَتَ = عرق — ڳريل
دُرَتَ = عرق — ڳريل
دُرَتَ = جلد — فوراً — جهٽ پٽ.
دُرَتَرُ = لاجواب
دُرَتَ گامِي = تيز هلڻ وارو
دُرَجَاتُ = ذليل — نڪمو — بدڪار
دُرَجَاتِي = گهٽ ذات وارو — بگڙيل ذات جو.
دُرَجَنُ = بدڪار — برو ماڻهو — بدڪار
دُرَجَنَتَا = بدي — کوٽي نيت — کوٽائي
دُرَجَنَتَائي = دشمني — بدڪاري
دَرَدُ = خوف — تڪليف.
دُرَدَمُ = مشڪل — سخت
دَرِدَرُ = مفلس — غريب — محتاج
دَرِدَرُ = ڏيڏر
دَرِدَرِي = مفلسي — محتاجي
دُرَدَشَا = بري حالت.
دُرَدِنُ = خراب ڏينهن — ڏاکيا ڏينهن
دُرَ ڏوهُ = خراب رستو
دُرَدَيَوُ = بدنصيب — بري قسمت
دُرَڍَانگَ = مضبوط جسم وارو
دَرِڍڪَتي = پڪي اعتقادر وارو
دُرِڍِپَرَتگيهُ = پنهنجي قول تي قائم — قول جو سچو
دُرِڍ ڦَلُ = ناريل
دُرِڍتَا = مضبوطي — پائداري
دَرَشُ = ڏسڻ — نظر — نظارو — نگاهه — سج چنڊ جو
هڪ گهيري ۾ اچڻ — اماس
دَرَشَا = اک
دَرَشَتُ = ڏاڪاريل
دُرَشَٽُ = پٿر — سر
دُرَشَٽُ دوشُ = بدَ نظر
دُرَشٽَانتُ = مثال — تمثيل — نظير. استعارو — نمونو —
مشابهه — ڪهاوت — تمثيلي ڪلام.
دَرِ شَٽَ ڪُوٽُ = سخت — معمه
دَرِ شٽَويه = ڏسڻ جي قابل ڏسڻ ۾ ايندڙ.
دُرَشٽ هَانُ = ظاهر — مشهور
دُرَشٽِي = نظر — نگاهه — اک. ڏسڻ — بينائي.
دُرَشٽِي گوُچَرُ = نظر جي سامهون
دَرَشڪَ = ڏسڻ وارو.
دَرَشَنُ = ڏسڻ — ديدار — زيارت — اک — آئنو.
دَرَشَنِي = ڏسڻ سان ٺي.
دَرَشِي = ڏسڻ وارو — خدا شناس.
درشي = اک
دَرَشِي = نگاهه — روشني — هوش
دُرَشيهَ = جو نظر ۾ اچي.
دُرَشيهَ مَانُ = جو نظر اچي ٿو. جمڪ وارو
دَرِڪَ = اک.
دُرَڪَٿَ = بد ڪلامي — گاريون.
دُرَگُ = اک — نظر — بينائي.
دُرَگَا = ديوي جو نالو يا ڏڻ
دُرَگُ پَالُ = قلعي جو محافظ — چوڪيدار
دُرَگَتُ = ڏکيو — سڃو — غريب
دُرَگتِي = بدحالي — ذلت — دوزخ.

دُرگمُ = ڏکيو — مشڪل — عميق — اها جاءِ جنهن تي پهچڻ ڏکيو آهي.

دُرگُنُ = عيب وارو — بڇڙو خراب.

دُرگنڌِلُ = پلڪون — پنبڻ.

دُرگَنڌُ = ضد (سُوگنڌ) بدبوءِ ـ ڌپ

دُرلَڀُ = اڻ لڀ — قيمتي — ناياب. ڏکيو — مشڪل — عمدو — پيارو.

دُرلَڇَڻُ = بد فضيلت — اڻ سڌريل.

دُرمَاري = هاٿي. کهاڙي — تبر.

دُرمَامِي = لاک — هڪ ڪاٺيءَ جو قسم.

دُرمَتُ = بيوقوف — جاهل نادان.

دُرمَتِي = ناسمجهي — بي عقلي — جهالت

دُرمَدُ = تمام مغرورو — هٺيلو — ضدي

دُرمَرُ = جنهن جو موت ڏکيو ٿئي.

دُرمُکُ = بدشڪل — ڪوجهو — باندر

دُرمَنَا = غمگين

دُرمُلِيَهِ = پيارو — عزيز — بي ملهه. اَملهه — قيمتي — پلو.

دُرميڌُ = ناسمجهه — بيوقوف.

دُرُڻُ = سينگ — ڪمان — تلوار — ترار — ڪرُوم — وڇون.

دُرنَامُ = بدنامي

دُرنَامَا = بواسيرجي بيماري

دُرنِمَتُ = بڇڙو سوڻ — بڇڙي فال خراب قسمت

دُرنِيتِي = ظلم — ناانصافي

دُرنِيَه = بڇڙي هلت

دُرو = وڻ

دُرواڇِيَه = بدڪلامي — گاريون پٽ پاراتو

دُروَادُ = بدڪلامي — گاريون. گهڻ وڏ ڳالهائڻ.

دُروَاسَا = ميرا ڪپڙا

دُروَاسَنَا = بري خواهش.

دُرويَاوُ = خراب ڦل — بدقسمتي

دَرُوتُ = پگهريل — مجبور

دَرُويُوتُ = ڏسو (دَرُوتُ)

دُروهُ = دِروهه — ٺڳي — دشمني — غريب

دُروُهڪَاري = دشمني ڪرڻ وارو.

دروُهِي = دِوهي ـ بدخواه ـ دشمن

دَرِدِي = ڪڇي — چمچي — ڏوئي. نانگ جي ڦڻ.

دُرهَرِدَيه = خراب دل وارو — بدباطن.

دَرهَنُ = برهما

دَرِي — غار — کوهه — کڏ

دَرد يوُنِي = گهڻ ذات يا خاندان وارو.

دَسُ = ڏهه — هڪ انگ ڏهاڪو

دِسَاسُولُ = اهي درويش ۽ مست جيڪي هن سنسار کي هلائين ٿا. رجال الغيب — ابدال — غيب جا مرد

دَسَانُسُ = ڏهون حصو. عشر.

دَسَاهَسِي = وڏي همت وارو.

دُسُ سَنڪَلَپُ = خراب ارادو — خراب نيت

دُسُ سَنگ = خراب سنگت — بڇڙي صحبت . ڪسنگ.

دُسُ سُرڀَاوُ = بدمزاجي.

دَسَمُ = ڏهين — ڏهون — ڏهه.

دُسَمُ = نڀاڳو — نحس

دَسَنُ = ڏند

دُسُوپَنُ = خراب خواب

دُسَهُ = تمام ڏکيو

دَسَهرَا = رامچندر جي راوڻ تي فتح جو ڏينهن دسهڙو جيڪو چيٽ جي ڏهين تاريخ تي ٿيندو آهي.

دُسيِلُ = بدنيت — رو — بدمزاج

دَسيُو = چور — ڌاڙيل — بدڪار — باهه

دَسيُوَرِتي = چوري — ڌاڙو.

دَشُ = ڏهه — انگ جو ڏاهڪو.

دِشُ = دس — طرف — پاسو

دِشَا = طرف.

دَشَا = حالت — مرقعو — قسمت — نصيب — ڪپڙي جي ڪناري

دِشا شُفولُ = آسمان جي ستارن جي رفتار ڪي ڏسي ٻڌائڻ وارو نيڪ ۽ بدساعت ڏسڻ وارو.

دَشَاسَنُ = بي علمي — انڌيرو.

دَشُ پَرُوَرُتِي = خراب طبيعت.

دُشُٽُ = بد — بڇڙو — خراب — نيچ — گنهگار — پاپي — ظالم — دشمن.

دُشُٽَا = خراب عورت — بڇڙي زال.

دُشُٽِي = عيب — ناقص — اڻ پورو.

دُشُچَرِتَر = بدچال مرد

دَشُچَراَتَرَا = بدچال عورت

دُشُ ڪَالُ = خراب وقت — ڏڪر جو زمانو.

دُشُڪَرمُ = بڇڙو ۽ برو ڪم — گناهه

دُشُ ڪَرمَا = بروڪم ڪرڻ وارو — پاپي.

دُش ڪَرمَ = بدڪاري — بدمعاشي.

دُشُ ڪِرِيتُ = مهانگو.

دُشُ ڪُلُ = خاندان وڏي وارو

دُشُ ڪُلِينُ = خاندن ننڍي وارو.

دُشُ ڪِيرتِي = بدنامي

دَشگَاتُرَ = ڪنهن جي مرڻ کان پوءِ ڏهن ڏينهن تائين خيرات ڪرڻ

دَشمِي = هر مهيني جي ڏهين تاريخ

دُشنَامُ = گاريون. خراب ڳالهائڻ.

دَشِي = ڏاڍو — ڏور.

دَشيَلُ = بدنيت — بدباطن

دَڪ = پاڻي. رس — عرق

دِڪ = طرف — پاسو.

دِڪپَالُ = ابدال — رجال الغيب — غيبي انسان.

دَڪشُ = هوشيار — چالاڪ

دَڪشتَا = ڪمال — لياقت — چالاڪي

دَڪشنُ = سڄي پاسي — ڏکڻ طرف ڏکڻ وارا ملڪ سڄو.

دَڪشِنَا = ڏکڻ طرف — خيرات دان

دَڪشنَاينُ = سج جو ڏکڻ طرف لاڙو جيڪو ساوڻ واڪان پوهه تائين وارو زمانو آهي.

دَڪشِنِيَه = انعام جي لائق.

دَڪشِي = قابل.

دُڪُولُ = ريشمي ڪپڙو — رئو — پوتي

دُکُ = درد — ڏک — سور — غم

دُکَ سُکُ = ڏک ۽ سک.

دُکَالَيَه = ماتم جي جاءِ _ غم جو تڏو وڇائڻ واري جاءِ.

دُکَ پَرُوُ = ڏک ڏيندڙ

دُکِيسُتُ = ڏکيو — غمگين

دُکَدُ = ڏک ڏيڻ وارو

دُکَدَايَڪُ = تڪليف وارو — رنجيدو.

دُکدائِي = تڪليف ڏيڻ وارو.

دُکڙاَ = ڏکڙا — تڪليف.

دُکُ سَاگَرُ = هي ءِ جهان — دنيا.

دَکَنُ = ڏکڻ طرف — ساڄو پاسو. سج ايرڻ واري طرف ڏي منهن ڪرڻ سان جيڪو ساڄي هٿ وارو پاسو ٿئي.

دُکِيَا = دردوارو — پريشان.

دُکِيَارَا = ڏکن وارا — مصيبت وارا.

دُکِيَارِي = ڏکويل.

دِگ = طرف — پاسو.

دِگُ پَرشَنُ = نمونو — مثل.

دُگَندُ = ڪيرو.

دِگَمبَرُ = ننگو — اگهاڙو — چريو — سنياسي.

دِڳَنَارِي = اها عورت جيڪا گهڻن مائهن سان محبت ڪري ـ فاحش عورت
دِڳَنتَ = افق – جتي زمين آسمان گڏيل نظر اچن.
وِڳُوجئِي = سڄي دنيا جو فاتح.
دَگهُ = ترڪ ڪرڻ – برباد ڪرڻ.
دَلُ = پن – جماعت – گروهه. ٽولو – ڍير – لشڪر – فوج
دُلاَرُ = لاڏ – پيار – ناز – محبت
دُلاَرِي = پياري ڇوڪري – محبوبه
دَلُ پَتِي = فوج جو آفيسر
دِلِدَر = سڃائي – محتاجي – غربت – عاجزي – نياڻائي.
دِلُ دَرِي = ڏسو (دِلِدَرُ)
دَمَڪُ = چمڪ – جهلڪ
دَلَنُ = تباهه ڪرڻ وارو.
دِلِيپُ = هڪ راجا جو نالو.
دَمُ = دٻائڻ – روڪڻ – سزا ڏيڻ. ڦيٿو چنبو ڪرڻ.
دَمڀُ = نمائشي مذهب – مڪر.
دَمڀِي = مغرور – ظاهر وارو.
دَمپَتُ = زال مڙس
دَمپَتِي = زال مڙس جو جوڙو
دَمشُ + ڏنگ – ڏند – ڏندن سان ڪٽڻ – چڪ پائڻ.
دَمشٽرا = وڏن ڏندن ۽ ڏاڙن وارو.
دَمَڪُ = ساهه کي قابو ۾ ڪرڻ وارو يا روڪڻ وارو
دَمَنُ = دٻائڻ – روڪڻ – نفس مارڻ
دَمنَ = باهه
دَمَنِي = باهه دکائڻ جو نڙ
دَمِي = حواسن کي قابو رکندڙ جوڳي – رشي – فقير
دَمِينتِي = راجا نل جي زال ۽ راجا ڀيم جي نياڻي.
دَمِيَه = سزا ڏيڻ جي لائق.
دِنَ = ڏينهن
دِنَانتُ = ڏينهن جو ختم ٿيڻ

دِنَانڌُ = اهو جيڪو ڏينهن جو نظر نه اچي – چهڙود – اُلو (چبرو) ـ چمڙو
دِوَانڌُ = ڏسو (دنانڌ)
دَنِيَالِڪَا = لغام – واڳ
دَنتَاوِلُ = هاٿي
دَنتَاوِلِي = اوباش – لوفر
دَنتُ ڇِدُ = چپ
دَنتُ دَاوَنُ = ڏندن کي صفا ڪندڙ – مسواڪ – منجن – ڏندڻ – برش
دَنتِي = هاٿي
دَنڌُنَانَا = آرام سان رهڻ
دَنڌَ = ڍنڍ – وڏو نغارو
دَنڌُپُ = ڏسو (دنڌ)
دُنڌُڀِي = ڏسو (دنڌ)
دَنڊُ = ڪاٺي – ڏنڊو – سونٽو – لٺ – لڪڻ – عصا – جرمانو – ڏنڊ.
دَنڄَاليُه = قيد خانو – جيل.
دَنڊِتُ = سزا ڪاٽل – سزا وارو.
دَنڊُ دَارِتري = فوجداري – پوليس
دَنڊَڪُ = سزا ڏيڻ وارو – تدارڪ ڪڻ وارو. جج – مصنف – فيصلو ڪندڙ.
دَنڊَنُ = سزا – تدارڪ – فيصلو.
دَنڊُ فايڪُ = فوج و آفيسر
دَنڊُ نيشِي = علم سياست
دَنڊنيه = سياست.
دَنڊوَتَ = جهڪي زمين تائين سلام ڪرڻ
دَنڊِي = لٺ رکڻ وارو – ڏنڊي رکڻ وارو اهو فقير جيڪو هٿ ۾ لٺ کڻي.
دِنُ ڪَرُ = سج.
دِنُ مَانُ = سڄو ڏينهن

دِنُ مَنِي = سج

دِنَ چَرِيَا = سجي ڏينهن جو ڪم يا ڌنڌو.

دِنتُيشُ = ڏينهن جو مالڪ — سج.

دَوَ = جهنگ — ٻيلو — آفت — انج. خود بخود لڳڻ واري باهه.

دِوَ = ڏينهن. آسمان — بهشت.

دِوَا = ڏينهن.

دِوَاتَنُ = روزانو — روز به روز.

دَوَاَج = عورت جو اهو ٻار جيڪو مڙس کان علاوه ٻئي مرد جي نطفي مان پيدا ٿيو آهي.

دُوَاَدَشُ = ٻارهن — ٻارهون. مهيني جي ٻارهين تاريخ

دَوَاَرَ = ڪنهن به چيز کي روڪڻ جهڙوڪ پٽ. پردو — در — تدبير — سبب — وجهه.

دَوَواراَ = سبب کان — وسيلي سان

دِوَاَرَاتِر = ڏينهن رات.

دَوَاَرَڪَا = هڪ شهر جو نالو جيڪو سري ڪرشن آباد ڪيو هو. جيڪو گجرات صوبي ڀارت ۾ آهي.

دَوَاَرَپَالُ = دربان — پاسبان — چوڪيدار — نگهبان.

دَوَاَرَپَالَڪُ = ڏسو (دَوَاَرَپَال)

دَوَوارَرَڪَشَڪَ = ڏسو (دَوَاَرَپَال)

دَوَارَڪُ = ڏسو (دَوَاَرَپَال)

دَوَوَاَرَنُ = ڏسو (دَوَاَرَپَال)

دَوَارِي = ڏسو (دَوَاَرَپَال)

دِواڪَرُ = سج — شمس

دِوَانَڌُ = ڏينهن جو انڌو جهڙوڪ چبرو — چمڙو.

دِوَانَشُ = ڏينهن رات

دِوِڀَاشِي — ٻه ٻوليون ڄاڻندڙ — مترجم

دوڀاشيا = ترجمان

دوڀاشڪُ = ترجمو ڪندڙ.

دِدِپُ = هاٿي. ڪيسر نانگ — وڻ.

دِدِپائِنُ = هاٿي.

دُوُتُ = قاصد — سفير — ايلچي.

دُوتِڪَا = نياپو ڪڻي ويندڙ عورت

دُوتِي = دلالي ڪندڙ — ڀڙوت ڪندڙ. ڌوتي.

دوِتِيا = زال — جوءِ. مهيني جي ٻن پکن مان هر هڪ جي ٻي تاريخ

دُوِجُ = چنڊ جي ٻي تاريخ يا منزل

دوجَا = ٻيو

دوجَانِي = اهو مرد جنهن کي ٻه زالون هجن.

دُوِجِ بَـرُ = اهو مرد جو ٻي شادي ڪري

دوِج راَجُ = چنڊ

دوجهُوهَ = ٻن زبانن وارو يعني نانگ — چغل خور

دوُدَاَرُ = کير ڏيندڙ.

دوُدَاَرِي = کير ڏيندڙ جانور.

دُوَرِي = پري — بعد — الڳ

دُوَرَ = ڏسو دوري.

دَوُرَبَلَيه = ڪمزوري — ناتواني.

دَوُرَ ڀَاڳيه = بدقسمتي — شومي.

دُورَتَا = دوري — مفاصلو

دُورَتُوهَ = دوري.

دُورَتَـرُ = گهڻو پري.

دُورَجَنيه = دبي — بڇڙائي — شرارت

دُورُ دَرَشَا = پري ڏسڻ — اهو اوزار — جنهن سان پري ڏسي سگهجي. دوربيني

دُورَدَرَشَنُ + پري واريون شيون ڏسڻ جو اوزار — ٽيليويزن.

دُورَدَرَشَيه = گجهه ڀکي.

دوَشُ = ڏينهن.

دُوشُ = گناهه — ڏوهه — جرم — ڀل — خطا — قصور.

دُوشَا = رات

دُوشُ ٻَهَرُ = ڏوهه جو اقرار ڪرڻ.

دُوشَتُ = خراب — برو — بدنام.

دُوش رهَتَ = بي گناهہ — پاڪ
دُوْشَڪَ = الزام هڻڻ وارو.
دُوشَگيَہ = عالم — پندت — پڙهيل.
دُوْشَڻُ = عيب — نقص — برائي — گاريون ڏيڻ.
دُوشَنيَہ = بد — خراب — بدنام.
دُوش وآن = عيب دار — گنهگار.
دُوشوٽ = مجرم
دُوشِي = ڏوهي.
دُوگنڌا = کير ڏهڻ واري عورت
ڏُوگنڌَري = ڳئون.
دوگَنُ = ٻيڻو — ٻٽو.
دُولَ = جهولڻو — جهولو — هندورو
دُولا = ڏولي — محا...و — پينگهو
دُولن = پينگهہ
دُونَا = ٻيڻو. ڊبل
دُوهَا = چوسٽا — نظم جنهن ۾ چار سٽون يا مصرع هجن.
دُوهَائي = خوشخبري — منادي — اعلان — فرياد.
دُوهِتُ = پيٽ واري عورت جي مزاج ۾ ڦيرو. الٽي وغيره
ڪرڻ — جنهن کي عورتون اڊيڙا چونديون آهن.
دُوهِتَا = ڌي جو پٽ — ڏوهٽو.
دُوهِتَرا = ڏوهٽو
دُوهَتري = ڌي جي ڌي ڏوهٽي
دُوهِتِي = ڏوهٽي.
دُوهَدَ = پيٽ واري عورت جي خواهش
دُوہَدَلَچِنُ = پيٽ ۾ ٻار ٿيڻ جي نشاني.
دُوهَـرُ = ٻٽو ڪپڙو.
دَوْ بَـرَدَنِي = پيٽ ۾ ٻار واري عورت
دُوهَنُ = کير ڏهڻ.
دِوتَنِہ = ٻہ — 2 — ٻن جو انگ.
دِوِي = ڏسو دوتنہ

دويَپُ = ٻيٽ
دَوَئيتُ بَارِي + ٻيائي وارو ـ الله ۽ ٻانهي کي الڳ مڃڻ
وارو.
دَوُش = دشمني — مخالفت
دَوُشِتا + دشمني ڪرڻ وارو — دشمن
دَوُيشَڪَ = دشمن
دَوُيشي = دشمن
دويگُنُ = ٻيڻو
دوِيَہ = لاثاني — اعليٰ — روشن — پاڪ
دَئِيِ = عطا ڪيل — عطيو. تقدير — قضا — معبود —
خدا پاڪ جل شانہ
دَيَا = رحم — محبت — عافيت — ترس.
دِيَا = ڏيئو.
دَيَا پَاتَـرُ = رحم جي لائق.
دَيَا دُرشَتِي = ڪرم جي نظر
دَيَا سَاگَـرُ = وڏو مهربان — رحم جو درياهہ.
دَيَا وآن = مهربان — ڪرم وارو.
دَيَا شِيلُ = ڏسو (دَيَاوَانُ)
دَيَالُ = ڏسو (دَيَاوَانُ)
دَيَالُو = ڏسو (دَيَاوَانُ)
دَيَالُوَتا = ڏسو (دَيَاوَانُ)
دَيَامَئہ = ڏسو (دَيَاوَانُ)
دَيَانَڌَانُ = عنايت جي کاڻ
دَيَانِڌِي = مهربان.
دَيَاوَنُتَ = رحم وارو.
دَيَاوِيـرُ = ٻين جي تڪليف دور ڪري پنهنجي جان
جوکي ۾ وجهندڙ
دَيَايُتَ = رحم ڪندڙ. مهربان.
دُيبي = (ديوي) ديوتا يا مرشد جي گهرواري
دنيپُ = ٻيٽ

ديپَ - ڏيئو — هڪ راڳ جو نالو. جنهن جي ڳائڻ سان ازخود ڏيا ٻري پون يا باهه ٻري پوي.

ديپاوَلي = ڏياريءَ جو ڏڻ.

ديپَ پادَپ = ڏيئي رکڻ جو ٿانوَ يا جاءِ ـ چراغ دان.

ديپِتَ = روشن — منور — نور.

ديپتي = ڏسو (ديپتَ)

ديپتي مانُ = رونق وارو — صاحب قدرت

ديپَ سنتَ = ڪجل

ديپِڪا = روشني — چانڊوڪي.

ديپَ ڪِٽ = ڪجل.

ديپَ ڪُوپي = ڏيئي جي وٽ.

ديپَ مالاَ = چراغان — ڏيئن جي گهٽائي

ديپَ مالِڪا + ڏياري جو ڏڻ.

ديپَ مالِي = ڏياري جو ڏينهن.

ديپَنُ = روش ڪرڻ وارو — ڏيئا ٻاريندڙ. جوت جلائڻ وارو. بک وڌائڻ جي دوا.

ديتُ = تمنا ڪيل — ميد رکيل — پيارو مڙس.

دَيتُ = ڪرٽو. شعاع.

دَيتا + پياري — زال — جوءِ.

ديتاڙينَ = زال جو مريد — زال جو حڪم مڃيندڙ.

دَيتي = چمڪ — خوبصورتي.

ديٺ = نظر — ملاقات.

ديڇا + مرشد جي مريد کي سمجهاڻي. تلقين — بيعت.

ديڇتُ = مرشد کان سبق وٺڻ.

ديڇڪ = مرشد — گرو — رهبر.

ديڌهيتَ = سج جو ڪرٽو — آفتاب جي روشني

ديرَنُ = قاتل — ليڙون.

ديرگهه = ديگهه — وڏو — اوچو

ديرگهايُش = وڏي عمروارو

ديرگهه آيو=وڏي ڄمار وارو.

ديرگهتا = ڊگهائي. وڌائي — اوچائي

ديرگهه جنگها = ڊگهين جنگهن وارو اُٺ — لاڪي جاجي پکي.

ديرگهه جيڊي = ڊگهي ڄمار — وڏي عمر

ديرگهه شتا = دور انديشي — عقلمندي.

ديرگهه درشٽي = دوربين — عاقل

ديرگهه سوترِي = ڍلو — سست — ڪاهل.

ديرگهه ڪالَ = ڊگهو زمانو.

ديرگهه گريو = ڊگهي ڳچي وارو — اٺ — زراف (جانور) — ڪونج — هنج (پکي)

ديرگهه ندرا = ڊگهي ننڊ ڏيندڙ — موت

ديش = ديس — ملڪ — وطن — هڪ راڳ جو نالو ديس ـ جنهن جي راڳڻي آهي ديسي.

ديشاٽنُ = بين الاقوامي آواره گردي. دهشت گردي — فتنو.

ديشاچارُ = ملڪ جو آئين. رواج طور طريقو — قانون — تهذيب — تمدن.

ديشاڌِپتُ = ملڪ جو مالڪ — حاڪم — راجا — بادشاهه. رب العالمين

ديشاڌِپتي = ڏيهه جو مالڪ — راجا — بادشاهه ـ الله پاڪ جل شانه.

ديشاديش = مالڪ الملڪ

ديشانتر = ڌاريو ملڪ — ٻيو ديس

ديش ڀاشا = ديس جي زبان — ملڪ جي ٻولي.

ديش تياڳ = جلا وطن — هجرت — ترڪ وطن

ديشج = جو ديس ۾ ڄائو آهي.

ديش ڌرم = ملڪ جو مذهب — قانون.

ديشَسُٿ = ديسي — ملڪي — ڳوٺائي

ديشڪ = مرشد — گرو.

ديشني = ڏسڻي — آڱوٺي جي ڀرواري آڱر. اڳين آڱر.

ديش هتيشي - ملڪ جي ترقي چاهيندڙ.

ديشي - ملڪي -- ديس جو -- ديسي

ديشه - ملڪ جو.

ديڪشا = واعدو -- عهد -- سبق پڙهڻ.

ديڪشِت = جنهن مريدي اختيار ڪئي هجي - فقيرن جو قسم.

ديڪشڪ - مرشد -- استاد -- گرو.

دِينَ = غريب -- مسڪين - مجبور

دينَ = ڏين -- دان -- خيرات

دينار - سون جو سِڪو -- گني - اشرفي

دين ناٿ = مسڪينن جو مالڪ -- خدا وند تعاليٰ

دين بندو = ڏسو دين ناٿ

دينَ وتل = غريبن جو مددگار - خدا تعاليٰ

دينَتا = محتاجي -- مسڪيني

دينتائي = مفلسي -- ذلت.

دينتوه - ڏسو (دينتائي)

دينَ ديال - غريب نواز -- خدا تعاليٰ

دينَ ديالو = ڏسو (دينَ ديال)

ڏينڪ = روزانو -- هر روز -- ڏهاڙي.

ڏينڪ پتر = روزاني اخبار

ڏينڪ ڏيکڻ - ڏينهن جي مزوري

ڏينڪي = سڄي ڏينهن جي مزدوري

ڏيو = نوراني -- خدائي. تقدير -- شادي جي هڪ رسم خداوند تعاليٰ.

ڏيوٽ - تقدير -- قسمت -- اوچتو

ڏيواڳت = اتفاق

ڏيارادن - ديوتائن جي پوڄا -- پاڪ روحن جي مدح

ڏيارين = ديوتائن جي نالي خيرات ڪرڻ. پاڪ روحن کي ثواب لاءِ هديو ڪرڻ.

ديوَ آليه = خدا جو گهر -- مسجد -- ڪعبو. مندر -- ديول -- ٺاڪر دوارو -- جنت -- بهشت

ديوَ يُون - ڏسو (ديواليه)

ديوَ پٿ - آسمان -- بهشت

ديوَ پُوڄا - خدا کي پوڄڻ -- خدا جي عبادت

ديوَت = جواراند

ديوَتا = خدا پاڪ جا اسم مبارڪ. اسماءُ الحسنيٰ

ديوت ڪار = جواري. جوا کيڏڻ وارو.

ديوت ڪريڙا = جوابازي -- جواراند.

ديوتَن = روشن ڪرڻ.

ديوتوه - خدائي -- الوهيت

ديوَجُگ - ديوتائن جو زمانو. پيغمبرن جو زمانو.

ديوَچنتا - رضا تي راضي. توڪل جو صاحب.

ديوَچنتڪ - تقدير تي ڀاڙڻ وارو.

ديوَداسي - مندرن جي ناچڻي -- فقيرن سان نچڻ واري.

ديوَدَت - خدا جي ڏنل

ديوَدانڊ - زيارت واريون مقدس جايون

ديوَر - مڙس جو ننڍو ڀاءُ

ديوَراڻي - ڏيرياڻي -- ڏير جي زال.

ديورشي = بهشت ۾ رهڻ وارو فقير

ديوَروپي - خدائي -- رباني

ديوَستان - پاڪ روحن جي رهڻ جي جاءِ.

ديوَسد = خانقاه -- خدا جو گهر.

ديوَسدن = پاڪ جاءِ.

ديوَسوَه = اها ملڪيت جيڪا ديني مذهبي ڪمن لاءِ وقف ڪجي

ديوڪ - خدائي بابت

ديوَڪارڻ - پاڪ روحن کي راضي ڪرڻ لاءِ ڪيل ڪم.

ديوَڪات = قدرتي ڪڏ.

ديوَڪيه - خدائي -- خدا جو.

ڏيوَڪُتِي = مرڻ کان پوءِ آرام حاصل ڪرڻ وارو مڪان.

ڏيوَگَنُ = بزرگن جي جدا جدا جماعت.

ڏيوَگيہ = نجومي — جوتشي

ڏيوَل = عبادت ۽ پوڄا جي جاءِ ـ عيسائي مذهب موجب عبادت جي جاءِ. خدا جو گهر.

ڏيوَلوڪ = پاڪ روحن جي رهڻ جي جاءِ. عالم ارواح.

ڏيوَ مَنْدَرَ = خدا جو گهر. عبادت ۽ پوڄا واروگهر — مندر.

ڏيوَنَا = راند — ناچ — خدمت.

ڏيوَنَاگِرِي = ديوتائن جي تحرير — پاڪ روحن جي ٻولي. اها تحرير جنهن ۾ هندي ۽ سنسڪرت وارئين ٻوليون لکيون وڃن.

ڏيوَنِرمِتَ + خدا جي بنايل — قدرتي — اصلي.

ڏيوَنِشَ = ڏينهن رات

ڏيوَنِنْدَا = پاڪ روحن جي گلا — روح جو انڪاري — دهريت

ڏيوَنِنْدَڪ = دهريو — لامذهب — مادي جو پوڄاري — ماديت پرست.

ڏيوهُ = خدا بابت — قسمت — تقدير — خداوند تعاليٰ جل شانه.

ڏيوهَگِتي = تقدير — لکيو

ڏيوي گتي = لکيل

ڏيوهَلوڪ = پاڪ روحن جي رهڻ جو مقام

ڏيوَواڻي = پاڪ روحن واري ٻولي — بهشتي زبان — سنسڪرت

ڏيوَدَنگ = عالم الارواح.

ڏيويَانْ = روح جو جسم مان نڪرڻ ۽ عالم برزخ ڏانهن وڃي آرام سان رهڻ.

ڏيهُ = جسم — بدن . تن

ڏيهَاتِيتْ = جنهن جي جسم سان محبت نہ هجي.

ڏيهُ تِياگ = جسم جو بيڪار ٿيڻ — موت

ڏيهَانتْ = مرڻ.

ڏيهَاوَسَانْ = موت — مرڻ

ڏيهُ پَاتُ = موت.

ڏيهَرا = ديول — مندر — گرجا — دوارو — مسجد

ڏيهڪ = جسماني — جسم جو

ڏيهَلِي = چائٺ — دروازي جي هيٺين ڪاٺي.

ڏيهُ ڌَارَنْ = جنم — پيدائش

ڏيهہ ڌَارِي = روح — جان — ساهہ

ڏيهہ ڀِرَتُ = روح.

ڏيہَ مَانُ = ڏٺل شي

ڏيهہ هِينُ = جسم کان سواءِ

ڏيهہ يات= موت

ڏيهِي = جسم وارو — جاندار

ڏيهہَ = قرض — ڏيڻ وارو — لاهڻ وارو.

ڏ

ڏ = سنڌي الف ـ ب ۾ 52 اکرن مان هڪ اکر.

ڏَ = ڏن – دولت – ڌرم

ڏاتا = داتا – پالڻ وارو – خدا تعاليٰ

ڏاتري = ماءُ – دائي – نرس

ڏاتري ڦَلُ = آمل.

ڏاتو = ڪاڻين مان لڌل شيون – جيڪي باهه ۾ پگهرجي وڃن. جهڙوڪ سون – چاندي – ٽامون وغيره.

ڏاتووادي = معدنيات جي علم جو عالم.

ڏاڙ = نوڪ – تيزي – ليڪ.

ڏارا = پاڻي جو وهڪرو. سيلاب

ڏاراڌر = ڪڪر – جهڙ – بادل

ڏاراسار = سنهي ۽ باريڪ لڳاتار برسات

ڏارا واهي = ندي – نئين – وهنڌڙ.

ڏارا يَنتَرَ = ڦوهارو.

ڏارڪ = قرض ۾ قاتل – قرضي

ڏارمڪ = پلو – سنو – نيڪ – ديندار – سخي – ساڌو – سنا ڪم ڪندڙ

ڏارنُ = اختيار ڪرڻ – مڃڻ – برداشت ڪرڻ. حلول ڪرڻ.

ڏارنا = ثابت قدمي – هڪ طرفو ڌيان ڪرڻ.

ڏاري = رکڻ وارو.

ڏامَ = جڳهه – جاءِ ـ مقام – مڪان – واڳ – لگام

ڏانا = تڪڙو هلڻ – ڊوڙڻ

ڏاونا = عبادت ڪرڻ – پوڄا ڪرڻ.

ڏانڪ = تير هڻن وارو.

ڏانيه = هر قسم جو اناج

ڏانيه راشي = ان جو ڍير – انبار

ڏاوڪ = ڌوبي – ڌوئڻ وارو – تيز هلڻ وارو.

ڏاونُ = وڃڻ – گهمڻ – حملو ڪرڻ.

ڏاونا = جلدي

ڏاهَ = دانهن ڪرڻ هاءِ هاءِ ڪرڻ. چيخ ڪرڻ – چنگهاڙ.

ڏائي = کير پيارڻ واري عورت.

ڏَرُ = ڌڙ – منڍيءَ کان سوا بدن.

ڏَرُ = سهڻ وارو – سمجهائڻ وارو

ڏُرُ = پاڃاريءَ جو مٿيون حصو.

ڏُرا = ڪاٺي – جُوا.

ڏَرا = ديول.

ڏَراتَلُ = زمين جو هيٺيون تهه

ڏَراجُ = راجائن جو راجا. مهاراجا

ڏُريَتَ = راڳ جو قسم

ڏُريَڌُ = ڏسو (ڏريَتَ)

ڏُرت = رکيل – پاتال

ڏَرتا = وٺڻ وارو – پنهنجي ذمي ڪرڻ. قرضدار ٿيڻ.

ڏَرتي = زمين – ڌرتي

ڏَرتري = ڏسو (ڌرتي)

ڏُردَتي = همت – جرات

ڏرتي ڌَر = جبل – پهاڙ

ڏَرتي مانُ = همت وارو. عاقل – دانا

ڏَرشُ = گستاخي – بي عزتي – دباءُ بي صبري – تنگ مزاجي.

ڏَرشَتَ = بي عزت ڪيل – دبايل.

ڏُرشٽتا = بي حيائي – گستاخي – شوخي

ڏَرشَنُ = دبائڻ – بي عزت ڪرڻ.

ڏَرم شيلُ = فياض – پلو

ڏِرڪارَ = لعنت – ڦٽڪار.

ڏَرمُ = ثواب – انصاف – مذهبي فرض – عدل – نيڪي – سٺي رسم.

ڌَرمُ = مذهب — اعتقاد — ايمان — عقيدو

ڌَرم اُپَديشُ = دين سيکارڻ — دين جا ڪتاب

ڌَرمَاتمَا = دين اورو — سخي — نيڪوڪار، فياض — زاهد — عابد — متقي، ساڌو — سنت — رشي

ڌَرمَا ڌِيڪَاري = حاڪم — جج

ڌَرمَا ڌِيڪَرنُ = کاتو — محڪمو — ڊپارٽمينٽ

ڌَرمَا ڌِيڪَشُ = انصاف ڪرڻ اورو عادل حاڪم — جج مئجسٽريٽ

ڌَرمَارٿُ = ثواب جا ڪم

ڌَرمَارَنيُه = عبادت ڪرڻ جي جاءِ

ڌَرمَاسَنُ = عدالت جي ڪرسي يا گادي

ڌَرمَانوَسَارُ = دين مطابق — ڌرم موجب

ڌَرمُ پَالُ = دين جي حفاظت ڪرڻ وارو

ڌَرمُ پَترُ = لکيت ۾ خيرات

ڌَرمُ پَتني = هر مذهب عورت

ڌَرمَتوُ = خدا پرستي — عبادت

ڌَرمُ چَارِني = نيڪ ۽ پاڪ عورت

ڌَرمُ چَاري = خدا پرست — عابد

ڌَرمُ چَريَا = دين جا ڪم — ڀلا ڪم.

ڌَرمُ چِلتَنُ = دين جو فڪر — ديني امور جو خيال ڪرڻ.

ڌَرمُ دَارُ = نڪاح واري زال

ڌَرمُ دُوجي = جيڪو خدا جي عبادت کي روزگار جو ذريعو بنائي — رياڪار — مڪار

ڌَرمُ ڌَاري = خدا پرست — ديندار — عادل.

ڌَرمُ رَاجِ = عادل بادشاهه. منصف حاڪم.

ڌَرمُ رَتُ = جو دين ۾ پڪو آهي يا سچو آهي.

ڌَرمُ ريتُ = ديني رسومات — مذهبي ريتون.

ڌَرمُ سَڀَا = ديني مجلس — مذهبي گڏجاڻي

ڌَرمُ سَنهتَا = مذهبي قانون جو ڪتاب

ڌَرمُ سِيلُ = ديندار — عابد — نيڪ

ڌَرمُ شَاسترُ = دين ۽ دنياوي قانون جو ڪتاب

ڌَرمُ شَالاَ = دين جي ڪمن لاءِ ماڻهن جي رهڻ جي جاءِ — خانقاهه

ڌَرمُ شِيلتَا = ساڌوپڻ — فقيراڻا خيال

ڌَرمي = ديني فرضن جي ادئگي لاءِ ڪوشان.

ڌَرمُ ڪفَاريَه = مذهبي ۽ ديني ڪم

ڌَرمُ ڪَرتيَه = ڏسو (ڌَرمُ ڪفَاريَہ)

ڌَرمُ ڪَرمُ = ڏسو (ڌَرمُ ڪفَاريَہ)

ڌَرمُ ڪرتَا = ڏسو (ڌَرمُ ڪفَاريَہ)

ڌَرمُ گيَانُ = روحاني راز مذهب جو

ڌَرمَني = زال

ڌَرمُ وَانُ = خير جا ڪم ڪندڙ — ديني ڪم ڪندڙ — مذهبي ڪم ڪندڙ — متقي — پرهيزگار.

ڌَرموُپَديشُ = ديني ۽ اخلاقي تعليم ڏيڻ وارو.

ڌَرموُپَديشَڪُ = مذهبي اڳواڻ — مرشد يا استاد

ڌَرمي = نيڪ — ڀلو — عابد — عادل — خدا پرست — مخير

ڌَرميَه = ڌرم سان گڏ — دين سان گڏ. مذهب سان گڏ

ڌَرنُ = رکڻ — سوگهو ڪرڻ — وٺڻ — سنڀالڻ — ڌنُ — ٻل — دنيا — سچ — ٽڻ — ٻيا — ڇاتي

ڌَرمُ نشٽُ = دين سان سچو

ڌَرمُ گيَہُ = دين جو ڄاڻو.

ڌَرنَا = ڌرتي — زمين — دنيا.

ڌَرنَا = ڪنهن جي طاقت تي — ٻئي کي تڪليف ڏيڻ

ڌَرني = زمين — ڌرتي — دنيا

ڌَڙَا = جماعت — ٽولو — گروهه — فرقو — وزن ڪرڻ. طرف

ڌَڙي = وزن — 5 سير وزن

ڌِشَنَا = عقل — ڏاهپ.

ڌِڪَ = لعنت — ڦٽڪار — نفرت

ڌِڪَارُ = ڏسو (ڌِڪَ)

ڌُليِنڊِي = هوليءَ جي ڏڻ تي ٻئي ڏينهن هڪ ٻئي کي رنگ هڻڻ.

ڌَمالُ = راڳ جو هڪ قسم . ناچ جو قسم

ڌَملُ = ٻڌل وارن جي چوٽي

ڌَمَڻُ = ڌوڻ – هوا ڦوڪڻ واري

ڌُوڪِني = ڌوڪڻي

ڌَمِنِيي = ڏسو (ڌَمَڻ)

ڌُنُ = ڌيان – خيال – لهر – راڳ ناهڻ. آواز

ڌَنَاڌَارُ = ڀانڊو – گدام – خزانو.

ڌَنَاڌِڪَارِي = ملڪيت جو وارث – مالڪ.

ڌَنَاڌيڪَشُ = خزانچي – ڪيشيئر

ڌَنَاڍِيَہ = ملڪيت وارو – آسودو – مالدار – ڀاڳيو. سکيو ستابو

ڌَنَارِٿِي = دولت ۾ حصو رکندڙ. دولت يا ملڪيت جو حصو.

ڌَنَاسِرِي = هڪ راڳڻي جو نالو. مالڪوس راڳ جي راڳڻي – شاعري جنهن ۾ ڪنهن ڀلاري شخص جي مدح هجي. منقبت – قصيدو – مداح

ڌَنَاشَا = مال جي خواهش – دولت جو حرص

ڌَنَانڌُ = دنيا جي نشي ۾ انڌو ٿيل

ڌَنُ بِدِيَا = (وديا) معاشيات يا اقتصاديات جو علم.

ڌَنُ پَتَرُ = ملڪيت جو تفصيل – وهي کاتو.

ڌَنُ پَتِي = ملڪيت جو مالڪ

ڌَنُ پِيا = ڌن دولت سان پيار ڪندڙ. دنيا جو طالب

ڌَنُ پِرِيَا = ڏسو ڌَنُ پِيَا.

ڌَنتَرُ = مالدار – دولت مندر

ڌَنُ تَرِشَا = لالچ – حرص – طمع

ڌَنُ وَائِي = فياض – سخي – ڏيڻ وارو.

ڌَرُ وَائِي = توڙڪرڻ وارو

ڌَنُ دَرِپُ = دولت جو غرور

ڌَنُ ڏَنڊُ = پئسن جو ڏنڊ – جرمانو – تاوان – ڏنگ

ڌَنُ ڌَانيہ = مال متاع – پئسا ان

ڌَنُ سَمپَتِي = دنيا جو گڏ ٿيڻ

ڌَنُ گَرِبَتُ = ملڪيت تي وڏائي ڪندڙ. مال تي مست – زرمست

ڌَنُ مَدُ = دولت جو نشو

ڌَنُو = ڪمان – سينگ – قوس.

ڌَنُ وَانُ = مالدار – دولت مند شاهوڪار

ڌَنُ وَنتُ = سيٺ

ڌَنوِي = تير هڻڻ وارو

ڌَنُ هِينُ = غريب – سڃو – محتاج

ڌَنِي = ڌڻي – مالڪ – مال وارو – دولت وارو – مڙس – خدا پاڪ – ڌڻي تعاليٰ

ڌُنِي = ندي – درياهه

ڌُنِيَا = ڪپهه ٽاڻڻ وارو

ڌُنيشُ = ملڪيت جو اصل مالڪ – خدا پاڪ

ڌَنيشُوَرُ = ڏسو (ڌَنيشُ)

ڌُنيشِي = دنيا سان پيار ڪندڙ – دنيا جو طالب

ڌَنيہ = ڀلي ڪري آيا – شاباس – واهه واهه – ڌن – دولت

ڌَنيہ وَادُ = شڪر گذاري – مهرباني – احسان – ٿورو.

ڌَو = مالڪ – مڙس

ڌُوَا = دونهون – ٻاڦ.

ڌَوانُ = آواز

ڌَوانتُ = اونداهي – انڌيرو

ڌُوپُ = خوشبوءِ دار مادو ڪاٺڻ. بخور – سج جي حرارت

ڌُوپَتُ = دونهين سان خوشبوءِ ڪرڻ. ڪاٺن تي لوبان وغيره وجهڻ.

ڌُوپُ دَانِي = بخوردان – جنهن ٿانوَ ۾ ڌوپ ڪجي.

ڌَوتُ = ڌوتل – صاف ڪيل

ڌُوتَ = ڏڪڻو – ڏڪندڙ.

ڏُونْ = ڏسو ڏوت.
ڏوتِي = چيلهہ کان ٽڱي تائين ڪپڙو پائڻ – گوڏ – ڌوتي – تهہ بند
ڏُوتِي = لنگ. مخصوص عضوو ڍڪڻ وارو ڪپڙو
ڏُوجَ = جهنڊو – علم – پرچم – نشان. بيرق
ڏَوجَا = ڏسو (ڏُوجَ)
ڏَوجي = جهنڊي وارو – علم بردار علم دار
ڌُورَ = ڌوڙ – خاڪ – واري – غار
ڌَوراَ = سفيد – اُڇو
ڌُورْتْ = مڪار – چال باز – ٺڳ – فريبي. ڪپٽيو – نقصان رسائيندڙ. فتنو پيدا ڪندڙ. فتنائي
ڌُورْتَڪ = ڏسو (ڌورَتَ)
ڌُورْتَتَا = مڪاري – چال بازي ڪپٽيائي. عياري – ٺڳي – فتنہ پروازي.
ڌُورَنْ = گهوڙن جي ڊوڙ
ڌُورَنِي = سلسلو – قطار – وڏن جون رسمون
ڌُوري = ڏاند – ڍڳو
ڌُوسَرُ = خاڪي رنگ وارو – ميرانجهڙو.
ڌَولُ = سفيد – اڇو – پاڪ – بي عيب
ڌَولاَ = ڏسو (ڌَول)
ڌُولَڪَ = زهر
ڌُولِي = ڌوڙ – گرد – غبار
ڌُومْ = ڀاڪ – شور – گوڙ – دونهون – گڙ ٻڙ – افواهہ – شهرت
ڌُوهَا = ناسي رنگ.
ڌُومْ پَٽُ = دونهين نڪرڻ جي جاءِ ـ چمني
ڌُومَسُ = ناس – برباد – فنا
ڌُومسُتُ = برباد ڪيل ـ فنا ڪيل
ڌُومَسُڪُ = برباد رڪڻ وارو – فنا ڪرڻ وارو
ڌُومْلِيتو = پڇر تارو
ڌُومْ واَهُنِي = ريل گاڏي.
ڌومْ يَنْتَرُ = ريل گاڏيءَ جي انجڻ يا مشين
ڌُنْسَا = وڏو نغارو
ڌَوَنِي = آواز – پڙلاءُ – گونج
ڌُوَنِي = دونهون – دود – ثابت قدم رهڻ
ڌِي = ڌيءَ – هوش – سمجهہ – عقل
ڌِيَا = ڌيءَ
ڌِيَاتَ = ويچار ڪيل – سوچيل
ڌِيَاتَا = ويچار ڪرڻ وارو – ياد ڪرڻ وارو
ڌِيَاتُوْيَہ = ياد ڪرڻ جي لائق
ڌِيَانُ = سوچ – ڌيان – ويچار – فڪر – توجهہ – خيال – تصور – توجهہ – خيال – مراقبو – هڪ خيالي – خدا پاڪ سان دل لڳائڻ
ڌِيَانِي = ڌيان وارو – مراقبو ڪندڙ – متقي.
ڌِيَايَڪَ = ڌيان ڪرڻ وارو – جوڳي درويش
ڌِيَرَ = همت وارو – سليم طبع. صابر – عاقل – داناءَ
ڌِيُرَا = ديرينو – سست – ڍلو. ڪاهل – نازل – ٿڌو. دراما ۾ اها هيروئن – جنهن کي مڙس نفرت يا ڌڪار ڪري پوءِ بہ اها مڙس سان پيار ڪري.
ڌيرتا = صبر – ثابت قدمي – شجاعت ـ بهادري
ڌِيُرتوَهُ = ڏسو (ڌِيرتَا)
ڌِيُرجُ = همت – دلَيري
ڌيربُ = ڏسو (ڌِيرُجَ)
ڌِيريہ شَالِي = همت وارو.
ڌِيمَانُ = عاقل – داناءَ – چالاڪ – نامور.
ڌِيوَاَنُ = ڏسو (ڌِيمَانُ)
ڌِيُمَتُ = عقل وارو – سمجهہ وارو
ڌِيمَرُ = ماهي گير – مير بحر – مهاڻو
ڌِيُوَرُ = مڇي ماريندڙ – مڇيرو – مڇيلو.
ڌِيُبہ = پائڻ جي لائق – ويچار لائق.

ڊ

ڊ - سنڌي الف . ب مان هڪ اکر.

ڊَ - ڊپ.

ڊفابُ - گول تلاءُ - کڏو - ڳڌلو - ميرو.

ڊَاپُ = ڊپ - هڪ جهنگلي گاهه

ڊَارُ = سٽ - قطار - شاخ

ڊَارَمُ = ڏسو (ڊَاڻ)

ڊَاڪُ - خبيث - ديو - پليت

ڊَاڪِني - خبيث - ديو - پليت

ڊَاڪِني = ڏائڻ - خبيث

ڊاگُ - وڏا پير - ڊگها قدم - تلو هلڻ

ڊَاگَرُ = رستو - راهه - ٿرڪ - پيچرو - پهو

ڊاگِراَ = بانس - جالڪڙا

ڊَالاَ = وڏو ڍير - ڍِڳ

ڊَاهُ = حسد - بغض ڪينو - دشمني -

ڊِيٺُ = ڏيٺ - ڏسڻ - نگاهه - نظر

ڊينُ = اڏامڻ

ڊ

ڊ= سنڌي الف_ ب جي 52 نشانين مان هڪ نشاني يا اکر.

ڊابَرُ = گندو پاڻي

ڊاهَا = درياهه جو اوچو ڪنارو

ڊبَرَا = ميرو – گندو

ڊَبُ = وڏو دهل

ڊِگُ = طرف – ڏانهن ويجهو

ڊمُ ڊمِي = خنجري – هڪ سازجو قسم.

ڊونَا = چرڪرو

ڊوڙُ = چوپيرا جانور – گهرو جانور

ڊولاَ = چرڪرو

ڊينڍِي = ڪرڻ ڦل – هڪ زيور.

ر

ر= سنڌي، هندي، اردو، پارسي ۽ عربي ٻولين جي الفابيٽ مان هڪ اکر.

رَ = ٻاهه — ڪاوڙ — گرمي — ساڙ

رُ = آواز — رفتار — قتل

رآبَ = آواز

رَاتُرَ = رات

رَاتري = رات.

رَاتري چَرُ = رات جو هلندڙ — چور — ڀوت جن — راڪاس — چوڪيدار

رَاجُ = بادشاهي — اختيار — شاهي، ڪاريگر

رَاجَا = حاڪم — سردار — مالڪ

رَاجَاتِراجُ = راجائن جا راجا — مهاراجا — شهنشاهه — خدا تعاليٰ

رَاجَاڌِڪَارُ = بادشاهي اختيار.

رَاجسٿَانُ = گاديءَ جو هنڌ.

رَاجَاڳِيا = فرمان شاهي

رَجاڳيا = فرمان شاهي

رآجَ ڀَوَنُ = شاهي محل

رآجَ پُترُ - راجا جو پٽ

رَاجَ ڪمَارُ = ڏسو (رَاج پُتُرُ)

رآجَ پَتني = راڻي — حاڪم جي زال

رآجَ پَٿُ = شاهي رستو

رآجَ پَنوري = شاهي مرتبو

رآجَ پُرشُ = آفيسر — حاڪم

رآجَ ٽِوَنُ = تاج پوشي — تخت نشيني.

رآجَ توهَ = حڪومت جو فن

رآجَ دروهي += بغاوتي باغي

رَاجَ دروهَ = بغاوت

رآجَ دُلاَرَ = بادشاهه جو پٽ — شهزادو

رآجَ ڏَنڊُ = حڪومت طرفان لڳايل محصول — ٽيڪس

رآجَ دوار = راجا جي محل جو دروازو لکي دروازو — بادشاهي دربار

رآجڌاني = گاديءَ جو هنڌ — تختگاهه

رآجَ ڌرمَ = شاهي فرض.

رآجَ ڌَنَ = شاهي خزانو

رآجَ روڳَ = بيمارين جو بادشاهه — وڏي پر وڏي بيماري — سلهه — ٽي.بي. ڪوڙهه.

رآجَ سَڀَا = پارليامينٽ — درٻارشاهي، ديوان عام.

رآجسٿَانُ = راجپوتانا

رآجسي = شاهي — بادشاهي

رآجَ شَاسَنُ = شاهي حڪم — فرمان.

رآجڪُ = راجا — چمڪڻ وارو

رآجي = قطار — سلسلو — ڪياري.

رآجَ ڪٿَا = تواريخ

رآجَ ڪُٽمبُ = شاهي خاندان.

رآجڪرُ = ڍل — محصول — ٽيڪس

رآجَ ڪرتيه = سرڪاري ڪاروبار — محڪمانه ڪارروائي

رآجَ ڪنوَرُ = راجا جو پٽ شهزادو — ولي عهد

رآجَ ڪمَارُ = ڏسو (رَاج ڪنوَرُ)

رآجَ ڪُنڊرُ = ڏسو (رَاج ڪنوَرُ)

رآمپنا + رمڻ _ ڳئون جو آواز ڪرڻ.

رآمَلي = هنگ — هڪ وڪر.

رأمَ جَني = طوائف -- ڳائڻي — ناچڻي

رأمَ رأمَ = هندن جو سلام

رَامُ ڪَلِي = هڪ راڳڻي جو نالو — فقيرن جون ڳالهيون. فقيرن بابت بيت — ڪلام.

رَامَ ڪَهَانِي = ڊگهي ڳالهه — رامائڻ ڪتاب

رامُ لِيلاَ = دسهڙي جو ميلو — ڏڻ

رَامِتيڪ = سهڻائي —خوبصورتي

رَاتا = راجا — وڏو ماڻهو. وڏي ذات وارو — راجپوتن جو هڪ پاڙو

رَانُڌِينَا = بورچي — رڌڻ وارو

رَانِي = راجا جي زال - - ملڪ — راڻي

رَاؤ = رجا — سردار — بادشاهه — امير

رَاوَت = مالڪ — سردار — بهادر — دلير

راؤت = ڏسو (رَاوَتُ)

رَاوَلُ = راجا — بادشاهه — سردار — درويش — مرشد — گرو

راَوَلاَ = بغاوت — فساد — فتنو

راَوِي = هڪ درياهه جو نالو

راَهو گرَسُت = چنڊ يا سج گرهڻ

رائِي = راجا — سردار — رئيس

راءِ = راجا.

رَبِسُ = تيز — خواهش

رَبِي = (رَوِي) — سج — آفتاب

رَبِي وارُ (روي وارُ) آچر جو ڏينهن

رِپُو = دشمن

رِپُوتَا = دشمني

رُوپِيُہَ = رپيو — روپيو — رقم — نقد

رَتُ = مشغول — مباشرت

رتِي = ڏسو (رَتُ)

رَتُ — رات

رتُ = طرز — نمونو

رُتُ = موسم — فصل — حيض جو وقت

رُتو = ڏسو (رُتُ)

رُتَ نَالِي = پڙوت ڪاٽيندڙ — پڙوي

رُتُ مَتِي = حيض واري عورت

رَتَنُ = تمام قيمتي پٿر — هن جا 9 قاسم آهن 1. الماس 2. زمرد 3 نيلم 4 ياقوت 5. پکراج 6.لهسنيو 7.گرمبدڪ 8.موتي 9.مرجان

رَتُنَاڪَارُ = سمنڊ — درياهه

رَتُنَاڪَرُ = ڏسو رتناڪار.

رَتَنَ سُوُ = زمين — ڌرتي

رَتُنَا وَلِي = جواهرن جي تسبيح. هڪ مشهور دراما جو نالو.

رَتَنُ گَـرَڀُ = زمين — سمنڊ — خدا تعالىٰ

رَتَنُ گَـرَبِيَا = دنيا — جهان

رَتَنُ مَالَها = جواهرن واري تسبيح

رَتنُوَجُ = جوڳي — جوڳ ڪندڙ

رُتوڪ = ڏسو (رَتنُوَجُ)

رُتوڪَالُ = ٻار جو ڄمڻ يا سرجڻ جو وقت — حمل جو وقت

رَٿُ = جيئن ٻيرن واري گاڏي.

رَٿَانگُ = گاڏيءَ جو ڦيٿو يا پير. چاڪ

رُٿَڪَارُ = گاڏي ٺاهيندڙ — ڊکڻ — اهر

رَٿُ دَانُ = گاڏي هلائيندڙ — ڊرائيور

رَٿُ وَاَهَڪُ = ڏسو (رُٿُ دَانُ)

رَٿِي = گاڏيءَ جو مالڪ — گاڏي تي چڙهڻ

رَٿِڪ = وارو — جنازو

رَٿِيَا = گهٽي

رَتِي = پيار — محبت — عشق - جماع - - وصل — ميلاپ

رُتِءِ = سواءِ — بغير

رَتِي ڪِرِيَا = جماع ڪرڻ

رَتِي ڪيلي = ڏسو (رَتِي ڪِرِيَا)

رَٽ = هر هر جوڻ
رَٽَڻُ = ياد ڪرڻ
رُوچَڻُ = پسند — وڻندڙ
رُوچَڃَانُ = چمڪندڙ — زينت وارو
رُوچي = ڪِرڻو — چمڪ
رُوچَڻُ = ڏسو (روچي)
رُودَا = آنڊا — تنتون — تندون
رُودَنُ = ڪروڌ — ڪٽ ڦٽ — زاري
رُوڻُ = ڏسو (رُودَنُ)
رُوڌُ = ڪنارو — ساحل — رڪاوٽ
رُوڌَا = روڪڻ وارو
رُوڌَڪُ = جهلڻ وارو.
رُوڍُ = پيدا ٿيل — چاول — مشهور ٿيل
رُوڍِي = اٿارڻ — پيدا ٿيڻ — ويچار
رُوڙُ = آواز — شور — گوڙ
رُوڙي = سهڻو — حَسين
رُوشُ = غضو — ڪاوڙ — ڏوراپو
رُوشٽُ = غصي وارو — ناراض
رُوشِي = ڏسو (رُوشٽُ)
رُوڪُ = نقد رقم — پئسا ۽ روپيا
رُڪڻ = ڏسو (رُوڪُ)
رُوڪَڙِيَا = خزانچي — ڪيشيئر
رُوڪَڻُ = روڪڻ — روڪ — رنڊڪ
رُوڻُ = وڻ
رُوگُ = بيماري — مرض
رُوگُ گَرسَٽُ = بيمار — مريض
رُوگِيا = بيمار — مريض
رُوَلاَ = ڏو ڏام — لڙ — بکيڙو — شور
رُولَمُبُ = پونر — ڪارو ڏينيو
رُومُ = جسم جا نرم ۽ نازڪ وار — پشم

رُوپَ = ڏسو (رُوم)
رُومَانُچ = خوشيءَ ۾ وارن جو اڀو ٿيڻ
رُومَانچِٽُ = خوشي يا خوف ۾ وار اڀا ٿيڻ
رُوومَاولِي = وارن جي قطار — جيڪا دن ڪان مٿي هوندي آهي.
رُوم پَاٽُ = ڪمبل — چادر — دوشالو
رُومُ رُومُ = وار وار
رُوسَسُ = ڏسو (روم روم)
رُومُوَٽُ = وارن وارو — اوني ۽ ريشمي
رُومُ ڪُوپُ = وارن جي پاڙ — سوراخ
رَوَڻُ = مالڪ — مڙس — عاشق
رُوهُ = چڙهڻ — مٿي وڃڻ — چڙهائي — جبل
رُوهِٽُ = ڳاڙهي رنگ جو رت — خون — سج
رُوهِڻُ = صندل
رُوهِڻِي = ڳئون — بجلي
رُوهِي = وڻ — ٻج
رَوِي = سج — باهه — روشن — روشني
رَوِي تَرنِي = جمنا ندي جو ٻيو نالو
رَوِي تَنَيَا = جمنا درياهه
رَوِي ڪر = سج جا ڪرڻا
رَوِي مَنڊَلُ = سج جو گهيرو — نظام شمسي
رَوِي وَارُ = آچر جو ڏينهن
رَهِٽُ = ترڪ ڪيل — خالي. جدا
رَهَسُ = راند روند — مسخري — جماع. خلوت — مخفي — راز — هڪ قسم جو ناچ.
رِگُ بيڊ = هندن جي چئن ويدن مان هڪ پهريون ويد. پهريون الهامي ڪتاب
رَلَڪُ = رلهي — ڪمبل
رَمُ = محب — مڙس — سهڻو — خوش ڪرڻ وارو
رَمَا = عورت — زال — جوءِ

رَمَاپَتُ = خدا پاڪ

رَمَاپَتِي = الله سائين.

رَمَيَا = نيڪ زال — هڪ حور جو نالو — طوائف

رَمَتُ = دل خوش ڪندڙ

رَمَتَا = هڪ جاءِ تي نہ رهندڙ — رستو — مسافر — سياح — فقير — سنياسي

رَمِتي = گهمڻ وارو — مڙس — مالڪ

رَمَڻُ = هنگ — بدبودار وکر

رَمَـرُ = آغاز — ڏڙڪو — رونق

رَمَسُ = خواهش

رَمَڪُ = ڏاريءَ عورت سان پيار ڪرڻ وارو — فاحش عورت جو مڙس — ٽورو — گهٽ

رَمَڻُ = پيارو — خاوند — مڙس — عياش

رَمَڻَا = جماع ڪرڻ — عياشي — حرام خوري — شڪار گاهہ. گهمڻ ڦرڻ.

رَمَنِي = معشوق — دلفريب — خوبرو — جماع جي قابل — زال

رَمَينَڪُ = خوبصورت — دلڪش

رَمَنَدُ = ڏسو (رَمَينَڪ)

رَنُ = جنگ — لڙائي — آواز — گشت ڪرڻ.

رُنُ = اوڌر — قرض

رَنُ بَاسُ = عورتن جي رهڻ جي جاءِ حرم سراءِ

رَنُ ڀُومُ = جنگ جو ميدان

رَنُ ڀُومِي = ڏسو (رَن ڀُوم)

رُنُ پَتُـرُ = دستاويز

رَنُتُ = ماريل — مري ويو. آواز ڪيل

رَنتِي = خوشي — راند — محبت

رَنجتُ = شاد — پيار — رنگ ڏنل

رَنجَ = رنگ — محبت — رنگ سازي

رَنجڪُ = پيار ڪرڻ وارو. رنگريز — رنگ

رَنُ دائِڪُ = قرض ڏيڻ وارو.

رَنڌيرُ = بهادر — ميدان جنگ جو مرد

رَنڊَا = اها عورت جنهن جو مڙس ويو هجي — رَنڙ.

رَنڊُ = چالاڪ — بي چين

رَنڊاپَا = رناپڙ

رَنُ رَنگُ = جنگ جو ميدان

رَنڪُ = غريب — سچو — ڪميڻو

رنگُ = رنگ — قوم — فرقو — رقص

رَنگُ ڀُومُ = ناچ گهر — راڳ رنگ جي محفل — آکاڙو

رَنگُ ڀومِي = ڏسو (رَنگ ڀُوم)

رنگ رَسُ = خوشي

رُوپُ = شڪل — صورت

رُوپَا = چاندي.

رُوپُ ڌَارِي = ويس مٽائڻ

رُوپ وَانُ = سهڻو مرد

رُوپُ وَتِي = سهڻي عورت

رُوتائي = بهادري —جوان مردي

رَتُنُ = ياد ڪيل — رٽيل

رَتِنَا = وري وري چوڻ

رُتُ = غصو — ڏوراپو

رَجَ = ڌوڙ — خاڪ

رَجَسُ = بي نمازي — حيض وارو رت

رَجُ = نوڙي — رسي

رُجُ = مرض — بيماري

رُوجَا = ڏسو (رُج)

رَجپُوتُ = راجپوت — بهادر — سورهيہ

رَجتُ = چاندي — سفيد — هاٿي ڏند — عاج

رَجَسُ = مٽي — خاڪ — گل جي اندر سفوف — جنهن کي نرواربہ چئبو آهي. ٻار ڄڻڻ وارو مادو — ڳپيرڻ

رَجَسلاَ = حيض واري عورت — ناپاڪ عورت

رَجَسُوَلاَ = ڏسو (رَجسلاَ)

رَخُکَ = ڏوبي

رَخُکي = ڌوبياڻي

رَجَن = رنگ سازي — رنگ ڏيڻ

رَجَنِي = رات — هيد — ڦکي ڪاٺي

رَجَنِي جَلُ = رات جو پاڻي — ماڪ — شبنم

رَجَنِيُ چَرَ = رات جو گهمندڙ — چور — چمڙو — چبرو — ڀوت — خبيث — سنتري — چوڪيدار — شيطان — بدروح

رَجَنِي ڪَرَ = چنڊ

رَجَنِي مُکَ = سج لهڻ

رَجُو = رسي — رسو — نوڙي — ڏور — ڏوري — سڳو — ڌاڳو — رشتو

رَجُو = سڌو — سنئون — ايماندار

رَجُوآڙو = جمهوري حڪومت — عوامي حڪومت

رَجُوُ گِراهِي = هوا — واءُ — واچ

رُج = خواهش — شوق — منشا

رُج = ذائقو — مزو — پيار — عشق

رَچتَ = بڻايل — سينگاريل — لکيل

رُچو = خوبصورت — پلو — مِٺو — پڪو

رَچکَ = ٺاهڻ وارو — مصنف

رُچَکَ = خوش — تسبيح — مالها.

هنگ = ڪارولوڻ — ڪبوتر.

رُچکَارِي = ذائقي وارو — لذيذ

رَچَن = ٺاهڻ.

رَچَنَا = ڪرڻ — ٺاهڻ — نيڪ ڪم ڪرڻ.

رَچَنَا = ٺاهڻ — مرتب ڪرڻ — تصنيف ڪرڻ. تاليف ڪرڻ — ترتيب ڏيڻ. ڪاريگري

رَچَنَا = ترتيب — انتظام — بناوت. تصنيف — ڪاريگري. ٺاهيل چيز

رُچَنَا = پسند اچڻ — وڻڻ

رَج = رکوالو — سنڀال ڪرڻ وارو.

رَجُنُ = لاک.

رَجَا = حفاظت — حمايت. نگهباني — سهارو. دستگيري — تعويذ.

رَجَابَزَدَن = امام ضامن ٻڌڻ.

رَجَا گرِهُ = وير گهر

رَجَنُ = حفاظت — سنڀال

رَجَنَا = پالڻ — بچائڻ

رَجِي = بچائڻ وارو

رَدُ = ڏند

رُيَتُ = چپ

زد ڇَدَ = ڏسو (رَيَتُ)

ردني = هاٿي

رُڌِرُ = رت — خون

رَهَسُوُ = بدچال عورت — بڇڙي عورت.

رَهَنُ = چال چلڻ — طريقو

رَو = جلدي — همت

رُيپُ = نفرت ڪيل — لعنت ڪيل — ڪميڻو

رِيتُ = حال — رواج — طور — طريقو — راهه سِر — عادت — دستور — خانداني رسم — ملڪي رَواج.

رُيتُ = مني — تخم — نطفو — نسل

رُيتش = پارو

رُيتَا = واري — ڏوڙ

رُيتَنُ = نطفو — تخم — ٻج

رُيتر = ڏسو (رُيتَن)

رُنجهَنَا = خوش ٿيڻ — پيار ڪرڻ

رَيَمتُ = گهوڙن جي ڊوڙ جو قسم. نچڻ جو هڪ قسم

رُيَچَکُ = جلاب — دست ڪرائيندڙ دوا

رُيچَنُ = جلاب ڏيڻ

رُيشَنُ = گهوڙن جي هڻڪار — نينهن جي گج گوڙ

رِيکَ = لڪيت — ليک — علامت — نشان.

رَيکا گَڻتُ - اقليدس -- جاگراني

رَينُ = رات

روينو - ڏوڙ -- مٽي - غبار -- سفوف -- پائونڊر -- واري --
ذرو

رَيندنا - پچائڻ -- رڌڻ

رَيني = رات

رَيوا = نربدا ندي جو نالو.

رَيھُ = ڪمڙن ڏوڙڻ جي ڪارَ

رَئُ - جلدي -- اُيڙي - ڏوڙ -- گردغبار -- سيلاب.

س

س- هندي- سنڌي- اردو پارسي ۽ عربيءَ جي حرفن مان هڪ حرف.
سُ - عمدو - سٺو - ڀلو - وڏو
سُو = سنيءَ ريت -- آرام سان - خوبصورتي. سولائي -- ڪڏهن -- عزت - دولت
سا = برابر -- مثل - سان
سا انگ = عضون سان گڏ
ساپتنُ = سوٽانا -- چاچن جو اولاد -- سوٽ جو پٽ -- دشمن
ساپراڌ = ڏوهي -- گنهگار
ساڦليہ = فائدو -- فيض
ساتوڪ = درويشانہ عادت وارو -- سچو - صادق
ساٿري = پنن جي کٽ -- مڏي
ساٿڻ = مڙس جي ٻي زال -- سهيلي
ساٺوپ = مغرور -- هٺيلو -- ضدي
ساڄ = سامان -- ثمر -- تياري -- سارڻ
ساڄج = پنهنجي خالق سان وصال ٿيڻ
ساڄن = پيارو -- مالڪ -- مڙس -- خاوند
ساڄات = نظر جي سامهون -- روبرو -- اڳيان -- ظاهر -- هوبہ هو.
ساڄي = شاهد -- گواهہ -- ڏسڻ وارو.
ساءُ = خواهش -- چاهہ -- اميد -- تمنا
ساڌ = ڏسو (ساءُ)
ساڌر = آڌر ڀاءُ -- مرحبا - استقبال
ساڌرشيہ = برابري -- مثال -- ساڌو -- جوڳي
ساڌ - زاهد - نيڪ مرد - چڱو مڙس
ساڌارڻ - عام طور -- معمولي -- آسان سولو
ساڌت - پورو ڪيو ويو.
ساڌتا - خوبي -- نيڪي -- خداترسي.
ساڌشٽ - رياضت وارو -- ڪشف وارو -- درويش -- جوڳي - فقير
ساڌڪ - ڪوشش ڪرڻ وارو - عبادت ڪرڻ وارو.
سالڪ - زاهد - عامل -- مددگار
ساڌن - مشق -- مدد - ترڪيب. سبب
ساڌنا - تعليم ڏيڻ -- سيکارڻ -- تجربو ڪرڻ. پوڄا ڪرڻ -- عبادت ڪرڻ - نتيجو حاصل ڪرڻ.
ساڌو - پارسا -- پرهيزگار -- متقي -- عارف - عابد -- خدا ترس
ساڌو ساڌو - واهہ واهہ -- شاباس
ساڌوسنگ - فقيرن جي سنگت -- درويشن جي صحبت -- خدا جي صالح ٻانهن سان گڏجي رهڻ
ساڌوي - نيڪ عورت
ساڍ = سان -- ڍڳو
سار = مختصر -- نتيجو -- عرق -- جوهر
سارارٿ - حقيقت -- عطر -- پاڻي -- انتخاب -- مغز -- عمدو -- اعليٰ -- سٺو -- زور. حاصل ڪلام -- اصل مطلب -- ملهہ -- قيمت -- فائدو -- دولت.
سارا = سچو -- پورو -- ڪُل -- سالو يعني زال جو ڀاءُ
سارڪ = بامعنيٰ -- موضوع -- نتيجي وارو
سارٿي = گاڏي هلائڻ وارو -- ڊرائيور.
سارڏم = گڏ -- سان -- ساٿي
سارس = پاڻي جو هڪ پکي -- هنس -- چنڊ -- تلاءُ جو پاڻي -- ڪنول
سارسن = عورتن جو ڪمر پٽو -- هڪ هار جو قسم
سارڪا = مينا پکي
سارميہ = ڪتو
سارنا = بنائڻ -- تيار ڪرڻ

سَارَنْگ = جهڙ — ڪڪر — بادل — برسات. هڪ راڳ جو نالو.
سَارَنْگِي = هڪ ساز جو نالو
سَارْوِيُومْ = سيني ملڪن جو بادشاهه — خدا تعاليٰ جل شانه
سَارُوَپْ = اهڙو ٿي وڃڻ — جنهن جي پوڄا ڪجي. اهڙو ٿي وڃڻ — جنهن تي عاشق ٿجي. محبوب جهڙو ٿي وڃڻ. مريد جو مرشد جهڙو ٿي وڃڻ
سَارْوَرُجتْ = بي قدر
سَارْوَلوڪڪ = سڄي سنسار ۾ ڦهليل
سَارُوِيُومْ = شهنشاهه
سَارِي = ساڙهي — عورتن جي پائڻ جو ڪپڙو
سَاسِتِ = حڪم — درستي
سَاسُوْ = سس — زال ۽ مڙس جي ماءُ
سَاشْٽَانگ ڏَنڊوَتْ = درست نموني سجدو ڪرڻ.
سَاشَنُ = حڪومت
سَاڪَا = سن — سال
سَاڪَارْ پَرْمِيشوَرْ = الوهيت انساني شڪل ۾. خداپاڪ جو مظهر.
سَاڪَارُ اُپَاسَنُ = خدا جي اها عبادت جنهن ۾ ان جو ڪهڙي به صورت ۾ تصور ڪري، عبادت ڪجي.
سَاڪشَاتُ = اکين جي اڳيان —روبرو ظاهر — مشهور
سَاڪشات ڪَارْ = ملاقات
سَاڪشِي = جنهن پنهنجي اکين سان ڏٺو آهي. گواهه — شاهد — شاهدي
سَاڪِشِيَہ = شهادت — شاهدي — گواهي.
سَاڪَرُ = ڳڙ — ساڻ
سَاکَ = ڀرم — ڀروسو — اعتبار — ڌاڪ — نيڪ نامي — شهرت — عزت — آبرو. فصل — موسم — مند.
سَاکَا = ٽاري — خاندان — سَنُ — سَال.
سَاکِي = شاهد — شاهدي

سَاکِيَاتُ = صاف — ظاهر
سَاگُ = ساڳ — سائي ڀاڄي
سَاگِيَاتُ = ڀاڄيون — ترڪاري
سَاگَـرُ = سمنڊ — درياهه
سَاگَرُ = پورو — ڪل — سـ ـ ـ سڀ
سَالُو = ڏيڏر
سَامُ = چئن ويدن مان هڪ ويد
سَامَاجِڪُ = سماج متعلق
سَامَا نِيَا = رنڊي — ڪڃري — خراب عورت
سَامَانِيَہ = معمولي — خسيس — نہ جهڙو.
سَامَانِيَہ گِيانُ = اهو علم جنهن مان ڪوبہ نفعو نہ ملي
سَامبَرُ = جهنگلي ڍڳو — هڪ قسم جو لوڻ
سَامْپَرتُ = ان وقت. هاڻي — هلندڙ وقت جو.
سَامْپَرْدَايِڪُ = ڪنهن خاندان يا سلسلي جي اصولن تحت هلندڙ.
سَامرَاجِيَہ = ٻاهران حاڪميت هلائڻ. ڌارين جـ ـادشاهي جو حڪم. سلطنت — شهنشاهي.
سَامَرتُ = لياقت — قابليت — قوت.
تَامَرْ تِيَہ = قدرت — طاقت — زور حيثيت
سَامَرِٿِي = لياقت جو مالڪ — صاحب قدرت. قادر — لائق
سَامَگـرِي = مال — اسباب — سامان
سَامْگِيَرُ = هٿيارن رکڻ جي جاءِ ـ مال خانو — خزانو.
سَامَنْتُ = وير — بهادر — سردار — راڄا
سَامِيَڪُ = وقت تي — موقعي مطابق
سَامِيَہ = برابر ٿيڻ — مساوات.
سَانْتُ = خاموش — خاموشي — سڪون — تَصَوُف
سَانْجهہ = سانجهي — شام — مغرب
سَانْچُ = سچائي — سچ
سَانْدَرُ = ساندو

سَانُسَا = خيال — گمان — فڪر — تصور
سَانُسَارُڪ = دنياوي — دنيا جو.
سَانُڪَرُ = زنجير — سنگهر
سَانڪَرُ مَڻ = گهمڻ — هلڻ — هڪ هنڌ کان ٻي هنڌ وڃڻ.
سج جو هڪ برج مان نڪري — ٻئي برج ۾ اچڻ
سَانُڪَلُ = زنجير — سنگهر
سَانگُ = نيزو — برڇي.
سَانگِي = ڏسو (سانگ)
سانگُ = تماشو — ويس مٽڻ — ڪم
سَوانگ = (سانگ)
سَنگُو پَانُڪ = پورو — ڪامل — سچو
سَانُتَا = ملائڻ — گرهڻ
سَانُتَنُ = آرام سان
سَانُو = جبل جي چوٽي
سَانُوَرُ = سانورو — ڪڻڪ رنگو.
سَانُوڪُولُ = مدد ڏيڻ وارو — معاون
سَاوتَرُ = سج — برهمڻ — جٽيو.
سَاوَدَانُ = هوشيار — چالاڪ — خبردار — مطمئن.
سَاوَرُنِي = هم رنگ. هڪ خيال
ساوَڪ = پار — ٻچو
ساوڪَاش = واندڪائي — مهلت — موڪل
سَاوَڪَرَنُ = گهوڙو جنهن جا ڪن ڪارا هجن.
سَاوَڻُ = هندي سال جو هڪ مهينو. ساوڻ — برسات جا ڏينهن
سَاوَنَتُ = بهادر — جوان مرد
سَاوَنُتِي = دليري — بهادري
سَاهُ = سوداگر — واپاري — نيڪ مرد
سَاهَايُ = مدد — دوستي
سَاهِتِي = علم و ادب — علم بلاغت — علم معاني
سَاهِتيُ = ميل ميلاپ — علم و ادب — سڌريل — مهذب —
لٽريچر.

سَاهچَرِيَ = گڏ رهڻ
سَاهَسُ = همت — دليري — بهادري. مستقل مزاجي —
زور — ظلم. زبردستي — ارادو ـ خودڪشي.
سَاهسي = همت وارو — دلير — بهادر
سَاهَسِڪ = ڏسو ساهسي
سَاهِي = سيڙهه هڪ جانور — جنهن جي پٺيءَ تي ڪنڊا
ٿيندا آهن.
سَايَا = پاچو
سَايُجيِيُ = وحدانيت — هيڪڙائي. حق سان واصل ٿيڻ
سَايَڪ = تير — ترار
سَايُمَ = ڏينهن جو آخرين حصو — شفق
سَايَنُڪَالُ = شام — سج لهڻ
سَايَانُهه = ڏسو ساينڪال
سائينُ = سوامي — آوقا — مالڪ — درويش. خاوند —
مرُس — مرشد ـ الله جل شانه
سُبَاسُ = خوشبوءِ. عطر
سُبَالاَ = نيڪ ۽ خوبصورت عورت
سُبُڌِي = عاقل — چالاڪ — ماهر
سُبَدَنُ = سونُ — گولڊ
سَبَلُ = طاقت وارو — زوراور
سُبُوڌ = تمام قابل — لائق
سُڀ = سٺو — بهتر — نيڪ — مبارڪ
سَڀَا = مجلس — جماعت — ڪچهري. بزم — محفل .
دربار — ڪميٽي.
سڀَاپَتَ = مير مجلس — صدر — چيئرمن.
سڀَاپَتِي = ڏسو (سڀاجت)
سڀَاسَد = درباري — ميمبر
سُڀَاڳِي = خوش قسمت — بخت وارو
سُڀَاءُ = سٺي مزاج وارو. سٺي خاصيت وارو
سُيتَا = امن — عافيت

سُيَٽُ = بهادر — سورهيه

سُيَدُرُ = مبارڪ — نيڪ — ڀلو

سُيَدُرَا = وڏي مرتبي واري عورت

سَيڪُ = مجلسي — رڪن — ممبر

سُبِ ڪَرُمُ = ڀلو ڪم — نيڪ ڪم

سُڀَڳُ = خوب صورت — پيارو — سهڻو — ڀاڳيو — آسودو.

سُڀَڳَا = نيڪ بخت عورت — سهاڳ واري — سهاڳڻ — مڙس واري — هيد.

سُڀَڳـرُهُ = نيڪ ستارو.

سُڀَ گهڙي = نيڪ وقت — نيڪ ساعت

سَڀيءِ = خوف — ڀو — ڊپ — بزدل

سَڀيَہ = مجلس ۾ ويهڻ لائق. عقل وارو — ڀلو ماڻهو.

سَڀيتَا = تهذيب — شرافت

سُبِيتَا = اطمينان — انتظام — موڪل

سَبيِرُ = جلد — بروقت — تڪڙ

سُپَاتُرُ = سنو برتن — نيڪ نالو — قابل — تعريف لائق — موزون — شريف — اعليٰ خاندان جو

سُپاسُ = آرام — سک

سَپِتُ = ست — هڪ انگ ستن جو.

سُپتُ = ستل — بي خبر

سَپتَاهُ = هفتو

سَپِتَ پَدِي = شاديءَ جي رسم — جنهن ۾ گهوٽ ڪنوار جو باهه کي ست ڀيرا طواف ڪرايو ويندو آهي.

سَپتَ پُري = ست پاڪ شهر

سَپتـَرُ = پٽ سان گڏ

سُپتـرُ = نيڪ پٽ — سنو ڇوڪرو.

سَپتَ رِشي = ست درويش — ست تن

سَپتَ سَاگـرُ = ست سمنڊ

سَپتَمُ = ستين تاريخ

سُپَتنُ = دشمن

سَپَتني = هڪ ئي مڙس جي ٻي زال — سهيلي ساهيڙي

سَپَٿُ = قسم — حلف — سوڳنڌ

سُپٿُ = سنو رستو — نيڪ راهه

سُپَتِي = ننڊ — خواب

سُپُڃ = ٻهاري ڏيندڙ — صفائي ڪندڙ

سپَڃ = انصاف واري جماعت

سپَڃِي = انصاف جي مدد ڪرڻ وارو

سپِـرُ = پگهر — پسينو

سَپَدِي = جهٽ پٽ

سَپَـرَ تِشِٽَا = نيڪ ڪم — نيڪ رسم. مسجد — مندر — ديول جي تعمير

سُپَـرُدَا = حسد — ڪينو — دشمني

سُپَـرُڌِي = حاسد — حريص

سُپَـرُسَنُ = ڀلارو — نيڪ — موافق

سُپَـرَشُ = نجس — ڀليتائي — جماع

سُپَـرُڪَاشُ = صاف — ظاهر — روشن

سُپَـرهَا = خواهش.

سَپَـرِيا = پوڄا — عبادت

سُپـريتِي = محبت ساڻ — پيار واري

سُپَشٽُ = صاف — پاڪ — صحيح

سَپَڪشُ = ساٿي — حال ڀائي — هڪ ئي فرقي وارو — طرفدار

سَپَنُ = خواب — ننڊ — عالم خواب. سپنو

سَپنَا = ڏسو (سَپَنُ)

سَپَنُ اَوَسٿَا = ملڪوتي — ٻي دنيا

سُپَنٿُ = سٺي راهه — سنو ڪم ڪرڻ.

سُپَندُ = ڏڪڻ — حرڪت

سَپوتُ = پٽ — سچو پٽ

سَپولا = نانگ جو ٻچو

سَپوليا = ڏسو (سَپولا)

سَتُ - لکیل - اظهار - صاف
سُتَبڪ بلور - شیشو
سَتَن قتن - کلن
سَتونتا = پاڪدامن - ايماندار - سچو
سَتونتي = سچو - وفادار - عصمت وارو.
سَتوتي - نيڪ عادتن واري عورت - پيٽ سان
سَتوه = زور - طاقت - روح - عقل - دل - نيڪي - سچائي
سَتوهَ گُڻ = قيومي صفت بقا
سَتاپَنُ = وِهڻ - قائم ڪرڻ - نصب ڪرڻ
سَتاپَنا = دفن ڪرڻ
سَتاپَنُ ڪَرتا = باني
سَتالُ = ٿالهه - وڏي ٿالهي
سَتالي - پيالو - وٽو - ٻهڙي
سَتانُ - مقام - جاءِ - زمين
سَتاناپڻُ = قائم مقام
سَتاوَرُ = هلي نه سگهندڙ - مضبوط، محڪم - غير متحرڪ - بي جان - نباتات - جمادات
سَتائي = قائم رهندڙ - رهڻ وارو
سَتيتي = وڏائي
سَترَ آتما = پڪي ارادي وارو
سُترُدَنُ = جائداد
سَتگ = ٿڳ - ڏرڪي ڏيڻ وارو
سَتَلُ - جڳهه - جاءِ - خشڪ زمين، ڪتاب جو حصو - گهر - خيمو
سَتِيلُ = پراڻو - ڪهنو - قديم
سُتَنُ = ٿڻ - ببا - ڇاتي - سينو - اوهه
سَتوُرُ = غير متحرڪ - نه هلندڙ
سَتوُلُ = ٿلهو - وڏو - بزرگ
سَتول ذِرشتِي = بي وقوف - مورکُ

سَتِي = سچو - وفادار - نيڪ - پلو، پاڪ عورت - اها عورت حق ۽ سچ لاءِ سرقربان ڪري ڇڏي - مري ويل مڙس سان گڏ سڙڻ.
سيتا - طاقت - سچائي.
سَتيارَٿ = سچي حقيقت - حقيقي مطلب
سَتياناسُ = برٻادي
سَتيتا = سچائي - پاڪدامني
سَتيرٿ = هم سبق - هم ڪلاسي
سَتيمَ = دراصل - وصال
سَتيَہ = سچ - حق - حقيقت - کرو
سَتيہ بادي = سچ ڳالهائيندڙ
سَتيہ پرايَنُ = ايماندار
سَتيہ سَنڪَلَپُ = خدا تعالىٰ - جيڪو ارادو ڪري اهو ظاهر ٿئي
سَٺُ = چوٽي - بيراڳڻ جو مٿو
سَٺُ = مڪار - جاهل - بيوقوف
سَٺيڪ = شرح سان.
سَجاتي = ساڳئي ذات وارو - هم مذهب
سُجانُ = گياني - عارف - ڄاڻندڙ
سَجَتُ = سنواريل - سينگاريل
سَجَگ = هوشيار - سجاڳ
سَجَنُ = سڄڻ - عزت وارو - شريف
سُجَنُ = نيڪ مرد سٺو ماڻهو - عزت وارو.
سَجنا = تيار ٿيڻ - بڻجڻ
سَجنتا = سچائي - ڀلائي.
سَجني = سهيلي - ساهيڙي، سنگتياڻي
سَجيا = سيج - هنڌ - بسترو
سَجيوُ = جاندار - ساهوارو - روح وارو.
سَجيوني = جيئارڻ واري چيز - آب حيات.
سُجُ = صاف - پاڪ

سُچِتُ = بي فڪر — مطمئن — آسان

سَچَرَاچَرُ = ڪائنات جون ڪل شيون.

سُچَرِتُ = نيڪ — سٺو — ڀلو.

سُچِڪُ = خبردار — هوشيار.

سَچَلُ = متحرڪ — حرڪت ڪندڙ.

سَچِنْتَا = مناسب — غور — فڪر

سَچِوَ = مددگار. وزير _ مشير — دوست

سَچِوَتِي = سچائي — دوستي.

سِچَّا = تعليم — تربيت — نصيحت — وعظ — بيان

سَچَّڪُ = استاد — اديب — مولوي

سَچِيتُ = چالاڪ — مطمئن — هوشيار

سُچِتَائِي = آساني — في فڪري

سَجِيَتَن = جيئرو — زنده.

سَدَا = هميشه _ روزانو — دائم

سَدَا بَرَتُ = دائمي خيرات — صدقو

سَدُاپ دُيش = سٺي صلاح — ڀلي نصيحت

سَدَا ڦَلُ = هميشہ

سَدُ آتَمَا = نيڪ ذات

سَدَاچَرَنُ = نيڪ اخلاق

سَدَا چَلِي = دائمي راحت

سَدَا سُهَاڳڻُ = اها عورت جنهن جو مڙس جيئرو هجي.

سَدا ڪَالُ = هميشه دائم. دائم قائم

سَدَامَا = بادل — سمنڊ — سخي.

سَدَا نَنْدَ = سدائين خوش

سَدْ ڀَاوُ = سٺو خيال — ڀلو ميل جول.

سَدَ رَتُ = اصل ڳالهه.

سَدْرِش = برابر — هڪ جهڙو — موافق

سَدَنُ = گهر — مڪان — خانو — سيا

سَرُگَتُ = ادبي نجات — عقبيٰ جي نجات

سَدْگُرُو = ڀلو مرشد — خدا تعاليٰ

سَدْ گُڻ = نيڪ صفت.

سَدَمُ = گهر — خانو — مول — منڊل

سَدْنُ = ڏسو سدم

سَدَنُومَتي = سٺي صلاح — سٺو مشورو

سَدُوش = عيب دار — گنهگار

سِدُّ = تمام — پورو — ڪامل — سچو — لازوال — علم منطق — خدا کي پهتل.

سُڌ = ياد — آگاهي — علم — خيال. پاڪ — نفيس — ايماندار

سُڌَاڪَرُ = چنڊ — ڪافور

سُڌَانُ = ساٿي — همراهه.

سَڌَانَا = سيکارڻ — سمجهائڻ

سِڌَانْتُ = سهڻي نموني سوچ ويچار ڪرڻ. نيڪ ناڪ — فيصلو — ثبوت — دليل — علم نجوم

سِڌانْتي = تعين ڪرڻ وارو — منطقي.

سُڌ بُڌ = سمجهه — بوجهه — عقل شعور.

سُڌچِتُ = صاف دل — پاڪ باطن.

سُڌَرمُ = جائز — انصاف وارو.

سُڌَرمِي = ڀلين رسمن جو پوئلڳ.

سِڌسَنْڪَلْپ = جنهن جون سڀ خواهشون پوريون ٿيل هجن.

سَڌَنُ = مال ملڪيت وارو — دولتمند

سُڌَوَا = اها عورت جنهن جو مڙس زنده هجي. سهاڳ واري. سهاڳڻ.

سُڌِمي = عالم — عاقل — پنڊت

سڌِّي = ڪم پورو ٿيڻ — هر خواهش جي پورائي. عبادت يا رياضت بو ڦل. ڪامل ٿيڻ

سَڌِہ = محبت ڪرڻ وارو.

سُدي = پهرين تاريخ کان پندرهين تاريخ وارو حصو

سَدِيش = سامهون — اڳيان

سَديشي = پنهنجي ملڪ جو ماڻهو – پنهنجي ملڪ جي چيز

سَديُو = هميشه. سدائين

سدُا = چريو – پاڳل.

سِدِي = ڏسو (سدَا)

سدُ = چريائپ – چريائي

سَدُولُ = سٺرو – صاف – دلڪش

سَرُ = تلاءُ

سُرُ = سج – موسيقي جي آلاپ. آواز – راڳ – ڳائڻ جا ست سُر – ملائڪ – رشي – مني – علام.

سُراَ = شراب. مٺي.

سَراَپُ = ڏِپ – بد دعا – لعنت

سَراَجُ = هار – مالها

سَراَدُ = بارهين مهيني بارهو ڪرڻ يعني مرشدن يا وڏن مائٽن لاءِ خيرات ڪرڻ.

سُراَنگَنا = حورون – بهشت جون حسين عورتون

سُراَو = پيٽ وارو بار ڪيرائڻ.

سَراوَڻُ = هندي مهيني جو نالو – ساوڻ

سَربُ = سڄو – سلام – پورو – ڪامل – ڪُلُ

سَربَداَ = هميشه _ دائم – هر وقت.

سَربَسُ = ڪامل – ڪُلُ – تمام.

سَربَ شَڪتِي مَانُ = قادر مطلق. الله جل شانه. قدير

سَربَگيہ = جنهن کي سڀ علم هجن – دانائي ڪل – خدا تعالىٰ

سَربُ لوُڪُ = تمام عالم – جملي ڪائنات

سَربُوُتَمُ = سيني کان سٺو.

سُرَپُ = خوشبوءِ وارو – جانور

سُرَپَتي = ڪهڪشان – ستارن جو جهرمٽ

سُرپَٿُ = ڏسو (سَرِپَتي)

سَرپَنگِي = ذات پات جو خيال نہ ڪندڙ

سُرَبِي = بهار جي مند – ڳئون – شراب. تلسي جو بوٽو – چيٽ جو مهينو – هرڻ – سون – زمين – مشهور

سَربُ بِيَاپَڪُ = خدا تعالىٰ – محيط ڪُلُ

سَربُ بِيَاپِي = ڏسو (سَربِيَاپَڪ)

سَرپُ = نانگ

سَرپُ راَجُ = نانگن جو بادشاھ. شيش نانگ

سَرپِي = گيهہ

سَرتُ = ندي – درياھ

سُرتُ = ڪنهن عورت سان صحبت ڪرڻ. جماع ڪرڻ واري عورت سريتي سريت – يار.

سُرتُ = عقل – دل – خبر – خيال – غور

سُرتا = ڏسو (سُرتُ)

سُرتا = چالاڪ – هوشيار – عاقل.

سَرتُ پتِي = سمنڊ – بحر – درياھ

سَرَٽُ = ڪيڙي – ساندو

سَرُجُ = روڳي – بيمار – مريض

سُرَجڪُ = دنيا جو ترڪ ڪندڙ.

سَرَجَنُ = سرجڻ – نڪرڻ – ڦٽڻ. دنيا جي تخليق

سُرجَنُ = عزت وارو – دلربا – محبوب

سَجَنُ = ڏسو (سَرَجَن)

سَرجَنا = ناهڻ – بنائڻ – پيدا ڪرڻ.

سَرجَنهَارُ = پيدا ڪندڙ – خالق – خدا پاڪ

سَرجو = هڪ نديءَ جو نالو.

سَرجِيوَنُ = سدائين سر سبز – آباد

سَردَا = گدري جو قسم

سَردَاَ = پروسو – اطمينان – عقيدو – ارادت – اعتقاد – محبت – فڪر – يقين.

سَرَسُ = رس وارو – پاڻي – عمدو – پنل – آلو – تازو – بهتر

سَرِسُ = برابر
سَرَسُ = مٺو — ذائقي وارو — لذيذ
سَرْسَا = اعليٰ — تمام سٺو. گهڻو
سَرَسَا = نانگن جي ماءُ
سَرِيُج = ڪنول — نيلو فر
سَرِسجَا = ڏسو (سَرِيُج)
سَرَسْوَتْ = خوش نما — خوب صورت
سَرَسُوتِي = هڪ راڳڻي جو نالو — گويائي — بولي — هڪ ندي جو نالو.
سَرَسِي = ڍنڍ — ننڍو تلاءُ
سَرَسِي رُهَ = ڪنول — نيلوفر
سَرْشَپْ = سرنهن ٻج — سرنهن ٻوٽو — رائي — هڪ تيلي ٻج
سُرِشَٽْ = پيدا ڪيو ويو. ٺهيو ويو
سِرِشْٽِي = دنيا — جهان — سنسار — عالم موجودات — نظام ڪائنات.
سرشْٽِي سرومَنِي = انسان — اشرف المخلوقات
سَرِشْٽِي ڪَرتَا = زمين آسمان جو پيدا ڪندڙ — الله جل شانه
سَرَڪَ = گلن جو هار.
سُرِگُ = سرڳ — بهشت — پيدائش جي جاءِ. ازل — حصو — باب — فصل — يقين
سَرگَمْ = راڳ جي ستن سرن مان اتار ۽ چڙهاءُ — راڳ جو فن
سَرگُهَا = ماکيءَ جي مک.
سَرَلْ = سڌو — سادو — آسان — سچو ايمان وارو.
سَرَلاَ = ڪاري تلسي — موتيو
سَرَلَتَا = سڌائي — آساني — دانائي. سچائي — ايمانداري — پورڻائي
سَرَلْ چِيتُ = صاف دل
سُرلوڪَ = پاڪ روحن جي رهڻ جي جاءِ. بهشت — جنت
سُرِمُ = محنت — تڪليف — ٿڪاوٽ.
سَرمُکَ = سامهون — روبرو — (سَنْ مُکَ)

سَرَنْ = آسرو — آسري جي جاءِ — آشرم. حفاظت جي جاءِ — امن جي جاءِ. مدد وارو گهر
سَرَنَا = ڏسو (سَرَن)
سَرْنَا = انجام تي پهچڻ — ڪم پورو ڪرڻ.
سَرْنَاگَتُ = پناهه وٺڻ وارو — پناهه گير
سَرَنَاگَتِي = پناهه وٺڻ
سُرَنْگُ = سرنگهه — زمين جي هيٺان لنگهه — ڪميت گهوڙو — رخنو وجهڻ
سُرَنْگَارُ = سينگار — آرائش — زيبائش
سِرَنگِي = سينگ — ڪمان
سَرَنِي = رستو — سڙڪ — راهه
سَرْوُ = سڄو — پورو — ڪُلُ
سروُ = وهڻ — نڪرڻ
سَرُوَنْ = ڏسو (سَرو)
سَرُودَا = ٻانيءَ جو پيالو — فضيلت
سَرْدَاڌِڪَارُ = مختار ڪل — مختار تام
سَرُوارُتَمْ = سيني لاءِ
سَرُدَانگَ = جملي جسم.
سَرُوَبُوتَ = مخلوق ڪل
سَرْوَيَاپَڪَ = محيط ڪل — قادر ڪل
سَرُوپَ = هم شڪل — [illegible] حقيقت
سُرُوپْ = خوبصورت — حسين
سَرُوپَ آنَنْدُ = حقيقي ذات جو سرور
سَرُو پَرُدَانُ = سيني جو سردار
سَرُوتَرُ = سڀ جاءِ تي.
سَرُوَتَهْ = چئني طرف
سَرُوجُ = ڪنول — نيلو فر
سَرُوَرُهَ = ڏسو (سَرُوجُ)
سَرُوَسُ = سڀ ڪجهه — پورو — ڪُلُ.
سَرُوَسَاڪَشِي = باهه — هوا — خدا تعاليٰ

سَرُوشُ = ڪاوڙ ۾ ـ غصي ۾

سَرُوَشڪتِي مَانُ = سڀ ڪجهه ڪرڻ وارو — قادر مطلق. الله سائين

سَرُوَڳ = سيني شين ۾ ڦهليل — خدا پاڪ

سَرُوَگيہ = ڪل حقيقت ڄاڻندڙ — عالم الغيب — خدا تعاليٰ — دانائي ڪلُ

سَرُومَنُ = سرتاج

سَرُومَنِي = ڏسو (سَرُومَن)

سَرُوَنُ = ڪَنُ — ٻڌڻ — پاڪ ڪتاب پڙهڻ

سَرُوَنُ = چنڊ جي ٽيويهين منزل يا تاريخ

سَرُوَنَا = وَهڻ — ڪرڻ.

سَرُوَمَاش = مڪمل تباهي

سَرُوَنَامُ = گرامر موجب ضمير. اهو لفظ جو اسم جي بدران ڪم اچي — جيئن — تون — توهان — مون — اهو. هو — اهي وغيره

سَرُوَودُ = داناءِ ڪَلُ — خدا وند پاڪ

سَرُوَوَرُ = تلاءُ — ڍنڍ

سَرُوَرُ = تلاءُ.

سَرُوَيَاپي = سڀ ۾ رهڻ وارو — خدا تعاليٰ

سَرُوَيَاپَڪ = الله سائين

سَرُوِيَا = خوبصورت عورت — مرشد يا گروءَ ڪان مليل پوشاڪ

سَرُديشُ = مالڪ الڪل — خدا تعاليٰ

سَرُديشُورُ = الله سائين

سري = دولت جي ديوي — اقبال مندي

سَري ڦَلُ = ناريل

سَرِيرُ = بدن — تن — جسم — مزاج

سَرِيري = بدني — جسمي

سَرِيُ سَرُپُ = گسڪي هلڻ وارو نانگ.

سَرِيش = ديوتائن جو راجا. ڪنهن بہ طريقي جو باني.

سَرِيشٽ = افضل — سٺو — برتر — سردار — بزرگ — بهترين

سَرِيڪَا = چنڊ جي نائين منزل يا تاريخ

سريُ مَانُ = دولت وارو

سَري مَتُ = دولت مند

سَري مَدُ = ملڪيت جي مستي — دولت جو نشو

سَرِيوءَ = حمايت — پناهه — دستگيري.

سَسُ = چنڊ. آسمان — فلڪ

سَسَا = سَهو — هڪ ڊڄڻو جانور

سَسُرُ = سهرو — مڙس يا زال جو پيءُ

سسرُ = آڏائون — اڏ فصل — جيڪو — ماگهه ۽ ڦڳڻ مهينن ۾ ٿيندو آهي.

سَسِرُ = چنڊ. ماهُ — قمر

سُسنُتَا = ڀلي خاندان وارو — ڀلو خاندان — ڀلو اولاد

سَسَنُ شَبہ = شڪ — گمان

سُسَنگ = سٺي صحبت

سُسوَاد = سٺو ذائقو — مزيدار

سُسِيلُ = نيڪ خصلتن وارو

سَسُيہ = ان — اناج.

سشُ = مريد — شاگرد — خليفو — چيلو — معتقد — اعتقاد وارو. پيروڪار — پوئلڳ — دوست

سُشُبُ = سون جي خواهش رکندڙ.

سُشُهُسُ = ڏسو (سُششبُ)

سُشپستُ = غفلت ۾ ورتل — اگهور ننڊ — عالم جبروت

سُشُپُتي = اها حالت جنهن ۾ روح خدا پاڪ جو وصال حاصل ڪري ٿو ـ مگر ڪيس اها خبر نہ آهي.

سُشپيتَا = سمهڻ جي خواهش

سُشَتُ = سيڪاريل

سُشَتُ = سٺو — ڀلو — چڱو — موچارو

سُشڪُ = ٽڏاڻ

سُشَمُ = خوبصورت

سِشْنَ = مرد جو مخصوص عضوو
سَشُ = ڇوڪرو — ٻچو
سُشِي = سوراخ — چليل — تنگ
سُشِيلُ = نيڪ — ڀلو — سادو — فقير
سِشِيَہ = مريد — شاگرد — طالب علم
سُڪُ = طوطو — هڪ پکي
سَڪَارُ = صبح — سوير — فجر
سَڪَارَنَا = صحيح ڪرڻ. منظور ڪرڻ.
سَڪَارِي = صبح — صبح صادق
سَڪَاشُ = ويجهو — ڀَرِ ۾ _ نزديڪ
سُڪَالُ = سڪر — سٺو وقت — سهانگائي — چيز جي
گهڻائي. سٺي موسم پيداوار جي گهڻائي
سَڪَامُ = خواهش مند — مراد وارو.
سُڪَامُ ڪَرْمُ = مطلب وارو ڪم
سَڪَتُ = مليل — تمنا — خواهش.
سَڪَتُ = ٻَلُ — طاقت — زور — قوت — توانائي. قدرت
سُڪتِي = طاقت _ قدرت
سڪُتُ = پاڻي سان پسيل — تڪيل — پنل — آلو
سِڪَتَا = واري — ريت — ريگ
سَڪَٽُ = گاڏي — ڇڪڙو
سَڪُٽُمبُ = خاندان سان گڏ — عيال اطفال
سَڪَچِ = خوف — ڊپ
سُڪَرُ = سهنجو — آسان
سَڪَرُتُ = هڪ پيرو — هڪ لڳا — هڪ دفعو — هڪ مرتبو.
سُڪَرُتِي = نيڪ ڪم ڪرڻ وارو.
سُڪَرْمُ = سٺو ڪم — خير جو ڪم
سَڪَرْمَڪُ = چوڻ — پيئڻ
سُڪَرْمِي = نيڪ ڪردار
سُڪَرُوَارُ = شُڪَرُوَارُ) جمع — جمعي جو ڏينهن
سُڪَرِيَا = نيڪ عمل — خير جو ڪم

سُڪشَا = تعليم — تربيت — نصيحت
سِڪِشَا = علم
سِڪشَا ڪَراهَڪُ = شاگرد — طالب — مريد
سَڪَلُ = سڀ — تمام — ڪُلُ — ڪامل
سَڪُلُ = وڏ گهراڻي جو — سٺي نسل جو.
سُڪَلُ = اهو جو پنهنجي ڪمائي مان خيرات ـ ڪري
۽ پنهنجي ڪم ۾ ٻه آڻي.
سُڪَلُ = سفيد — برهمڻ جو لقب
سُڪُل — پَڪَشُ = چوڏهين جي رات جو نور —
چاندوڪي — چانڊوڻ
سَڪلِيَہ = رشتيدار — عزيز اقارب
سُڪمَارُ = نازڪ — نرم — نفيس دلڪش.
سُڪمَارِي = نازڪ عورت
سَڪُنُ = شڪون — فال — سَوڻ
سَڪَشَڪُ = ڪنڊن وارو — خطرناڪ
سَڪَنْدُ = اڇلائڻ واري چيز — نڪرڻ — عالم — راجا —
جسم — درياهه جو ڪنارو.
سُڪَنْدُ = ڪنڌ — ڪلهو — بدن جو حصو. باب — فصل
— مجمع — گروهه
سَڪوپُ = غضب ناڪ — قضا
سَڪوَچُ = عزت — قدرت
سَکُ = دوست — محب — آشنا
سَکَا = ساٿي — جماعتي — همراهي
سُکُ = آرام — راحت — امن — خوشي — آسائش
سُکَمُ = ڏسو (سُکَ)
سکَ = (سش) گروناڪ جو پوئلڳ.
سَکَا = چوٽي — وار
سُکَارِي = سک — آرام
سُکپَالُ = ڏولي — جنهن ۾ عورتن کي ويهاريو وڃي.
سُکَ پُرُوَکَ = آرام سان

سُکِتُ = آسودو — آرام — خوشحال
سُکَدُ = آرام ڏين وارو — خوش گوار
سُکَ دَانُ = راحت ڏين وارو
سُکندَايَڪ = راحت وارو — فرحت ڏيندڙ
سُکَدَامُ = آرام جو مڪان
سکَرُ = جبل جي چوٽي — تاج — طرو — نيل — گنبذ — منرو — روشن
سوکي = اها عورت جيڪا ڪنهن ٻي عورت جي حال محرم هجي — ساهڙي — سهيلي
سُکِي = سک حاصل ڪندڙ — آرام واري — خوش حال
سکُيَاتُ = مشهور — نالي وارو
سُکُيَاتِي = شهرت — وڏائي
سَکيَہ = دوستي
سَکبُتُ = نجات — نيڪ ڪم — آزادي
سَگَرُ = زهريلو — زهر وارو
سَگَرا = سڄو — سڀ — ڪل
سَگَرَبُ = هڪ عورت مان ڄاول ٻاءُ ڀيڻ
سَگدپئيہ = ڏسو (سَگَرَبُ)
سُگَڙَ = سگهڙ — سياڻو — شاعر — سٺيل — مهذب — صاحب فضيلت
سُگَمُ = سولو — سهنجو — آسان
سُگَمُتَا = سهوليت — آساني
سَگُنَ = سگڻ — گڻ وارو — خدا تعالىٰ جو مظهر — واجب الوجوب
سُگَنُ = اڳڪٿي — پيشن گوئي
سُگَنَدُ = خوشبوءِ — پيشن گوئي
سُگَنَدُ = خوشبوءِ — ڪافور
سَگوَتَرُ = هڪ ئي خاندان جو
سُگهَٽُ = سٺو نهيل — سڊول
سُگهَٽِتُ = سٺو بنايل — سٺو نهيل

سُگهَڊَ = خوبصورت — صاف — سٺو
سَگهَنُ = ٿلهو — گندو — ميرو
سَگيَانُ = عقل سان — عاقل — داناءُ
سَگِيني = ڏسو (سَگيَانُ)
سلُ = پٿر — پاهڻ — ڪافور
سَلاَ = ڏسو (سل)
سَلاَ = جدول — سٽ — هڪ اوزار سرجري جو
سَلاَڪَا = حڪومت — حڪومت ڪرڻ وارو — ناڪا
سلُپُ = هنر — ڪاريگري
سَلِتَا = ندي — درياهه
سَلَجَ = شرم سان — شرمسار
سُلَچَنُ = نيڪ نشاني — اخلاق حميده
سَلِلُ = پاڻي — موج — لهر — آسمان
سُلوَپُ = ٿورو — قليل
سُلوَچَنَ = عينڪ — چشمو
سُلوَچَنَا = حسين عورت — سٺين اکين واري
سُلوَڪُ = بيت — شعر — دوهو
سَلُلُ = رانديگر — سخت
سَلوَنُ = لوڻ وارو — لوڻيات — نمڪين
سَلوَنَا = ڏسو (سَلوَنُ)
سَلوَنا = سانورو — ڪڻڪ رنگو
سَليش = ذو معنىٰ ڪلام — صفت ابهام — جوڙ — ميلاپ
سَليشمَا = زڪام — ليس — هڪ بيماري جو نالو
سَلسبيلاَ = پاڻي
سَمَ = سٺي نموني — برابر — نيڪ — گهڻو — ڪُل — هر شڪل — رونق — پاڪ
سَمَا = ورهيہ — سال — سن — وقت
سَمَاپَتُ = پورو — ختم — انجام — نتيجو
سَمَاپَتِي = آخر — خاتمو

سَمَاپَنُ = پورو ڪرڻ. ماري وجهڻ.

سَمَاجُ = مجمع – گروهه. طائفه – انجمن – ميل ميلاپ.

سَمَاجِي = ڳائڻ وارو ۽ وڄائڻ وارو جو نچڻ وارن سان ساٿ ڏئي.

مجلسي = ممبر سماج جا ڪم ڪندڙ

سَمَاچَارُ = حال احوال – ماجرا – خبر

سَمَاچَار پَتْرُ = اخبار – نيوز پيپر

سَمَاچَار وَاهَڪُ = ٽپالي – قاصد

سَمَادَرُ = عزت تعظيم

سَمَادُ = قبر – مزار – ڏيان

سَمَادِي = مراقبو – هڪ خيال ٿيڻ. هڪ رياضت جنهن ۾ جوڳي پنهنجو ساهه جسم کان ڌار ڪري ڇڏيندا آهن اها حالت جنهن ۾ علم عالم ۽ معلوم هڪ ٿي وڃن.

سَمَادَانُ = اعتراض ميٽڻ – راضي ڪرڻ. شرڪ دور ڪرڻ – جواب ڏيڻ. صلح يا تصفيو ڪرڻ – فيصلو ڪرڻ الله جل شانه سان تعلق جوڙڻ.

سَمَارَادَنُ = سٺي نموني عبادت ڪرڻ.

سَمَارُجَڪُ = ڦربو – ٻهاري – برش – پوچي

سَمَارُجَنِي = ڏسو (سَمَارُجَڪُ)

سَمَارَڪُ = ياد ڏيارڻ وارو – هوش – خيال

سَمَارُنَبُ = سٺي نموني شروع ڪرڻ.

سَمَارُوُپُ = الزام لڳائڻ – بهنان هڻڻ

سَمَارُوُپَنُ = عيب لڳائڻ

سَمَارُوُهُ = ڌوم ڌام – ميلو

سَمَاسُ = اختصار – خلاصو – انتخاب – مختصر – ايجاز

سَمَاسُتِيه – نظم جو هڪ قطعو.

سَمَاشَرَ = سهارو – ٽيڪ – مدد

سَمَاڪَرُشَنُ = ڳڌ ڪرڻ – علم پورو ڪرڻ – تحصيل

سَمَاڪُلُ = پريشان – فڪر مند

سَمَاڪِيَاتُ = شهرت – ناموس – نالو.

سَمَاگَتُ = اچڻ – پهچڻ – تشريف ڪرڻ.

سَمَاگَتِي = ملڻ – اتفاق

سَمَاگَمُ = اچڻ – ملڻ – ملاقات – انبوهه – ميڙ – مجمع

سَمَالُوچَنَا – چڱي طرح سنڀال ڪرڻ. غور ڪرڻ – تجسس.

سَمَانُ = برابر – موافق – ڪافي. هم شڪل – واجب – همسر.

سَمَّانُ = عزت – شهرت – حرمت

سَمَانَا = سمائڻ – پرڻ – پورڻ

سَمَانُتُ = عزت وارو – معزز

سَمَانَتَا = مشابهت – برابري – هم شڪل

سَمَانُتُوهُ = سَمَانَتَا

سَمَانُودَڪُ = جن جا وڏا يارهين کان چوڏهين پيڙهي ۽ تائين ساڳيا هجن.

سَمَانِي = صبر – تحمل – بردباري

سَمَانِيه = معزز

سَمَاوُرُتُ = واپس اچڻ

سَمَاوُرُتَنُ = موٽڻ

سَمَاوِيشُ = هڪ جاءِ ۾ گڏ رهڻ

سَمَا هَارُ = گهڻين شين کي گڏ ڪرڻ.

سَمَاهِتُ = مشغول – قائم – مطمئن

سَمَاهُوَانُ = سڏڻ – پوڪارڻ. گهرڻ – طلب ڪرڻ.

سَمَالُوڪُ = گهڻن ماڻهن جو هڪ جاءِ تي گڏ ٿيڻ.

سَمْبَادُ = ڳالهه ٻولهه – گفتگو. تقرير – مڪالمو

سَمْبَادُ = ڀيڙ – انبوهه

سَمْبَادَڪُ = دٻائڻ وارو. تنگ ڪرڻ وارو

سَمْبَتُ = سال – سَنُ

سَهَبُدُ = سمجهايو ويو.

سَمُبَدُ = ٻڌل

سَمۡبَرۡ = جنگ — ڀاڙي

سَمۡبَلۡ = ڀاڙي — ٿمر

سَمۡبَنۡڌۡ = تعلق — رشتو — ميل — شعر جو قافيو

سَمۡبَنۡڌُوۡ = ڀاءُ — برادر

سَمۡبوۡڌِتَ = منادي — ٻڌايو ويو.

سَمۡبَنۡڌِي = رشتيدار — عزيز — پوٽي — ڏوهٽي — پٽ يا ڌيءُ جو اولاد.

سَمۡڀَ = پيءُ — والد

سَمۡڀَارَا = جمع ڪرڻ — تياري سامان

سَمۡڀَارۡنَا = سنڀالڻ — سهارو ڏيڻ.

سَمۡڀَاشَ = ڳالهه ٻولهه — گفتگو — تقرير — ڪلام — سخن — جماع ڪرڻ

سَمۡڀَاوتَ = ممڪن

سَمۡڀَهَرَمۡ = جلدي — پريشاني

سَمۡڀَوۡ = يقين — لائق — ممڪن

سَمۡڀوۡجَنۡ = سيني جو گڏجي ڪاڌو کائڻ.

سَمۡڀوۡگَ = هم بستري ڪرڻ — جماع ڪرڻ

سَمۡڀوۡگِي = عياش — زاني

سَمۡپَاتۡ = هڪ دفعو ٿي ڪرڻ — ميل — ميلاپ — پهچ — رسائي. ملڻ جي جاءِ

سَمۡپَاتِي = ڳجهه پکي — جنهن جو ذڪر رامائڻ ۾ آهي

سَمۡپَادَتَ = خالص ڪيل

سَمۡپَادَڪَ = حاصل ڪرڻ وارو — پيدا ڪرڻ وارو — چوڻ وارو — تاليف ڪرڻ وارو — جمع ڪرڻ وارو — ڪارڪن — مرتب — ايڊيٽر — مؤلف.

سَمۡپَادَنۡ = ڪنهن ڪتاب جو مرتب ڪرڻ. درست ڪرڻ — ايڊيٽنگ

سَمۡپَتۡ = ڌن — دولت — خزانو — اختيار — فائدو.

سَمۡپَتِي = ڌن — دولت — ملڪيت

سَمۡپُٽۡ = ڪشتو — دٻو — صندوق

سُپَرۡدَانۡ بخشش — عطيو — هديو

سَمۡپَرۡوَاءِ = داتا — خاندان جو طريقو — اها رسم جا وڏن کان وني هلندي اچي.

سَمۡپَرۡسَتَانۡ = سفر لاءِ نڪرڻ

سَمۡپَرۡڪَ = ميل — ميلاپ. جماع

سَمۡپَنۡ = پورو — مڪمل — ڪُل

سَمۡپُورۡنۡ = ڏسو (سَمۡپَنۡ)

سَمۡتَ = سال — سن — سنہ — ورهيه

سُمَتَ = مهرباني — اخلاقي تميز — مروت — لحاظ — نيڪ صلاح.

سَمَتَا = برابري — همسري — مساوات

سَمۡتَهَتَ = آغاز — افتتاح — ابتدا

سَمۡتوۡطَ = عيد — جشن

سُمَتِي = ڀلو عقل — ڀلائي.

سَمۡتِي = مجلس — سماج — جنگ.

سَمۡتِي پَتۡرۡ = راضي نامون — صلح نامون

سَمۡجِيَا = سڀا — مجلس — نيڪ نامي

سَمُجَا = مڪمل — پورو

سَمۡجِتَ = مناسب — بلڪل درست

سَمُنۡدَرۡ = سمنڊ — درياهه — بحر

سَمۡنۡدَرۡ اَنۡتَ = بندرگاهه — ڪنارو

سَمۡنۡدَرۡ ڦِينَ = پاڻي جي جهڳ

سَمۡنۡدَرۡ ڪَ = سمنڊ ڦيڻ

سَمۡنۡدَرۡ کَارۡ = سنکيو — سم الفار — زهر

سَمۡنۡدَرۡ يَاتۡرَا = درياهي سفر — سامونڊي سفر

سَمۡنۡدَڪَ = همدردي ڪرڻ.

سَمۡنۡدَ رَاهَ = شادي — وهانءُ.

سَمۡڌَنۡ = پٽ يا ڌيءُ جي سس

سَمۡڌِي = ناتي وارو — پٽ يا ڌي جو سهرو

سَمۡڌِيَانَا = سمڌي جو گهر

سُمَرُ = ذڪر – ياد

سَمْرَاجِ = سڄي دنيا جو مالڪ – شهنشاهه ـ الله سائين

سَمْرَاٽُ = ڏسو (سَمراجِ)

سَمْراڌَنُ = ڌيان ڪرڻ – هر طرح عبادت ڪرڻ

سَمَرَاڳني = شهنشاهه جي زال

سَمَرڀومي = جنگ جو ميدان

سَمَرپَڻُ = نذر نياز ڏيڻ – ڏن پن ڏيڻ

سُمْرِتُ = ياد – حافظ – ذڪر – روايت – حديث

سَمَرٿُ = طاقت – قوت – قدرت – توانائي – لائق – توانا.

سَمَرٿتا = طاقت – قوت

سَمَرٿَنُ = تائيد ڪرڻ

سَمَرٿنا = سفارش ڪرڻ.

سَمَرٿي = صاحب قدرت – زورآور

سَمْرتي = ياد – حافظ – هوش – قانون جو ڪتاب

سموردُ = روڪيل – لنڪار – زيادتي – دولت مند – قادر

سَمَرڌي = وڌي ترقي – ڪثرت – اميري

سَمَرشيا = جنگ جو ميدان

سَمَرڪشَنُ = حفاظت – سنڀال

سُمَرَنِ = ياد – ذڪر – تسبيح قيرائڻ – ورد

سُمَرَڻُ = ڏسو (سَمَرَنِ)

سَمْرَڻُ = اهي دعائون جي تسبيح تي پڙهيون وڃن – ورد – وظيفا.

سَمَرَنا = ياد ڪرڻ – ذڪر ڪرڻ – نالو وٺڻ – مالها – تسبيح

سَمَروپُ = مشابهت – هڪ جهڙائي

سَمْسارُ = لڳاتار هڪ حالت ۾ ـ آواگن – تناسخ – دنيا – وري وري پيدا ٿيڻ – جنجال.

سَمْساري = دنيا جو – دنيوي

سَمْسانُ = مردن کي ساڙڻ جي جاءِ ـ مرگهٽ – مسان

سَمْسَرِشُ = چڱي ريت هڪ جسم جو ٻئي جسم سان ملڻ – جماع ڪرڻ.

سَمْتُ = سڀ – سڄو – پورو ڪُلُ – سالم – صحيح – مرڪب

سَمْستَوُ = تعريف ڪرڻ

سَمْستا = حالت – طريقو – قانون. گڏ صفت – خاتمو – موت. فنا – قيامت – انجمن – ڪميٽي ـ گروهه – جٿو – سماج – شهاي فرمان.

سَمْستاپَنُ = تيار ڪرڻ – اٿارڻ – نئين ڳالهه پيدا ڪرڻ – نئون ڪم ڪرڻ.

سَمْستانُ = ماڻهن جو اجتماع – گڏ ٿيڻ. حاڪمن جي رهڻ جي جاءِ ـ گهر – مڪان – بستي – ڳوٺ – وستي – آبادي – واهڻ. موت – فنا

سَمْسَدُ = سماج – مجلس – دربار – عدالت

شَمْسَرُڳُ = رشتيداري – شرڪت – زال مڙس جي صحبت – مجامعت ـ گڏ ويهڻ – تعلق جوڙڻ.

سَمْسَروڳي = رشتيدار – مائٽ

سَمْسڪارُ = غلط ڪم کي درست ڪرڻ. نقص ڪڍي نيڪ ڪرڻ. صاف ڪرڻ – پاڪ ڪرڻ جو طريقو وٺڻ.

سَمْسڪرْنُ = ڏسو (سَمْسڪارُ)

سَمْسڪرتُ = سڌاريل – پاڪ صاف ڪيل.
سينگاريل – هڪ پاڪ ۽ قديم زبان (سَنْسڪرت)
ديوتائن جي بولي – پاڪ روحن جي زبان – قدرتي بولي

سَمُسڪرڻُ = نيڪ ڪرڻ – سڌارڻ – نظرثاني ڪرڻ.

سَمْسرڪلَنُ = پلجي وڃڻ – نه ڪرڻ – غلطي ٿيڻ – ڪرڻ

سَمْسَمرنُ = چڱي ريت ياد ڪرڻ – طريقي موجب ذڪر ڪرڻ – سهڻي طرح نالو وٺڻ.

سَمْپيا = وقتاڦتو سوال – منظور حصو – طرز – طرح – اشارو.

سمشانُ = مردا ساڙڻ جي جاءِ ـ مسانُ - دفن ڪرڻ جي جاءِ ـ قبرستان - قبرون.
سمشتا = گڏ ڪرڻ - جمع ڪرڻ.
سمشتِي = گڏ ٿيڻ.
سمشوڌن = ترميم ڪرڻ. نظر ثاني ڪرڻ. غور سان ڏسڻ - تحقيق ڪرڻ.
سمشياڌمن = هيٺ مٿي ڪرڻ - ڊانوان ڊول ڪرڻ.
سمشيه = شڪ - گمان - شبهه
سمشيه = شڪ
سمڪش = سامهون - روبرو
سڪ = سهڻو - عالم
سمڪ = سامهون - مقابل
سمڪي = سهڻي عورت
سمڪر = سجو - سڀ - ڪل
سمڳم = جاڻ - سڃاڻ - ملاقات
سمڳيا = نيڪ نامي - شهرت
سمڳيا = نالو إسم - هوش - عقل - جٽيو - محڪم
سمل = ميرو - غليظ - گنهگار
سمپلنُ = اجايون ڳالهيون - بڪواس
سملاپ = بيڪار ڪم.
سمِ لڳن = مليل - شامل
سمنُ = نيڪ طبيعت وارو - گل
سمِ مِلت = مليل - گڏيل - شامل
سمنا = چيلي - مريدياڻي
سمنتات = جوڙاري - سهڻي پاسن ڪان
سمنتر = سٺي صلاح - نيڪ ڳالهه - فائدي وارو مشورو.
سمنترڪ = صلاحڪار - مشير - وزير
سمنجس = نيڪ - مناسب - سمندر - نيڪ - مناسب
سمندر = سمنڊ - بحر

سمنگل = ڀلارو - نيڪ - مبارڪ - شاديءَ جي هڪ سٺي رسم
سمنوت = سميت - گڏ
سمنوهر = دل خوش ڪندڙ. دل خوش ڪرڻ.
سمنو = ميلاپ - دوستي - گڏجڻ - جماع ڪرڻ.
سمو = وقت - موسم - ٽم
سمواد = گفتگو - خبر - پيغام - تذڪرو - ڳالهه ٻولهه
سموارن = سنوارڻ - سڌارڻ. سجائڻ - ٺاهڻ
سمواس = گڏ رهڻ ڪرڻ
سماهن = ونڻي وڃڻ. مالش ڪرڻ.
سمواءِ = ٽولو - فرقو - جماعت - دائمي واسطو
سمواءِ ڪفارن = ظاهري سبب - خانداني عادت
سموت = راڄا و ڪرماجيت وارو سال - سمبت - سنبت - سن
سموتسر = ورهيه - سال - سن
سموڄا = سمورو - پورو - ڪامل
سموچت = نيڪ - درست - واجب
سمود = سمجهه - عقل - تدبير
سمود = خوشي - آرام
سموڌا = رهڻ - آچار - ويچار - ڍول - طريقو - طرز - نمونو
سمور = روڪ - رنڊڪ - نفس تي قبضو ڪرڻ - دل کي قابو رکڻ.
سمورڌڪ = فنا ڪرڻ وارو
سمورڌ = وڌائڻ - ترقي - زيادتي
سمورن = ڍڪڻ
سمول = بنيادي سبب - بنياد سان - پاڙ سان
سموٽا = ٿڌي ۽ گرم پاڻي کي ملائي پورو پنو ڪرڻ - معتدل ڪرڻ

سَمُوهُ = بي قوفي – پلائڻ – منجهائڻ

سَمُوهُ = مجمع – انبوهه – جماعت – ذخيرو – جٿو

سَمُويتُ = جمع ڪيل – ملايل

سَمُودَرَنَا = همدردي – غمخواري

سَمَ = برابر – موافق – ڪوبہ عدد – ساڌو – درويش – فقير

سَمَ دُرِشٽِي = غيرجانبدار – سيني ڪي هڪ جهڙو ڏسندڙ – بي تعصب – جملي مخلوقات ڪي برابر سمجهڻ وارو

سَمَ دَروشَنُ = ڏسو (سَمَ دُرِشٽِي)

سَمَ دَرِشِي = ڏسو (سَمَ دُرِشٽِي)

سِنْهَ = ببر شينهن – شير – هڪ برج اسد

سَنْهَارُ = قتل – تباهي – بربادي – قيامت – دوزخ جو هڪ طبقو

سَنْهَارَنَا = ماري وجهڻ – ساهہ ڪڍڻ – برباد ڪرڻ – کهڻ

سَنْهَا سَنُ = (سنگهاسَنُ) شاهي تخت

سَنْهِتَا = ميلَ ميلاپ – هڪ مذهبي ڪتاب – سمرتي – ڌرم شاستر – پراڻ – ويد جو حصو – هر هڪ ڪتاب – مذهبي ڪتاب

سِنْهَ دَوَارُ = صدر دروازو – شاهي در – لکي در

سِنْهَ نَادُ = شينهن جهڙي گجڪار ڪندڙ جنگي جوان

سِنْهَنِي = شينهن جي مادي – شينهڻ

سَمَهُ يَگْيَہ = موقعي محل تي – وقت جو فائدو وٺندڙ – وقت سارو هلندڙ – ابن الوقت

سَمَيَا = وقت – مند – موسم – موقعو – زمانو – هلندڙ وقت زمان حال

سَمِيپُ = ويجهو – نزديڪ

سَمِيپِي = ويجهڙائي – مليل – گڏيل

سَمِيتَ = مليل – لڳل – ڳنڍيل

سَمْ چُن = سچ – صحيح – نيڪ – اعليٰ لائق – واجب – تمام سٺو

سَمِيرُ = هوا – واءُ – واءِ – هير

سَمِيرَنُ = واچ_ هوا.

سومِيرُو = اتر قطب – تسبيح جو وڏو پنلو – امام

سَمْيَڪُ = پورو – سڄو – ٺيڪ

سَمْيُڪتُ = مليل – جڙيل

سَمِيڪَشُ = سٺي طرح

سُمِيلُ = مناسب – مهذب

سُمِيلَنُ = هڪ جاءِ تي گڏ ٿيڻ – ميلو – اجتماع – ادبي گڏجاڻي.

سَمِيمُ = طريقو – اصول – رهڻ ڪرڻ – پرهيز

سَمِيمِي = جنهن حواسن ڪي فتح ڪيو – مُني – رُشي. درويش

سَمِيوجَنَا = انتظام. بندوبست

سَمِيگُ = ميل – ميلاپ – مشورو – صحبت – جماع ڪرڻ.

سَمِيهَا = شرم – حيا

سَنَ = گڏ

سَنَا = ملڻ

سُنطا = خالي – ٻڙي – زيرو – (0) ن

سُناپ = جبل – ڪوهہ

سَنَا تَڪُ = تعليم پوري ڪرڻ. دستار فضيلت ٻڌڻ. سرٽيفڪيٽ يا سند ملڻ

سَنَاتَنُ = قديم – اصلوڪو – هندو ڌرم جو اصل نالو.

سَنَاتَنِي = ٻيءَ ڏاڏي جو مذهب. هندو ڌرم جو پوءِ لڳ.

سَنَاٿُ = جنهن جو وارث هجي. اهو جنهن جا ٻيءُ ماءُ جيئرا هجن. جنهن جو سرپرست هجي. مڙس واري عورت.

سُنَارِي = خوب صورت – نيڪ صورت

سَنَانُ = وهنجڻ – غسل ڪرڻ – غسل

سَنَانُ سَٿَانُ = غسل خانو – وهنجڻ جي جاءِ

سَنَاهُ = بکتر بند گاڏي – جنگي گاڏي.
سَنَپُ = برابر – هر شڪل – ملندڙ جلندڙ
سَنَپَاتُ = سرسام جي بيماري
سَنوتُ = ساڌو – سنياسي – عابد – پارسا – ولي – عارف – زاهد
سَنَتِ = تعظيم – عزت
سَنَقَا = محروم – بخيل
سَنَتَاپُ = گرمي – حرارت – تڪليف – درد – مصيبت – سوج
سَنَتَاپِتُ = حرارت وارو – متفڪر – پريشان حال
سَنَتَاپِي = فڪر ڪندڙ
سَنَتَاپِڪُ = رنج ڏيڻ وارو.
سَنْتَانُ = ٻار ٻچا – آل اولاد – خاندان نسل
سَنوتَپُ = تپيل – تل – ٻريل – ٺڪل – ستايل – گرم
سَنَتَتُ = مسلسل – لڳاتار
سَنْتِتِي = ٻار ٻچا – آل اولاد – نسل
سَنَتَرِپَتُ = خواهش پوري ٿيڻ
سَنتُشِٽُ = خوش – راضي – آرام سان – آسوده حال – تحمل
سَنٽُ ڪَمَارُ = مرشد جو پٽ – درويش جو پٽ
سَنْتَمَسُ = انڌيرو – اونداهي
سَنْتَنَا = معذرت – پرده پوشي – دلاسو – تسلي
سَنْتوشُ = خوشي – راحت – تسلي
سَنْتوشَنُ = ڏسو (سَنتُوشُ)
سَنوتوشُ وَاِيَڪُ = خوشي ڏيڻ وارو
سَنْتوشڪُ = خوش ڪرڻ وارو
سَنْتوشِي = خوش رهڻ وارو
سَنقَا = سبق – پڙهڻ
سَنْجَاتُ = پيدائش
سَنْجِتُ = آواز – جهنڪار

سَنْجَمُ = روڪ – پرهيز – دل کي روڪڻ، پاڪ رهڻ
سَنْجَمِي = پرهيزگار – متقي
سَنْجوُگُ = حادثو – ميلاپ – جماعت – بخت – وصل – پليون ساعتون گڏجڻ
سفَنْجوُگِي = (سَنيوگِي) اهو درويش جو ٻار ٻچا ۽ زال رکندو هجي.
سَنْجهَا = (سَنْڌيا) شام جو وقت شام جي عبادت يا دعا
سَنْجِيُوُ = مري ويل کي ٻيهر ساهه پوڻ – ٻيهر جيئرو ٿيڻ
سَنْجِيُوَنُ = روح وجهڻ – پيدا ڪرڻ – ساهه وجهڻ. جيئرو ڪرڻ
سَنْجِيَوَنِي = مردي کي زنده ڪرڻ واري
سَنوجِيوُنِيِي = اهو علم جنهن سان مئل کي زنده ڪجي
سَنوچَارُ = آغاز – ڦهلاءُ – شروع
سَنْچَارمڪُ = رهبر – رهنما
سَنْچَارڪَا = پيغام کڻي ويندڙ عورت – پڙوي – ڪميٽي
سَنْچَارَنُ = ڦيلائڻ – سفر
سَنْچَالَنُ = هلائڻ – ڦهلائڻ
سَنْچِتُ = گڏ ڪيل – جمع ڪيل – ڍڳ ڪيل
سَنْچِتْ ڪَرْمُ = تقدير – قسمت
سَنْچَرُ = هلڻ – گهمڻ – ڦرڻ
سَنْچَنُ = پاڻي ڇٽڪارڻ – ڇنڪارڻ
سَنْچِپَتُ = خلاصو – مختصر _ اختصار – ايجاز
سَنْچوُپُ = ڍڪڻ – هيٺ مٿي ڪرڻ.
سَنْچِهُ = بربادي – تباهي
سَنْچِيپُ = مختصر ڪرڻ – اختصار ڪرڻ.
سَنْچِيِبَنُ = ڪٽ ست – اختصار خلاصو

سَنْچء = ڍِگ ۽ انبار – سرمايو – بچت – جمع – ذخيرو – مخزن – ٿيلهو – ڪيسو – ڍير – جمع ڪرڻ.

سَنوچِيتُ = مطمئن – هوشيار – خبردار

سَنْچَيْن = جمع ڪرڻ

سُنْدَرُ = سهڻو – خوب صورت مرد – خوشنما – نيڪ – عمدو – ڀلو – سڀوڳ – سٺو – بهتر

سنْدرو = هاٿي

سَنْڌُرُ = هاٿي

سَنْدَرڀُ = موقعو – مهل – انتظام – اتفاق – بناوت

سُنْدَرَتا = خوبصورت – زينت – حسن و جمال – رونق

سُنْدَرُ تَوهُ = ڏسو (سُندرتا)

سَنْدَرشَنُ = سٺي طرح ڏسڻ – امتحان – جاچ – صورت

سُنْدَرِي = خوبصورت عورت – هيڊ. هڪ وڪر جو نالو. جنهن مان ڦِڪو رنگ نڪرندو آهي.

سِنْدُوُرُ = سندر – هڪ وڪر جنهن جو رنگ جو پنڊت ياترين کي هڻندا آهن. ڳاڙهي رنگ وارو وڪر. شنگرف

سَنْدُوهُ = جماعت – ٽولو فرقو

سَنْڌ = لڱل – تيار

سَنوڌِ = ميل – ميلاپ – سوراخ – صلح – داخلا – اتفاق – جوڙ

سِنْڌُ = سنڌ ملڪ ۽ صوبو – سنڌ جي ندي – سنڌ ندي

سَنْڌو = ڏسو (سنڌ)

سَنْڌا = قدر – ميلاپ – تلاش

سَنْڌَانُ = ڳجهي ملاقات – ڳجهي جاچ – راز وٺڻ – جاسوسي ڪرڻ. گڏ. ورد – وظيفو – اتفاق – تياري – تحقيق – گولا – پتو – شرآب – سينگ ۾ گر وجهڻ – نشان چٽڻ ملائڻ

سَنْڌهَانُ = قريب – ويجهو.

سَنْتدَانِي = ميلاپ – تلاش

سِنْڌُوُ = سمنڊ – درياهه. بحر. هڪ صوبي جو نالو – هڪ ندي جو نالو. هاٿي جي مستي – هڪ راڳڻي جو نالو.

سَنْڌِي = سامهون – نزدي

سَنْڌِي = مقام – ميل ميلاپ. ٻن ڏرين يا ساٿين ۾ صلح

سَنْڌِيا = شام – ٻانجهڻ – برهمڻ – دعا جو اهو سلوڪ جو منجهند – پيهري ۽ سج لٿي مهل پڙهيو وڃي.

سَنْڌيا ڪَالُ = سج لهڻ جو وقت.

سَنْديشُ = پيغام – خبر

سَنْديشا = نيايو

سنديشي = پيغام پهچائيندڙ – پيغمبر – مخبر – قاصد – خبر رسان.

سَنْديهُ = گمان – شڪ – شبهه – خوف – ڊپ – ڏج – خطرو

سَنْديهَڪُ = شڪ ڪرڻ وارو. شڪي.

سَنْديهي = شڪي.

سَنْسَارُ = خوف – ڊپ – شڪ – شبهه

سَنْسَار = عالم – دنياداري – جاڻڻ وارو

سَنْسَارڪُ = دنيا جو – دنيوي

سَنْسَارِي = دنيا ۾ رهندڙ

سُنْسَانُ = خاموش – ويران

سَنْسپَرشُ = مجامعت – جماع

سَنْسُڪَانُ = شڪل – صورت – گاديءَ جو هنڌ – تخت گاهه

سَنوسَرڳُ = ميلاپ – جماع ڪرڻ – مباشرت. ملڻ جلڻ

سَنْسڪَارُ = پورو ٿيڻ – پاڪ ڪرڻ. مريد ٿيڻ – جڻيو ڍڪڻ جي رسم – شادي جي رسم. طهر جي رسم

سَنوڪَرَتَ = پاڪ روحن جي زبان – ديوتائن جي زبان – سٺي سهڻي – شستہ – سينگاريل

سَنْشُڌَنْ = پاڪ ڪرڻ، صاف ڪرڻ، درست ڪرڻ – نيڪ ڪرڻ

سَنْشَيِہ = خوف – ڊپ – شڪ – شبهہ – فڪر – احتمال – سبب

سَنْڪَ = سدائين ٻرانتي حالت ۾.

سَنْڪْ = خوف – ڊپ – ڊچ.

سَنْڪَا = شڪ – شبهہ – انديشو – گمان – اعتراض

سَنْڪَارْ = اشارو – اکين جو اشارو – سر جو اشارو

سَنْڪَاشْ = بردبار – هڪ جهڙو.

سَنْڪَٽْ = تڪليف – رنج – درد – آفت – خطرو – ڏکيو رستو

سَنْڪُچِتْ = سسيئيل – سوڙهو – شرمندو – پوڀون.

سَنْڪَرْ = گڏيل – دوغلو – ٻن ذاتين مان پيدا ٿيل.

سُنَڪَرُ = ميوا وڪڻڻ وارو

سَنْڪُرَاَمُ = حرڪت ڪرڻ – سفر ڪرڻ

سَنْڪُرَامِي = حرڪتي – چرپر ڪرڻ وارو – سفر ڪرڻ وارو

سَنْڪُرَاَنْتْ = ميل – ميلاپ – خانداني جائداد

سَنْسڪُرَاَنْتِي = ڏسو (سنڪرانت)

سَنْڪَرْبَرْنْ = حرامي ٻار – زال جو مڙس کان سواءِ ٻئي ماڻهوءَ مان ڄاول ٻار

سَنْڪَرْشُ = قربت – ويجهڙائي

سَنْڪَرْشَنْ = ڪشش ڪرڻ – ڇڪڻ

سَنْگَرُمڌ = قلعو – ڪوٽ – ڏکيو رستو.

سَنْڪُروُشُ = دانهون ڪرڻ، واويلا ڪرڻ، هڪ ويد جو نالو.

سَنْڪْرِي = دوغلا – جدا جدا خيالن وارن والدين مان ڄاول ٻار

سَنُڪُلُ = ڪنن ڪر پريل – جنهن ۾ ويڪ نہ پئجي سگهي، حيران

سَنْڪَلَپُ = دلي ارادو – خواهش – تمنا – پاڪ مقصد

سَنْڪُلَپِتْ = ڏنل – ارادو ڪيل – وڪيل – وڪرو ڪيل.

سَنْڪَلَپِنا = ارادو ڪرڻ – خيرات ڏيڻ – ڪنهن ڳالهہ کي قائم رکڻ.

سَنْڪَلَنْ = جمع ڪرڻ – ڍير ڪرڻ – ڍڳ ناهڻ

سَنوڪوُچ = شرمندگي، وسواس – خيال – گمان فڪر – افسوس – تڪليف – آخر

سَنوڪوُچَنْ = گهنج پوڻ – ويڙهجڻ.

سَنوڪوُچِي = شرمنده – شرمسار – محجوب – لڄاڙو

سَنکْ = ناد – وڄائڻ جو ساز – سيپي – ناقوس.

سَنْکِنِي = عورتن جي چئن قسمن مان هڪ قسم شهوت پرست

سَنوکِيَا = تعداد – ڳڻپ – شعار – سر الفار – هڪ وڪر زهر وارو – حساب جو عدد.

سَنْکِيَہ = جنگ – لڙائي – ويڙهاند

سَنْکيتُ = اشارو – نشان، علامت

سَنْکيت واَچڪ = ضمير اشارو.

سَنْکِيرُتَنْ = مدح ڪرڻ – ساراهہ ڪرڻ، حمد – مناجات – قصيدو

سَنگ = ساٿ – سنگت – صحبت – تعلق.

سَنْگا = نفيل ناد – وات مان وڄائڻ جو ساز

سَينْگَارُ (شرنگار) سجاوت – سينگار شاعري جي هڪ صنف – سينگار جا 16 سورنهن قسم آهن.

چار چلونت = چار اڏونت – چار قل – چار قول

سَنْگَتُ = صحبت – همراهي – مباشرت – مجلس – جماعت – سوسائٽي – مذهبي رسومات ادا ڪرڻ جي جاءِ

سَنگَتِي = ميل جول وارو – ساٿي، دوستي – ياري – يارائي

سَنڪَرُ = جهيڙو — جنگ — مصيبت — هڪ وڻ جو نالو — هڪ ميوو.
سَنوڪَراَهَڪُ - مؤلف — تاليف ڪرڻ وارو — گڏ ڪندڙ
سَنڪَراَهي = مؤلف.
سَنڪَرهَڻُ = عورت کي پڇائڻ — ترتيب ڏيڻ — تاليف ڪرڻ
سَنڪَرهَڻي - دست — پيچش
سَنڪَرُ - ملڻ — جماع ڪرڻ
سَنوگَمَ = ڏسو (سَنگَمُ) اها جاءِ جتي ٻه درياهه ملن
سَنگهُ - جماعت — گروهه
سَنگهُ = شير — خطاب _ هڪ برج جو نالو اسد.
سَنگهَاتُ - جماعت — گروهه — ڏڪُ
سَنگهَاتي = سائي — دوست
سَنوگهَارُ = قتل ڪرڻ
سَنوگهَاسَنُ = تخت — گادي — ٽاٽو
سَنوگهُٽَنَ = ميلاپ — بناوت
سَنگهَدَاَر - شاهي دروازو — صدر دروازو — لڪي دروازو
سَنگهَرشُ - هڪ شي جو ٻيءِ شي سان رڳڙ جڻ — هڪ جسم جو ٻئي جسم سان ملڻ — مجامعت — هوا — واچ — واءُ
سَنگهَلُ - ٽين — پتل — سلون جو نالو.
سَنگِي = دائمي سائي — رفيق — زال
سَنگِيتُ = راڳ — موسيقي — ڳائڻ
سَنوگِيت وِدِيَا = علم موسيقي — راڳ جو علم
سَنگِيت شاَستر = ڏسو (سنوگيت وديا)
سَنسانُ = عزت — ادب — تعظيم
سَنمَائِي - مهذب — ادب وارو، معزز
سَنمُکُ - سامهون — اڳيان — روبرو
سَنِ نَڌُ - تيار
سُنُوشَا - پٽ جي زال — ننهن

سَنِي = عرض التجا — مدعا
سَنيَاسُ = ڇڏڻ — ترڪ ڪرڻ — تعلقات ٽوڙڻ — فقيرن جو مذهب
سَنياسي = جوڳي — تارڪ دنيا — عابد — زاهد
سَنِيچَرُ = ڇنڇر جو ڏينهن — هڪ ستارو زحل — زائچي جو خانو نحس — ڪيوان
سَٽيمُ = پرهيزگاري — خدا ترسي
سَنيسي = پرگيزگار — متقي — خدا ترس
سُنَيَنَا - سهڻين اکين واري عورت
سَنيوگُ - ٻن شين جو هڪ جاءِ ت ملڻ، ميل — ميلاپ — مجامعت
سَنويهُ - دوستي — محبت — پيار — سڻيې واري چيز.
سَنيهتُ = دوست — محبت — واسطي وارو
سَنيهي = آشنا — عاشق — دوست.
سَوَ = پنهنجو — ذات — دولت — نج — هڪ انگ (100)
سُو = سٺو — نيڪ — ڀلو — اعليٰ
سُ = سٺو.
سَوَا ڀَاوڪُ = پيدائشي — ذاتي — فطرتي — جبلي
سُوَاپُ = ننڊ — خواب — بي خبري
سُواتِي = چنڊ جي پندرهين منزل
سُواَتُ = بهارجي مند ۾ صبوح جو سنهي برسات
سَواَدُ = ذائقو — مزو — لذت — لطف — محبت — مٺائي
سَوادِشَٽُ = مزي وارو.
سَوَا ڌِيَاءِ = پڙهڻ — مطالعو
سَواَڌِينُ = خودمختار — آزاد — مطلق — فعل لازمي
سَوَاڌِيَنَتَا = خود مختاري — ازادي.
سوَارُ = حجرو — ويم گهر — ٻارجي سنڀال جي جاءِ.
سَواَرَٿُ = نيڪ — پنهنجو مطلب — خوشي، دنيائي خواهشون يا ڪاروبار

سوآرٿي = خود غرض – مطلبي – لالچي – لوڀي.
سوارٿه = ذاتي جوهر – پنهنجو حق – پنهنجو قدر – پنهنجي عزت – عزت نفس
سواري = سوئرجي مادي
سواس = ساهه – جان – روح – زندگي – دم – نفس – حياتي – هوا
سواسا = ڏسو (سواس)
سواش = خوشبوءِ دار – سنو گهر
سواسني = مڙس واري عورت سهاڳڻ
سواگت = عزت – استقبال – تعظيم
سوامتوه = بزرگي – برتري – حاڪميت – اختيار
سوامني = مالڪياڻي
سوامي = وڏو – بزرگ – مالڪ – مڙس – آقا – عاشق – راجا – مرشد – گرو – استاد – حضرت – بادشاهه خدا وند تعاليٰ جل شانه
سوان = ڪتو.
سوڇا = خوب صورتي – سهڻائي. زينت
سوڀا = خوب صورتي – سهڻائي. زينت
سوڀاڳيه = مبارڪبادي – خوش قسمتي – عورت جو سهاڳ وارو وقت – جوتش جو چوٿون جوڳ
سوڀاڳيه وتي = مڙس واري عورت. خوش قسمت عورت – سهاڳڻ – سهاڳ واري.
سوڀاؤ = فطرت. خصلت – عادت – چال – روش – طرز – طريقو – رواج – مزاج – طبيعت – خاصو
سوڀڳ = خوش قسمتي
سوئيان = ڏاڪڻ – سڙهه بيڙي جو
سوپتڪ = راتا هو.
سوپڪ = بورچي
سوپڪار = بورچي.
سوپڪاري = بورچي.

سوپن = خواب – ننډ – رويا
سوپن اوستا = عالم ملڪوت
سوتن = هڪ مڙس جي ٻي زال – ٻهاج – ساهيڙي
سوتني = ڏسو (سوتن)
سوت = ڏسو (سوتن)
سوت = ڌاڳا – سٽ – ڏوري. ڊڪڻ – پٽ – دوغلا
سوتا = سچ – ٻارهن جو عدد 12
سوتر = ڌاڳو – ڏور – قاعدو – جٽيو – ويد جو اختصار – متولات – ملفوظات
سوترآتما = روح – ساهه – جان
سوترڌار = ڊراما جو اداڪار – معمار
سوتڪ = پيدائش – ٻار ڄمڻ بعد ايندڙ رت (نفاس) گناهه
سوتڪا = نئين وياڻل عورت
ستل = دوزخ جو هڪ طبقو
سوتنتر = خودمختار – آزاد
سوتنترتا = خود مختاري – آزادي
سوتن = سٽڻ – ڪاڻنج – سوٽ
سوتي = پيدائش – ولادت – ويم
سوتيلا = سوٽ جو اولاد.
سوجن = عزيز قريب
سوجنيه = نيڪي – شرافت – بهتري
سوجها = سڌو
سوجي = درزي – سلو اٽو
سوچ = خيال – غور
سوچار = دل سان سوچڻ
سوچيت = بي فڪر – خبردار – متوجه
سوچت = اطلاع ڏنو ويو – ٻڌايو ويو.
سوچڪ = ٻڌائڻ وارو – سيڪارڻ وارو – مخبر – جاسوس

سُوچڪ = درزي.

سُوچَڻُ = سوچڻ – اشارو – ٻڌائڻ

سُوچَنا = اطلاع ڏيڻ – ٻڌائڻ

سُوچَنا پَتُر = اشتهار – نوٽيس. عام اطلاع ڏيڻ.

سَوَڇُ = صفائي – پاڪائي. سفيدي – بي عيب.

سُوڇي = سئي – ڪيوڙو – ڪنهڙو – جهنگلو – دروازي جي ڪندي

سُوچِي پَتَرُ = مضمونن جي فهرست. ڪتاب – روزنامچو.

سَوُدَامِنِي = بجلي

سؤُدَرُ = سگهو ڀاءُ

سُهودَرُ = حقيقي ڀاءُ

سُهؤُدَرُ = ڀاءُ

سُودَشالا = بورچيخانو – رڌڻو

سُودَلُ = گهر – محلات – محل

سُوڌ = نزديڪ – ويجهو

سُوڌُ = سڀني قسم جو – سڀني حالت ۾.

سُوڌ = پاڪ ڪرڻ – صاف ڪرڻ – قرض ادا ڪرڻ – جاچ – تلاش – پتو – صحت – راز – خبر – مقابلو

سُوڌا = رس – پاڻي – آب حيات

سُوڌائي = سادگي – سچائي – پورائي.

سَوَڌَرمُ = پنهنجو دين – ذاتي ڪم

سُوڌَنا = امتحان وٺڻ – صاف پاڪ ڪرڻ. تحقيق ڪرڻ. ڪنهن ڌاتوءَ کي صاف ڪرڻ.

سَوَديش = پنهنجو ديس – پنهنجو وطن

سَوديشي = ديسي – ملڪي

سوڌ = صابر – تحمل وارو

سَوَرُ = آواز – سُرُ – نغمو – آلاپ – تانُ – آسمان – بهشت – حروف تهجي جا پهريان 16 اکر

سُورُ = ديوتا. سج – تالُ. تانُ – آواز – راڳ – سرود

سَورُ = شمسي – سج جو پوڄاري. ڇنڇر جو ڏينهن. زحل ستارو

سُورا = پهلوان – بهادر – دلير

سوراتري = شوجو ڏڻ – سوراتڙي – ڦڳڻ مهيني جي 14 تاريخ

سُوراٽ = ذات باري تعاليٰ جي تجلي. نور جو جلوو.

سَوراجيه = پنهنجو ملڪ ۽ پنهنجو حاڪم.

سَوَرا شَٽرُ = پنهنجو ملڪ – پنهنجي رعايت

سَورَپ = خوشبوءِ – زعفران – انب جو وڻ

سَوَدبير = بهادر – دلير – سورهيه

سورٻيري = بهادري – دليري – سورهيائي

سُورٺ = هڪ راڳڻي جو الاپ – هڪ عورت جو نالو.

سُورَٺا = شعر جو قسم.

سَورَج = بهادري – دليري.

سُورَج = سج

سُورَج ٻنسي = سج جو پوڄاري

سُورَج گرَهَڻُ = سج گرهڻ. اونده ٿي وڃڻ. جنهن وقت چنڊ زمين ۽ سج جي وچ ۾ اچي ۽ سج جي روشني زمين تي نه پوي بلڪ چنڊ جو پاڇو پوي.

سُورَج مُکي = هڪ قسم جو گل. جنهن جو رخ هميشه سج جي طرف هوندو آهي.

سودَروچل = ڪارو لوڻ.

سُورداس = هڪ نابينا مشهور شاعر ۽ گويو

سفُورگيه = بهشت متعلق

سُورگ = سرڳ – بهشت – آسمان

سَورگ لوڪ = ڏسو (سورگ)

سُورگ گتُ = جنتي – بهشتي – مرحوم

سُورگ گتي = بهشت ۾ گهرڻ

سُورگ گمَنُ = مرڻ – وفات ڪري ويل

سَورگ گنگا = جنتي رستو – آسماني دڳ – تارن جي دنيا – ڪهڪشان.

سَوورگي = بهشتي – پاڪ روح – ديوتا.

سُورمَا = دلير – بهادر – سورهيه

سُورمَلاَر = هڪ راڳ جو نالو – سرملهار

سُوَرَڻ = سون

(سَ = سٺو ورڻ = رنگ) سٺو رنگ – سون – هيد – ڪيڙو – ڏاتورو – چمڪ وارو – منور – خوبصورت – سٺي ذات وارو.

سَوَرَڻ = هڪجهڙو – هم شڪل، هڪ ئي فرقي يا قوم جو هم جنس

سُوَرَڻ ڪَارُ = سون جو ڪم ڪندڙ – سونارو – زرگر

سَوَرُوپ = پنهنجي صورت

سُوَرَوِيرُ = بهادر – سورهيه

سُورِي = عالم – فاضل

سُوريوُدَيه = ترڪو – صبوح – سج اڀرڻ

سُورِيَه = سج – شمس – آفتاب – خورشيد – مهر

سُورِيَه ڪَانتَ مَنِي = آتشي شيشو

سُورِيَه مَنڊَلُ = نظام شمسي

سُورِيَه دَمَنُشُ = سج جو تاءُ

سُوَسَا = ننڍي ڀيڻ

سَوَسوٿ = تندرست – جنهن کي ڪا به بيماري نه هجي.

سَوَسَتِي = ڀلائي – مبارڪ – آمين

سَوَسَتِي واَچَڪ = ڀلائي ڪرڻ وارو – دعائون ڏيڻ وارو – دعاگو.

سَوَسَتِي واَچَنُ = ڪنهن به ڀلائي جي ڪم ڪرڻ کان اڳ حمد و ثنا – نعت – منقبت – قصيدا – مدح ۽ مناجات پڙهڻ – آزي ڪرڻ – دعا گهرڻ

سُوسَنودَيشُ = خوش خبري – بشارت

سُوشُپتِي = خواب غفلت جو سک

سُوڪَارِيه = ذاتي ڪم

سُوڪَتُ = سٺي خبر

سُوَڪُتَا = سٺو ڳالهائيندڙ – فصيح

سُوَڪُتَمُبُ = هڪ خاندان جو

سُوڪَرُ = سوئر – خنزير

سُوَڪُرتُ = پنهنجو ڪم ڪيل – خودڪا

سَوُڪَدِيَه = سهنجو – آسان – سولو – سکول

سُوَڪُشَمُ = تمام ننڍو – نحيف – ضعيف – نورڙو – باريڪ – لطيف

سُوڪُشَمَتَا = ننڍڙائي ننڍڙائپ، باراتو وقت

سُوڪُشَمُ دَرشي = باريڪ بين – برنظر – هوشيار – چالاڪ

سَوڪُلُ = ساڳي خاندان يا نسل جو، ساڳئي مذهب يا ڌرم جو

سُوُڪُمَارِيَه = تمام نازڪ، جواني

سَوُڪَنُ = ٻهاڄ – مڙس جي ٻي زال

سُوڪَنَا = چوسڻ، پيئڻ

سُوڪِيَه = آرام – خوشي.

سوُڪِي = ماتمي – ڏکايل – سوڳوار

سَوَڪِيَا = نڪاح واري زال

سُوڳُ = سوڳ – ڏک – رنج – غم – ماتم – افسوس – مصيبت

سَوگَنڌُ = قسم – سوڳند – حلف

سَوگِياتُ = عزيز قريب

سُولُ = ڪنڊو – تير جي نوڪ – ٻرڇي جي چوٽي. قولنج جو مرض

سولاَسُ = شوخ

سوُمُ = چنڊ – سومر جو ڏينهن – آسمان – آب حيات

سوُمَنَاتُ = سومنات – هڪ مندر – گجرات ۾ جنهن کي محمود غزنوي ڊاهيو

سوُمَوَارُ = سومر جو ڏينهن

سَومُيَه = چنڊ – عطار، بردبار – ڪمل وارو

سُوميَ تَا = سڌو - سنجيدو

سؤنُ = جون - اداسي - تارڪ دنيا. هڪ نديءَ جو نالو

سؤنْ = گڏ - ساڻ

سَوَنَ = آواز - نغمو

سُونَ = پيدائش - ڪلي - گل - ميوو - پٽ

سُونَا = خالي - يودان

سَوَنْدَرَ = خوبصورتي - چوڪ - دمڪ - رنگ روپ

سَوَنْدَائِي = سستائي - سهانگائي.

سؤنِڪ = شڪاري

سُونْگِيا = نشان - اشارو - علامت

سُونو = چوڪرو - پٽ

سُونْهَا = سهو - هڪ ڏچڻو جانور.

سُونْهَ = قسم - سوڳند - عهد

سُونِي = خالي - اداس

سُونْيَ = ٻڙي - زيرو - (0) (.) حلقو.

سُوَهَ = بين _ وات سان وڄائڻ وارو ساز

سَوهارڙ = دوستي - رشتيداري

سوبَا = پنهنجي پرڻايل عورت

سِيوِيَ = پنهنجو

سُوهَمْ = اهو ئي مان آهيان - انالحق

سُوهِني = ڦريو - ٻهارو - ٻهاري. هڪ راڳڻي جو نالو. ميهار جي محبوبه

سؤيت = سفيد - اڇو - زهرو ستارو

سؤيتَامُبَر = سفيد پوشاڪ - جين ڌرم جو

سُويتَ مَڻ = هيرا

سَوَيڇا = پنهنجي دلي ارادي وارو ڪم ڪرڻ.

سُويڇا = خواهش

سُويڌ = پگهر - گرمي

سُويڌج = پگهر ۽ گرمي جي اثر ڪري پيدا ٿيندڙ جراثيم - جُون وغيره

سَوِيُر = ساجهر - پهرپائين - تيز جلدي

سُوَيْرِنِي = بدڪار عورت - فاحش عورت

سَوَيْرِي = پنهنجي مرضي مطابق هلندڙ عورت.

سَوَيُسَڪ = هم عمر - هڪ جيڏو - سرتو - هم عصر

سويڪَار = ونڻ - مقبول ڪرڻ. مڃڻ. رضامندي - راضپو - منظور

سَوَيَمْ = ازخود - پاڻ مرادو

سَوَيَمْ ڀو = خود بخود پيدا ٿيڻ وارو - خدا تعاليٰ

سَوَيُم پرڪاش = پنهنجو پاڻ روشن

سَوَيَمْ وَرْ = چوڪريءَ جو پاڻ مڙس چونڊڻ.

سَهَ = سهپ. همراهي - ساٿ.

سَهَا ڪَارْ = مددگار

سُهَاڳ = نٿ _ اهو زيور يا ڳهه جيڪو مڙس جي نشاني جاتو ويندو آهي. مڙس جي مرڻ تي ۽ ان جي مرڻ بعد نه پائبو آهي. خوش بختي

سُهَاڳڻ = جنهن عورت جو مڙس زنده هجي.

سهَانَا = ڏسي دل خوش ٿئي. ريس ڪرڻ.

سَهَانَ = سهڻو - وڻندڙ - دلربا

سُهَاوَنَا = ڏسو (سَهَانَ)

سَهَانْ ڀوتِي = همدردي ڪرڻ

سَهَائِ = مدد ڪرڻ وارو

سَهَايتَا = مدد - سهارو - تائيد

سَهَايڪ = مدد ڪندڙ - مددگار

سَهَائِي = سهارو ڏيڻ وارو - مدد ڪندڙ.

سَهَ پَاٺِي = گڏ پڙهندڙ

سَهَ اَڌ يَائِي = هم سبق - هم جماعت

سَهتَ = ساٿ - همراه. گڏ.

سَهْتوهَ = ميل جول - گڏجاڻي.

سَهَجَ = گڏ جاول - عادت - فطرت - سڳو ياءَ - جاڙا ٻار.

سَهہَ جَنْمَا = جاڙا ٻار جاول.

سَهہَ چَارِي = ساٿي – دوست

سَهہَ چَرُ = گڏ رهڻ وارو – نوڪر

سَهہَ چَرِي = گڏ رهڻ واري عورت

سَهہَ چَارِنِي = زال – سنگتياڻي.

سَهدَانِي = نشاني – نشان – علامت

سَهہَ ڌَرمُ چَارِي = زال

سَهہَ ڌَرومُ چَارِنِي = زال

سَهہَ ڌَرمِنِي = زال

سُهَرُتُ = سٺي طبيعت وارو دوست – رشتيدار

سُهَروتَا = دوستي – مائٽي. محبت

سُهَرُوْ = نيڪ دل – سڄڻ – گهڻو گهرو

سُهَرودِيہ = صاف دل وارو

سَهَرونَا = ڏکڻ – ٽڙڪڻ – ڪنبڻ

سَهَسَ = همت – طاقت

سَهسَا = جهٽ پٽ – جلدي هڪدم

سَهَاڪشِي = شاهدن سان گڏ.

ساکي = شاهد

سَهَسَاتَنُ = شيش ناڳ

سَهَسَ = هڪ هزار

سَهَسَرُ = الف – (1000)

سَهَسرَاڪشُ = هزارين اکين وارو – خدا تعاليٰ

سَئيرنَدِي = ٻانهي – نوڪرياڻي

سِيْسُ = سر – مٿو – منڍي – راس = ڳچي – گردن

سِيسُ ڦُولَ = چوٽي ڦل – هڪ زيور جيڪو وارن جي چوٽيءَ ۾ عورتون وجهن ٿيون. پوني.

سَئِيشُ = بقايا – باقي – پاڇي – آخر – نتيجو – تتم – خاتمو – ناڳ جو قسم. جيڪو ناڳن جو بادشاهه سڏبو آهي. اهو ناڳ جنهن جي مٿي يا ڦڻ تي وارن جي جهنڊ هجي. (شيش)

سِيڪَرُ = ڦُونڊ – قطرو – ڦڙو ڦڙي.

سِيڪَرُ = جلد – تڪڙو – جهٽ پٽ

سَيلُ = جبل – ڪوهه

سِيلُ = مزاج – چال – طبيعت

سِيلُ = پالو – ٻرڇي – ڏڦو

سِيلاَ = ڏسو (سَيلُ)

سِيلاَ = آلو ڪيل – پسايل – تَر

سِيلْوَانَ = نيڪ مرد – رحم دل

سِيمَا = حد – سرحد – سوار

سِيمَنْتُ = سينڌ عورتن جي – هڏن جو جوڙ. اها عورت جنهن کي ڇهن يا اٺن مهينن جو ٻار پيٽ ۾ هجي ءَ قربان ٿئي.

سَيَنُ = سمهڻ – ننڊ ڪرڻ. آرام ڪرڻ.

سِينَا = فوج – لشڪر – سپاهي.

سَيَنُ = فوج

سِينُ = فوج

سَئينَا = هڪ ٻئي کي اکين سان اشارو ڪرڻ.

سَئينِي = ڏسو (سَئِينَا)

سِينَا پَتُ = فوج جو وڏو آفيسر سپهه سالار – ڪمانڊر انچيف

سَئينَا پَتِي = ڏسو (سَينَاپَتُ)

سَئينَانِي = ڏسو (سَينَاپَتُ)

سَئِينڌُ = کاٽ – چور چوريءَ جي ارادي سان پٽ کي جيڪو سوراخ ڪندا آهن. جنهن مان چور ٻہ لنگهن ءَ سامان ٻہ ڪڍن.

سِينْڌُ = ڦڙو ڦڙو ٿي پاڻيءَ جو نڪرڻ.

سَيَنْدَنُ = گاڏي – گاڏڙو – گاڏي هلائڻ وارو.

سَئِينْڊُورُ = سندر – هڪ ذاتو ڳاڙهي رنگ وارو – جنهن جي ڪاٽڻ سان آواز ويهي ويندو آهي. خوشيءَ جي

موقعي تي نرڙ تي ٽڪو ڏيڻ يا ليڪو ڪڍڻ. شاديءَ جي وقت عورتن جي سينڌ ۾ لڳائڻ.

سَئينڌُو = سنڌو نديءَ جي واديءَ ۾ پيدا ٿيڻ وارو – سينڌو لوڻ گهوڙو – واقف – دوست.

سَهَسْرپَادَ = سج

سَهِشْڻُو = سهپ وارو – برداشت ڪندڙ.

سَهَڪَارُ = مددگار – قلمي يا پيوندي انب جو وڻ – ميوو – انب

سَهَڪَاري = گڏجي ڪم ڪندڙ – مددگار

سَهَ گَامِي = ستي – جيڪا عورت مڙس جي لاش سان گڏ سڙي مري. هندو مذهب جي هڪ رسم جنهن کي ستي لڪڙي جي رسم چيو وڃي ٿو.

سَهْ گَمْنَ = ڏسو (سَهَ گَامِي)

سَهَ مَرَنْ = ڏسو (سَهَ گَامِي)

سَهَنْ = سهڻ – صبر – غمخواري، سهڻ وارو

سَهَنْ شِيلُ = صبر ڪرڻ وارو. تڪليف سهڻ وارو

سَهْنْڪَارُ = صابر

سَهَوَاسُ = پاڙي ۾ رهندڙ – پاڙيسري – پاڙو

سَهَوَاسِي = ڏسو. سَهَوَاسُ

سَهُودَرُ = سڳو ڀاءُ – حقيقي ڀاءُ – ساڳئي پيءُ ماءُ جو ڄڻيل ٻار.

سَهُوڊُ = حرامي ٻار – نڪاح کان اڳ پيٽ ٿيل ۽ پوءِ ڄاول

سَهُويَا = بردبار – تحمل وارو.

سَيَهُوڳِي = ساٿي – ساڳئي ڌنڌي وارو – هڪ جيڏو – حال ڀائي.

سَهْيَه = سهڻ جي قابل

سِي = هڪ سو (100) ڪاميابي – فتح

سَيَا = بسترو – وڇڻو

سِيَارُ = گدڙ – هڪ سياڻو جهنگ جو جانور

سِيَالُ = ڏسو (سيانُ)

سَيَانَا = ڏسو (سيانُ)

سَيَالُ = زال جو ڀاءُ – سالو

سِيَامُ = سام – راڳ جو نالو – ساڻو رنگ – ڪارو

سِيَامَا = ڪارو رنگ – ڪارو

سِيَامتَا = ڪاراڻ – سياهي – انڌيرو – اونداهي – تاريڪي

سِيتُ = سردي – آلاڻ – ماڪ – پارو

سَيتُ = سفيد – سپيت – اڇو – صاف

سيتُو = پل – چاڙهي – ڏاڪڻ

سيتَا ڦَلُ = شريفو – هڪ سٺو ميوو – سٺي ڦل جو وڻ

سِينَتَا = ٿڌاڻ

سِيتْ جُورُ = ڏڪڻ وارو تپ – بيماري – تپ محرڪو.

سِيتْ ڪَالُ = سياري جي مند – سيارو

سِيتَلُ = ٿڌ ٿڌو

سِيتَلاَ = ماتا بيماري جا چيچڪا

سِيتَلْ پَانِي = هڪ قسم جي ٿڌي

سَيچتُ = پسايل – پسيل – پچايل

سِيکَا = تعليم – سکيا – ترتيب

سِيدُ = روڪڻ – روڪ

سِيرُ = هَرُ – هر ۾ جوٽيل ڏاندن جو رسو.

سَينڌُيَا = ڪاٽ هڻندڙ چور – زهر

سَئينڪُ = فوجي – سپاهي – سنتري.

سِينَهَ = اروڙ بلا – وڏو نانگ

سَينْيَه = فوج – لشڪر

سَيَنْيَه = نڪيٽ = ڇانوڻي (اها جاءِ جتي لشڪر رهندو هجي)

سيوَا = خدمت – عبادت – پوڄا – نوڪري – غلامي – بندگي، فرمان برداري – خدمت گذاري

سَيڻشو = سٺو نالو – ناموس

شيوآن = حد — سرحد
سُيوَٽ = پوڄا ڪيل — پوڄيو ويو
سيوَتِي = هڪ گل جو نالو
سُيوَڪ = نوڪر — غلام — ملازم — چيلو — مريد — خليفو — پوئلڳ — خادم
سُيوَڪائي = نوڪري — خدمت — بندگي — مريدي
سَيوَڳ = سٺي قسمت — ڀاڳ ڀلو
سُيوَڻ = خدمت — پوڄا
سُيوَڻا = شيوا ڪرڻ — خدمت ڪرڻ
شيوي = پوڄاري — مريد — نوڪر — ٻانهون — داس
سُيوَيَہ = پوڄا جي لائق — مخدوم جنهن جي خدمت ڪئي وڃي
سَيُهَـڙڻ = برداشت ڪرڻ — تحمل ڪرڻ — سهڻ
سيُهَـڙنِي = تحمل وارو — بردبار

ش

ش= هڪ اکر_ الف ب جي 52 اکرن مان هڪ اکر_ سنڌي_ هنديءَ_ اردو_ پارسي ۽ عربي الفابيٽ مان هڪ اکر. جنهن جو آواز (شِينُ) آهي.

شُ = شيواجي جي نالي جو مخفف = هتيار — مبارڪ — دل — وار — اعليٰ — هوشيار — برباد — باقي — عقبيٰ جي نجات

شَاپُ = بد دعا پٽ پاراتو — نفرت

شَاپُوڌَارُ_ بد دعا کان نجات ڏيندڙ.

شَاتُ = (شَانُتَ) سانت — آرام

شَاتْرَوُ = دشمني — مخالفت

شَاتْرُ = دشمن — ٺڳ — دغاباز.

شَاٽُ = ڌوتي — ڪليل پوشاڪ — احرام ٻڌڻ — ڪفن. ڍلو لباس — اڻ سبيل لباس

شَاٽِڪَا = عورتن جي ٻڌڻ جي ساڙهي.

شَاٺِيَہ = بدي — بدڪاري — مڪر — فريب — ٺڳي — دغا بازي

شَاٺِيَا تَا = جاهلي — احمق پائي

شَادُوَلُ = شاداب — سائي گاهه سان ڍڪيل زمين

شَارُ = چٽ ڪمرو. رنگن وارو

شَارُو = ساليانو — سال جو — فصلي — بيماري

شَارُڪُ = چيني لشڪر.

شَارُڪَرُ = ڪير جي ڦيڻ يا گجي. ملائي — سٿي

شَارُڪَڪُ = ڏسو (شارڪُ)

شَارُنگُ = ماڪ، جي مک — هاٿي — پاپيهو — (هڪ پکي) پپيهو — (مينهڻ (پکي) مور — پونر ڏيٺو يا ڏيو.

شَارَدَا = راڳ جي رائي

شَارَوَرِي = رات

شَارِي = هاٿي. اٺ ۽ گهوڙي جي جهل

شَاسُ = حڪم — تعريف

شَاسڪُ = سيکاريو ويو — راڄ جا ماڻهو.

شَاسُتَا = حاڪم — حڪومت — استاد — پنڊت — پڙهائڻ وارو

شَاسِتَا = استاد

شَاسُتِي = حڪم — اجازت حڪومت

شَاسُتَرُ = مذهبي يا روحاني ڪتاب — ڪنهن درويش يا مُني جو لکيل ڪتاب

شَاسُتَرُ اَرٿُ = علمي بحث مباحثو. ديني مناظرو

شَاسُتَرُ اَنُو سَارُ = قانون جو ڪتاب

شَاسُتَرُڪَارُ = مذهبي ڪتاب جو لکيڪ مصنف

شَاسُتَرُ گِيَاتَا = شاستري — پنڊت — عالم — گياني.

شَاسُتَرُ گُيَہ = ڪتابن جو ڄاڻو — ماهر.

شَاسُتَرُورُڌُ = مذهب جو باغي — ڪتابن جو باغي

شَاسَڪُ = حڪام — حڪم ڏيڻ وارو

شَاسَنُ = حڪم — فرمان — امر — ارشاد — حڪومت — اصول — سزا — نصيحت — دستاويز.

شَاسَنُ پَتُرُ = حڪم نامو — فرمان — آرڊر.

شَاسِيَہ = سيکارڻ جي لائق.

شَاشُڪُ = سهو — هڪ ڊڄڻو جانور

شَاشُوَتُ = جيڪو سدائين دائم قائم رهي — خدا تعاليٰ

شَاڪُ = ساڳ — ڀاڄي — هڪ راجا سالباهڻ جو سَن

شَاڪَا = ڏسو (شَاڪُ)

شَاڪُتُ = شڪتي کي پوڄڻ وارو. طاقت جو مريد

شَاڪُتَڪُ = ڏسو (شَاڪُتُ)

شَاڪَا = تاريخ

شَاکُ = شاخ -- ٽاري - ڏاري - حصو - سينگ - ڪمان - درياهه مان نڪتل واهه - ڪئنال

شَاکَامُرگُ = باندر - پولڙو.

شَاکِي = باندر

شَالُ = ساريون -- چانور

شَالَا = گهر - رهڻ جي جاءِ ـ مقام

شَالَ = گهر

شَالُرُ = پنجرو - ڏاڪڻ - هاٿي جو ننهن

شَالَ ڀَنجِڪَا = ڪٺ پتلي -- ناچڻي -- طوائف

شَالَگرَامُ = وشنو جي هڪ مورتي جيڪا گول پٿر جي هوندي آهي. جنهن کي هندو پوڄن ٿا.

شَالُو = ڏيڏر

شَالُور = ڏيڏر

شَالِي = صاحب - مالڪ -- چانور - ساريون

شَامُ = ڪارو - سانورو - آرام - شري ڪرشڻ جو لقب

شَامَا = هڪ پکي جنهن جو سهڻو آواز ٿيندو آهي. ڪوئل.

شَامبري = دنيا - ڪارنامو - جادوگري -- جادوگر جي زال

شَامَتُ = سانت - قرار -- آرام

شَانُ = هڪ پٿر جنهن تي اوزار تکا ڪجن. سراڻ جو پٿر

شَانَتَ = ڏسو (شَامَتُ)

شَانتِي = سک - آرام . امن -- وصال.

شَاوَرُ = پاپ - گناهه -- ڏوهه.

شَاوَڪُ = ٻچو - ڇوڪرو

شَايَرُ = بهادر - دلير

شَبدُ = لفظ -- ڪلمون -- ٻول -- آواز - بيت -- گيت

شَبدُبَرهَم = خدا جو آواز - هستي -- اوم جو آواز

شَبدُ ٻَٽيئڻ = ٻڌڻ جي قوت

شَبدُ ڀيدِي = اکيون ٻڌي آواز تي نشانو هڻندڙ

شَبدُ پَرمَانُ = اهڙا دليل جيڪي ڪتابن موجب هجن. منطقي دليل -- پڪا ثبوت

شَبدُ شَاسْتَرُ گرامر -- صرف نحو

شَبدُ = خيمو -- شاميانو -- تنبو

شِوِرُ = ڇانوڻي -- لشڪر گاهه

شَبرِي = ڀيلڻ -- گهٽ ذات واري عورت

شُبُ = سٺو -- ڀلو - نيڪ - مبارڪ

شُبَا = رونق - ڀلائي

شُبَاچَارُ = نيڪ هلت وارو

شُبَانگُ = خوب صورت. حسين عورت

شوبُ چِنتَڪُ = گهڻ گهرو - ڀلو گهرندڙ

شُبرُ = سفيد - اڇو - اجرو -- صاف -- پاڪ -- چاندي -- صندل - عاج - بي عيب

شُبرَهُ = ڏسو (شُبرُ)

شوبُ ڪَالُ = سٺي ساعت - ڀلو وقت

شُبَگُ = ڀاڳ - بخت - خوش قسمت

شُبَگَا = ڀاڳ واري عورت - اها عورت جنهن کي سندس مڙس گهڻو پيار ڪري

شُبَ لَگَنُ = سهڻو وقت - سٺي ساعت - شعوري ساعت

شَپُ = بد دعا - پٽ پاراتو. بي عزتي

شَپَتُ = بد دعا - لعنت

شَپَٿُ = قسم - سوڳند - حلق

شَپَنُ = گاريون - بد دعا - پاراتا.

شَڦُ = وڻ جي پاڙ - حيوانن جا ڪُرُ

شَبِي = سج جو شعاع

شَتُ = سَوَ - (100)

شتُ = ڪمزور - جڏو.

شَتَايُدُ = سوورهين جو

شَتَابُدِي = هڪ سو سال صدي

شَتَادَاَنُ = اهو شخص جنهن کان گهڻا ماڻهو سوال ڪن - اهي ٻڌي پوءِ هر هڪ کي جواب ڏيڻ وارو

شت پَتَر - ڪنول جو گل. نيلو فر گل

شَتُرَ - دشمن

شَتَرتا - دشمني

شَتَ شَهَ - سهسين - سوين

شَتَڪَ - هڪ سيڪڙو - هڪ سو

شَتگهني - توب - وڏي بندوق

شَتَ مَاري - حڪيم - طبيب

شٿِل - ڍلو - سست - پيرانُ - ناتوان - ٿڪل - ماريل

شَٽ - ڇهه - 6 جو انگ

شَٽ پد - ڇهن ڄنگن يا پيرن وارو. مک - ڀؤنر - ڏينيو

شَٽ دِشا - ڇهه طرف. اولهه - اتر - اوڀر - ڏکڻ - آسمان - زمين

شَٽَر - ڇهه - 6 جو انگ

شَٺ - برو - بڇڙو - خراب - ضدي - مڪار - ڪپٽيو - بي ايمان - شرير - فتنه باز - ظالم

شَٺتا - بدي - بغض - ظلم - حسد

شُٺت - دغا بازي - مڪاري

شُچ - سفيد - اڇو - پاڪ شفاف

شُچا - پاڪائي - صفائي. بي گناهي

شُچِتا - صفائي.

شِڇا - (شڪشا) تعليم - تربيت

شِڇِت - تربيت حاصل ڪيل - تعليم ورتل

شِڇڪ - (شڪشڪ) استاد - پڙهائڻ وارو

شُچِي - طاقت - پاڪ - صاف

شُڌ - صاف - پاڪ. بي عيب - درست - تنها - اڪيلو - يڪتا بي نظير

شڌ - پورو ڪيل - حاصل ٿيل. مشهور - تيار

شُڌا - بک

شُڌ پتر - معافي نامون

شُڌتا - صفائي - پاڪائي - صحت

شُڌوُدَڪ - پاڪ صاف پاڻي - آب زم زم - گنگا جمنا ۽ سنڌوءَ جو پاڻي

شُڌِي - صفائي - پاڪائي - طهارت - بي گناهي.

شَڊ - ڇهه - 6 جو انگ

شَڊگهري - ڏونگري - ڏينيو - ڀونر

شِرا - نس - رڳ - نبض - جمع شرائيون

شَراپ - بد دعا

شَراٽا - آواز - آهٽ

شَراڌ - مذهب موجب بزرگن جي ارواحن کي ثواب پهچائڻ واري خيرات

شَرانت - ٿڪل

شَرانتي - ٿڪاوٽ

سَراو - ڏيو - ڏيئي

سَراڌڪ - ٻڌڻ وارو - جين مت کي مڃڻ وارو.

شَراوڻ - هندي سال جو هڪ مهينو - ساوڻ جو مهينو - برسات جو مهينو

شَرت - سال - سن

شُرت - ٻڌل - اهڙا روايت جيڪا ڏاڏن کان ٻڌندا پيا اچون - ديني علم

شَرت ڪال - خزان جي مند

شُرتي - سڻڻ - ٻڌڻ - ڪن - ويد - اپنشد

شَرَت - ڪرڙي - سانُدر - پن ڇڻ جي مند - خزان سرء

شَرو - موسم سرء - خزان

شَرورت - ڏسو (شرو)

شَرڌا - اعتقاد - ايمان - يقين

شَرڌالو - محبت وارو

شِرش - متو - منڍي - ڳچي - راس

شَرڪر - واري - ريتي

شَرڪرا - کنڊ - پٿريون - واري - ريتي.

شَرگال - ڪتو - هڪ سياڻو جهنگلي جانور

شرَمْ = محنت - مشقت - ٿڪاوٽ

شَرمَا = آرام - خوش

شرَمْ جيوي = مزور - هاري - حمالي

شرمي = محنتي

شَرَنْ = بچاءُ - اڙ - آسرو - پناهه

شَرَنَا گتَ = حفاظت

شرنگ = چوٽي - سڱ - برتري

شرنگار = سينگار - زيب زينت - زيور - آرائش

شرنگي = سڱن وارو

شرنيو = بادل - جهڙ - هوا

شرمِيَہ = پناهه گير - پناهه وٺندڙ

شَرو = غصو - ڪاوڙ. هٿيار - ماري وجهڻ

شِرو = سر - مٿو - ڳچي

شروت = ڪَنُ = درياهه جي سير

شروتا = ٻڌڻ وارو

شروتر = ڪن

شروترير = الهامي ڪتاب پڙهڻ وارو

شرود = وارَ

شرودري = رات - عورت - هيڊ

شروگال = گدڙ - هڪ جانور

شروفني = هڪ قسم جوگهه - عمدو اعليٰ.

شرون = چنڊ جي ٽيويهين منزل

شرودِيشت = پڳ - پڳڙي - پٽڪو

شري = حضرت - سڳورو - فقير

شري ڦَلُ = ناريل

شرير = جسم - سرير - ڪايا

شريري = جسم وارو - انسان

شريمان = دولت وارو - اقبال وارو - خوب صورت - وشنو جو لقب

شري مت = ڏسو (شريمان)

شري سُٺ = ڏسو (شريمان)

شرين = سهارو - پروسو

شريني = سلسلو - قطار - طريقو - صف - قطار

شري يت = دولت وارو شاهوڪار

شري يڪت = سيٺ

شَسْتْ = جنهن جي تعريف ڪجي

شستر = هٿيار - اوزار

شسترآگار = اصلح خانو - مال خانو

شسترشالا = ڏسو (شستراگار)

شش = سهو - هڪ ڊڄڻو جانور

ششڪ = ڏسو (شش)

شِڪش = تعليم ڏيڻ - سيکارڻ

شِڪشيت = سکڻ جي لائق

شِڪشي = حڪم - حڪومت - مدد سزا

ششٽي = سٺ - 60 جو انگ

ششر = هڪ مند جيڪا هندي مهينن مانگهه ۽ ڦڳڻ ۾ ايندي آهي. پاري جو وقت - ماڪ - شبنم

ششرڪال = موسم سياري جي. جنوريءَ کان مارچ تائين.

ششروشا = نوڪري - خدمت - غلامي

ششروشڪ = خدمت گار - ملازم - نوڪر

شُشڪ = ڪچو - رس کان سواءِ.

شِشن = مردانو عضوو

ششو = ٽن سالن جو ٻار. مريد - طالب علم

شَشوت = هرهر - هميشه

ششي = چنڊ - ماهه - قمر

ششن = چنڊ

ششيا = (تشيشيہ) مريد - چيلو - خليفو - شاگرد - طالب علم

شڪ = قدرت

شُڪ = طوطو

شَڪتَ = طاقت _ قوت – قدرت

شَڪتتا = طاقت

شَڪتي = طاقت

شُڪتِي = سَنڪُ = سپي – سَتي – اک – بواسير جي بيماري

شَڪتي شالي = قدرت وارو – قادر – خدا پاڪ.

شَڪتي مانْ = طاقتور – زور وارو.

شَڪتي متي = طاقت واري عورت.

شَڪتي هينْ = ڪمزور – بي طاقت

شَڪَٽ = گاڏي – ڇڪڙو

شَڪَرُ = ڪنڊ

شِڪَرُ = جبل جي چوٽي – جبل جو قلعو – مور – ڪڪڙ – گهوڙو

شِڪَرُ = ڏسو شِڪَر

شُڪرُ = صاف – باهه – منيءَ جو پاڻي. نطفو – تخم – زهرو تارو – جمع جو ڏينهن

شُڪرُوارُ = جمعي جو ڏينهن

شِڪشا = تعليم – نصيحت

شِڪشا پترُ = وصيت نامون

شِڪشا پرڪرنْ = تعليم جو وڏو آفيسر

شِڪشِت = سيکاريل – پڙهايل. تعليم يافته – عالم – داناءَ – چالاڪ

شِڪشڪ = سيکارڻ وارو – تعليم ڏيڻ وارو – استاد – گرو – مرشد

شَڪلُ = چمڙي – کل – ڇلڪو

شَڪلُ = مڇي

شُڪلُ = اڇرو – سفيد – اڇو – صاف

شُڪلا = روشن – سفيد

شُڪلُ پڪش = هر مهيني جو پهريون اڌ

شَڪنُ = سوڻ – فال

شَڪنتُ = پکي – هڪ قسم جو ڪيڙو

شَڪنتلا = هڪ ديوي جو نالو – هڪ ڊراما جو نالو

شِڱا = چوٽي – باهه جو شعلو – بتيءَ يا ڏيئي جي لاٽ

شِڪنڊ = مور جو پڇ

شِکِي = باهه – مور – هڪ وڻ

شَڪيتا = امڪان – قدرت

شَڪيه = ممڪن – ٿيڻ جي لائق

شِڪيه = ڇڪو – ٽنگڻو – اڇڻ

شِلا = سِرَ – پٿر

شلاجتُ = جبل جي رس – جبل جو ڪونر

شلاجيتُ = ڏسو شلاجتُ

شلاڪا = سرمي پائڻ جي سَرائي

شلاگها = تعريف – خوشامد – چاپلوسي

شلاگهنُ = پنهنجي تعريف پاڻ ڪرڻ. خودشنائي

شلاگهنيه = تعريف جي لائق

شلاگهيا = تعريف

شَلپ = پتنگ – لغڙ

شِلپ = هٿ جو هنر – دستڪاري

شِلپ بدِيا = فن صنعت

شِلپ شالا = ڪارخانو – هنري تعليم

شِلپڪ = ڪاريگر – هنرمند

شِلپ ڪارُ = ڪاريگر

شِلپي = ڪاريگر

شُلڪ = محصول – ڪرايو – ڀاڙو – في – رشوت – اها رقم جيڪا ڪنوار جو پيءُ – گهوٽ جي پيءُ کان شاديءَ کان اڳ وٺي.

شلوڪ = بيت – شعر – شهرت – ناموس

شليش = جوڙ – ملاٽڻ – ميلاپ – ملاقات – ذومعني

شَلِيشمَا - نڪ مان پاڻي وهڻ - ليس - زڪام - ڪنگهه.
شَلِيَه - تير - ٻاڻ - مڏو
شَمُ - نفس تي قبضو ڪرڻ - ساهه روڪڻ - هڪ عبادت جو قسم - ويراڳ
شَمبَلُ - ڪنارو - حد - اهڙو ڪاڏو جيڪو مسافريءَ ۾ ٻڌي ڪنجي.
شَبَلُ دِويپُ = عربستان جو ملڪ
شَمبُڪَ = گهگهو - سونک - ناد - وات سان وڄائڻ وارو ساز
شَمپَا = بجلي
شَمِتُ = سهڻ وارو - سهست
شَمَتُ - سڪون - آرام
شَمَسَا - ذڪر - تعريف - ثنا
شَمپَا - هڪ گل - هڪ گل جو وڻ
شَمستُ = تعريف ڪيل - ساراهيل
شَمُسيَر = تعريف لائق - خدا پاڪ
شَمشرُو = مجرو - مجون
شَمشَانُ = مسان - مسڻ - مردن ساڙڻ جي جاءِ
شَمَنُ - تسڪين - همت - عزرائيل. آرام ڏيڻ وارو - پري ڪري ڇڏڻ وارو
شَمُوَر = پاڻي - سنک - ناقوس - ناد
شَمِي - امن وارو - بيٺل - هڪ وڻ
شُمِيُو = خوش
شَن = خاموسي
شُن = ڪتو
شُنُڪ = ڏسو (شُن)
شَنُڏ = ڪدڙو - نامرد
شَنُڍ = ڏسو (شَنُڏ)
شُنُڊ = هاٿيءَ جي سونڊ
شُنڊِڪ - شراب خانو - مئخانو
شَنِشچَرد - ڇنڇر جو ڏينهن - هڪ ستاري جو نالو - زحل
شَنڪُو = شيک - شيخ جمع شيخون - نوڪ واري چيز
شَنڪ = گمان - شڪ - خوف - ڊپ
شَنڪَرُ = فائدي ڏيڻ وارو
شَنڪَرَ اَچارَج = هندو مذهب جي هڪ فرقي جو باني - شنڪر آچاريه
شَنک = سنک - ناد - ناقوس - نفيل - وڏو ڪوڏ - عبادت يا جنگ جي وقت وڄائي - ڦوڪي آواز ڪري ماڻهو گڏ ڪرڻ.
شَنکِنِي = ڳڻن جو عدد. جنهن ۾ هڪ سو پدم هجن. جنهن ۾ گهٽي شهوت هجي. شهوتي عورت.
شَنُوشَا = پٽ جي زال - ننهن
شَنِي = ڇنڇر - زحل
شَنِچَرُ = ڇنڇر جو ڏينهن
شَني وَارُ = ڇنڇر جو ڏينهن
شُنيَه = ٻڙي (٠) زيرو () صفر - خالي - آسمان
شُونيَه = ڏسو (شنيه)
شَوَ = لاش - مردو - جنازو - شِوُ - مبارڪ - آنڊوڙا - گدڙ.
شَوَاسُ = ساهه - روح - دم
شَوَاسَا = ڏسو (شَوَاسُ)
شَوَانُ = ڪتو
شوُڀُ = رونق وارو - خوبصورت - نور - حسن وارو - جهلڪ
شوُڀَا = نور - حسن - جهلڪ - چمڪ - حسين - سهڻو. خوبصورت - سجايل - سنواريل - زينت وارو
شوُڀَايمَانُ = ڏسو (شوُڀَا)
شوُڀمَانُ = سونهن وارو.
شوُيَنُ = سنو - پلو - اعليٰ ۽ مدو

شوپَنَا - خوب صورت عورت
شَوْپَچْ = چنڊال - گهٽ ذات وارو - حرام خور - ڪتا ڪائيندڙ
شَوْچْ - صفائي - پاڪائي. غسل ڪرڻ
شوچِتْ - غمگين - غم وارو
شوچَڪْ = فڪر ڪرڻ وارو - ڳڻتيءَ وارو
شوچَنْ - رنج ڪرڻ - غور ڪرڻ - فِڪر ڪرڻ
شوچَنِيْه = غور لائق - زير وِيچار
شوچَمْ - باريڪ - سنهون
شُودرْ = برهمڻن جي پاڙي مان - گهٽ ذات وارو
شوڌْ = صفائي - جاچ - جستو - قرض جي ادائگي
شوڌِتْ = پاڪ ڪيل - صاف ڪيل
شوڌَڪْ = پاڪ ڪندڙ، تحقيق ڪرڻ وارو - جلاب ـ ونڊڻي - جيڪا رقم ونڊ جي
شوڌَنْ - ڏسو (سوڌَنُ)
شوڌَنِي = ٻهاري - ڦريو
شوڌِشْ = سورنهن (16)
شوڌَشْ داَنْ = سورنهن شين جي خيرات
شَوْرَ = پيل - جهنگلي - صحرائي - جابلو
شُورَ = بهاد - دلير - سچ
شِوِرُ = ڇانوڻي - لشڪر جي رهڻ جي جاءِ
شُوربِيرُ = ڏسو (سُورْبِيرُ
شُوْرَپْ = شورو - رهو - سُوپ
شورَتَا دليري - جوان مردي
شُورَتْوهْ - سورهيائي
شوورُويرُ = سورهيه - بهادر
شَوْرِيَہ - بهادري - سورهيائي
شَوَسْ - سيائي - ايندڙ ڏينهن
سَوه - سيائي
شَوَسُعَانْ - قبرستان - مقام

شوُشْ = سڪي وڃڻ - خشڪ ٿيڻ
شُوْشْ - سهو - هڪ ننڍڙو ۽ ڊڄڻو جانور
شُوْشُرُ - زال يا مڙس جو پيءُ سهرو
شَوَشُرو - زال يا مڙس جي ماءُ - سَسُ
شَوْشُرُوهْ = ڏسو (شَوْشُرو)
شَوشُردِيَہ = مڙس يا زال جو ڀاءُ - ڏير - سالو
شوشَڪْ - سڪائڻ وارو - سج
شوڪْ - ڏک - درد - سور
شوڪَا - پالڪي - ڏولي - محافو
شوڪَاپَهْ - غم دور ڪرڻ وارو - خدا تعاليٰ
شوڪَارُتْ = مغموم - غمگين
شُوڪَرُ = سوئر - خنزير
شوڪِي = غم واري عورت
شُوْلُ - ڏسو (سُولُ)
شوم رؤگ = عورتن جي بيماري - سيلان الرحم
شوڻُ = ڳاڙهو رنگ - سوڻُ
شوڻتْ - رت - خون - دم - زعفران - ڳاڙهو رنگ
شوڻڊ = هاٿيءَ جي سونڊ
شَوِنِڊڪْ = شراب پيارينڊڙ - ساقي - مئخاني جو مالڪ
شُوَهْ = سيائي
شوهَنِي = ڦريو - ٻهارو
شوَيتْ = سفيد - اڇو
شِوي - شڪاري جانور
شَيَه = بسترو - نانگ - ننڊ
شَيَاَ = سيج - کٽ - بسترو، پلنگ
شَيَالُ = زال جو ڀاءُ - سالو
شَيَالَڪْ = ڏسو (شَيَال)
شَيَالَڪِي = زال جي ڀيڻ - سالي
شِيَامُ = ڏسو (سيَامُ)

شيامَا = ڏسو (سيامَا)
شيامتَا - ڪاري جهڙو.
شيتَ - ڏسو (سيتَ)
شيتَ جوَرْ - ٿڌ جو بخار
شيتَا مَشو - چند - ڪافور
شيتَانگ - مفلوج - بيڪار
شيتَ ڪَالَ - سياري جي مند
شيتَ ڪَرْ - چند - ڪافور
شيتَلْ - ٿڌو - سرد
شيتَلاَ - ماناجي بيماري جا نشان
شيتَلْتَا - ٿڌان - سردي
شيرَشْ - سر - پيشاني - نرڙ
شيرَشَڪ - ڏسو (شيرَشْ)
شيرَشَڪ - عنوان - سرخي - سرُ
شيرُنَ - تنل - ڳريل - سڙيل - نڪمو - سست
شيَنْ - سر - نرڙ - پيشاني
سيس - سر
شيش - باقي - بچيل - نانگن جو بادشاهه
شيڪَرَ - قطرو - ڦڙو - ڦڙي
شيڪَرَ = ڏسو (سيڪَرْ)
شيگهَرَ - ڏسو (سيگهَرْ)
شيگهَرَ گَامِي = تکو هلندڙ
شَيلَ - جبل - ڪوهه - ٽڪري
شيلَ - سني عادت - سنو مزاج
شيلَتَا - تحمل - بردباري
شيلْوَانَ - ڏسو (سيلْوانَ)
شيلْوَتي - ڏسو (سيلْوَتي)
شيلي - چال - ڍنگ طرز - طريقو
شَيْنْ - سمهڻ - ننڊ ڪرڻ - بسترو - هنڌ - وڇائڻ
شيو - ڀلائي - نيڪي.
شيد - نيڪي - نجات - عافيت - مبارڪ - پاٽي
پارو - گرگل ديوَ جو نالو. ويد - گدڙ - مهاديو جو لقب
شيوْرأتري - ڏسو (شيورُش)

ق

قَ = سنڌي الفابيٽ جو هڪ اکر.
قَاشُ = قاسي ـ قاهي ـ ڦندو ـ دام ـ ڦاهو.
قُ = دوزخ.
قَاڳُ = ڦڳڻ مهيني جو هڪ ڏڻ. هولي
قَالُ = هر جي لوهي ڇهنب — ڦار — زمين کي چيرڻ وارو يا ڦاڙيندڙ.
قَالڳنُ = هندي سال جو ٻارهون مهينو — ڦڳڻ.
قَٽُ = عجيب — الڳ — نادر.
قُرٽُ = ڦڙت — چالاڪ — هوشيار.
قَرسَا = ڪهاڙي. تيشي — ڪوڏر
قَرهَاري = وارن جو اپو ٿي وڃڻ.
قَري = ڍال — ڍڪ — بچاءُ — سپر
قَڪڪَا = فريب — دغا — ڌوڪو — ڪپت — ڪوڙو دليل.
قَڳوا = هوليءَ جو وار يا ڏڻ.
قَلُ = ثمر — ميوو — نفعو — فائدو. اولاد — مطلب
قَلاَ پَلُ = پلوءِ ٻرو نتيجو — خراب ۽ سٺو ميوو.
قَلاَمَشُ = مطلب — نتيجو.
قَلاَ هَارُ = ميوا ڪاٺي روزو رکندڙ.
قَلُ پراپتي = دل جو مقصد حاصل ٿيڻ.
قَلُ دَاتَا = ميويدار وڻ.
قَلدفايڪُ = مرادپوري ڪندڙ
قَلَڪُ = ڍال — سپر — بچاءُ
قَلُ ڪُوشَڪُ = آنڊ — آنڊوڙو. خصيو — هڪ عضوو ـ ـ آنورو. ٻج وارو.
قَلَنُ = پيداوار — حاصلات.
قَلَنُ وَاري = قلواڙي. گلن جي ٻاري. گلن جون ڪياريون. باغيچو — گلن جي آبادي.
قَلي = ثَارِٽ. نتيجو.

قَنُ = نانگ جي ڪليل منڍي.
قَنِڪُ = ڦڻ وارو — نانگ.
قَنُ دَرُ = ڏسو (قَنِڪَ)
قَنَنُ = ڏسو (قَنِڪَ)
قَنِي = ڏسو (قَنِڪَ)
قَنَنگُ = وڻ جي چوٽي.
قوهَڙُ = نالائق — احمق — نادان.
قيرُ = گدڙ — هڪ جهنگلي جانور — ٻڇڙو جانور — گيدي.
قِيئَنُ = جهڳ يا گجي پاڻيءَ جي.
قِيئَلُ = ڦيڻ.

ڪ

ڪ = الف ب جي 52 اکرن جي نشانين مان هڪ نشاني -- اکر جنهن جو آواز ٿيندو (ڪافَ).

ڪَ = برهما -- وشنو -- پاڪ روح -- سج -- باهہ -- سر -- پاڻي عزرائيل -- ملائڪ

ڪُ = بڇڙو -- خراب -- نہ -- زبون -- گهٽ -- ڪميڻو

ڪَابِہ = (ڪابہ) شاعري

ڪَاپَٿُ = خرابُ رستو -- برو طريقو

ڪفاپَٽيہ = بدڪاري -- ڏوڪو

ڪَاپُرُش = خراب ماڻهو -- بڇڙو آدمي

ڪَاپَنَا = ڏڪڻ -- ڊڄڻ

ڪَارْپَنْيہ = بخيلي -- ڪنجوسي -- موذائپ

ڪَارْپَنْيہ تَا = ڏسو (ڪَارپُنيہ)

ڪَاڦَلْ = ڪوڙو ميوو -- ٿوهَ

ڪَاتَر = خوفناڪ -- ڊڄڻو -- بزدل

ڪَادُرَ = ڪاتر.

ڪَاتَـرْبَانِي = (واني) عجز ۽ عاجزي وارو ڪلام -- آزي -- دعا -- التجا

ڪَاتِڪُ = هندي سال جو هڪ مهينو -- ڪتي -- اٺون مهينو

ڪَارْتِڪُ = ڏسو (ڪَاتِڪُ)

ڪَاتُ = ڪاٺ -- ڪاٺيون -- ڪپيل وڻ

ڪَاجْ = ڪم -- ڪار -- ڌنڌو -- پيشو -- عمل -- شغل

ڪَاجَنْ = سبب -- ڪارڻ

ڪَاجي = مشغول -- سرگرم -- رُڌل

ڪَاڇُ = ڏوتي يا گوڏ جي هڪڙي بڇڙي -- جيڪا پٺيان ڇڪي ٻڌي ويندي آهي. هڪ ڪپڙو جو لانگوٽ وانگر ٻڌبو آهي.

ڪَاڇِي = مالهي -- باغبان

ڪَاڇِنِي = لانگوٽي -- ڄانگهيو. مخصوص عضون کي ڍڪڻ وارو ڪپڙو.

ڪَارَا = ڪيچڙ -- گندو پاڻي ۽ گپ

ڪَادَمْبَرِي = ڪوئل -- سرسوتي ندي -- شراب -- سينڌي -- يار

ڪَادَمْبِنِي = بادل -- سارنگ

ڪَارَا = قيد -- جيل -- مصيبت

ڪَارَاگَارَ = جيل خانو

ڪَارَادَاسَ = قيدي -- جيل ۾ رهڻ

ڪَارَپَاسَ = ڪپهہ جو پودو يا ٻوٽو -- ڪپهہ جو ڪپڙو ڪاٽن

ڪَارْجْ = ڪم. ملطب -- غرض

ڪَارَڪُ = سبب -- ڪارڻ. ايجنٽ -- نمائندو -- اسم فاعل.

ڪَارْڪَـرْ = ڪاريگر -- دستڪار

ڪَارْمُڪُ = سينگ -- ڪمان -- قوس

ڪَارَنْ = ڪارڻ -- سبب -- وَجهُ -- موقعو -- دليل -- بنياد -- علت

ڪَارَنْ شَرِيرُ = مادي جسم

ڪَارُنُڪَ = رحم دل -- ديالو -- مهربان.

ڪَارَنِي = ڪارڻي -- اصل سبب -- حضور صلي الله عليه و آله وسلم جن جو لقب

وحده لاشريڪ لہ جان تہ چوين اينءَ
تان مڃ محمدؐ "ڪارڻي" نرتئون منجهان تينهن
سو تون وڃيو ڪيئن، نائين ڪنڌ ٻين کي.
(شاهہ عبداللطيف ڀٽائي رحہ)

ڪَارُوْ = ڪاريگر -- هنرمند

ڪَارْيَاڙِي ڪَارِي = ڪارڪن -- ڪم ڪندڙ

ڪاربارتي - غرض وارو

ڪاربالي - ڪار خانو

ڪاريه - ڪم - ڪار - ڌنڌو

ڪاريه درشي = منتظر - ڪم سنڀاليندڙ

ڪاريه دڪشا = ڪارگذاري - ڪم ڪيل

ڪاريه ڪرتا - ڪم ڪندڙ مرد

ڪاريه ڪرتري = ڪم ڪندڙ عورت

ڪاريه ڪشل - ڪم ۾ هوشيار

ڪاريه پرورتي - ڏسو (ڪاريه ڪشل)

ڪاريندو آهي - ڏسو (ڪاريه ڪشل)

ڪارديه نشٽ - ڪم ۾ رذل

ڪاريه ورن - ڪم جو تفصيل

ڪاڙمنا - ڪاڙهڻ - عرق ڪڍڻ

ڪاس = ڪاسي گاهه - ڪنگهه

ڪاشايه = گيڙو رنگ جو ڪپڙو

ڪاشٽ = ڪاٺ - لڪڙي

ڪاشي = بنارس شهر جو نالو - سچ

ڪاڪ - ڪانءُ - هڪ پکي ڪاري رنگ جو

ڪاڪا = پيءُ جو ننڍو ڀاءُ - چاچو

ڪڪا = چاچو

ڪاڪ بنڌيا = اهو عورت جنهن کي هڪ ئي ٻار هجي

ڪاڪلي - شيرين آواز - مٺو ڳالهائڻ.

ڪاڪي = چاچي جي زال - چاچي

ڪاڳ = ڪانءُ

ڪاڳا - سب تن ڪائيو - دونيناں مت کاءِ (ڪبير)

ڪاڳا = ڪانءُ

ڪاڳر = ڪنارو - ڪور - نانگ جي کل.

ڪال - وقت - زمانو - موقعو - موت - نانگ - ذکر. عزرائيل ملائڪ - سياڻي.

ڪالا = ڪارو - نانگ - وقت

ڪالانتر - وقفو - عرصو

ڪال پنڪ - من گهڙت - هٿرادو - مصنوعي - جعلي

ڪال چڪر - روزگار جو دور

ڪال چيپ - وقت وڃائڻ. وقت گذارڻ

ڪال راتري - موت جي حالت. قيامت جي رات ڏياري جي رات

ڪالڪ - وقت بابت - سياهي

ڪال ڪرم - وقت مطابق

ڪالڪ شيپ - وقت گذارڻ - ڏينهن ڪٽڻ

ڪال ڪوٽ = زهر - نانگ جو زهر

ڪاتڪ = داغ - ڏهو

ڪالڪيه = وقت جي ڦير گهير کي ڄاڻندڙ - ابن الوقت - وقت جو پوڄاري

ڪال گيان = وقت جو علم

ڪالما - ڪارڻ - انڌيرو

ڪالي = ڪاري - سياهه

ڪالين = بروقت

ڪام - چاهه - خواهش - آرزو - تمنا. هوس - دلي منشا - شهوت - نفساني - حيواني روح

ڪاماتر - شهوت جو پوڄاري. شهوتي - زاني - عياش

ڪاما نند = (ڏسو ڪاماتر)

ڪام شاستر - اهو ڪتاب جنهن ۾ عورت مرد جي باهمي تعلقات جو علم هجي.

ڪامڪ - شهوتي مرد

ڪامڪي - شهوت واري عورت.

ڪام ڪيل - پيار واري چم چٽ مجامعت - مباشرت

ڪام ڪيلي = پيار - عيش - عشرت - جماع

ڪاملا - ڪامڻ جو مرض - سائي - يرقان

ڪام لوڪ = عالم ملڪوت

ڪامُ لوُچَني = رس ڀريل اکين واري عورت

ڪامِڻُ = عاشق مزاج عورت

ڪامَنَا = منشا — چاهه — آرزو

ڪامِني = ڪامڻي — نهايت حسين عورت — پياري عورت

ڪاموُدُ = ڪامود — هڪ راڳڻي جو نالو

ڪاموُدَا = ڏسو (ڪامُود)

ڪامُ = خواهش

ڪامِي = شهوتي — زاني — عياش

ڪامُڪُ = سست — هوس وارو

ڪاميشَٽِي = نتيجي جي اميد تي عبادت ڪندڙ.

ڪامُيَ = جنهن جي خواهش هجي

ڪانُ = شرم — حياءُ — عزت — ادب

ڪانْتُ = رونق وارو — آشنا — واقف — خاوند — مالڪ — خدا پاڪ.

ڪانْتَا = پياري — معشوق — زال — خوبصورت عورت — حسن واري

ڪانْتَارُ = خوفناڪ جهنگ يا ٻيلو.

ڪانْتِي = رونق — نور — تجلي — روشني

ڪانْٺَا = ويجهو _ نزديڪ

ڪانْڇلِي = انگي — چاتي تي ٻڌڻ وارو

ڪانْچَنُ = سون . دولتَ

ڪانْڪَا = شوق — حرص — تمنا — خواهش.

ڪُٽْلَتَا = ٺيڳائي — دغابازي — مڪاري

ڪُٽُمُ = خاندان — گهراڻو — قبيلو — اهل و عيال

ڪُٽومَبُ = ڏسو (ڪُٽَمُ)

ڪُٽُمْبِني = خاندان واري عورت

ڪُٽُنِي = ڦٽوي — دلال عورت — عورتن کي ڀڄائڻ ۾ مدد ڪندڙ عورت

ڪَٽُولُ = ٻڇڙو — برو — خراب

ڪَٺُ = ڏهن اپنشدن مان هڪ

ڪُٺَارُ = ڪهاڙي

ڪُٺَاهَرُ = خراب جاءِ

ڪَٺُوتي = ڪاٺ جو ٿانءُ

ڪَٺوُرَتَا = سختي — بي رحمي

ڪَٺِيَا = ڦندو — ڪوڙڪي — دام

ڪَٽِي = ڪکن ڀنن جي جهوپڙي

ڪُٽِيرد = مَنهن — چنو — چپر

ڪُٽِيَا = ننڍڙي جهوپڙي

ڪَٽِي بَڌُ = تيار ٿيڻ

ڪَٽِي ٻَسَتَرُ = ڌوتي — گوڏ

ڪَٽِي ٻَنڌُ = ڪمر پٽو

ڪُٽِلاَ = چالاڪ — چست مڪار

ڪُٽُيو = خراب هلت

ڪُڄُ = اڱارو — مريخ ستارو

ڪُجَاتُ = ڪم ذات — گهٽ ذات — بدنسل — ڪميڻو

ڪُنجَاتِي = گهٽ ذات

ڪَجَرَا = سرمو — ڪجل

ڪَجَلُ = ڏسو (ڪَجَرَا)

ڪَجَلِي بَنُ = (وَنُ) اهو جهنگ جتي هاٿي گهڻا رهندا هجن.

ڪَڄُ = وار

ڪُڄُ = ٿڻ — چاتي — ٻبا

ڪُڄَا = چاتي.

ڪُڄَاگَرُ = ٻبي جي چوٽي يا ڀنڊي

ڪَچَالُ = بدڪردار — بدچال

ڪُچَالي = مٺ گهرو — بد خواهه

ڪُچَرُ = نڪته دان — نڪته چين — نقاد

ڪَچْنَارُ = هڪ وڻ جو نالو

ڪُچوُديَ = بدباطن — بدخواهه

ڪَڇ = اها زمين جيڪا درياهہ جي ڪناري سان هجي. ڪڇو
ڪَڇارُ = درياهہ جي ترائي
ڪَڇَپُ = ڪڇون ـ پاڻيءَ جو جانور.
ڪُڇِٽُ = ڪميڻو — نيچ — گهٽ
ڪَڇِني = ڪڇو — چانگهيو.
ڪَڇُو = ڪڇهہ — ٿورو
ڪَڇوٽي = لانگوٽ — لانگوٽي
ڪُڇيشٽَا = خراب هلت
ڪُچيلُ = ميرو ڪپڙو — گندا ڪپڙا پائڻ وارو.
ڪَدْ = ڪڏهن — ڪنهن وقت
ڪَدَا = ڪڏهن
ڪَدَاپي = ڪڏهن ڪڏهن
ڪَدَاچارُ = بدڪار — فاحش — فاسق.
ڪَانْڇِي = ڪمرپٽو
ڪَانْڌَا = بصر
ڪَانْدُو = ٿاڏل جو ڪوندو.
ڪَانْڊُ = ڪتاب جو ڀاڱو — باب — فصل — ٽڪرو — تماشو — گروهہ — جماعت — وقت — تير — گهوڙو — ڏال
ڪَانْڪشَا = ڏسو (ڪانڇها)
ڪَانْکُ = ڪُک ـ بغل
ڪَانَنُ = جهنگ — بيابان
ڪَانْهڙَا = ڪانهرو — هڪ راڳڻي جو نالو
ڪَانِي = دشمني
ڪَانِينُ = اهو ٻار جو شاديءَ کان اڳ ڄمي. حرامي ٻار
ڪَاڏَرَ = ڀنگي
ڪَاويري = هڪ ندي جو نالو
ڪَاوِيَہ = شاعري جو ڪتاب — سٺن مضمونن جو ڪتاب.
ڪَاهِلَ = سست — ڪانئر.
ڪَاهُوَ = ڪنهن ڪي - ڪوبہ — ڪير
ڪَاءِ = تن — بدن — جسم

ڪَايَا = جسم
ڪَانئِر = بزدل — نامرد — ڪانئر
ڪَانيسٽَ = هندن جي هڪ فرقي جو نالو — جن جو ڌنڌو لکڻ پڙهڻ آهي.
ڪَايِڪَ = جسم جو — جسماني
ڪَاءِ ڪُليش = جسماني تڪليف
ڪُبُ = ڪبڙو — ڪبو
ڪُوبُ = معزور
ڪَبُ = (ڪوي) شاعر
ڪَبِتُ = (ڪَوِتُ) شاعري
ڪَبِتَا = (ڪَوِتا) شاعري شعر — نظم — قطعہ
ڪَبِتَائي = شاعري
ڪُبَ = ڪبڙو — ڪٺونرو
ڪُبَا = ڪبڙي
ڪُبُڌِي = بي عقل — بي وقوف — احمق
ڪَبَلُ = (ڪَوَلُ) گرهہ ڪائڻ وارو. لقمو
ڪَبَلُوُ = ڪيستائين — ڪيتري دير
ڪُبَنْڌُ = ڌڙ — منڍيءَ کان سواءِ بدن
ڪُپَارُ = خراب هلت — بدخوئي
ڪُپَاوُ = بدسلوڪي — بدمزاجي
ڪُبيرُ = (ڪُوبيرُ) مال دولت جو مالڪ
ڪَبيشَرُ = (ڪَويشَرُ) شاعرن جو بادشاهہ
ڪَپِ = باندر — پولڙو
ڪُپَاترُ = نالائق — ناقابل — نااهل
ڪَپَاٽُ = در — دروازو
ڪَپَالُ = ڪوپري — ڪاپار — قسمت — تقدير — ازل جو لکيل
ڪَپَالُ آسَنُ = جوڳين جي هڪ گروهہ جي خاص رياضت — مٿو زمين تي ۽ پير مٿي ڪري ورد وظائف پڙهڻ.
ڪُپِتُ = غصو — ناراض

ڪُپَتَر = نافرمان پٽ - اڻ سڌريل پٽ

ڪَپَتُ = ڏسو (ڪُپَتَر)

ڪُپَتِي = ظالم مالڪ - بڇڙو مڙس

ڪَپَٽُ = ڏوڪو - دغا - فريب

ڪَپَٽِي = مڪار - رياڪار - دغاباز

ڪُپُرُش = ڪميڻو ماڻهو - بروآدمي - بزدل - ڊڄڻو - گيدي

ڪَپِلاَ = بگي ڳئون - اڇي رنگ جي ڳئون

ڪَپُوتُ = ڪبوتر پکي - غسل خانو حجام

ڪَپُوتِي = بدڪردار ذيءُ - بدڪار ذيءُ

ڪَپُورُ = ڪافور

ڪَپُولُ = ڳل - رخسار

ڪُڦَلُ = خراب نتيجو - خراب ميوو

ڪَفُ = ڪف - ڪنگهه - بلغم

ڪَپِي = باندر - پولڙو

ڪُپِي = ننڍو ڪوهه - ڪوهي

ڪَٽُ = ڪٽي - ڪاٽي - چاڪاڻ

ڪِٽُ = ڪٿي - ڪنهن طرف

ڪَٽَانُ = خنجر

ڪَٽَدَا = ڪهڙي ريت سان

ڪُتَرڪُ = اجايو اعتراض

ڪُتَرڪِي = ڪوڙا دليل ڏيڻ

ڪَتَرَنِي = قينچي - ڪتر ڪترڻ واري

ڪُتُسَا = الزام - بهتان - بدنامي

ڪُتُسٽُ = بدنام - ذليل - خوار

ڪَتَرُ = ڪير - ڪهڙو

ڪُتُوهَلُ = شوق - آرزو - تمنا

ڪُتُوهَلِي = خوش - شاد

ڪَٿَا = ڳالهه - ڪهاڻي - حڪايت - قصو - احوال - خبر - ڪيفيت

ڪَٿَاوَارتَا = گذريل واقعن بابت ڳالهيون. تواريخ جو ڪتاب

ڪَٿَتُ = چيل

ڪَٿَڪُ = چوڻ وارو - داستان پڙهڻ وارو - سٺي طرح نچڻ وارو - نچڻ ڳائڻ وارو.

ڪَٿَنُ = چوڻ - بيان ڪرڻ - تعريف ڪرڻ.

ڪَٿنچِتُ = وڏي مشڪل سان

ڪَتي = ڪيترا - ڪيترو

ڪُتيڪُ = ڏسو (ڪَتي)

ڪُٽُ = گهر - قلعو - ڳڙهه - گلشن - هٽوڙو.

ڪَٽَاڇ = ٽيڏي نظر سان ڏسڻ - ڪرم جي نگاهه - پيار واري نظر - عنايت - ڪرم - مهرباني

ڪَٽَارُ = ڪات - ڪاتي - ڪهاڙي. تبر - تيشي

ڪَٽَاڪُش = ڏسو (ڪَٽَاڇ)

ڪَٽَرُ = بي رحم - سخت

ڪَٽَڪُ = فوج. لشڪر - جانورن جو چراگاهه.

ڪَٽُڪُ = سخت ڳالهيون

ڪُٽِلُ = جهڪيل - ڦڏو - ضدي - گستاخ. ڪپتي - مڪار - غدار - بي ايمان - ڪوٽو - بدڪار - ظالم - حاسد

ڪُدَارُ = ڪوڏر - بيلچو.

ڪِدَارَا = ڪيڏارو - هڪ راڳڻي جو آنلو. جنهن ۾ ڪنهن وڏي سانحي جو ذڪر هوندو آهي. جيئن ڪربلا جو قصو

ڪَدَارُ = کوٽائي ڪرڻ جو اوزار - ڪوڏر - چنجور - بيلچو

ڪَدَارَا = ڪوٽڻ جو اوزار

ڪَدَالُ = ڪوٽڻ جو اوزار

ڪَدِ آڪَارُ = بدشڪل - بڇڙو

ڪَتراڻا = همت هارڻ - ڊڄڻ.

ڪَنڌائي = ڪانئر پڻو.

ڪَنڌُ ٽيِي = بد نظر

ڪَڌَرَ = ڪنجوسي – بخيل – موذي

ڪَڌَڪشُرُ = خراب اکر – برا الفاظ – گهٽ وڌ – گاريون.

ڪَڌلِي = ڪيلي جو ٻوٽو

ڪَڌلِي ڦَلُ = ڪيلو

ڪڌَم = گروھ – جماعت – ٽولو

ڪَڌَسب = ڏسو (ڪڌَم)

ڪَڌَنُ = ماري وجهڻ وارو – برباد ڪرڻ وارو

ڪَڌَنُ = خراب ڪاڌو – ڪنو ڪاڌو.

ڪُڌُرُ = جبل – ڪوھ – پهاڙ

ڪَرَ = هٿ – هاٿيءَ جي سونڊ – محصول – ڍل – ڏن – ڏنڊ – ٽيڪس

ڪَرا = سخت – ڪوٺو – قلب

ڪِراتَ = ڀيل – جهنگلي – صحرائي – وحشي – بدوي – شڪاري

ڪَراتُ = ماري وجهڻ

ڪَرارُ = سخت – خوفناڪ – شديد – ڪاروڪانو

ڪَرارا = ڏسو (ڪَرالُ)

ڪَرالُ = سخت – وڏن ڏندن وارو – ڏندرو – چراخ جانور

ڪَرامَڪُ = خريدار – مشتري سنارو

ڪَرايَڪُ = ڏسو (ڪَرامَڪُ)

ڪِرانا = ريزڪي دوڪان – دوڪانداري – انتظام ڪرڻ – اناج پورڪڻ

ڪَرانتُ = ڪرٽ – جنهن سان ڪاٺ چيرجي.

ڪَروتُ = ڪرٽ.

ڪَرانتي = پيلڻ – پيل جي زال

ڪِرارَ = بکيو

ڪَربُورُ = سون – هرتال

ڪَرَڀُ = اٺ – هاٿيءَ جو ٻچو

ڪَرَڀُونهن = هڪ گهه جو نالو ڪنگڻ

ڪُرپا = مهرباني – ديا – عنايت

ڪَرپاسَ = ڪپهه

ڪُرپا ساگَرَ = خدا تعالیٰ

ڪُرپاسنڌُو = الله سائين

ڪُرپالُ = رحم دل – مهربان

ڪَرپالُ = هٿن جا جوراپا

ڪَرپالو = مهرباني ڪرڻ وارو

ڪُرپانُ = خنجر – ترار

ڪُرپانڌانُ = لطف ڪرم جو درياھ – خدا تعالیٰ

ڪَرپَٽُ = گودڙ – گودڙي پوش – فقير

ڪَرپُٽُ = هٿ ٻڌڻ – آزي ڪرڻ. سلام ڪرڻ

ڪرپَنُ = ڪنجوس – بخيل – موذي. نيچ

ڪرپنتا = ڪنجوسي – بخيلي – موذائپ.

ڪَرپُورُ = ڪافور

ڪرپيا = عنايت سان – مهربانيءَ سان.

ڪُرتُ = ڪيل ڪم – بنايل چيز. لکيل ڪتاب – هڪ جڳ جو نالو (ستيڪ)

ڪُرتَ = ڪرتوت – ڪم

ڪَرتا = ڪرڻ وارو – ناهڻ وارو – صانع – ايجاد ڪندڙ – فاعل – مصنف – مالڪ ڪارساز – مختار – مڙس – خالق مطلق – اسم فاعل – ايجنٽ.

ڪُرتاتما = اهو ماڻهو جنهن جي دل پاڪ هجي.

ڪُرتارٿ = جنهن جون خواهشون پوريون ٿيل هجن. ڪامياب – نجات وارو.

ڪَرتالُ = تاڙي جو آواز – موسيقي جو ساز – (ڪرتال) چيڙي.

ڪَرتانجلي = هٿ ٻڌڻ – غلامي قبول ڪرڻ

ڪَرتَ جُڳُ = (يگ) زمانو – جنهن جو هڪ سال 4800 ورهين جو آهي.

ڪرتاجگ = ڏسو (ڪرت جگ)
ڪرتانت = موت — عزرائيل ملائڪ
ڪرترم = جيڪو نقلي هجي — مصنوعي ـ هٿرادو — سازشي — فتني وارو.
ڪرترم پتر = پٽي جو ٻار پاليل — گود ورتل — ڌرم جو پٽ — ڌرم شاستر ۾ ٻارهن قسمن جا پٽ ٻڌايل اهن. انهنمان هڪ
ڪرتڪ = بناوٽي — هٿرادو — مصنوعي — ڪوڙو نقلي.
ڪرتڪا = آسماني نکٽنمان هڪ نکٽ —ڪتي — ثريا
ڪرتگهن = احسان فراموش — ناشڪر گذار — نمڪ حرام
ڪرتگهنه = ڏسو ڪرتگهن
ڪرتگهني = ڏسو ڪرتگهن
ڪرتگهنتا = احسان فراموشي — نمڪ حرامي
ڪرتگيه = احسان مند — نمڪ حلال
ڪرتگيه تا = احسان مندي
ڪرتل = هٿ جي تري
ڪرتن = ڪپڻ —ڪترڻ
ڪرتور = خواهش — لياقت
ڪرتوت = ڪم — ڌنڌو
ڪرتويه = ڪرڻ جهڙو — لائق — فرض — ڪرتب — جادوگري
ڪرتہ جگ = ست جگ — جنهن جو هر سال 1728000 ورهين جو آهي.
ڪرتہ ساپتني = هڪ زال جيئري هوندي ٻي شادي ڪرڻ.
ڪرتہ وڏيہ = عالم — فاضل
ڪرتہ ڪاريہ = ڪامياب
ڪرتہ ويريہ = راجا — ٻيءُ
ڪرتي = ڪَل — چم — چم جي رسي. هڪ نکٽ ڪتي
ڪرتي = لائق — چالاڪ — ساڌو — ثواب جو ڪم ڪندڙ جنهن فرض پورا ڪيا هجن
ڪرتن = ڏسو (ڪرتي)
ڪرتيا = خريد ڪيل — ڪيل ڪم. ڪامل نتيجو — ناشڪرگذار
ڪرتيہ = سنو ڪم — ڪرڻ جهڙو ڪم.
ڪرث = ڪانو — هڪ عام پکي.
ڪرج = ننهن — آڱر
ڪرچر = سختي — گناھ — رنج
ڪرد = فرمان بردار — چيو مڃيند
ڪرد = گند ڪچرو. ڪيچڙ مٽي
ڪردم = ڏسو (ڪرد)
ڪرڏ = غصي ۾ پريل — ڪاوڙيل
ڪرس = مزي کان سواءِ ـ بدمزي
ڪريسي = چونري
ڪرش = جوٽڻ — هر هلائڻ — زراعت جو ڪم وزن 16 ماسن جو
ڪرش = ڪمزور — پتڙو — چدو — سنهون — سفوف
ڪرشت = ڏسو (ڪرش)
ڪرشا ڪشي = ڪرتاھ نظر — نہ ڏسندڙ — انڌو — بيوقوف
ڪرشالا = محصول وٺڻ جي جاءِ ـ ناڪو وٺڻ جي جاءِ ـ محصول گهر.
ڪرشانگ = ڪمزور مرد
ڪرشانگي = ڪمزور عورت
ڪرشانو = باھ
ڪرشتا = ڪمزوري — نازڪي — ناتواني — بيماري
ڪرشڪ = هاري — ڪاشتڪار — هر جو ڦر يا ڦار
ڪرشن = ڪشش — جوٽڻ — پوک ڪرڻ.
ڪرشن = ڪارو — ڪانءُ پکي — ڪلجگ — ڪ ٺ
ڪرشنا = ڪارورنگ — هڪ درياھ جو نالو
ڪرشنارين = ڪفارو ڏيڻ

ڪرشن پڪش = مهيني جو پويون اڌ انڌيرو - اونداهي.
ڪرشي پوک - آبادي - ڪوشش.
ڪرشي جنيوي = پوک تي گذران ڪندڙ.
ڪرشي ڪارڪ = هاري -آبادگار
ڪرشي ڪيرم = پوک پوکڻ
ڪرشي ڪرم = پوک جو ڪم - زراعت جو ڪم
ڪرڪ = ڪيڪڙو - ٽيڏو هلندڙ - ورو ڪڙ تي هلندڙ - هڪ نکٽ سرولان - وڇون.
ڪرڪٽ = ڏسو (ڪرڪ)
ڪرڪرا = ڪوڙو نوٽ يا سڪو - سخت - هڪ پکي جو قسم - سخت
ڪرڪش = تيز - تلخ - بي رحم - جهيڙيڪار
ڪرڪشا = جهيڙيڪار عورت. واتراڏي عورت
ڪرڪشتا = بي رحمي - سختي.
ڪرگهڻ = دستگيري - مدد - حمايت
ڪرم = ڪم - فعل - ڪار - ڪردار - شغل - تدبير - ڌنڌو - امر - رستو - طريقو - سلسلو - قسمت - بخت - ڀاڳ - مذهبي رسم
ڪرماگت = ورثي ۾ آيل
ڪرمانوسار = ورثو
ڪرم انڊري = ڪم ڪرڻ واري سگهه - هٿ پير
ڪرم باچڪ سنگيا = (واچڪ) فعل متعدي
ڪرم باچڪ ڪريا = فعل مجهول
ڪرم يوگ = اڳئين جنم جي ڪمن جو ثمر
ڪرم ڀومي = آريه ورت - هندوستان
ڪرم پٿ = مذهبي طور طريقو
ڪرم مارگ = ڏسو (ڪرم پٿ)
ڪرم ڦل = عملن جو نتيجو
ڪرم چاري = ڪارڪن - نوڪر - ملازم -ڪار پرداز - ڪم ڪندڙ

ڪرم ريک = تقدير جو لکيو - لڪير - قسمت جي ليڪ
ڪرم ساڌيه اها چيز جيڪا عملن جي عيوض ظهور ۾ اچي.
ڪرم ساڪ شي = اعمال نامي کي ڏسندڙ - مجازاً سج - آسمان - چنڊ
ڪرم سنگي = ساٿي - عامل - ڪم ڪندڙ
ڪرم سنياس = اهو درويش يا فقير جنهن بغير عيوضي جي عبادت ڪئي هجي.
ڪرم مشن = طريقي سان - ترتيب سان - آهستي آهستي - ٿورو ٿورو
ڪرم شيل = اهو جو ڪم عادتي هو.
ڪرم شور = ڏسو (ڪرم شيل)
ڪرمڪ = سوپاري جو وڻ ۽ ڦل
ڪرم ڪار = ڪم ڪرڻ وارو - دستڪار
ڪرم ڪارڪ = اسم مفعول حالت مفعولي.
ڪرم ڪانڊ = مذهبي علم شريعت
ڪرم ڪانڊي = عملن جي نتيجي کي مڃڻ وارو
ڪرم ڪرتا = مختار
ڪرمڪي = سوپاري
ڪرم گتي = تقدير جو لکيو
ڪرم لوڪ = عالم ناسوت
ڪرم ماروگ = طريقت
ڪفرم سوڪش = آهستي نجات ملڻ
ڪرمنا = ڪردار - افعال - ڪم
ڪرم نشٺ = ڪم ۾ مشغول - مستغرق
ڪرمنيه = ڪم ۾ لڳو رهڻ
ڪرم وپاڪ = ڪم جو نتيجو
ڪرم هين = بدقسمت - بدنصيب
ڪرم يگ = ڪم ڪرڻ وارن جو زمانو

ڪَرميلُ = اٽ
ڪَرمِيلَڪُ = اٽ
ڪَرمي = ڪم ڪرن وارو
ڪِرمي = ڪيڙو – جيت
ڪُرمِي = (ڪُنبي) ڪرمي – ڪٽنب جو
ڪَرَنُ = ڪن جسم جو عضوو – پنڙو – پٽ جو اسم تصغير
ڪَرَنُ = هٿيار – اوزار – حواس – تپيدار (سرڪاري عهديدار) تپي جو حاڪم – ڍلون وٺندڙ سرڪار لاءِ آبادي جي داخلا رکندڙ
ڪَرَنُ = هاٿي
ڪِرَنُ = ڪرڻا – شعاع
ڪَرُنَا = محبت – عنايت – مهرباني – هڪ وڻ ۽ ان جو ميوو (ڪرنو)، ڊراما جو هڪ ڏيک يا حصو
ڪَرُناٽُ = ڪرناٽڪ هڪ صوبو
ڪَرَنَا رُوَرَ = مهربان – رحم دل
ڪَرَنَا سِنڌُوُ = رحم ڪرم جو درياهه – خدا پاڪ جل شانه
ڪَرُنَاڪَرُ = رحم ۽ لطف جي کاڻ، الله تعاليٰ جل شانه
ڪرنانڌانَ = الله جل شانه
ڪَرَنُ قولَ = ڪنن ۾ پائڻ جو گهه ڪرن ڦل
ڪَرَنڌَنُ = روئڻ
ڪَرَنُ ڌارُ = ملاح – مانجهي – ٻيڙي هلائيندڙ – ناکئو – مير بحر – ناخدا
ڪَرَنڊُ = ماکي يا ککر جو مانارو، کارو – ٽوڪرو – کانءِ
ڪَرِيڪَا = وچين آڱر – هاٿيءَ جي سونڊ جي چوٽي – قلم – ڪرن ڦل
ڪَرَنگ = هرڻ – خراب رنگ – بدحال
ڪَرَنُ ويڌ = ڪن ٽوپائڻ جي رسم
ڪَرَنُ ويڌَنُ = ڏسو (ڪَرَنُ ويڌُ)
ڪَرَوَا = ڪُوزو
ڪَنڌَوَالَ = ترار – تلوار
ڪَرَوَالِڪَا = ڇري – ڪٽاري – ڇرو – ڪٽارو
ڪُروُپُ = بدشڪل
ڪُروڌَ = غصو – غضب – ڪاوڙ – ڌوراپو – خفا – ڪٽ ڦٽ – ڪروڌ – ڪِلُ ڪِلَ
ڪروڌانڌُ = غصي ۾ ڪا تميز نه رکندڙ – انڌو – بي هوش
ڪُروڌَوَانُ = غصي وارو ڪروڌي – غضب ناڪ
ڪروڌوَنتُ = ڏسو ڪُروڌوانُ)
ڪُروڌوُشُ = ڪروڌي غصي وارو
ڪُروڌِي = غصي وارو – غصو ڪندڙ
ڪُروڌَنُ = ڏسو ڪروڌي.
ڪُروڌَنَا = ڪروڌي عورت
ڪُروڌ پَتُرُ = ڪتاب جو ضميمو
ڪُرُڌُرُ = بي رحم – برو – ڪروڌي.
ڪُروشُ = ڪوهه – ٻه ميل مسافري
ڪُروشَنَا = گدڙ – گڏهه
ڪُرَونڊُ = لعل – درسني – شنگرف
ڪَرَوَيَاوُ = گوشت کائيندڙ – راڪاس
ڪَرويُرُ = ترار–تلوار
ڪَرَوِيَہ = گوشت.
ڪَروهي = ڪنهن وقت
ڪَرِي = هاٿي
ڪِرِيا = مذهبي قانون موجب مئلن لاءِ رسمون ۽ خيرات ڪرڻ
ڪِرِيَاشَڪتِي = پروردگار عالم – خدا پاڪ
ڪِرِيَاڪَرُمَ = ڏسو (ڪِرِيَا)
ڪُرِيَالُ = پکي جڏهن پنهنجن ڪنين کي پنهنجي چهنب سان ناهين – آرام ۽ مرڪن وارو وقت
ڪُرِيتَ = خراب هلت – بري رسم

ڪَرِيٽَ = اهو ٻار جيڪو پئسن سان خريد ڪري پالجي. ٻانهون – غلام – جنهن جو پاليندڙ جي جائداد ۾ ڪو حصو نہ هوندو آهي.
ڪَرِيٽَا = ڏسو (ڪَرِيٽَ)
ڪَرِيٽَڪُ = ڏسو (ڪَرِيٽَ)
ڪَرِيت = خريد ڪيل
ڪَرِيٽَا = خريد ڪندڙ
ڪَرِيٽُ = تاج – ڪلنگي
ڪَرِيٽِي = تاج جو ڌڻي
ڪَرِيڊَا = راند – تماشو – ناچ – ناٽڪ
ڪَرِيڊَنُ = ڏسو (ڪَرِيڊَا)
ڪَرِيڊت = رانديگر – تماشائي
ڪَرِيڊَڪُ = ڏسو (ڪَرِيڊَتَ)
ڪَرِيُرُ = ٻج مان ڦٽندڙ ٻهريون ٻن – نرم ٻنُ – نازڪ ٻنُ – سگورجڻ
ڪَرِيُر = ذمو – ضمانت – معرفت
ڪَرِيُنو = هاٿي – ڪرو
ڪَرِيَنِيَ = خريدڻ جي لائق
ڪَرِيوڪَرِءُ = خريد ڪرڻ ۽ وڪڻڻ. خريد فروخت – ڏيڻ وٺڻ.
ڪَرِيَکَ = جنس – شي
ڪَرِيَ = برج حمل
ڪَرِيَ مَانُ = ڪرڻ جي لائق – تدبير
ڪَرِئِي = خريدار – خريد ڪرڻ وارو ـ وٺڻ وارو – مشتري سيارو
ڪَرِيَڪُ = ڏسو (ڪَرِئِي)
ڪَڙَا = سخت – مضبوط
ڪڙَاڙَا = درياهہ جي ڪڙ – ڪنارو
ڪَسُ = ٻل – طاقت – زور قوت.
ڪَسُ ٻَلُ = توانائي
ڪَسُتُورِي = مشڪ – خوشبوءِ وارو

ڪَسُتُورِڪَا = مشڪ
ڪَڪُ = تڪليف – رنج – درد
ڪَسُمُ = گل – ڳاڙهو گل
ڪَسُمُڀَ = زعفران – ٻاهہ جو شعلو
ڪُسُمُتُ = ڪليل – ڦولاريل
ڪُسَمَئُ = بروقت – خراب زمانو
ڪُسَنگُ = خراب سنگت – خراب صحبت
ڪُشُ = ڇهبڪ – لڪڻ – ڪوڙو
ڪَشَا = لڪڻ
ڪَشُ = هڪ قسم جو گاهہ
ڪَشَا = ڏسو (ڪَشُ)
ڪَشَارُ = ڪار – لوڻ – شورو – مهاڳو – پسر – رڪ – ڪشتو
ڪُشَالَنُ = ڌوئڻ – صاف ڪرڻ
ڪُشَامُ = ڪمزور – ناتوان
ڪُشَانُتُ = صبر ڪرڻ وارو – سهپ وارو – معاف ڪرڻ وارو.
ڪُشَانُتِي = صبر – همت – خوشي
ڪَشَاءِ = جوشاندو – زڪام ۽ کنگهہ ڇڏائڻ لاءِ دوا
ڪَشَبَا = اڇلڻ
ڪَشَيَا = رات
ڪَشِپَرُ = جلد – جهٽ پٽ – فوراً
ڪَشَپَڪُ = بهادر – ديلر
ڪَشُتُ = ٻڪ
ڪَشَتَا = ٻڪ.
ڪُشَتُ = گهاءُ – زخم – ڏڪ – توڙيل – چيريل
ڪُشِتُ = زمين – نقصان – خاتمو – بربادي – قيامت
ڪُشَتَا = حرامي ٻار – دائيءَ جو پٽ
ڪَشُتَجُ = حتي [illegible] گڏيل [illegible] اچڻ افق

کُشَتَرُ = طاقت قوت – رياست – بدن – پاڻي
کُشَتَرُپَتِي = راجا – بادشاھ – حاڪم.
کُشَتَرُ تَرمُ = کترين جو مذھب – خدمت ڪرڻ وارن جو مذھب
کُشَتَرُ ڪَرمُ = ڏسو (کُشَتَرڌَرمُ)
کُشَتِي = برباد – تباھي – بگيڙو
کِشِتِي = زمين – جاء
کِشِتِي پَالُ = راجا – بادشاھ
کِشِتِپُ = راجا_ حاڪم
کِشِتِي پَتِي = راجا_ حاڪم
کِشِتِي ڌَرَ = جبل – پھاڙ – ڪوھ
کِشُشُشُ = مالڪ ملڪ – خداپاڪ – راجا – بادشاھ
کَشَٽُ = تڪليف – آفت
کَشَٽُ سَاڌِيَہ = تڪليف سان حاصل ڪيل.
کَشَٽُ پَرَوُ = تڪليف ڏيڻ وارو
کَشَٽُ ڪَرُ = ڏسو (کَشَٽ پَرو)
کشٽ دَاِيَڪُ = ڏسو (کَشَٽ پَرو)
کُشَٽُ = ڪوڙھ يا جذام جو مرض
کُشَٽِي = ڪوڙھيو – ڪوڙھ جو مريض
کشُدَرُ = روڳ – بيماري – مرض
کُشُدَرُ = ڪنجوس – ڪميڻو – ظالم
کُشُدَراَ = ماکي جي مک. طوائف
کُشُدَرُ بَڌِي = گھٽ عقل – احمق
کُشُدَا = بک
کُشُدَا تَرُ = بکارو – بکيو.
کُشُدَانُ = بک ۾ ورتل.
کُشُڌِتُ = بکايل – بکارو
کُشَتُرُ = فاني – بادل – پاڻي – روح – جسم
کُشَرُ = پاڪي – چرو
کُشُرِي = چري – چاقو

کُشُرِڪَا = ننڍي چري – ننڍو چاقو
کُشَلُ = صحت – خيرعافيت – امن امان – تندرستي – راحت – آتم
کُشَلاَ = خوش – ڀلو – نيل
کَشَلَڪُ = ڪميڻو – نيچ
کَشَلُ کُشِيُرُ = خير عافيت
کَشَلِي = مبارڪ – سعيد
کُشَمُ = لائق – قابل – قادر
کُشَما = زمين – رات
کَشَمَاپَڻُ = معافي – معاف ڪرڻ.
کُشَمَانُڊُ = ڪدو – ھڪ ڀاڄي
کَشِمَتُ = غمخوار
کَشُمِي = ھمدرد
کَشُمَتَا = معافي – قدرت – لياقت – سھپ
کَشُمَلُ = جھالت – گناھ – بي عقلي – بي هوشي
کُشمُنِيُہ = معاف رکڻ جي لائق
کُشُنُ = پسيل – چورو ڪيل
کَشُنُ = تمام ٿورو وقت – پل – دم – لحظو – لمحو
کُشَنُدُ = پاڻي – نجومي – رات جو انڌو (شب ڪور)
کُشَنُدا = رات
کُشَنُڪُ = جنھن کي بقا ناھي – ناپائدار
کُشِنِي = ٿورا ڏينھن
کُشوڀُ = گھبراھٽ – پريشاني
کُشَنُوڀِتُ = خوف وارو – خوف ۾ ورتل
کُشَودُ = پائوڊر – سفوف – اٽو
کُشَوُرُ = حجامت ڪرائڻ – وار لھرائڻ
کِشُورُ = ڏھن سالن کان پندرھن سالن جي عمر وارو ڇوڪرو – آغاز جواني – ٻار – ٻٽ
کِشوَرا = ڏسو (کِشوَرُ)

ڪُشوَرَڪَ = حجم — حجام

ڪِشورڪمارُ = شهزادو

ڪِشوري = شهزادي

ڪُشوري = پاڪي

ڪُشونڪَا = عشق لڳڻ — دل لڳڻ

ڪُشونُ = زمين — ڌرتي

ڪشوئي = ڌرتي.

ڪُشَئہ = دق تپ — ٽي — بي — سله — خراب بيماري — بربادي — فنا

ڪُشَئي = دق تپ وارو — ٽي بي وارو

ڪُشِپُ = جهان پيدا ڪندڙ — خدا پاڪ جل شانه.

ڪُشَيپُ = اڇلائڻ — بدنامي

ڪُشَيپَڪَ = ڦٽو ڪيل — اڇلايل ـ اهو حصو جو بعد ۾ ڪتابن ۾ شامل ڪيو ويو.

ڪَشيپَنُ = شبہ — شڪ — گمان

ڪُشيتَرُ = پوک — سڌي زمين — پاڪ جاءِ ـ عورت — زال — جسم — بدن

ڪَشيتَرُپالُ = پوک جو مالڪ يا سنڀاليندڙ

ڪَشيتَرُ ڦَلُ = زراعت جي آمدني

ڪَشيتَرُ گنتُ = علم رياضي — حسابن جو علم

ڪُشيتهٔ گيہ = هاري — روح ـ جان — خداوند پاڪ

ڪَشِيرُ = کير

ڪِشِينُ = ڪمزور — ناتوان. نازڪ — غريب

ڪَشَيہ = شراب — گهوڙي — جو تنگ

ڪُڪُٽُ = ڪڪڙ (نر)

ڪُڪَٽِي = ڪڪڙ (مادي)

ڪُڪَرُ = ڪتو.

ڪُڪَرمُ = خراب ڪم — بڇڙو ڪم

ڪُڪَرمي = بدڪار — بڇڙو

ڪَڪِرِيَ = گود — هنج — بغل

ڪُڪَرِي = ڪُني

ڪَڪَّجُ = هنج — گود — بغل

ڪُڪَشُ = پيٽ — اندر — وچ

ڪَڪشَا = ڪمر بند — ڪمرپٽو — علم نجوم جو هڪ دائرو — برابري جو درجو

ڪُڪشِي = پيٽ — اندر

ڪَڪَنِي = ڪنگتي — پونچي — ٻانهن ۾ پائڻ جو گهه.

ڪَلُ = خوش آواز — منو بج — تخم — خوب صورت

ڪَلُ = خوش آواز — شيرين ڪلام — تخم — منو

ڪِلُ = بيشڪ — يقيناً

ڪُلُ = خاندان — سل — قبيلو — قوم — ذات — نسب — گهراڻو — ڪٽنب — اصل — اهل عيال.

ڪَلُ = گونگو — ٻوڙو

ڪَلاَ = چنڊ جي روشنيءَ جو سورهون حصو — ڳائڻ وڄائڻ. ڊراما — ناٽڪ — فنون لطيفہ — منٽ — تيزي — مڪر — غريب — خصلتِ هنر

ڪَلاَپُ = مجمع. زبان جو قاعدو — گهٽ — غم — ڳهه — مورچا ڪنپ

ڪَلاَپَڪُ = مور هڪ سهڻو پکي

ڪَلاپي = مور پکي.

ڪَلاَچارُ = ڪابہ خاص خانداني رسم

ڪُلاچارِيہ = خاندان جو مرشد — ڏاڏا پير

ڪَلاَڌَرُ = چنڊ — ماهہ

ڪَنڌَرُ = ڪلهو — گردن — بادل

ڪُنڊُ = تلاءُ — ڪوهہ

ڪُنڊَلُ = دائرو — ڪن ۾ پائڻ وارو والو — سج يا چنڊ جو گهيرو.

ڪُنڊلِي = هر گول چيز — گهيرو — حلقو — چلو — دائرو — زائچو — نانگ

ڪَنْدِوُ = هڪ بيماري – خارش.
ڪَنْشِٽ = هر ننڍي شي.
ڪَنْڪَ = ڪانوَ = ٻگهه – ڪيڪڙو –مڪر – فريب – ٻانيڻ
ڪِنْڪَ = سنهي ريتي – واري
ڪِنْڪَا = واري.
ڪِنْڪَرْ = نوڪر – غلام – خادم – ٻندو – ٻانهون – تابعدار
ڪَنْڪُمْ = زعفران – ڳاڙهو رنگ جنهن سان نرڙ تي ٽڪو ڪيجي.
ڪَنْڪَنْ = ڪنگڻ – پونچي ٻانهن ۾ پائڻ وارو ڳهه
ڪُنَراڙ = راجا جو پٽ – پٽ – ڇوڪرو.
ڪُنْواَرِي = اڻ پوڻيل ڇوڪري
ڪَنْوَلْ = ڪمل – نيلوفر – گلنار
ڪَنْيَا = ڏهن سالن کان ننڍي ڇوڪري – ڪنواري – ڌيءُ – آسماني نکٽن ۾ هڪ نکٽ – سنبله جو نالو
ڪَنْيَاداَنُ = ماءُ پيءُ جو ڪنوار کي گهوٽ جي حوالي ڪرڻ.
ڪَنْيَادَنْ = اهو سامان ۽ روڪ رقم جا شاديءَ وقت ٻنهي طرفن کان ڪنوار کي ملي هجي. جنهن کي استري ڌن چئبو آهي.
ڪَنْيَا گَتْ = بزرگن جي فاتح خواني جي رسم
ڪُنِيَتْ = خراب نيت.
ڪُنِيَتِي = بدنيتي
ڪُنْيَگَا = ڪنواري ڇوڪري
ڪَوِي = (ڪوي) شاعر
ڪَواَ = ڪوهه
ڪُواَٿْ = جوش ڏياريل – ڪاڙهيل – جوشاندو
ڪَواَٽْ = در – دروازو
ڪُواَرَ = قمري مهيني جو نالو اسُو
ڪُواَرَاَ = ڪنوارو مرد
ڪُواَرِي = ڪُمَارِي – ڌي – ڇوڪري
ڪُواَڪْيَہ = خراب ڪم – نخص ڪم.
ڪُوپُ = ڪوهه – ٽڪاءُ – سوراخ
ڪُوپُ = غصو – ڏوراپو – غضب
ڪُوپَا ڪُلْ = غصي وارو – ڪاوڙيل
ڪوپہ وَنْتُ = غصي ۾ پيريل
ڪوپَتُ = غصي دار – غضب ناڪ
ڪُوپَٿْ = بڇڙو رستو – خراب دڳ – اهو ڪاڌو جو هضم ٿي نہ سگهي. حرام جو ڪاڌو – سخت ڪاڌو
ڪوُنپرْ = وٽو – گلاس – پيالو.
ڪُوپَ مَنْدُوَڪْ = ڪوهه جو ڏيڏر – دنيا جهان کان اڻ ڄاڻ
ڪوُپَلْ = ڪونپل – غنچو – انگورجڻ
ڪوُپَنُ = غضب ناڪ – غصي وارو
ڪوُپِي = ڏسو (ڪوپَن)
ڪوُپِين = ڪپڙي جو ٽڪرو – لنگوٽ – لانگوٽ – لانگوٽي
ڪَوِتُ = (ڪَبِتَ) شعر جو قسم – نظم جو قسم – ڏِگهو نظم
ڪُوٿْ = ماپ – اندازو – ڪچي ماپ
ڪَلاَرْ = ڪَلال – شراب وڪڻندڙ
ڪَلاَرَنُ = شراب – وڪڻندڙ زال
ڪُلاَلْ = گلال – ڪنير
ڪَلاَنْتُ = ٿڪل – ماندو
ڪَلاَنْتِي = ٿڪاوٽ – تڪيلف
ڪُلاَنْگَاَرُ = خاندان تباهہ ڪندڙ
ڪُلاَنْگَنا = وڏ گهراڻي واري عورت
ڪَلاَوَنْتُ = ڳائڻو – ڳائڻ وارو –فنڪار
ڪَلَونْڪُ = جهرڪي – پکيءَ جو قسم
ڪَلاَهَلُ = گوڙ – شور – هُل

ڪؤلا هَلْ = گوڙ
ڪَلاءِ = آڪيرو – پکين جو، ويهڻ جي جاءِ
ڪِلْبِشَ = قصور – گناهه – خرابي
ڪُلْ بَڌُو = اعليٰ خاندان جي عورت
ڪُلْ بوُڙُ = خاندان جي بدنامي جو سبب
ڪَلَڀُ = هاٿيءَ جو ٻچو
ڪَلَپُ = ويد جي ڇهن حصن مان هڪ حصو – برهما جي هڪ رات ۽ هڪ ڏينهن. جيڪو انسانن جي چار جڳن جي هزار بار ڇٽن جڳن جيترو آهي. قيامت – شبهه – شڪ – ارادو – مطلب – مقصد – طريقو – طور – مناسبت – لياقت – قابليت – درستي – رسم.
ڪُلَ پالَڪُ = خاندان ڪي پالڻ وارو.
ڪُلْ پالِي = پارسن ۽ پرهيزگار عورت
ڪَلْپانْتَ = دنيا جو خاتمو – قيامت
ڪَلْپِتْ = ناهيل – فرضي – مصنوعي – ڪوڙو – وهمي
ڪُلَپَتُ = بزرگ ۽ مالڪ خاندان جو
ڪَلْپَتَرَوْ = پاڪ روحن جي باغ جو وڻ – بهشت جو وڻ – طوبيٰ
ڪَلْپَدْرَمْ = ڏسو (ڪَلْپَتَرو)
ڪَلْپَنَا = بناوت – تدبير – نقل – ڪوڙو ڪم ڪرڻ – فرض ڪرڻ
ڪَلَپَنَا = ڏک حاصل ڪرڻ – ڪڙهڻ
ڪَلَپِتَ = سجايل – ايجاد ڪيل
ڪُلَ تارَن = پنهنجي خاندان ڪي عزت ڏيارڻ وارو.
ڪَلَتْرُ = زال – قلعو
ڪُلَتَ = ڪڪڙ .
ڪُلَتْ = عياش مرد
ڪُلَتَا = ڪسٻياڻي – ڪنجري – رنڊي
ڪَلْ جِيَا = مٽ گهرو – بدخواهه

ڪَلْجَڳ = جيڪو هن وقت هلندڙ زمانو آهي. ان جو دور 432000 سال جو آهي. جنهن ڪي شروع ٿئي 5000 ڪن سال ٿيا آهن.
ڪُلَڇَنْ = خراب لڇڻ – اوگڻ – بدڪرداري
ڪُلَ دِروهي = پنهنجي خاندان ڪي بدنام ڪرڻ وارو
ڪُلْ ڌَرَ = پٽ
ڪُلْ ڌَرمُ = خانداني مذهب يا فرقو
ڪُلْ دِيوْ = خانداني مرشد – ڏاڏا پير – جنهن جي پوڄا يا خدمت وڏن کان وٺي هلندڙ هجي.
ڪُلْ ديوَتا = الله سائين.
ڪَلَرَوْ = مٺو آواز – پلو ڳالهائيندڙ
ڪَلَسَ = گنبذ – قبو – نيل – روضو – مقبرو – چوٽي.
ڪَلَشْ = ڏسو (ڪَلَسَ)
ڪلَشا = ڏسو (ڪَلَسَ)
ڪَلَشْ = گندو – ميرو – پاپ – گناهه – ناراض – رنج
ڪُلِشْ = هيرو – بجلي – روشني.
ڪَلِشْٽْ = ميرو – غلطين وارو – عيب وارو
ڪِلشِٽْ = تمام ڏکيو
ڪَلِڪْ = ميرو – غلاضت – دوکو
ڪَلْڪْ = چورڻ – پائونڊر
ڪَلِڪَا = مکڙي – غنچو
ڪِلِڪَاري = باندر جا ڏند ڪرڻ ڇهڇٽو
ڪُلَڪْشَنْ = خراب لڇڻ – اوگڻ
ڪولَڪْ شَنِي = خراب هلت وارو
ڪَلْ ڪَلْ = ڪٽ ڦٽ – بڪ بڪ – شور – غوغاءِ
ڪَلْڪِلْ = جهيڙو – تڪرار
ڪلْڪلاَ = باندر جو آواز – غصو
ڪَلْڪَلا = گرڙا – گرڙيون
ڪَلْ ڪَنٽ = ڪوئل – مٺي آواز واري

كَلْكِي = ڏهون اوتار – اهو پاڪ روح جو ايندڙ وقت ۾ ظهور ونندو ۽ دنيا مان بدڪاري ختم ڪري ڇڏيندو. مسلمانن جي عقيدي موجب امام مهدي موعود عليه السلام ۽ حضرت عيسيٰ مسيح عليه السلام جو اچڻ

ڪُلْ گهَاتِي = خاندان کي نابود ڪرڻوارو.

ڪَلْمَشْ = عيب–نقص گناهه

ڪَلَنْ = ڳڻڻ – شمار ڪرڻ

ڪُلْ نَاشِي = خاندان تباهه ڪرڻ وارو

ڪَلَنْڪْ = داغ – بهتان – الزام – ڏيو – شبهه – بدنامي – زنگ

ڪَلَنْڪِتْ = داغدار – عيبوارو

ڪَلَنْڪِي = نشانين وارو

ڪَلْوَارْ = شراب وڪڻڻ وارو

ڪُلْوَانْ = پلي خاندان جو – شريف خاندان جو

ڪَلُوْنَا = ڪاري رنگ وارو ڪاري چمڙي وارو – شيدي – آفريڪا جو رهاڪو

ڪُلْ وَدْو = پاڪدامن عورت

ڪَلُوْلْ = راند روند

ڪَلْ وَلْ = مصيبت – رنج – آفت

ڪُلَوَنْتْ = شريف خاندان وارو مرد – ماءُ ۽ پيءُ طرفان شريف – ناناڻن ۽ ڏاڏاڻن کان پاڪ نسل

ڪُلَوَانْ = ڏسو (ڪَلَوَنْتْ)

ڪُلَوَنْتَا = ڏسو (ڪَلَوَنْتْ)

ڪُلِينَ = ڏسو (ڪَلَوَنْتْ)

ڪُلَوَنْتِي = ٻنهي طرفن کان سٺي نسل واري عورت

ڪَلَهَ = جهيڙو – لڙائي

ڪَلَهَ ڪَارْ = جهڳڙالو – جهيڙيڪار

ڪَلَهَ = وڏواتي عورت

ڪَارِبي = ڏسو (ڪَلَهَ)

ڪَلَهِي = جهيڙيڪار عورت

ڪَلِي = ڪلجڳ – جهيڙو – لڙائي.

ڪُلِي = مزور

ڪُلِيَا = نالي – نالو – ڪڙيو – واهه نهر

ڪَلِيَانْ = هڪ راڳ جو نالو ڪليان – آرام – سڪون – مبارڪ – پلارو – سک – بهبودي

ڪِلِيْبْ = ڪدڙو – نامرد – هيجڙو

ڪَليش = ڏک – درد – قصور – گناهه

ڪَلِيشْ پَرَدْ = تنگ ڪرڻ وارو – تڪليف ڏيڻ وارو

ڪَلِيشَتْ = تڪليف ڏنل – رنج ڪيل

ڪُلِيشَڪْ = ڏک ڏيڻ وارو

ڪَلِيشَن = تڪليف – ڏک – درد

ڪَلِي ڪَالْ = ڪل جڳ جو زمانو – هلندڙ – وقت – زمان حال – دور حاضر

ڪَلِي يُگْ = ڏسو ڪَلِي ڪَالْ)

ڪَلْ يُگْ = ڏسو (ڪَلِي ڪَالْ)

ڪُلِينْ = شريف خاندان جو فرد

ڪُلِيَانِي = شرافت

ڪِلِيْو = ڪدڙو – نامرد – هيجڙو

ڪَلِيُو = ناشتو – هلڪي نيرن ڪرڻ

ڪَلِيوَرْ = بدن – جسم – جثو – قالب

ڪَلِيْوَتَ = نامردي – ڪدڙائپ.

ڪَلِيَ = نڙڪو – صبح

ڪَرْ = پاڻي

ڪِمْ = ڇا – ڇو – ڪير – ڪنهن

ڪُمَارْ = پنجن سالن جو ڇوڪرو – ولي عهد – (ڪنوَر) شهزادو

ڪُمَارِڪَا = ڇوڪري – ڌيءُ

ڪُمَارَگْ = خراب رستو – بدراهه – بدچال

ڪُمَتْ = بچڙو

ڪُمَارِي = (ڪنواري) راجا جي ڌيءُ

ڪُمَاري هَٿِيَا = ڏيئرن کي مارڻ

ڪُمَاسُتْ = نوڪر – خادم – خدمتگار

ڪَمْبَلْ = ڪمبل – ڪٿو – لوئي

ڪَمْبَلِي = چادر – اجرڪ – ڪمبل – لوئي

ڪَمْبُوْ = ناد – نفيل – ناقوس – سنک

ڪَمْبْ = مٽيءَ جو دلو – آسماني برج دلو – هاٿيءَ جو سِرُ.

ڪُمْبُج = رشي جو نالو – اگستيه

ڪُمْبْ ڪَارْ = ڪنير – ڪنيار – مٽيءَ مان ٿانوَ ٺاهيندڙ.

ڪُمْبِيْر = گهڙيال – ماگر مڇ

ڪُمْبِي پَاڪْ = دوزخ جو هڪ طبقو

ڪَمْپْ = ڏڪڻ – هلڻ – لرزو

ڪَمْپَنْ = ڪمبڻ

ڪُمَتْ = بيوقوفي – بي عقلي – ناداني – احمقي

ڪُمَتِي = خراب سمجهه – جاهل – بدعقل.

ڪَمَنْ = ڪيئن – پڪيءَ پني وارو ساڏن جو ٿنبو.

ڪُمَدْ = ڪنول جو سفيد گل جيڪو رات جو ڪلندو آهي ۽ ڏيهن جو مرجهائبو آهي.

ڪُمَدْنِي = جتي اڇا ڪنول گهڻا ٿين.

ڪَمَسْ = گلاس – وٽو – ڪٽورو.

ڪَمَسْڪَارْ = ٺنڊي ۾ ٺنڊو سڪو – ڪسيرو.

ڪُمْ ڪُمْ = ڪيسر يا زعفران – گلال

ڪُمْ ڪُمَا = ڪيسر يا زعفران ۽ گلال رکڻ جو ٿانوَ.

ڪَمَلْ = گرهه – ڪنول – شريف زادو

ڪَمَلاَ = قابل قدر – تحسين جي لائق عورت – لڪشمي ديوي جو لقب – دولت

ڪَمَلاَ سَنْ = پلٿ ماري ويهڻ

ڪَمَا لوچن = ڏسو (ڪَمَلاَسَنْ)

ڪَمَلْ نالْ = ڪنول گل جي ڏاندي

ڪَمَلْ دنين = ڪنول جهڙيون اکيون

ڪَمَنْ = شهوتي – عياش – خواهش مند

ڪَمَنْتَرْنَا = غلط مشورو – خراب راءِ

ڪُمَنْتَرِي = خراب وزير

ڪَمَنبَلْ = ڪرمندل – فقيرن جي پاڻي پيئڻ ۽ ڪاڏي ڪاڻڻ جو برتن – ڪشتو – ڪشڪول

ڪَمَنِيَہ = دلچسپ – خوب صورت

ڪِمْ وَا = يا – ۽

ڪِمْ وَوَنْتِي = افواهه – اجائي ڳالهه

ڪَنْ = داڻو – ڪڻو – ٻج – اناج

ڪُنْبَا = خاندان – ڪٽنب – قبيلو – گهراڻو

ڪَنْبْ = پاڻي جو گهڙو – تلاءُ – نشان – عورت جا ٻيا – برج آسماني دلو.

ڪُنْبَارْ = ڪنير – ڪنيار – مٽيءَ جا ٿانوَ ٺاهيندڙ

ڪُنْبْڪَارْ = ڪنير

ڪُنْبْ = لاش – جنازو

ڪَنْتْ = مالڪ – خاوند – مڙس – دوست – خدا پاڪ

ڪُنْتْ = برڇي – ڀالو – ڏڦو.

ڪُنْتَا = نوڪدار برڇي يا ڀالو.

ڪُنَتَلْ = مٿي جا وار – چوٽي

ڪِنْتُو = پر – مگر – ليڪن – بلڪ

ڪَنْڦَا = فقيراڻي جهولي – زنبيل – گودڙي – خرقو

ڪَنْتَارْ = ڪنڊن وارو – خاردار

ڪَنْتَڪْ = ڪنڊو – خار – دشمن – تڪليف ڏيندڙ – ڪميڻو

ڪَنْٺْ = ڳچي – گردن – گلو – حلق – ياد ڪرڻ

ڪَنْٺَا = ڪنٺو – هار – هس – مالها.

ڪَنْٺَلاَ = ڏسو (ڪَٺَا)

ڪَنْٺَا ڀَرَنْ = ڳچيءَ ۾ پائڻ وارا ڳهه

ڪَنْٺَا گْرْ = زباني ياد ڪرڻ – حفظ ڪرڻ

ڪُنْٺِتْ = نڪمو – بيڪار – موڳو.

ڪَنْٺِي = ننڍي تسبيح – ننڍو هار

کَنْيرو = ببر شينهن — ٻر وارو شير

کَنْج = هاٿي، جا ڏند — تمام گهاٽا وڻ

کُنْجَرُ = هاٿي — وڏو — اعليٰ

کَنْجَرُ = ڪجر — هڪ قوم جيڪي ناٽڪ وٺن ۽ ڪاٿي چڙن.

ڪِنْج = وڏيڪ — تيز — پڻ

کَنْچِٽ = ڪجهه — ٿورو — ذرو

کُنْچِٽ = ٽيڏو

کَنْچُکَ = چولو — انگي

کَنْچُکِي = سينه بند

کَنْچُو = سينه بند

کَنْچَنُ = سون — زر

کِنْچَنُ = ٿوري شي.

کُنْجِي = ڪنجي

کَنْدُ = زمين ۾ اندر پيدا ٿيندڙ — موري گجر — لاهوري گجر — گوگڙو پٽاٽا.

کَنْدْ پَرَلَئَ = قيامت صغريٰ.

کَنْدَرُ = ڪندر — غار — ڪوهه — ڪڏ

کَنْدَراَ = ڏسو (ڪَنْدَرُ)

کَنْدَکَ = بال — ڪينهوڙو

کُنْدَلُ = سون

کُنْدَنُ = سونُ

کَنْدُمُولُ = ڏسو (کَنْدُ)

کَنْدَنُ = بربادي — جڳ

کَنْدُوْ = ڪٺاهي.

کَنْڌُ = ڪنڌ — ڪلهو — شاخ — ڏاري

کَنْڌَا = ڪلها — ڪلهو — ڪنگو — ڦٽي

کَنْڌِي = سمند — درياهه — بادل

کُوِتَا = (ڪبتا) نظم — شعر — شاعري

کَوِتَائي = ڏسو (کِيتَا)

کَوِتُوهُ = ڏسو (کِيتَا)

کَوْتَکُ = لکڻ — خوشي — تماشو — نظارو — تفريح — خراب روش — چالاڪي — حيلو

کُوتَکُ شَالاَ = تماشي جي جاءِ، نمائش گهر.

کَوْتَکِي = دل وندرائڻ وارو رانديگر — کلندڙ منهن — ڪلمک

کوتِلِي = ٿيلهي — ڳوٿري — ٻٽون

کُوتِنَا = ملهه ڪٽڻ — قيمت ٺاهڻ

کُنْتْنَا = ڏسو (کُوتِنَا)

کَوْتُوْ هَلْ = دل لڳڻ — عشق لڳڻ — خوشي — خواهش.

کُوٽُ = ڪوڙ — مڪر — دوکو سينگ — جبل جي مٿانهين چوٽي

کوٽُ = قلعو — ڳڙهه

کوٽِ = ڪروڙ — هڪ سو لک

کَوٽَا = اوچائي — جبل جي چوٽي — هٺوڙو — پيڙ — ڳجهارت — اتفاق — دوکو — فريب

کوٽان کوٽُ = بيشمار — تمام گهڻو

کُوٽُ سَاکَشِي = ڪوڙو شاهد

کُوٽُ سَٿُ = وڏي درجي وارو — لامڪان — روح — جو فنا نہ ٿئي. لکل — خداوند پاڪ

کُوٽُ کَرِمُ = مڪر — ٺڳي — دولاب

کَوٽِلُيَہ = تيڙائپ — بغض — ڪدورت

کَوْٽُمْبَکَ = خاندان جو وڏو

کوٽِي = ڪروڙ — سو لک، سينگ جو اڳيون حصو

کُوجَاتُ = گهٽ ذات

کُوجَنُ = ڳالهائڻ — منو آواز

کُوجَنَا = ڳالهائڻ — آواز ڪرڻ.

کَوَج = تعويذ — ڳنڍيو — بکتر بند — هڪ قسم جو نقاري جو آواز — اٿارڻ جو آواز

ڪُوچَالُ = بدچال

ڪَوْچِتُ = بعض - ڪڏهين

ڪُوَدِرْشِٽِ = بدنظر - خراب اک

ڪؤدَنْڊَ = ڪمان - سينگ

ڪُوڙُ = احمق - جاهل

ڪُوڊِي = لوهي ٽوپي

ڪُورُ = گرهه - لقمو

ڪُورُ = بي رحم - ظالم

ڪُوِيرَاجُ = شاعرن جو بادشاهه

ڪورُچ = برش

ڪورُچا = برش

ڪؤرَڪُ = مکڙي - غنچو

ڪُورْمُ = ڪچون - پاڻي ٿوڙي سڪي جو جانور

ڪُورَنگُ = هرڻ

ڪؤرِيَالُ = ڪميٺو

ڪؤشُ = مياڻ - ڏڪ - پردو - لغت - فهرست - خصيو - آنڊ - بيضو - بچيداني يا رحم.

ڪؤشَادهيڪشُ = پنداري - خزانچي

ڪؤشَاگَرُ = جتي خزانو رکجي

ڪؤشَاگَارُ = ڏسو ڪؤشاگر

ڪُوشْٽَڪُ = بيضو - آنو

ڪؤشُٺُ = ڪوٺڙي - حجرو - ڪوٺو - خزانو - پيٽ جو اندريون حصو.

ڪَوشِڪُ = چبرو - گچڇو - نوربٽڙو

ڪؤشِ ڪَارُ = لغت نويس - مياڻ ٺاهڻ وارو - ريشم جو ڪينئون - پٽ ڪينئون

ڪؤشَلُ = هوشياري - چالاڪي.

ڪُوشْ مَانڊُ = پينو - هڪ ڀاڄي جو ميوو

ڪشُمَانڊُ = ڏسو ڪوش ماند

ڪُوڪُ = رڙ پٽڻ

ڪؤڪُ = عياش - چڪلو

ڪؤڪَا = ڪير پيارينڊڙ جو ٻار ڪنول

ڪُوڪَرُ = ڪتو

ڪُوڪَرمُ = بروڪم

ڪؤڪُ شَاسْتَرُ = اهو ڪتاب جنهن ۾ عورتن سان مجامعت جو احوال لکيل هجي.

ڪؤڪِلُ = ڪوئل پکي

ڪؤڪِلا = ڪوئل

ڪؤڪِي = ڪوئل پکي جي مادي

ڪُوڪَنا = ڪوڪ ڪرڻ - روئڻ

ڪؤڪُ = گپيرڻ - ٻچي داني - رحم

ڪؤڪُ بَنڌُ = سنڍ عورت - بانجهه - ٻار نہ ڄڻڻ جهڙي عورت

ڪَوْلُ = سٺي خاندان وارو.

ڪَوْلُ = لقمو - گرهه

ڪُولُ = درياهه جو ڪنارو - تلاءُ - ڍنڍ - ڍال - سپر - ڍير - طرف

ڪؤلُ = سوئر - خنزير

ڪَوِيڪُ = موروثي

ڪُولَاهَلُ = گهڻن ماڻهن جو آواز - شور - چيخ ۽ پوڪار - ڌوم ڌام

ڪُولِيَہ = ڪنول گل

ڪُومَارُ = پنج سال عمر جو - ٻار - ٻاراڻو دور

ڪُومَارِي = پهرين زال

ڪُومَتُ = بيوقوف - احمق - گهٽ عقل

ڪؤمَلُ = نرم - نازڪ - لطيف - خوشگوار

ڪؤمَلُ پَاؤ - نرم مزاج

ڪؤمَلانْگِي = نازڪ جسم واري عورت

ڪؤمَلْتَا = نرمي

ڪؤنُ = ڪنارو

ڪُوَنڌا = بجلي

ڪوُود = عالم – عاقل

ڪوُهڪ = فريب دوکو – ڪَرِيَہ = اهو ڪاڌو جو پنهنجي وڏڙن جي نالي خيرات ڪيو وڃي. آسمان – بهشت

ڪاٽ = ڪوٽڻ – ڪوٽائي – ڪاهي

ڪاَجَ = خارش

ڪاَڙڪ = قرضدار

ڪانڊ = ترار – تلوار

ڪاندا = ترار

ڪُيتڪ = ڪيوڙو

ڪيتڪي = ڪيلو

ڪيتَن = علامت عَلم – پرچم – نشان – گهر – دعوت – سستي – رانديگر

ڪيتو = ڪپت – جُوا – هڪ جواهر

ڪيتُو = عقل – چمڪ – نشان – علامت – جهنڊو – نائون – ستارو – پڇڙ تارو

ڪيٽ = ڪينئون – هر چيز جو گند

ڪيچ = مٽي ۽ پاڻي جو گند ڪچڙ

ڪيڇٽ = ڪوڪو

ڪيچڪ = بانس جي اندر سوراخ

ڪيدار = چانورن جي پوک

ڪير = طوطو

ڪيرتن = حمد پڙهڻ – ثنا ڪرڻ. قصيدا پڙهڻ.

ڪيرتا = شهرت – حمد پڙهڻ. پچن ڳائڻ

ڪيرت دان = نالي وارو ماڻهو – مشهور معروف شخص

ڪيرتي = ڳائڻ وارو – مدح ۽ حمد پڙهڻ وارو – ثنا ڪندڙ

ڪيرڪ = طوطو – طوطي

ڪيرل = ڪتاب – نئون علم. ملڪي علم – مالوا جو ملڪ

ڪيرو = ڪنول

ڪيسَر = زعفران – ڦڪو رنگ شينهن جي ہر

ڪيسري = شينهن – هنومان جو پيءُ

ڪيش = باندر – پولڙو – پولو

ڪيش = مٿي جا وار – ڪڪڙ جو موڙ – ڪلنگي

ڪيش ڪرم = ٻار جا پهريان وار لهرائڻ جي رسم جهنڊ لهرائڻ يا مٿي جا وار ڪوڙائڻ

ڪيش وتاس = وارن کي سنوارڻ

ڪيڪا = مور جو آواز – مورجي ٻولي

ڪيڪي = مور پکي

ڪيل = جماع – مباشرت

ڪيل = ڪوڪو – ڪلي – ميخ

ڪيلڪ = ڪوڪو

ڪيلاس = ڪيلاش – هماليہ جبل جي چوٽي – جنت – فردوس – بهشت

ڪيولي = راند – تماشو – مجامعت

ڪيندر = مرڪز – قطب تارو – ڏن

ڪيندرہ = زمين جي گولي جو مرڪز

ڪيواڙ = در – دروازو

ڪيوٽ = ملاح – مير بحر – ناخدا – ٻيڙي هلائيندڙ

ڪيورت = مانجهي

ڪيورتڪ = ونجهہ هلائيندڙ.

ڪيول = صرف – اڪيلو – نرالو – بلڪل – خاص – فقط – محض – مطلق - ڪامل

ڪيوليہ = روح کي نجات ملڻ.

ڪيهري = شينهن – شير

ڪيورَ = هڪ ڳهہ جو نالو – ٻچ بند

ک

ک= سنڌي الف ب جي 52 اکرن مان هڪ اکر جنهن جو آواز هن ريت ڪيو آهي (ڪي) ڪ.

ڪادَنَ = ڪاڌو – خوراڪ

ڪادِهَ = ڪائڻ جي چيز

ڪپَرَ = فقيرن جي خيرات وٺڻ جو ٺانوُ

ڪتَا = اناج رکڻ جو ڪوٺو

ڪتري = هندن جي هڪ ذات

ڪٽُ = ڪنگهه – بلغم – انڌارو کوهه

ڪَٽُ = رَاڳُ = ڇهه راڳ 1. ميگهه 2. ڀيرون 3. ملار 4. ديپڪ 5. سري 6. هندول

ڪٽ شاستر = ڇهه شاستر

ڪٽواَ = ڪٽ – ڪٽولو

ڪٽيڪُ = قاصائي

ڪڇٽُ = لڪيل – ڇڪيل

ڪڏيوُٽُ = جڳنو – ڪڙڪيٽو – چاسينگر

ڪڌُ = ڪڌ

ڪڌَڪَ = ترار – تلوار

ڪَرُ = تيز – سخت

ڪَرَا = تيز – تکو

ڪَربُ = هڪ سوارب – نيچ – ڪميڻو

ڪَرتَلُ = سخت مزاج – تيز طبيعت

ڪَرجُ = ڀهريون سُر – هيٺيون سُر.

ڪَرجَرُ = ڪجور

ڪَرجُوُ = ڪجي

ڪَرواَٽُ = گنجو

ڪَرهَا = سهو – جانور جو قسم

ڪري = گڏهه جي مادي

ڪرڪُ = گئوشالا – جتي ڳائو مال رکجي

ڪَرَائُوُنُ = ڪاٺ جي چمپل – چاکڙي.

ڪُهڪُ = بازيگر – جادوگر.

ڪَهڪَ = ڪوئل جي ڪوڪ

ڪَگوَلُ = هيئت

ڪگول وِديا = علم هيئت – نجوم

ڪَلُ = خَراب – بدڪار – چغلخور – مڪار – دشمن – مرتد – ڪافر. منڪر – بيڪار – بي حياء

ڪَلَنُ = خالي ڪرڻ

ڪَلِنُ = لغام

ڪَلَنگَا = سير جي جاءِ – شڪار گاهه – تفريح جو مقام

ڪَلُو = يقين – اعتبار – اعتقاد

ڪَلواَٽُ = گنجو. جنهن جي مٿي تي وار نه هجن.

ڪَزُ = خالي جاءِ – ٻڙي – سوراخ. بهشت – آرام جي جاءِ

ڪَمَاچُ = ڪماچ هڪ راڳڻي جو نالو – هڪ ساز

ڪُمبُ = ڪير ۾ رڌل ڀت

ڪُمِبي = سج – آفتاب – شمس.

ڪِنُ = شرمندو – ناراض – اداس

ڪَنُ = گهر جو حصو – ٽڪرو – حجرو

ڪِنتَرُ = ڪوڏر – پاهوڙو

ڪِنٿري = ڏسو (ڪنتر)

ڪِنڄُ = ڌاتو – جهڙوڪ – سون – چاندي وغيره.

ڪَنجُ = لولو – لنگڙو.

ڪَنجڪُ = معذور

ڪَنجري = خنجري – دفلي – وڄت جو ساز

ڪَنڍُ = ٽڪرو – حصو – دنيا جو حصو. ملڪ – گهر جو ڀاڱو – حجرو – ڪمرو – ڪتاب جو باب – هڪ ترانو – ڪمند – قطعه زمين

كَنْڊُ = (مناڻ)
كَنْڊَتْ = كنتيل - تتل - دائل
كَنْڊِتَا = اها عورت جنهن جو مڙس كنهن ٻيءَ عورت تي عاشق هجي.
كَنْڊَنْ = رد كرڻ - روكڻ - توڙڻ - اختصار كرڻ - ڏاهڻ
كَنْس = دشمني - عداوت
كَنْڪُ = چوري كندڙ - كاٽ هڻندڙ - كوئو.
كَنَنْ = كوٽڻ
كَنِي = كاڻ
كَوْنْ = پردو - پوش - مياڻ
كوُنت = كنڊ - گوشو - كن جو گند
كُوهُ = كوهه
كِيَاتْ = مشهور - نامور
كِيَاتِي = شهرت - ناموس
كئيپْ = سفر - مسافري - درياهه جو سفر - جهاز جو وزن.
كيَتْ = ڳوٺ - آسماني سيارو - پکي - كمبٽو - خوف - شكار
كيٽَڪُ = سير - تفريح - شكار - هتيار - جنگ
كٽڪِيكِي = وڏو شكاري
كيَجُ = غصو - رنج
كيُچَرُ = هوا - آسمان ۾ هلندڙ - سيارو - پکي
كيْدُ = ڏک - رنج - فكر
كيِڊِتَ = غمگين - فكر وارو
كيْلُ = راند - بازي
كيُمَ كُشَلْ = طبيعت جو پڇڻ - مزاج پرسي كرڻ
كيوفا - ٻيڙي جو پاڙو
كيوَتْ = ملاح - ناخدا - ٻيڙي هلائڻ وارو
كيوَتَا = ٻيڙي هلائڻ
كيَتُ = آبادي - گهر - جاءِ
كيتا = كيترو - كيتري قدر

گ

گ= سنڌي، هندي، اردو ۽ پارسيءَ جي الف ـ ب جي اکرن مان هڪ اکر ـ جنهن جو آواز ”گاف“ ٿيندو آهي.

گ = گڻيش جو مخفف

گَاڀُ = گَڀ — حمل — پيٽ ٿيڻ

گَاتُ = بدن ۽ ان جا اندرياں عضوا — عورت جو مخصوص زنانو عضوو — ٻيا زال جا — حمل

گَاتَا = ڳائڻ وارو — ڪتاب جو جلد — پانو

گَاتَرُ = تن — بدن — جسم — جثو

گَاٿَا = حمد — گيت — گانو — قصو — ڪهاڻي — سلوڪ — نظم — نقل

گَاٿَڪُ = ڳائڻ وارو — گوَيو

گَاٿَنا = نچائڻ — ناهڻ

گَانٿنَا = ڏسو (گَاٿَنَا)

گَاتِي = ڪلهن تي ڪپڙو — اجرڪ — پوتڙو وغيره. دوشالو

گَاجَنا = گوڙ — رعد — ڪڪرن جو آواز

گَاجِ = وڄ

گَائو = ميرُ — گند — جهڳ

گَاڌُ = جڳهه — مقام

گَادِي = مسند

گَدَرَ = رڍ

گَارُ = خراب ڳالهه — بروڳالهائڻ

گَارِي = ڏسو (گَارُ)

گَارُدَ = اهو منتر ـ جو زهريلي جانورن جو زهر لهي وڃي.

گَارُدِي = نانگ وغيره جي زهرلاهَ لاءِ جهاڙ رکندڙ — جوڳي

گَارهَستِيَہ = گهرو ڪم

گَاگَرُ = مٽڪو — گهڙو — دلو

گَاگَرِي = دلو

گَانڪُ = چرير ڪرڻ

گَامِني = هلڻ واري عورت

گَامِي = هلڻ وارو — مباشرت ڪرڻ وارو

گَامڪُ = ڏسو (گَامِي)

گَانُ = گيت — گانو — راڳ — سرود — ترانو — نغمو

گَائڻُ = راڳ

گَانڌَارُ = هڪ راڳ جو نالو. قنڌار جو ملڪ

گَانڌِڪُ = عطر وارو

گَانڌَرُوُ = (گندرو) بهشت جو گيت

گَانڌَرُوُ وِدِيَا = (وديا) علم موسيقي

گَانوڌ هَرُوُبواهُ = پيار جو پرڻو

گَانڌَروويدُ = علم موسيقي جو ڪتاب

گَاهَا = قصو — حڪايت — جماعت

گَاهَڪُ = ڳراهڪ — وٺڻ وارو — خريد ڪرڻ وارو

گَاهَڻُ = غسل ڪرڻ — غوطو هڻڻ

گَاهَنَا = گولڻ — جاچڻ — تلاش ڪرڻ

گَاءِ = ڳئون — ڏڳي

گَايَڪُ = ڳائڻ وارو — گويو — قوال

گَايڻُ = ڳائڻي

گَايَن بَدْيَا = موسيقي جو علم

گِپَسَتُ = ڪرتا — سعاع

گِپالُ = مال چارڻ وارا

گُپتُ = ڍڪيل — لڪل — غائب — ڪلام حذف ڪيل

گُپتَ چَرُ = جاسوس

گُپتَ دَانُ = مخفي خيرات ڳجهي خيرات

گُپتِي = لڪل — ڳجهي مخفي. قيدخانو

گُفَا = کوهه — غار

گَٽ = گذاريو ويو — گذري ويل

گتي = تدبير – طرز – نجات عنبي
گتاگت = اچڻ وڃڻ – آمدرفت
گت ڪل = لاوارث – ملڪيت
گتور = فاني
گتي پريائي = فوجي قاعدا
گتڪا = دوا جي گوري – حب – ننڍي تقطيع جو ڪتاب
گت بنڌن = گنڍ ٻڌڻ – شاديءَ جي هڪ رسم. جنهن جي گهوٽ ۽ ڪنوار جي ڪپڙن کي گنڍ ڏني آهي. گهوٽ جو اجرڪ ڪنوار جي پوتيءَ سان گنڍ ڏيڻ.
گنت = عورت ليکڪا – مصنف
گنڪ = مرد لکڻ وارو – مصنف
گڌ = ٿوري ڪرڻ جي جڳهه – مقعد – گٽي
گدا = ڏسو (گد)
گدا = گرز – لٺ – سوٽو
گدا ڌر = وشنو جو لقب – لٺ وارو
گدٽ = چيل
گدگد = خوش
گڌ = گجهه ڳالهه
گدها = طبيب – حڪيم
گدي = بيماري – مريض
گڏ = قلعو – ڪوٽ
گڍ = ڪوٽ
گڙ = ڪوٽ
گڏي = ننڍو قلعو
گڙهي = قلعو
گر = زهر – بيماري
گر = آواز
گر = جبل – ڪوهه
گري = جبل
گرا = زبان – ڪلام – آواز – ڳالهه – شاعري

گراس = گرهه – لقمو
گرام = ڳوٺ – بستي – وستي
گرام ديوتا = ڳوٺ جو سنڀاليندڙ – وڏيرو
گرامڪ = ڳوٺاڻو – ٻهراڙيءَ جو
گرامني = نمبردار – زميندار
گرام ولنيا = رنڍي – ڪسبياڻي ڪڄري.
گرامي = ڳوٺاڻي – ٻهراڙي جي.
گرام ياچڪ = درويش – سادو
گرامين = ڳوٺاڻو – ڳوٺاڻي
گرامي = ڳوٺ جو رهاڪو – ڳنوار – ڏنار – ڳوٺائي يا ٻهراڙي
گراو = پٿر – پهڻ – ڪوهه – جبل
گراهي = وٺڻ وارو – قبول ڪرڻ وارو ياد ڪرڻ
گراهيه = وٺڻ جي لائق
گرب = غرور – هٺ – خودبيني
گربتا = مغرور عورت
گربرتي = ڏسو (گربت)
گرڀ = ڳڀ – حمل – پيٽ ٿيڻ
گرڀاشيه = ٻچي داني – ڳڀڻ – گرب – رحم
گرڀٽ = پريل
گرڀادان = هڪ رسم جو عورت کي حمل ٿي وڃي ۽ خيرات ڪجي.
گرڀ شراءِ = ڇئن مهينن اندر ٻار ڪيرائڻ.
گرڀڻي = پيٽ سان عورت – ٻار پيٽ ۾ عورت – حامله عورت – سج – گهاٽو – غار.
گرڀوتي = گرڀڻي
گرڀونتي = گرڀڻي
گرٽ = سج – گهاٽو – غار
گرٽ = ڪنڀ – پر – حصو

گَنَرَجَ = ڪڪرن جو شور – گوڙ ـ رعد – شينهن جي گجگوڙ

گَـرَجَنُ = گوڙ

گَـرَجَنَا = گوڙ

گَـرَو = زهر ڏيڻ وارو

گَـرَدَڀُ = گڏهه – بار ڍوهيندڙ جانور

گَـرَدَڀِي = گڏهه ـ مادي

گَـرَدَرَ = ڳجهه پکي

گِرِدَرُ = جبل جو بچاءُ – جبل کي ٻيهاريندڙ – سري ڪرشن جو لقب

گِرِدَارِي = ڏسو (گِرِدَرُ)

گِرِ رَاجُ = جلبن جو بادشاهه – هماليه جبل – سري ڪرشن جو لقب

گُـرَسْتُ = پڪڙيل

گَرِيَانُ = نه هضم ٿيندڙ – سخت

گَـرَگُ = زهر

گَـرَلُ = زهر

گَرِما = وڏائي – بزرگي – غرور

گَـرَنْٿُ = گرونانڪ جو لکيل ڪتاب – سک مذهب وارن جو مذهبي ۽ پاڪ ڪتاب. ڳُنڊ – ڪتاب – پوٿي پستڪ

گَرَنْٿُ ڪَارُ = گرنٿ لکڻ وارو – گرنانڪ – مصنف – مؤلف

گَـرَنْٿُ ڪَـرَتَا = ڏسو گرنٿ ڪَارُ

گَـرَنَٿَنُ = ناهڻ – لکڻ – تصنيف ڪرڻ

گَـرَنَٿِي = ڳُنڊ – جوڙ – مڪر

گَـرَنْڌُ = ڏسو (گَـرَنٿُ)

گَـرُوُ = غرور – وڏائي – هٺ

گُـرُوُ = استاد – مرشد – رهبر – رهنما – هادي – اڳواڻ – پيءُ – پاڻ کان پلو – ستاره ـ مشتري

گَـرُوَا = وزني – ڳورو – وڏو – بردبار – نالي وارو – باعزت – محترم

گَرُوَتْ = مغرور – هٺيلو – ضدي – تڪبر وارو

گَـرُوَرُ = وڏائي ـ تڪبر

گَـرُوَتَا = وزن – بوجهه – عزت – وڏائي – علم – بردباري

گَـرُ تُوهُ = ڏسو (گَرُوَتَا)

گُـرُوَجَنُ = وڏو ماڻهو – بزرگ درويش – ماءُ – پيءُ – مرشد – وغيره.

گَـرُوَرُ = وڏو جبل

گُـرُوسيوا = مرشد جو حڪم مڃڻ

گُـرُ ششُروشا = مرشد جي پيروي ڪرڻ

گُـرُوَ ڪُلُ = خانقاهه – خانگاهه – تعليم گاهه جتي مرشد مريدن سان گڏ رهي سيکاري ۽ تربيت ڪري.

گُـرُوَوارُ = خميس جو ڏينهن

گَـرُهُ = گهر – مڪان – بيت – خاندان

گَـرَهَا = بدنامي

گَـرُهَپُ = گهر جو مالڪ

گَـرَهَ پَتْرُ = ڄمڻ جي چٺي – زائچو

گَـرُهَتُ = بدنام

گَـرُهَسُتُ = عيال وارو – گهروارو.

گَـرُهَسُتِي = گهرواري – عيال واري

گَـرُهَڪُ = چغل

گُـرُهَنُ = وٺڻ – پڪڙڻ – سج گرهڻ – چنڊ گرهڻ

گَـرُهَنُ = شڪايت – لعنت – نفرت

گَـرُهَا = ڏڪار

گَـرُهَنِي = دست – سوري – بيماري جو نالو

گَـرُهِنِي = گهرواري – زال

گَـرُهِي = گهر وارو – مڙس

گَـرُهيِتُ = پڪڙيل – ورتل

گَـرُهيِتَا = وٺڻ وارو

گَـرُهيِڻ = ڪميڻو – بڇڙو

گـِري = سنياسي

گَـري = ڏونگهي - ناريل جو مغز - ڪوپرو - ناريل جو تيل

گـَرِيشَمُ = گرم مند يا موسم گرمي جو وقت اونهارو

گـِرِيشُ = ڏسو گريشه

گِرِيَندرَ = هماليه جبل

گَـرِيهُ = گهر - مڪان

گـُڙُ = ڳڙ - مٺي چيز - ڪمند جي رس مان پچايل يا ٺاهيل

گَڙَنُ = ڪيچڙو - گند - ڪچرو.

گَڙياڙ = سخت دل

گَڙيارِي = سخت دلي

گَسائي = بزرگ - زاهد - ساڌو - سنياسي - فقيرن جو هڪ فرقو

گَسائين = ڏسو (گَسائي)

گؤسائي = فرقو

گُفا =غار - جبلن ۾ کوٽيل جاءِ

گگَنُ = آسمان

گگَنُ مَنڊلُ = آسمان جو گهيرو - افق

گَلُ = گلو - ڳچي - گردن

گَلاَنِ= بيمار - مريض ڪمزور

گَلاَني = نفرت - تڪليف - ڏک

گَلباهُ = گلي ملڻ

گَلَمُ = واڇوڙو - وڻ - فوجي دستو

گَلَنُ = ڳرڻ - سڙڻ

گِلَنُ = ڦي ڪرڻ - ڪيڊ ڪرڻ - الٽي ڪرڻ

گَلَوُ = روشن - چنڊ - خوشي - ڪافور

گَمُ = راهه - رستو - خوشي - ڪافور

گَمُ = راهه - رستو - مجامعت

گَمِڀيرُ = عميق - گهرو - اونهون - علم - بردباري - سنجيدگي.

گَمڀيرتا = بزرگي - سنجيدگي

گَمَتُ = رستو - راهه

گَمَڪُ = وڃڻ وارو - تعليم ڏيڻ وارو

گَمَنُ پَتَر = راهداري - چالان

گُنُ = خاصيت ڳڻ - وصف - خوبي ڀلائي - سهم - سمجهه - هنر - طريقو - حالت وارو

گُنُ = خاصيت - ڳڻ - وصف - خوبي - ڀلائي - فهم - سمجهه - هنر - طريقو - حالت - ارادو

گَنُ = جماعت - گروهه - فوجي دستو

گُنا = ضرب - علم حسابن جو

گُناڍيه = نيڪ خصلت - سٺي عادت.

گُنا نُوادُ = تعريف - ساراهه

گُناچڪ= اسم صفت

گَنِتُ = ڳڻتي - حسابن جو علم

گَنِتُ = شمار ۾ آيل - علم حساب

گَنِتُ وِدِيا = علم حساب

گَنَتَ گُمَ = حساب دان

گَنتو = مسافر - سياح

گَنجُ = ڍير - انبار - خزانو - ڀنڊار - بازار - گهٽو - مارڪيٽ

گَنجَنُ = گونجڻ - آواز - گونج

گَنجَنا = تڪليف - بربادي

گَنڌاري = قنڌار جو ماڻهو يا ميوو

گَنڌُ = (گنڌ) بوءِ باس - مهڪ - خوشبوءِ

گَنڌراڄ = خوشبوءِ وارو گل - صندل

گَنڌ سارُ = چندن - صندل

گَنڌڪُ = گندڪ - هڪ ڌاتو - سون ٺاهڻ ۾ ڪم ايندڙ - ڪبريت

گَنڌي = خوشبوءِ واريون شيون وڪڻندڙ

گُنَـڪَن = ڳائڻ وارو - انگن جو ماهر

ڳُنڪَا = ناچڻي

ڳُنڪَاري = فائدي وارو

ڳُنڪَانُ = مدح ڪرڻ — ساراهه ڪرڻ

ڳُنڪَرَامُ = اخلاق جي کاڻ — اخلاق جو مجسمو

ڳُنُ ڳَانَا = تعريف ڪرڻ — مداح پڙهڻ

ڳُنگرَاهَڪُ = سهڻن صفتن جو ورد ڪندڙ، اخلاق حميده کي ساراهيندڙ، سهڻين ڳالهين کي پسند ڪندڙ

ڳُنگرَاهِي = ڏسو (ڳُنگرَاهَڪ)

ڳُنُ ڳَاهَڪُ = ڏسو (ڳُنگرَاهَڪ)

ڳُنگيه = ڏسو (ڳُنگرَاهَڪ)

ڳُنَنُ = ڳاڻڻ — شمار ڪرڻ — ضرب ڪرڻ

ڳَنَنُ = ڳڻن — شمار ڪرڻ

ڳُنُنُ = سمجهڻ

ڳُنوَانُ = لياقت جو صاحب

ڳُنويتُ = خصلت جو مالڪ

ڳُنوَتِي = نيڪ عورت

ڳُني = عقل وارو — ناڳ جو منتر ڄاڻندڙ

ڳَوُ = ڳئون — اک — دنيا — زمين — پاڻي — زبان — ٻولي — آواز — بهشت

ڳَوُ = ڳئون

ڳَوَاسَا = ڳئون جو گوسٽ کائيندڙ — قاصائي

ڳَوَالُ = ڳئون چاريندڙ مرد

ڳَوَالَا = ڏسو (ڳَوَالَ)

ڳَوَالَنُ = ڳئون چاريندڙ عورت

ڳَوُپَالُ = ڳئون سنڀاليندڙ — سري ڪرشن جو لقب

ڳَوُپَتَا = حفاظت ڪرڻ وارو، محافظ

ڳَوُپَرُ = شهر يا ڳوٺ جو دروازو — بهشت — منارو

ڳَوُپڪَا = گوالن — ڳئون — سنڀاليندڙ عورت

ڳَوُپِي = ڏسو (ڳَوپڪَا)

ڳَوُپَنُ = مخفي — ڳجهو

ڳَوُپُ وَڏُو = ڏسو (گوپي)

ڳَوُٽُ = خاندان — نسب — ذات، قوم — سلسلو — لقب — اصل — نسل — گروهه — قبيلو — فرقو — جبل

ڳَوُٽَا = ڏسو (ڳوٽ)

ڳَوُٽَرُ = اصل نسل، گروهه، قبيلو، فرقو، جبل

ڳَوُٽَرَجُ = هڪ ئي خاندان جا — ستن پيڙهين جو هڪ ڏاڏو

ڳَوُتَمُ = ٻڌ مذهب جو باني

ڳَوُٿَانُ = ڳوٺ ۾ اها جاءِ جتي ڍور ڍڳا وغيره گڏ ٿيندا آهن، مال جو واڙو

ڳَوُتِي = ذات پاٽي — هڪ قوم جو

ڳَوُتِيَا = خانداني

ڳَوُتِيتُ = جيڪو حواسن سان نه ڄاڻي سگهجي — الله جل شانه — (الک)

ڳَوُجَري = هڪ ڳهه جيڪو عورتون هٿن ۾ پائينديون آهن، هڪ راڳڻيءَ جو نالو

ڳَوُچَرُ = چراگاهه، واقفيت — علم — اطلاع — معلوم — محسوس — جو حواسن ذريعي — سڃاڻي سگهجي.

ڪُوجَري = ڏئل

ڳَوچِي = سر سبز وڻ

ڳَوُدَا = اصل — مغز — ميجالو

ڳَوُدَانُ = ڳئون کي خيرات ڪارائڻ — ڍڳين کي ڪاڏو ڪارائڻ.

ڳَوُدَاوَري = هڪ ندي جو نالو جا دکن ۾ آهي.

ڳَوُدَهَنُ = کير ڏهڻ.

ڳَوُڏُ = ڳئون.

ڳَوُڏُورَا = ڍڳين جي موٽڻ جو ٽائيم — شام — سج لهڻ.

ڳَوُڏُوَلُ = ڏسو (ڳوڏار)

ڳَوُڏُولِي = ڳئون چارڻ لاءِ وڃڻ جو وقت — صبوح سوير

ڳَوُڏَمُ = ڪڪڙ جو ان

گوڏومُ = ڪٽڪ
گوڏومَڪُ = ڪٽڪ
گَنڏَمُ = ڪٽڪ
گوڏَ = پير — ٽنگ — ڄنگهہ
گوڏنَا = ڪونڻ — ڳَنڍڻ
گوَرَ = گورو — پوري رنگ وارو — صفا اجرو — انگريز ماڻهو
گوراَئي = وارياسي زمين
گورَسُ = کير — ڏونرو — لسي — ڏڌ
گورفسي = کير ڏهڻ واور ٿانءُ
گورُو = سڱن وارا جانور — جهڙوڪ ڳئون — ٻڪري — مينهن — رڍ
گَورَوَ = وڏائي — بزرگي — عزت
گَورَوَانُوتُ = نيڪ نام — عزت وارو
گَورَوتُ = تعظيم جي لائق
گَورِيَ = اٺن سالن جي ڇوڪري — پاربتي ديوي جو لقب — هڪ راڳڻي جو نالو — رات — هيڊ — تلسي وغيره.
گَورِيَا = هڪ پکي — جهرڪي
گوڙهہ = ڳَهر — عميق — مخفي
گوڙهَارٿُ = ڳجهو مطلب — مخفي راز
گوڙَهَج = اهو ڇوڪرو جنهن جي پيءُ جي نالي جي خبر نہ هجي.
گوشٽِي = جماعت — مجلس — ڳالهہ ٻولهہ — صلاح مشورو — ڪن قوس يا ڪن قوڪ رازداري
گوڪُلُ = ڍڳين جي رهڻ جي جاءِ. گوسالو.
گوڪل چَندُ = سري ڪرشن جو لقب
گوگهاٽ = ڍڳن ڍورن لاءِ پاڻي پيئڻ واسطي جاءِ.
گولُ = فاحش عورت جو ٻار (پٽ) مِٽي جو وڏو ڪوندو
گولاَرَ = گول چيز
گولاَروهُ = اڌ گول
گولاڪَارُ = گول

گولَڪُ = اهو ٻار جو ڪنهن رن زال مان پيدا ٿئي — حرامزادو.
گوَ ڪَا = ڏسو (گولَڪ)
گولوڪُ = بهشت
گومُوتِرُ = ڳئونءَ جو مٽ يا پيشاب
گومَٺُ = چيٽو.
گوميڌُ = ڳئون جي قرباني
گونُ = اناج رکڻ جو ٻورو ۽ ڳوڻ
گَونُ = مددگار — بزرگ
گونَا = ڳجهو رکڻ — لڪائڻ
گوونا = ڏسو (گونَا)
گهَرُو = ڏير
گهَ = ملاح — مير بحر
گهيڪُ = ڪبير جو قاصد — ديوتا
گهيَہ = مخفي جسم جو لڪل پاڱو
گِي = ڳالهائڻ جي قوت
گِيرُ = ڏسو (گِي)
گَيا = ڳئون
گِيا پٽُ = ياد ڏياريو ويو.
گِيايَہ = ڄاڻڻ جي لائق
گِياپڪُ = ٻڌائڻ وارو
گِيا پنُ = اطلاع ڏيڻ — ياد ڪرڻ.
گِياتُ = سمجهايل
گِياتَا = خبردار — ڄاڻڻ وارو
گِياتِي = هڪ ئي ڳوٺ جا يا خاندان جا مرد — ڀائي بند جهڙوڪ چاچا — ڀائيا — هڪ برادري جا.
گِياتِتُوہ = عزيز — قريب — رشتيدار
گِيانَ = عقل — سمجهہ — علم — فهم — آگهي — علم تصوف — حقيقي علم — علم معرفت ـ حقيقت — وحدانيت ـ خدا پاڪ کي ڏسڻ لاءِ سکيا.

گِيَانُ اِنۡندِري - حواسن ذريعي علم جو حاصل ڪرڻ - حواسن جي ڄاڻ

گِيَانُ اَگِني - عرفان جي باهه

گِيَانُ داَتَا - مرشد - رهبر - گرو

گِيَانُ ڪَانڊَ اهو ڪتاب جنهن ۾ وحدانيت جو ذڪر هجي.

گِيَانُ ڪُرُتَ - اهو گناهه جو ڄاڻي واڻي ڪيو وڃي.

گِيَانُ گَمۡيَہ - خدا تعاليٰ

گِيَانُ گوۡچَرُ - حواسن سان ڄاڻڻ

گِيَانُ مَدۡ - عقل مند ٿيڻ جو غرور

گِيَانُ مَدۡ ڪوۡشُ - علمي حجاب

گِيانِي نجومي - دانا - عابد - رشي

گِيان دان - عقل جو صاحب. داناءُ - عالم - اهو عارف جنهن کي حق اليقين حاصل هجي.

گِيانَوَنۡتَ - ڏسو (گِيَانَ دَانَ)

گِيافِي - ڏسو (گِيَانَ دَانَ)

يِيَانُ يُگۡيہ - روح ۽ خدا کي جدا نه ڄاڻڻ وارو

گِيَانُ يوۡگَ - عقل ذريعي نجات حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ

گِيپتي = ياد - عقل - خوش

گِيتۡ = گانو - سرود - ترانو - مدح - ڀڄن - حمد باري تعاليٰ

گِيتِي = ڏسو (گِيتۡ)

گِيتَا = بزرگن جو چيل - اهو ڪتاب جنهن ۾ رام جو قول ۽ ملفوظات ارجن کي سمجهايل آهن. هن کي ڀڳوت گيتا به چئبو آهي. جنهن جي معنيٰ آهي الاهي ڪلام - الهامي ڪلام

گِيڌُ = ڳجهه پکي

گيشَنُ = ڳائڻ وارو

گيشَنوۡ = ڏسو (گيشَنُ)

گيل = رستو - راهه - سڙڪ

گيۡهَ - جنهن جو ڄاڻڻ ضروري آهي.

گھ

گھ= الف ب جي 52 اکرن مان هڪ اکر جنهن جو آواز (گھي) ڪري ڏيکاريو آهي.

گھَہ = وسيع زمين جو ٽڪرو جنهن جي ايراضي 33 x 33 فوٽ يا 1089 چورس فوٽ هجي. گھر جو مخفف — بادل

گھَاتُ = نقصان — قتل — آفت — دوکو — تاڙ — داءُ — مارڻ

گھَاتَڪُ = تڪليف ڏيندڙ — ظالم — ماريندڙ

گھَاتُڪُ - ڏسو گھاتڪ

گھَاتِي = ڏسو گھاتڪ

گھَاتِنِي = ماري وجهڻ واري عورت — قاتل

گھَاتِي = مارڻ وارو مرد — قاتل

گھَاٽُ = ڪنارو — درياهه جو رستو

گھَاٽَا = جبل جي چڙهائي — جابلو رستو — ڏکيو رستو

گھَاٽِيَا = پتڻ تي رهندڙ

گھَاگھُ = تجربيڪار

گھَاگھَرَا = عورتن جو چولو

گھَالَڪُ = برباد ڪرڻ وارو

گھَامُ = اس — گرمي

گھَامَڙُ = احمق — بي وقوفي

گھَاوُ – زخم

گھَٽُ = بدن — جسم

گھَٽَا = هلندڙ — ڪڪر — گھاٽا ڪڪر

گھَٽَا ٽوپُ = چئني طرفن کان آيل ڪڪر

گھَٽَڪُ = وچ وارو — امين — سفير — ايلچي — پيغام بر — قاصد — ڪارڪن — دلال

گھَٽَڪُ = گھنڊ وڄائڻ وارو — گھڙيال وڄائڻ وارو

گھَٽِڪَا = گھڙي — ساعت — گھڙي 24 منٽن جو وقت — گھڙيءَ ۾ 60 پَلَ ٿين ٿا.

گھَٽِڪَارُ = ڪنير — مٽيءَ جا ٿانوَ ٺاهڻ وارو.

گھَٽَنُ = ٿيڻ — اتفاق ٿيڻ — ميسر ٿيڻ

گھَٽَنَا = حاصل ٿيڻ

گھَٽَنِيُہ = هئڻ جي لائق

گھَٽُہ = درياهه جو ڪنارو — تلاءُ ڪنارو

گھَٽِي = گھڙي — ساعت

گھَٽِيَا = نقلي — خراب — هيٺي درجي جو

گھَٽِي يَنْتَرُ = گھڙيال

گھَرَاتُ = سنگھڻ لائق

گھَرَاڻُ = نڪ — هڪ عضوو

گھَرَاڻيِندْرِيَہ = ڏسو (گھراڻ)

گھَرُتَ = گيهه

گھُرِشْتُ = گھڙي آيل — اندر آيل

گھُرشت = ڏسو (گھَرِشْتُ)

گھُرشَنُ = رڳڙڻ — پيسڻ

گھَرِ شَڪُ = پيهڻ وارو رڳڙڻ وارو.

گھَرُ گھَرَا = گھاگھرو — عورتن جي پائڻ جو چولو

گھَرَمُ = گرم — گرمي — اس — حرارت

گھَرَمُ بِندُوُ = پگھر جا ڦڙا

گھَرُنَا = نفرت — ڪراهت.

گھَرِنِتُ = مڪروهه — نفرت جهڙو

گھَرِنِي = گھرواري — زال

گھَرِنِي = گرٽي — چرخي — ننڍو پيهر — ننڍو ڦيٿو

گھَرِي = گھڙي

گھَوَ = گھوڙي جو مخفف

گھَوَسَالُ = گھوڙن رکڻ جي جاءِ — طبيلو

گھَڙِيَالُ = گھنٽو — گھڙيال — مانگرمڇ

گھَسُمَرُ = پيو کاڌو.

گھَسَنُ = مالش رڳڙ — مهٽ

گهَمسَ = گرمي — حرارت

گهَمنڊ = غرور — هٺ — وڏائي

گهَنَ = هڪ جاءِ تي

گهِنَ = نفرت — ڪراهت — شرم

گهَنُ = هڪ قسم جو ننڍڙو ڪيئون.

گهَنَا = ڪيئن جو ڪاڏل — پراٺو

گهَنَا = گهڻو — ڍير

گهَنَا ٹَمڪُ = جيڪو ديگهه ويڪر ۽ اوچائي ۾ هڪ جيترو هجي.

گهَنْتَا = گهڙيال

گهنالي = گهنڊڻي جا مال ڪي ڳچيءَ ۾ ٻڌبي آهي.

گهَنشِتَ = تمام وڏو

گهَنَ شِيامَ = ڪارا ڪڪر

گهَن گرِجَا = ڪڪرن جي گوڙ جو آواز

گهَنَ تاؤ = ڏسو (گهَنَ گرِجَا)

گهَنْگهوُرَ = گهنا ڪڪر — گوڙ — خوفناڪ آواز

گهَنْگهيراَ = گهاگهرو — عورتن جو چولو

گهَنوُيَلَ = مينهن ۾ پوندڙ ڳڙا.

گهنوَنَا = مڪروهه — ناپسند

گهوُرَ = خوفناڪ — سخت — آواز

گهوُرَنَ = ڦرڻ — گهمڻ

گهوُسَ = رشوت

گهوسي = مسلمان ڳئون چاريندڙ

گهوُشَ = وڏو آواز — منادي — رهڻ جي جاءِ

گهوُشَنَ = ياد ڪرڻ

گهوُشَنَا = پڙهو ڏيڻ — ڍنڍورو گهمائڻ — منادي ڪرڻ

گهوُشَ پَترَ = اشتهار — اعلان

گهوُشَنَا پتر = اطلاع

گهوُشَنِيَ = شهرت ڏيڻ جي لائق

گهوُلُ = مکڻ نڪتل لسي

گهوُمُ = چوطرف — گردش

گهوُنگهَٹُ = پردو — نقاب — برقعو

گهيوُرُ = هڪ قسم جي مٺائي

گهوُنِي = ڳوڻ — سڻي جي ڳوڻ

گوُهَارُ = واءِ ويلا — گهٽ وڌ ڳالهائڻ — هلڙ بازي

گوُهَتيَہ = ڳئون ڪهڻ

گوُهَنُ = ڪٽڪ جوان

گوُشَنُ = جاچ — تلاش — تحقيق

گوُئي = ڳجهو — مخفي — راز

ل

ل = سنڌي، اردو، هندي، پارسي ۽ عربي الفابيٽ ۾ هڪ حرف. جنهن جو تلفظ هن طرح ٿيندو آهي. (لام)

ل = اندر — منتر — ڪنڊو — رونق — خوشي — هوا

لَاڀُ = نفعو — فائدو — وياج — پلائي

لَاڀَالَاڀُ = نفع نقصان

لَاڀُ وَاپَڪُ = فائدي ڏيڻ وارو

لَاڀُ ڪَاڪَرَڪُ = ڏسو (لَاڀُ واپڪُ)

لَاٽُ = ڪپڙا — چيزون — شيون

لَاجَ = شرم — لڄ — ننگ — عزت

لَاجَاوَنْتُ = وراندو — رانوٽي

لَاجَوَنْتُ = شرم وارو حياءَ وارو

لَاجَوَنْتِي = شرم حياءَ واري عورت. هڪ ٻوٽي جو نالو — جنهن کي هٿ لائبو ته ڪومائجي ويندي آهي.

لَارُ = ٽڪ — وات جو پاڻي

لَاسُ = ناچ — رقص.

لَاسَڪُ = نچڻ وارو — مور پکي.

لَاسِيَہ = ناچ — نچڻ

لَاڪْشَا = لاک جنهن سان مهر هڻبي آهي.

لَاگهَوُ = هلڪڙائي — هٿ جي صفائي

لَاگهَوِي = تيزي — چالاڪي

لَالُ = پيارو — عزيز — محبوب — ننڍو ڇوڪرو

لَالاَ = صاحب — آقا — استاد — بابو

لَالُ = گرو — مرشد

لَالِتُ = پاليل

لَالِتيَہ = خوبصورتي

لَالْسَا = دلي خواهش — لالچ — حرص — حامله عورت جي خواهش

لَالَنُ = گهڻي محبت وارو — لاڏ ڪوڏ

لَالَنَا = محبت ڪرڻ

لَالِي = پياري — سرخي

لَالْيَہ = پيار ڪرڻ جي لائق

لَانْڇِتُ = الزام لڳايل — داغ هڻڻ

لَانْڇَنُ = داغ — عيب — ڏڀو — علامت — نشاني — نالو

لَانْڇَنَا = برائي — بدي — حقارت

لَانُڪُ = چيله. ٻهه — چلڪر

لَنُڪُ = چيله

لَانَگ = ٽپ ڏيڻ

لَانْگهُ = ڏسو (لَانَگَ)

لَانْگَلُ = مرداڻو مخصوص عضوو

لَانگُولُ = پُڇُ

لَنْگُولُ = پُڇُ

لَاوَسَاوُ = نفعو — فائدو

لَاوَنْڪِي = حسين عورت

لَاوَنْيَہ وَتِي = سهڻي عورت

لَاوَنْيَہ = لوڻيائي — نمڪيني — خوبصورتي — نور — رونق — زينت — حسن

لَاهُ = نفعو — فائدو — نتيجو — ثمر _ فوقيت

لَاهَا = ڏسو (لَاهُ)

لَائِي = لاءِ _ واسطي

لَبَارُ = ڪوڙو

لَبُڌُ = لالچي — لوڀي — حريص — لُبْڌَڪُ = شڪاري

لَبْڌِي = قسمت نصيب — فائدو — نفعو — خارج — حساب جو نتيجو

لَبْيَہ = مناسب — نيڪ — انصاف — ملڻ جي لائق

لَبُ = مُنهن _ لپ — چڪو

لِپُٽُ = لپيل — ليپو ڪيل — گارو هنيل

لِپَتْ = لڪل – غائب – برباد

لَپَتْ = چيل – ڳالهايل

لِپسَا = لالچ – حرص – خواهش

لِيڪَ = لکڻ وارو – منشي – نقاش – مصور

لِپي ڪَارْ = لکڻ وارو

لِپِڪَرْ = لکڻ وارو

لَپَنْ = وات – ڳالهه – ڪلام

لَپِي = لکڻي – تحرير – لکيل ڪاغذ – صحيح – دستخط

لِپي سَجَا = قلم دان – جنهن ۾ قلم رکجي.

لَتَ = ول وارو وڻ – ناڙي جي ول

لَتَا = ڏسو (لَتَ)

لَتَا پَنَسْ = گدرو – هنداڻو

لَتَاتَرُوْ = ول وارو وڻ

لَتَا مَنِي = مرجان

لَتَانَڪَسِي = نازڪ جسم واري عورت

لَتَسُ = تباهي – لَٽ – بربادي

لفَتْ جَتَا = منجهيل وار

لَتَڪَا = جادو – منتر – ٽوڻا ڦيڻا

لَتُوريا = ننڍا ننڍا وار الجهليل

لَتُورِي = ڏسو لتوريا

لَتُيَا = ننڍو لوٽو

لَجْ = لڄ – شرم – حياءُ

لَجَا = لڄ

لَجَارَهَتْ = بي شرم – بي حياءُ بي لڄو

لَجَاشِيلْ = شرميلو

لَجَالُو = لڄارو – شرمناڪ

لَجَامَانْ = شرميلو – شرمسار

لَجَاوَنْتْ = شرم وارو

لَجَاوَانْ = شرم وارو

لَجَانَا = شرمائڻ

لَجَاوَنْتي = شرميلي عورت

لَجَتْ = شرميلو

لَجْيَانا = شرم ڪرڻ

لَڇمي وانْ = دولت جو صاحب

لَچَنْ = آثار – علامت – نشان – قرآن – استعارو – تلميح – شاعريءَ جي هڪ صنف

لَسَا = قاتل – هيڊ

لَستْ = ٽڪل

لَشَنْ = ٿوم

لَڪَانَا = لڪائڻ

لَڪَتْ = لال – ڳاڙهو – لاک

لَڪَانْجَنْ = اهڙو سرمون. جو اکين ۾ پائڻ سان ماڻهن کي ڏسڻ ۾ نه اچي.

لَڪَش = لَکَ – هڪ هزار سَوَ

لَڪْشَڪْ = ڏيکارڻ وارو

لَڪْشَنْ = نيڪ نشانين وارو

لَڪْشَمْ = علامت – نشان

لَڪْشَمي = دولت جي ديوي. ڌن ۽ دولت – خوبصورتي. هيڊ – آخري نجات

لَڪْشَيه بِيدُ = نشان چٽڻ

لِکْ = لکيت – تحرير

لِکْتْ = لکيل – تحرير – خط

لِکَنْ = چٽي

لِکَڪْ = لکڻ وارو – ليکڪ – ڪاتب – منشي

لِکْنِي = قلم – پين – لکڻ واري چيز

لَگْ = هميشه – روزانو

لُگَائي = عورت

لُوگَائي = عورت

لَگَنُ = ساعت سعيد — سٺو موقعو — نئين ڪم شروع ڪرڻ جو. مهورت شادي.

لَگتُ پَتُر = شادي نامون — نڪاح نامون

لَگَ نَڪُ = ضامن

لَگَنُ ڪَنبلي = اها تحرير ڏسڻ — جنهن موجب ڪنهن جي جمڻ جو وقت ڏسجي، جَنَمُ ڪُنڊلي.

لَگَنَ ڪَنگَنُ = اهو ڪنگڻ يعني ڳهه جيڪو گهوٽ ۽ ڪنوار جي هٿن سان وڌو ويندو آهي.

لَگَنُ = لڳل — برج حمل جو اڀرڻ.

لَگهَشَتُ = سيني ڪان ننڍو — ڪميٺو

لَگهَمَا = هلڪڙائي — ننڍڙائي

لَگهَنمَنُ = ابهرائي

لَگهو شَنڪَا = پيشاب

لَگِي = بانس جو لڪڙو

لَلاَ = دلارو — پيارو — لاڏلو — ڇوڪرو

لَلاَٽُ = مٿو — نرڙ — پيشاني — تقدير — قسمت

لَلاَر = ڏسو (لَلاَٽُ)

لَلاَٽ رِيکَا = تقدير جو لکيو

لَلاَم = خوب صورت — علامت — نشان — پرچم — جهنڊو — سينگ — زيور — ڳهه — گهوڙو

لَلِتَ = حسين — سهڻي — دلربا. نازڪ — هڪ راڳڻي جو نالو.

لَلِيتَا = پيار — محبت — حسن — علم.

لَلَنُ = پيارو پٽ — ڇوڪرو — راند — مني ڳالهائڻ واري عورت.

لَلنا = عورت — زال — سهڻي عورت

لَلو = زبان — خواهش

لَمَبَڪُ = ورهاست — موقعو

لَمبُ = ڊگهو — وڏو — اوچو — نچڻ وارو.

لَمبَنُ = ڊگهائي — هلر — ڪننو. گاڏي هلائڻ وارو

لَمبو = ڊگهو.

لَمپَنُ = عيب — داغ

لَمپَٽُ = ڪوڙ ڳالهائيندڙ. فاسق — اوباش — لوفر — عياش — زناڪار — بدڪار — لالچي.

لَمَهُ = وارن وارو ڀچ.

لَنُٽُ = جاهل — احمق — ڳنوار

لُننگ = چور

لُنَنُ = چورائڻ — لٽڻ — ڦرڻ.

لُنچَنُ = اکيڙڻ — پٽڻ — ڪاٽڻ — ڪتڻ — جدا ڪرڻ — ڀري ڪرڻ.

لُنڊُ = ڌڙ — بغير ڪنين جي پکي — سر کان سواءِ بدن.

لَنڪَا = هڪ ٻيٽ سلون سريلنڪا — راوڻ جي گاديءِ جو هنڌ

لِنگَ = علامت — نشان — مرداڻو مخصوص عضوو

لَنگهَنُ = بک تي ويهڻ — روزو رکڻ

لَنگهَنا = ڪنهن تي حملو ڪرڻ.

لَو = پل — لمحو — حصو — تجلي — دل — ياد — ذيان — ذڪر

لوڀُ = لالچ — حرص — طمع

لوڀِي = لالچي — حريص

لوڀَڪ = لوبي

لوپُ = ڊڪيل — لڪل — غائب

لوپا = بربادي — تباهي

لوپِي = برباد ڪرڻ وارو

لوپِيَه = تباهه ڪرڻ جي لائق

لوتَا = ريشم جو ڪينئون — مڪڙي

لوٿُ = لاش — جنازو

لؤيِڪ = ڪجل — ڪرين گل ڦل. گوست جو لوٿڙو (دل). نانگ جي کل.

لوَرَ = اکين مان لڙڪ وهندڙ

لوَشَٽ = پٿر – پاهڻ.

لوَڪ = دنيا – جهان – عالم – مخلوق – انسان – خلق

لُوڪ = باھ جي لپيٽ يا شعلو

لُوڪا = ڏسو لوڪ

لُوڪا پَوادُ = بدنامي – رسوائي

لُوڪاچَارَ = ملڪ جو دستور – رواج – طريقي ڪار دنيا

لُوڪانْتَرِ = ٻي دنيا

لَوڪ بانْڌُو = سج

لُوڪپُ = راجا – بادشاھ

لُوڪ پَالُ = دنيا جو محافظ – راجا

لوَڪ رَنْجَنُ = هر دل عزيز – عام پسند

لوَڪ سَنْڪِيا = مردم شماري – ماڻهن جي ڳڻپ – آدم شماري

لوَڪ سَنْگرَهُ = ماڻهن جو مجمع – مخلوق کي فيض رسائڻ.

لوُلڪ = دنيا جي ڪاروبار وارو.

لوَڪ مَانَ = دنيا جي ماءُ – لڇمي.

لوَڪَنُ = نظر

لوَڪَنا = ڏسڻ

لوَڪَنَاٿَ = خدا تعاليٰ – راجا – بادشاھ

لوَڪَنِيَہ = ظاهر

لوَڪوَتَنُ = جهان جي شين کان وڌيڪ سٺو

لوَنُ = شعلو

لوَڪيَاتَرا = دنيا داري

لوَڪِيشُ = راجا – بادشاھ

لوَڪِيڪُ = ڏيهاڙي جو – روزمره

لوَلُ = متحرڪ – پرپر وارو – عياش – زبان – اکين جا لڙڪ – لڇمي

لوَلُپُ = وڏو بخيل – وڏو لالچي

لوَلَٽ = وڏو حريص

لوَلڪا = بندر گاھ

لوَڪِينُ = ڪنهن خيال ۾ محو – فنا

لوَمُ = بدن جا ننڍا وار – چڳي وارو پچ

لوَمَسَارُ = زمرد

لوَمَشُ = جنهن جي جسم تي گهڻا وار هجن

لوَمَ ڪوَپُ = وارن جي پاڙ ۾ سوراخ مسام

لوَمَ هَدْ شَنُ = وار اڀا ٿي وڃڻ

لَـوَنُ = لوڻ – کارو

لوَنُ = ڏسو (لَوَنُ)

لوَنا = لوڻ وارو – کارو

لَـوَنا = روشني

لوَنَارُ = اها جاءِ جتان لوڻ لڀي.

لَوَٺائِي = نمڪيني. خوبصورتي

لُونَدُ = هندي سال جو تيون سال – جنهن ۾ 15 ڏينهن جو اڌ مهينو ڳڻبو آهي. جنهن کي اڌڪ يا لنبڪ چوندا آهن.

لَوَنْ سَاگَرُ = کارو سمنڊ

لَوَنْ سَمُنْڊُ = کارو سمنڊ

لَوني = نمڪين – لوڻياٺو

لَوهَ = اڌ لمحو – لحظو – پل – اڌائي سيڪنڊ.

لوَهُ = لوهہ

لَوهُ = لوهہ

لَوهَا = لوهہ

لوَهَاڪَارُ = لوهر – لوهہ جو ڪم ڪندڙ

لوَهتُ = لال – ڳاڙهو رنگ

لِهَ = چٽڻ

لوَهي تَاڪشُ = ڳاڙهين اکين وارو

لَـئـِ = صدا – آواز – شوق. فنا – نابود – قيامت. محبت – بيهوشي – ڳائڻ جو هڪ ڍنگ يا طريقو.

ليپُ = لڳائڻ واري شي — مرهم — ملم — ليپ.

ليپَنُ = ڏسو (ليپُ)

ليپَالَڪُ = پرائويٽ باليل.

لَيپَڪُ = ملم پٽي ڪرڻ وارو ڊاڪٽر

لَيچڙ = ڪنجوس — بخيل

لِيزَ = ليز — ڪپڙي جي وٽ.

م

مَ = سنڌي، هندي، اردو، پارسي ۽ عربيءَ جي الفابيٽ مان هڪ اکر_ جنهن جو اُچار هن ريت ٿيندو آهي. (ميمُ)

مَ = نَ - نہ - ڪونہ - انڪار ڪرڻ.

مَ = چنڊ - زهر - موقعو - وشنو - برهما - شو - جمُ راجا.

مَا = ماءُ - سونهن - لڇمي - اِها - ڪونہ

مَاپُ = ماپ - پيمانو - ماپڻ

مَاپَڪُ = ماپ ڪرڻ وارو - ڪاڇو - ڪڇ ڪرڻ وارو

مَاتُ = ماءُ - والده _ هڪ بيماري - سيتلا يعني ماتا - ڌرتي - ڳئون - زمين - ديس

ماتا = (ڏسو مَاتُ)

مَاتَا پِتَا = ماءُ پيءُ - والدين

مَاتَا مَهَ = ماءُ جو پيءُ نانو

مَاتَا مَهِي = ماءُ جي ماءُ ناني

مَاتْر = صرف - ٿورڙو - اوترو ئي.

مَاتْرَا = حرف علت_ بيت يا مصرع جا حصا. دوا جي هڪ خوراڪ - وزن - ماپ - مقدار - پَلُ

مَاتْرَا سپَرْشُ = احساس

مَاتْرِ ڀَاشَا = (ٻ ڪا) مادري زبان

مَاتْرِ پُوڄَا = ماءُ جي خدمت _ شاديءَ جي هڪ رسم.

مَاتْرِ شَوسَا = ماءُ جي ڀيڻ - ماسي

مَاتْرِڪُ = برابر - فقط

مَاتْرِڪَا = ماءُ جي بدران - ڪير پيارڻ واري عورت - دائي

مَاتْري = ماءُ - امڙ - اما

مَاتْسَرُ = حاسد - ڪيني وارو

مَاتْسَرْجُ = حسد - ڪينو - بغض - ساڙ

مَاتُلُ = ماءُ جو ڀاءُ - مامو - ماما

مَاتُلاَ = ماءُ جي ڀاءُ يعني ماما جي زال - مامي - ڀنگ هڪ نشي واري چيز

مَاتُلاَني = مامي

مَاتُلِي = مامي

مَاتَلِي = اندر اوتار جي گاڏي هلائيندڙ

مَاتَنگَ = هاٿي

مَاتُولُيہ = مٿو - منڍي - سرَ - ٻيڙيءَ جو اڳيون ڀاڱو

مَاتُرُ = مٿراشهر جو رهاڪو. هندن جي هڪ ذات

مَاتِي = مٽي - خاڪ

مَاٺَا = مٺو - خراب - سست. ڍلو - ڪاهل - لسيءَ جي ڦيڻ.

مَاڄَايَا = ماءُ ساڳي مگر پيءُ ٻئي جو پٽ. حقيقي ڀاءُ

مَاڄَائِي = هڪ ماءُ جو اولاد

مَاجهَدَارُ = مک - هڪ ذات

مَادُ = غرور - هٺ - وڏائي

مَادَري = ماءُ جي - پيدائش - فطري

مَانيہ = عزت جي لائق - محترم.

مَاوَسُ = اماس - چنڊ جي مهيني جو آخرين ڏينهن

مَاوَاسُ = ڏسو ماوس

مَاهَاتميہ = قدرت - بزرگي - عزت

مَاهُرُ = زهر

مَايَا = فريب - مڪر - دوکو - وهم - موهہ - پيار - جادو - دنيا - غفلت - جهل - دولت "مايا ڪو مايا ملي - ڪر ڪي لمبي هاٿ" (ڪبير ڀڳت)

مَايَا = ازلي حجاب - خدا تعاليٰ جي اها قوت جيڪا دنيا جي پيدائش وقت ظهور ۾ آئي هئي.

مَايَا شڪتِي = قدرت خدائي - خدا ئي ارادو

مايا واڌ = دنيا جو مسئلو - هرشي فنا ٿيندي سواءِ الله پاڪ جي. ان ڪري درويشن فقيرن هن دنيا کي ڪوڙو ۽ فاني سمجهيو آهي.

مَايَا وِني = مڪار – غدار – عورت

مَايَاوِي = فريبي ٺڳي – مڪار – جادوگر

مَايَا يَڪُ = مڪار

مَاءِ = ماءُ_ امڙ – جيجل – اما

مَائِي = ماءُ

مَتَ = مذهب – فرقو – قوم – ذات علم – اعتقاد – عقيدو – عقل – صلاح – طريقو – راءِ _ دانائي – هوش – سمجهه – نه – ڪونه – حرف نفي – خيال – نشو – مي – مقدر

مَتَّ = _ مست – متوالو – مدهوش – پاڳل – چريو – مغرور

مِتْ = ميعاد – حد – اندازو – ڳڻپ – مدت – گهٽ – ٿورو – ماپيل

مِتِ = ماپ – پيمانو – پيمائش – تاريخ

مَتَـوُ = صلاح – ويچار – راءِ _ غور

مَتَا = ڏسو مَتو

مَتِ پَرمْ = پل – وسارڻ

مَتْ بِيدْ = غير مذهب – ٻئي مذهب وارو

مِتْـر = مائٽ – دوست – پيارو – رفيق – سج

مِتْرائي = مائٽي – دوستي – پيار – محبت

مِتَائِي = پيار

مِتْـرَتَا = پيار

مِتْـرَتوهَ = پيار

مِتْـرَتَنائِي = پيار

مِتْـرَوروهِي = دوستن سان دغا ڪندڙ – دوهي – دغاباز

مِتْـرَلاَبْ = دوستن جو فائدو

مِتْـرَوَرَگ = دوستن جو ٽولو

مَتْسَـر = بغض – حسد – مخالفت

مَتْسَـراَ = ساڙ

مَتْسيهَ = مڇي – هڪ برج هوت

مَتَ ڪُنْ = ڪنمل – ماڪوڙن جو قسم

مَتْ گيانْ = ذهني علم

مَتْمَانُ = عقل وارو.

مَتْ مَتَانْتَـر = ٻيو مذهب – ٻيو خيال – ٻيو رستو

مَادَڪُ = هر نشي واري چيز – مست ڪرڻ واري شي

مَادَڪْتَا = نشو – مستي – بي هوشي

مَاڏري = حسن – سونهن – حق

مَاڏَرَيہ = مناڻ. منائي – سونهن

مَاڏَو = ماکي لاءِ _ وشنو پڳوان – هندي مهيني ويساک جو ٻيو نالو _ بهار جي مند.

مَاڏوي = هڪ قسم جو گل – هڪ راڳڻي جو نالو – هڪ شراب جو قسم – تلسي ٻوٽو.

مَاڏوي = شراب – هڪ قسم جي مڇي

مَاڏِيَا هَتِيڪُ = منجهند جي وقت ڪرڻ وارو ڪم

مَاڏُمِيسْتُ = ٻن ڌرين يا ماڻهن کي ناهڻ وارو – دلال

مَارَ = مرڻ –مارڻ وارو.

مَارَتمَڪُ = ساهه ڪڍڻ وارو – عزرائيل

مَارُتْ = هوا

مَارُتْ سُتْ = هوا جو پٽ – هنومان جو لقب

مَارُتَنْڊُ = سج – سوئر

مَارُجَ = صفائي – پاڪائي – صاف ڪرڻ.

مَارُجَنُ = صاف

مَارُجَنَا = صاف

مَارُجارُ = ٻلي – ٻلو

مَارُجَالُ = ڏسو مارجار

مَارُجَنِي = ٻهاري – ٻهارو – ڦرو.

مَارَڪُ = ماري وجهڻ وارو – هڪ بيماري وبا – طاعون

مَارُڪَنْڊُيہ = هڪ وڏي عالم جو نالو – هڪ درويش جو نالو.

مَارَگُ = رستو – راهه – طريقو

"آڳي ٻوءِ مَران مُـرمران مارگ پر" (شاهه لطيف رحه)

مَارَگُ = هندي مهيني مانگهه جو ٻيو نالو

مَارَڳُ پَالُ = رستي جو محافظ

مَارَڳِتُ = ڳولڻ – تلاش ڪرڻ – جاچڻ

مَارَڳُ دَرشِي = رهنما – رهبر – رستي ڏسڻ اورو

مَارَڳِڪُ = رستي هلڻ وارو – مسافر.

مَارَڳَڻُ = تلاش ڪرڻ – خيرات – تير

مَارَڳُوُ = شڪاري

مَارَڳِي = مسافر – سياح – واٽهڙو

مَارَنُ = مارڻ – ساهه وٺڻ

مَارِي = بيماري – موت – پليگ

مَاسُ = مهينو – ماهه – چنڊ

مَاسَڪُ = ڏسو (مَاسُ)

مَاسَانُتُ = شمسي مهيني جو پويون ڏينهن

مَاسِڪُ = ماهوار – ماهانو – پگهار

مَاسِڪُ دَرمُ = عورتن کي مهيني وارو رت اچڻ – ماهواري

مَاسِي = ماءُ جي ڀيڻ

مَاشُ = اڙد جوان – جنهن جي دال ڪٺي ويندي آهي.

مَاشَڪُ = ارد دال

مَاڪُشِڪُ = ماکي.

مَاڪَنُد = انب وڻ – ميوو

مَاڪُنُ = مکڻ.

مَاڳَڌُ = ڀٽ – ڀان – شاعر – سگهڙ – اهو شخص جو جنگ جي ميدان تي فوج سان گڏ رهي ۽ انهن کي سندن خاندان جي سورهيه ماڻهن جي ساراهه ٻڌائي. جنگ لاءِ تياري ڪري.

مَاگهُ = هندي سال ٻارهين مهيني جو نالو – مانگهه

مَالُ = زمين – باغ – مالها تسبيح – جهنگ – بغض – پهلوان

مَالاَ = سلسلو – قطار – سٽ

مَالَڪَا = ڏسو مَالاَ

مَالاَ ڪَارُ = هار ٺاهڻ وارو – مالهي

مَالَسرِي = هڪ راڳ جو نالو

مَالِڪُ = هار ٺاهڻ وارو – تسبيح ٺاهڻ وارو

مَالڪوُسُ = هڪ راڳ جو نالو

مَالِنيَہ = ميرو – غلاظت – گند

مَالوُ = هڪ ملڪ جو نالو – مالوا

مَالِنِي = هار ٺاهڻ واري عورت – هڪ نديءَ جو نالو – مالي

مَاليَہ = گل – هار

مَامَا = ماءُ جو ڀاءُ

مَامسُ = گوشت

مَامساوُ = گوشت کائڻ وارو

مَامسَا هَارِي = ڏسو (مَامَسَاوُ)

مَامسُ ڀَڪشڪُ = ڏسو (مَامَسَاوُ)

مَامسُ ڀَڪشِي = ڏسو (مَامَسَاوُ)

مَامسلُ = ٿلهو – متارو

مَامِي = مامي جي زال

مَانُ = عزت – آبرو – قدر – ادب – عهدو – شانُ – مانُ – دٻدٻو

مَانُ ڀنگ = بي عزتي – بي قدري – بي ادبي

مَانَتَا = عزت – نذر – ٻاس

مَانجهِي = ٻيڙي هلائڻ وارو – مانجهي – ملاح – ناکٿو

مَانَدَا ئِڪُ = عزت ڏيڻ وارو

مَانَديَہ = گهٽتائي – بدهاضمو

مَانَدَنَا = ملڻ – گسڻ – بنائڻ – ڪرڻ

مَانِڊِي = نشاستو

مَانَسُ = من – دل – قلب – مزاج – هماليه جي هڪ ڍنڍ جتان سنڌو ندي نڪري ٿي – مانسرور

مَانُسُ = گوشت – ماس

مَانَسُ پوڄا = دل ۾ خدا جو ذڪر ڪرڻ

مَانَسِي = دل ۾ خدا جو ذڪر ڪرڻ.

مانسرووڙ = هڪ ڍنڍ جو نالو — وڏيڪ ڏسو (مَانَس)
مَانَسڪ = دلي — دل جو — من جو
مَانُش = انسان متعلق — انسان — آدمي.
مَانُشتَا = انسانيت — ماڻهپو
مَانُشِي = عورت
مَنُشِي = عورت
مَانَڪُ = ماڻڪ — لعل — هڪ قيمتي جواهر
مَانِڪيَه = ڏسو مَانَڪ
مَانگِلڪَ = مبارڪ — ڀلارو — ڀلو
مانگَلِيَه = نيڪ — سعيد — سڀاڳو
مَانَن = پوڄا ڪرڻ — مڃڻ — عزت ڏيڻ
مَانَنِي = عزت واري عورت.
مَانَ نِيَه = عزت جي لائق
مَانو = جيئن — مگر
مَانُوَتُ = مغرور
مَانُ هَانِي = بي عزتي — بدنامي
مَانِي = عزت وارو — مغرور
مَانِي نِي = عزت واري عورت
مَتُ مَنَد = بي عقل — بي خبر
مَتَنگُ = هاٿي — ڪڪر — بادل
متَ وِرُوڌ = لا مذهب — مذهب جي خلاف — ڌرم دين کان باهر
مَتُ وِروڌ = مذهب جي برخلاف
مَتسُ = پاڻ ۾.
مَتَنَا = ولوڙڻ
مَتَنُ = ولوڙيل
مَتُنِي = ڀانڌاڻي — ڌڌ ولوڙڻ واري
مَتُن = زال مڙس جو جوڙو — جماع — آسماني برج جوزا
مَتَنا = غلط — ڪوڙ — گهٽ — نابود — اجايو — بيڪار.
مَتُيَه = ڏسو مِتَنَا

مَتُيَا پيوگ = ڪوڙو الزام — بهتان
مَتُيَا چَارُ = دغاباز — مڪار — غدار — ٺڳ — فريبي.
مَتُيَاوَادِي = ڪوڙ ڳالهائڻ وارو
مَتُيَه وَادِي = ڏسو (مَتِيَاوَادِي)
مَتِي = عقل — سمجهه — هوش — دل — حافظ
مِتِي = تاريخ — ميعاد — حد — مدت — وياج — فائدو — ماپ — وزن — انجام — آخر — مقدار — تعداد
مَتِي ڀِرَمُ = ڀل — غلطي — وسارڻ — اونڌي سمجهه
مَتِي ڀِرَانَتُ = غلط
مَتِي ڀُرَمَشُ = چريائپ — ديوانگي
مَتِي مَانُ = سمجهه وارو — عقل وارو
مَتِي مَنُدُ = گهٽ عقل — بي سمجهه — جاهل — موڳو
مَتِي هِينُ = موڳو
مَٺُ = اهو مڪان يا دائرو جتي هڪ درويش يا سادو جي نظر هيٺ گهڻا فقير رهندا هجن. خانقاهه — ڌرم شالا — اسڪول — مدرسو — ديول
مَٺُ ڌَارِي = مَٺ جو سنڀاليندڙ — درگاهه جو متولي
مَٺَا = لَسي — ڦيڻ — گجي
مَٺِيَانَا = اک ڇنڀڻ — اک ڇنڀ
مَڄ = هڏي جي اندران مک — هڏن جو مغز. وَهَ
مَڄا = ڏسو (مَڄ)
مَڄَڪُ = وهنجڻ وارو — غوطا هڻڻ وارو
مَڄَن = وهنجڻ — غسل ڪرڻ
مَڄهَارُ = وچ — مرڪز — وچ ۾.
مَڄهَارِي = وچ جي — اندروني
مَڇ = وڏي مڇي — برج حوت
مُڇڪَنُدَ = سچ جو پوڄاري.
مَڇُلاَ = ضدي — مڇي وارو. ملاحن جو هڪ پاڙو — مڇي پڪڙڻ وارو — ماهيگر — جهبير
مَڇواَ = ميربحر ذات جا ماڻهو

مَنجِيَا = منجي — ڪرسي

مَدَ = غرور — تڪبر — نشو — خومار — مستي — چربائپ — نشي وارو

مُدَ = خوشي — آرام.

مُدَا = راحت

مَدَ تندَ = نشي ۾ ذت جنهن کي پلي ۽ بري جي ساڃهه نہ رهي — بيهوش

مُدتَ = خوش

مُدِتَا = راضي

مُدَرَ = نشان — سڪو — مندي — مهر — ڪن ۾ پائڻ وارو والو يا والي.

مُدرَ = بادل — جهڙ

مَدرَا = دارون — شراب

مُدْراَ = روپيا — گني — سڪو — مهر — مندي — فقيرن جي ڪنن ۾ پاتل والو — ضرب خانو — نوٽن ڇاپڻ واري بينڪ — ستيٽ بينڪ

مُدْرَاَينتَر = ڇاپڻ واري مشين — پرنٽنگ پريس

مُدرِتَ = ڇپيل — لکيل — مهرلڳل.

مُدْرِسَالاَ = ضرب خانو — نوٽن ڇاپڻ جي جاءِ ـ ستيٽ بينڪ

مُدرَڻ = ڇپائي — لکائي — طباعت

مُدرَنَالَيَہ = ڇاپ خانو — مطبع — پريس — لکڻ واري مشين

مَدڪَ = مغرور — هٺيلو — متڪبر.

مُدڪَ = مُگ — ماش — قناعت — خيمو — شاميانو — تنبو — اجهو — پردو — اوٽ

مُدگَـرَ = ميل — ٻيلي جو وڻ

مَدْمَاتَا = متوالو — مست — سرشار

مَدْمَتَ = غرور کان مست بيهوش

مَدَنَ = محبت — عشق — شهوت

مَدْ = وڃ — مزاج

مُدَا = ڪوڙ — اجايو — بيڪار

مَدْپَ = ماکيءَ جي مک — ڀونر — شرابي

مَدْتوہْ = مناڻ — مناس — منائي.

مَدْرَ = مٺو — شيرين — پيارو — سهڻو.

مَدْرَا = سٺي عورت — سونف — وڏف

مَدْرَتَا = مناڻ — سهڻو — نازڪيءُ

مَدرتوہْ = ڏسو مَترتا

مَدْرَسَ = مناڻ — مٺي ڳالهہ — مٺي گفتگو

مَدْرَوَانِي = مٺي ٻولي — مٺو ڪلام

مَدْرِي = مٺي — رس واري (رسيلي) سهائي.

مَدْڪَرَ = ماکيءَ جي مک — ڀونر — ڏيئيو.

مَدْڪَرِي = ڏسو (مَدڪَر)

مَدْڪوشَ + ماکيءَ جو مانارو

مَدهَلَ = شراب — مئي.

مَدْمَ = وچ — وچون — موسيقي جي ستن سُرن مان هڪ سُر

مَدْمَاتَا = مدهوش — نشي ۾ چور

مَدْمَاتَ = مدم — موسيقي جو هڪ ساز

مَدْو = ماکي — شراب — بهار جي مند — چيٽ جو مهينو — کير — پاڻي — مهري — مکڻ — گيهہ — امرت — مناڻ — ميون جي رس.

مَرُوْ = مٽي — خاڪ

مُروا = ڏوڙ

مَرُدتَ = وکوڙيل — مالش ڪيل

مَرُدَڪَ = مالشي — مالش ڪرڻ وارو

مَـرُوَلَ = مرزنگ — هڪ ساز — پکواز

مَـرُدَنگَ = هڪ ساز جو قسم

مُردمَ = نرم — نازڪ

مَـرُدَلَ = ڏسو مردم

مَـرُدويَانِي = نرم ڳالهہ

مَـرُدوتَا = نرمي

مَرۡدُ = جنگ — لڙائي

مَرَش = ياد — ويچار — راءِ ـ سهڻ — صبر — معافي

مَرَشَنُ = ڏسو (مَرَشَ)

مَرۡشَلُ = ويران زمين

مَرَشَا = ڪوڙ — بيڪار — بي فائدو

مَرَشَٽُ = چونڊيل — انتخاب ڪيل.

مَرَڪُ = موت — مرض ـ مرگ

مَرِي = موت

مَرَڪُ = بدن — جسم — باندر

مَرَڪَٽُ = پنا — زمرد هڪ جواهر پٿر.

مَرۡڪَٽُ = باندر

مَرَڪَجَا = گرجي چت.

مَرۡگُ = هرڻ — جاچ ڪرڻ.

مَرۡگَانڪُ = چنڊ.

مَرۡگُ پَتِي = جانورن جو بادشاهه. شينهن

مَرۡگُ تَرۡشَنَا = رڄ — رڻ پٽ ۾ اس جي تپش ڪان واري اٿين ڏسڻ ۾ ايندي آهي جهڙو پاڻي. مگر اهو دوکو هوندو آهي. هيءَ دنيا.

مَرۡگُ تَرۡشَنِڪَا = ڏسو مرگ ترشنا

مَرۡگُ چَالاَ = هرڻ جي کل يا چمڙو

مَرۡگُ رَاجُ = جانورن جو راجا — شينهن

مَرۡگُ سَارُ = مشڪ —خوشبوءِ وارو مادو

مَرۡگُ شَالَا = جتي هرڻ رکيل هجن.

مَرۡگُ لوچَنِي = هرڻ جي اک جهڙي عورت

مَرۡگُ نِيتِي هرڻ جهڙي

مَرۡگُ مَدُ = مشڪ — ڪستوري

مَرۡگُ نَابُ = هرڻ جو دن — جتان مشڪ ملندو آهي.

مَرۡگُ نَاڀِي = ڏسو (مرگ ناڀ)

مَرۡگهٽُ = مساڻ — مسڻ. جتي مردا ساڙيا وڃن.

مَرۡگِي = هرڻ جي مادي هرڻي.

مَرۡگَيَا = شڪار هرڻ جو.

مَرۡگِيو = شڪاري — گدڙ جانور

مَرَلُ = ... ي — بانسري — بين — نڙ ـ الغوزه ـ وات سان وڄائڻ وارو ساز

مَرۡلِڪَا = ڏسو (مَرَلِ)

مُرۡلِي = ڏسو (مَرَلِ)

مُرۡلِي دَرُ = بينسري وڄائڻ وارو سري ڪرشن جو لقب.

مَرَمُ = راز — مطلب — ڪلام جو اختصار

مَرۡمَرُ = سڪل پنن جو آواز

مَرۡمِي = راز وارو — حال محرم

مُرۡهَا = مور پکي ـ يتيم ٻار

مَرۡيَادَا = عزت — شهرت — ناموس — طريقو — سرحد — يڪ چال

مَرِيچِڪَا = ڪرڻ

مَرِيچِ مَالِي = سج — چنڊ

مَرِيچِي = سج جو شعاءُ — ڪرڻا — برهما

مَرۡيُ = آدمي — ماڻهو — انسان

مَلاَنُ = ڪوماڻل — ڪمزور

مَلاَنِي = ٽڪ — داس — ٽڪل.

مَلُ ڀو = آکاڙو — ملاڪڙي جي جاءِ ـ ملهه وڙهڻ جو ميدان — جتي پهلوانن جو مقابلو ٿئي.

مِلتُ = مليل — لڳايل

مَلُ رَاشِي = گند جو ڍير

مِلَڪُ = ميل ميلاپ ڪرڻ وارو — صلاحڪار.

مَلِڪَا = چنبيلي جو گلُ

مَلُ گِرَاهِي = ينگي — بهاريدار

مَلُ مَاسُ = وڌايل مهينو — لنڊ ڪو مهينو. اڌ يا پرشوتم وارو مهينو

مَلُ مُتَرُ = پيشاب ٽورو

مَلَنُ = مکڻ — ليپو ڏيڻ.

مَلِنُ = ميرو — گندو — ناپاڪ — پليت — برو — خراب. پاپ — گناهه

مِلَنُ = ملڻ — ملاقات

مَلَنَدُ = پونر

مَلُ = پهلوان. گرو — پير — مرشد

مَلُ يُدُ = پهلوانن جي ويڙهه — ملهه وڙهڻ — ڪشتي ڪيڏڻ

مَليَج = چندن — صندل

مَمَاڪِي = ماڪيءَ جي مک

مَمْتا = محبت — پيار — عشق

مَمڪَارُ = پنهنجي ڪمائي ڪيل دولت

مُمُڪْشَا = آخري نجات جي تمنا

مَمَڪَشُو = آخري نجات جو طالب (مُوڪشُ)

مَمَ = ميرو — ميري — گندو — بڇڙي

مَنُ = دل — قلب. ذهن — عقل — روح — نفس — باطن.

مُنُ = مُني — رُشي — ولي — درويش

مُني = ولي

مَنَاڪُ = ٿورو

مَنُ آڪَاشُ = دل

مَنُ ڀائُونُ = دل جي پسند — دلڪش.

مَنُ ڀَاوَنَا = دلچسپ

مَنُ پُورَنُ = اعتماد — سڪون

مَنتَرُ = مشورو — صلاح — دعا — مناجات — جادو — مقبول ٽيل

مَنتَرتَا = مشورت — مصلحت

مَنتَرگِيَہ = صلاحڪار — مشير — جاسوس

مَنتَرَنُ = ويچار — صلاح — تدبير — نصيحت — مشورو

مَنتَرنَا = ڏسو (مَنتَرنُ)

مَنتَري = وزير — مشير — ديوان — جادوگر — ساحر

مَنتَويَہ = صلاح — راءِ

مَنعَانُ = مانڌاٽي — ولوڙڻ واري

مَنقَعُ = مکڻ

مَنجَا = عورت — زال

مَنجُوشَا = صندوق — پيتي

مَنجِيرُ = گهنگهرو — پيرن پائڻ جو زيور

مَنجِيرَايه = هڪ ساز جو نالو — جهانجهه

مَنچُ = اسٽيج — پلنگ — کهاٽ

مَنچڪُ = ڏسو مَنچ

مَنُ چورُ = دل چورائڻ وارو — دلبر — دل کسائڻ وارو — دلگير

مَنْدُ = آرسي — سست — ڪاهل — ڪانئر — ڍلو — احمق — ڪند — بدقسمت — زحل ستارو — ڇنڇر

مَنْدَارُ = بهشت جو هڪ وڻ — نمر جو وڻ

مَنْدَ اگني = بدهاضمو

مَنْدَ ڀاڳ = بدقسمتي — نياڳ

مَنْدُ ٻڌي = مورک — جاهل — احمق

مَنْدُ مَتي = بيوقوف

مَنْد ڀاڳي = بدقسمت — ڪم بخت — نڀاڳو

مَنْدُ تَا = سستي — ڪاهلي — خرابي

مَنْدِرد = پاڪ روحن جو گهر — مڪان — عبادت جي جاءِ.

مَنْدَرُ = بهشت — عبادت جي جاءِ

مَنْدُرا = گهوڙن ٻيهارڻ جي جاءِ ـ طبيلو — اصطبل

مُنْدري = ڪنن پائڻ وارو ڳهه — جيڪو جوڳي پائيندا آهن. آڱر ۾ پائڻ جو زيوَر — مندي — ڇلو

مُندرا = ڏسو (مُندري)

مَنْدُ گتْ = نرم نرم.

مَنْدُ گتي = آهستي هلڻ.

مَنْدَلُ = منڊل — وڏو دهل. اهو دائرو جو جادوگر پنهنجي چوڌاري ڪڍندو آهي ۽ پاڻ ان جي وچ ۾ ويهندو آهي.

مَنْڊُ = پيچي — رس — عرق — شراب — رب

مَنْڊُ = منڍي، گردن جو مٿيون ڀاڱو — سرُ.

مَنڍَڪُ = مٿو

مَنڍَا = مٿو ڪوڙايل – مٿي جا وار لهرايل – ٺوڙهو.

مَنڍَپُ = شادي جي هڪ رسم جنهن ۾ گهوٽ کي گلن سان سينگاريو وڃي، مندر – ديواليہ

مَنڍَتُ = زينت ڏنل – سينگاريل

مُنڍَتُ = ٺوڙهو ڪيل.

مُنڍَڪُ = ڪوڙڻ وارو – حجم

مُنڍَڪَا = حجم جي زال – حجامڻ

مَنڍَلُ = حلقو _ گول ليڪو – گهيرو – چڪر – سماج – جماعت – مجلس – گروهہ – آسمان – گول ٿنبو.

مَنڍُلاڪَارُ = گول شڪل جو

مَنڍَلِي = جماعت – مجمع – گروهہ – مجلس – ٽانگ – ٻلي

مَنڍُليشُورُ = راجا – بادشاهہ

مَنڊَنُ = سجاوٽ سينگار – زيور – ڳهہ – مثال سان ڳالهہ ڪرڻ

مَنڊوڪُ = ڏيڏر – پاڻيءَ جو ننڍڙو جانور

مَنڍِي = جهوپڙي

مُنڍِي = اها عورت جنهن جي مٿي جا وار ڪوڙيا ويا هجن. رنڙ – سنياسي – حجم

مُنڍِيَا = سَرُ

مَنَسُ = مَن – دل ذهن – فهم سمجهہ.

مَنسَا = منشا – خواهش – ويچار

مَنسَائِي = جوان مردي – دليري – انسانيت

مَنَس تَاپُ = دلي رنج – تڪليف – قلبي پڇتاءُ

مَنَسِجُ = دلي – دل جو

مَنَس ڪَامَنَا = دلي خواهش

مَنَسُونُ = بهادر – دلير

مَنَسوِي = شريف – سني طبيعت

مَنَشُ = ماڻهو – انسان – آدمي – بشر

مَنَشيَتوهُ = آدميت – انسانيت – بشريت

مَنُشيَہ تا = آدميت

مَنُشيَہ گڻنَا = آدم شماري – ماڻهو – ڳڻڻ.

مَنڪَا = تسبيح جو مڻيو – مالها جو داڻو – مڻڪو – گردن جو هڏو.

مَنڪَارُ = جوهري

مَنُڪَرُ = آئينو – درسني.

مَنگَلُ = نيڪ – ڀلو – مبارڪ – مريخ ستارو – اڱاري جو ڏينهن

مَنگَلاچَارُ = شاديءَ جو مبارڪ نامون

مَنگَلاچَرَنُ = خدا تعاليٰ جو حمد ڪري پوءِ ڪم ڪرڻ. حمد باري تعاليٰ جل شانہ

مَنگَلا مُکِي = شادي يا ڀلي موقعي تي ڳائڻ واري عورت

مَنگَلُ پَرو = جنهن سان نيڪي ڪجي.

مَنگَلُ سَمَاچَارُ = خوش بختي – خوش خبري – بشارت – مبارڪ

منگَلُ سَنَانُ = احرام کان اڳ غسل – نماز کان اڳ غسل – پادَ ٿي بيماري مان صحت حاصل ڪرڻ بعد غسل ڪرڻ.

مَنگَلُ سُوتَرُ = اهو سڳو – جو شاديءَ جي موقعي تي ڳہ وٽ ۽ ڪنوار کي پاڪ ڪلام پڙهي ٻڌ ويندو آهي.

مَنگَلُ وَاَدُ = دعا.

مَنگَلُ وَارُ = اڱاري جو ڏينهن

مَنگَلِي = خوشي – نيڪ ڪمن ۾ ڳائڻ – نعت پڙهڻ – قران پڙهڻ واري عورت. اها عورت جنهن جو جنم منگل ڏينهن 4 – 7 – 8 ۽ 12 ساعتن ۾ ٿئي

مَنگَليہ = مگيندو يا مگيندي. مرد ۽ عورت جو هڪ ٻئي جي نالي ناتو ڳنڍڻ.

مَنُ مَانُ = دلي مقصد

مَنُ مُومَنُ = معشوق

مَن موهِني = معشوق
مَرَهَا = مٽيءَ ڪچو گهر
مَسانُ = مسڻ
مُستَادُ = جهنگلي سوئر
مَشيتشَڪُ = ميجالو — مغز
مَستَڪُ = مٿو — پيشاني — نرڙ
مسرت = مليل
مَسَرَنُ = ملاوت — جمع
مَشڪَانُ = مشڪڻ — کلڻ
مَسي = ڪاري مس
مَسي پَاتُر = مس ڪپڙي
مَسي دَانُ = مس ڪپڙي
مَسي دَاني = مس ڪپڙي
مَشُ = غصو — مڇر
مشُ = بهانو — عذر — حيلو — دوکو — فريب — بناوت
مَشٽُ = مٺو — شيرين
مَشٽُ = چپ — خاموش
مَشٽُ = چورايل — چوري ڪيل.
مُشٽِڪَا = مُڪُ
مشرُ = مليل — وڏو — حڪيم — پوڇا جي لائق — مشهور ماڻهو.
مشرتُ = ملايل — جڙيل
مَشتَرڪُ = ملائڻ وارو — بهشت — موتي
مَشَڪُ = مڇر — غت
مُڪتُ = ڇٽل — ڇڏيل — نجات حاصل ڪندڙ. معافي — نجات عقبي — آزادي. جنهن جا چار درجا آهن.
1. سالوڪ — پرماتما يا روح جي جهان ۾ رهڻ
2 ـ ساروپ — پرماتما جو روپ وٺڻ
3 ـ سَاميپُ — پرماتما جي قرب ۾ رهڻ.
4 ـ سَامجُوجُ — پرماتما ۾ ملي وڃڻ.

مُڪتَا = موتي — قيمتي جواهر
مُڪتا ڦَلُ = موتي — مراوريد
مُڪتَا ڦَلُ = موتي
مُڪتا ڪَلاَپُ = موتين جي تسبيح — مالها
مُڪتا مَني = موتي
مُڪتاوَلِي = موتين جو هار ـ مالها — هڪ ڪتاب جو نالو.
مُڪتُ تدالُ = موتين جي مالها — موتين جو هار
مُڪتُ مَستُ = سخي — فياض — خيرات ڪندڙ.
مُڪتِي = ڇوٽڪارو — آزادي — مغفرت — روح جي نجات — آواگون کان آزاد — تناسخ کان ڇٽل — علم خفي — الاهي علم
مَڪُٽُ = تاج — ڪلنگي — چوٽي.
مَڪَرُ = گهڙيال — ماگرمڇ — آسماني برج جدي
مَڪُرُ = آئينو — درسني.
مُڪَرُ = آئينو
مَڪري = مڇي
مَڪ شِڪَا = ماڪيءَ جي مک
مَڪشِيڪَا = ماڪيءَ جي مک
مُڪُل = مکڙي — غنچه — ڪونپل
مُڪُلِتُ = وڪوڙيل — مکڙي اڌ ڪليل
مَگ نَتَا = خوشي
مَلُ = ميرو — ڪچرو — غلاظت — ڇيڻا — فضلو — گونهن — پڪهر — گناهه
مَلّ = طاقتور — پهلوان — ملهه
مَلاَرُ = هڪ راڳ جو نالو — سارنگ. جيڪو برسات جي موسم ۾ ڳائبو آهي.
مَنَنُ = دل ئي دل ۾
مَنَنَا = مڃڻ — راضي ٿيڻ. خوش ڪرڻ
مَن شَڪتِي = دل جي قوت — غور ڪرڻ جي طاقت.

مَنو = برهما جو پٽ — خدا جو ناهيل — انسانن جو جدا علي — حضرت آدم ع — مَنو سمرتي جو مصنف

مَنواَن = دل — جان — روح

مَنو پلاَ شٽ = دل گهريو.

مَنوَرٿ = دلي خواهش

مَنوَرم = خوب صورت

مَنوَرنجن = دل خوش ڪندڙ — دلڪش

مَنوڪامنا = دل جون اميدون.

مَنوگت = جيڪو دل ۾ هجي — دلي

مَنو گيه = دل کي وڻندڙ — دلڪش

مَنو مَئي ڪوش = پاڻ کان پردو.

مَنوَنتَر = پاڪ روح — ديوتا

مَنونِگرَه = دل کي پنهنجي وس ۾ رکڻ

مَنونِيت = مقبول — پسند پيل

مَنوهَر = دلربا — خوبصورت منو ڳالهائيندڙ — هردل عزيز

مَنوهَر = ڏسو (مَنوهَار)

مَنوهاري = ڏسو (مَنوهَار)

مَنوهَارِڻي = ڏسو (مَنوهَار)

موهَن = ڪرشن جو لقب

مَنويوگ = ڌيان — مراقبو

مَنهَار = دل کي وڻندڙ

مُني = اهو انسان جو ڏک ۽ سک ۾ هڪ جهڙو رهي

مُني = رشي — زاهد — عابد — ولي.

مُني پُنگو = وڏو درويش - وڏو رشي — وڏو پير — وڏو مُني.

مُنيش = درويش

مُنيشور = درويش

مَنيشا = عقل — ڏاهپ

مَنيشَن = داناء — عالم.

مَنيشي = عاقل

مُنيندر = وڏو رشي — وڏو مُني

مَنيُو = تعريف — ڪم — نتيجو

مو = مون کي

مُوتر = موت — پيشاب

مُوترَاشَيه = مثانو

مُتر ڪرڇڙ = مثاني ۾ پٿري — پٿري جي بيماري

موٿ = واڄ — چمڙي جو دهل

موٺ = دف ـ ڏڪڙ

موٽيا = بار کڻڻ وارو — حمالي — قلي

موچا = ڪيلو

موچڪ = ڇڏائڻ وارو — نجات ڏيڻ وارو

موچَن = نجات — ڇوٽڪارو — معافي

موچنا = ڇڏڻ — تياڳڻ — معافي — نجات ڏيڻ — لڙڪ ڳاڙڻ.

موڇ = (موڪش) آزادي — معافي — نجات — مغفرت — روح کي ڏيڪ تناسخ کان آزادي.

مود = خوشي — آرام — سرور

موڊڪ = آرام ڪرڻ وارو — لڏون — مٺائي

موڊي = دوڪاندار — آرام ڏيڻ وارو

موڍ = جاهل — احمق — نادان.

مور = منهنجو

مورا = منهنجو

مُور = انب جو ميوڊ

مُور = پاڙ — جڙ

مُوري = منڍ

مُورت = پتر ڪاٺ وغيره جي ناهيل پتلي — صورت — شڪل — آدمي

مُورتي = جسم — شڪل — شخص — بت — پتلي — گڏي — صورت

مُورتي پُوجڪ = بت پرست

مُورڇا = بيهوشي

مُورڇتُ = بي هوش

مُورڌا = مٿي جو حصو — تارو

مُورکُ = بي عقل — جاهل — نادان

مُورکتا = ناداني — جهالت

مُورکتائي = ناداني

مور مُڪٽُ = مورچي پرن جو تاج

مُوروي = سينگ جو زهه.

مُوڙ = سر

مُوسَا = ماسيءَ جو مڙس — ماسڙ

مُوسَا = ڪئو

مُوسَلُ = اناج ڪٽڻ جي لٺ

مُوسِلا = اصل جڙ — مادو

مُوسُنا = چوري، چورائڻ، لٽڻ.

مُويسي = ماسي.

مُوش = ڪئو.

مُوشَڪُ = ڪئو

مُوشٽُ = چورايو ويو

مُوشَڪُ = چور.

مُوشڪا = ڪئي جو ٻچو — ننڍو ڪوئو

مُوشَڻُ = چوري ڪرڻ — لٽڻ

مُوڪُ = گونگو — جو ڳالهائي نه سگهي

مُوڪتڪُ = موتي

مُوڪَشُ = هر قسم جي آزادي، نجات حاصل ڪرڻ. چوٽڪارو آواڳون کان آزاد

مُوڪش دايڪُ = نجات ڏيڻ وارو

مُوڪنا = ڇڏڻ — ترڪ ڪرڻ.

مُوڪا = دري — روشن دان

مُوڳي = مُڪُ — مٺ

موگهُ = بي ڪار — بي فائدي.

مَولُ = موروثي

مُولُ = جڙ — پاڙ — بنياد — سنڌ — اصل — ابتدا — پيڙهه شروع — خاندان — اولاد — چنڊ جو نڪٽ — عقرب (وڇون) مورُ — چونجي — سرمايو. ڪتاب جو اصل حصو — (متن)

مولُ = ملهه — قيمت — بها

مُولا = هڪ نڪٽ جو نالو — رمين

مُولُ پُرُشُ = خاندان جو جدا اعليٰ.

مُولُ ڪارَنُ = اصلي سبب.

مُلُ ڌَنُ = موڙي — اصل ناڻو.

مَولڪُ = نباتات جي پاڙ.

مُولڪُ = موري

مُولڪا = جڙ — پاڙ

مَولي = هرشي جو مٿيون حصو — چوٽي — سر — تاج

مَونُ = خاموشي، چپ

مَونُ بَرتُ = (ورتُ) خاموش رهڻ جو روزو

مَونَتا = چپ — خاموش

مُونجُ = مڇ جو ٻوٽو يا ٻوڙو — جنهن مان واڻ — رسا ۽ واڻ وغيره ناهبي آهي.

مُونجا = ڏسو (مونج)

مُونڊري = منڊي — مهر

مَوني = خاموشي — چپ

موهه = دنيا جي لالچ لاڙو — جهل — ناداني — بيهوشي — هوس — حرص — لوڀ

مُوهتُ = لالچايو ويو — عاشق — مفتون — سست — بي هوش — پريشان.

موهُ مَئہِ = لالچ ۾ آيل.

موهي = نادان — لالچي

مَهَا = وڏو — بزرگ — عظيم اعليٰ — گهڻو

مَهه = وڏو

مَهَا اُتمُ = تمام وڏو — تمام سٺو

مَهَا بَاهُو = سخي – دلير – بهادر

مَهَا بَلِي = گهڻي طاقت وارو

مَهَا ڀارَت = هڪ جنگي – منظوم ڪتاب، جنهن جو مصنف بياس نالي آهي.

مَهَا ڀُوتَ = پنج عناصر – پاڻي – هوا – باهه – مٽي – وقت

مَهَا ڀيتَ = تمام سست – بزدل

مَهَا ٻيرَ = تمام سورهيه – بهادر

مَهَاپَاپُ = عظيم گناهه – وڏو گناهه

مَهَا پَاتڪُ = وڏو پاپي

مَهَاپَاپِي = گناهه ڪندڙ – گناهه جو ڪرائيندڙ

مَهَا پَاتڪِي = ڏسو (مهاپاپي)

مَهَارَاجَا = وڏو راجا – بادشاهه

مَهَا رَاشٽر = ڏکڻ هندوستان جو هڪ صوبو

مَهَارَاڻِي = پٽ راڻي – وڏي راڻي

مَهَارَگهُ = گهڻي ملهه وارو – وڏي قيمتي

مَ آرڻو = تمام وڏو سمنڊ

مَهَا شَيه = وڏو ۽ پلو ماڻهو – فياض – سخي

مَهَاشَا = فيض وارو

مَهَا ڪَالَ = گهڻي وقت جو.

مَهَا ڪَالِي = ڪاري ديوي جو نالو.

مَهَا ڪُلَ = وڏي خاندان جو

مَهفا ڪُيِينَ = ڏسو مَهَا ڪُل

مَهَا ڪَلَپُ = ظهور جو زمانو، خداپاڪ جي نور جو مظهر – ظاهر ٿيڻ

مَهَا ڪَنُدَ = ٿوم

مَهَا گهورَ = دوزخ جو هڪ طبقو – نهايت خوفناڪ

مَهَالَڪشمي = دولت جي ديوي، دولت ڏيڻ وارو پاڪ روح

مَهَالوهَ = لوهه کان ڳوري – لوهه کي چڪيندڙ، مقناطيس

مَهَالَئيه = وڏي خيرات – پڪي خيرات

مَهَاماري = وڏي بيماري – جنهن ۾ گهڻا ماڻهو مري ويندا آهن، ويا – وچڙندڙ مرض

مَهَارَٿ = وڏو جنگي جوڌو – اهو پهلوان جو اڪيلو – وڏي فوج سان وڙهي.

مَهَارَٿي = ڏسو (مَهَارَٿُ)

مَهَامَانُسُ = انسان جو گوشت

مَهَا مَايَا = قدرت ڪامله – خداوند تعاليٰ

مَهَا مُوهُ = وڏو بي وقوف

مَهَانُ = اعليٰ – تمام وڏو – بزرگ تر

مَهَا نِدرَا = موت

مَهَانَسُ = چلهو – بورچي خانو

مَهَانِشَا = اقرات – قيامت جي رات.

مَهَانُڀَاوُ = وڏو قدرت جو صاحب – تجربيڪار

مَهَاني = عورت جو ڪير

مَهَاوَاتَ = انڌاري واچ – طوفان

مَهَاوَاڪيه = وڏو نالو –اسم اعظم _ الله جل شانه جو نالو ذاتي.

مَهَا وَٽَ = ماگهه مهيني جي برسات

مَهَا ويرُ = (ٻير) وڏو سورهيه

مَهَ يَا = راجا – بادشاهه

مَهَتُ = وڏو – بزرگ – اعليٰ – محترم – معزز – جوهر – عقل

مَهَتَاري = ماءُ – امڙ – اما – والده

مَهَتَرُ = وڏو بزرگ

مَهِتَلُ = زمين.

مَهَتَمُ = سيني کان وڏو – هيڊ ماستر – ڪاٽي جو سربراهه – منتظم

مَهَتوهُ = وڏائي – بزرگي

مِهرُ = سچ

مِهِرا = ڪوهيڙو – ڌنڌ

مَرَيِ = زال – عورت

مَهَشُ = سانُ – راجا – بادشاهه

مَهَشِي = مينهن – پترائي

مَهَڪَا = برف

مَهِلاَ = عورت

مَهِلائون = عورتون

مَهِمَا = قدرت – ڪرامت – ڪشف – جلال – شان
شوڪت – وڏائي

مَهَنتُ = اولياءُ – بيراڳي ساڌو – ڪامل مرشد – مٺ جو وڏو.

مَهَ نيَہ = پوڄا جي لائق – عزت وارو

مَهوُتسَاهَ = وڏو جشن – وڏي خوشي – درويشن جي دعوت.

مَهوُتسُو = وڏو ڏينهن – پلو ڏينهن – ڪنهن بزرگ جو عرس
– ڌاڙو پاڪ

مَهوُدَارُ = طاقت ور – زبردست

مَهوُدَہ = نامور

مَهُورَتُ = ٻن گهڙين جو وقت 48 منٽن جو وقفو (هڪ گهڙي
برابر 24 منٽ)

مَهيش = وڏو خدا – رب الارباب. الله اڪبر

مَهيشُوَرُ = الله سائين

مَيَا = مهرباني – رحم – محبت

مَايَا = دولت

مَيَا = ماءُ – اما – امڙ

ميَتَا = ساڳئي نالي وارو – هم نام

مَيتَرُ = دوستي

مَيتري = دوستي – انساني همدردي

مَيَٿُنُ = زال مڙس جو گڏجڻ. جماع ڪرڻ

ميٽ = غرور – هٺ

ميَج = موت – قضا – وفات

ميَڇُڪ = ڪارو – انڌيرو – دونهون ـ بادل – سرمون.

مئيدِني = زمين – جائداد – زيارتين جو ٽولو جو ڪنهن
مقدس زيارت لاءِ وڃي.

ميکَلاَ = ڪمرپٽو – جٽيو

ميگهه = هڪ راڳ جو نالو مينگهه ملهار – بادل –
بارش

ميگهَا ڪَمَ = مينهن جي موسم

ميگهه پُشپَ = برف – ڳڙو

مئيگهه دُوارَ = آسمان

ميگهه دَسْبَرُ = گوڙ – ڪڙڪو. گرج – ڪڪرن جو آواز

ميگهه ڌَنشُ = انڊلٺ – قوس قزح

ميگهه ديپْ = بجلي – کنوڻ – برق

ميگهه رَاَجُ = برسات جو ملائڪ – حضرت ميڪائيل
عليه السلام

ميگهه ڪَالُ = برسات جي موسم.

ميگهه گهَٽَا = ڪڪرن جي ڪاراڻ

ميگهه نَادُ = ڪڪرن جو آواز – گرج – رعد – گوڙ

ميگهه وَرَنُ = ڪڪرن جو رنگ – سارنگ

ميل = اتفاق. ميلاپ.

ميلَڪُ = ملائڻ وارو.

ميلَنُ = ملڻ – جمع ٿيڻ.

ميمَامُسَا = علم مناظر

ميمَا مَيسٽ = ويچار ڪيل – تحقيق ڪيل

ميمَا مَسيڪ = ويچار ڪرڻ وارو

ميمنَا = ٻڪريءَ جو ڦر

مينُ = مڇي

مينڪَا = بهشت جي ناچڻي.

مَيُورُ = مور پکي

مَيُو رَاري = ڪرڙي – ساندو

مَيُورُ جَامَرُ = مور جي کنڀن جو وڃڻو

مَيُوڪ = ڪرڻو – شعاع – روشني. باهہ جو شعلو – چوٽي.
مَيَہ = ملايل – ٺاهيل
مَهَيشي = مينهن
ميهَنُ = مرد جو خاص مردانو عضوو
ميهَڻا = مهڻا – ملامت – طعنا
ميهہَ = سوزاڪ – هڪ بيماري
ميئَ = جنهن جي ماپ ٿي سگهي – جنهن جو حساب ٿي سگهي – جنهن جي تور ٿي سگهي.

ن

ن = سنڌي، هندي، اردو، پارسي ۽ عربي ٻولين جي حروف تهجي مان هڪ اکر. جنهن جو آواز هن ريت نڪرندو آهي. (نُونُ)

نَ — نہ — ڪونہ — ناهي۔ ڪونهي. نفي — عدم — سچ — زحل — ڏکھو. انسان چنچر.

نَا = نہ — ڪونہ — نانهن

نابُ = دن — مرڪز — مشڪ

نابِي = هڪ راجا جو نالو

نَاپِتُ = حجم — حجام

نَاپِتَ شَالاَ = حجم جو دوڪان

نَاپِتِي = حجامڻ

نَاتَـرُ = اهڙو نہ هجي تہ

نَاتِنُ = ڌيءُ جي ڌيءُ — ڏوهٽي

نَاتِنِي = ڏوهٽي

نَاٿُ = مالڪ — آقا — مڙس ـ صاحب — سوامي — خداوند — ڏِگن ڪي نڪ ۾ رسي (نٿ) جوڳين جو لقب. سنڌن نالي پٺيان لڳائبو آهي. جيئن گورک ناٿ وغيره.

نَاٿَتا = سرپرستي

نَاتِي = ڌيءُ جو پٽ — ڏوهٽو

نَاٽُ = نچ — نچڻ — رقص — نقل

نَاٽَڪُ = ڊرامو — تماشو

نَاٽِڪَا = ناٽڪ ڪرڻ واري عورت نٽوي — نٽي

نَاٽَڪُ شَالاَ = ناچ گهر

نَاٽِڪي = ڏسو (ناٽڪا)

نَاٽَنُ = نچڻ — رقص ڪرڻ.

نَاٽِيہ = ناچ — رقص.

نَاٽِيہ شَالاَ = ناچ گهر.

نَاوُ = آواز — راڳ — سرود — گوڙ — مٽي جا ٿانوَ.

نَاوُ شَبْدُ = الهامي آواز — رباني آواز

نَارَنُ = آواز ڪرڻ.

نَارِيَا = ڏانڊ جو هڪ قسم.

نَارُ = ناري — عورت

نَارَاچُ = تير

نَارَائِڻُ = وشنو جو لقب — نارائڻ

نَارَڪِي = دوخي — گنهگار

نَارِڪيلُ = ناريل

نالي ڪيرُ = ناريل

نارِي = (ضد نر) عورت — مادي

نَاڙِي = نس — نبض

نَاسَا = نڪ — ناسون

نَاستَڪُ = جيڪو خدا کي نہ مڃي — بي دين — زنديق — ملحد — لامذهب

نَاستَڪِي = خدا جو انڪاري

نِجَا = نيڪ بخت زال

نج تَنْتَرُ = (سُ تَنتَرُ) خود مختار

نِجَ دَامُ = مالڪ حقيقي — خدا پاڪ

نج گَتِي = پنهنجي حالت

نج وَرْتِي = پنهنجو ڌنڌو

نِڇَاوَرُ — (نِڇاوَرُ) = قربان — نثار

نِچِنتُ = بي فڪر — مطمئن

نِچنتَائي = بي فڪري

نَائِڻُ = حجامڻ

نِبارَنُ = روڪ — منع

نِبَارَنَا = روڪڻ — منع ڪرڻ.

نِباهُ = نباهڻ — پورو ڪرڻ.

نِبَلُ = نِبَلَ = ڪمزور — ضعيف

نَبلاَ = عورت، زال
نِبَندُ = موقعو — بندش — قيد — سبب — تحرير، تشريح — قبض — بيڙي — ڪڙي — ڪتاب جو ضميمون — ماهيانو — ساليانو — (پگهار)
نِبَنڌَنُ = ڏسو (نبندَ)
نَڀُ = آسمان — ساوڻ جو مهينو — سج — ڪڪر — برسات
نَڀسُ = ڏسو نڀُ
نِڀُ = برابر — موافق — مطابق بهانو — عذر
نڀاڳا = نڀاڳو — بدبخت — بدنصيب (مرد)
نڀاڳي = نڀاڳي عورت
نڀُ چَرُ = چنڊ — پکي — ڪڪر — هوا
نِڀرُتُ = عاجز — اهڙو مقام جتي انسان نه هجن.
نڀسيَ = بدو مهينو
نَڀڪُ = آسمان جي فضا ۾ هلندڙ پکي — ستارا — پاڪ روح
نڀُ گامي = ڏسو (نڀڪُ)
نِپاتَ = ڪرڻ — مرڻ — موت.
نِپاتَڪُ = برباد ڪرڻ وارو.
نِپانُ = پيئڻ — تلاءُ — حوض — هرڻ — کير ڏهڻ جو برتن
نَپتَرَ = ڌيءُ يا پٽ جو اولاد ڇوڪرا.
نِپٽُ = تمام گهڻو — برباد ٿيڻ
نِپُمسَڪُ = نامرد — ڪڌڙو — هيجڙو — مخنث — ڍڳو
نِپُنُ = چالاڪ — هوشيار
نِپُوتا = نِپُٽو — بي اولاد
نِتَ = روز بروز — روزانو — هميشه ـ لاڳيتو — مسلسل — مدام — هڪجهڙو — لڳاتار
نِتيتا = ڏسو (نِتَ)
نِتيَ = ڏسو (نِتَ)
نِتيمُ = ڏسو (نِتَ)
نَتَ = عاجز — نماڻو
نَتيتُ = رشتيدار — ناتي وارو — عزيز — قريب

نِتيَ = سدا هميشه، دائم قائم.
نِتمو = روزانو مذهبي رسمون — مذهبي شغل
نِتيَ ڪَرمي = مذهبي رسمون
نِتيَ ڪِرِيا = مذهبي رسمون
نَٽَ = ناچ — مڪار — بازيگر — هڪ راڳڻي جو نالو — ناٽڪ ڪرڻ وارو.
نَٽَ کَٽَ = فتني برپا ڪرڻ وارو — شرير — شوخ
نِٽلُ = پيشاني
نَٽَنُ = ناچ — رقص
نَٽَ ناگرُ = سري ڪرشن جو لقب
نَٽني = بازيگرياڻي — ناچڻي
نِٺرُ = سخت دل، بي رحم
نِٺرَتا = سختي — ظلم
نِٺرائي = سختي
نَٽي = نچڻي — ناچڻي
نجُ = خالص — پنهنجو — اصل — صحيح — سچ — حقيقي — خانگي — ذاتي.
نچولُ = ويڙهڻ وارو ڪپڙو — چادر — اَجرڪ — رتو — پوتي — برقعو — پردو
نچولڪُ = انگي — چولي — ڇاتي بند
نِڇاورُ = قربان — نثار — صدقو
نَڪترُ = نکٽ — آسماني سياره ـ ڪوڪب — اختر
نڇترَ بِديا = علم نجوم
نَدُ = ندي — درياهه.
ندَارُنُ = سخت — خوفناڪ
نِداگهُ = گرمي — اس — حرارت — پگهر — گرم موسم
نِدَانُ = آخرڪار — سڀ کان پوءِ ـ آخر ۾ ـ پڇاڻي — ثبوت — حڪم — مثال — سبب — خلاصو — اهو ڪتاب جنهن ۾ بيمارين جي بابت ۽ انهن جي علاج بابت احوال هجي.

نڍتا = آواز ڪرڻ وارو.

نديانسن = استغراق – گم

ندرا = ننڊ – خواب

ندرالو = ننڊاڪرو.

ندرت = سنتل

ندرشن = نمونو – مثال

نڌرنا = بي عزتو ڪرڻ.

نديشُ – حڪم ڏنو ويو. نصيحت ڪئي وئي – تشريح ڪيل.

نڌان = ذريعو – سهارو – ظرف – خزانو – برتن – ڪاٺ.

نڌانه = خاندان جو سردار

نڌاڪ = خزانو

نڌن = غريبي – مفلسي – محتاج

نڌنتا = مسڪين

نڌي = خزانو – دولت – مخزن – درياهه – وهندڙ پاڻي.

نڌيان = ڏسڻ – ملاقات.

ندي = درياهه – ندي – سمنڊ – وهندڙ پاڻي.

نديش = اجازت – حڪم – ٺانو – ظرف.

نڌيڪول = درياهه جو ڪنارو – ساحل – ڪپ.

نڊر = بي خوف – بي باڪ

نراڌار = بي سهارو – بي وسيلو

نراڌپ = راجا – حاڪم.

نرادم = ڪميڻو – رذل. گنهگار

نراڌي = بي فڪر – صحت وارو

نرادويگ = بي خوف – مطمئن

نراديم = بيڪار – اجايو.

نراڌيوگ = فضول

نرارٿڪ = بي ڪار – بي فائدي

نراستر = هٿيارن کان سواءِ.

نراش – نراس – نااميد

نراشا = ترديد ڪرڻ. قطع ڪرڻ. مايوس ٿيڻ.

نراشرع = بي سهارو – وسيلي کان سواءِ

نراشيه = نااميدي

نراڪار = جيڪو ڏسڻ ۾ نه اچي – بي نشان – بي چون – جنهن جي ڪابه صورت نه هجي. الک. الله جل شانه

نراڪامڪش – بي طمع

مراڪامڪشي = لالچ کان سواءِ

نراڪرن = هٽائڻ – پري ڪرڻ. الڳ ڪرڻ.

نرآليه = تيز – ڏيٺ ڪندڙ.

نرالمب = بي سهارو – اڪيلو.

نرامش = گوشت نه کائيندڙ – تياڳي – سنياسي – فقير – عيش عشرت جي خلاف.

نرامه = جنهن کي ڪابه بيماري نه هجي. تندرست – خوش – چاق. جهنگلي ٻڪر.

نران = جنهن کي ان نه هجي يا کاڌو نه هجي.

نرانت = بي حد – بي ڪنار

نرانند = جو خوش نه هجي – بيمار

نراوڌي = بي حد – بي ڪنار – هميشه. برابر – لڳاتار

نراورن = پردي کان سواءِ. کليل.

نراوڪاش = مشغول – ڪم ۾ لڳل

نراونا = پوک مان گند ڪڍڻ – صاف ڪرڻ.

نراهار = غذا کان سواءِ. روزو رکڻ.

نراهنڪار = نرم مزاج – وڏائي نه ڪندڙ.

نراياش = آسان – سهنجو.

نرايد = بي هٿيار

نرٻاڌ = جهيڙي کان سواءِ.

نرٻڌي = بي عقل – نادان – مورک.

نربش = ناتوان – ڪمزور

نِرِبِڪارُ = بي عيب — پاڪ — صاف
نِرِبَلُ = ڪمزور — ٻل کان سواءِ
نِبَلُ = ضعيف
نِرِبَلَتا = ناتواني — ڪمزوري
نِرِبَندُ = آزاد — بي روزگار
نِرِبَندُو = بي سهارو — بي قيد
نِرِبَنسُ = بي اولاد — بي بنياد
نِرِبُودُ = سمجهہ کان سواءِ ـ بي علم.
نِرِڀَرُ = پورو — گهڻو — نهايت
نِرِڀَئُ = بي ڊپو — بي خوف
نِرِڀيت = ڏسو نِرِڀَئُ
نِرِڀيڪ = ڏسو نِرِڀَئُ
نِرِڀيڪَتا = دليري — بي ڊپائي.
نِرِبِيجُ = بي اولاد — بي نسل
نِرِبسيرُ = جنهن جو دشمن نہ هجي
نُرِپُ = حاڪم — بادشاهہ — راجا
نُرِپَتُ = ڏسو نُرِپُ
نُرِپالُ = ڏسو نُرِپُ
نُرِپَتي = ڏسو نُرِپُ
نُرِديو = ڏسو نُرِپُ
نُرِپاتما = بادشاهي گهراڻي جو. شاهي نسل جو — شهزادو
نُرِپاسَنُ = شاهي تخت حاڪماڻي گادي.
نُرِپانش = حاڪماڻو حصو. محصول
نِرِپاءِ = لاچار.
نَرِپَتي = ماڻهن جو مالڪ — بادشاهہ — خدا پاڪ جل شانہ
نَرِپَشيَہ = بي اولاد
نِرِپَچ = لاچار — عاجز — بي يارو مددگار
نِرِپَترُو = جنهن کي ڪابہ تڪليف نہ هجي
نَرِپُرُ = ماڻهن جو شهر — آباد ڳوٺ — دنيا — زمين — ڌرتي.
نَرِپريہُ = جملي انسانن جو دوست — ڪل جهان جو دوست.

نُرِپُ گهاتي = حاڪمن جو قاتل.
نِرِڦَلُ = ميوي کان سواءِ ـ ڦل کانسواءِ ـ بي نتيجي — بي اولاد.
نِرِپيڪشُ = بي پرواهہ — آزاد
نَرِتُ = نچڻ وارو — ناچو
نُرِتُ = ناچ — رقص — نچڻ
نَرِتيہ = ناچو
نِرَتُ — مشغول
نِرِتَرُ = بي جواب — لاجواب
نِرِتساهُ = جنهن کي ڪنهن بہ ڳالهہ يا ڪم کان خوشي نہ ٿئي — ڪاهل.
نَرِتَڪُ = نٽ — نچڻ وارو — جادو گر. نقل ڪندڙ.
نَرِتَڪي = رنڊي، نٽيي، نچڻ واري.
نَرِتَنُ = ناچ — رقص — نقل ڪرڻ.
نَرِتَنُ شالاَ = ناچ گهر.
نَرِتُو = نچڻ وارو — ناچو — نقل ڪندڙ.
نَروتِي = ناچ — رقص
نِرِتِي = بي غرض
نَرِتيہ = ناچ — رقص — نچڻ — نقل ڪرڻ. اشارن سان مطلب ظاهر ڪرڻ.
نُرِتيہ شالاَ = ناچ گهر.
نُرِتيہ ڪاري = نچڻ وارو ـ ناچو
نِرَجُ — ڪنول — نيلوفر
نِرِجتُ = فتح ڪيل — هارايل.
نِرِجَتا = ڏسو (نِرجَتُ)
نِرِجَرُ = طاقتور — لازوال — آبحيات. مجازاً پاڪ روح — ديوتا
نِرِجَلُ = جتي پاڻي نہ هجي ـ پنجرزمين — ريگستان — رڃ

نرجڻ = جتي ڪوبه انسان نه هجي. غيرآباد – ويران – سنسان

نرجھر = چشمو – آبشار.

نرجھرڻي = ندي – درياھ.

نرجيو = بي جان – روح کان سواءِ ـ مئل

نرڇل = سادو – بي ريا. صاف دل

نرڇشٽ = سادو – بي ريا – صاف دل

نرڍشٽ = اشاري سان ظاهر ڪيل – ڏيکاريل – ڏيکاريو ويو.

نرڌڪ = چوڻ وارو – راوي.

نرڌنڀ = بي فڪر – صاف – پاڪ

نرڌن = گوڙ – گجگوڙ – خوفناڪ آواز.

نرڌوش = بي عيب – بي قصور – بي گناھ

نرڌوشي = صاف – پاڪ

نرڌوشتا – بي عيبي – پاڪائي

نرڌونڌوھ = تڪرار کان سواءِ ـ ڏک سک ۾ سدائين هڪ جھڙو – آرام وارو.

نرڌ = ڦيرو

نرڌار = نيڪ ڪرڻ – مقرر ڪرڻ ـ تحقيق ڪرڻ – جاچڻ صاف رکڻ – جدا ڪرڻ – تشخيص ڪرڻ.

نت ڌارڻ = صاف رکڻ.

نرڌارت = تحقيق ڪيل

نرڌرم = بي دين – لامذهب – بدڪار – فاسق

نرڌن = بي زر – سڃو – محتاج – مسڪين (ضد ڌنوان) "ڌنوان ڪي بيٽي ني – نرڌن سي پيار ڪيا" (فلمي گانو)

نرڌني = مسڪيني – مفلسي – محتاجي

نرڌئي = بي رحم – سخت دل

نرديش = حڪم – فرمان – تعريف

نرديو = حاڪم – بادشاھ

نرروٽ = حاڪم – بادشاھ

نرديھ = بغير جسم – بغير شڪل

نرروٿ = بي معنيٰ – بي ثمر – بي فائدي – بيڪار – فضول – بي زري.

نرزڪ = بي پرواھ – رواج ۾ نه آيل – بي ڪار – بي سود – ڪاهل

نرزگل = بي روڪ – رنڊڪ کانسواءِ.

نرس = رس کان سواءِ ـ سڪل – ڦڪو – اڻ چيبيل – خراب – ڪوجهو ڪميڻو – زبون.

نرسٽ = ماريل – هٽايل – جلاوطن ڪيل

نرسٽ = ترڪ ڪرڻ – اڇلڻ – بري ڪرڻ. هٽائڻ - رد ڪرڻ – ماري وجهڻ.

نر سنگھا = هڪ جانور – گڏ جو سڱ – جيڪو ناد وانگر وڄائبو آهي.

نرشمس = بد – بدڪار - ظالم.

نرسون = اڄ جي ڏينهن کان اڳ يا پوءِ ـ چوٿون ڏينهن

نرڪ = دوزخ – نرگ

نرڪٽ = يقين سان چيل – پڪي ڳالھ – هڪ ويد جو هڪ حصو – جنهن ۾ ان جي ڪم آيل لفظن جي معنيٰ ۽ پڙهڻ جا قاعدا لکيل آهن.

نرڪش = خط استوا – سڌي ليڪ – ڏينهن جو پهريون اڌ.

نرڪنا = ڏسڻ – تڪڻ.

نرڪي = دوزخي – جهنمي – دوزخ ۾ رهڻ وارو.

نرگٽ = نڪتل – ٻاهر ويل – هجرت ڪندڙ.

نرگم = نڪرڻ – روانگي – مرڻ

نرگمن = نڪرڻ – نيڪال

نرگڻ = اوگڻ – بي هنر – نادان – خراب – بي شور – بد – جنهن ۾ ڪابه سني خصالت نه هجي. هندو مت موجب دنيا يا مايا جا ٽي گڻ آهن 1.ست، 2.رج، 3.تم. انهن کان نجات حاصل ڪندڙ

نِرگَنڌُ = جنهن ۾ ڪا بہ بوءِ نہ هجي — بي بوءِ.

نِرگهَرشَنُ = گسڻ — گهَڻ — رگڙڻ.

نِرگهَنٽُ = فهرست — لغت — ڊڪشنري

نِرگهَنٽڪُ = لغت

نِرگهوش = آواز — صدا

نِرليَپُ = ليپوڌنل — گارو نہ هڻيل — پلستر نہ ڪيل

نِرلَجُ = بي شرم — بي لڄو — گساخ — بي حجاب — بي حيا

نِرلوڀَ = بي غرض — لاطمع — مخير — قناعت ڪندڙ

نِرلوڀي = لالچ کان سواءِ

نِرلوڪُ = هيءَ دنيا — هيءَ عالم

نِرليپُ = بي عيب — بي تعلق — بي لوث

نِرمُ = ڪِل — دل لڳڻ — عشق لڳڻ

نِرماتا = ٺاهڻ وارو — ايجاد ڪرڻ وارو

نِرمالُيَ = صاف — پاڪ.

نِرمانُ = بناوٽ — ٺاهہ ٺوهہ — تصنيف — خلاصو — ڪاريگري.

نِرمانڪُ = ايجاد رڪرڻ وارو — مصنف

نِرمتُ = بنايل — ايجاد ڪيل — تصنيف ڪيل

نِرماتا = بنائڻ وارو — خالق

نِرمتي = بنائڻ — ٺاهڻ. تيار ڪرڻ

نِرمَدَ = خوشي ڏيڻ وارو — کلائڻ وارو — مسخرو

نِرمَدُ = وچ وارو رستو هلندڙ — پرهيزگار — پارسا — خاموش. اهو هاٿي جو مست نہ هجي.

نِرمُڪتي = نجات — ڇوٽڪارو.

نِرمَلُ = صاف — پاڪ — خالص — بي عيب — سٺو — بي داغ — سفيد — شفاف

نِرمَلتا = صفائي — پاڪائي — خلوص

نِرمَلي = اهو وڻ جنهن سان پاڻي صفا ٿئي (ڦٽڪي)

نِرمَمُ = بي غرض

نِرمَمتي = بي غرضي — لاطمعي — ڪابہ لالچ نہ رکڻ.

نِرمَمتا = طمع کان سواءِ

نِرمَنشُ = غيرآباد — ماڻهن کان سواءِ.

نِرموڪُ = نانگ جي کَلَ

نِرمولُ = بي بنياد — پاڙ کان کوٽيل

نِرموهُ = سختي — دشمني — بداخلاقي

نِرموهي = نامهربان — سنگ دل

نِرمئي = بي داغ — صاف — خالص

نِرميڌُ = انسانن جي قرباني

نِرناٿُ = مالڪ کان سواءِ _ نڌڻڪو — لاوارث

نِرناٿا = زال مري ويل ، ڙس — رنڙ

نِرناري = مڙس زال — مرد مائي

نِرنتُ = جيڪو ختم نہ ٿئي. بي انتها

نِرنتَرُ = لڳاتار — مسلسل — لاڳيتو

نِرنجُ = بي شرم — بي لڄو

نِرنجَنُ = جو نظر نہ اچي — بي عيب — پاڪ — خواهش کان سواءِ _ بي ريا — عامل — لوڀ لالچ کان — ڇٽل — خدا پاڪ جي هڪ صفت. جنهن سرمون نہ پاتو هجي.

نِرنڪارُ — جسم کان سواءِ _ پاڪ خداوند تعاليٰ.

نِرنڪشُ — بي قيد — خود مختار — بي ادب.

نَرنگُ — نارنگي هڪ ميوو يا ڦل. ڪوئلو

نِرنستُ = بي سبب — عذر کان سواءِ.

نِرنئُ = برقرار — ويچار — سوچ — غور — تحقيق. ثابت — فيصلو — نيڪ.

نِرنيتُ = ويچاريو ويو. فيصلو ڪيو ويو.

نِرنيپتا = قرارداد پيش ڪرڻ وارو — ٺهراءُ پيش ڪندڙ

نِرو = ماڻهو — انسان — آدمي.

نِرواپُ = وڏن جي نالي خيرات ڪرڻ.

نِرواڻُ = باهہ وسائڻ

نـِرواتُ - خاموش - امن سان اها جاءِ جتي هوا جو گذر نہ هجي

نِرواسُ - جلاوطن ڪرڻ - ڪڍي ڇڏڻ حقو پاڻي بند ڪرڻ

نِرواسَنُ = قطع ڪرڻ

نِرواستُ = ڪڍيو ويو - نيڪالي ڏنل

نِرواستڪُ = ڪڍڻ وارو - ٻاهر ڪرڻ وارو

نِرواسَنُ = جلاوطن ڪرڻ - مارڻ - ڏيهه نيڪالي ڏيڻ.

نِرواسيہ = نيڪالي ڏيڻ جي لائق. ڪڍي ڇڏڻ جهڙو.

نِرواڻُ = وسائل - ٺڌو ڪيل - مري ويل - زوال ۾ آيل. فنا ٿيل - حق ۾ باقي رهڻ - نجات - آواگون کان آزاد.

نِرواهُ = نباهڻ - گذر ڪرڻ. ڪم پورو ڪرڻ.

نِروپُ = بي چون - مادي کان سواءِ - بي جسم جان - بغير صورت جي - خدا وند تعاليٰ - الک

نِرٻاڌِي = بي عيب - پاڪ - صاف جنهن ۾ ڪا بہ برائي نہ هجي.

نِرُوپَتُ = تحقيق ڪيل - تفصيل سان

نِرُوپَمُ = بي مثال - لاثاني - بي نظير - جنهن جهڙو ٻيو نہ اهي.

نِرمُ پَنُ = دليل ۽ ثابتي ڏيڻ - ويچارڻ

نِروتَمُ = سڀني انسانن کان اعليٰ سٺو.

نِرُوپَنُ = بيان - وضاحت - ذڪر

نِروڌُ = روڪڻ - بيهارڻ.

نِروڌُ = رنڊڪ - روڪ - قيد - بندش - گهيرو - قبضو.

نَروڙيہ = پاڪ - صاف - بي عيب.

نِروڊَ = پيدائش - مشهور

نَروَشُ = بي هوش - بي اختياري.

نِروَشَنڪُ = سواءِ شڪ جي - ڪنهن خطري کان سواءِ.

نِروڪَارُ = جنهن ۾ ڪو بہ عيب نہ هجي. پاڪ - صاف

نِروَڪَلَپُ = بغير شڪ شبهہ جي.

نِروگُ = چڱو ڀلو - ڇاق - خوش - تندرست - صحت وارو - نقصان کان سواءِ.

نِروگا = چڱو ڀلو

نِروگي = چڱو ڀلو

نِروڳهَنُ = آزاد - ڪنڪي کان سواءِ.

نِرومَشُ = بي اولاد - اولاد کان سواءِ

نِرونُ = ڪليل ميدان.

نِرونڪُ = بي وقوف - جاهل

نِروَهَنُ = گذارڻ

نِرويَاڌِي + صحت مند - تندرست جنهن کي ڪابہ بيماري نہ هجي.

نِرويجُ = نامرد - جنهن کي مرداني موت نہ هجي - ڪدڙو

نِرويدُ = آسماني ڪتابن کي نہ مڃيندڙ. بي ايمان - رنج - عجز.

نِرويرُ + دوستي - سچائي

نِرويرا = اها عورت جنهن کي مڙس بہ هجي ۽ پٽ بہ نہ هجي.

نِروينرُجِ = خصي ڪيل - مرداني قوت - تباهہ ڪيل.

نِرهَرَنُ = ناس ڪرڻ - تباهہ ڪرڻ.

نِرهَري = وشنو جو چوٿون اوتار - يا چوٿون جنم

نِرهيتُو = جنهن جو ڪو سبب نہ هجي. بغير سبب جي.

نِريہ = (نرڳ) دوزخ - بروحال

نِرياتَنُ = بدلو وٺڻ

نِرياسُ = ڪونئر - جوشاندو

نِريانُ = روانگي - سفر تي وڃڻ - مري وڃڻ - موت نجات

نِرنِجُ = ڏسڻ لاءِ - انتظار ڪرڻ

نِرنِجا = ملاقات - ڏسڻ.

نَريشُ = جام - راجا - بادشاهہ

نريشَوْرُ = راجا

نريشُ = (ناستڪ) جو خدا تعاليٰ کي نہ مڃي — مالڪ کان سواءِ هر جو قار.

نرِيشَوَرُ = خدا پاڪ کان سواءِ.

نرُ يشوَرُ دَرشَنَ = اهڙو ڪتاب جيڪو خدا پاڪ جي خلاف هجي.

نـريشَوَرُوَادُ = خدا تعاليٰ کي نہ مڃڻ وارو مذهب — دهريو. روحانيت جو انڪاري

نريکشَا = اميد — آسرو.

نرِيکشَنَ = نظر ڪرڻ — ڏسڻ.

نَرِيندَرُ = مالڪ — انسانن جو مالڪ — حاڪم — راجا — بادشاهہ — خدا پاڪ جل شانہ

نَريشُ = خدا پاڪ

نَريشوَرُ = خدا پاڪ

نرندَرِهُ = معذور — انڌو — ٻوڙو. گونگو — لولو — لنگڙو.

نرِيهَ = بي طمع — لالچ کانسواءِ — بي نياز — آزاد — ناجي (نجات وارو)

نِيسُ = نہ — ڪونہ — هر طريقي سان.

نَسا = ناس — نڪ.

نِناسُ = ساهہ — دم — نفس — آرزو — پڇاڙي.

نَساڪَرُ = چنڊ — ماهہ

نسَانَاٿُ = چنڊ

نَسانَا = نابود ڪرڻ — نيسائڻ

نسُپَتُ = رات : ۽ مالڪ — چنڊ

نسپَرَ = بي طمع — قناعت وارو جنهن جي ڪابہ خواهش نہ هجي. درويش ـ الله وارو — فقير

نسُپَندُ = ساڪن — هڪ جاءِ تي بيٺل.

نِشتَارُ = نجات عقبيٰ — ڇوٽڪارو — آزادي — تناسخ کان ڇٽل.

نِستَرنُ = آزاد

نِستَاراَ = فيصلو — برڪت ـ عنايت — رحمت — مقرري.

نِسْتَارَنَا = بچائڻ — آزاد ڪرڻ. گناهہ بخشڻ — آواگون کان نجات

نِسْ تَنبدُ = ڪوڙيل — غير متحرڪ

نِيسُ تَتوهُ = بي ڪار — بغير نتيجي

نيسُ تَرَپُ = بي شرم — بي لڄو

نِستَرَنُ = پار ٿيڻ نجات ملڻ.

نِستَندرُ = فوراً — جلد — چالاڪ

نَيسُڪُ = نڪ — ناسون

نِسُ تيجُ = سست — ڪاهل — طاقت کان سواءِ ـ نامرد

نِسُ تيجَسُ = ڪاتئر

نِستيَ = ڪُوڙو

نِسُرشُٽُ = ڏٺل — موڪليل — ڇڏيل

نِسَرگُ = قدرت — پيدائش

نِستَرنُ = دروازو — در — رستو — موت — روانگي — آخري نجات.

نِسُرنَا = نڪرڻ

نِيسُ سَارُ = بي ذائقي — رس کان سواءِ ـ مغز کان سواءِ ـ بي لطف — بيڪار. ڪمزور — ڪپهہ

نِسُ سَنديهُ = بي شڪ — لاريب — سچو — سنو — يقين

نِسُ سَوَارُٿُ = اجايو — فضول

نَسُ ڪَامُنا = مطلب کان سواءِ ـ خواهش کان سواءِ

نِسڪُ = ناخوش — ناپسند

نِسَنڌُ = مضبوط — پڪو — چست — مستحڪم

نِسَنڌُهُ = پڪو

نِسَنڪَٽُ = آساني — تڪليف بغير

نِسَنڪوچُ = بي غيرت — شرم کان سواءِ

نِسَنگُ = جدا ڪيل — ڌار ٿيل

نِسَوَاَدَ = ڦڪو — سواد کان سواءِ

سواَسَ = خالص — نج

نِسُوهُ = غريب — محتاج

نيِسَهَ = نہ سهڻ جهڙو — ناقابل برداشت

نِسي = رات

نِسئي = رات

نَسَيَا = نڪ — ناس

نِسيني = ڪاٺ جي ڏاڪڻ — بيڙيءَ جو سڙهہ

...يہ = نڪ متعلق — ناس — نسوار — نڪ — ناموس

نِشَ = رات — هيڊ — ڦڪي ڪاٺي

نِشَا = ڏسو (نِشَ)

نِشِي = (نِشَ)

نِشَاپَتِي = ڏسو (نِساپَتِي)

نِشَاچَرُ = رات جو گهمڻ وارو — چور — ڀوت — شيطان — چوڪيدار — چبرو — گدڙ ـ چمڙو

نِشَچِراَ = ڏسو (نشچر)

نِشَاچِري = عورت جيڪا رات جو گهمي — رنڊي — ڪسٻياڻي — ڏائڻ — هڪ قسم جي ٻوءِ، ڀوت جي زال

نِشَادُ = اهو شخص جنهن جو پيءُ وڏ گهراڻي جو ۽ ماءُ گهٽ ذات واري ماهيگر — مڇي مارڻ وارو. جهبير. موسيق جو هڪ آواز — سات.

نِشَادِي = هاٿي هلائڻ وارو — هاٿين کي سنڀاليندڙ

نِشَاڪُ = هڪ قسم جو پکي

نِشَاڪَالُ = رات جو وقت

نِشَاڪَرُ = چنڊ

نِشَانَاٿُ = چنڊ

نِشَاپَتِي = چنڊ

نِشَانَتُ = خاموش — امن — صابر — صبوح جو سوير وارو وقت. فجر

نِشَانَڌُ = رات جو انڌو — شب ڪور.

نِستَبَدُ = خاموش — بي زبان — آواز نہ ڪندڙ

نِشُ بَدَ تَا = خاموشي

نِشُ پَاپُ = بي گناهہ

نِشُ پَتِي = آخر — يقين — ڪامياب

نيِشُ پِريوجَنُ = بغير سبب — بالاوجهہ

نِشُ پَڪَشُ = بي وس — بغير سهاري

نِشُ پَڪشاتَ = بي مروتي — بي تعصبي.

نِشُ پَنِ = پورو — تمام — ڪامياب

نِشَپَنُدُ = قائم — غير متحرڪ

نِشَپَنَدُ = جو ختم ٿي چڪو آهي.

نِشُ ڦَلُ = بيڪار — بي فائدو — فضول — سنڍ عورت — جيڪا ٻار ڄڻڻ جي طاقت نہ رکندي رهجي. ڪدڙو

نِشُ پيدنُ = نچوڙ — مقصد — خلاصو — عرق — روح — مغز

نيِشُ ڪَنُچَنُ = مفلس — محتاج — بي زر.

نِشُ ڪيوَلُ = اڪيلو — هڪڙو.

نِشَمَنُ = ڏسڻ — ٻڌڻ

نِشَنَاتُ = چالاڪ — تيز — هوشيار

نِشُوَدَنُ = ماري وجهڻ

نَشُوَرُ = برباد ٿيڻ وارو — فاني

نِشيَٿَ = اڌ رات

نِشيِٿِني = اڌ رات

نِشيِچَنُ = پچائڻ — پسائڻ

نِشيشُ = پورو — ڪامل — بلڪل

نِشيونُ = استعمال

نَڪُ = نڪ

نَڪَارُ = نہ ڪرڻ — نہ مڃڻ — انڪار

نِڪَارُ = نفرت — بي عزتي

نِڪَامُ = لاطمع — لالچ کان سواءِ

نِڪَاءِ = گهر – ٽولو – جسم بغير – خدا تعاليٰ جل شانه.
نِڪَائِي = پلائي – سنائي – پاڪائي.
نِڪُتُ = رات
نِڪَتِي = رات
نَڪُتَڪُ = ڏونهون – ميرو.
نِڪَٽُ = ويجهو – نزديڪ
نِڪَٽُ وَرْتِي = پاڙي وارو
نِڪَرُ = گهرال – مگر
نِڪَرُ = گروهه – جماعت
نِڪَرُتُ = بي ايمان – ڪميڻو
نِڪَرِشُٽُ = برادري مان نڪتل – ڪميڻو – خراب.
نِڪَرِنْتَنُ = ڪٽڻ – قطع ڪرڻ.
نِڪَشُ = ڪسوٽي – پرک
نِڪَشَتَرُ = تارو – ستارو – چنڊ جي منزل.
نَڪَشَتْرِي = قسمت جو صاحب
نِڪَشيَپُ = اڇلڻ – ڇڏڻ – ساڙڻ. امانت – گهه رکڻ – گروي ڪرڻ.
نِڪَشيپَڪُ = امانت رکڻ وارو – امانتي – گروي رکندڙ.
نَڪُلُ = بي نسل – نوربٽڙو.
نِڪُنَتَڪُ = صاف – سادو – خوش.
نِڪَنُ = پاڙ کان پٽيو ويو. تباهه ڪندڙ
نِگَندَنُ = برباد ڪندڙ
نَکُ = پيرن يا هٿن جا ننهن _ چوپاين جا کُر
نَکَرُ = ڏسو (نک)
نَکَاتُ = غار – کڏ
نِکَارُ = صاف ڪرڻ.
نَکَتُو = سست – ڪاهل – بي رحم.
نِکَدُ = ڪنهن نه ڪم جو. برو
نِکَرَبُ = زيادهه ڏهه کرب هڪ تعداد.
نَکُ سِکُ = مٿي کان ننهن تائين.
نِکِلُ = پورو – سلام. سڀ.
نِکَنَدُ = اڌ
نِکَنَنُ = کوٽڻ – کوڙڻ.
نَکِي = ننهن وارا جانور – جهرڪ – باندر – ٻلڙو – رڇ – شينهن. چراخ وغيره.
نِکيٽُ = گهر – جاءِ.
نِکيتَنُ = مڪان
نِشِتُ = تيز – تکو – سخت – سراڻ تي چڙهيل
نِشَٽُ = برباد – گهٽ – فنا – تباهه
نَشَٽَا = بربادي – بدڪار عورت
نِشْٽُ = ثبوت – اعتقاد _ اعتبار – درستي – يقين – انجام
نِشْٺَا = ثابتي
نِشْٺُرُ = نٺر – سخت دل – ڪٺور
نِشْٺيوُنُ = ٿڪ – رات جو پاڻي.
نِشْچِتُ = يقيني طور – پڪي نموني.
نيشْچَلُ = اٽل – قائم نه هلندڙ – غير متحرڪ
نِشْچِنْتُ = بي فڪر – بي خوف
نِشْ چِدُرَ = بغير سوراخ جي – بي داغ
نِشْچَئُه = نيڪ ڪرڻ – ناهڻ – بنائڻ – تحقيق – محقق – حقيقي – بيشڪ – بلاشڪ – سچ – درست – صحيح – سڌو – اعماد – اعتبار – يقين.
نِشْ چيتَنُ = بدحواس – بي هوش
نيشْ چيشٽُ = بيهوش
نِشِدُ = منع ڪيل – مڪروهه – حرام – ناجائز – ترڪ ڪيل.
نِشَديَا = بازار – دوڪان – هٽ
نِشَرِيني = ڏاڪڻ – سڙهه – ھيڙيءِ جو
نيشْ شَنْڪُ = بي خوف – بهادر
نِشْ شينل = پورو – تمام

نيشڪ = سڪو – اشرفي – روپيو – دينار – ڊالر – پائونڊ.

نِشْ ڪَارَنَ = بي سبب

نِشْ ڪَاسَ = (نڪاس) ڪيڻ. وراندو

نِشْ ڪَامَ = اهو ڪم جنهن کي سواءِ ڪنهن لالچ يا خواهش جي ڪيو وڃي. صرف خدا واسطي.

نِشْڪَام ڪَرمُ = سواءِ ڪنهن غرض جي چڱو ڪم ڪرڻ.

نِشْ ڪُهَٽُ = صاف – پاڪ – سڌو

نِشْ ڪُٽُ = گهر ج باغ – آبادي – پوک – زمين – ڌرتي – دروازو – حرم سراءِ ـ زنانو محل

نِشْڪَرُ = جنهن جي ڏل معاف هجي. جنهن تي ٽيڪس نہ هجي.

نِشْ ڪَرانُتَ = ٻاهر نڪتل.

نِشْ ڪَرتِي = نجات – ڇوٽڪارو

نِشْ ڪَرشُ = تحقيق – يقين – خلاصو – اختصار

نِشْ ڪَرمُ = مغفرت

نِشْ ڪَرمَنُ = ڇهن مهينن جي ٻار کي گهر مان ٻاهر ڪيڻ.

نِشْڪَرَءِ = پگهار – اجورو – معاوضو – وڪرو – انعام.

نيشْ ڪَريَہ = بدلو – معاوضو

نِشْ ڪَريہ = بي ڪار – فضول

نيشْ ڪَلَنڪ = بي عيب – بي داغ – جيڪو بدنام نہ هجي.

نِشْ ڪَنٽڪ = ڪنڊي کان سواءِ ـ صاف – دشمن کان سواءِ.

نڪيتُ = گهر – مڪان.

نَڳ = غير متحرڪ – جبل – وڻ. ستن جو انگ (7) يا (7) موتي جاءِ ـ منڊيءَ جو ٻڙو.

نَڳتُ = ناگو – اگهاڙو

نَڳچانا = ويجهو اچڻ – پهچڻ

نَڳدُ = معنيٰ سمجهڻ کان سواءِ پڙهڻ – چوڻ

نڳدتُ = چيل – چيو ويو.

نِڳڊُ = زنجير – بيڙي (پيرن ۾ ٻڌڻ) هٿ ڪڙي

نِڳڊِتُ = ٻڌل – قيد ڪيل.

نَگَرُ = شهر – آبادي

نِگَرُ = النّي ڪرڻ. ڳهڻ

نِگَرَنُ = قي اچڻ.

نِگرآهُ = بد دعا – پٽ پاراتو.

نَگَرباسي = شهري – ساڳي شهر جو

نَگَرناري = شهر جي عورت

نِگرَهُ = روڪ – اڙ – اٽڪ – دٻاءُ – سزا – ندش – ڦٽڪار – ڌمڪي – حد – جنگ – طريقو – هار ـ قيد – علاج – بي عزتي. ساڙڻ.

نِگَرهَنُ = ڏسو نگره

نَگري = شهر – محلو – پسگردائي.

نِگَمُ = رستو – راهہ – طريقو – لکيت – ويد

نِگَمَنُ = سبب – ڪارڻ

نِگمي = ويدن جو ڄاڻو. پاڪ ڪتابن جو ماهر.

نَگَنُ = هاٿي – گهوڙو

نَگَنُ = ناگو – بغير شادي جي مرد.

نَگَنتوهُ = اگهاڙپ

نَگَنَ = اگهاڙو.

نَگَنيہ = بيڪار – جيڪو ڳڻڻ جي لائق نہ اهي.

نِگورَا = نڪمو – ناڪارو – بد – بدڪار – ظالم.

نِگهَاتُ = مارڻ

نِگهَرشَنُ = گسڻ – رڳڙڻ.

نِگهَنُ = ٽريننگ ورتل – ٽرينڊ – تربيت ورتل – تابعدار – فرمانبردار

نِگهنَا = فالتو – تربيت هيٺ.

نِگهَنٽُ = فهرست – لغت – ڊڪشنري

نِگهَنٽو = لغت

نَلُ = نَلي – دَمَنَ جو عاشق – راجا – دمن ڊراما جو هيرو – هڪ ٻاندر جو قسم

نِلَجُ = بي شرم – بي لڄو – بي غيرت – جاهل

نلجَا = بي شرم

نلڪَا = بندوق

نلِن = ڪنول – پاٽي – هڪ پکي جو نالو (للو)

نلِني = ڪنولن سان ڀريل تلاءُ

نلُ نيرُ = ڦوهارو.

نلِي = نَل – نڙ وڄائڻ جو ساز. بندوق جي نالي. ٽٽي جو هڏو.

نليَنُ = سست ٿيڻ – عاجز ٿيڻ.

نلَيۡہ = گهر – خاندان – جاءِ ـ مقام

نَمُ = (نَمسڪَارُ جو مخفف) نمڻ – سلام ڀرڻ.

نِمُ = سٺي – ٺينجي – آڪيرو.

نمَا نَا = نماڻو – سادو – بي مثال

نَمتُ = مالڪ – ناچو – دونهون

نمِتَ = سبب – باعث – ڪارڻ. نتيجو – امڪان – ارادو – حصو – دليل – دنيا – اقبال.

نَمتُ = جهڪيل

نمَتُ ڪَارَنُ = ڪارڻي – اصل سبب – شين ۽ جهانن جي پيدائش جو سبب – حضور ڪريم صلي الله عليه و آله وسلم جن جو هڪ صفاتي اسم شريف. "مَج محمد ڪارڻي نرتئون منجهان نينهن" (شاه لطيف رحہ)

نمتَمَانُ = اقبال وارو – سڀاڳو – ڀاڳ وارو – ڀڳوان

نمِتي = ڀاڳيو

نَمَتي = ادب سان – جهڪي سلام ڪرڻ

نمَجَنُ = وهنجڻ – غسل ڪرڻ.

نَمُر = جهڪڻ – ادب ڪرڻ – سلام ڪرڻ. حليم – انڪساري ڪندڙ.

نمرُ = باقي – جيئرو – نہ مرڻ وارو.

نمُرَتَا = عاجزي – نماڻائي – بندگي – عبادت – پوڄا – خوش اخلاقي.

نمَـرتَائي = عاجزي – انڪساري

نَمَسُ = سجدو – سلام – نمڻ – نوڙڻ – جهڪڻ.

نَمستُ = مغرور – هٺيلو – ضدي.

نَمسَتَ = سلام ڀرڻ – سلام ڪرڻ.

نَمسُڪَارُ = سلام تعظيم – آداب

نَمسيه = عزت ڪيل – معزز – بندگي جي لائق – پوڄا جهڙو

نمَش = اک ڇوٽڻ – پلڪ – پَل

نميش = لحظو – اک ڇنڀڻ

نمگَنُ = غرق – ٻڏي ويل.

نَمَنُ = جهڪڻ – نمڻ

نمُنُ = هيٺان – هيٺ ٿيڻ نمڻ

نمَنَائي = زور قوت – طاقت

نمنَتَا = گهرائي – عميق

نمَنترتُ = سڏايو ويو. دعوت ڏني وئي

نمنَتَـرنُ = سڏائڻ – طلب ڪرڻ – دعوت ڏيڻ.

نمُن گا = ندي – درياهہ.

نَمهہ = نمسڪار – سلام – تسليم ـ سجدو – بزرگي – پوڄا.

نميشُ = اک ڇنڀڻ

نميشَنُ = اک بند ڪرڻ

نميلِتُ = مٿل – اک بند ڪيل.

نميلَنُ = ننڊ ڪرڻ – اکيون بند ڪرڻ – اکين سان اشارو ڪرڻ. اونگهہ – موت – غفلت

ننَا = ماءُ – ڌيءُ

ننَاوُ = آواز

نَندُو = خوشي – خزانو – راڄا – حاڪم – پٽ – هڪ ساز جو قسم. هڪ راڳ جو قسم – مڙس جي ڀيڻ (نڻان)

نندَا = برائي – عيب – بدنامي – الزام – قصور – چغلي – گلا – شڪايت

نندَاسُ = اونگهہ – غفلت

نِنْداَسَا = نندا ڪرو

نَنْدَڪَ = خوش

نِنْدَڪَ = گلا خور – چغل

نِنْدَ ڪَائِي = عيب جوئي

نَنْدَنْ = پٽ

نَنْدَنِي = ڌيءُ – مڙس جي ڀيڻ

نَندوئي = مڙس جي ڀيڻ جو مڙس

نَنُهَا = ننڍڙو – لاڏلو ـ پٽ

نَنڪا = ننڍڙو

نِنيتَا = سردار – آفيسر

نَوَ = نئون – نون جو انگ (9)

نَوَ = نہ – ڪونہ

نَواَ = نَوَ – (9)

نِواَرَتُ = منع ڪيل – روڪيل.

نِوارَڪُ = روڪڻ وارو.

نِواَرَنُ = روڪ – جهَلَ = رنڊڪ

نِواَرَا = هڪ قسم ٻيڙي جو

نِواَسُ = رهڻ ـ گهر – قيام

نِواَسِي = رهڻ وارو – ساڪن.

نِواَنَ = هيٺاهين زمين

نَواَمَشُ = نائون حصو

نَواَنَّ = نئون اَنّ

نَوَبَالاَ = 14 سالن جي ڇوڪري – نئين بالغ

نَوِيٽُر = پيرن جي آڱرين جو ڇُهه – ڇلڙي – ڇلڙيون.

نِوِتَا = دعوت.

نُوتَنَ = نئون – تازو – جديد اِنوکو

نَوَڇَاوَرُ = (نِڇاَوَرَ) صدقو – نثار

نَودَنُ = تحريڪ – چرپر.

نَوَدَوَارَ = نَوَ در جسم جا 1. اکيون 2. اکن 2. ناسون ۽ وات 1_ مقعد 1_ پيشاب نکرڻ وارو سوراخ

نوسَنُ - ڳوٺ - گهر

نَوڪَا = ٻيڙي

نَوَ = ٻيڙي

نَوکَنڊُ = سڄي دنيا – ايشيا – يورپ – آفريڪا – آمريڪا ۽ پنج سمنڊ

نَوگَرِه = نوسيارا 1. سج 2. چنڊ 3. مريخ 4. عطارد 7. مشتري 6 ـ زهرو 7 ـ شني زحل 8 ـ اُهو 9 ـ ڪيتو.

نَوَلُ = نئون نو - جديد جوان حسين دلربا. هڪ وڻ جو نالو

نَوَلاَ = نوجوان عورت – ڪنوار

نودلاَسي = ازم – نازڪ

نَوَلڪِشَورُ = سري ڪرشڻ چندر جو نالو. هڪ ڇاپخاني يا پريس جو نالو

نَومُ = نائون – نَوَ (9)

نَومَانسا = عورت جو نائين مهيني حمل جو ڏينهن ملهائڻ

نَومي = نائين تاريخ

نَوَنُ = تعريف – ساراهہ

نوڻ – لوڻ – کار.

نَوَنِي = مکڻ

نَونيتُ = مکڻ

نَوهَ = جماعت – گروهہ – ٽولو – فرقو.

نِوِيٽُ = چادر – اوڍڻ جو ڪپڙو

نويدُ = ڪنهن جي ساراهہ ڪرڻ – ڪنهن گڏجاڻيءَ ۾ گهرائڻ – عزت ڏيڻ.

نويدَتُ = درخواست ڪيل ڳالهہ

نويدَڪُ = عرض ڪرڻ وارو – درخواست ڪندڙ. امتحان ڪرڻ وارو.

نِويدَنُ = عرض – گذارش – التجا. درخواست – نذر – ٻاس

نويدَنُ پَتْر = درخواست
نوِيش = ديرو — ضميمو — گهر
نموِيشَتُ = ڪنهن به چيز کي ڍڪڻ وارو ڪپڙو — پوش — ڍڪ
نَوِيلا = جوان مرد
نَويلي = جوان عورت
نَوِيْنُ = نئون — تازو — جديد جوان.
نَوِيوڪُ = نوجوان
نَوَيَوَنَا — سورنهن سالن جي جوان عورت
نَوِيَه = نئون — جديد
نَهَ = نہ — ڪونہ — مت — انسان — نظير — جوهر
نَہ = ننهن
نهارُ = ڪوهيڙو — ڌنڌ
نهَارَنَا = نهارڻ — ڏسڻ — تڪڻ — نگهباني ڪرڻ.
نهَارُوَا = هڪ بيماري جو نالو.
نَهَاڪَا = ناڪو — محصول
نَهَانُ = غسل — وهنجڻ
نهَتُ = ماريو ويو — مردو — جنازو
نهتُ = رکيو ويو — برقرار
نهُرنَا = جهڪڻ
نهَنتَا + ماري وجهڻ وارو
نهورَا = احسان — پلائي.
نهي = نہ — ڪونہ — منع
نَهينُ = ڪميڻو — نيچ
نئہ = مين — ڌرم — انصاف — خلق — عبادت
نِي = هيٺ — پيرن ۾ _ نہ — ڪونہ. سهارو — خيرات — نجات — بندش — اندر — داخل — ختم — چالاڪي — وچ ۾
نَيَّا = پيڙي.
"مديني والي ميري نيا پار لگال" (هڪ نعت)

نِيَارُ = جانورن کي سڪو گاهہ ڏيڻ — چارو — ڪڙب — بهہ وغيره
نِيَاراً = جدا — الگ
نِيَاسُ = رکڻ
نِيَاهُ = بندش — اوزار رکڻ جي ڳوٿري
نِيَامَڪُ = حاڪم — مالڪ — حڪم ڏيڻ وارو
نِيَاؤُ = انصاف — عدل — فيصلو
نِيَائي = عادل — منصف — جج
نِياءِ = عادل — منصف — جج
نِياءِ = دين — ڌرم — دستور — علم منطق
نِيَايَاپَارُ = انصاف پسند — نيڪ مرد
نِيَايَادَارُ = سنو ماڻهو
نِيَايَا ڌريشُ = منصف — جج.
نِيَايَا لَيہ = عدالت — ڪورٽ
نيَا يَتْا = واجبي — درستي
نِيَاسُ = امانت — ايڊوانس ڊپازٽ
نِيَاءِ شاسُتَرُ = اهو شاستر جنهن ۾ مادي — روح ۽ خدا جو ذڪر هجي.
نيَا شَالاَ = عدالت — ڪورٽ
نيَا يُڪُ = منصف — عادل — منطقي — جج — فلسفي جو عالم
نِيَاءِ ڪَاري = ڏسو نِيَايَڪ
نِيَاءِ ڪَرِمَا = مصنف — جج
نِيَايَہ = واجب — نيڪ — درست
نِيَائِي = منصف — عادل — منطقي — دليلن ڏيڻ وارو
نَيِپَتْيَہْ = سانگ رچائڻ — تماشي واري جاءِ جو اهو حصو جتان نچڻ وارا ويس مٽائي اچڻ. پردي جي پويان.
نيپُرُ = پيرن ۾ پائڻ وارو وزيور (پازيب)
نَدرُ پْنِيَه = چالاڪي — هوشياري.

نِيَتَ = هيٺ ڪيل – پابند ڪيو ويو. قائم – مقرر – نفس سرڪش کي – قابو رکڻ.
نِيَتَ = آندو ويو – لڳاتار
نِيَتَ = ڏهه لک – تعداد
نِيَتا = مالڪ – پيشوا – اڳواڻ
نِيَتاهَار + گهڻ ذات وارن جو ڪاڏو ڪاڻڻ وارو شخص
نيتَر = اک
نيتَرامهُو = اکين جا لڙڪ – ڳوڙها
نيتَرپِنڊ = اک جو گهيرو
نيتَرڇَڊ = پنبڻيون – اکين جا وار
نيتُويَہ = وٺي وڃڻ جي لائق
نِيتِگيَہ – انصاف – ڄاڻڻ وارو – علم سياست جو ماهر – جج
نِيتِي = سنو هلڻ – سٺي چال – ڀلو ڪم – رهنمائي – هدايت – قاعدو ايمان – علم سياست. انصاف – دستور – دين – ڌرم – حڪمت – تدبير – علم اخلاق
نيتِي = اهڙو نہ – هي نہ – بي انتها – خدا تعاليٰ جي هڪ صفت
نِيتِي دَاتري = سول ڪورٽ
نيتِي وِدَايڪ = سول ڪورٽ
نهيتي شَاسْتَر = علم اخلاق
نِيتِي ڪَلاَ = حڪمت عملي – پاليسي.
نيتِي مَتو = علم اخلاق جو علم. حڪومت هلائڻ جوماهر.
نيتِي وِديا = علم سياست
نِيْج = رسي – نوڙي.
نيجڪ = ڌوٻي – ناهہ ڪرائڻ وارو.
نيجَنْ = جاچڻ – تحقيق ڪرڻ
نيَچ = گهٽ – ڪميڻو – بد – ذليل – رذيل – بيڪار – هلڪو
نِيَچتا = ڪميڻائي.

نِيَچ گا = ندي – درياهہ
نِيَچ گامي = پاڻي
نِيڊَ = آکيرو
نِيَرُ = پاڻي – رس – رونق – چمڪ – تيزي
نيْراَ = پاڻي
نِيَر + نزديڪ ويجهو – قريب
نيراشيَہ = نااميدي
نيرائِي = نزديڪي – قريبي
نيرتَ = ڏکڻ ۽ اولهہ جي ڪنڊ.
نيروتيَہ = جنهن کي ڏکڻ اولهہ ڇٻبو آهي.
نِيرُج = پاڻي ۾ پيدا ٿيندڙ شي.
نِرُج = چڱو ڀلو – تندرست – صحت وارو.
نيروڳي = چاق – خوش
نِيرَوْ = بادل – ڪڪر – جهڙ
نِيْرڌَرَ = ڪڪر
نِيرَڌي = سمنڊ – درياهہ
نِيرَنِڌِي = بحر
نيرسُ = ڪچو – ڦڪو بي سواد
نِئيْرمَليَہ = پاڪائي – صفائي
نِيئرُوتِي = اولهہ ۽ ڏکڻ جي ڪنڊ. اولهہ ڏکڻ جو پاسو.
نيرُو = قريب – ويجهو. هيمشه
نيرُو = نزديڪ
نِيَسَتَ = رکيو ويو – قائم ڪيو ويو.
نَيُ ۽ پَر ڳيڪ = فطرتي – طبعي – دلي.
نِيْشَارُ = ديرو – تنبو – خيمو – قنات – ڪنول – ريشمي ڪمرو.
نَيشْٺِڪ = جيڪو پنهنجي عقيدي تي پڪو هجي – معتقد.
نيڪا = ڀلو – نيڪ – سٺو.
نيڪُ = ڪجهہ – ٿورو – ذرو

نيڪو = ذرو

نيڪتا = پالڻ وارو — سنياليندڙ — خدا پاڪ جي هڪ صفت

نيڳي — وراهڻ وارو — حصيدار

نيڳ = خوشي جي موقعي تي ورهائڻ واري شي، مذهبي رسمن موجب وراهڻ واري چنڊ يا وند

نيل = نيرو رنگ — هڪ سوڪرب جو تعداد

نيلاش منو = ياقوت — هڪ جواهر

نيلاً مبج = ڪاري رنگ جو ڪنول.

نيلاً مبر = نيرو ڪپڙو — چنچر — زحل

نيلاً نجن = سرمون

نيلڪ = نيري رنگ جهڙو

نيل ڪمل + نيري رنگ جو ڪنول — نيلوفر

نيل ڪنٺ = هڪ پکي جو قسم — مور

نيلم = نيري رنگ جو جواهر — پٿر.

نيل مني = ڏسو نيلم

نيل منت = آسماني رنگ

نيم = مقدر قاعدا — پابندي — قسم — عهد — شرط — اقبال — اقرار — ارادو — صبر — رسم رواج — تهذيب

ني متڪ = غير معمولي

نيم ڌرم = مذهبي قانون

نيتڪ = باقاعدي — مقرر

نيمن = محڪم — مضبوط — طريقي سان

نئين = اک

نئينا = اکيون

نئينا ٿرت= سرمون

نين پٽ = پنبڻ — اکين جا وار — پلڪ

نيو = بنياد — گهر جي ملڪيت

نيوا = خاموشي — سڪون.

نيوار = نهوار — جنهن سان پلنگ واڻيو آهي.

نيوتا = دعوت ڪاڻ جي ڏيڻ — ملڻ.

نيتا = دعوت

نيوڇٽ = سپرد ڪيل.

نيوڇن = حڪم ڏيڻ — مقرر ڪرڻ

نيور = گهوڙن ڪي پير تي زخم ٿيڻ جي بيماري

نيول = ڏسو (نيور)

نيوگ = حڪم — تاڪيد — اجازت. نئين ڪم تي لڳائڻ.

نيوگي = نائب وزير — اهلڪار — حاڪم جو ايجنٽ — ڪارڪن.

نيون = ٿورو — گهٽ — ڪميٽو.

نيونتا = گهٽائي — ڪمي — عاجزي

نيوي = پونجي — موڙي — سرمايو. اڳٽ — ڪمر بند — ڪمرپٽو

نئيويد = هديو — پرساد — پاڪ روحن لاءِ ڪاڍو رکڻ.

نئي = ادب — مذهبي رسم

نيهار = ڪوهيڙو — ڏنڌ

نيهر = شادي ڪيل عورتن جي ماءُ پيءُ جو گهر — پيڪاڻو گهر.

نيهه = پيار — دوستي — محبت — مهرباني — عشق — نينهن — تيل

نيهي = پيارو — دوست. عاشق. محب — آشنا

و

و = سنڌي، هندي، اردو، پارسي ۽ عربيءَ جي الفابيت يعني حروف تهجيءَ مان هڪ اکر، جنهن جو اوچار يا آواز هن ريت ڪيو آهي. (وَاوُ).

وَ = هوا — مبارڪ — صبح جو وهائو تارو — منڊ — شينهن — گهر — صلاح — پاڻي جو خدا.

و = جدائي — خاص — صحيح — ضبط — باعث — سبب — ٿورو — حمد — پاڪ — صاف — سهارو — عقل — روانگي — دير — پرورش — سنڀال

وَا = يا — يعني

وَاپِي = دل سان — چاهه

وَاتْ = هوا — بادي — ريح

وَاتَا يَنْ = دري — روشن دان — ڌسڻ جو سوراخ

وَاتْسَلْيَہ = پيار — الفت — محبت

وَاتْسَرلْيَہ = پيار — الفت — محبت

وَاٽْ = رستو — واٽ — سڙڪ

وَاٽِڪَا = باغ

وَاٽِي = گهر — باغ

وَاجَ = غذا — ڪاڌو — پاڻي.

وَاجِي = گهوڙو — تير — هڪ ٻوٽي جو نالو

وَاجِي گَرِنُ = اها دوا جنهن جي کائڻ سان مرداني طاقت يعني قرت باهه گهٽبي ٿئي.

وَاڃُ = ٻولي — زبان — ڪَلام — گفتگو

وَاچَا = (باچا) ٻولي — زبان — ڪلام وچن

وَاچَاٽْ = بدڪلام — گاريون.

وَاچَالْ = بڪ بڪي عورت — گهڻ ڳالهائو — عورت

وَاچِتْ = چيو ويو — ڳالهيو ويو.

وَاچِڪُ = پڙهڻ وارو — چوڻ وارو — معنيٰ وارا لفظ

وَاچِڪُ پَتْرُ = خط — اخبار

وَاچَنْ = چوڻ — پڙهڻ

وَاچِنِڪْ = زباني طور.

وَاچِيتَا = گلا — بي عزتي.

وَاچِيَہ = چوڻ جي لائق — جو چيو وڃي. ڪلام

وَادُ = (باد) ڳالهه — بحث — جهيڙو — تڪرار — دعويٰ — ڪيس — فرياد — علمي بحث — مقدمہ

وَادَڪَ = چوڻ وارو — وڄائڻ وارو

وَادِي = (بادي) چوڻ وارو — مدعي — بحث ڪرڻ وارو.

وَادِيَہ = واڃو — راڳ جو هڪ ساز

وَارَ = ڏڻ — ڏينهن — ڏهاڙو — ڀير — مجمع — وقت — موقعو — واندڪائي — روح — رڪاوٽ — ڍڪڻ — حد زمانو — مرتبو — ٻاڻ فقير — ندي جو ڪنارو — سمنڊ جو ساحل — دروازو ضرورت — شراب جو پيالو — برتن دير — صبح — انتظار شيوَ — لفظو — پاري.

وَار = پاڻي — آواز — هاٿي جي ٻڌڻ جي جاءِ ـ هاٿي کي ٻڌڻ جي زنجير.

وَاراَ = بچت — ڪفايت — نفع — فائدو

وَار اَپَارُ = آرپار

وَاراَسِي = درياهه — سمنڊ

وَاراَنْگنَا = رنڊي — ڪسبياڻي، فاحش عورت — طوائف.

وَارِتْ = منع ڪيو ويو — روڪيو ويو.

وَارْتَا = خبر — حال — ڪيفيت — ڳالهه ٻولهه — افواهه — گپ شپ

وَارْتِڪْ = شرح — تفسير — تحقيق

وَارِجَ = پاڻيءَ وارو — ڪنول — سنک — ناد

وَارِجَاتْ = ڏسو (وارِج)

وَارِجَ نَيَنَ - ڪنول جهڙي اک

وَارِچَرُ = پاڻي جو جانور - مڇ - سيسر - واڳون وغيره

وَارِدُ = پاڻي ڏيڻ وارو. بادل - ڪڪر

وفَارِدُ نادُ = گرج - گوڙ - گجڪار - خوفناڪ آواز - رعد

وَارِدَڪُ = پوڙهائپ - پيري - ضعيفي - ڪراڙپ

وَارِدَڪيَہ = ڏسو (وارِدَڪ)

وَارِڌِي = سمنڊ - درياهه - بحر

وارِنِڌِي = بحر

وَارِنَاٿُ = بحر

وَارِشَڪُ = سياليانو - ورهيہ جو

وَارِڪُ = پري ڪرڻ وارو - منع ڪندڙ

وَارِڪَايَا = رنڊي - ڪڄري - فاحشہ - ڪسبياڻي - چڪلي جي عورت

وَارِنَارِي = بدچال عورت.

وَارِنَ = روڪ - اٽڪ - منع - تڪليف - صدقو - هاٿي

وَارِنُ = پاڻي - هرڻال (هڪ ڌاتو)

وَارِنَا = قربان ڪرڻ

وَارِنَاٿُ - ڪاٺ جو بيڙو

وَارِنِي = شراب - مغرب - ڏاکڻ

وَارِي = پاڻي - هاٿي ٻڌڻ جي زنجير

وَارِي پَرَواهُ - آبشار - پاڻيءَ جو مٿانهين کان ڪرڻ نڪرڻ.

وَارِي چَرَ = پاڻيءَ ۾ رهندڙ جانور

وَارِشُ = سمنڊ - درياهه - بحر

وَارِي وَاهِ = بادل - ڪڪر.

وَارِيَہ = روڪيو ويو. منع ڪيل

وَارِيَہ مَانُ = ڏسو (وارِيَہ)

وَاڙُ = حد - جاءِ - مقام - صحن - اڱڻ - پوک - آبادي

وَاڙِي = آبادي

وَاسُ = (ٻاس) رهڻ - قيام ڪرڻ. گهر

وَاسَا - گهر - مڪان

وَاسِتُ = خوشبوءِ وارو ڪيو ويو. لباس پهرايو ويو. پاروٺو - پراٺو.

وفَاسَتَا = عورت - مادي هاٿي (هاٿڻ)

وَاسَتُو = نيڪ - ڀلو - رهڻ جي لائق گهر. ڀلي ۽ بري ۾ تميز ڪرڻ.

وَاسَتُوُ = سچ صحيح - نيڪ

وَاسَتوڪُ - يقين - قائم - برقرار

وَاسَتُوَ پُوجَا = نئين گهر ۾ ويهڻ کان اڳ عبادت ڪرڻ. خيرات ڪرڻ.

وَاسَتُو وِدِيَا = علم عمارات

وَاسَتُوِيَہ = رهڻ جي قابل جاءِ - رشتيدار

وَاسَرُ = ڏينهن. اها جاءِ جنهن ۾ گهوٽ ۽ ڪنوار پهرين رات گذارن

وَسَنَا - خواهش - آرزو - تمنا - اڳئين جنم جو علم.

وَاسَنتُ - اٺ - ڪوئل

وَاسُو يوُ - محيط ڪُل - ساري جهان کي گهيرو ڪندڙ - خداوند تعاليٰ.

وَاسِي - رهڻ وارو.

وَاشَپُ - ٻاڦ - دونهون.

وَاشَنُ - پکين جي ٻولي. مکين جي ڀون ڀون

وَاڪُ - زبان - ٻولي - ڪلام - سخن - لفظ - گفتگو

وَاڪيَارِٿُ - علمي بحث

وَاڪيَہ - فقرو - مقولو - لفظ - گفتگو - مثل - ڪلام - آواز - عقل - سخن - حملو - ڳالهائڻ جي قوت - ملفوظات

وَاڳَجَالُ - ڊوڪي يادوڪي ۾ وجهڻ واري ڏکي ڳالهہ.

وَاڳَدَانُ - زبان ڏيڻ - واعدو ڪرڻ.

وَاڳَدَتُ - زباني واعدو

وَاڳَدَتَا = واعدو ڪيو ويو.

وَاگدَندَ = گهڻو سست ٿيڻ – ڏمڪائڻ.
وَاگبَمبَرَ = خراب ڳالهائڻ – بي هودو – ڳالهائڻ.
وَاگرَ = جار – ڦندو – ڦاسي
وَاگلِي = پان دان
وَاگمِي = سهڻو ڳالهائيندڙ
وَاگيشَ = شاعر – فصيح – برهما
وَالميڪَ = راماڻ جو مصنف
وَالميڪِي = ڏسو (وَالميڪَ)
وَالوڪا = واري – ريتي
وَاليَہ = ٻاراڻي عمر – ٻاراڻو.
وَامَ = کاٻو – کٻو – برو – ڪميڻو
وَامَا = وامَاچارَ = الهامي ڪتابن جي خلاف هلڻ.
وَاميِتا = بدمزاجي – اختلاف برائي.
وَاملُورَ = اڏوهي بابت
وَامَ مَارگَ = ڏسو (واماچار)
وَامَنَ = ٻوڪڙ – وشنو جي هڪ اوتار جو نالو – هڪ پراڻ جو نالو
وَامَ = ڏسو (وام)
وَامَ هَستَ = کاٻو هٿ.
وَامَ لوچَنَ = خوب صورت اک واري عورت.
وَانَ = مالڪ – صاحب
وَانپَرسٿَ = اهو شخص جو علم حاصل ڪرڻ ۽ گهرو ڪم ڪار جي مدت ختم ڪري، عبادت الاهيءَ ۾ صحرا ۾ رهي – تجديدي زمانو.
وِتي = ويچار – سوچ – عقل – خيال
وِتي پَاتَ = وڏي مصيبت – زلزلو – طوفان
وِتيڪَارَ = بربادي – رنج – ميلاپ
وَٽَ = ڇوڪرو – ديني علم پڙهندڙ
وَٽَ = پپر جو وڻ.
وِٽَ = وڻ – نئين ٽاري – نوان ٻن.

وَٽَرَ = ڪُڪُڙُ = چور – بدصورت – ڪرجهو – ڪاهل – تڏي – ٻٽڪو – ڇونڪي.
وَٽسَارڪا = مينا پکي
وَٽُڪَ = ڇوڪرو – ٻار
وَٽِڪا = دواجي گوري – حَبُ – ٽڪي – (ٽيبلٽ)
وَٽِي = ڏسو وَٽِڪا
وَٽُو = ڇوڪرو – شاگرد – ٻانڀڻ جو پٽ – عالم جو پٽ. سيد جو پٽ
وِجَاتِي = بي ذات جو – ڌاريو – غير
وَجَتَ = هارايل.
وَجُرَ = هيرو – الماس – بجلي – فولاد
وَجَرَ = جيڪو ڪڏهن به ضعيف نه ٿئي. سدائين طاقت وارو.
وَجراَ نِهَاتَ = آسماني بجلي جو ڪرڻ. خدائي ڏمر
وَجرَنِهَاتَ = بجلي جو ڪرڻ. هڪ قوت مصيبت نازل ٿيڻ – بربادي – تباهي – زوال
وَجرُ وَنتَ = سوئر – ڪوئو.
وَجرَمَني = هيرو – الماس
وَجلَپَ = فضول – اجايو – بيڪار
وَجَنَ = وچڙو – پکو – هوا ڏيڻ وارو
وِجَنَ = اڪيلائي – خلوت – گوشہ نشيني – لکي عبادت ڪرڻ.
وِجنَاپَنَ = تعليم ڏيڻ – هدايت ڪرڻ
وَجوَرَ = تباهه ٿيڻ کان بچي ويل – بيماريءَ کان بچي ويل.
وَجيَا = ڀنگ – عقل جي دشمن
وِجيِي = کٽڻ وارو – سوڀ حاصل ڪندڙ
وِجَءُ = فتح – کٽڻ – سوڀ
وِچَارَ = (ٻچَارَ) سوچ – فڪر – غور
وِچَارتَ = (ٻچَارِتَ) سوچيو ويو – ويچار ڪيو ويو

وچارَڪ = ويچار ڪندڙ. تحقيق ڪندڙ

وچار = تحقيق لائق – تحقيق جهڙو.

وچالَنُ = هٽائڻ

وچتر = رنگ برنگ – طرح طرح – عجيب

وچرَنُ = گهمڻ – قرڻ.

وچرَنا = گهمڻ

وچڪشَنُ = جو چٽو ڏسڻ ۾ اچي. روشن – هوشيار – چالاڪ – عاقل – عالم – ماهر.

وچَل = ناپائدار – فاني – متحرڪ – جنهن کي بقائه آهي.

وچلِتُ = متحرڪ – هلڻ جهڙو

وچلَن = ناپائداري

وچلَنا = هيڏي هوڏي ٿيڻ. همت هارڻ – سست ٿيڻ.

وَچنُ = ڳالهه – ڪلام – گفتگو – قول. فقرو – قاعدو – ڪتاب جي – ڪابہ لکيت – ملفوظات

وڇٽ = ڪنهن چيز کي ڪٽي جدا ڪرڻ.

وڇن = جدا ڪيل – ڪٽيل – ڪپيل

وڇوهُ = جدائي. وڇوڙو.

وڇيدُ = ڪٽڻ – ڪپڻ – جدائي. قطع تعلقات – وڇوڙو.

وڇيدَنُ = ڏسو (وڇيدُ)

وچُءُ = ڪٺ ڪرڻ – جمع ڪرڻ.

وڃيٽُ = پيٽ واري ٻار جو ڪرڻ. ضايع ٿيڻ.

وِدُ = عالم – عاقل – ڄاڻو اورو.

وِدِيا = عقل – گيان – ڏاهپ – سياڻپ

وِدا = (بنا) موڪل – رخصت

وِدارَ = لڙائي – جنگ

وِدارَنُ = جدا ڪرڻ – ڦاڙڻ – چيرڻ. ٽڪرا ڪرڻ – ڪيرائڻ – ماري وجهڻ – لڙائي – جنگ – جهيڙو.

وِدايهُ = مخير – سخي. محب

وِداهُ = اڄ – سڙڻ.

وِداءِ = موڪل – اجازت

وِدُرَ = ڄاڻڻ وارو – عالم – عاقل

وِدَرَ = ڦاڙڻ – چيرڻ.

وِدَرَنُ = ڏسو (وِدَر)

وِدَرَاوُ = ڀڄڻ – ڀڳهرجڻ – ڳرڻ.

وِدُرمُ = مرجان.

وِدَرَوُ = ڊڄ – عقل – فنا – لڙائي. ڀڄڻ – وهڻ – ڀڳهرجڻ – شڪايت

وِدُروهُ = دشمني

وِدُروهي = دشمن – مخالف.

وِدَوَشُ = عالم – فاضل – پنڊت.

وِدَوَشي = عورت عالم

وِدَوَڳڌُ = هوشيار – چالاڪ

وِدَنتي = قصو – ڪهاڻي – خبر

وِدَوانُ = پنڊت – عالم. فاضل

وِدَورَجِ = لاجرد – هڪ جواهر.

وِدوشُ = دشمني.

وِدوشَڪُ = حاڪمن يا وڏ گهراڻي جي مڪيہ ماڻهن کي وندرائيندڙ – ڀٽ = ڀان – نقل ڪندڙ.

وِدويشي = دشمن – مخالف

وِدويشَڪُ = مخالف

وِدويشَا = مخالف

وِدويشُ = دشمني

وِڌُ = طريقو – طور – ڍنگ – چال

وِڌَ = بربادي – تباهي – فنا – موت.

وِڌُ = سوراخ ڪيو ويو – چيريو ويو – ماريو ويو – پڌو ويو – برابر.

وِڌَاتَا = قسمت – تقدير – برهما – خالق مطلق

وِڌَاتري = سول ڪاتو.

وِڌَانُ = طريقو – طور – ڍنگ – ديني مذهبي حڪم. واپار

وڏايڪ = حاڪم – استاد – واٽ ڏسڻ وارو – طريقو ڏيکارڻ وارو.

وڏرُ = گهبرايو ويو – خوشبوءِ ڏڪاڻ وارو برتن.

وڏرمُ = الحاد – ڪفر – بيديني. بدعت.

وڏمنُ = ڏوڪڻي – ڏوڻ. هوا ڦوڪڻ واري.

وڏو = چنڊ – زهر – هوا – ڪافور – وشنوءَ جو نالو.

وڏو = ڪنوار – پٽ جي زال – ننهن.

وڏوا = (بڌوا) جنهن عورت جو مڙس مري ويو هجي بيوه – بي واهه – رنڙ

وڏوتُ = دستور موجب – طريقي سان – قانون موجب

وڏوڙي = ڪنوار – نئين پرڻيل عورت

وڌوستُ = برباد ڪيو ويو.

وڌوفس = بربادي – بي عزتي – دشمني.

وڌوفسي = دشمن – مهلڪ – مضر

وڏونڻ = ڏکڻ – هلڻ

وڏور = جوڙو – گهوٽ ڪنوار.

وڌي = حڪم – طريقو – خداتعاليٰ

وڌي = پاڪ ڪتاب جي حڪم ـ مارڻ – ڏک هٽڻ.

وڌي وت = باقاعدي – قانونن موجب

وڌيه = فرمانبردار – سفارش جي لائق.

وڏيا = (بڌيا) علم – فن – هنر – گيان

وڏيا ڀياس = علم جي تحصيل – پوري

وڏيا پراپت = علم حاصل ڪرڻ.

وڏيا ڏانُ = علم جي اشاعت – علم ۽ هنر جو ڦهلاءُ

وڏيادَر = هڪ قسم جا پاڪ روح.

وڏياڏن = اها رقم جا علم سان حاصل ڪئي وڃي.

وڏيارٿي = شاگرد – علم حاصل ڪندڙ.

وڏيالاڀ = علم جو ڦل يا نتيجو.

وڏيالَهُ = اسڪول – ڪاليج – مدرسو

وڏيالَيه = پڙهڻ جي جاءِ.

وڏيا وانُ = علم جو صاحب – عالم – فاضل – پنڊت.

وڏيا هينُ = بي علم – جاهل

وڏيتُ = بجلي – برق

وڏيوت = بجلي

وڏيرنُ = ڦاڙيو ويو – چيريو ويو.

وڏيش = پرديس – غيرن جو ملڪ

وڏيشي = پرديسي – غير ملڪي – ڌاريو

وڏيه مانُ = زمان حال – موجوده دور

وڏيهه = جنهن کي جسم نه هجي.

وڏيهه مُڪتُ = ڪامل ولي ـ الله وارو

وڏ = وڏو – ڏکهو.

وڏا = وڏو – ابا ڏاڏا

وڏالُ = ٻلي – هڪ گهرو جانور.

وڏاري = گهٽي خوف ڪان.

وڏش = مڇي پڪڙڻ جي ڪنڍي

وڏشي = ڏسو وڏش

وڏمبڪ = مڪار – ٺڳ – نقل ڪندڙ.

وڏمبن = چڱي ريت نقل ڪرڻ

وڏورج = لاجورد – هڪ جواهر جو قسم

وڙ = ربـر. دعا – دلي خواهش – وڏو اعليٰ – نياڻو (ڌي جو مڙس) – مالڪ – گهوٽ – سڀ ڪان سٺو

وراتُ = جماعت – گروهه

وراتُه = مذهبي حڪم نه مڃيندڙ.

وراٽ = (براٽ) تمام وڏو – جملي ڪائنات – خدا وند تعاليٰ – رونق ظهور

وراٽ روپ = ڪائنات جو نقشو

وراٽڪ = ڪوڏي – گهٽ درجي جي چيز

وراٽڪا = گهٽ ملهه.

وراجتُ = روشن – منور – سينگاريو ويو – خوب صورت عاليشان

وَراَجمَانُ = (نَراَجْ مَانُ) زينت وارو – چمڪ وارو – موجود
وَراوُهَ = تڪليف – رنج
وَراَسُ = دربان
وِراڳي = ويراڳي – تارڪ دنيا – فقير
وِراڳ = ويراڳ – ترڪ ڪرڻ، دنيا سان تعلقات ٽوڙڻ.
وِرَالُ = ٻلي.
وَرَامُ = ڏسو (ٻرام)
وِرَامَڪُ = موٽائڻ وارو، ورائڻ وارو.
وَرَانگنَا = حسين عورت
وَرانَنا =سهڻي
وَراهُ = سوئر – وشنو جو هڪ اوتار
وَرٻَرُ = گهڻ ڳالهائو، احمق – هڳ (هڪ ڏڀ وارو وکر) ڦڪي رنگ جو صندل
وَرٻَرداَنُ = بخشش ڪرڻ – دان ڏيڻ
وَرَتُ = (ٻَرتُ) روزو – فاقو – عبادت جو قسم
وِرَتُ = تارڪ دنيا – جنهن کي ڪابه خواهش نه هجي.
وُرَتُ = گهيرو – چڪر – گول – نظم جو هڪ قسم.
وِرَتانَتُ = ڪيفيت – خبر – حال – تذڪرو – حقيقت
وُرتاوُ = رسم رواج.
وُرتُلُ = گول.
وَرتمُ = رستو – راهه – ڪنارو – پلڪ – لمحو
وَرتمَانُ = موجوده دور – حال
وُرتَنُ = روزي – گذران جو رستو – آمدني.
وُرتَا = بيڪار – فضول – بي فائدو.
وِرَتِي = ويراڳي – عابد – پارسا
وِرَج = جنهن کي غصو نه هجي، پاڪ جنهن کي غرور نه هجي. بي عيب
وِرجو = تندرست
وُرَجو = گروهه – جماعت.. رستو
وِرجو ڀاشَا = هڪ ٻولي جو قسم
وَرجتُ = ڇڏيل – ترڪ ڪيل.
وَرجيہَ = ڦٽو ڪيل
وَرجڪُ = ڇڏڻ وارو – تارڪ دنيا
وَرجنُ = ترڪ ڪرڻ، ڇڏڻ.
وَرجنُ = گناهه – پاپ – آسمان
وَرجنيہَ = غير موزون – لعنت جي لائق، بد – برو
وَرجمَا = ڦرڻ – گهٽو، جامعت – سياسي، جنگ جو ميدان – راند جو ميدان
ورچتُ = بنايو ويو – تصنيف ڪيل
وَرچَسُ = شڪل – رونق – چمڪ – تيزي
وفرَدُ = دلي مراد پوري ڪرڻ وارو.
وِرَدُ = شهرت – ناموسي – تفريق – ثنا – لباس – هٿيار، جنهن کي ڏند نه هجن.
وَرداَ = چوڪري – ڏيءُ
وَروداَنُ = دعا ڏيڻ – دلي خواهش پوري ڪرڻ
وَر واَيَڪُ = گهربل شيون ڏيڻ وارو – دلي خواهش پوري ڪرڻ وارو.
وَرَدَ ڪُشَنَا = اها دولت يا سامان جيڪو نياڻي کي شاديءَ وقت ساهرن کان ملي – ڏاجو – ڏاڪ
وِرَدُ = ڪٽڻ – تراشڻ – ترقي – پوءِ
وِرودُ = ابتو – خلاف – نامناسب
وُرَدُ = پوڙهو – ڪراڙو – پراڻو، ضعيف.
وُرَتَا = پوڙهي عورت.
وُرتَاوَستَا = ضعيفي – پيري.
وَرَتَتُ = وڌايو ويو – مٿانهون.
وِرُدَتَا = مخالف – دشمني
وَرُدَمَانُ = وڌائڻ – ترقي ڏيڻ
وَرُدَني = ترقي ڏيندڙ.
وَرودِي = ترقي – واڌارو – وياج – نفعو
وِرَسُ = مزي کان سواءِ – ڦڪو

وَرْش = بارش — مينهن — برسات — سن — سال — سند

وَرْش = ڏڳو — هڪ آسماني سيارو ثور

وَرْشَا = (بَرکَا) مينهن — برسات — باران

وَروشَارُتوَ = برسات جي موسم — ساوڻ ۽ بدو مهينا

وَرْشَائَن = ساليانو

وَرْشَا ڪَالُ = برسات جو زمانو

وَرْشَڀُ = ڏاند — آسماني برج ثور

وَرْشَٽُ = عهدو — اعليٰ — پوجا جي لائق — تعريف جهڙو

وَرْشَتِي = برسات

وَرْشچِڪُ = وڇون — آسماني برج — جنهن جو نالو عقرب = وڇون آهي.

وَرْشَلُ = گجر — بصر — گهوڙو — شودر — ظالم

وَرْشَلِي = شودر جي زال — گهٽ ذات واري عورت — جيڪا چوڪري والدين جي گهر ۾ بالغ ٿئي.

وَرْشَڻُ = وسڻ — برسات پوڻ.

وَرْشَڻُ = خصيو — هڪ عضوو.

وَرْشَنِي = بادل — ڪڪر

وَرُڪُ = گروهه — ٽولو — جماعت — فرقو

وَرْڪُ = بگهڙ — هڪ جهنگلي جانور

وَرَڪَتُ = تارڪ دنيا — ويراڳي — اداسي — فقيرن جو قسم

وَرَڪتِي = ڪنهن به چيز جي تمنا نه رکڻ.

وَرَڪْشُ = وڻ.

وَرُگُ = هڪ جهڙين شين جو مجموعو. هڪ ذات جا ماڻهو — جماعت — بخرو — ڪلاس — باب — ضرب اپت. حروف تهجي جو هڪ قسم

وَرَن = جدا جدا

وَرْمُ = زره — لوهه جي ڪڙين مان ٺهيل پوشاڪ — جنگ جي وقت پائڻ واري بچاءُ واري پوشاڪ

وَرَنُ = (بَرَنُ) فرقو — نوع — قوم — ملت — ذات — مذهب — رنگ — حرف — خصلت — هندو مذهب موجب انسانن جا چارورن 1 . برهمڻ، 2 ـ کتري، 3 ـ ويش، 4 ـ شودر

وَرَنُ = زخم — گهاءُ

وَرَنُ = ورڇڻ — پوڄڻ — ڪنهن کي چونڊي ڪنهن ڪم لاءِ مقرر ڪرڻ.

وَرَنُ = پاڻي جو ملائڪ — حضرت ميڪائيل عليه سلام — سج — ابدال

وَرْنَتُ = تعريف ڪرڻ — شرح ڪرڻ

وَرَنْ تَاڪُ = واڳڻ

ورنْچِي = برهما — خدا تعاليٰ

وَرَنْدُ = جماعت — گروهه. ڍير — انبار — ڍڳ

وَرُنْداَ = تلسي — راڌڪا — هڪ ديوي جو نالو — پاڪ چيز

وَرُندارَ= پاڪ روحن لاءِ عورتون — حورون — بهشت ۾ ملندڙ عورتون.

وَرَنْ شَنْڪَرُ = ٻن قومن جي زال ۽ مرد سان پيدا ٿيندڙ ٻار. دوغلو.

وَرْنَڪُ = تعريف ڪرڻ وارو — حمد و ثنا پڙهڻ وارو. مداحي.

وَرْنِڪَا = قلم

وَرَن مَالا = حروف تهجي — الفابيت.

وَرونَنُ = تفصيل سان بيان ڪرڻ.

ورنَنَا = توصيف — وصف. ساراهه

وَرْمُ = تمام سنو

ورُوپُ = بدشڪل — ڪوجهو.

وَروتُ = مجمع — دَلَ — جماعت

وَروتِنِي = فوج — لشڪر

وروچَنُ = سج — چنڊ

وِرُوهه = مخالفت — دشمني

ورُوڌَنُ = دشمني ڪرڻ — وير رکڻ

ورُوڌَڪُ = دشمن

وروگِي = بيمار — مريض

وَرُڌَنَالَيَہ = سمند — درياهه.

ورُوڌهَنُ = اوڌ هڻڻ — ٻوٽي جي چڪي هڪ هنڌان ڪڍي ٻئي هند هڻڻ.

ورُهه = جدائي

وُروهتُ = وڏو — بزرگ

ورَهِتُ = خالي — محروم.

وَرُهَنُ = مور پکي

وَراهِي = مور پکي

ورُهِي = جدائي — اها عورت جيڪا پنهنجي عاشق کان جدا ٿي ويٺي هجي.

ورُهني = فراق ۾

وَرِيَا = ڇوڪري — ڪنوار

وَرِيَاتُر = شادي متعلق چيج

وريچَنُ = جلاب

وريڊ = لڄ شرم — حيا — ادب

وريڊَا = ادب

وِيرِيتُ = شرمايو ويو — شرمندو

وَرِيَنَيَہ = اعليٰ — وڏو — طلب لائق

وَرِيَہ = (پرڏانُ) وڏو — اعليٰ.

وريهي = ساريون — چانور

وَسَ = دولت — چيز

وَسَا = ڇرٻي — سٿيپ

وساسِني = حاسد عورت — ڏائڻ — ٻهاج

وَسِپِشُٽُ = ظاهر — صاف

وَسِقُلَنگُ = باهه جو شعلو

وَسُتَارُ = ڦهلاءَ — گهڻو ڪرڻ — ڪالم (صفح جو اڌ)

وسُتارتُ = ڪشادو ڪيل — شرح ڪيل

وَسُتَارَڪُ = ڪالم نويس — ليکڪ

وَسُتَاري = لڪندڙ

وَسُتُڌُ = ڪپڙو — لباس — پوشاڪ — جامو

وسُتُرُ = کولڻ — ڪشادو ڪرڻ — هنڌ — وڇائو.

وَسُتَرو پيدي = درزي — ڪپڙن سبڻ وارو

وَسُتَر ڪَتُرُ = ڇٽي

وَسُتَر ڪُتِڌِي = اگٽ

وَسُتُو = چيز — شيءِ

وَسُتُو تهَہ = سچ پچ — اصل ۾ ـ حقيقت ۾

وَسَتِي = (بستي) آبادي — گهر — مٿُ — مڪان — دائرو — رات

وَسُدا = زمين — ڌرتي

وَسُڌا = ڌرتي

وَسُڌرا = زمين

وسَرِجتُ = ترڪ ڪيو ويو — جدا ڪيو ويو

وسَرجنُ = الڳ ڪرڻ — ترڪ ڪرڻ.

وسَروڳُ = خيرات — بخشش — ترڪ

وسَرمَبُ = دوستي — يقين — اعتبار — جماع ڪرڻ وقت زال مڙس جو تڪرار

وسشتَ = ملايل — شامل — زياده

وَسَشتُ اَوِ دئتُ = وحدت الوجود

وَسَڪُ = لوڻ

وَسُمَانُ = دولت مند — شاهوڪار

وسُمتُ = ميران

وَسُمُرتُ = پليل

وسُمُرتَتَا = بيهوشي — بي خبري

وسُمُرتِي = ڀل — بيهوشي

وَسُمَرَنُ = وسارڻ — ڀلجي وڃڻ

وِسُمَيَہ = حيرت — عجب — غرور

وسَنْ = ڪپڙو — ڍڪڻ وارو ڪپڙو — ڪمر پٽو — لباس — ويڙهڻ وارو ڪپڙو.

وَسَنْتْ = موسم بهار — بسنت — چيت ۽ ويساک وارا مهينا. هڪ راڳ جو نالو.

وَسَنْتَ دُوتْ = ڪوئل پکي — انب جو وڻ

وَسَنْتْ رُوتُو = بهار جي مند

وَسَنْوَ تَسْو = هوليءَ جو ڏينهن.

وَسُنْدَراَ = دنيا — جهان ۽ عالم ڪائنات

وَسُوَ = ڪائنات

وسُواؤ = ذائقي بغير — ڦڪو

وَسُوچِڪَا = وڏي بيماري — ڪالرا — هيضہ

وَسُوْمَتِي = زمين — رتي

وَسِيْنُ = سفير — ايلچي — ڪيل.

وَسِيِٽي = وڪالت — سفيري

وسِيشْ = فرق — ڊنگ — قاعدو. خلاصو — نچوڙ — عرق — جوهر

وَشْ = قبضو — اختيار — قابو — حڪومت — قدرت

وِشْ = زهر

وَشَا = سنڍ عورت — جيڪا ٻار ڄڻڻ جي طاقت نه رکي

وِشَادُ = رنج — ڏک — تڪليف.

وِشَادِتْ = تڪليف ڏنل — رنج وارو

وِشَادَڪُ = ڏک ڏيڻ وارو.

وِشَارَدْ =عالم — پنڊت — داناءُ

وِشَالْ = تمام وڏو — بي حد — ڪشادو.

وِشَالَتَا = وڏائي — شهرت

وِشَانْ = جانور جو سڱ — هاٿي ۽ سوئر جا ڏند.

وِشِيُ = گهر — جاءِ _ مندر

وَشِتَا = اطاعت — حڪم مڃڻ

وِشْٽَرُ = بيٺڪ ويهڻ جي جاءِ ڪرسي — گدي — گادي. موڙو

وِشْٽُ = بغير اجوري جي محنت

وِشْنَا = گونهہ — گند — ٽورو

وِشَدُ = صاف — پاڪ — سفيد — بي عيب

وِشُدُّ = بلڪل بي عيب — صفا صاف. گهڻو پاڪ

وِشَدَرُ = زهريلو نانگ

وِشَدِي = پاڪ صاف ڪرڻ

وِشْرَاَمُ = آرام ڪرڻ — ٿڪ ڀڃڻ. سک — چين

وِشْرَاَنْتْ = ٿڪ دور ڪرڻ

وِشْرَاَنْتِي = شهرت

وِشْرَمِبُ = دوستي — محبت — يقين

وِشْتَـرْ ڪِشْ = ڳوڻ — ٻوري — ٿڏي

وِشْشْٽُ = ملايل — شامل — همراهہ — اعليٰ — بزرگ — وڏو

وِشِڪْ = تير — جوٽيءَ وارو اوزار

وِشَڪَاسَنْ = سينگ — ڪمان.

وِشْلِيشْ = جدائي — وڇوڙو.

وِشَمُ = ناهموار — هيٺ مٿي

وِشَمْ جَوَرُ = واري جو تپ

وِشَنُ = ڏکيو — غم وارو — ڏکايل.

وِشَنْڪُ = بي ٻاڪ — بي خوف

وِشَنْڪَا = ڊپ — خوف

وِشنُوَ = خدا پاڪ جو هڪ صفاتي نالو

وِشْوَ = دنيا — جهان — عالم — پاڪ روحن جي جماعت جيڪا ڏهن جڻن تي مشتمل آهي ۽ جهان کي سنڀالين ٿا.

وِشْوا = اهي ڏينهن جن ۾ رات ڏينهن هڪ جيڏا هوندا آهن. 21_ مارچ ۽ 21_سيپٽمبر

وِشوَتَ = هڪ جيڏا

وِشْواَسْ = ڀروسو — اعتقاد —يقين — صداقت — عقيدو — دوستي — اعتبار

وِشْواَسْ پاتْـرُ = اعتماد وارو — ڀروسي جو ڳو

وشواسَ گهاتَ = احسان فراموشي — محسن کي رنجائڻ — دغابازي — مڪاري

وشواسَ گهاتڪ = نگهي

وشواسَ گهاتِي = نگهي

وشواسِي = پروسي ڪرڻ وارو — ويساهه رکڻ وارو — مريد — چيلو — شاگرد

وشوَپ = پرورش ڪندڙ جهان جو — پروردگار — خداوند تعاليٰ.

وشوَتْ = برابري — ڏينهن رات جو هڪ جيترو ٿيڻ

وشوُ = برابر

وشوَتْ = زمين جي گولي کي اڌ و اڌ ڪندڙ ليڪ — خط استوا

وشوچي = دست ـ هڪ بيماري

وشوَروپ = ڪل شي تي قادر — خداوند تعاليٰ

وشوَروپ درشن = جملي ڪائنات جي صورت ۾ خداوند تعاليٰ کي ڏسڻ ان کي ڪلُ ڄاڻڻ — ٻيا سڀ سندس جز آهن.

وشوَسْتْ = جنهن تي اعتبار هجي.

وشوَسنيه = دوستي جي لائق.

وشوڪ = ڪم کان سواءِ ـ بي فڪر

وشوَڪ = سياح

وشوَڪين = وشنو — خداوند تعاليٰ

وشوَمهَر = پالڻ وارو — خدا تعاليٰ

وشوَمهَرا = زمين — ڌرتي

وشويش = جملي ڪائنات جو مالڪ ـ الله جل شانه

وشويشر = مالڪ الڪل

وشهَر = زهر کي ختم ڪندڙ — ترياق

وشيي = حواسن کي قابو رکڻ.

وشڌ = حواسن سان معلوم ڪرڻ.

وشئي = عياش.

وشياتما = دل — قلب.

وشي پوتْ = ٻين جي قبضي ۾ بيوس

وشيتا = قابو — قبضو

وشيس = خاص — نج — ذات

وشيشتا = جدائي — وڇوڙو

وشيشَن = صفت — خصلت — تعريف — ڌرم — دين — مذهب

وشيشي = نفس جي پوڄا ڪندڙ — دنيادار

وشيشيه = نالو — علامت — موصوف — خاص — اهم — برتري

وشي ڪرانْ = منتر پڙهي ڪنهن تي اثر رکڻ.

وشين = عياش

وشئي = عياش

وشيه = گهرايو ويو.

وڪار = ڪنهن چيز جو رنگ ۽ صورت منجهي وڃڻ.

وڪاش = ترقي — روشني.

وڪال = شفق جو وقت — شفق.

وڪالڪا = گهڙيال — پاڻي جو گهڙيال

وڪتَ = جو نظر اچي. ظاهر — صاف — وڏو — انسان — بشر

وڪتا = چوڻ وارو — ڳالهائڻ وارو.

وڪتر = منهن — چهرو — وات.

وڪترتا = واعظ ڪرڻ — تقرير ڪرڻ

وڪتويه = ڳالهائڻ جي لائق

وڪتي = ظاهر ٿيڻ — نظر اچڻ.

وڪٽ = وڏو — ڪشادو. خوف — خوفناڪ — ٽيڏو

وڪر = پکي.

وڪرال = گهڻو خوفناڪ — خوفناڪ

وڪرانت = هڪ سفيد رنگ جو جواهر — بهادر — دلير

وڪرانگ = ڪهڙو — پکين جو قسم

وڪُرُٽ = بگڙيل – ابتو – خلاف – خراب – بدشڪل – بيمار
وڪُرت = پيدائش – وسعت
وَڪُرَتَا = ٽيڏائي
وڪُرتِي = خرابي – بگاڙ – بيماري – شڪل بدلجي وڃڻ.
وَڪُرشَٽُ = بي رحم
وَڪَرشَنُ = ڇڪڻ.
وَڪُرگَامِي = دوکي باز – بي ايمان – ٽيڏو ڦڏو هلندڙ.
وڪَرگَتُ = ڦڏو هلڻ – ٽيڏائي.
وَڪُرمُ = مڪر – فريب – دغا
وَڪُرَمُ = بهادري – جوانمردي. طاقت – زور – قوت.
وَڪُرمِي = بهادر – سورهيه
وَڪرُوڪتِي = طعنو هڻڻ – شاعري جي صنف
وَڪُرَهُ = ٽيڏو – بي ايمان
وَڪُرِي = ٽيڏائي
وڪُرَءِ = وڪڻڻ – نيلام ڪرڻ
وَڪُريٽُ = وڪيو ويو.
وَڪُرَيتَا = وڪڻڻ وارو
وَڪُرَئِي = وڪڻندڙ
وَڪُشُ = ڇاتي – سينو – بدن جو پاڳو
وَڪُشِپُٽُ = اڇلايو ويو – پريشان – بيقرار – بي قوفو.
وَڪُشَسٿَلُ = ڇا تي – سينو.
وَلِي = زمين – وڻ جي پاڙ.
وئيشَيَ = سوراخ ۾ رهندڙ جيت جهڙوڪ نانگ وغيره.
وَلِيڪُ = ڪوڙ – اڻ ڇپيل – رنج – قصور
وَلِينُ = شامل ٿيڻ – ملي وڃڻ. ڪائي وڃڻ – تباهه ٿيڻ.
وَلَيَہ = حلقو – ڪنگڻ – چوڙي. ڪڙو – ڪڙي – ڪمرپٽو.
وَلَيَہ = بربادي – فنا – موت – قيامت
وَمَاتَا = پيءُ جي ٻي زال
وَمَاتُر = ڏسو (وماتا)
وِمَارَگُ = خراب رستو – بجڙو رستو.
وِمَانُ = هوائي جهاز – ٻش ڪڻڻ لاءِ ڪٽ – بي عزتي
وِمُبُ = مورت. شڪل – تصوير – گهيرو سج جو – چنڊ جو گهيرو
وَمِتُ = روڪيو ويو – الٽي ڪئي ويئي – ڪڍ ڪئي ويئي.
وِمَرُشُ = ويچار – تحقيق – امتحان – صلاح – غور
وِمَرُشَنُ = ڏسو ومرش
وَمُشُ = خاندان – اولاد – نڪ جي هڏي – بينسري
وَمُشَالِي = نسب نامون – خانداني شجرو.
وَمُش پوڄيَہ = پيءُ ڏاڏي جي جائداد – ورثي واري ملڪيت.
وِمُشَتُ = ويهه – (20)
وَمُشَجُ = اولاد – پٽ – ڇوڪرو
وَمَشجا = ڇوڪري – ڌيءُ
وَمُشڪا = اگر – هڪ خوشبوءِ دار ڪونسر – تباشير – هڪ وڪر – مرلي – بيسري
وَمُش لوچَنُ = تباشير – بانس جو ڪونر
وَمُشِي = هڪ خاندان جو – مرلي – بينسري (ساز)
وَمُشيَہ = هڪ خاندان جو – پٽ
وِمُڪتُ = آزاد – آخري نجات
وِمُکُ = منهن ڦريل – خلاف
وِمُڪڙ = جاهل – احمق – نادان.
وِمَلُ = پاڪ – صاف
وِمَلاَ = صاف سٺي ء رت – پاڪ عورت – نجاست کان پوءِ غسل ڪيل
وِملاَن = جنهن کي زوال نہ اچي.
وَمَنُ = الٽي ڪيءَ ڪيڊ.
وموچتُ = آزاد ڪيو ويو.
وموچَنُ = ڇڏڻ – نجات ڏيڻ.

وموڏ = وڏو بيوقوف

وموڪش = نجات — آزادي

وَمولُ = ٻاڙ کان پٽڻ

وَموهَتُ = عاشق

ومرهَنُ = لالچ ڏيڻ

وَنُ = جهنگ — ٻيلو.

ووَسوٽُ = سچ — ڳاڙهو رنگ.

ووَشُ = لاچار — بي وس — مجبور — اختيارن کان سواءِ

ووَڪتُ = اڪيلو — پاڪ

ووَڪشَا = خواهش — آرزو — تمنا

ووَهَارُ = ڪم — ڪاروبار — واپار

وَديچتُ = ويچار ڪيو ويو — ويچارڻ جي لائق

وَديچيَہ = ويچار

وديچڪ = حق ۽ ناحق ۾ تميز ڪرڻ وارو. انصاف وارو.

وويچَنُ = عقل ڏاهپ — امتياز — تميز — ويچار — يقين ڪرڻ — بيان ڪرڻ.

وويچَنا = عقل

وويڪتَا = عقل

وديڪي = ويچار ڪرڻ اورو — داناءُ — عاقل — ڏاهو — منصف

وَهَا = ندي — درياهہ

وهَارُ = تفريح ڪرڻ — دل وندرائڻ لاءِ هوريان هوريان هلڻ. مباشرت — گهمڻ — ڦرڻ.

وهتُ = موافق — نيڪ — مناسب — ڪرڻ جي لائق.

وَيتَر = ٻيڙي — جهاز

وهتي = اجازت — موڪل

وهَر = ٻاهر — جدائي — وڇوڙو بغير

وهرمڪ = ٻاغي

وهَرَنُ = جدائي — فراق — هلڻ — ڦرڻ — گهمڻ — سير ڪرڻ.

وهَگُ = پکي — تير — سج — چنڊ — ڪڪر

وَهَنگُ = ڏسو (وهگ)

وهنگمُ = ڏسو (وهگ)

وَهني = باهہ

وهوَلُ = پريشان — گهبرايل — وياڪل — چلولو

وهٿي = طرف — ڏانهن — رستو

وهينُ = بغير — سوا — الڳ — ترڪ

وَهويہ = ڏولي — ڪافور — محافو

وياپُ = واپار — سودو — ڏيڻ وٺڻ

وياپادُ = قتل ڪرڻ

وياپادتُ = مقتول — قتل ٿيل.

وياپادَنُ = موت — قتل

وياپار = ڏسو (وياپُ)

وياپاري = واپاري — سوداگر — وڻجارو

وياپتُ = پکڙيل — ڪامل — هرجاءِ موجود.

وياپتي = ڦهلاءُ — ويڪرائي

وياپڪ = پرپور — وسيع — سالم — محيط ڪُل — خدا تعاليٰ

وياپڪتَا = مالڪي — ڦهلاءُ

وياپنّہ = مصيبت ماريل — مئل — مردو.

ونا = کان سواءِ ــ بغير.

وناٿُ = لاوارث

وناشُ = وڏي تباهي — گهٽي بربادي

وناشتُ = برباد ڪيو ويو.

ونايڪ = عطارد سيارو — اربعا جو ڏينهن

ونپاتُ = هيٺ ڪرڻ.

ونتُ = مالڪ — صاحب — خداتعاليٰ

ونتُ = نيڏو — عاجز — حليم

ونِتا = عورت — زال — پياري

ونتي = عاجزي — عرض — التجا

وننڪ = وارهڻ وارو — لوهہ يا پٿرجي ورهاست

وَن چَاري = جهنگلي ـ صحرا جو محافظ

وَنْجِتُ = بي عزت ڪيو ويو.
وَنْچَرُ = جهنگلي ماڻهو — بَن مانس — باندر
وَنيچَرُ = ڏسو (وَنَچَرُ)
وَنُچَڪُ = بي عزت ڪرڻ وارو — ٺڳ — مڪار — دغاباز — گدڙ — سهو — نوريئڙو
وَنُچَنُ = ٺڳي — دوکو ڏيڻ
وَنُچَا = دوکو — مڪر — فريب
وَنْدُ = بادل — ڪڪر
وَنُدِتُ = سلام ڪيو ويو.
وَنُدَنُ = پوڄا — سلام — بندي، آداب — پير چمڻ.
وَنُدَنَا = پاڪ ارواحن جي ساراهه ڪرڻ يا ثنا خواني ڪرڻ. سلام پرڻ — بندگي ڪرڻ.
وَنُدَنُ يَوِتُ = تعريف لائق.
وِنُدُو = بُوند — قطرو — نقطو — داغ — ٻڙي — سخي
وَنُدِي = (بندي) قيدي — باندي — قصيدا پڙهندڙ — ڀٽ — ڀان — ايلچي — سفير.
وَنْدِي = سلام ڪيو ويو.
وَنُدَتُ = سلام
وَنُدِي جَنُ = ڀٽ
وَنُدِي گرُهُ = بندي خانو — قيد — جيل — مجلس.
وَنُرَاجُ = شينهن — ببر شينهن (جهنگ جو بادشاهه)
وَنُ رُهُ = ڪنول — نيلو فر.
وَنُش = خاندان — حسب نسب
وَنَسُپَتِي = نباتات
وَنُسي = بينسري — بين — وات سان وڄائڻ وارو ساز
وَنُسي دَرَ = بينسري يا بين وڄائڻ وارو
وَنَشُتُ = بربادي — عدم موجودگي.
وَنشُوَرُ = فاني — برباد ٿيڻ لائق
وَنُڪ = نيڏو
وَنُڪُ = اهو جنهن جو هميشه ڏنڊو — واپار جو هجي — واڻيو

وَنُڪَرو = وڪڙ — وَر
وَنُڪِلُ = ڇري — ڪپ — چاقو
وَنُ مالا = جهنگلي گلن جو هار
وَنمَئُ = ادل بدل — مٽ سٽ
وَنُواس = رڄ ۾ رهندڙ — سڄ ۾ رهندڙ — زاهد — تارڪ دنيا ـ درويش
وَنُواسي = بن واسي ـ درويش
وِنُودُ = دل خوش ڪرڻ — تماشو ڏسڻ — مشڪڻ
وَنوڪتِي = ذڪر خير
وَنَئُ = عاجزي — نياز
وَنيَاس = رکڻ — قائم ڪرڻ — تصنيف ڪرڻ — جمع ڪرڻ — تاليف ڪرڻ
وِنيِتُ = عاجزي — تعليم يافته
وِنيتَا = حاڪم — بادشاهه
وِنيِتُ آتَما = سليقي وارو — سادو — خاڪسار
وِنيتِي = سٺي خصلت — سٺي چال چلن.
وَنَچَرُ = جهنگلي ماڻهو — جهنگلي حيوان
وِنيَسُتُ = ترتيب سان رکيل.
وِنِي وَرُتَنُ = واپس ٿيڻ ـ موٽڻ.
وَنيَه = جهنگ جي رهڻ وارو.
وِنِي يُڪُتُ = ڪنهن ڪم تي مقرر ڪيل.
وِنِي يوگ = ڪنهن اميد جي خواهش لاءِ ڪم ڪرڻ.
وَنَئِي = خليق — خوش طبع
وِواَو = جهيڙو — تڪرار — بحث
وِواَدِي = دشمن — مدعي.
وِوَاس = وطن نيڪالي — ملڪ نيڪالي — جلاوطني
وِواَهُ = شادي — نڪاح — وهانءُ
وِواَهِتُ = شادي ڪيل مرد
وِوَاهِتَا = شادي ڪيل عورت
وِواَهِي = شاديءَ واري عورت

ووڏ = طرح طرح – قسم قسم – مختلف
وَوَڏانُ = پردو – حجاب
ووَڏا = پردو
ووَڙي = اوٽ – اڙي – پردو – مهلت
ووَرُ = سوراخ – ٽنگ – غار – ٻر – ڏار – ڪڏو – عيب – ڏر.
ووَرَتُ = ڪابہ چيز اصل صورت ۾ نظر نہ اچي
ووَرَتَنُ = ناچ – نچڻ – رقص. ڦرڻ – ڦيربون پائڻ.
ووُروتي = ويڪرو – شرح.
ووَرَجَنُ = ترڪ ڪرڻ.
ووَرَدَنُ = ترقي ڏيڻ.
ووَرَنُ = بيان – تفصيل – تشريح – تفسير – بحث – رپورٽ
ووَرُنُ = بي رنگ. ڪميڻو – غير متحرڪ
ووَسا = ڪوشش – زراعت
ووَسَتُرُ = اگهاڙو – نانگو.
ووَسُٿا = ڪتابن موجب مقرر ڪيل – انتظام – جوڙجڪ
وِيَاجُ = وياج – اصل رقم (مور) کان – وڌيڪ رقم – ڪپٽ – مڪر – دوکو – دغابازي – لالچ
وياڌُ = شڪار ڪندڙ – شڪاري. ڪميڻو – بدخواه. خراب ماڻهو
وياڌا = ڏسو (وياڌ)
وياڌي = بيماري. مرض – رنج – ڏک – آفت – مصيبت.
وياسَ = ڦهلاءُ – مضمون – قطر – (بياسُ) مهاڀارت جو ليکڪ – مصنف
وياڪَرَنُ = (بياڪَرَنُ) گرامر – صرف نحو
وَيَاڪَرَنُ = صرف نحو جو قاعدو – عالم.
وياڪُلُ = ڏکيو – ڏکويل – پريشانُ
وياڪُلَتُ = ڏکارو
وياڪُلتا = پريشاني – حيراني
وياڪيا = تعريف – شرح
وياڪيانُ = چوڻ – شرح – تفسير – تعريف

وياڪوياتُ = چيل – شرح ڪيل – مشرح
وياگهاتُ = تڪيلف – روڪ – منع
وياگهاتي = روڪڻ وارو
وياگهُرُ = واگهہ – خوفناڪ جانور – شينهن جو قسم
وياگهراجَنُ = شينهن جي کل يا چم
ويالُ = نانگ – مست هاٿي – چنبن وارو جانور – ظالم. خراب
ويامُ = ٻنهي هٿن کي ويڪرو ڪرڻ سان – هڪ هٿ جي آڱرين جي چوٽيءَ کان ٻئي هٿ جي آڱرين جي چوٽيءَ تائين – ٻرهہ
ويامُوهُ = خواهش – تمنا – آرزو – پريشاني – ڀل – وسارڻ
ويانُ = پران – روح جو قسم
وياوهاري = روز مرهہ – قانوني – وزير – نصيحت ڪندڙ – ناصح.
وياهارُ = ڪلام – گفتگو.
وياهتي = مار – چوٽ – ڏک
وياياَمُ = ورزش – ڪثرت – محنت – ڪُشتي
ويڀچارڻي = بدچال عورت – رنڊي بازي – زناڪاري – فاحشہ عورت
ويڀچار = ڏسو (ويڀچارڻي)
ويڀچاري = زنان ڪار – زاني – گمراهہ
ويڀو = شان شوڪت – عظمت – بزرگي – دولت – مال متاع
ويڀوشالي = ڏسو ويڀو
ويڀشا = ڀڪڙجڻ – عزت – شهرت جي خواهش
ويپَٽُرُ = اهڙا پاءُ پيڻ جن جي ماءُ هڪ ۽ پيءُ ٻيو هجي.
ويتَ = آسمان – هوا جو گهيرو – خلا
وِيَتَ = الڳ – جدا – نابود.
وِيَڪَٽُ = ڏار

ويتا = ڄاڻو – ڄاڻڻ وارو – عاقل – قادر – اهو جو روح ۽ خدا کي ڄاڻي

وتِياسُ = خلاف – مخالفت.

ويتالُ = نگهبان – سنتري – پوٽ – چوڪيدار.

وَانَ پرش = تارڪ دنيا – درويش فقير

وَانُتَ = الٽي – قيءَ – ڪَيَ

وَانڇا = ارادو – خواهش – منشا

وَانڇِتُ = جنهن جي خواهش ڪجي.

وَانڇِي = بي لڄي عورت –بي حيا عورت

وَانـرُ = باندر – ڀولڙو

وَانرِي = ڀولي

وَانڪهه مُکُ = ليڪچر – واعظ – بيان

وَانگَ مَيَه = سهڻو ڳالهائيندڙ – مٺي زبان وارو – مضمون – ڪتاب

وَاني = (باني) آواز – زبان – ٻولي – نغمو – گفتو

وَاوَدُوڪُ = گهڻ ڳالهائو. بڪ بڪيو.

وَاهَ = ڪنهن قسم جي سواري

وَاهَنُ = سواري

وَاهَـرُ = وڏو نانگ – وڏي بلا – اروڙ بلا. ڪوراڙ بلا

وَاهَڪُ = بار کڻڻ وارو – حمالي – ڪولي.

وَاهِڪُ = گاڏي – ڏاندگاڏي – ڇڪڙو

وَاهَنِي = فوج جو دستو – ندي

وَاهُو = ٻانهون – هٿ

وَاهِيَه = هر قسم جي سواري

وَاءِ = اوزار – هٿيار

وَائِيسُ = ڪانءُ پکي – هڪ وڻ.

وَائِڪُ = ڪوري – ڪپڙي اڻڻ وارو.

وَائِنُ = نذر – قرباني – صدقو

وَايُو = (بَايُو) هوا – پورب جي هوا – پورٽ – اتراوير – اتر اوير جي ڪنڊ

وَايُوڪونُ = اتر اولهه – اتراولههجي ڪنڊ.

وَايُوگولا = بادگولو – پيٽ ۾ گوڙها.

وَايُووَاهُ = دونهون

وَايوَيَه = هوابابت – اتراولهه جو طرف – اتر اولهه جي ڪنڊ.

وِيدَ = سجاڳ – هوشيار – پنڊت – عالم – چنڊ – پاڪ روح

وِيدَانُ = ڄاڻو – باخبر – عالم – پنڊت

وِينَدَنُ = روڪ – رنڊڪ – منع

وِبُودُ = هوشيار – بيدار

وِبودَنو = سمجهائڻ – پڙهائڻ.

وِڀُو = هر جاءِ موجود. حاضر ناظر – خدا پاڪ جل شانه جي صفت

وِڀَا = ڪرڻو – چمڪ – شعاع

وِڀَاتُ = صبح – فجر

وِڀَاڄِتُ = ورهايو ويو – ڀاڱا ڪيا ويا. وانٽو وڏو ويو.

وِڀَاڄِڪُ = ورهائڻ وارو

وِڀَاڄَنُ = ورهائڻ. برتن – ٿانوَ

وِڀَاسُ = چمڪ

وِڀَاڳُ = حصو – بخرو. ٽڪرو – ترڪو – فرق – باب – فصل

وِڀَاري = رات

وِڀَاوَسُ = سج – چنڊ – باهه

وِڀُتَا = قوت – اختيار اعليٰ.

وِڀِچَارُ = خراب چال چلت وارا. غير مرد جو غير عورت سان تعلق. عياش – ناجائز تعلقات

وِڀِچاري = ڏسو ويڀچار

وِڀِرَاڄِ = سينگاريو ويو.

وِڀِرَانُتُ = غلطي – غلفت – ڀل چوڪ.

وِڀِـرمُ = غلط

وِيَڪٽ = وراهيو ويو.

وِيَڪٽ = گهٽو ڪاڏو ويو.

وِيَڪتِي = وراهست — چيد ڪرڻ — گرامر جي طريقي سان وراهائڻ.

وِينج = ٽنڻ — پچڻ.

وِيَهو = ڌن دولت — آخري نجات

وِيُوٽ = ترقي — ڪاميابي — اهل اولاد — خاڪ — رک

وِيُوشٽ = سنواريو ويو.

وِيُوشن = گهه — زيور.

وِيڀِي = ڊچ — خوف — شڪ.

وِيچارني = فاحش عورت

وِيڏڪ = ٽوڙڻ وارو

وِيشا = خوف — خوفناڪ

وِيشڪا = ڊيڄارڻ.

وِيشن = خوفناڪ

وِيَا = چربي — سٿپ — وَهَ

وِيَاٽ = ڪرڻ — بجلي ڪرڻ — تباهي.

وِيَادن = ماري وجهڻ.

وِيَاڪ = پچڻ — تيار ٿيڻ — ميوو ڏيڻ.

وِيَٿ = ڏسو (بيٿ)

وِيَٿا = بچ پوکڻ وارو — ٻوٽو لڳائڻ وارو — پيءُ

وِيَٿ ڪال = تڪليف جو وقت — خراب ڏينهن

وِيَٿ = (ڏسو (بيٿ))

وِيَٿِي = ڏسو (بيٿي)

وِيَد = مصيبت — تڪليف — ڏک

وِيَدا = ڏسو (ويد)

وِيَد = (بند) خراب رستو — بدراهه — گمراهه

وِيَر = ويد جاڻڻ وارو ڪتاب پڙهيل

وِيَر = ڳوٺ يا شهر جي بچاءَ لاءِ کڏون کوٽڻ — مٽيءَ جا دڙا بنائڻ — عالم پناهه ڏيڻ. لوڙهو ڏيڻ.

وِيَرلنڊ = دورڪو ڪيو ويو.

وِيَرياس = ابتو — الٽو — برعڪس — خلاف — برخلاف

وِيَرِيٽ = ابتو

وِيَرءِ = الٽ پلٽ — هيٺ مٿي — خلاف

وِيَرِيڌ = وِيَرِيوگ = جدائي — خراب خبر

وِيَس = بدن — جسم

وِيَشچت = داناء — عاقل — سياڻو.

وِيَڪش = دشمن — مخالف — مدعي عليه — جواب

وِيَڪشپاٽ = غير جانبدار — واسطو نه — رکندڙ — منصف

وِيَڪشپا = خلاف ٿيڻ — دشمن سان ملي وڃڻ.

وِيَل = پل جو سٺيون حصو — اڌائي سيڪنڊ. لمحو — لحظو.

وِيَل = وڏو — ظاهر — جنهن جي حد نه هجي — بيحد.

وِيَلا = زمين — ڌرتي

وِيَلٽ = مصيبت — فساد — فتنو

وِيَلتوا = وبڪرائي — ڪشادگي. قدوقامت

وِيَلو = تڪليف — آفت — هنگامو — بيڙيءَ جو ٻڏڻ — ملڪي حالتن خراب

وِيموسڪ = نامرد — ڪدڙو مخنث — ٽين جنس — جنسون ٽي آهن. مذڪر — مونث — مخنث

وِيَن = بچ چٽڻ — پوکڻ — اصلاح ڪرڻ.

وِيَن = جهنگ

وِيَنِي = حجم جو هٽ

وِيَو = جسم — بدن

وِڦل = بي فائدو — اجايو — ميوي کان سواءِ — نتيجي بغير

وِڦلتا = فائدي کان سواءِ.

وَت = طرح — طور — مثل — موافق

وٽ = ڏن – دولت – ملڪيت – چيز – سوچ ويچار – ٻل – طاقت – مشهور – چاتل

وَتا = ڄاڻڻ وارو – سڃاڻڻ وارو.

وتَانُ = جاءِ _ جڳ – رياضت – گروهه

وَتَتُ = پکيڙيو ويو.

وتَامَسُ = روشني – سوجهرو

وَتَتُ = ڪوڙ – بيڪار

وَتَتِي = پکيڙڻ – ويڪرو

وترَاسُ = خوف – ڊپ – ڊڄ

وَتَرپُ = بي شرم – بي حيا – بي ادب

وَتَرو = ورانبو

وَتَرشَنُ = قناعت ڪندڙ – خوش

وَترشنَا = قناعت – سڪون – تسلي.

وَتَرڪُ = ڏسو (بِتَرڪُ) گمان _ قياس

وَتَرنُ = ترڪ ڪرڻ – خيرات ڪرڻ چندو

وتَرونُ = جتي گاهه پيدا نہ ٿئي.

وَتَرنُ شَمالِي = سخي – فياض

وَتَسُ = ٻچو – ڇوڪرو سال – سن – سينو – ڇاتي – پيار جو لفظ

وتَسَرو = سال – ورهيہ – سن – سنہ – وڇيرو

وَتوسَرِيَہ = ساليانو.

وَتَسَڪُ = ٻچو – وڇيرو – گابو

وتَلُ = زمين جي ستن طبقن مان هڪ طبقو

وَتَنڊَا = نڪمو – ڪوڙ – بيڪار – تقريظ – تنقيد – طرفداري.

وتَہ = دولت – جائداد – ملڪيت

وَتَراَ = اها عورت جيڪا پنهنجي مڙس کان جدا ٿئي.

وَيراڳُ = ويراڳ – نفساني خواهشون ختم ڪرڻ ترڪ ڪرڻ. دنيا سان دل نہ لڳائڻ.

ويَراڳِي = (بيراڳي) ساڌو – زاهد – بي تعلق جنهن دنيا جا تعلقات ٽوڙيا هجن.

ويَراڳيہ = واسطا ختم ڪرڻ.

وِيَرٿُ = بيڪار – بي معنيٰ – فضول – مطلب کان سواءِ _ نڪمو.

ويَرپرسو = بهادر جي ماءُ

ويَرتَا = بهادري – سورهيائي

وِيروڌُ = خلاف – نامناسب

وِيَرشَميہ = جنگ جو ميدان

وِيرشَيَنُ = جنگ جي جاءِ

ويَرڪتُ = دنيا جو ترڪ ڪرڻ – ڇڏڻ

ويَرڪيَرنُ = ڪنڊڙيل – ڇڙايو ويو.

وِيرلوڪُ = جنت – بهشت

وِيَرمَارڳُ = پاڪ روحن جي رهڻ جي جاءِ.

وِيرنُ = پيارو – پاءُ

وِيري = دشمن

وِيرَيہ = مني – مرداني قوت – نطفو – ٻج – تخم – جوانمردي – مرد جي ٻار پيدا ٿيڻ واري قوت.

وِيرَيہ وَانُ = بهادر – دلير

ويووِرتي = جوانن جي علامت

وَيَسُ = گڏ [illegible] جما [illegible] يڪي

وِيسَاکُ = هندي سال جو هڪ مهينو

وِيشٽُ = هيٺ مٿي – ناقص

ويسَڪُ = جوان – بالغ

ويسَرُ = خچر – استر

ويسَنُ = عادت – خصلت – بڇڙو ڪم – چوري – ڪوڙ

ويسني = عادتي

وَيَسيَہ = هڪ جيڏو – هم عمر

ويسيشڪُ = شاستر – ڪتاب – علم معقولات

وِيشُ = ويس – پوشاڪ– نمونو – زيوَر – آرائش. چال – ڊول – ناچڻي جو گهر.
وِيشَٽُ = ڪوٺو – ڪپڙو – ٽڪرو
وِيشَرُ = خچر – استر
ويسَرُ = خچر
وِيشَڪُ = هٿ جو ڪم – دستڪاري
وِيشَمُ = گهر – مڪان – جاءِ
ويشمَنُ = جاءِ
ويشمَ = گهر
ويشنُ = داخل هئڻ. گهرڻ
وَيشنوَ = وشنو جي پوڄا ڪندڙ
ويشيا = طوائف – ڪسبياڻي – رنڊي
ويشيا نَگنَا = فاحشہ عورت. بدچال عورت
ويشيَہ = طوائف جو گهر
وَيڪشُ = طوائف جو گهر
وَيڪشُ = نظر – ڏسڻ
وَيڪشنُ = غور سان ڏسڻ
ويڪشيَہ = ڏسي ڪري.
وَلُ = فوج – لشڪر – طاقت – قوت
ولُ = غار – کوھ – سوراخ – ڪڏو.
وَلاَ = فوج – لشڪر – زمين – لڇمي – دولت جي ديوي
ولاَپ = روئڻ – ماتم ڪرڻ – گريو ڪرڻ. رنج – ڏک – سور – درد
ولاَپنَا = روئڻ – نوحا پڙهڻ.
وَلاَسُ = (بِلاَسُ) راند – تماشو – خوشي – ڪلڻ – شوخي – خَط – عيش – مباشرت
ولاَسِي = مسرور – عياش – شهوت پرست
وَلاَسِنُ = عياش – نانگ – باھ – چنڊ
وَلاَسِنِي = فاحشہ عورت – بدچال عورت.
وَلاَڪَا = پاڻي جو هڪ قسم جو پکي.
وَلاَهَڪُ = بادل – ڪڪر
وَلِڀُ = پيارو – عاشق – مڙس – مالڪ – عزيز – آفيسر.
وَلِڀَا = پياري عورت – معشوقہ.
وَلِڀِي = گهر جو وراندو
وِلپَتُ = جو نظر نہ اچي – مخفي – ڳجهو – نقصان
ولِپنَا = روئڻ – گريو ڪرڻ
ولَجو = بي حياءُ – بي شرم – ادب ڪان سواءِ
وَلرِي = گل دستو – ميٿي (هرڀو) ترڪاري جو قسم
وِلَنُ = خوشي – راند روند – چم چٽ ڪرڻ.
وَلڪَ = وڻن جي چوڏي – ڪل – ڇلڪو.
وَليڪَا = ول – ول جهڙو گل جنهن کي ناڙو ۽ عشق پيچ بہ سڏيو آهي.
وَلِي = ول
وَلِڪَالُ = شام جو وقت – مغرب
ولَڪشنُ = صاف – پاڪ – نرالو – انوکو – عجيب – اَعليٰ – پلو – عمدو – جدا – الڳ – غرق.
وَلُ ڪَلُ = ڇل – ڇلڪو – ڪل (وڻ جي)
ولڪِي = بين باجو – وڄائڻ جو هڪ ساز
ونگ = جدا جدا
وَلُ گو = صندل – جهنگ – خوبصورت پکر
ولَمبُ = دليري – سستي – عرصو – آهستي – ٽال مٽول
ولَمبَنُ = دير ڪرڻ.
ولَمبُ = خيرات – نذر – قرباني – نياز
ولَمبِي = لڙڪيل – لڏندڙ
وَلِنيڪُ = اڌوهي – اڌوهي جو گهر.
ولَنگهَنُ = لنگهڻ تي ويهڻ – بک تي هئڻ
وَلوپَنُ = لوپ – لالچ – حرص
وِلوپُ = نظر نہ اچڻ – برباديِ

ولوچڻ = اک
وَلوڪٽ = ڏٺل – ناڙيل – هٿيڪو.
وَلوڪڻ = ڏسڻ – مطالعو ڪرڻ.
وَلوڪنَا = ڏسڻ – نظر ڪرڻ. ناڙڻ.
وَلوڪنيہ = دل پسند – خوب صورت
وَلولُ = خوب صورت – چنچل – وڻندڙ
وَلولَڻ = پاڻيءَ جو ڦوٽو – حباب
وَلومُ = ابتو – مخالف
وَلِبي = قرباني – صدقو
وڪُشَنُ = ظاهر ٿيڻ
وَڪُشوڻ = دل پريشان ٿيڻ.
وَڪُشوجُ = ٿڻ – ٻيا
وَڪُشورَٽ = ڇاتي
وَڪُشَہ = ڇاتي – سينو.
وڪُلُ = اڌورو – پورو نہ ٿيل
وَڪُلاٽُ = پريشان
وَڪَلپُ = وہ – دوکو. شبهہ شڪ – طرح طرح جا خيال – اَجايا خيال
وَڪَلمَشُ = بي گناهہ – بي عيب.
وَڪُلِ = پراڻو
وَڪُلوُ = پريشان – بي چين
وَڪُليتوُ = آلاڻ
وَڪُ = زهر
وَڪُ وَرِتِي = دغا باز – ٺڳ – مڪار
وڪياتُ = تمام مشهور – نامور
وَکُياتِي = شهرت – نيڪنامي
وَڪيسَڻُ = اچلڻ – پکيڙڻ – عقل
وَڪَٽُ = گذري ويل – اڳوڻو
وَڳتِي = خرابي – بدنصيبي
وَڳَنُ – گهبرائڻ.

وَگَرَهُ = لڙائي جنگ – جسم – بدن – حصو – تنها – مغرور
وَگَرَهنو = قتڪار
وَگَمَ = انجام
وَگَنُ = خراب عادت
وَگوڙهُ = لڪل – ڳجهو
وَگهَاتُ = روڪ – رنڊڪ – منع
وَگهَاتَڪُ = برباد ڪرڻ وارو
وَگهَٽِڪَا = گهڙيءَ جو ٽيويهون پاڱو. گهڙيءَ ۾ 24 منٽ آهن. منٽ کان ٿورو وقت وڌيڪ
وِگهڻُ = اٽڪ – خلل – تڪليف
وَگيا = عالم – هوشيار – چالاڪ
وَگيَا پَڻُ = ظاهر ڪرڻ – اطلاع – تعليم – التجا – نوٽيس – اشتهار – علان
وگياتُ = مشهور
وَگيَانُ = گهڻو علم – عرفان – وڏو عقل – ديني علم.
وَگيان سُئي ڪوشش = عرفان ۽ عقل جو جامع. وهمي حجاب – بندي ۽ خدا جي وچ وارو پردو.
وَگيپِتي = عرض – درخواست
وِگيہ = جيڪو ڄاڻندو هجي – عالم – فاضل – چالاڪ
وگيہ تَا = علمي لياقت – چالاڪي. عقلمندي – ڏاهپ.
وِيَڪَلِيُ = گهبراهٽ. فالج جو اثر – ڪنهن هڪ عضوي تي اثر ٿيڻ. ٽيڏائي.
ويِڪري = ڍنگ – طريقو. طور
وِيَڳُ = جوش – زور – سيلاب – ٻوڏ
وِيَڪُرُ = پريشان – حيران – وياڪل
وِيگرتَا = جلدي – تڪڙو
ويڳِي = تڪڙو – تيز – جلدي
ويلاَ = وقت – موسم – مند – موقعو – هڪ ڪلاڪ

وَتِمُ = اسان — سڀ

وِنَهَاتُرُ = سوٽاٽا — رشتيدار

وِنَهَاتُريهَ = پيءُ ساڳو ۽ ماءُ ٻي مان ڄاول ٻار

وَتِنُ = اٺڻ — ٺاهڻ

وِنّا = مشهور واڄو — ساز

وِنجَنُڪ = نچڻ وارو — ناچو — ظاهر ڪرڻ وارو

ويونجَنُ = ساڳ — ترڪاري — سر ڪان سواءِ حرف

وِنَجِنَا = ٻہ معنائون رکندڙ لفظ

وِنَنگ = جنهن جي جسم جو ڪو حصو نہ هجي — پريشان

وِنو = بينسري — بين — مرلي — مزمار (سڀ سازن جا قسم)

وِنُهَ = گذريل ڏينهن — ڪالهہ

رِنِي = عورتن جي وارن جي چوٽي، ندين جي ملڻ جي جاءِ

وِيواَهَڪ = گهوٽ يا ڪنوار جو سهرو

ويوجَنُ = الڳ ڪرڻ

وِيوَدَا = اڙ — وڇون — دوري

ويوَدَاَن = ڊکڻ — اڙ — ڊک

ويوِدُ = پکڙيل — ڊگهو — جماعت — ڪثرت — تيار

ويوَسائي = ويساهي — ويساهہ رکندڙ — ارادمند — چالاڪ

ويوَسايہ = ڪوشش — محنت — ثابت قدمي

ويوَسوَسٿا = طريقو — طور — نمونو — قانون — فيصلو — معاهدو — دين — ڌرم — شاستر — ڪتاب

ويوَسٿاڪ = فيصلي ڪندڙ

ويوَسٿتُ = فيصلو ڪيو ويو

وَيوَشوِہ = لاچاري — ڪمزوري

ويوگ = جدا ٿي — وڇوڙو

وِيوگِي = جدا رهڻ وارو — وڇڙيل

وَيومُ = آسمان — فلڪ

وَيومُ يَانُ = هوائي جهاز

وِيوَهُ = ٽول — جماعت — بناوت — لشڪر — فوج

وِيوهَارَ = ورتاءُ — رواج — ڌنڌو

ويوَهارڪ = متقدم بازي

وَيوَهاري = ڪيس لڙڻ

وي = خلاف — ابتو

وِنِيہ = خرچ — لاڳت

وِيتُ پَتِي = لياقت

وِيوتُ پَنُ = لائق — حقدار

وِيتَرو = بيد جو وڻ

ويث راڳ = جنهن دنيا جون خواهشون ترڪ ڪيون هجن.

ويتَرِني = دوزخ جو هڪ دريا — جو تمام گرم ۽ بدبودار آهي.

ويترڪُتُ = مختلف — جدا

وِيتَمَسڪ = گوشت وڪڻڻ وارو

ويتَنُ = اجورو — معاوضو — پگهار — مزوري

وِيَٿا = تڪليف — رنج — ڏک

ويتهَارو = بدلو — معاوضو — گارگند — مارڌاڙ — مارڪٽ

وديٿتُ = تڪليف ۾ ورتل — ڏک ڏنو ويو

وديٿِي = بازار — رستو — سڙڪ — گهٽي — قطار — سٽ — ليڪ — لڪير

وديٿِي = رفتار — چال — روشني — چمڪ

وديتي رڪتُ = خلاف — جدا — سواءِ

وديتي رِيڪو = خلاف — اونڌو — ابتو — شعر جي هڪ صفت

وديتي ڪَرمُ = هيٺ مٿي — مخالف

وِنِي = پان جو پڙو — پڙي

وِنجُ = تخم — مني (مرداني رطوبت) — ابتدا — منتر

وَنجَنُ = وڃنو — پکو — هوا ڏيڻ وارو

وِنجي = ٻج پوکڻ وارو — مورث

وِنجِي = لهر — موج

ويدُ = آسماني ڪتاب – جيڪي چار آهن: 1.رگ ويد، 2_ يجرويد، 3_سام ويد، 4_اٿرويد. الهام – گيان – چئن جو عدد (4) چار، چوٿون حصو – چوٿائي

وَيْدَ = بيد، طبيب – ويج – حڪيم – ڊاڪٽر

ويدُاَڀِيَاسَ = ويد جي تعليم وٺڻ – مشق ڪرڻ.

ويدَانَتْ = ڄاڻ جي انتها – ويد جو آخري حصو – جنهن ۾ تصوف جو بيان آهي. علم توحيد – جنهن جو مصنف وياس آهي.

ويدَاَنْتِي = اهو جو ويدانت کي سٺي طرح ڄاڻي ٿو – صوفي

ويدَڪُ = معلوم ڪرڻ وارو – آگاهه ڪرڻ وارو

وَيُدَڪ = ويد پڙهيل – ويد جو مفهوم – ويد جي مطابق

ويدڪَا = عبادت ڪرڻ جي خاص جاءِ.

ويدَرَ = سوراخ – ٽنگ

ويدَرْمِيَ = بي دين – الاهي پيغام جي برخلاف – الهام جو منڪر

ويدَڪُ = سوراخ ڪڍڻ وارو – برمو

ويدَوِيَہ = رنڙائپ – بي واهڪي

وَيَرَ = (بيَرُ) بهادر – دلير – مڙس ماڻهو

وَيَرَا = سورهيہ جي ماءُ.

ھ

ھ = سنڌي۔ هندي۔ اردو۔ پارسي ۽ عربيءَ جي حروف تهجيءَ جو هڪ اکر. جنهن جو آواز هن ريت ڪيو ويندو آهي. "هي".

ھَ = مشڪڻ – پاڻي – پڙي – قصور – تنبيهه – آسمان – بهشت – نيڪ – خون – خوف – عقل – چنڊ – جنگ – گهوڙو – غرور – حڪيم – سبب – مشهور – حرف ندا – اچلڻ – جوڳين سان نسبت – شيوَ جو لقب

ھَا = هاءِ ۔ هائو

ھَاٽُ = هٽ – دوڪان – بازار

ھَاٽڪ = سون

ھَارُ = گلن يا موتين جو هار – شڪست

ھَارتُ = هارايو ويو – زوريءَ ورتو ويو

ھَارُوُ = محبت – رحم – مهرباني

ھَاروڪُ = دلي – دل مان نڪتل – سچو

ھَاروڪ ڏڪُ = دلي صدمو

ھَارَڪَ = چور – ڦورو – دغاباز – شڪاري

ھَاري = چور – ٺڳ

ھَاريتَ = چور

ھَاسو = مشڪڻ – دل ريندرائڻ – مذاق – مسخري

ھَاسڪَا = مشڪڻ – خوشي

ھَاسِيَہ = مشڪن – مسخري – خوشي

ھَالاَ = سنڌ ۾ هڪ مشهور شهر. شراب – سينڌي – آشنا

ھَالاَھَلَ = هلاهل – زهر قاتل.

ھَانسُ = گلو – ڳچي – ڳچي جو هڪ ڳهه (هَسُ)

ھَانگرَ = مانگر مڇ

ھاني = ضد. لاڀ، نقصان – ڪمي – گهاٽو – زيان – زوال – قتل.

ھَاؤُ = نخرو – نت – ناز

ھَاؤُ ڀَاؤُ = نازو انداز

ھَاھَا = ڏک ۾ هاءِ هاءِ ڪرڻ.

ھَا ھَا ڪَارو = هائو ۔ خصيو هڪ عضوو – نوحو – ڏک وارو بيت پڙهڻ – ماتم – جنگ جو آواز

ھَاَيَنُ = ورهيه – سال – سنہ – سن

ھَتُ = جو ماريو ويو – نہ – ڪونہ – لا

ھِتُ = احسان ڪندڙ – خيرخواهه – رشتيدار – فائدو – ڀلائي – هتري – موافقت – محبت – دوستي – ناتو – وجهہ – خاطر

ھُتُ = قرباني جي چيز – صدقو

ھُتَاشُ = باهه

ھُتَاشَنُ = باهه

ھَتَاشُ = نااميد مرد

ھَتَاشَا = نااميد عورت

ھَتَاھَتُ = ماريو – زخمي ڪيو

ھِتَاھتُ = ڀلائي برائي

ھَتُ ڀَاڳيَہ = بدقسمت

ھِتُ چِنتَڪُ = ڀلائي گهرندڙ – خيرخواهه. گهڻ گهرو.

ھَنڊاَرُ = بگهڙ – هڪ جانور جو قسم

ھِنڊولُ = هندورو – پينگهو – پينگهہ – هڪ راڳ جو نالو – جيڪو بهار جي موسم ۾ صبوح جي وقت ڳائبو آهي.

ھنڌنُ = گهمڻ – ڦرڻ

ھَنڪَارُ = هٺڪار

ھنگ = هگ – هڪ وکر جو نالو. جنهن جي بوءِ تکي آهي.

ھنگُوُ = ڏسو (هنگ)

ھَنُو = ڏاٽ جي هڏي – جاڙي.

هيتَا = غربت – مفلسي – ناداري

هَوَ = دعوت – حڪم – قرباني

هَوَرَ = ڏسو هَوَ

هوَاڱ = جبروت – دليري.

هَوَانِي = قرباني ڪرڻ جي جاءِ

هوتُ = اختيار – طاقت – قدرت

هوتَبُ = قسمت – نصيب

هوتوُ = تقدير – لکيو – قسمت – نصيب

هوتَويَتَا = تقدير

هودُ = شرط – وچن

هُوتِي = دعوت – طلب

هُوورپَجُ = باھ – ديوتا – پاڪ روح

هَوشُ = گيھ – تر ۽ چانور مليل.

هَوسَتيَہ = ڏسو هَوسُ

هولُ = چٽا – چولا

هولَڪَ = پَڳل چٽا

هولِي = هندن جو هڪ ڏڻ. هڪ راڳڻي جو نالو

هومُ = ويد جا منتر پڙهي – باھ ۾ قرباني ڏيڻ گيھ ۽ چانور ۽ اٽو باھ ۾ وجهڻ يعني ساڙڻ. جنهن سان پاڪ ارواح راضي ٿيندا.

هومُ ڪُنڊُ = مٽين قرباني ڏيڻ جي جاءِ

هومِي = هومُ ڪرڻ وارو.

هونُ = هوم – يگيہ – قرباني

هُونُ = ويدن جي حڪمن کي نہ مڃڻ وارا

هَئِي = گهوڙو

هِيَاوُ = بهادري – سورهيائي دليري

هيتُ = پيار – محبت

هيتُو = باعث – سبب – ڪارڻ – واسطي – منشا – وجهہ

هيتِي = هٿيار – اوزار – گهاوُ – زخم – روشني.

هيٺَ = هيٺ – هيٺان – زير.

هيرُ = هيرو – مشهور جواهر – بجلي – خلاصو – مغز – نانگ – شينهن

هيرَاوَلُ = اوڏن يا ويڙهڻ وارو – ڪپڙو – ڪمبل – گوٿري، اجرڪ

هيرُنَا = تحقيق – جاچ – لَوچ

هيلاَ = ناچيز سمجهڻ – سولو ڪم.

هَتَڪَارُ = ڀلائي ڪندڙ – دوست – مهربان خيرخواھ – محسن – مربي – سرپرست

هَتَڪَرُ = محسن

هَتَڪَارِي = محسن

هتَڪَامُ = خير خواهي

هَتَنُ = قتل ڪرڻ – صفا ماري وجهڻ – قتل ڪري وجهڻ

هَتَنَا = خون ڪرڻ

هِتُو = خيرخواھ – گهڻ گهرو – مهربان – دوست – محبت وارو

هتوپَديشُ = دوستاڻي صلاح – فائدي واري نصيحت – هڪ ڪتاب جو نالو.

هتوڪُتِي = نيڪ صلاح

هَٺَ = هٺ – اهي عضوا جنهن سان ڪم ڪجي.

هَٺَ رَسُ = مرداڻي عضوي کي مٺ ۾ جهلي – مٺ کي هلائڻ. هٺ سان شهوت ڪڍڻ.

هَتِي = مارڻ – نقصان ڪرڻ.

هَتيَا = ڏسو (هَتَنُ)

هَتيَاراَ = ايذءِ ڏيڻ وارو قاتل

هتَيشِي = ٻين جي ڀلائي گهرندڙ

هَٽُ = ڏسو (هاٽ)

هَٺُ = ضد – سرڪسي – زور

هَٺ = ضد

هَناٽُ = زبردستي – زور آوري

هَٺاتوڪَارُ = هٽ وارو

هَٺوتالُ = (هٽ – سزا + تال = قلف) بازار بند ڪرڻ.

هَٺ ڌَرمُ + ضد – خراب معلوم

هَٺ ڌَرمي = ضدي – بي ايماني – بي انصافي – تنگ ڪرڻ.

هَٺي = ضد وارو

هَٽڪَا = لڙ – گوڙ – شور

هَٺ يوگ = عبادت جو قسم

هَٽي = بازار – هٽ – دوڪان

هَرُ = وڻڻ وارو – ڪسڻ وارو. هَرُ – باھ

هَراوُ = آواز – بادل ڪڪر

هَراسُ = ڏک – فڪر – رنج – ڪمي – زوال – آواز

هَرتُ = سائو – سبز – سچ – وشنو

هَرتَا = ڪٽي پچندڙ – پري ڪندڙ – برباد ڪرڻ وارو – چور – ڦورو – ٺڳ

هَروتُويَه = وڻڻ لائق

هَردُ = وڏو تلاءُ – وڏي ڍنڍ

هَردُو = دل – قلب – جگر – سينو

هِردُ = روح – جان – ضمير

هرداَ = دل

هَردَرُ = ڦڪو صندل

هَردَراُ = هيد – ڦڪي ڪاٺي.

هَردَئ = دل – قلب – هردو "هردو" دنيا دار جو پاھڻ ڪان بہ پري. (سامي)

هَردَيَہ = دلڪش

هَرسَوَہ = ننڍي قد وارو – جامڙو

هَرشُ = خوشي – خواهش – آرام – سک

هَرشتُ = خوش

هُرشٽُ = گھڻو خوش

هَروشَنُ = وار اڀا ٿيڻ

هَروتَنَا = خوش ٿيڻ

هَرشي = خوشي، چمڪ

هَرمَشَتاَ = طاقت ور

هَرمِيَہ = حويلي

هَرَنُ = زوري کسڻ – زوري کڻڻ – ڦرڻ – چوري ڪرڻ – کڻي وڃڻ. ماري وجھڻ – ڦرلٽ – چوري

هِرنُ = سون

هَرنُ = هرڻ جانور

هَرنَا = ڪا شي ظلم سان هٽ ڪرڻ.

هَرنَوتَا = هرڻ جو ٻچو

هَرنُوتَا = هرڻ جو ٻچو

هَرني = هرڻي – مادي هرڻ جي – سائي رنگ جي – سون جو بت

هَرنيَہ = سون

هَرونيَہ = ڦرڻ جي لائق

هَري = پورو رنگ – ڦڪو رنگ – سائو رنگ. وشو – گھوڙو. باندر – برج اسد – سج ڪرڻا – چنڊ – گدڙ جانور جو قسم – طوطو – مور – ڪوئل – ڪاز – ڏيڏر – نانگ – باھ – جبل – ڪمان – سينگ – موت جو فرشتو – برهما – عزرائيل ملائڪ

هِري = لڄ – شرم – حياءُ – ادب

هرنيتي = ادب

هَري تَالُ = هرتال

هَري تَالڪُ = سائو ڪبوتر – طوطو – ناٽڪ – مرتال

هَري تَالِڪَا = عورتن جي روزي رکڻ جو ڏينهن. جو بدو مهيني ۾ ايندو آهي.

هَريحَنُ = وشنو جا پوڄاري

هَري چَندَنُ = سفيد صندل – زعفران – مهتاب.

هَري ڪيرتَنُ = حمد باري تعاليٰ

هَري وَاَسَرُ = آچر جو ڏينهن

هَسْتُ = هٿ – هاٿي جي سونڊ – چنڊ جي تيرهين منزل

هَسْتَامَلَڪ = سولو – آسان – هڪ ڪتاب جو نالو.

هَسْتَ تَلُ = هٿ جي ڏري

هَسْتَ گَتُ = هٿ آيل.

هَسْتِنِي = هاٿڻ – عورتن جي چئن قسمن مان هڪ قسم – شهوتي.

هَسْتِي = هاٿي

هَسْتِي پَال = هاٿي کي سنڀاليندڙ – پيلبان – فيلبان

هَسْتِي پَڪَ = ڏسو (هَسْتِي پَالُ)

هَسْرَ = جاهل _ نادان

هَسَنُ = دل وندرائڻ – مشڪڻ

هَسْرَ = جاهل – نادان

هَسَنُ = دل وندرائڻ – مشڪڻ

هَسَنْتِيڪَا = سگري – ڪوئلن ٻارڻ واري.

هَڪَارُ = روئي سڏڻ جو آواز

هَلُ = هر – زمين کي کيڙڻ وارو

هَلاَ = زمين – پاڻي – شراب

هَلاَوَ = خوشي – آرام – سک

هلاَوت = مناس – مسرور خوش

هلاَدني = بجلي – برق – خوشي سان گڏ.

هُلاَسُ = خوشي – شادماني

هَلاَهَلُ – زهر

هَلاَهِلي = شراب

هُلْسِي = خوشي

هَلْڪورُ = لهر – موج

هَلْڪوراَ = موج

هلورا = موج

هِلولُ = موج

هِلولَنُ = لوڏڻ – ٻڌڻ

همُ = پارو – برف – سيارو – سردي – ٿڌ – ٿڌي وسم – جميل.

همَامُشُو = چنڊ – قمر – ڪافور

همَانِي = برف جو ڍِڳ

هَمْبَا = ڳئون يا ڏاند جو آواز

همُ رُتُو = سياري جي مند

هَمْسُ = پاڻي جو پکي، برهما – سج – روح – حاڪم – راما – جوڳي – گهوڙو سفيد

هِمْسُ = تڪليف ڏيڻ – ماري وجهڻ – قتل ڪرڻ – نقصان پهچڻ – گهوڙن جي هڻڪار.

هِمْسَا = ڏسو (هِمْسُ)

هِمْسَنُ = ڏسو (هِمْسُ)

هموسُرَ = ماري وجهندڙ جانور

هَمْسَڪُ = هنسل نالي سان پيرن جي آڱرينم پائڻ جو ڳهه – گهنگهرو

هِمْسَڪُ = تڪليف ڏيڻ وارو – ماري وجهندڙ _ دشمن – هٿيار – اوزار – خونخوار جانور

همُسْرُڪُ = ڏسو همسڪ

هَمْسُ گامني = اها عورت جا هنس پکي جيان ناز و انداز سان هلي. آخري نجات

هَمْسُ گَمْنِي = سهڻي هلت هلندڙ

هَمْسُ گَـوَنِي = سهڻي هلت هلندڙ

هَمْسُ گَتِي = سهڻي هلت هلندڙ

هَمْسُ گَمند = سهڻي هلت هلندڙ

هَمْسَنِي = هنس پکيءَ جي مادي

هَمْسَڪَا = هنس پکي جي مادي

هِمْڪَرَ = چنڊ – ڪافور

همُ ڪوٽُ = سيارو

همُ گَرهُ = سردخانو

همَوَتْ = سرد – ٿڌو

هَنَا = قتل ڪرڻ — ماري وجهڻ
هَنُتْ = رنج ۽ ڏک ظاهر ڪرڻ وارا لفظ
هَنتَا = ماريندڙ — ايذاءِ ڏيندڙ.
هنوتَالُ = سنجهيءَ جو وڻ
هِنْدُ = سنڌ — هندوستان
هِندُو = ويد — پراڻ — سمرتي جي ڪنهن به هڪ حڪم تي هلندڙ، هندوستان جو رهاڪو.
هيلَن = هَجُو — گِلا
هيمُ = پارو — برف — سون — سيارو — هڪ موسم — سرما — ٿڌ
هيمُ رُتُو = سياري جي موسم
هيمُ ڪَارُ = سون جو ڪم ڪندڙ — سونا زيوَر ناهيندڙ — سونارو — زرگر
هيمَلُ = سونارو — زرگر — ڪسوٽي — پرکيندڙ — پرک ڪندڙ.
هيمُ مَالِي = سج — آفتاب.
هيَنُ — سال — سن — سنہ — ورهيہ
هِينُ = کان سواءِ ـ قليل — خالي — نابود — ڪميڻو — غريب — برو — بد — عاجز
هِنْتَا = ڏسو هِيَن
هِينَتَا = گهٽتائي ناداري — نابودي — حقارت
هِينُتُوهُ = (هينَتَا)
هِينْ جَاتِي = گهٽ ذات وارو — ذليل
هِينُ وَرَنُ = گهٽ ذات
هِيو = دل — روح — ساهہ — سينو — جان
هِيْہ = دل
هِيَا = دل
هَيَہ = گهوڙو — نانگ — ستن جو عدد (7) ست
هَئِي = گهوڙي
هييَہ = ڇڏڻ جي لائق — برو — بڇڙو — بد — خراب

ي

ي = سنڌي ـ هندي ـ اردو ـ پارسي ۽ عربيءَ جي الفابيٽ جو هڪ اکر. جنهن جو آواز هن ريت ڪيو آهي. "يي".

يَ = نيڪ نامي — هوا — سير — سواري — روانگي — وڃڻ وارو.

يَاپَنُ = هلائڻ — چال چلڻ — متائڻ

يَاپَنَا = هلائڻ — گذران جو رستو حاصل ڪرڻ. اها دولت جيڪا ڪنهن کي گذران لاءِ ڏني وڃي هجي.

يَاپِيَہ = لڪائڻ جهڙو — حفاظت جي لائق

يَاتَ = هليو ويو هجي.

يَاتَا = مڙس جي ڀاءُ جي زال — ڏيرياڻي — ڊرائيور. — گاڏي هلائيندڙ — هلڻ وارو — وڃڻ وارو — ماري وجهڻ وارو.

يَاتَا يَاتْ = اچڻ وڃڻ — آمدرفت

يَاتْرَا = (جاترا) سفر — زيارت ڪرڻ.

يَاتورِڪُ = مسافر — سياح — زيارت ڪندڙ ـ زيارتي — زنوار

يَاتْري = حاجي ـ زيارتي

يَاتَنُ = بدلو — انعام — امتحان

يَاتَنَا = سخت — رنج — مصيبت. دوزخ جي تڪليف

يَاتو = رستي سان هلندڙ — راهه رو.

يَاتَا رُٿيَہ = سچائي — ايمانداري

يَاجَڪَ = اهو شخص جو مذهبي رسومات ادا ڪرائي — پيش امام — پوڄاري.

يَاجَنُ = مذهبي رسمون ادا ڪرائڻ. جوڳ يا پوڄا ڪرائڻ.

يَاجِيَہ = اها ملڪيت يا جائداد يا تحفو جيڪو مذهبي يا ديني رسومات جي ادائي لاءِ حاصل ڪئي وڃي.

يَاچَا = سوال ڪرڻ — گهرڻ.

يَاچِتْ = التجا ڪئي وئي. پڇيو ويو. گهريو ويو.

يَاچَڪْ = گهرڻ وارو — گدا — فقير — اميدوار

يَاچَنُ = گهرڻ — سوال ڪرڻ.

يَاچَنَا = پنڻ — درخواست ڪرڻ.

يَادُرُشْ = جهڙو — جهڙي طرح جنهن جي برابر.

يَادُو = پاڻي — هر پاڻيٺ واري شي.

يَاگُ = قرباني — پوڄا

يَاگِنْڪُ = ورزش ڪرڻ — عبادت جو طريقو

يَامُ = هڪ پهر — پاس

يَامِڪُ = چوڪيدار — نگهبان

يَامَلْ = جاڙا ٻار

يَامُنَ = سرمون — ڪجل

يَامِني = غير مذهب

يَامِني = رات

يَامِني پَتِي = رات جو مالڪ چنڊ

يَامي = ڀيڻ

يَانُ = ڏينهن جو چوٿون حصو — پهر

يَان و = روانگي — هر قسم جي سواري — دشمن تي حملو ڪرڻ.

يَاوُ = جيترو — جنهن قدر — سڀ — ڪُلْ = جيستائين.

يَاوُتْ = جيتري قدر — ايستائين

يَاوَجِيْوَنُ = سڄي ڄمار — ساري عمر

ياهي = ان کي — هن کي

يَائِي = وڃڻ وارو.

يَتْ = پابند

يُتْ = جو الڳ نہ ٿئي. گڏ — شامل

يَتَـرَهْ = جنهن جاءِ ـ جتي.

يَتْـرَهْ تَتـرْدْ = هيڏي هوڏي. ڪجهہ هت ڪجهہ هُتي. جاٽي ڪاٽي — جڳہ جڳہ

يَتْرَهْ يَتْـرُہ = جتي جتي

يَتْ ڪَنچِتْ = ڪجهہ — ٿورو گهڻو.

يَتنُ = ڪوشش — حڪمت — تدبير
يَتني = ڪوشش — حڪمت — تدبير
يَتني = ڪوشش ڪرڻ وارو.
يَٿا = جنهن طرح سان. ڪنهن طرح — لائق — برابر
يَٿا تَٿا = جهڙو تهڙو
يَٿا تَٿيہ = جهڙي جو تهڙو — هوبهو — جيئن جو تيئن
يَٿا پُوروَ = جهڙو پهريان هو تهڙو.
يَٿا ڄاتُ = مورک — نادان
يَٿارٿُ = ٺيڪ — سچ — حقيقتاً — جهڙو آهي — واجب — مناسب
يَٿا رٿتا = سچائي
يَٿا سا ڌيہ = گهڻو ڪري.
يَٿا شٿانُ = ٺيڪ جاءِ تي.
يَٿا سِٿِتُ = حال موجب
يَٿا سَمْيوَ = موقعي مطابق
يَٿا شاسْتَر = ڪتابن موجب
يَٿا شَڪتي = جيترو ٿي سگهي.
يَٿا ڪالُ = موقعي موجب
يَٿا ڪامْ = خواهش مطابق
يَٿا ڪامي = پنهنجي مرضيءَ موجب ڪم ڪندڙ
يَٿا ڪرمْ = ترتيب وار — طريقي موجب
يَٿا ڪَلپْ = جهڙي ريت تجويز ڪيو ويو.
يَٿا مَتِي = عقل مطابق — سمجهہ موجب
يَٿا وِڌِي = دستور موافق — رواج موجب
يَٿايوڳ = جيئن مناسب هجي. حيثيت مطابق
يَٿوڪتُ = سچو — صحيح.
يَتهَ = ڇاڪاڻ تہ — ڇو تہ.
يَتي = سنياسي — جوڳي — ويراڳي — دنيائي لذتن کي ترڪ ڪندڙ
يُتِي = ميلاپ — ملڻ.

يَجْواَ = طريقي موجب — قرباني ڪندڙ
يَداَ = جنهن وقت — جڏهن
يَداڪَدا = جڏهن تڏهن — ڪڏهن ڪڏهن
يَديي = جو — جيڪو — تڏهن بہ — تاهم.
يَدْرِڇيا = اچانڪ — اتفاق سان
يَدوا = حياتي
يُڌْ = جنگ — ڙائي
يُڌْ = جنگ
يُڌانُ = جنگي
يُڌْ رَنگ = جنگ جو ميدان
يُڌشيا = جنگي ميدان
يُڌْ نديشُ = جنگ جو پيغام
يَدي = گاهي گاهي — اگر
يَشْ = نيڪ نامي — شهرت
يَشْٽڪُ = پڪي
يَشٽِي = سوٽي — سوٽو — لٺ — لڪڻ — لڪڙي — ٽاري
يَشَسْوانُ = مشهور — ناليرو — معزز — قسمت جو صاحب
يَشَسْوي = عزت وارو
يُشمَدُ = توهان — پاڻ — خود — توهان جو
يُڪتُ = مليل — شامل — قائم — واجب — مناسب — ٺيڪ — درست — قابل — لائق — زيبا
يُڪتِي = ڍنگ — ترڪيب — دليل — چال — طريقو — انصاف — تجويز — حڪمت — مطلب — عقلمندي — اندازو — سبب — ميلاپ. تدبير — رواج — ميل — لياقت — چالاڪي.
يُڪْشْمو = تپ دق — ٽي — بي جي بيماري
يُڪْشْمَنُ = بيماريءَ جو قسم
يَڪشَڻُ = پوڄا ڪرڻ

يگ = جوڙو – پٽ – پيڙهي – وقت – موسم – زمانو – دوا – جگ
يگانت = جگ جي پڇاڙي – قيامت
يگ پٽ = هڪ ئي وقت
يگل = جوڙو – ٻہ شيون
يگم = جوڙو
يگنم = جوڙو
يگيو پهٽ = جڻيو – زنار – هندو مذهب جي رسم – بالغ ٿيڻ کان اڳ ڇوڪر کي ٻڌڻ وارو سڳو يا تانٽ
يگيڌ = ٻن گهوڙن يا ڏاندن واري گاڏي
يگيڌ سوتر = جڻيو – زنار
يم = جاڙا ٻار
يمڄ = ڏسو (يم)
يم = ڏکڻ طرف – مذهبي حاڪميت – موت – حسد دم – جوڙو – جفت
يمر ڏارو = ڪناري – ڪنارو – ترار
يمڪ = ٻہ – ٻٽو – جوڙو – صنف شاعري
ملوڪ = اها عالم جتي مرڻ کان پوءِ ماڻهو وڃن ٿا.
يمن = روڪڻ – بندش.
ينتر = اوزار – هٿيار – مشين – ڪل – باجو – (واڄو) تعويذ – قفل – نجومين جو نقشو.
ينترآليہ = پريس – ڇاپ خانو – مطبع
ينترسٿ = زير طبع – جو ڇپجي پيو
ينترشالا = ڪارخانو.
ينترڪ = زخم تي پٽي ٻڌڻ
ينترڪا = زال جي ننڍي ڀيڻ – مالي. ننڍو قفل – ڪلف – ڪرف
ينترڻ = حفاظت ڪرڻ
ينترڻا = ڏک – سور – درد
ينترودِيا = مشينن کي هلائڻ جو علم.

ينتري = واڄو وڄائڻ وارو ٻڌڻ وارو
يو = جو جوان
يوا = 16 کان 35 سالن جو جوان مرد
يوا ڳڙ = رب
يوپ = ڪنپو – ٿنڀو
يوتڪ = شادي جي وقت ڪنوار کي ڏنل سامان – ڏاجو ڏاج
يوتڪ =ڏاج
يوٿ = فوج – انبوهہ – قافلو – جهنڊ – جهڳٽو.
يوٿپ = فوج جو آفيسر
يوٿپا = ڏسو يوٿپ
يوتي = 16 سالن کان 35 سالن جي عمرواري عورت. جوان عورت
يوجڪ = ملائڻ وارو
يوجن = چئن ڪوهن جي مسافري (ڪوهہ ۾ ٻہ ميل) خداوند تعاليٰ
يوجنا = ڪنهن ڪم ۾ مشغول ڪرڻ.
يوڌ = بهادر – دلير – وڙهڻ وارو جوان
يوڌا = جوان
يوڌي = جوان
يوڌن = هٿيار – جنگي اوزار
يوراج = ولي عهد – وڏو پٽ تخت ۽ گاديءَ جو وارث
يوشا = عورت – زال
يوشت = زال
يوشتا = زال
يوشڪ = ننڍو پاءُ – باهہ
يوگ = (جوگ) عبادت جو طريقو – زهد – سلوڪ – محبت – مراقبو – ڌيان – معرفت – گيان – رياضت – دل کي – غلط رستي سان هلڻ کي روڪڻ – نفس کي مارڻ.

يوگَا پِيَاسُ = سيني عضون کي عبادت ۾ شامل ڪرڻ – يوگ شاستر موجب هن جا اٺ نمونا آهن.
ايوگ آسَنُ = مراقبي جو نمونو
يوگُ شَاسُتَرُ = نفساني خواهشات کي ختم ڪري. اصل ذات حق ۾ حاصلات ڪرڻ. جو علم يا گيان – علم اشراف
يوگو مَايَا = قدرت خدا تعاليٰ
يوگُ نِدرا = بيداري ۾ خواب لهڻ.
يوگَنُ = جوڳ اڀياس ڪرڻ واري عورت
يوگِني = روحاني قوت واري عورت – علم جوتش يا نجوم سان نيڪ ۽ بدکي ظاهر ڪرڻ واري عورت
يوگو وِدَيا = (بديا) طريقت جو علم
يوگِي = جوڳي – جوڳ ڪرڻ وارو – هڪ خيال تي قلب ۾ تصور پچائڻ – زاهد – عابد
يوگِيشُوَرُ = ڪامل عارف
يوگِين ٹرلا = ولي الله
يوگِيَه = لائق – قابل – ڪامل
يوگِيَہ تَا = لياقت – قابليت – قدرت – مناسبت – مطابقت – عقلمندي
يوگِيَہ شَڪتِي = طاقت مطابق
يوَنْ = جواني – شباب
يوَنُ = جوڻ – پيدائش – جسم
يُوَنْ وَرِبْ = جواني جو غرور
يُوَنْ وَشَا = جواني جو وقت
يَوَ ذَڪا = پردو – قفات.
يُوَنْ دَانْ = نوجوان مرد
يُوَنْ وَتِي = نوجوان عورت
يووَنْ = جواني جو وقت جيڪو 16 سالن کان 60 سالن تائين – مڃيو وڃي ٿو.
يوني = رحم – ٻچي داني – ڳهڻ – ڄمڻ جي جاءِ – ٻار نڪرڻ جي جاءِ

يَوهَ = جَوَ – مشهوران آهي.
يُوهَا = جماعت – گروهه – ٽولو – فرقو.

تعارف

محمد پناھ ڦرڙو، سادو سودو، ڀڳوناٽو شخص آهي. وٽس پڙهيل لکيل ماڻهن وارو اڏنبر ۽ آڪڙ ڪا نہ آهي. سادي طبيعت جو مالڪ، علم جو ڳولائو، ڪتابن جو پاڙهو. ڪيس پهرين نظر سان ڏسڻ وارو، ڪڏهن بہ اهو اندازو نہ لڳائي سگهندو تہ هي ڪو گهڻ - پڙهيو ۽ عالم شخص آهي. منهنجو ساڻس 30-35 سالن کان لاڳاپو آهي. ڪلا پرڪاش، ڊاڪٽر نجم عباسي ۽ ڊاڪٽر قريشي حامد علي خانائيءَ جو ڀڳوناٽي محمد پناھ، سنڌيءَ ۾ ايم. فل آهي. سنڌي ٻولي، تاريخ ۽ تصوف سندس پسند جا موضوع آهي. لنواريءَ جي بزرگن جو عقيدتمند آهي، اُن ڪري سندس ايم. فل جي ٿيسز جو موضوع "تصوف جو سنڌي ادب تي اثر" آهي، هن سنڌ يونيورسٽيءَ مان مٿئين موضوع تي 1988ع ۾ ايم. فل ڪئي. 1951ع کان 1985ع تائين پرائمري استاد رهيو ۽ پنهنجي "استادي ڪردار" تي هميشہ فخر اٿس. محمد پناھ ڦرڙي، خانواهڻ ويجهو، ديھ "ديهات" جي ڳوٺ علي محمد ڦرڙي ۾ 10 فيبروري 1936ع تي جنم ورتو.

هن جي تصنيفي ۽ تاليفي ڪم ۾ :(1) گلدستہ لنواري شريف (مقالن جي ترتيب: 1976ع)، (2) امواج محمدي (صوفي محمد فقير ڦرڙي جو ڪلام: 1981ع)، (3) لنواريءَ جا لال (ٻاگو ٻيو: 1982ع)، (4) سووينئر سلطان الاولياء سيمينار (1986ع)، (5) پير بادشاھ لنواري شريف نمبر 8(1990ع)، (6) پير بادشاھ لنواري شريف نمبر 10 (1992ع)، (7) راحمي بادشاھ (پير فيض محمد جي سوانح: 1993ع) ۽ (8) ڀارت ياترا (سفرنامو: 1999ع) ڪتاب اچي وڃن ٿا.

محمد پناھ جو سنڌي ادبي سنگت خانواهڻ ، نوابشاھ هسٽاريڪل سوسائٽي ۽ الڪبير اڪيڊمي سان بہ واسطو رهيو آهي. هن ٻوليءَ، تاريخ ۽ تصوف تي ڪيترا مقالا لکيا آهن، جيڪي اشاعت جا منتظر آهن. هن وقت سنڌي ٻوليءَ اٿارٽيءَ جي بورڊ آف گورنرس جو ميمبر آهي. سندس تازو پورهيو، "هندي- سنڌي لغت" آهي، جنهن جو بنياد، مقتدره قومي زبان اسلام آباد پاران ڇپايل راجہ راجيسور رائو "اصغر" لغت واري آهي. هيءَ لغت "هندي- انگريزي لغت" جي برعڪس "هندي- اردو لغت" واري ترتيب سان تيار ڪيل آهي. اُن ڪري اُن جي ترتيب عام سنڌي لغتن واري آهي. اصل هندي الف بہ ترتيب واري "جامع هندي- سنڌي لغت" وقت جي ضرورت آهي، جنهن طرف اميد تہ سنڌي ٻولي اٿارٽيءَ جي انتظاميہ ضرور ڌيان ڏيندي. عام سنڌي پڙهندڙ ڪي هن لغت مان ضرور لاڀ ملندو ۽ پورهيت جو پورهيو سجايو ٿيندو.

تاج جويو